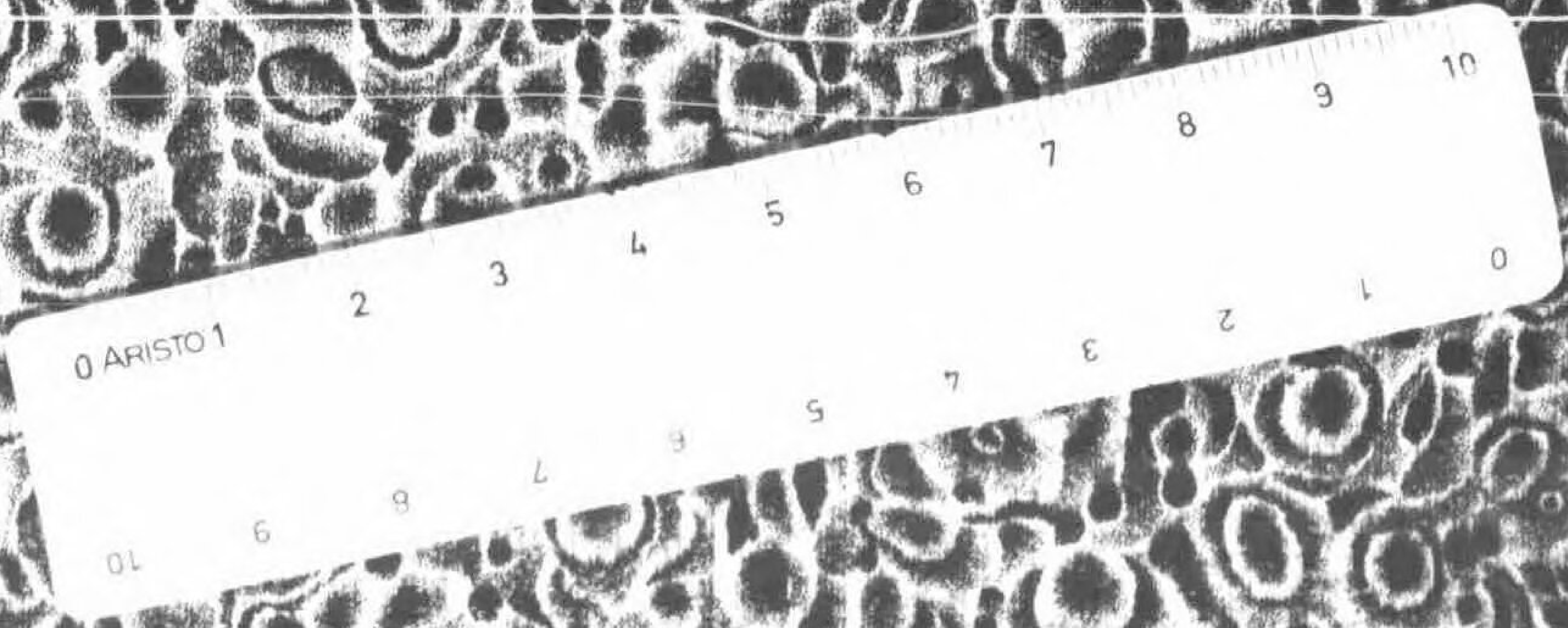
BSB Bayerische StaatsBibliothek
MDZ Münchener DigitalisierungsZentrum Digitale Bibliothek

Qurʾān - BSB Cod.arab. 2627

[Persien] 1830 [1246 H]

Cod.arab. 2627#Mikroform
urn:nbn:de:bvb:12-bsb00037529-3
BSB-Hss Cod.arab. 2627

Cod. arab.
2627

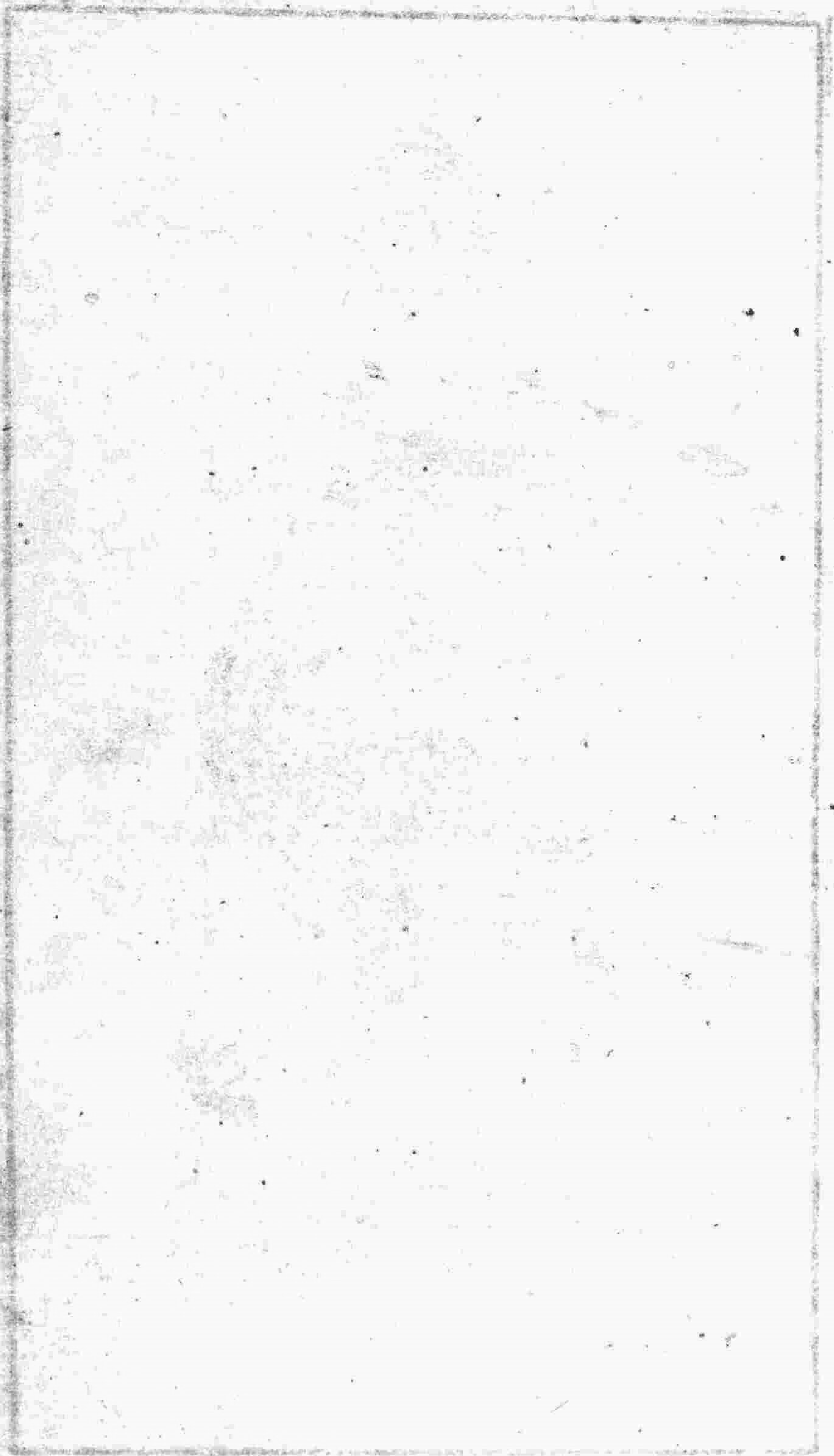

0 ARISTO 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Cod. arab. 2627

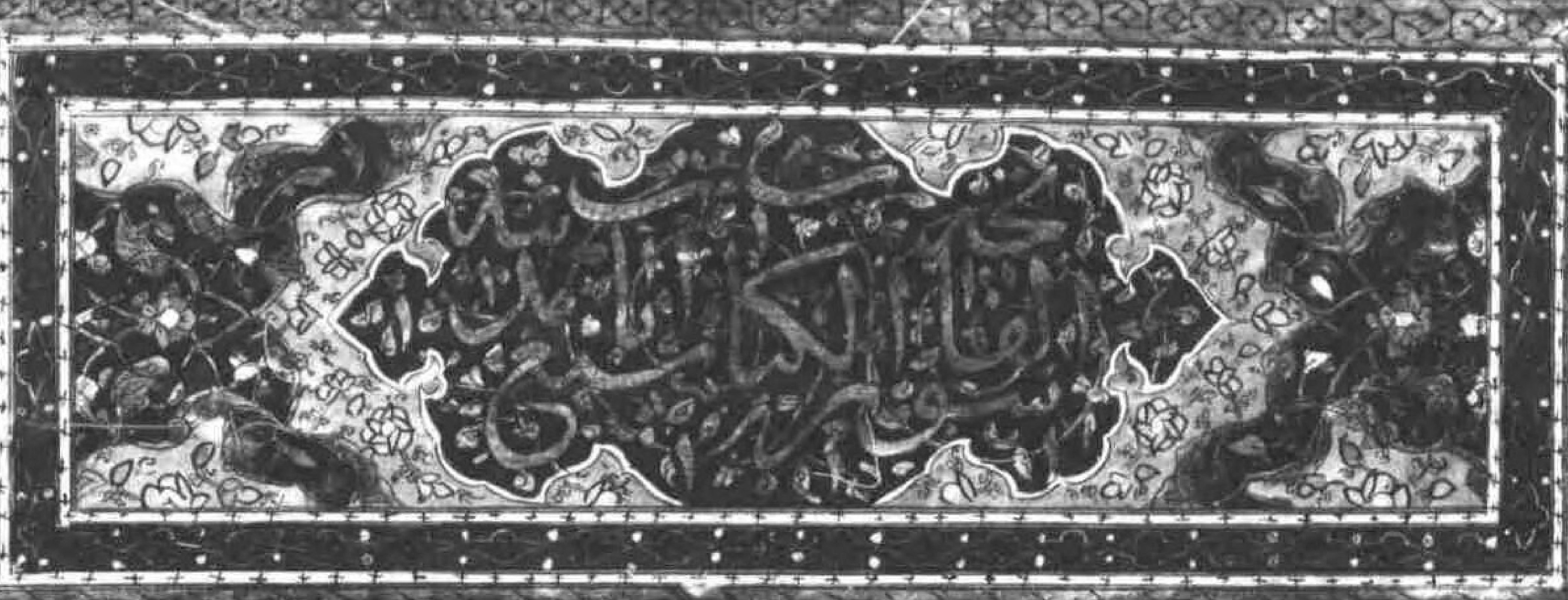

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۞ اَلرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

ستایش مر خدا را که پروردگار جهانیانست بخشاینده مهربان

مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ۞ اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَ

صاحب روز جزا ترا پرستیم

اِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ۞ اِهْدِنَا الصِّرَاطَ

از تو یاری میجوییم برسان ما را راه

الْمُسْتَقِيمَ ۞ صِرَاطَ الَّذِينَ اَنْعَمْتَ

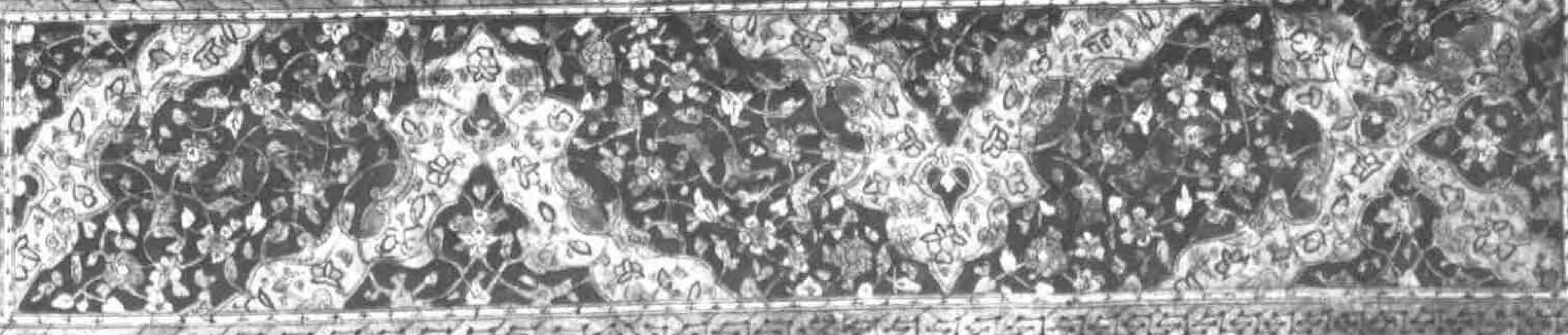
راست راه کسانی که احسان کرده

عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا

بر ایشان نه راه آنان که خشم کرده بر ایشانند و نه

الضَّالِّينَ

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشنده مهربان

الم ذلك الكتاب لا ريب فيه هدى

این کتاب نیست شک در این راهنمای

للمتقين الذين يؤمنون بالغيب و

پرهیزکاران است کسانی که گرویده اند بنادیده یعنی خدا و روز ...

يقيمون الصلوة ومما رزقناهم

... نماز را و پاره از آنچه روزی داده ایم بایشان

ينفقون والذين يؤمنون بما انزل

نفقه میکنند و کسانی که ایمان آورده اند بآنچه فرستاده شد

اليك وما انزل من قبلك وبالاخرة هم

بسوی تو و آنچه فرستاده شده پیش از تو و بروز قیامت ایشان

يوقنون

أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۞ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

این گروه بر راه راستند از جانب پروردگار خود و این گروه ایشان رستگارانند بتحقیق آنان که کافر شدند

سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۞ خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ

یکسان است بر ایشان خواه بترسانی ایشان را از عذاب یا نترسانی ایشان را ایمان نمی آورند مهر زد خدا بر دلهای ایشان

وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۞ وَمِنَ

و بر گوشهای ایشان و بر دیدهای ایشان پرده است و برای ایشان است عذاب بزرگ و بعضی از

النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ۞

آدمیان گروهی اند که میگویند گرویدیم بخدا و بروز بازپسین و حال آنکه نیستند ایشان گروندگان

يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ

فریب میدهند لیکن خود خدا را و [illegible] گرویده اند و فریب نمیدهند مگر نفسهای خود را و نمیدانند این را

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا

در دلهای ایشان بیماری بود پس زیاده کرد خدا مرض دلهای ایشان و برای ایشان است عذاب دردناک بسبب آنکه

يَكْذِبُونَ ۞ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا

دروغ میگفتند و هرگاه گفته شود بایشان که افساد مکنید در روی زمین گویند

إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ۞ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا

که ما اصلاح کنندگانیم ای شنوندگان آگاه باشید بدرستی ایشان آن گروه فسادکنندگانند ولیکن نمیفهمند

يَشْعُرُونَ ۞ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ

این معنی را و چون گفته شود بایشان ایمان آورید چنانچه گرویدند آدمیان گویند آیا ایمان آوریم

كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ ۞ وَإِذَا

چنانچه ایمان آوردند بیعقلان آگاه باشید بدرستی که ایشان آن گروه بیخردانند ولیکن نمیدانند و چون

لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَى شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا

برخورند به کسانی که ایمان آوردند گویند ایمان آوردیم و هرگاه خلوت کنند با شیاطین و پیشوایان خود گویند بدرستی ما

مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِئُونَ ۞ اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي

با شمائیم بتحقیق ما استهزا کنندگانیم خدا استهزا میکند بایشان و میکشد ایشان را

طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۞ أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ

در سرکشی خودشان سرگردان ایشان آن گروهی اند که خریده اند گمراهی را

بِالْهُدَى فَمَا رَبِحَتْ تِجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ۞ مَثَلُهُمْ

براه راست پس سود نکرد بازرگانی ایشان و نبودند راه یافتگان حال ایشان

كمثل الذي استوقد نارا فلما اضاءت ما حوله ذهب الله

بنورهم وتركهم في ظلمات لا يبصرون ۝ صم بكم عمي فهم لا

يرجعون ۝ او كصيب من السماء فيه ظلمات ورعد وبرق

يجعلون اصابعهم في اذانهم من الصواعق حذر الموت و

الله محيط بالكافرين ۝ يكاد البرق يخطف ابصارهم كلما

اضاء لهم مشوا فيه واذا اظلم عليهم قاموا ولو شاء الله لذهب

بسمعهم وابصارهم ان الله على كل شيء قدير ۝ يا ايها الناس

اعبدوا ربكم الذي خلقكم والذين من قبلكم لعلكم تتقون

الذي جعل لكم الارض فراشا والسماء بناء وانزل من السما

ء ماء فاخرج به من الثمرات رزقا لكم فلا تجعلوا لله اندادا و

انتم تعلمون ۝ وان كنتم في ريب مما نزلنا على عبدنا فاتوا

بسورة من مثله وادعوا شهداءكم من دون الله ان كنتم

صادقين ۝ فان لم تفعلوا ولن تفعلوا فاتقوا النار التي

وقودها الناس والحجارة اعدت للكافرين ۝ وبشر الذين

اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ اَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ كُلَّمَا

گرویده اند و کرده اند کردارهای شایسته آنکه آماده شده است برای ایشان بوستانها روان است از زیر درختان آنها جویها هرگاه

رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هٰذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَ

روزی داده شده از میوهای آن بوستانها روزی میگویند این میوه ایست روزی داده شد ما را پیش

اُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا اَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

داده شوند آن میوه را در حالتی که مانند هم و ایشان راست برای ایشان زنان پاکیزه و ایشان در آن جاوید باشند

اِنَّ اللّٰهَ لَا يَسْتَحْيِي اَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا فَاَمَّا

بدرستی که خدا شرم نمی کند از آنکه مثل زند مانند پشه پس بالاتر از آن در حقارت پس اما

الَّذِينَ اٰمَنُوا فَيَعْلَمُونَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَاَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا

پس آنان که گرویدند پس میدانند که این مثل حق است از پروردگار ایشان و اما آنان که کافر شدند

فَيَقُولُونَ مَاذَا اَرَادَ اللّٰهُ بِهٰذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي

پس میگویند چه چیز خواسته است خدا بدین گفتار از روی مثل و گمراه میکند خدا بدین مثل بسیاری را و راه مینماید

بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ اِلَّا الْفَاسِقِينَ ۞ الَّذِينَ يَنْقُضُونَ

بدین مثل بسیاری را و گمراه نمی کند در ضلالت مگر نافرمانبرداران را آنان که میشکنند پیمان خدا را

عَهْدَ اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا اَمَرَ اللّٰهُ بِهِ اَنْ يُوصَلَ

پیمان خدا را بعد از محکم کردن آن و میبرند چیزی را که خدا فرموده است آن را بپیوند باشند

وَيُفْسِدُونَ فِي الْاَرْضِ اُولٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۞ كَيْفَ

و فساد میکنند در روی زمین و این گروه ایشان زیان کارانند وچگونه

تَكْفُرُونَ بِاللّٰهِ وَكُنْتُمْ اَمْوَاتًا فَاَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ

کافر میشوید بخدا و حال آنکه بودید مردگان پس زنده ساخت شما را پس میمیراند شما را پس زنده میکند شما را پس

اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۞ هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْاَرْضِ جَمِيعًا

بسوی او بازگشت خواهید نمود او است آنکه آفرید برای نفع شما آنچه در روی زمین است همه را

ثُمَّ اسْتَوٰى اِلَى السَّمَاءِ فَسَوّٰيهُنَّ سَبْعَ سَمٰوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ

پس قصد کرد آفریدن آسمان را پس راست کرد هفت آسمان و او بهر چیزی

عَلِيمٌ ۞ وَاِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰئِكَةِ اِنِّي جَاعِلٌ فِي الْاَرْضِ

دانا و یاد کن ای محمد هنگامی را که گفت پروردگار تو فرشتگان را بتحقیق که من آفریننده ام در روی زمین

خَلِيفَةً قَالُوا اَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ

خلیفه و نایب مناب گویند آیا خلق میکنی در روی زمین کسی را که فساد کند در آن و بریزد و بگریزد خونها

وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۞

ما تسبیح میکنیم بحمد تو و تقدیس میکنیم ترا گفت خدا تحقیق که من میدانم آنچه را شما نمیدانید

وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي

و آموخت بادم نامهای مخلوقات همه را پس عرض نمود صاحبان نامها را بر فرشتگان پس گفت خبر دهید مرا

بِأَسْمَاءِ هَٰؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۞ قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا

بنامهای اینها اگر هستید راست گویان گفتند فرشتگان پاک و منزه است خدا دانش نیست ما را

إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۞ قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ

هیچ چیز مگر آنچه بیاموخته ما را بدرستی که تو دانای دانای درست کرداری گفت خدا ای آدم خبر ده ملکان

بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ

نامهای ایشان را پس چون خبر داد ایشان را بنامهای ایشان گفت خدا نگفتم بشما بدرستی که من میدانم پنهانی

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ۞

در آسمانها و زمین و میدانم آنچه آشکار میکنید شما و آنچه میپوشید

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَ

و یاد کن هنگامی را که گفتیم ما بفرشتگان که سجده کنید آدم را پس سجده کردند مگر شیطان که سر باز زد

اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۞ وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَ

و گردنکشی نمود و بود از ناگروندگان و گفتیم ای آدم ساکن شو تو و

زَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا

زن تو در بهشت و بخورید از میوها و نعمتهای بسیار هرچه خواهید و نزدیک مگردید

هَٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ۞ فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ

این درخت را که خواهید بود از جمله ستمکاران پس بلغزانید ایشان را شیطان

عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ

بسبب آن درخت پس بیرون کرد ایشان را از نعمتها که بودند در آن و گفتیم فرو روید بعضی از شما

لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ۞

مر بعضی را دشمن و برای شماست در روی زمین قرارگاهی و برخورداری تا وقت مقرر

فَتَلَقَّىٰ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ

پس فرا گرفت آدم از پروردگار خود سخنانی و بازگشت کرد پس خدا قبول کرد توبه او را بدرستی که او است قبول توبه کننده

الرَّحِيمُ ۞ قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى

مهربان گفتیم فرو روید از بهشت همه پس اگر بیاید از جانب من بشما رهبری

فَمَن تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۞ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

پس هر که پیروی کند هدایت مرا پس نیست ترسی بر ایشان و نه ایشان اندوهگین خواهند شد و آنانکه کافر شدند

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۞

و تکذیب کردند آیتهای ما را این گروه یاران دوزخ اند ایشان در آن جاوید خواهند بود

يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا

ای فرزندان یعقوب یاد کنید نعمت مرا که احسان کردم به شما و وفا کنید

بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ ۞ وَآمِنُوا بِمَا أَنزَلْتُ

به پیمان من تا من وفا کنم به پیمان شما و از من پس بترسید و ایمان آورید بانچه فرو فرستادم

مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي

ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّايَ فَاتَّقُونِ ۞ وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ

به بهای اندک و از من پس بپرهیزید و میامیزید حق را به باطل

وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ۞ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا

الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ ۞ أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ

وَتَنسَوْنَ أَنفُسَكُمْ وَأَنتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۞

وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى

الْخَاشِعِينَ ۞ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُم مُّلَاقُو رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ

رَاجِعُونَ ۞ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ

عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ۞ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَّا تَجْزِي

نَفْسٌ عَن نَّفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا

عدلٌ ولا هم ينصرون ◈ واذ نجيناكم من ال فرعون يسومونكم

سوء العذاب يذبحون ابناءكم ويستحيون نساءكم وفي ذلكم

بلاء من ربكم عظيم ◈ واذ فرقنا بكم البحر فانجيناكم واغرقنا

ال فرعون وانتم تنظرون ◈ واذ واعدنا موسى اربعين

ليلة ثم اتخذتم العجل من بعده وانتم ظالمون ◈ ثم عفونا

عنكم من بعد ذلك لعلكم تشكرون ◈ واذ اتينا موسى

الكتاب والفرقان لعلكم تهتدون ◈ واذ قال موسى

لقومه يا قوم انكم ظلمتم انفسكم باتخاذكم العجل فتوبوا الى بارئكم

فاقتلوا انفسكم ذلكم خير لكم عند بارئكم فتاب عليكم

انه هو التواب الرحيم ◈ واذ قلتم يا موسى لن نؤمن لك حتى

نرى الله جهرة فاخذتكم الصاعقة وانتم تنظرون ◈ ثم

بعثناكم من بعد موتكم لعلكم تشكرون ◈ وظللنا

عليكم الغمام وانزلنا عليكم المن والسلوى كلوا

من طيبات ما رزقناكم وما ظلمونا ولكن كانوا انفسهم

يَظْلِمُونَ ۞ وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَٰذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ

شِئْتُمْ رَغَدًا وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ

لَكُمْ خَطَايَاكُمْ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ۞ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا

غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ

بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ۞ وَإِذِ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا

اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ

عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ كُلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا

تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ۞ وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نَصْبِرَ عَلَىٰ

طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ

بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ

الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ اهْبِطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَا

سَأَلْتُمْ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِنَ

اللَّهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ

بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ۞ إِنَّ الَّذِينَ

امنوا

آمنوا والذين هادوا والنصارى والصابئين من آمن بالله

گرویدند و آنان یهود شدند و ترسایان و خارجیان کیش نصاری هر کس گروید بخدا

واليوم الآخر وعمل صالحا فلهم اجرهم عند ربهم ولا خوف

و روز آخر پسین و کرد کردار شایسته پس ایشان راست مزد ایشان نزد پروردگار ایشان و نیست هیچ بیم

عليهم ولا هم يحزنون ۞ واذ اخذنا ميثاقكم ورفعنا فوقكم

بر ایشان و نه ایشان اندوه خورند و یاد کن هنگامی را که گرفتیم پیمان ایشان را و برافراشتیم بر زبر شما

الطور خذوا ما آتيناكم بقوة واذكروا ما فيه لعلكم

کوه را فرا گیرید آنچه را دادیم شما را بجد و جهد تمام و یاد کنید آنچه را در وی است شاید شما

تتقون ۞ ثم توليتم من بعد ذلك فلولا فضل الله عليكم

پرهیز کنید پس روگردانیدید از پس آن پس اگر نه فضل خدای بودی بر شما

ورحمته لكنتم من الخاسرين ۞ ولقد علمتم الذين اعتدوا

و بخشش او هر آینه بودید از زیان کاران و بخدا سوگند که بتحقیق دانستید آنان را که از حد بدر رفتند

منكم في السبت فقلنا لهم كونوا قردة خاسئين ۞ فجعلناها

از شما در باب حرمت صید روز شنبه پس گفتیم ایشان را بوزینه گان و رانده گان از رحمت الهی پس گردانیدیم

نكالا لما بين يديها وما خلفها وموعظة للمتقين ۞ واذ

عذاب را پندی از برای آنان که در عهد ایشان بودند و آنان که پس ازیشان آمدند و پندی برای پرهیزکاران و هنگامی

قال موسى لقومه ان الله يأمركم ان تذبحوا بقرة قالوا

گفت موسی با قوم خود بدرستیکه خدا فرموده است شما را که بکشید گاوی را گفتند

اتتخذنا هزوا قال اعوذ بالله ان اكون من الجاهلين ۞

فرا میگیری ما را مسخره وار گفت پناه میگیرم بخدا از آنکه باشم از نادانان

قالوا ادع لنا ربك يبين لنا ما هي قال انه يقول انها

گفتند بخوان پروردگار خود را تا بیان کند برای ما که آن چه گاوی است گفت بتحقیق آن

بقرة لا فارض ولا بكر عوان بين ذلك فافعلوا ما تؤمرون

گاویست نه پیر از کار رفته و نه بچه بلکه میانه سالیست میان این پس بکنید آنچه را بدان فرموده شده اید

قالوا ادع لنا ربك يبين لنا ما لونها قال انه يقول انها

گفتند بخوان برای ما پروردگار خود را تا بیان کند برای ما که چیست رنگ آن گفت بتحقیق خدا میگوید که آن

بقرة صفراء فاقع لونها تسر الناظرين ۞ قالوا ادع لنا

گاویست زرد که رنگ آن خوش نماید بیننده گان را گفتند بخوان پروردگار خود را

رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ

قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ

مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا الْآنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا

يَفْعَلُونَ ۞ وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَّارَأْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَا كُنْتُمْ

تَكْتُمُونَ ۞ فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى

وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۞ ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ

فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ

الْأَنْهَارُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا

يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۞ أَفَتَطْمَعُونَ

أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ

يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۞ وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ

آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَا بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُمْ

بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۞ أَوَلَا

يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ۞ وَمِنْهُمْ

امنو

أُمِّيُّونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِيَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ۝ فَوَيْلٌ

لِلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَٰذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ

لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ

مِمَّا يَكْسِبُونَ ۝ وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَةً قُلْ

أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى

آیا فرا گرفته اید از خدا پیمانی درین باب پس خلاف نکند خدا پیمان خود را یا آنکه میگویید افترا بر

اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝ بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ

خدا چیزی را که نمیدانید بلی هر که کسب کند گناهی را و فرا گیرد او را معصیت او

فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَ

پس این گروه یاران دوزخ اند ایشان دران جاوید خواهند ماند و آنان که ایمان آورده اند

عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝

کرده اند کارهای شایسته این گروه یاران بهشت اند ایشان در بهشت جاوید اند

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ

إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ

حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَوٰةَ وَآتُوا الزَّكَوٰةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْكُمْ

وَأَنْتُمْ مُعْرِضُونَ ۝ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا

تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ۝

ثُمَّ أَنْتُمْ هَٰؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ

تظاهرون عليهم بالاثم والعدوان وان يأتوكم اسارى

تفادوهم وهو محرم عليكم اخراجهم افتؤمنون ببعض الكتاب

وتكفرون ببعض فما جزاء من يفعل ذلك منكم الا خزى

في الحيوة الدنيا ويوم القيمة يردون الى اشد العذاب

وما الله بغافل عما تعملون ۞ اولئك الذين اشتروا الحيوة

الدنيا بالاخرة فلا يخفف عنهم العذاب ولا هم ينصرون ۞

ولقد اتينا موسى الكتاب وقفينا من بعده بالرسل

واتينا عيسى بن مريم البينات وايدناه بروح القدس افكلما

جاءكم رسول بما لا تهوى انفسكم استكبرتم ففريقا كذبتم

وفريقا تقتلون ۞ وقالوا قلوبنا غلف بل لعنهم الله بكفرهم

فقليلا ما يؤمنون ۞ ولما جاءهم كتاب من عند الله مصدق لما

معهم وكانوا من قبل يستفتحون على الذين كفروا فلما جاءهم ما

عرفوا كفروا به فلعنة الله على الكافرين ۞ بئسما اشتروا به انفسهم

ان يكفروا بما انزل الله بغيا ان ينزل الله من فضله على من يشاء من

عباده فباءو بغضب على غضب وللكافرين عذاب مهين

وإذا قيل لهم آمنوا بما أنزل الله قالوا نؤمن بما أنزل علينا

ويكفرون بما وراءه وهو الحق مصدقا لما معهم قل فلم

تقتلون أنبياء الله من قبل إن كنتم مؤمنين ۞ ولقد

جاءكم موسى بالبينات ثم اتخذتم العجل من بعده وأنتم

ظالمون ۞ وإذ أخذنا ميثاقكم ورفعنا فوقكم الطور خذوا

ما آتيناكم بقوة واسمعوا قالوا سمعنا وعصينا وأشربوا

في قلوبهم العجل بكفرهم قل بئسما يأمركم به إيمانكم إن

كنتم مؤمنين ۞ قل إن كانت لكم الدار الآخرة عند

الله خالصة من دون الناس فتمنوا الموت إن كنتم

صادقين ۞ ولن يتمنوه أبدا بما قدمت أيديهم والله

عليم بالظالمين ۞ ولتجدنهم أحرص الناس على حياة

ومن الذين أشركوا يود أحدهم لو يعمر ألف سنة وما

هو بمزحزحه من العذاب أن يعمر والله بصير بما يعملون

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا

لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ۝ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَ

مَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ

أَوَكُلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا نَبَذَهُ فَرِيقٌ مِنْهُمْ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا

يُؤْمِنُونَ ۝ وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ

نَبَذَ فَرِيقٌ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ

كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَى

مُلْكِ سُلَيْمَانَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا

يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ

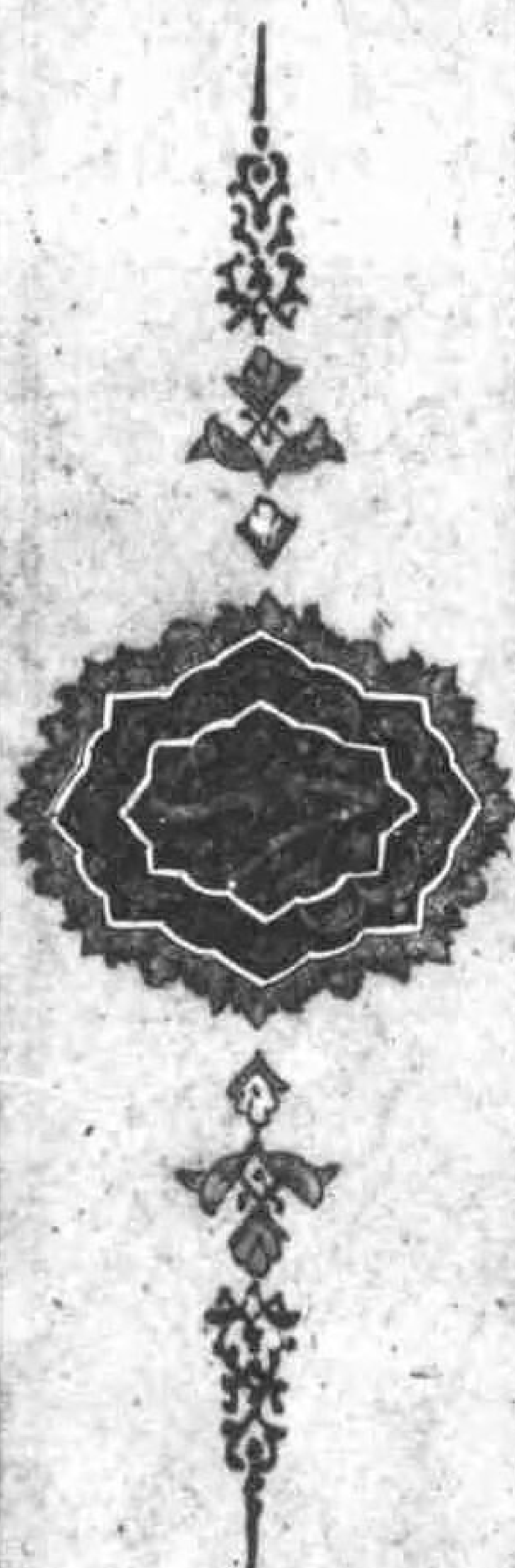
هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا

نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ

وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ

مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ

مِنْ خَلَاقٍ

مِن خَلاقٍ وَلَبِئسَ ما شَرَوا بِهِ أَنفُسَهُم لَو كانوا يَعلَمونَ ۞ وَلَو أَنَّهُم

هيچ نصيبى وبهره وبد چيزيست آنچه فروختند بآن نفسهاى خودرا اگر بودند كه بدانند واگر بودن آن

آمَنوا وَاتَّقَوا لَمَثوبَةٌ مِن عِندِ اللَّهِ خَيرٌ لَو كانوا يَعلَمونَ ۞ يا أَيُّهَا

گرويدند وپرهيزكارى مى نمودند هرآينه ثواب بود براى ايشان از نزد خدا بهتر است براى ايشان اگر بودند كه ميدانستند اى

الَّذينَ آمَنوا لا تَقولوا راعِنا وَقولوا انظُرنا وَاسمَعوا وَلِلكافِرينَ

آنانكه ايمان آورده‌اند مگوييد لفظ راعنا را وگوييد نگاه كن بما وبشنويد فرمان خدا را وآماده است براى

عَذابٌ أَليمٌ ۞ ما يَوَدُّ الَّذينَ كَفَروا مِن أَهلِ الكِتابِ وَلَا المُشرِكينَ

كافران عذاب دردناك دوست نميدارند آنانكه كافر شدند از اهل كتاب يعنى يهود ونصارى ونه مشركان

أَن يُنَزَّلَ عَلَيكُم مِن خَيرٍ مِن رَبِّكُم وَاللَّهُ يَختَصُّ بِرَحمَتِهِ مَن يَشاءُ

باينكه فرو فرستاده شود بر شما هيچ خيرى از پروردگار شما وخدا خاص ميگرداند برحمت خود هركه را ميخواهد

وَاللَّهُ ذُو الفَضلِ العَظيمِ ۞ ما نَنسَخ مِن آيَةٍ أَو نُنسِها نَأتِ بِخَيرٍ

وخدا خداوند فضل است بزرگ آنچه منسوخ سازيم از آيه يا ترك كنيم آنرا مى آوريم بهتر

مِنها أَو مِثلِها أَلَم تَعلَم أَنَّ اللَّهَ عَلى كُلِّ شَيءٍ قَديرٌ ۞ أَلَم تَعلَم أَنَّ

از آن يا مانند آن را آيا نمى دانى بدرستيكه خدا بر هر چيزى تواناست آيا نميدانى كه

اللَّهَ لَهُ مُلكُ السَّماواتِ وَالأَرضِ وَما لَكُم مِن دونِ اللَّهِ مِن

خدا مراورا است پادشاهى آسمانها وزمين ونيست مر شمارا از غير خدا هيچ

وَلِيٍّ وَلا نَصيرٍ ۞ أَم تُريدونَ أَن تَسأَلوا رَسولَكُم كَما سُئِلَ

دوستى ونه مددكارى بلكه ميخواهيد اينكه سؤال كنيد از پيغمبر خود چنانكه سؤال كرده شد

موسى مِن قَبلُ وَمَن يَتَبَدَّلِ الكُفرَ بِالإيمانِ فَقَد ضَلَّ

موسى پيش از اين وهركه بدل كند كفر ايمان را پس بتحقيق گم كرده

سَواءَ السَّبيلِ ۞ وَدَّ كَثيرٌ مِن أَهلِ الكِتابِ لَو يَرُدّونَكُم مِن

راه راست را دوست ميدارد بسيارى از اهل كتاب اينكه برگردانند شما را بعد از

بَعدِ إيمانِكُم كُفّارًا حَسَدًا مِن عِندِ أَنفُسِهِم مِن بَعدِ ما

گرويدن شما درحاليكه كافر باشيد از راه حسد كه بهمرسيده از نزد نفسهاى ايشان بعد از آنكه

تَبَيَّنَ لَهُمُ الحَقُّ فَاعفوا وَاصفَحوا حَتّى يَأتِيَ اللَّهُ بِأَمرِهِ إِنَّ اللَّهَ

روشن گشته مر ايشان را راه راست پس درگذريد از گناه ايشان وروى بگردانيد از ملامت ايشان تا بيارد خدا فرمان خود را بدرستيكه

عَلى كُلِّ شَيءٍ قَديرٌ ۞ وَأَقيموا الصَّلاةَ وَآتُوا الزَّكاةَ وَما

بر هر چيزى تواناست وبرپا داريد نماز را وبدهيد زكوة را وآنچه

تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللّٰهِ إِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝

پیش فرستید برای خود از نیکیها می یابید آن را نزد خدا اندر که خدا بانچه میکنید بیناست

وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ

و گفتند هرگز در نیاید در بهشت مگر کسی که باشد جهود یا ترسا اینها آرزوهای ایشان

قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلّٰهِ

بگو بیارید حجت خود را اگر هستید راست گویان آری هر که خالص گرداند ذات خود را برای خدا

وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝

و او نیکوکار باشد پس او راست مزد او نزد پروردگار و نباشد هیچ خوفی بر ایشان و نه ایشان اندوه خورند

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصَارَىٰ

و گفتند جهودان نیستند ترسایان بر چیزی و گفتند ترسایان که

لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذَٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ

نیستند جهودان بر ملت نیکی و حال آنکه ایشان میخوانند توراة را چنانکه گفتار ایشان است گفتند آنانکه

لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا

نمیدانستند مانند گفتار ایشان پس خدا حکم کند میانه ایشان در روز قیامت در آن چیز که بودند

فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللّٰهِ أَنْ يُذْكَرَ

در آن اختلاف میکنند و کیست ستمکارتر از آنکه باز داشت مسجدهای خدا را از آنکه ذکر کرده شود

فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا

در آنها نام او و سعی کرد در خرابی آنها این گروه نشاید ایشان را که در آیند در آنها

إِلَّا خَائِفِينَ ۝ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ

مگر ترسناک آماده است برای ایشان در دنیا رسوائی و مهیا است برای ایشان در آخرت عذاب

عَظِيمٌ ۝ وَلِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُوَلُّوا فَثَمَّ وَجْهُ اللّٰهِ إِنَّ

بزرگ و مر خدا راست جای بر آمدن آفتاب و جای فرو رفتن آفتاب پس هر جا که رو میکنید پس آنجا که ذات خداست بدرستی

اللّٰهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۝ وَقَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ لَهُ مَا فِي

خدا فراخ رحمت داناست و گفتند مشرکان که فرا گرفت خدا فرزندی پاک است خدا از این عیب بلکه مر او راست آنچه

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلٌّ لَهُ قَانِتُونَ ۝ بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَ

در آسمانها و زمین است همه مر او را فرمان بردارید پدید آورنده آسمانها

الْأَرْضِ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۝ وَقَالَ

و زمین است و چون خواهد چیزی را پس جز این نیست که میگوید مر او را پیدا شو پس پیدا میشود و گفتند

الذي

الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللّٰهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ كَذٰلِكَ قَالَ

آنانکه نمیدانند چرا سخن نمیگوید با ما خدا یا نمی آید بما معجزه چنانکه گفت آنان که گفتند

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ

آنانکه بودند پیش از ایشان مانند گفتار ایشان همانند دلهای ایشان بتحقیق روشن گردانیدیم معجزات

لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ۞ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسْأَلُ

برای گروهی که طلب کار یقین اند بدرستیکه ما فرستادیم تورا براستی مژده دهنده و بیم دهنده و پرسیده نخواهی شد

عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ

از یاران دوزخ و هرگز راضی نشوند از تو جهودان و نه ترسایان تا آنگاه

تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَى اللّٰهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ

پیروی کنی کیش ایشانرا بگو ای محمد بدرستیکه راهنمای خدا این اسلام اوست راه راست و البته اگر پیروی کنی خواهشهای ایشانرا

بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۞

بعد از آنچه آمد تورا از دانش هرگز نباشد تورا از جانب خدا دوستی و نه هیچ مددکاری

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ

آنانکه داده ایم ایشانرا توریه در حالتیکه میخوانند آنرا چنانچه سزاوار خواندنست این گروه اند گرویده اند بآن

وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ فَأُولٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۞ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا

و هرکه کافر شد بآن پس این گروه ایشانند زیان کاران ای فرزندان یعقوب یاد کنید

نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ

نعمت مرا که احسان کردم بر شما و بدرستیکه زیادتی دادم شما را بر جهانیان

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا

و بپرهیزید از روزی که کفایت نکند هیچ کسی از هیچ کسی چیزی را از عذاب و قبول کرده نشود از و

عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ۞ وَإِذِ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ

فدا و نفع نکند اورا هیچ شفیعی و نه ایشان یاری کرده شوند و یاد کن چون تکلیف کرد ابراهیم را

رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ

پروردگار او بسخنان چند پس تمام کرد آنها را گفت خدا بتحقیق که من گردانیده ام ترا برای آدمیان پیشوای گفت

وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ۞ وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ

ابراهیم که بعضی از فرزندان مرا گفت خدا نخواهد رسید عهد من یعنی امامت ستمکارانرا و یاد کن چون گردانیدیم خانه کعبه

مَثَابَةً لِلنَّاسِ وَأَمْنًا وَاتَّخِذُوا مِنْ مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا

بازگشت همه آدمیان و جای امن و گفتیم فرا گیرید از مقام ابراهیم جای نماز و عهد کردیم

إلى إبراهيم وإسماعيل أن طهرا بيتي للطائفين والعاكفين والركع

السجود ۞ وإذ قال إبراهيم رب اجعل هذا بلدا آمنا وارزق أهله

من الثمرات من آمن منهم بالله واليوم الآخر قال ومن كفر فأمتعه

قليلا ثم أضطره إلى عذاب النار وبئس المصير ۞ وإذ يرفع

إبراهيم القواعد من البيت وإسماعيل ربنا تقبل منا إنك

أنت السميع العليم ۞ ربنا واجعلنا مسلمين لك ومن ذريتنا

أمة مسلمة لك وأرنا مناسكنا وتب علينا إنك أنت

التواب الرحيم ۞ ربنا وابعث فيهم رسولا منهم يتلو عليهم

آياتك ويعلمهم الكتاب والحكمة ويزكيهم إنك

أنت العزيز الحكيم ۞ ومن يرغب عن ملة إبراهيم إلا من سفه

نفسه ولقد اصطفيناه في الدنيا وإنه في الآخرة لمن الصالحين

إذ قال له ربه أسلم قال أسلمت لرب العالمين ۞ ووصى

بها إبراهيم بنيه ويعقوب يا بني إن الله اصطفى لكم

الدين فلا تموتن إلا وأنتم مسلمون ۞ أم كنتم شهداء إذ

حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ اِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا

که رسید یعقوب را مرگ چون گفت با پسران خود چه خواهید پرستید بعد از من گفتند

نَعْبُدُ اِلٰهَكَ وَاِلٰهَ آبَائِكَ اِبْرٰهِيمَ وَاِسْمٰعِيلَ وَاِسْحٰقَ اِلٰهًا وَاحِدًا

خواهیم پرستید خدای ترا و خدای پدران ترا ابراهیم و اسمعیل و اسحق خدای یگانه را همه

وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ۞ تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ

و ما فرمان او را گردن نهنده کانیم ایشان گروهی اند که گذشته اند ایشان را داده شده است جزای کردار ایشان برای شما

مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْئَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞ وَقَالُوا كُونُوا

جزای آنچه کرده اید و سؤال کرده نخواهید شد از آنچه ایشان میکردند و گفتند اهل کتاب باشید

هُودًا اَوْ نَصَارٰى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ اِبْرٰهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ

جهودان یا ترسایان تا راه راست یابید بگو ای محمد بلکه پیروی میکنیم دین ابراهیم را در حالتی که او مایل بود از باطل و نبود

مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۞ قُولُوا آمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَمَا

از شرک آورندگان بگوئید که گرویدیم بخدا و آنچه فرستاده شد بسوی ما و آنچه

اُنْزِلَ اِلٰى اِبْرٰهِيمَ وَاِسْمٰعِيلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْاَسْبَاطِ

فرستاده شد بسوی ابراهیم و اسمعیل و اسحق و یعقوب و فرزندزادگان یعقوب

وَمَا اُوتِيَ مُوسٰى وَعِيسٰى وَمَا اُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ

و آنچه داده شد موسی و عیسی و آنچه داده شده اند پیغمبران از جانب پروردگار ایشان جدائی

بَيْنَ اَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ۞ فَاِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ

میانه هیچ یک از ایشان و ما فرمان او را گردن نهنده کانیم پس اگر ایمان آورند مانند آنچه ایمان آوردید

بِهِ فَقَدِ اهْتَدَوْا وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ

بان پس بتحقیق که راه راست یافته اند و اگر روگردان شوند پس جز این نیست که ایشان در خلاف و دشمنی اند پس زود باشد که کفایت کند از ایشان ترا

اللّٰهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۞ صِبْغَةَ اللّٰهِ وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ

خدا و او شنوای داناست بگوئید گردن نهادیم دین خدا را و کیست نیکوتر از خدا

صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ ۞ قُلْ اَتُحَاجُّونَنَا فِي اللّٰهِ وَهُوَ رَبُّنَا

مقرر نمائید علامات دین و ما او را پرستندگانیم بگو با جهودان آیا حجت میکنید با ما در دین خدا و حال آنکه او پروردگار ما

وَرَبُّكُمْ وَلَنَا اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ

و پروردگار شماست و برای ماست جزای کردار ما و برای شماست جزای کردار شما و ما او را مخلصانیم در عبادت

اَمْ تَقُولُونَ اِنَّ اِبْرٰهِيمَ وَاِسْمٰعِيلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْاَسْبَاطَ

بلکه میگوئید که ابراهیم و اسمعیل و اسحق و یعقوب و فرزندزادگان یعقوب

كانوا هودا او نصارى قل ءانتم اعلم ام الله ومن اظلم ممن كتم

شهادة عنده من الله وما الله بغافل عما تعملون ۞ تلك امة

قد خلت لها ما كسبت ولكم ما كسبتم ولا تسئلون عما كانوا

يعملون ۞ سيقول السفهاء من الناس ما ولىهم عن قبلتهم

التى كانوا عليها قل لله المشرق والمغرب يهدى من يشاء

الى صراط مستقيم ۞ وكذلك جعلناكم امة وسطا

لتكونوا شهداء على الناس ويكون الرسول عليكم شهيدا

وما جعلنا القبلة التى كنت عليها الا لنعلم من يتبع

الرسول ممن ينقلب على عقبيه وان كانت لكبيرة الا

على الذين هدى الله وما كان الله ليضيع ايمانكم

ان الله بالناس لرءوف رحيم ۞ قد نرى تقلب وجهك

فى السماء فلنولينك قبلة ترضىها فول وجهك شطر

المسجد الحرام وحيث ما كنتم فولوا وجوهكم شطره وان

الذين اوتوا الكتاب ليعلمون انه الحق من ربهم وما الله

معاقل

بغافل عما يعملون ۞ ولئن اتيت الذين اوتوا الكتاب بكل اية

بیخبر ازانچه ایشان میکنند والبته بیاری برای انانکه داده شده اند توریه و انجیل بهر معجزه

ما تبعوا قبلتك وما انت بتابع قبلتهم وما بعضهم بتابع

پیروی نخواهند کرد قبله ترا و نخواهی شد تو پیروی قبله ایشان و نباشند پاره از ایشان پیروی

قبلة بعض ولئن اتبعت اهواءهم من بعد ما جاءك من العلم

قبله پاره دیگر والبته اگر پیروی نمائی خواهشهای ایشانرا بعد ازانکه آمد ترا از دانش

انك اذا لمن الظالمين ۞ الذين اتيناهم الكتاب يعرفونه

بدرستی که تو در انوقت هر آینه از جمله ستمکاران انانکه دادیم ایشانرا کتاب میشناسند پیغمبر را

كما يعرفون ابناءهم وان فريقا منهم ليكتمون الحق وهم

چنانچه میشناسند پسران خود را و بدرستیکه گروهی از ایشان هر اینه پنهان می نمایند حق را یعنی صفت پیغمبر را و حال انکه

يعلمون ۞ الحق من ربك فلا تكونن من الممترين ۞ و

میدانند که ان حق از جانب پروردگار تست پس مباش البته از جمله شک اورندگان و

لكل وجهة هو موليها فاستبقوا الخيرات اينما تكونوا

هر کس را قبله ایست که باید او روبان قبله نماید پس مسارعت نمائید بسوی خیرات در هر جا که باشید

يأت بكم الله جميعا ان الله على كل شيء قدير ۞ ومن حيث

بیاورد شمارا خدا و جمع کند همه را بدرستیکه خدا بر هر چیزی توانا است و از هر جائی

خرجت فول وجهك شطر المسجد الحرام وانه للحق من

که بیرون روی پس بگردان روی خود را جانب مسجد الحرام و بدرستیکه ان راست است از

ربك وما الله بغافل عما تعملون ۞ ومن حيث خرجت

نزد پروردگار تو و نیست خدا بیخبر از انچه شما میکنید و از هر جائی که بیرون ای

فول وجهك شطر المسجد الحرام وحيث ما كنتم فولوا

پس بگردان روی خود را بجانب مسجد الحرام و هر جا که باشید پس بگردانید

وجوهكم شطره لئلا يكون للناس عليكم حجة الا

روهای خود را بجانب ان تا انکه نباشد هیچکس را بر شما حجتی مگر

الذين ظلموا منهم فلا تخشوهم واخشوني ولاتم نعمتي

گروهی که ستم بر خود کرده اند از ایشان پس مترسید از ایشان و بترسید از من و تا انکه تمام کنم نعمت خود را

عليكم ولعلكم تهتدون ۞ كما ارسلنا فيكم رسولا

بر شما و تا شاید شما راه راست یابید چنانکه تمام کردیم نعمت خود را بانکه فرستادیم در میان شما پیغمبرا

مِنكُم يَتلُوا عَلَيكُم آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُم وَيُعَلِّمُكُمُ الكِتَابَ وَ

از جنس شما میخواند بر شما آیاتهای ما را و پاک میگرداند شما را از چرک کفر و می آموزد شما را قران

الحِكمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَا لَم تَكُونُوا تَعلَمُونَ ❖ فَاذكُرُونِي أَذكُركُم

و احکام شریعت و می آموزد شما را چیزها که نبودید که بخود می خود بدانید پس یاد کنید مرا تا انکه یاد کنم شما را

وَاشكُرُوا لِي وَلَا تَكفُرُونِ ❖ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا استَعِينُوا

و شکر کنید مرا و ناسپاسی مکنید مرا ای آنانکه گرویده اید یاری جوئید

بِالصَّبرِ وَالصَّلَوٰةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ❖ وَلَا تَقُولُوا لِمَن يُقتَلُ

بشکیبائی و روزه و نماز بدرستی خدا با شکیبایانست و مگوئید در حق آنکه کشته شد

فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَموَاتٌ بَل أَحيَاءٌ وَلَٰكِن لَا تَشعُرُونَ ❖ وَلَنَبلُوَنَّكُم

در راه خدا آنکه مردگانند ولیکن زندگانند ولکن شما نمیدانید و بتحقیق آزمایش کنیم

بِشَيءٍ مِنَ الخَوفِ وَالجُوعِ وَنَقصٍ مِنَ الأَموَالِ وَالأَنفُسِ وَالثَّمَرَاتِ

بچیزی از ترس و گرسنگی و بتاراج رفتن بعضی از مالهای شما و کشته شدن بعضی از نفسها در جهاد و نقصان میوها

وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ❖ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتهُم مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ

و بشارت ده شکیبایان را که چون برسد ایشان را مصیبتی گویند بدرستی که ما ملک خدائیم

وَإِنَّا إِلَيهِ رَاجِعُونَ ❖ أُولَٰئِكَ عَلَيهِم صَلَوَاتٌ مِن رَبِّهِم

و بتحقیق ما بسوی رحمت او بازگشت کنندگانیم آنگروه بر ایشانست رحمتهای بسیار از پروردگار ایشان

وَرَحمَةٌ وَأُولَٰئِكَ هُمُ المُهتَدُونَ ❖ إِنَّ الصَّفَا وَالمَروَةَ مِن

و بخشش عظیم و آنگروه ایشانند راه یافتگان بدرستیکه کوه صفا و کوه مروه از

شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَن حَجَّ البَيتَ أَوِ اعتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيهِ أَن

نشانهای خدا است پس هر که حج خانه خدا کند یا عمره گذارد پس حرجی نیست براو در آنکه

يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَن تَطَوَّعَ خَيرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ❖ إِنَّ

طواف کند میانه این کوه و کسی که بطوع و رغبت کند کار خیر پس بتحقیق که خدا جزا دهنده است دانا بدرستیکه

الَّذِينَ يَكتُمُونَ مَا أَنزَلنَا مِنَ البَيِّنَاتِ وَالهُدَىٰ مِن

آنانکه پنهان مینمایند آنچه را که فرستاده ایم از معجزهای روشن و راه راست بعد

بَعدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلعَنُهُمُ اللَّهُ

از آنکه بیان کردیم آنرا برای مردمان در توریه آنگروه لعنت میکند ایشانرا خدا

وَيَلعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ ❖ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصلَحُوا وَبَيَّنُوا

و لعنت میکنند ایشانرا لعنت کنندگان مگر آنانکه توبه کردند از کتمان و بصلاح آوردند کار خود را و بیان کردند

فاولئک

فاولئك اتوب عليهم وانا التواب الرحيم ◈ ان الذين كفروا و

پس آنگروه پذیرم بر ایشان توبه ایشان را و منم پذیرنده توبه مهربان بدرستی که آنان که کافر شدند

ماتوا وهم كفار اولئك عليهم لعنة الله والملائكة والناس

مردند و حال آنکه ایشان کافر بودند آنگروه بر ایشان است لعنت خدا و فرشتگان و لعنت آدمیان

اجمعين ◈ خالدين فيها لا يخفف عنهم العذاب ولا هم

همگی در حالی که جاوید باشند در آن لعنت سبک کرده نشود از ایشان عذاب و نه ایشان مهلت

ينظرون ◈ والهكم اله واحد لا اله الا هو الرحمن الرحيم ◈

داده خواهند شد و خدای شما خدائیست یگانه نیست خدائی جز او بخشاینده مهربان

ان في خلق السموات والارض واختلاف الليل والنهار

بدرستی که در آفرینش آسمانها و زمین و در آمد شد شب و روز

والفلك التي تجري في البحر بما ينفع الناس وما انزل

و کشتی که روان میشود در دریا بچیزی که نفع رساند بآدمیان و آنچه فرستاده

الله من السماء من ماء فاحيا به الارض بعد موتها وبث

خدا از آسمان از آب باران پس زنده گردانید بآن زمین را بعد از آنکه مرده بود و پراکنده

فيها من كل دابة وتصريف الرياح والسحاب المسخر بين

در زمین از هر جنبنده و در گردانیدن بادها و در ابری که رام شده

السماء والارض لايات لقوم يعقلون ◈ ومن الناس من

میان آسمان و زمین هر آینه معجزاتست و نشانهاست برای گروهی که در میابند و بعضی از مردمان کسیست

يتخذ من دون الله اندادا يحبونهم كحب الله والذين

که فرا گرفته است برای پرستش بغیر از خدا همتایان دوست میدارند ایشان را مانند دوستی خدا و کسانی که

امنوا اشد حبا لله ولو يرى الذين ظلموا اذ يرون العذاب

گرویده اند قوی ترست دوستی ایشان خدا را و اگر بدانند آنانکه ستم کردند در وقتی که ببینند عذاب

ان القوة لله جميعا وان الله شديد العذاب ◈ اذ

آنکه قوت و قدرت خاص خداست تمام و بدرستیکه خدا بسیار سخت عذاب کننده است وقتی

تبرا الذين اتبعوا من الذين اتبعوا وراوا العذاب وتقطعت

بیزاری جویند آنانکه پیروی کرده شده اند از آنانکه پیروی کرده اند و ببینند عذاب را و بریده شود

بهم الاسباب ◈ وقال الذين اتبعوا لو ان لنا كرة فنتبرا

از ایشان آن رابطها که بهم داشته اند و بگویند آنانکه پیروی کرده اند کاش مارا بازگشتی بدنیا بود تا آنکه بیزاری جوئیم

منهم كما تبرؤا منا كذلك يريهم الله اعمالهم حسرات

عليهم وما هم بخارجين من النار ۞ يا ايها الناس كلوا مما

في الارض حلالا طيبا ولا تتبعوا خطوات الشيطان انه لكم

عدو مبين ۞ انما يامركم بالسوء والفحشاء وان تقولوا

على الله ما لا تعلمون ۞ واذا قيل لهم اتبعوا ما انزل الله

قالوا بل نتبع ما الفينا عليه اباءنا اولو كان اباؤهم لا يعقلون

شيئا ولا يهتدون ۞ ومثل الذين كفروا كمثل الذي

ينعق بما لا يسمع الا دعاء ونداء صم بكم عمي فهم لا

يعقلون ۞ يا ايها الذين امنوا كلوا من طيبات ما

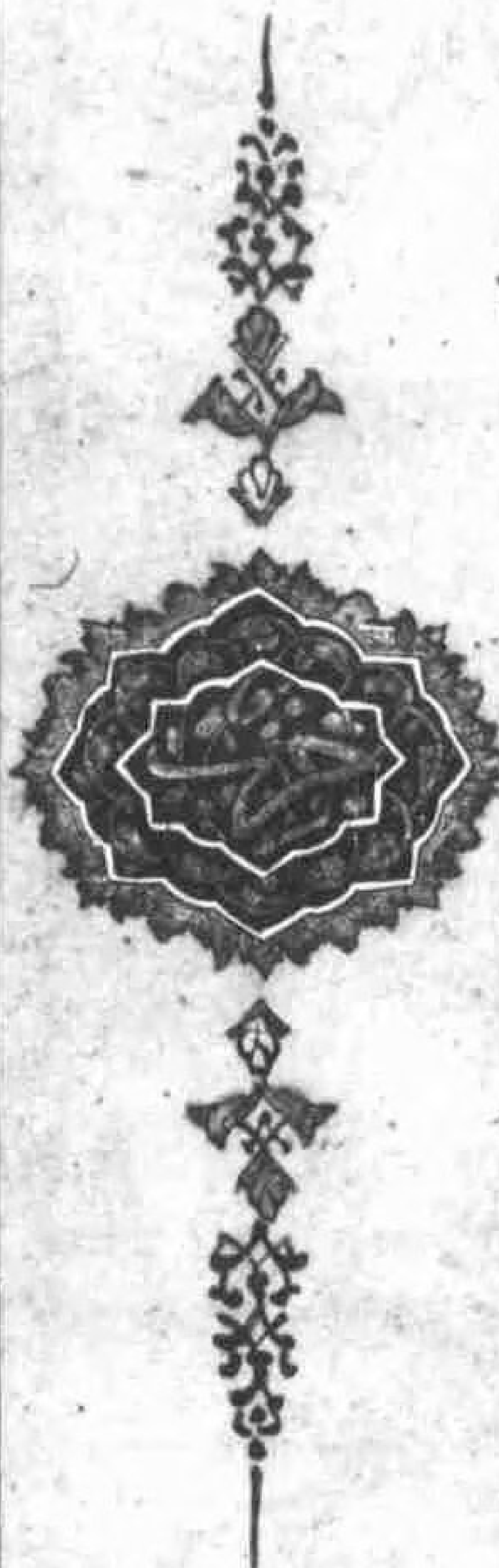
رزقناكم واشكروا لله ان كنتم اياه تعبدون ۞ انما

حرم عليكم الميتة والدم ولحم الخنزير وما اهل به لغير

الله فمن اضطر غير باغ ولا عاد فلا اثم عليه ان الله غفور

رحيم ۞ ان الذين يكتمون ما انزل الله من الكتاب و

يشترون به ثمنا قليلا اولئك ما ياكلون في بطونهم

إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ

مگر آتش دوزخ را و سخن نگوید با ایشان خدا در روز قیامت و پاکیزه نگرداند ایشان را عذاب

أَلِيمٌ ۞ أُولٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلٰلَةَ بِالْهُدٰى وَالْعَذَابَ

دردناک آن گروهند آنانکه خریده اند ضلالت را بهدایت و عذاب را

بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ذٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ

بامرزش پس چه قدر شکیبا باید ایشان بود بر آتش دوزخ این عذاب بسبب آنست که فرستاد قرآن را براستی

وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتٰبِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ۞ لَيْسَ

و بدرستی آنانکه اختلاف کرده اند در حقیقت قرآن هر آینه در عناد و نزاع و دور دراز اند نیست

الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلٰكِنَّ الْبِرَّ مَنْ

نیکوئی آنکه بگردانید روهای خود را بجانب برآمدن آفتاب و فرو رفتن آفتاب ولکن نیکی نیکی کسی است

آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلٰئِكَةِ وَالْكِتٰبِ وَالنَّبِيِّينَ وَ

که ایمان آورده بخدا و روز بازپسین و بفرشتگان و بقرآن و به پیغمبران

آتَى الْمَالَ عَلٰى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِينَ

داده مال خود را باخواهش خود بخداوندان قرابت و یتیمان و درویشان

وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلٰوةَ وَآتَى

و راه گذاران غریبان و محتاجان سوال کننده در خلاص بندگان و نماز گذارده و داده

الزَّكٰوةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عٰهَدُوا وَالصّٰبِرِينَ فِي

زکوة را و وفا کنندگان بعهد خود هرگاه عهد کنند با خدا و صبر کنندگان در

الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولٰئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا

تنگی و بیماری و هنگام کارزار حرب این گروهند آنانکه راست گفتند

وَأُولٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ۞ يٰأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ

و این گروهند آنانکه پرهیزکارانند ای گروهی که گرویده اند فرض شده بر شما

الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلٰى الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنْثٰى

قصاص در کشتگان آزاد در برابر آزاد و بنده به بنده و ماده

بِالْأُنْثٰى فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءٌ

بماده پس هر که عفو کرده شود برای او از برادر شرعی وارث کشته چیزی [illegible]

إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ۞ ذٰلِكَ تَخْفِيفٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ فَمَنِ اعْتَدٰى

دادن دیت بنیکی این سبک بار ترا است از جانب پروردگار شما و رحمتی پس هر که درگذرد

بَعدَ ذٰلِكَ فَلَهُ عَذابٌ اَليمٌ ۞ وَلَكُم فِي القِصاصِ حَيوةٌ يا اُولِي

الاَلبابِ لَعَلَّكُم تَتَّقونَ ۞ كُتِبَ عَلَيكُم اِذا حَضَرَ اَحَدَكُمُ

المَوتُ اِن تَرَكَ خَيرًا الوَصِيَّةُ لِلوالِدَينِ وَالاَقرَبينَ بِالمَعروفِ

حَقًّا عَلَى المُتَّقينَ ۞ فَمَن بَدَّلَهُ بَعدَ ما سَمِعَهُ فَاِنَّما اِثمُهُ عَلَى

الَّذينَ يُبَدِّلونَهُ اِنَّ اللهَ سَميعٌ عَليمٌ ۞ فَمَن خافَ مِن موصٍ جَنَفًا

اَو اِثمًا فَاَصلَحَ بَينَهُم فَلا اِثمَ عَلَيهِ اِنَّ اللهَ غَفورٌ رَحيمٌ ۞ يا

اَيُّهَا الَّذينَ اٰمَنوا كُتِبَ عَلَيكُمُ الصِّيامُ كَما كُتِبَ عَلَى الَّذينَ

مِن قَبلِكُم لَعَلَّكُم تَتَّقونَ ۞ اَيّامًا مَعدوداتٍ فَمَن كانَ

مِنكُم مَريضًا اَو عَلىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِن اَيّامٍ اُخَرَ وَعَلَى الَّذينَ يُطيقونَهُ

فِديَةٌ طَعامُ مِسكينٍ ۞ فَمَن تَطَوَّعَ خَيرًا فَهُوَ خَيرٌ لَهُ وَاَن تَصوموا

خَيرٌ لَكُم اِن كُنتُم تَعلَمونَ ۞ شَهرُ رَمَضانَ الَّذي اُنزِلَ

فيهِ القُراٰنُ هُدًى لِلنّاسِ وَبَيِّناتٍ مِنَ الهُدىٰ وَالفُرقانِ

فَمَن شَهِدَ مِنكُمُ الشَّهرَ فَليَصُمهُ وَمَن كانَ مَريضًا اَو عَلىٰ

سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِن اَيّامٍ اُخَرَ يُريدُ اللهُ بِكُمُ اليُسرَ وَلا يُريدُ بِكُمُ

العسر ولتكملوا العدة ولتكبروا الله على ما هديكم ولعلكم

دشواری و تا تمام بکنید عدد آن ماه را و تا آنکه بزرگ گویید خدا را بر آنکه راه نمود شما را و تا شاید شما

تشكرون ۞ واذا سالك عبادي عني فاني قريب اجيب

شکر کنید و هرگاه پرسند از تو بندگان من از صفت من بگو بدرستیکه من نزدیکم اجابت میکنم

دعوة الداع اذا دعان فليستجيبوا لي وليؤمنوا بي لعلهم

دعای خواننده وقتی که خواند مرا پس باید که اجابت کنند فرمان مرا و بگروند بمن تا شاید ایشان

يرشدون ۞ احل لكم ليلة الصيام الرفث الى نسائكم

راه راست یابند حلال کرده برای شما در شب روزه مباشرت کردن با زنان خویش

هن لباس لكم وانتم لباس لهن علم الله انكم كنتم تختانون

ایشان مانند لباسند برای شما و شما لباس ایشانید دانست خدا آنکه شما بودید که خیانت میکردید

انفسكم فتاب عليكم وعفا عنكم فالان باشروهن وابتغوا

بانفسهای خود پس درگذشت توبه شما را و درگذشت از گناه شما پس اکنون مباشرت کنید بازنان و طلب کنید

ما كتب الله لكم وكلوا واشربوا حتى يتبين لكم الخيط

آنچه نوشته است خدا برای شما و بخورید و بیاشامید تا آنکه روشن شود برای شما ریسمان

الابيض من الخيط الاسود من الفجر ثم اتموا الصيام الى الليل

سفید از ریسمان سیاه که آن ریسمان سپیده دم است پس تمام کنید روزه را تا وقت شب

ولا تباشروهن وانتم عاكفون في المساجد تلك حدود الله

و مباشرت مکنید با زنان و حال آنکه شما معتکف باشید در مسجدها این حدهای خداست

۞ فلا تقربوها كذلك يبين الله اياته للناس لعلهم يتقون

پس نزدیک آنها مروید همچنین بیان میکند خدا حکمهای خود را برای آدمیان تا شاید ایشان پرهیز کنند

ولا تاكلوا اموالكم بينكم بالباطل وتدلوا بها الى الحكام

و مخورید مالهای خود را میان یکدیگر بناحق و مدهید آنها را بحاکمان جور

لتاكلوا فريقا من اموال الناس بالاثم وانتم تعلمون

برای آنکه بخورید پاره از مالهای مردمان را بظلم و ستم و حال آنکه شما میدانید

يسئلونك عن الاهلة قل هي مواقيت للناس والحج و

سوال میکنند ترا از ماههای نو بگو آن ماههای نو وقتهایند برای مردمان و برای حج

ليس البر بان تاتوا البيوت من ظهورها ولكن البر من اتقى

و نیست نیکی آنکه درآیید بخانهها از پشتهای آنها ولیکن نیکی نیکی کسیست که پرهیز

وأتوا البيوت من أبوابها واتقوا الله لعلكم تفلحون ۞ وقاتلوا

و در آیید بخانها از درهای خانها و به پرهیزید از خدا شاید شما رستگاری یابید و کارزار

في سبيل الله الذين يقاتلونكم ولا تعتدوا إن الله لا يحب

کنید در راه خدا با آنکه کارزار میکنند با شما و در مگذرید از حکم خدا بدرستی که خدا دوست نمیدارد

المعتدين ۞ واقتلوهم حيث ثقفتموهم وأخرجوهم من حيث

از حد گذرندگان را و بکشید ایشان را هرجا بیابید ایشان را و بیرون کنید ایشان را از آنجا

أخرجوكم والفتنة أشد من القتل ولا تقاتلوهم عند

که بیرون کردند شما را و شرکی آوردند در حرم بدتر است از کشتن در زمین حرم و مکشید ایشان را در نزد

المسجد الحرام حتى يقاتلوكم فيه فإن قاتلوكم فاقتلوهم

مسجد الحرام تا وقتی که کارزار کنند ایشان با شما در آن پس اگر کارزار کنند با شما پس بکشید ایشان را

كذلك جزاء الكافرين ۞ فإن انتهوا فإن الله غفور

همچنین است جزای کافران پس اگر باز ایستند از کفر پس بدرستی که خدا آمرزنده

رحيم ۞ وقاتلوهم حتى لا تكون فتنة ويكون الدين لله فإن

مهربان است و کارزار کنید با ایشان تا آنکه نبوده باشد شرکی و بوده باشد طاعت و بندگی خاص خدا پس اگر

انتهوا فلا عدوان إلا على الظالمين ۞ الشهر الحرام بالشهر

باز ایستند از شرک پس هیچ عقوبتی نیست مگر بر ستمکاران یعنی مشرکان ماه حرام برابر ماه

الحرام والحرمات قصاص فمن اعتدى عليكم فاعتدوا

حرام است و حرمتهای ماههای حرام در برابر قصاص پس هر که تعدی کرده باشد بر شما در ماههای حرام پس شما هم تعدی

عليه بمثل ما اعتدى عليكم واتقوا الله واعلموا أن

کنید در آن ماهها بر او بمانند تعدی او بر شما و به پرهیزید از خدا و بدانید که

الله مع المتقين ۞ وأنفقوا في سبيل الله ولا تلقوا بأيديكم

خدا با پرهیزکاران است و نفقه کنید در راه خدا و میندازید خود را بدستهای خود

إلى التهلكة وأحسنوا إن الله يحب المحسنين ۞ وأتموا

بورطه هلاکت و نیکوئی کنید بدرستی که خدا دوست میدارد نیکوکاران و بر پا دارید

الحج والعمرة لله فإن أحصرتم فما استيسر من الهدي ولا

حج و عمره را برای خدا پس اگر بعد از احرام بیمار شوید پس لازم است آنچه میسر شود از قربانی و

تحلقوا رؤسكم حتى يبلغ الهدي محله فمن كان منكم مريضا

متراشید سرهای خود را تا آنگاه که برسد قربانی بجای خود پس هر که بوده باشد از شما بیمار

اَوْ بِهٖٓ اَذًى مِّنْ رَّاْسِهٖ فَفِدْيَةٌ مِّنْ صِيَامٍ اَوْ صَدَقَةٍ اَوْ نُسُكٍ

یا بوده باشد بوی رنجی از سر خود پس بر سر او فدیه است از روزه یا صدقه یا قربانی

فَاِذَآ اَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ اِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ

پس هرگاه ایمن باشید از بیماری پس هر که بهره مند از محرمات احرام بسبب عمره تا وقت حج پس واجب است برو آنچه میسر شد از قربانی

فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلٰثَةِ اَيَّامٍ فِى الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ اِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ

پس هر که نیابد قربانی پس بر او واجب است روزه سه روز در ایام حج و هفت روز هرگاه که بازگردد بوطن خود این همه

عَشَرَةٌ كَامِلَةٌ ذٰلِكَ لِمَنْ لَّمْ يَكُنْ اَهْلُهٗ حَاضِرِى الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

ده روز تمام است این عمره و حج تمتع برای کسی است که نبوده باشند اهل او از مقیمان و ساکنان مسجد الحرام

وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ۞ اَلْحَجُّ اَشْهُرٌ مَّعْلُوْمٰتٌ

و پرهیزید از خدا و بدانید بدرستیکه خدا سخت عقوبت است زمان حج ماههای معروف است

فَمَنْ فَرَضَ فِيْهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوْقَ وَلَا جِدَالَ فِى الْحَجِّ وَمَا

پس هر که فرض گرداند در این ماهها حج را پس جایز نیست او را جماع و نه فسقها و نه جنگ در ایام حج و آنچه

تَفْعَلُوْا مِنْ خَيْرٍ يَّعْلَمْهُ اللّٰهُ وَتَزَوَّدُوْا فَاِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوٰى

میکنند از خیر میداند آنرا خدا و توشه آخرت بردارید پس بدرستیکه بهترین توشهها پرهیزگاری است

وَاتَّقُوْنِ يٰٓاُولِى الْاَلْبَابِ ۞ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَبْتَغُوْا

و پرهیزید از من ای خداوندان عقلها نیست بر شما حرجی در آنکه طلب کنید در ایام حج

فَضْلًا مِّنْ رَّبِّكُمْ فَاِذَآ اَفَضْتُمْ مِّنْ عَرَفٰتٍ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ عِنْدَ

زیادتی مال از پروردگار خود پس چون کوچ کنید از عرفات و یاد کنید خدا را نزد

الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَاذْكُرُوْهُ كَمَا هَدٰىكُمْ وَاِنْ كُنْتُمْ مِّنْ قَبْلِهٖ لَمِنَ

مشعر الحرام و یاد کنید او را چنانچه راه نمود شما را و بدرستیکه بودید پیش از این از جمله

الضَّآلِّيْنَ ۞ ثُمَّ اَفِيْضُوْا مِنْ حَيْثُ اَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا

گمراهان پس کوچ کنید ای قریش از آنجا که کوچ کردند مردمان و طلب آمرزش کنید

اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۞ فَاِذَا قَضَيْتُمْ مَّنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا

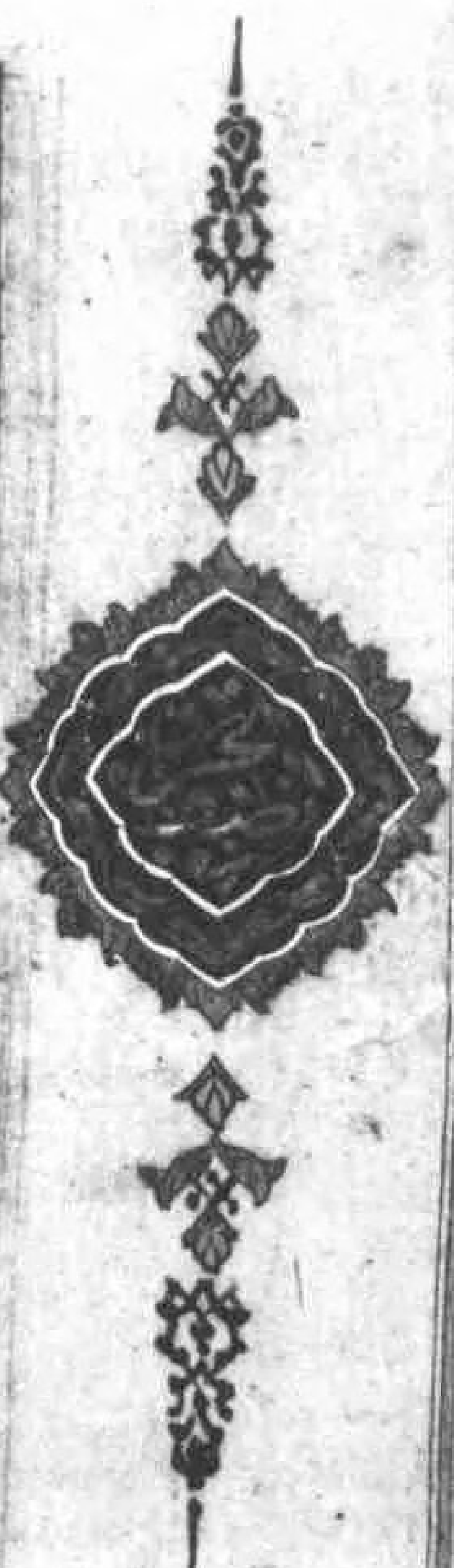
از خدا بدرستیکه خدا آمرزنده مهربان است پس چون بجا آوردید اعمال حج و عمره خود را پس یاد کنید

اللّٰهَ كَذِكْرِكُمْ اٰبَآءَكُمْ اَوْ اَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّقُوْلُ رَبَّنَآ

خدا را همچنان که یاد میکنید پدران خود را یا سختتر یاد کردنی پس بعضی از مردمان که میگویند ای پروردگار ما

اٰتِنَا فِى الدُّنْيَا وَمَا لَهٗ فِى الْاٰخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ۞ وَمِنْهُمْ مَّنْ

بده در این جهان چیزی را و نیست او را در آن جهان هیچ بهره و از ایشان هر کس

يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا

می گویند ای پروردگار ما بده ما را در این جهان نیکویی و در آن جهان نیکو و نگاهدار ما را

عَذَابَ النَّارِ ۞ أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ

از آتش دوزخ این گروه آماده است ایشان را بهره از آنچه کسب کرده اند و خدا زود

الْحِسَابِ ۞ وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي

حساب کننده است یاد کنید خدا را در روزهای شمرده شده پس هر که شتاب نماید و کوچ کند

يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَاتَّقُوا

در دو روز پس نیست گناهی بر او و هر که تاخیر کند پس نیست گناهی بر او این حکم کسی راست که پرهیزد

اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۞ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ

از خدا و بدانید که شما بسوی او محشور خواهید شد و از مردمان کسی است که خوش می آید ترا

قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهِدُ اللَّهَ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ

گفتار او در زندگانی این جهان و گواه میگیرد خدا را بر آنچه در دل او است و حال آنکه او سخت ترین

الْخِصَامِ ۞ وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ

در خصومت و چون پشت کرد و برگشت از نزد تو شتاب کند در زمین تا آنکه فساد کند در آن و نابود گرداند

الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ ۞ وَإِذَا قِيلَ لَهُ

زراعت و چهارپایان را و خدا دوست ندارد فساد را و چون گفته شود باو

اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ

که بترس از خدا و باز دارد او را حمیت جاهلیت بگناه پس کافیست او را دوزخ و بد فراشی است آن دوزخ

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ رَءُوفٌ

و از مردمان کسی است که میفروشد جان خود را بجهة خوشنودی خدا و خدا مهربان است

بِالْعِبَادِ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَافَّةً

به بندگان ای آنان که ایمان آورده اید در آیید در دین اسلام همگی

وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ۞ فَإِنْ

و پیروی مکنید گامهای ابلیس را بدرستیکه او برای شما دشمنی است هویدا پس اگر

زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمُ الْبَيِّنَاتُ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

بلغزید از جاده شرع بعد از آنکه آمد شما را معجزهای روشن پس بدانید بدرستیکه خدا ارجمند و داناست

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ

آیا انتظار می کشند مگر آنکه بیاید ایشان را عذاب الهی در سایبانها از ابر تیره و فرشتگان

وقضي

وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ۞ سَلْ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَمْ

و تمام شود کار ایشان و بسوی خدا بازگشت خواهد بود کارها ۞ بپرس از گروه فرزندان یعقوب چه قدر

آتَيْنَاهُمْ مِنْ آيَةٍ بَيِّنَةٍ وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ

دادیم ایشان را از معجزه روشن و آنکه تغییر دهد نعمت خدا را بعد از آنکه باو رسید

فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۞ زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا

پس بدرستیکه خدا سخت عقوبت ۞ زینت داده شده از برای آنان که کافر شدند زندگانی جهان

وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَ

و استهزا میکنند از آنان که ایمان آوردند و آنان که پرهیزکاری نموده اند در مرتبه بالای کفار اند در روز رستخیز

اللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۞ كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً

خدا روزی میدهد هرکه را میخواهد بیشمار و بیحساب ۞ بودند مردمان همه بر یک طریقه

فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ

پس برانگیخت خدا پیغمبران را در حالتی که مژده دهنده بودند و بیم دهنده و فرستاد باایشان کتابها را

بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِيمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ

براستی تا حکم کند میان مردمان در آنچه اختلاف کردند در آن و اختلاف نکردند

فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا

در آن حق مگر آنکه داده شده بایشان آن حق را بعد از آنکه بایشان رسید معجزات روشن بتغلب و ستم

بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ

در میانه ایشان بود پس راه راست نمود خدا آنان که گرویدند بسوی آنچه اختلاف کردند در آن که آن حق است بفرمان خود

وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۞ أَمْ حَسِبْتُمْ

و خدا راه مینماید هرکه را خواهد براه راست ۞ آیا می پندارید

أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ

که میروید بهشت و حال آنکه نرسیده بشما حالت آنان که گذشته اند پیش از شما

مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَّاءُ وَزُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَ

رسید بایشان تنگی و آزارها و بحدی متزلزل شدند که میگفت پیغمبر

الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ ۞

و آنانکه ایمان آورده بودند با پیغمبر که کی خواهد رسید آگاه باشید و بدانید که یاری خدا نزدیک است

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِلْوَالِدَيْنِ

می پرسند از تو آنچه که چه چیز نفقه کنیم بگو آنچه نفقه میکنید از مال نیکو پس از برای پدر و مادر است

وَالْاَقْرَبِيْنَ وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاكِيْنِ وَابْنِ السَّبِيْلِ وَمَا

و خویشان و یتیمان و بیچارگان و راه گذران و هرچه

تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلِيْمٌ ۞ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ

کنند از نیکی پس بدرستیکه خدا بآن داناست نوشته شده است بر شما کارزار و حال آنکه

كُرْهٌ لَكُمْ وَعَسٰى اَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسٰى اَنْ

مکروه طبع شماست و بسیار باشد که شما کراهت داشته باشید چیزی را و حال آنکه آن بهترین برای شما و بسیار باشد

تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ۞ يَسْئَلُوْنَكَ

که دوست دارید شما چیزی را و حال آنکه او مکروه باشد برای شما و خدا میداند مصلحت شما را و شما نمیدانید می پرسند ترا

عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيْهِ قُلْ قِتَالٌ فِيْهِ كَبِيْرٌ وَصَدٌّ عَنْ

از ماه حرام جنگ در آن بگو جنگ در آن ماه گناه بزرگ است و منع مردمان از

سَبِيْلِ اللّٰهِ وَكُفْرٌ بِهٖ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاِخْرَاجُ اَهْلِهٖ مِنْهُ

راه خدا و کفر ورزیدن بخدا و مسجد الحرام و بیرون کردن اهل مسجد الحرام را از آنجا

اَكْبَرُ عِنْدَ اللّٰهِ وَالْفِتْنَةُ اَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُوْنَ يُقَاتِلُوْنَكُمْ

گناهیست بزرگتر نزد خدا و شرک گناهیست بزرگتر از کشتن نفس و همیشه مشرکان کارزار کنند با شما برای

حَتّٰى يَرُدُّوْكُمْ عَنْ دِيْنِكُمْ اِنِ اسْتَطَاعُوْا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ

آنکه برگردانند شما را از دین شما اگر توانند و آنکه برگردد از شما

عَنْ دِيْنِهٖ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَاُولٰٓئِكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ

از دین خود پس بمیرد و حال آنکه او کافر باشد پس این گروه ناچیز است کارهاشان

فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَاُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيْهَا خَالِدُوْنَ

در دنیا و آخرت و آن گروه یاران دوزخ اند ایشان اندر آتش جاویدند

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَالَّذِيْنَ هَاجَرُوْا وَجَاهَدُوْا فِيْ سَبِيْلِ

بدرستیکه آنان که ایمان آوردند و آنان که هجرت کردند و جهاد کردند در راه

اللّٰهِ اُولٰٓئِكَ يَرْجُوْنَ رَحْمَةَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَحِيْمٌ ۞ يَسْئَلُوْنَكَ

خدا آن گروه امید بخشایش خداوند و خدا آمرزنده است مهربان می پرسند ترا ای

عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيْهِمَا اِثْمٌ كَبِيْرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ

از حکم شراب و قمار بگو در این هر دو گناهیست بسیار بزرگ و نفعهای از برای مردمان

وَاِثْمُهُمَا اَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا وَيَسْئَلُوْنَكَ مَاذَا يُنْفِقُوْنَ قُلِ

و گناه این دو بزرگتر است از نفعشان و می پرسند ترا چه چیز نفقه کنیم بگو

العفو كذلك يبين الله لكم الايات لعلكم تتفكرون

آنچه را که زیاده است از نفقه خود چنین بیان میکند خدا از برای شما نشانهای رحمت خود را تا شاید شما اندیشه کنید

في الدنيا والاخرة ويسئلونك عن اليتامى قل اصلاح

در این جهان و آن جهان و میپرسند از تو از کیفیت سلوک یتیمان بگو که اصلاح آوردن

لهم خير وان تخالطوهم فاخوانكم والله يعلم المفسد من المصلح

حال ایشان بهترست و اگر آمیزش کنید با ایشان پس برادران شمااند و خدا میداند تباه کننده حال ایشان از اصلاح

ولو شاء الله لاعنتكم ان الله عزيز حكيم ❁ ولا تنكحوا المشركات

و اگر خواهد خدا هر آینه در رنج اندازد شما را بدرستی که خدای غالب درست کردار و نکاح مکنید زنان مشرکه

حتى يؤمن ولامة مؤمنة خير من مشركة ولو اعجبتكم

تا آنکه ایمان آورند و هر آینه کنیزک مومنه بهترست از زن مشرکه و اگر شگفت آورد شما را

ولا تنكحوا المشركين حتى يؤمنوا ولعبد مؤمن خير من

و نکاح مکنید یعنی زن مدهید [illegible] تا وقتی که ایمان آورند و البته بنده مومن بهترست از

مشرك ولو اعجبكم اولئك يدعون الى النار والله يدعوا

مرد مشرک و اگرچه شگفت آورد حال او شما را ایشان میخوانند مردمان را بآتش و خدا میخواند

الى الجنة والمغفرة باذنه ويبين اياته للناس لعلهم

بجنت و آمرزش بفرمان خود و روشن میگرداند نشانهای هدایت برای مردمان شاید ایشان

يتذكرون ❁ ويسئلونك عن المحيض قل هو اذى

پند گیرند و میپرسند ترا ای محمد از حکم حیض بگو که آن پلیدی است

فاعتزلوا النساء في المحيض ولا تقربوهن حتى يطهرن

پس دوری گیرید از زنان در حالت حیض و نزدیکی مکنید با ایشان تا هنگامی که پاک گردند

فاذا تطهرن فاتوهن من حيث امركم الله ان الله

پس هرگاه پاک گردند پس مباشرت کنید با ایشان از آنجا که فرموده شما را خدا بدرستی که خدا

يحب التوابين ويحب المتطهرين ❁ نساؤكم حرث لكم

دوست میدارد توبه کنندگان را و دوست میدارد پاکان را زنان شما زراعت شمااند

فاتوا حرثكم انى شئتم وقدموا لانفسكم واتقوا الله

پس بیایید بزراعت خود از هرجا که خواهید و پیش فرستید برای خود کردارهای شایسته و بترسید

واعلموا انكم ملاقوه وبشر المؤمنين ❁ ولا تجعلوا الله

و بدانید که شما برخواهید خورد بجزای خدا و مژده ده ای محمد مومنان را و مگردانید خدا را

عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ

برای سوگند خوردن تا آنکه نیکی کنید و پرهیزکاری پیشه نمایید و اصلاح کنید میانه مردمان و خدا شنوا

عَلِيمٌ ۞ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللّٰهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلٰكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا

دانا است مؤاخذه نمیکند شما را خدا بسبب سوگند بیهوده که در سوگندهای شماست ولیکن مؤاخذه میکند شما را بانچه

كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللّٰهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ۞ لِلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ

کسب کرده دلهای شما و خدا آمرزنده بردبار است مر آنانرا که سوگند میخورند برای [illegible] زنان

تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۞ وَإِنْ

انتظار کشیدن چهار ماه پس اگر بازگشتند [illegible] پس بدرستیکه خدا آمرزنده مهربان است و اگر

عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۞ وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ

قصد کنند طلاق را پس بدرستیکه خدا شنوا و دانا است و زنان طلاق داده شده باید انتظار

بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلٰثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللّٰهُ

کشند نفسهای خود را بمقدار سه طهر و حلال نیست برایشان که پنهان دارند آنچه آفرید خدا

فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنَّ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبُعُولَتُهُنَّ

در رحمهای ایشان از فرزند اگر باشند که ایمان دارند بخدا و روز آخر و شوهران ایشان

أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذٰلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ

سزاوارترند بباز آوردن ایشان در مدت عده اگر خواهند اصلاح [illegible]

الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللّٰهُ

هر آنچه بر زنان است [illegible] و از برای مردان است بر زنان پایه [illegible] و خدا

عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۞ اَلطَّلَاقُ مَرَّتَانِ فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ

غالب و درست کردار است طلاق رجعی دو بار است پس واجبست نگاه داشتن [illegible] یا رها کردن

بِإِحْسَانٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا

بنیکوئی و نیست حلال از برای شما که بگیرید از آنچه داده اید ایشان چیزی را

إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللّٰهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا

مگر آنکه بترسند زن و شوهر که بپا ندارند حدهای که خدا قرار داده پس اگر ترسید که بپا ندارند حقوق

حُدُودَ اللّٰهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ

و احکام خدا را پس نیست حرجی برایشان در آنچه داده زن بعوض خود جهت طلاق این احکام

اللّٰهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللّٰهِ فَأُولٰئِكَ هُمُ

خداست پس تجاوز ننمائید از آنها و هرکه تجاوز کند از حدود خدا پس آن گروه ایشان

الطلاق

الظَّالِمُونَ ۞ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّىٰ تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ

ستمکارانند پس اگر سیوم طلاق گوید پس حلال نشود مر او را بعد از این طلاق هنگامی که نکاح آورد آن زن شوهری

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا

غیر شوهر اول پس اگر طلاق دهد شوهر پس نیست گناهی بر آن زن و شوهر اول که بازگشت کنند اگر دانند که برپا میدارند احکام

حُدُودَ اللَّهِ ۗ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۞ وَإِذَا طَلَّقْتُمُ

خدا را و این احکام خداست که بیان میکند برای گروهی که میدانند و چون طلاق دهید

النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ

زنان را پس نزدیک رسند بنهایت عدتشان پس اگر خواهید نگاه دارید زنان را بنیکوئی یا رها کنید ایشان را

بِمَعْرُوفٍ ۚ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِتَعْتَدُوا ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَٰلِكَ

بنیکوئی و نگاه مدارید ایشان را بجهت ضرر رسانیدن تا ستم کنید و هر کس که بکند این کار را

فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ ۚ وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا ۞ وَاذْكُرُوا

پس بتحقیق که ستم کرده نفس خود را و مگیرید احکام خدا را استهزا و یاد کنید

نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ

نعمت خدا را بر شما عطا فرموده و آنچه را فرستاده بر شما از قرآن و سایر احکام شرعیه

يَعِظُكُمْ بِهِ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۞ وَإِذَا

پند میدهد خدا شما را بآنچه فرستاده و بپرهیزید از خدا و بدانید بدرستیکه خدا بهر چیزی داناست و هرگاه

طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ

طلاق گفتید زنان را پس رسیدند بنهایت مدت عدت پس منع مکنید ایشان را از اینکه نکاح کنند با شوهران

إِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ ۗ ذَٰلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ

هرگاه رضا دهند در میانه خود موافق شرع این احکام پند داده میشود آنکه باشد از شما

يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ ذَٰلِكُمْ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَأَطْهَرُ ۗ وَاللَّهُ

که بگرود بخدا و بروز قیامت آنچه مذکور شد پاکیزه تر است برای شما و پاکتر است و خدا

يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۞ وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ

میداند و شما نمیدانید و مادران شیر دهند فرزندان خود را

حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ ۖ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ ۚ وَعَلَى الْمَوْلُودِ

دو سال تمام برای کسی است که خواهد تمام کند مدت شیر دادن را و بر آنکه زاینده شده

لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۚ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا

فرزندی برای او لازم است خوراک دادن و پوشش ایشان بر وجه شرع تکلیف کرده نشود هیچ نفسی مگر وسعش

لا تضار والدة بولدها ولا مولود له بولده وعلى الوارث مثل

ذلك فان ارادا فصالا عن تراض منهما وتشاور فلا جناح

عليهما وان اردتم ان تسترضعوا اولادكم فلا جناح

عليكم اذا سلمتم ما اتيتم بالمعروف واتقوا الله واعلموا ان

الله بما تعملون بصير ۞ والذين يتوفون منكم ويذرون

ازواجا يتربصن بانفسهن اربعة اشهر وعشرا فاذا بلغن

اجلهن فلا جناح عليكم فيما فعلن في انفسهن بالمعروف

والله بما تعملون خبير ۞ ولا جناح عليكم فيما عرضتم به

من خطبة النساء او اكننتم في انفسكم علم الله انكم

ستذكرونهن ولكن لا تواعدوهن سرا الا ان تقولوا

قولا معروفا ۞ ولا تعزموا عقدة النكاح حتى يبلغ الكتاب

اجله واعلموا ان الله يعلم ما في انفسكم فاحذروه واعلموا

ان الله غفور حليم ۞ لا جناح عليكم ان طلقتم النساء

ما لم تمسوهن او تفرضوا لهن فريضة ومتعوهن على الموسع

قدره وعلى المقتر قدره متاعا بالمعروف حقا على المحسنين

ماندازه حال او و بر تنگدست باندازه حال او بهره ور گردانیدنی نیکویی واجب شده بر نیکوکاران

وان طلقتموهن من قبل ان تمسوهن وقد فرضتم لهن فريضة

و اگر طلاق دهید زنان را پیش از آنکه مباشرت کنید با ایشان و حال آنکه تعیین کرده باشید برای ایشان چیزی

فنصف ما فرضتم الا ان يعفون او يعفوا الذي بيده عقدة

پس نصف آنچه تعیین کرده اید مگر آنکه در گذرند از حق خود یا در گذرد از حق آنکه در دست اوست بستن

النكاح وان تعفوا اقرب للتقوى ولا تنسوا الفضل

نکاح و اگر در گذرید ای شوهران نزدیکتر است به پرهیزکاری و ترک مکنید احسان را

بينكم ان الله بما تعملون بصير ۞ حافظوا على الصلوات و

در میانه یکدیگر بدرستیکه خدا بآنچه شما میکنید بیناست مداومت نمایید بر نمازها

الصلوة الوسطى وقوموا لله قانتين ۞ فان خفتم فرجالا

نماز میان و بایستید برای خدا در حالتی قنوت خوانندگان باشید پس اگر بترسید از دشمن پس نماز کنید

او ركبانا فاذا امنتم فاذكروا الله كما علمكم ما لم

سواران یا پیادگان پس هرگاه که ایمن باشید از دشمن پس یاد کنید خدا را همچنان که آموخته شما را چیزی

تكونوا تعلمون ۞ والذين يتوفون منكم ويذرون ازواجا

نبودید که بخودی خود بدانید و آنان که نزدیک مرگ میرسند از شما و وا میگذارند زنان باید

وصية لازواجهم متاعا الى الحول غير اخراج فان خرجن

که وصیت کنند برای زنان ایشان چیزی که بهره مند شوند بان یکسال در حالتی بیرون نکردن از خانه خود پس اگر بیرون روند

فلا جناح عليكم فيما فعلن في انفسهن من معروف و

پس نیست حرجی بر شما با آنچه کنند در نکاح نفسهای خودشان موافق شرع

الله عزيز حكيم ۞ وللمطلقات متاع بالمعروف حقا

و خدا ارجمند است درست کردار و برای زنان طلاق داده شده بهره ایست از نفقه و کسوه بنیکویی و ثابت

على المتقين ۞ كذلك يبين الله لكم اياته لعلكم تعقلون

این ثابت بود بر پرهیزکاران هم چنین بیان میکند خدا برای شما احکام خود را تا شاید شما تعقل کنید

الم تر الى الذين خرجوا من ديارهم وهم الوف حذر الموت

آیا تو ندیده حال آنان را که بیرون رفتند از خانمان خود و ایشان چندین هزار بودند از ترس مرگ

فقال لهم الله موتوا ثم احياهم ان الله لذو فضل على النا

پس گفت خدا با ایشان که بمیرید پس زنده گردانید ایشان را بدرستیکه خدا خداوند فضل و احسان است بر مردم

وَلٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ۞ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

ولیکن بیشتر از مردمان شکر احسان او نمی‌کنند و کارزار کنید در راه خدا

وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۞ مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا

و بدانید که خدا شنواست و بسیار داناست کیست آنکه قرض بدهد خدا را قرض

حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْسُطُ

نیکو پس زیاده کند خدا عوض او چندین برابر و خدا میگیرد روزی را و میگشاید

وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۞ أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَإِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ

و بسوی او بازگشت خواهید نمود ایا نظر نکرده بسوی گروهی بزرگان از فرزندان یعقوب بعد از

مُوسَىٰ إِذْ قَالُوا لِنَبِيٍّ لَهُمُ ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

موسی چون گفتند پیغمبر خود را که برانگیز برای ما پادشاهی که بوسیله او کارزار کنیم در راه خدا

قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا

گفت پیغمبر ایا نزدیک است اگر واجب بود بر شما جهاد که کارزار نکنید گفتند چه بود

وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَ

ما را که کارزار نکنیم در راه خدا و حال آنکه ما آواره شده‌ایم از خان و مان

أَبْنَائِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ

و فرزندان خود پس چون نوشته شد بر ایشان کارزار روگردان شدند مگر اندکی از ایشان

وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ۞ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ

و خدا داناست ستمکاران و گفت با ایشان پیغمبر ایشان که بدرستیکه خدا به تحقیق برانگیخت

لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا

از برای شما طالوت پادشاهی گفتند از کجا سزاوار باشد او را پادشاهی بر ما

وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ

و ما سزاوارتریم بپادشاهی از او و داده نشده است طالوت را فراخی از مال گفت پیغمبر بدرستی که خدا

اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي

برگزید او را بر شما و افزون داده او را درستی در دانش و در تن و خدا میدهد

مُلْكَهُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۞ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ

مملکت خود را هر که خواهد و خدا فراخ رحمت بسیار داناست و گفت با ایشان پیغمبر ایشان بدرستی که نشان

مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ

پادشاهی او آنست که بیاید بسوی شما تابوت که در آن تابوت است آرامی از پروردگار شما و بقیه از آنچه

مما ترك آل موسى وآل هرون تحمله الملائكة إن في ذلك

از آنچه واگذاشته‌اند آل موسی و آل هرون برمیدارند آن تابوت را فرشتگان بدرستی در این تابوت

لآية لكم إن كنتم مؤمنين ۝ فلما فصل طالوت بالجنود قال

عجایب است از برای شما اگر هستید مومنان پس چون جدا شد طالوت با لشکریان گفت

إن الله مبتليكم بنهر فمن شرب منه فليس مني ومن لم يطعمه

بدرستیکه خدا آزماینده است شما را بجوی آب پس هرکه آشامید از آن پس نیست از یاران من و هرکه نخورد از آن

فإنه مني إلا من اغترف غرفة بيده فشربوا منه إلا قليلا منهم

پس بدرستیکه او از من است مگر آنکه بردارد یک کف بدست خود پس خوردند از آن آب مگر اندکی از ایشان

فلما جاوزه هو والذين آمنوا معه قالوا لا طاقة لنا اليوم

پس چون گذشت طالوت از آن آب و آنان که ایمان آوردند با او گفتند نیست توانائی ما را امروز به کارزار

بجالوت وجنوده قال الذين يظنون أنهم ملاقوا الله كم من

کنیم با جالوت و سپاه او و گفتند آنانکه میدانستند که ایشان برخورنده‌اند بجزای خدا بسیار

فئة قليلة غلبت فئة كثيرة بإذن الله والله مع الصابرين

گروه اندک که غالب شد گروه بسیار را بفرمان خدا و خدا با شکیبایان است

ولما برزوا لجالوت وجنوده قالوا ربنا أفرغ علينا صبرا و

و چون بیرون شدند در برابر جالوت و سپاه او گفتند پروردگارا فرو ریز بر ما شکیبائی را

ثبت أقدامنا وانصرنا على القوم الكافرين ۝ فهزموهم

و ثابت قدم دار ما را و نصرت ده ما را بر گروه کافران پس گریزانیدند ایشان را

بإذن الله وقتل داود جالوت وآتاه الله الملك والحكمة

بفرمان خدا و کشت داود علیه السلام جالوت را و داد او را خدا پادشاهی و درست کرداری

وعلمه مما يشاء ولولا دفع الله الناس بعضهم ببعض

و آموخت او را از آنچه میخواهد و اگر نبودی باز داشتن خدا مردمان را برخی از ایشان را ببرخی دیگر

لفسدت الأرض ولكن الله ذو فضل على العالمين ۝

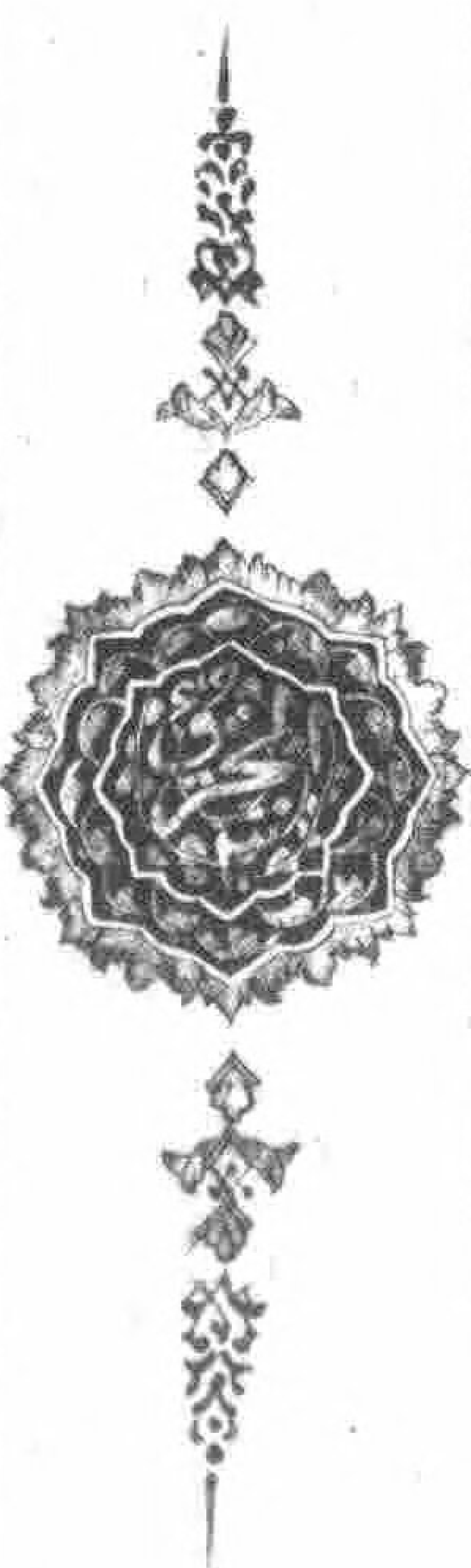
هر آینه تباه شدی زمین ولیکن خدا خداوند فضل و احسان است بر جهانیان

تلك آيات الله نتلوها عليك بالحق وإنك لمن المرسلين

این است نشانهای قدرت خدا میخوانیم آنها را بر تو ای محمد براستی و بدرستیکه تو از جمله پیغمبرانی

تلك الرسل فضلنا بعضهم على بعض منهم من كلم الله

این گروه پیغمبران را زیاده دادیم برخی از ایشان را بر بعضی از ایشان کسی است که سخن گفت با او خدا

وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ

و بلند کرد درجه برخی از ایشان پایهای بلند و دادیم عیسی پسر مریم را معجزهای روشن و قوت دادیم

بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ

بروح القدس و اگر خواهد خدا کارزار نکردندی یکدیگر را آنانکه بعد از پیغمبران بوده اند

بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَلَٰكِنِ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ وَ

بعد از آنکه رسید بایشان معجزهای روشن ولیکن اختلاف کردند پس از ایشان کسی هست که ایمان

مِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلُوا وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ

و از ایشان کسی هست که کافر شدند و اگر خواستی خدا نمی کشتند یکدیگر را ولیکن خدا میکند

مَا يُرِيدُ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ

آنچه را میخواهد ای آنانکه گرویده اید نفقه کنید از آنچه روزی کردیم شما را پیش

أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ وَالْكَافِرُونَ

از آنکه بیاید روزی که نه خرید و فروختی در آن و نه دوستی و نه درخواستی و کافران

هُمُ الظَّالِمُونَ ۞ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ

ایشانند ستمکاران خدا است معبودی سزاوار پرستش مگر او زنده پاینده فرا نگیرد او را

سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا

خواب سبک و نه خواب سنگین او راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است کیست

الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ

آنکه درخواست کند نزد او مگر بفرمان او میداند آنچه پیش روی ایشان است و آنچه پس ایشان

وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ

و فرا نمیرسند ایشان را بچیزی از دانستنهای او مگر بآنچه خواهد خدا فرا گرفته کرسی او آسمانها

وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ۞ لَا إِكْرَاهَ

و زمین را و نه گران کند او را نگاه داشتن آنها و او رفیع مرتبه بلند قدر نیست هیچ اکراه

فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ

در قبول دین بتحقیق که جدا شده راه حق از گمراهی پس هر که کافر شود بشیطان

وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا

و ایمان آورد بخدا پس بتحقیق که چنگ در زده بدست آویز استواری نیست هیچ گسستنی او را

وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۞ اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ

و خدا شنوا دانا خدا دوست میدارد کسانی که ایمان آورده اند بیرون می آورد ایشان را از تاریکیها

إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ النُّورِ

بروشنائی ایمان و آنان که کافر شده اند دوستان ایشان شیاطین اند بیرون می آرند ایشان را از نور

إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۞ أَلَمْ تَرَ إِلَى

بسوی تاریکیها این گروه یاران آتش اند ایشان در آتش جاویدان اند آیا نظر نکنی بسوی

الَّذِي حَاجَّ إِبْرٰهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرٰهِيمُ

آنکه مخاصمه کرد با ابراهیم در باره پروردگار خود که داد او را خدا پادشاهی چون گفت ابراهیم

رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أُحْيِي وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرٰهِيمُ

پروردگار من است آنکه زنده میکند و میمیراند گفت که من زنده میکنم و میمیرانم گفت ابراهیم

فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ

پس بدرستی خدا می آورد آفتاب را از جانب مشرق پس بیار تو خورشید را از جانب مغرب پس مبهوت

الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۞ أَوْ كَالَّذِي

آن که کافر شده بودند و خدا راه ننماید گروه ستمکاران را یا ندیدی مثل آنکه

مَرَّ عَلَىٰ قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّىٰ يُحْيِي هَٰذِهِ اللَّهُ

گذشت بر ویران ده قریه خالی از مردم واقع شده بود سقفهای آن گفت چگونه زنده میکند این مرده را خدا

بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ قَالَ

بعد از مردن ایشان پس میراند او را خدا صد سال پس زنده گردانید او را گفت خدا چند سال گفت

لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ

چند مدت که اینجا درنگ کردم یک روز یا پاره از روز گفت خدا بلکه درنگ کرده صد سال پس نگاه کن

إِلَىٰ طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانْظُرْ إِلَىٰ حِمَارِكَ وَ

بخوردنی خود و آشامیدنی خود که متغیر نشده و نگاه کن بدراز گوش خود تا آنکه

لِنَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَانْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا

و بگردانیم نشانه قدرت خود از برای مردمان و نگاه کن باستخوانهای پوسیده که چگونه جمع میکنیم استخوانهای

ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

پس میپوشانیم آنها را گوشت پس چون روشن شد قدرت خدا برای او گفت میدانم بدرستی که خدا بر همه چیز

قَدِيرٌ ۞ وَإِذْ قَالَ إِبْرٰهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ

توانا است و یاد کن چون گفت ابراهیم ای پروردگار من بنما مرا که چگونه زنده میکنی مردگان را گفت خدا

أَوَلَمْ تُؤْمِنْ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِنْ لِيَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً

آیا اعتقاد نداری گفت ابراهیم آری اعتقاد دارم ولیکن سوال کردم تا آنکه آرام گیرد دل من گفت خدا پس بگیر چهار

مِنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ

ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۞ مَثَلُ الَّذِينَ

يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ

فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ

عَلِيمٌ ۞ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتْبِعُونَ مَا

أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذًى لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا

هُمْ يَحْزَنُونَ ۞ قَوْلٌ مَعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا

أَذًى وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُمْ

بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ

بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ

فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِمَّا كَسَبُوا

وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۞ وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ

أَمْوَالَهُمُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيتًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ

جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَآتَتْ أُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِنْ لَمْ

يصبها وابل فطل والله بما تعملون بصير ۞ ايود احدكم ان

تكون له جنة من نخيل واعناب تجري من تحتها الانهار له

فيها من كل الثمرات واصابه الكبر وله ذرية ضعفاء

فاصابها اعصار فيه نار فاحترقت كذلك يبين الله لكم

الايات لعلكم تتفكرون ۞ يا ايها الذين امنوا انفقوا

من طيبات ما كسبتم ومما اخرجنا لكم من الارض ولا تيمموا

الخبيث منه تنفقون ولستم باخذيه الا ان تغمضوا فيه واعلموا

ان الله غني حميد ۞ الشيطان يعدكم الفقر ويامركم بالفحشاء

والله يعدكم مغفرة منه وفضلا والله واسع عليم ۞ يؤتي الحكمة

من يشاء ومن يؤت الحكمة فقد اوتي خيرا كثيرا وما يذكر

الا اولوا الالباب ۞ وما انفقتم من نفقة او نذرتم من

نذر فان الله يعلمه وما للظالمين من انصار ۞ ان تبدوا

الصدقات فنعما هي وان تخفوها وتؤتوها الفقراء فهو خير

لكم ويكفر عنكم من سيئاتكم والله بما تعملون خبير ۞ ليس

عَلَيْكَ هُدٰهُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَهْدِى مَنْ يَشَآءُ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ

بر تو ای محمد که برسانی ایشان را بحق ولیکن خدا میرساند بحق هر کس را که میخواهد و آنچه نفقه کنید از مال نیک

فَلِاَنْفُسِكُمْ وَمَا تُنْفِقُوْنَ اِلَّا ابْتِغَآءَ وَجْهِ اللّٰهِ وَمَا تُنْفِقُوا

پس از برای خود کرده و حال آنکه و آنچه نفقه میکنید مگر برای طلب رضای خدا و آنچه نفقه کنید

مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ اِلَيْكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تُظْلَمُوْنَ ۞ لِلْفُقَرَآءِ الَّذِيْنَ اُحْصِرُوْا

از مال نیکو تمام داده میشود بشما مردان و شما ظلم کرده نخواهید بود و ستم رسیدگان صدقه برای درویشان است آنان که باز داشته اند

فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ ضَرْبًا فِى الْاَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ

در راه خدا که نمیتوانند از پی چیزی سفر کردن در زمین گمان میکنند کسی که نمیداند حال

اَغْنِيَآءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيْمٰهُمْ لَا يَسْئَلُوْنَ النَّاسَ

توانگران را بجهة عفت ایشان از سوال میشناسی ایشان را ای محمد بعلامت ایشان سوال نمیکنند از مردمان

اِلْحَافًا وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلِيْمٌ ۞ اَلَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ

با برام و آنچه نفقه میکنید از مال نیکو پس بدرستی که خدا بآن داناست آنان که نفقه میکنند

اَمْوَالَهُمْ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَّعَلَانِيَةً فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ

مالهای خود را در شب و روز پنهان و آشکارا پس آماده است برای ایشان مزد ایشان نزد پروردگار

وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ۞ اَلَّذِيْنَ يَأْكُلُوْنَ الرِّبٰوا

و نه ترسی بر ایشان است و نه ایشان اندوهناک شوند آن گروهی که میخورند ربا را

لَا يَقُوْمُوْنَ اِلَّا كَمَا يَقُوْمُ الَّذِىْ يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ

بر نمیخیزند روز قیامت مگر مانند برخواستن کسی که تباه کرده او را دیو از جهة سبب جنون

الْمَسِّ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا اِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبٰوا وَاَحَلَّ اللّٰهُ الْبَيْعَ

این عذاب بسبب آنست که ایشان گفتند که جز این نیست که خرید و فروخت مانند رباست و حلال کرده خدا خرید و فروخت

وَحَرَّمَ الرِّبٰوا فَمَنْ جَآءَهٗ مَوْعِظَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ فَانْتَهٰى فَلَهٗ مَا سَلَفَ

و حرام کرده ربا را پس هر که آمد او را پندی از جانب پروردگار او پس باز ایستاد پس مر او راست آنچه گذشته

وَاَمْرُهٗٓ اِلَى اللّٰهِ وَمَنْ عَادَ فَاُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ

و کار او باز است بخدا و هر که برگردد بگرفتن ربا پس این گروه یاران آتش اند ایشان در آن جاویدان اند

يَمْحَقُ اللّٰهُ الرِّبٰوا وَيُرْبِى الصَّدَقٰتِ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ

نابود میکند خدا مال ربا را و زیاده میکند صدقها را و خدا دوست نمیدارد هر ناسپاس گناهکار

اَثِيْمٍ ۞ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ

گناهکار را بدرستی که آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته و بپا داشته اند نماز را

حزب

واتوا الزكوة لهم اجرهم عند ربهم ولا خوف عليهم ولا هم

و دادند زکوة را اماده است مرایشان را مزد ایشان نزد پروردگار ایشان و نیست بیمی بر ایشان و نه ایشان

يحزنون ۞ يا ايها الذين امنوا اتقوا الله وذروا ما بقي من الربوا

اندوهگین شوند ای انانکه گرویده اید بپرهیزید از خدا و بگذارید انچه باقی مانده از ربا

ان كنتم مؤمنين ۞ فان لم تفعلوا فاذنوا بحرب من الله و

اگر هستید شما گروندگان پس اگر نکنید این کار را پس بدانید جنگ بزرگ از جانب خدا و

رسوله وان تبتم فلكم رؤس اموالكم لا تظلمون ولا تظلمون ۞

پیغمبر خدا و اگر توبه کنید پس از برای شماست سرمایها مالهای شما ستم نمیکنید و ستم رسیده نشوید

وان كان ذو عسرة فنظرة الى ميسرة وان تصدقوا خير لكم

و اگر باشد قرض دار شما صاحب تنگدستی فقیر پس باید که مهلت دهید او را تا هنگام توانگری و صدقه کردن بر او بهتر است از برای شما

ان كنتم تعلمون ۞ واتقوا يوما ترجعون فيه الى الله ثم توفى

اگر هستید که چیزی بدانید و بپرهیزید روزی را که باز گردانیده شوید در ان روز بسوی خدا پس تمام جزا داده شود

كل نفس ما كسبت وهم لا يظلمون ۞ يا ايها الذين

هر کسی جزای انچه کسب کرده و ایشان ستم رسیده نباشند ای انان

امنوا اذا تداينتم بدين الى اجل مسمى فاكتبوه وليكتب

که ایمان اورده اید هرگاه معامله کنید با یکدیگر بوامی تا مدتی معین پس بنویسید انرا و باید که بنویسد

بينكم كاتب بالعدل ولا ياب كاتب ان يكتب كما

میان شما نویسنده بداد و راستی و سر باز نزند هیچ نویسنده از انچه بنویسد چنانچه

علمه الله فليكتب وليملل الذي عليه الحق وليتق الله

اموخته او را خدا پس باید که بنویسد و باید که املا کند انکه بر او است وام و باید که بپرهیزد از خدا

ربه ولا يبخس منه شيئا فان كان الذي عليه الحق سفيها

پروردگار را و کم نکند از وام هیچ چیز پس اگر باشد انکه بر وست وام کم خرد

او ضعيفا او لا يستطيع ان يمل هو فليملل وليه بالعدل

یا ناتوان و نابالغ یا نتواند که املا کند او پس باید که املا کند ولی او بداد و راستی

واستشهدوا شهيدين من رجالكم فان لم يكونا رجلين فرجل

و گواه گیرید بر این معامله دو گواه از مردمان شما پس اگر نبوده باشند دو مرد پس یک مرد

وامراتان ممن ترضون من الشهداء ان تضل احديهما فتذكر

و دو زن از انان که پسندید از گواهان تا اینکه اگر فراموش کند یکی از انها دو زن پس یاد ارد

احدیهما الاخری ولا یأب الشهداء اذا ما دعوا ولا تسئموا

یکی از ایشان دیگری را و نباید سر باز زنند گواهان هرگاه خوانده شوند برای گواهی و باید که ملال مگیرید

ان تکتبوه صغیرا او کبیرا الی اجله ذلکم اقسط عند الله

از آنکه بنویسید آنرا اندک باشد یا بسیار تا مدت آن این نوشتن درست تر است نزد خدا

واقوم للشهادة وادنی الا ترتابوا الا ان تکون تجارة حاضرة

و درست تر است برای گواهی و نزدیکتر است بانکه شک نکنید در قدر و مدت آن مگر آنکه باشد آن معامله سودای نقدی

تدیرونها بینکم فلیس علیکم جناح الا تکتبوها واشهدوا

که دست بدست گردانید آنرا میان خود پس نیست بر شما هیچ حرجی از آنکه ننویسید آنرا و گواه بگیرید هرگاه

اذا تبایعتم ولا یضار کاتب ولا شهید وان تفعلوا فانه

با یکدیگر خرید و فروخت نمایید و باید ضرر رسانیده نشود هیچ نویسنده و نه هیچ گواهی و اگر چنین کنید پس این کار

فسوق بکم واتقوا الله ویعلمکم الله والله بکل شیء علیم ۞

نافرمانیست رسیده بشما و پرهیز کنید از خدا و میاموزد شمارا خدا و خدا بهر چیزی داناست

وان کنتم علی سفر ولم تجدوا کاتبا فرهان مقبوضة فان

و اگر باشید بر سفری و نیابید نویسنده پس گرو قبض کرده شود پس

امن بعضکم بعضا فلیؤد الذی اؤتمن امانته ولیتق الله ربه ولا

اگر ایمن دانسته برخی از شما برخی را پس باید که اداکند آنکه ایمن داشته شده امانت او را و پرهیز کند از خدا که پروردگار اوست

تکتموا الشهادة ومن یکتمها فانه اثم قلبه والله بما تعملون

و پنهان مدارید گواهی و هر کس که پنهان کند آنرا پس بدرستی که گناهکار است دل او و خدا بانچه میکنید داناست

علیم ۞ لله ما فی السموات وما فی الارض وان تبدوا ما فی

داناست مر خدای راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و اگر ظاهر کنید آنچه در

انفسکم او تخفوه یحاسبکم به الله فیغفر لمن یشاء ویعذب من

دلهای شماست یا پنهان کنید آنرا حساب کند با شما خدا پس بیامرزد هر که را خواهد و عذاب میکند هر کسرا

یشاء والله علی کل شیء قدیر ۞ امن الرسول بما انزل

خواهد و خدا بر همه چیزی تواناست ایمان آورد پیغمبر بانچه فرود آمده

الیه من ربه والمؤمنون کل امن بالله وملئکته وکتبه

بسوی او از جانب پروردگار او و مومنان تمام ایشان گرویدند بخدا و فرشتگان خدا و کتابهای خدا

ورسله لا نفرق بین احد من رسله وقالوا سمعنا واطعنا

و پیغمبران خدا ما فرق نمیکنیم میان هیچیک از پیغمبران و گفتند و شنیدیم و فرمان بردیم

غفرانك ربنا واليك المصير ۞ لا يكلف الله نفسا الا

بیامرز ما را ایا مرزش خواهیم ای پروردگار ما و بسوی تست بازگشت همه تکلیف نمیکند خدا هیچ نفسی را مگر

وسعها لها ما كسبت وعليها ما اكتسبت ربنا لا تؤاخذنا

بقدر توانائی آن برای اوست آنچه کسب کرده از طاعت و بر اوست وبال آنچه کسب کرده از معصیت پروردگار ما مواخذه مکن ما را

ان نسينا او اخطأنا ربنا ولا تحمل علينا اصرا كما حملته

اگر طاعت ترا فراموش کردیم یا از روی خطا معصیتی کردیم پروردگار ما بار مکن بر ما بار گرانی همچنانکه بار کردی

على الذين من قبلنا ربنا ولا تحملنا ما لا طاقة لنا به واعف

بر آنان که پیش از ما بودند پروردگار ما و بار مکن بر ما چیزی که نیست توانائی برداشتن آن ما را و درگذر

عنا واغفر لنا وارحمنا انت مولىنا فانصرنا على القوم الكافرين

تقصیرات از ما و بیامرز ما را و ببخش ما را تو یاور ما پس یاری ده ما را بر گروه کافران

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشنده مهربان

الم ۞ الله لا اله الا هو الحي القيوم ۞ نزل عليك الكتاب

خدا نیست معبودی سزاوار پرستش مگر او زنده پاینده فرو فرستاد بر تو قرآن را

بالحق مصدقا لما بين يديه وانزل التورية والانجيل من

براستی در حالتی که تصدیق کننده است کتابها که پیش از وست و فرو فرستاد توریة و انجیل را پیش

قبل هدى للناس وانزل الفرقان ان الذين كفروا

ازین در حالتی که راهنماست برای مردمان و فرو فرستاد قرآن را بدرستی که آنان که کافر شدند

بايات الله لهم عذاب شديد والله عزيز ذو انتقام ۞

بنشانهای قدرت خدا آماده است برای ایشان عذابی سخت و خدا غالب است خداوند انتقام

ان الله لا يخفى عليه شيء في الارض ولا في السماء هو

بدرستی که بر خدا پوشیده نیست هیچ چیز در زمین و نه در آسمان او

الذي يصوركم في الارحام كيف يشاء لا اله الا هو العزيز

آنکه صورتگر است صورتهای شما را در رحمهای مادران هر روشی که میخواهد نیست معبودی سزاوار غالب

الحكيم ۞ هو الذي انزل عليك الكتاب منه ايات محكمات

درست کردار او است آنکه فرو فرستاد بر تو مجموعه قرآن را بعضی از آن آیتهاست محکم و متقن

هن ام الكتاب واخر متشابهات فاما الذين في قلوبهم زيغ

که ان ایتهای اصل قرانند وایتهای دیگرست متشابه پس انگروهی که در دل شان المیل است

فيتبعون ما تشابه منه ابتغاء الفتنة وابتغاء تاويله وما

پس پیروی میکنند انچه را که متشابهات از قران بجهة طلب شرک وطلب تفسیر ان بناحق

يعلم تاويله الا الله والراسخون في العلم يقولون امنا به

و ندانند تفسیر انرا مگر خدا ومگر انانکه ثابت قدمند در دانستن حق میگویند راسخون گرویدیم ما بهه

كل من عند ربنا وما يذكر الا اولوا الالباب

همه ان از جانب پروردگار ماست و پند نمیگیرند بقران مگر صاحبان عقلها

ربنا لا تزغ قلوبنا بعد اذ هديتنا وهب لنا من لدنك

پروردگارا میل مده از حق بباطل دلهای ما را بعد از انکه رسانیدی براه راست ما را وبخش ما را از نزد خود

رحمة انك انت الوهاب ربنا انك جامع الناس ليوم

رحمتی بسیار بدرستی که تو بسیار بخشنده پروردگارا بدرستی که تو فراهم اورنده مردمان را از برای روز

لا ريب فيه ان الله لا يخلف الميعاد ان الذين كفروا

نیست شکی دران روز بدرستی که خدا خلاف نمیکند وعده کاه را بدرستی که انان که کافر شدند

لن تغني عنهم اموالهم ولا اولادهم من الله شيئا واولئك

هرگز نفعی بایشان نرسانند مالهای ایشان و نه فرزندان ایشان از عقوبت خدا چیزی و این گروه

هم وقود النار كداب ال فرعون والذين من قبلهم

ایشانند اتش افروز دوزخ عادت این کافران چون عادت ال فرعون و انان است که پیش از ایشان بودند

كذبوا باياتنا فاخذهم الله بذنوبهم والله شديد العقاب

دروغ داشتند معجزهای ما را پس فرو گرفت ایشانرا خدا بسبب گناهان ایشان و خدا سخت عقوبت است

قل للذين كفروا ستغلبون وتحشرون الى جهنم وبئس

بگو ای محمد بانان که کافر شده اند زود باشد که مغلوب شوند و محشور شوند بسوی دوزخ و بد

المهاد قد كان لكم اية في فئتين التقتا فئة تقاتل في

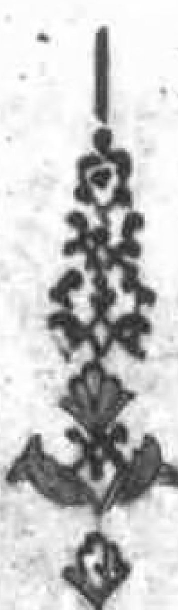
ارامگاهی است دوزخ و بتحقیق که بود معجزه برای شما دران دو گروه که باهم در افتادند گروهی کارزار میکردند در

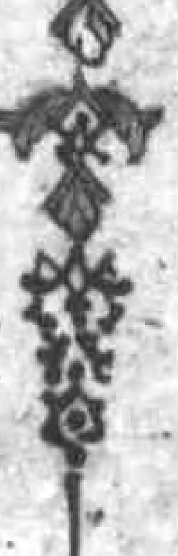
سبيل الله واخرى كافرة يرونهم مثليهم راي العين

راه خدا و گروه دیگر کافر که دیدند کافران مومنان را دو برابر خود بمعاینه دیدن

والله يؤيد بنصره من يشاء ان في ذلك لعبرة لاولي الابصار

و خدا قوی میسازد بیاری خود هر که را میخواهد بدرستی که دران عبرتی است برای اهل بصیرت

زين للناس حب الشهوات من النساء والبنين والقناطير

زینت داده شد برای مردمان دوستی خواهشهای نفسانی از زنان و فرزندان و مالهای بسیار

المقنطرة من الذهب والفضة والخيل المسومة والانعام و

فراهم آمده از ذهب و نقره و اسبان داغدار و چهارپایان و

الحرث ذلك متاع الحيوة الدنيا والله عنده حسن المآب

و زراعت این همه که مذکور شد برخورداری زندگانی این جهان است و خدا نزد اوست نیکو جای بازگشتن

قل اؤنبئكم بخير من ذلكم للذين اتقوا عند ربهم جنات

بگو یا محمد آیا خبر دهم شما را بهتر از اینها آماده است برای آنان که پرهیز نموده اند نزد پروردگار ایشان بوستانها

تجري من تحتها الانهار خالدين فيها وازواج مطهرة ورضوان

که جاری میشود از زیر درختان آنها نهرها جاوید خواهند بود در آن بوستانها و زنان پاکیزه و خشنودی

من الله والله بصير بالعباد ◈ الذين يقولون ربنا اننا آمنا

از خدا و خدا بیناست باحوال بندگان و آنانکه میگویند پروردگارا بدرستیکه ما ایمان آوردیم

فاغفر لنا ذنوبنا وقنا عذاب النار ◈ الصابرين والصادقين

پس بیامرز برای ما گناهان ما را و نگاه دار ما را از عذاب دوزخ شکیبایندگان و راستگویان

والقانتين والمنفقين والمستغفرين بالاسحار ◈ شهد الله

و طاعت گذاران و صدقه کنندگان و آمرزش خواهان در سحرگاهان گواهی داد خدا

انه لا اله الا هو والملائكة واولوا العلم قائما بالقسط

بدرستی که نیست معبودی سزاوار پرستش مگر او و گواهی دهند فرشتگان و خداوندان دانش در حالتیکه خدا بر پا دارنده عدل است

لا اله الا هو العزيز الحكيم ◈ ان الدين عند الله الاسلام

که نیست معبودی سزاوار پرستش مگر او که غالب درست کردار است بدرستی که دین پسندیده نزد خدا اسلام است

وما اختلف الذين اوتوا الكتاب الا من بعد ما جاءهم

و نکردند اختلاف در دین آنانکه داده شده اند توراة و انجیل مگر بعد از آنکه آمد ایشان را

العلم بغيا بينهم ومن يكفر بآيات الله فان الله سريع

دانش از راه حسد در میان ایشان و هر که کافر شود بمعجزهای خدا پس بدرستی که خدا زود

الحساب ◈ فان حاجوك فقل اسلمت وجهي لله ومن اتبعن

حساب نماینده است پس اگر مخاصمه کنند با تو پس بگو یا محمد که خالص گردانیدم ذات خود را برای خدا و هر که پیروی من کرد

وقل للذين اوتوا الكتاب والاميين ءاسلمتم فان اسلموا

و بگو با آنان که داده شده اند توریة و انجیل و ناخوانندگان بلاد آیا اسلام آوردید پس اگر اسلام آوردند

فقد اهتدوا وان تولوا فانما عليك البلاغ والله بصير

پس تحقیق که راه راست یافتند واگر روی گردانیدند پس جز این نیست که بر تو رسانیدن رسالت و خدا بیناست

بالعباد ◈ ان الذين يكفرون بايات الله ويقتلون النبيين

باحوال بندگان بدرستی که آنان که کافر شدند معجزهای خدا و کشتند پیغمبران را

بغير حق ويقتلون الذين يأمرون بالقسط من الناس

بناحق و میکشتند آنان را که میفرمایند مردمان را بعدل و راستی از مردمان

فبشرهم بعذاب اليم ◈ اولئك الذين حبطت اعمالهم في

پس مژده ده آنها را بعذابی دردناک آن جماعت کسانی اند که ناچیز گردید کردارهای خود را در

الدنيا والاخرة وما لهم من ناصرين ◈ الم تر الى الذين

این جهان و در آن جهان و نیست ازبرای ایشان هیچ کس از یاری کنندگان آیا ندیدی بسوی آنان

اوتوا نصيبا من الكتاب يدعون الى كتاب الله ليحكم

که داده شده بایشان بهره از تورات خوانده میشوند بسوی آنکه کتاب خداست تا حکم کند

بينهم ثم يتولى فريق منهم وهم معرضون ◈ ذلك بانهم

میان ایشان پس باز میگردند گروهی از ایشان و ایشان اعراض کنندگانند این اعراض بسبب آنست

قالوا لن تمسنا النار الا اياما معدودات وغرهم في

گفتند هرگز نخواهد رسید بما آتش مگر چند روزی شمرده شده و فریفته ایشان را در

دينهم ما كانوا يفترون ◈ فكيف اذا جمعناهم ليوم لا

دینشان در غایت آنچه که افترا میبستند پس چگونه خواهد بود حال ایشان چون جمع کنیم ایشان را روزی

ريب فيه ووفيت كل نفس ما كسبت وهم لا يظلمون ◈ قل

که شک نیست در آن روز و تمام داده شود هر کس را جزای آنچه کرده و ایشان ستم کرده نخواهند شد بگو

اللهم مالك الملك تؤتي الملك من تشاء وتنزع الملك

ای محمد بار الها ای خداوند پادشاهی میدهی پادشاهی را هر کس را که خواهی و میگیری پادشاهی

ممن تشاء وتعز من تشاء وتذل من تشاء بيدك الخير انك

از هر کس خواهی و ارجمند میکنی هر کس را که خواهی و خوار میکنی هر که را خواهی بدست قدرت تست خیر بدرستی که تو

على كل شيء قدير ◈ تولج الليل في النهار وتولج النهار في

بر هر چیزی توانا در میآوری شب را در روز و در میآوری روز را در

الليل وتخرج الحي من الميت وتخرج الميت من الحي وترزق

شب و بیرون میآوری زنده را از مرده و بیرون میآوری مرده را از زنده و روزی میدهی

مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۞ لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ

هر کس خواهی بی حسابی باید نگیرند مومنان کافران را دوستان و یاوران

مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ

خود بجز از مومنان و آنکه چنین میکند پس نیست از دوستان خدا در هیچ باب

إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ

مگر اینکه تقیه کنید از ایشان از ترسی که باید ترسید از ایشان و میترساند خدا شما را از عقوبت خود و بسوی خداست بازگشت

قُلْ إِنْ تُخْفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْدُوهُ يَعْلَمْهُ اللَّهُ وَيَعْلَمُ مَا

بگو ای محمد اگر مخفی دارید آنچه در دلهای شماست یا ظاهر کنید آنرا میداند آنرا خدا و میداند آنچه را

فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۞

در آسمانها و آنچه در زمین است و خدا بر همه چیزی تواناست

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ

در روزی که بیابد هر شخصی آنچه کرده است از نیکی در حالتی که حاضر گردانیده است و آنچه کرده است از بدی

تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ

دوست میدارد هر نفسی اینکه بوده باشد میان او و میان آن روز مسافتی دور و دراز و میترساند شما را خدا از عقوبت خود

وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ۞ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي

و خدا مهربانست بر بندگان بگو ای محمد اگر هستید شما که دوست میدارید خدا را پس پیروی کنید مرا

يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۞ قُلْ

دوست دارد شما را خدا و بیامرزد برای شما گناهان شما را و خدا آمرزنده است مهربان بگو

أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ۞

فرمان برید خدا را و پیغمبر را پس اگر رو بگردانید پس بدرستی که خدا دوست نمیدارد کافران را

إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ

بدرستی که خدا برگزید آدم و نوح و خانواده ابراهیم و خانزاده عمران را بر جهانیان

ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۞ إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ

برگزید ذریتی را که بعضی از ایشان متولد شده اند از بعضی و خدا شنوا و داناست یاد کن چون گفت زن

عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي

عمران ای پروردگار بدرستی که من نذر کردم برای تو آنچه را که در شکم منست در حالتی که آزاد کرده است پس قبول کن از من

إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۞ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي

بدرستی که تو شنوا و دانا پس چون آن بر زمین گذاشت بار خود را گفت زن عمران ای پروردگار بدرستی

وضعتها انثى والله اعلم بما وضعت وليس الذكر كالانثى

گفت ای پروردگار من بدرستی که من زادم او را دختر و خدا داناتر است بانچه زاد و نیست پسری که از تو خواستم همچون دختری که داده

واني سميتها مريم واني اعيذها بك وذريتها من الشيطان

و بدرستی که نام کردم او را مریم و بدرستی که من در پناه تو میسپرم او را و فرزندان او را از شر دیو

الرجيم فتقبلها ربها بقبول حسن وانبتها نباتا حسنا و

رانده شده پس پذیرفت مریم را پروردگار او و به پذیرفتنی نیکو و نشو و نما داد او را نشو و نمای نیکو و

كفلها زكريا كلما دخل عليها زكريا المحراب وجد

متکفل او کردانید زکریا را که هر گاه که در آمدی بر مریم زکریا در محراب عبادت او یافتی

عندها رزقا قال يا مريم انى لك هذا قالت هو من عند الله

نزد او روزی گفت زکریا ای مریم از کجا رسید بتو این روزی گفت مریم این از نزد خدا

ان الله يرزق من يشاء بغير حساب ❁ هنالك دعا زكريا

بدرستی که خدا روزی میدهد هر کس را میخواهد بغیر شماره آنجا که این معجزه دید دعا کرد زکریا

ربه قال رب هب لي من لدنك ذرية طيبة انك سميع

پروردگار خود را گفت پروردگارا ببخش مرا از نزد خود فرزندی پاکیزه بدرستی که تو شنونده

الدعاء ❁ فنادته الملائكة وهو قائم يصلي في المحراب ان

دعائی پس ندا کردند او را فرشتگان در حالتی که او ایستاده بود و نماز میکرد در محراب بدرستی که

الله يبشرك بيحيى مصدقا بكلمة من الله وسيدا وحصورا

خدا مژده میدهد ترا بولادت یحیی باور دارنده کلمه که آمده از نزد خدا و مهتر قوم خود و منع نماینده نفس خود را از مباشرت

ونبيا من الصالحين ❁ قال رب انى يكون لي غلام وقد

و پیغمبری از شایسته کاران گفت پروردگار من چگونه باشد مرا پسری و حال آنکه بتحقیق

بلغني الكبر وامراتي عاقر قال كذلك الله يفعل ما يشاء

رسیده است مرا پیری و زن من نازاینده است گفت جبرئیل ع همچنین خدا میکند آنچه میخواهد

قال رب اجعل لي اية قال ايتك الا تكلم الناس ثلثة

گفت پروردگارا بگردان از برای من نشانه گفت نشانه تو این است که این که سخن نگوئی با مردمان سه

ايام الا رمزا واذكر ربك كثيرا وسبح بالعشي والابكار ❁

روز را مگر باشاره و یاد کن پروردگار خود را بسیار و تسبیح کن در آخر روز و در بامداد

واذ قالت الملائكة يا مريم ان الله اصطفيك وطهرك و

و یاد کن چون گفت فرشتگان ای مریم بدرستی که خدا برگزید در سلام اسم مرا و پاکیزه گردانید ترا از معاصی

صطفیک

اصطفاك على نساء العالمين ۞ يا مريم اقنتي لربك واسجدي

و پاکیزه کرد ترا از معاصی و برگزید ترا بر زنان جهانیان ای مریم فرمان بردار باش مر پروردگار خود را و سجده کن

واركعي مع الراكعين ۞ ذلك من انباء الغيب نوحيه

و رکوع کن با رکوع کنندگان این خبر از خبرهای غیب است وحی میفرستیم

اليك وما كنت لديهم اذ يلقون اقلامهم ايهم يكفل مريم

بتو و نبودی تو نزد ایشان در آن وقت که میانداختند قلمهای کتابت خود را برای آنکه کدام یک از ایشان پرورش مریم را

وما كنت لديهم اذ يختصمون ۞ اذ قالت الملئكة يا مريم

و نبودی تو نزد ایشان در آن وقت که با یکدیگر گفتگو میکردند در تربیت مریم یاد کن چون گفتند فرشتگان که ای مریم

ان الله يبشرك بكلمة منه اسمه المسيح عيسى ابن مريم

بدرستیکه خدا مژده میدهد ترا بکلمه از نزد خود که نام او مسیح عیسی پسر مریم است

وجيها في الدنيا والاخرة ومن المقربين ۞ ويكلم الناس في

در حالی که رو شناس است در اینجهان و در آن جهان و از نزدیکان درگاه الهی است و سخن میگوید با مردمان در

المهد وكهلا ومن الصالحين ۞ قالت رب انى يكون

گهواره و در حالی که کهل باشد و از شایستگان است گفت مریم که ای پروردگار من چگونه باشد

لي ولد ولم يمسسني بشر قال كذلك الله يخلق ما يشاء اذا

از برای من فرزندی و حال آنکه مباشرت نکرده با من مردی گفت همچنین خدا می آفریند آنچه را میخواهد هرگاه

قضى امرا فانما يقول له كن فيكون ۞ ويعلمه الكتاب

خواهد بیافریند چیزی را پس جز این نیست که میگوید باو که بشو پس میباشد [illegible]

والحكمة والتوراة والانجيل ورسولا الى بني اسرائيل

و علم شرایع و توریه و انجیل در حالی که فرستاده میشود بسوی فرزندان یعقوب

اني قد جئتكم باية من ربكم اني اخلق لكم من الطين

بدرستیکه من بتحقیق آمده ام بشما بمعجزه از پروردگار شما بدرستیکه من می آفرینم برای شما از گل صورتی

كهيئة الطير فانفخ فيه فيكون طيرا باذن الله وابرئ الاكمه

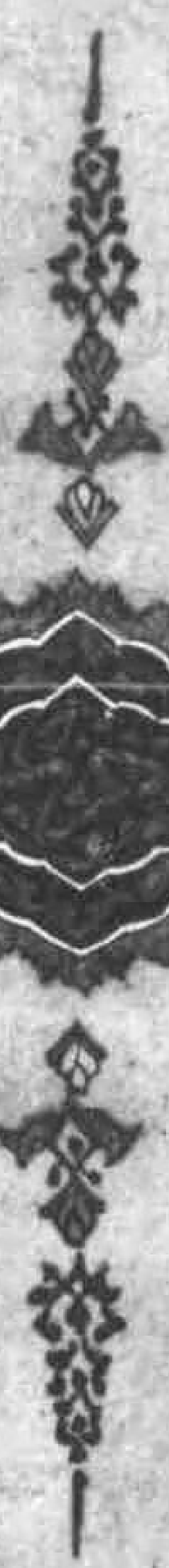
مانند صورت مرغ پس میدمم در آن پس میباشد مرغی بفرمان الهی و شفا میدهم کور مادرزاد

والابرص واحي الموتى باذن الله وانبئكم بما تاكلون

و پیس را و زنده میکنم مردگان را بفرمان خدا و خبر میدهم شما را بآنچه میخورید

وما تدخرون في بيوتكم ان في ذلك لاية لكم ان كنتم

و آنچه ذخیره می کنید در خانهای خود بدرستیکه در این نشانه است برای شما اگر هستید

مؤمنين ۞ ومصدقا لما بين يدى من التورية ولاحل لكم

گروندگان وامدم شما را باور دارنده مر انچه را که پیش از من امده بود که ان توریة است وامدم شما را تا که حلال گردانم

بعض الذى حرم عليكم وجئتكم باية من ربكم فاتقوا الله و

پاره از ان چیزها که حرام شده بود بر شما وامدم شما را با معجزه از نزد پروردگار شما پس پرهیزید از خدا

اطيعون ان الله ربى وربكم فاعبدوه هذا صراط مستقيم

و فرمان من برید بدرستی که خدا پروردگار من و پروردگار شما است پس پرستش نمایید او را این راه راست است

فلما احس عيسى منهم الكفر قال من انصارى الى الله قال الحواريون

پس چون دریافت عیسی از ایشان کفر را گفت کیانند یاری دهندگان من که التجا برند بخدا گفتند حواریون

نحن انصار الله امنا بالله واشهد بانا مسلمون ۞ ربنا امنا

که ما ایم یاری دهندگان دین خدا گرویدیم بخدا و گواه باش که ما مسلمانانیم ای پروردگار ما ایمان اوردیم

بما انزلت واتبعنا الرسول فاكتبنا مع الشاهدين ۞

بانچه فرو فرستادی و پیروی نمودیم پیغمبر را پس بنویس ما را با گواهی دهندگان بوحدانیت

ومكروا ومكر الله والله خير الماكرين ۞ اذ قال الله يا عيسى

و مکر کردند و جزای مکر ایشان داد خدا و خدا بهترین جزا دهندگان مکاران است یاد کن چون گفت خدا ای عیسی

انى متوفيك ورافعك الى ومطهرك من الذين كفروا

بدرستی که من فرا گیرنده توام از روی زمین و بر دارنده ام بسوی خود و پاک کننده توام از افعال قبیحه انان که کافر شده اند

وجاعل الذين اتبعوك فوق الذين كفروا الى يوم القيمة ثم

و گرداننده ام انان را که پیروی کردند ترا بالای انان که کافر شدند تا روز رستخیز پس

الى مرجعكم فاحكم بينكم فيما كنتم فيه تختلفون ۞

بسوی من است بازگشت شما پس حکم خواهم کرد میانه شما در انچه هستید که در ان اختلاف می کنید

فاما الذين كفروا فاعذبهم عذابا شديدا فى الدنيا والاخرة

پس اما انان که کافر شده اند پس عذاب کنم ایشان را عذاب سخت در دنیا و اخرت

وما لهم من ناصرين ۞ واما الذين امنوا وعملوا الصلحات

و نیست ایشان را مددکاران و اما انان که ایمان اوردند و کردند کارهای شایسته

فيوفيهم اجورهم والله لا يحب الظالمين ۞ ذلك نتلوه

پس تمام میدهد بایشان مزدهای ایشان را و خدا دوست نمیدارد ستمکاران را این قصه میخوانیم انرا

عليك من الايات والذكر الحكيم ۞ ان مثل عيسى عند الله

بر تو در حالتی که از علامات است و پند و اوحی است با حکمت بدرستی که داستان عیسی نزد خدا

كمثل ادم خلقه من تراب ثم قال له كن فيكون ۝ الحق من

مانند داستان آدم که آفرید اورا از خاک پس گفت او را باش پس شد آنچه مذکور شد راست است از

ربك فلا تكن من الممترين ۝ فمن حاجك فيه من بعد ما

جانب پروردگار تو پس مباش از شک آورندگان پس هر که مخاصمه کند با تو در باب عیسی بعد از آنچه

جاءك من العلم فقل تعالوا ندع ابناءنا وابناءكم ونساءنا و

آمد ترا از دانش پس بگو بیایید تا بخوانیم پسران خود را و پسران شما را و زنان خود را

نساءكم وانفسنا وانفسكم ثم نبتهل فنجعل لعنة الله

و زنان شما را و نفسهای خود را و نفسهای شما را پس زاری کنیم بدرگاه الهی پس بکنیم لعنت خدا را

على الكاذبين ۝ ان هذا لهو القصص الحق وما من اله الا

بر دروغگویان بدرستی که هر چه گذشت هر اینه این قصه راستی است و نیست هیچ معبودی سزاوار پرستش مگر

الله وان الله لهو العزيز الحكيم ۝ فان تولوا فان الله عليم

خدا و بدرستی که خدا هر اینه غالب است درست کردار پس اگر رو گردانیدند پس بدرستی که خدا داناست

بالمفسدين ۝ قل يا اهل الكتاب تعالوا الى كلمة

بافسادکنندگان بگو ای اهل کتاب بیایید بسوی سخنی

سواء بيننا وبينكم الا نعبد الا الله ولا نشرك به شيئا

که یکسانست میان ما و میان شما اینکه نپرستیم مگر خدا را و شریک نگردانیم با او چیزی

ولا يتخذ بعضنا بعضا اربابا من دون الله فان تولوا فقولوا

و نگیریم بعضی از ما بعضی را خدایان غیر از خدا پس اگر رو گردانیدند پس بگویید

اشهدوا بانا مسلمون ۝ يا اهل الكتاب لم تحاجون في

که گواه باشید باینکه مسلمانانیم ای اهل کتاب چرا محاجه میکنید در باب

ابرهيم وما انزلت التورية والانجيل الا من بعده افلا

ابراهیم و حال آنکه فرو فرستاده نشد تورات و انجیل مگر از پس او آیا پس

تعقلون ۝ ها انتم هؤلاء حاججتم فيما لكم به علم فلم تحاجون

نمی فهمید آگاه باشید ای گروه که خود آن مخاصمه کنید در چیزی که شما را بدان … پس چرا مخاصمه میکنید

فيما ليس لكم به علم والله يعلم وانتم لا تعلمون ۝ ما

در آن که نیست شما را بآن دانشی اصلا و خدا میداند و شما نمیدانید

كان ابرهيم يهوديا ولا نصرانيا ولكن كان حنيفا مسلما

نبود هرگز ابراهیم جهود و نه ترسا و لیکن بود مایل از دین باطل مسلمان

وما كان من المشركين ۞ إن أولى الناس بإبراهيم للذين

اتبعوه وهذا النبي والذين آمنوا والله ولي المؤمنين ۞

ودت طائفة من أهل الكتاب لو يضلونكم وما يضلون إلا

أنفسهم وما يشعرون ۞ يا أهل الكتاب لم تكفرون بآيات الله

وأنتم تشهدون ۞ يا أهل الكتاب لم تلبسون الحق

بالباطل وتكتمون الحق وأنتم تعلمون ۞ وقالت طائفة

من أهل الكتاب آمنوا بالذي أنزل على الذين آمنوا وجه

النهار واكفروا آخره لعلهم يرجعون ۞ ولا تؤمنوا إلا

لمن تبع دينكم قل إن الهدى هدى الله أن يؤتى أحد مثل

ما أوتيتم أو يحاجوكم عند ربكم قل إن الفضل بيد الله

يؤتيه من يشاء والله واسع عليم ۞ يختص برحمته من يشاء

والله ذو الفضل العظيم ۞ ومن أهل الكتاب من إن تأمنه

بقنطار يؤده إليك ومنهم من إن تأمنه بدينار لا يؤده

إليك إلا ما دمت عليه قائما ذلك بأنهم قالوا ليس

علیا

عَلَيۡنَا فِي الۡاُمِّيِّنَ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ الۡكَذِبَ وَهُمۡ يَعۡلَمُونَ

برما ناخواندگان در حیات این اهل عرب راهی ومیگویند برخدا دروغ را وحال آنکه ایشان میدانند

بَلٰى مَنۡ اَوۡفٰى بِعَهۡدِهٖ وَاتَّقٰى فَاِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الۡمُتَّقِينَ ۞ اِنَّ الَّذِينَ

آری آنکس که وفا کند بپیمان خود و پرهیز دارد از حرام پس بدرستیکه خدا دوست میدارد پرهیزکاران را بدرستیکه آنانکه

يَشۡتَرُونَ بِعَهۡدِ اللّٰهِ وَاَيۡمَانِهِمۡ ثَمَنًا قَلِيلًا اُولٰٓئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمۡ

میخرند بپیمان خدا را و سوگندهای خود را بهای اندک این گروه را هیچ نصیب برای ایشان

فِي الۡاٰخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللّٰهُ وَلَا يَنۡظُرُ اِلَيۡهِمۡ يَوۡمَ الۡقِيٰمَةِ وَلَا

در آن جهان و سخن نگوید خدا با ایشان و نظر نکند بسوی ایشان روز قیامت

يُزَكِّيهِمۡ وَلَهُمۡ عَذَابٌ اَلِيمٌ ۞ وَاِنَّ مِنۡهُمۡ لَفَرِيقًا يَلۡوُنَ اَلۡسِنَتَهُمۡ

و پاک نگرداند ایشان را از گناه و مر ایشان راست عذاب دردناک و بدرستیکه از ایشان هر آینه گروهی اند که میگردانند زبانهای خود را

بِالۡكِتَابِ لِتَحۡسَبُوهُ مِنَ الۡكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الۡكِتَابِ وَيَقُولُونَ

بتوریة تا گمان کنید که آنچه میخوانند از توریة است و نیست آن از توریة و میگویند

هُوَ مِنۡ عِنۡدِ اللّٰهِ وَمَا هُوَ مِنۡ عِنۡدِ اللّٰهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ

که آن از نزد خداست و نیست آن از جانب خدا و میگویند بر خدا

الۡكَذِبَ وَهُمۡ يَعۡلَمُونَ ۞ مَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنۡ يُؤۡتِيَهُ اللّٰهُ

دروغ وحال آنکه ایشان میدانند دروغ را نسزد هیچ بشر را آنکه بدهد او را خدا

الۡكِتَابَ وَالۡحُكۡمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا

کتاب و شریعت و پیغمبری پس بگوید مردمان را که باشید بندگان من

لِي مِنۡ دُونِ اللّٰهِ وَلٰكِنۡ كُونُوا رَبَّانِيِّينَ بِمَا كُنۡتُمۡ تُعَلِّمُونَ ۞

غیر از خدا ولیکن باید که گوید باشید بسیار دانا بآنچه هستید شما که میآموزید

الۡكِتَابَ وَبِمَا كُنۡتُمۡ تَدۡرُسُونَ ۞ وَلَا يَاۡمُرَكُمۡ اَنۡ تَتَّخِذُوا

از انجیل و بآنچه هستید شما که خوانده میخوانید و نمیفرماید شما را که بگیرید

الۡمَلٰٓئِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ اَرۡبَابًا اَيَاۡمُرُكُمۡ بِالۡكُفۡرِ بَعۡدَ اِذۡ اَنۡتُمۡ

فرشتگان و پیغمبران را خدایان آیا میفرماید شما را بکافر شدن بعد از آنکه باشید شما

مُسۡلِمُونَ ۞ وَاِذۡ اَخَذَ اللّٰهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا اٰتَيۡتُكُمۡ

مسلمانان و یاد کن چون فرا گرفت خدا پیمان از پیغمبران که چون بدهیم شما را

مِنۡ كِتَابٍ وَحِكۡمَةٍ ثُمَّ جَاۤءَكُمۡ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمۡ

از کتاب و علم شریعت پس بیاید شما را پیغمبری تصدیق نماینده آنچه با شماست

لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي

باید که ایمان آورید باو و هر اینه یاری او نمایید گفت آیا اعتراف کردید و فرا گرفتید بر این عهد پیمان مرا

قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ۞ فَمَنْ

گفتند اعتراف کردیم گفت خدا پس شاهد باشید و من هم با شما از شاهدان بر شما و هست شما پس هر که

تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۞ أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ

گردید بعد از این پیمان پس آن گروه ایشان اند نافرمان برداران پس آیا غیر از دین خدا

يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا

میخواهند و حال آنکه او را فرمان بردار است هر که در آسمانها و زمین است خواهی و ناخواهی

وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ۞ قُلْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ

و بسوی او بازگشت خواهند بگو ایمان آوردیم بخدا و بآنچه فرو فرستاده شد بما و آنچه فرو فرستاده شد

عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ

بر ابراهیم و اسمعیل و اسحق و یعقوب و فرزندزادگان یعقوب و آنچه داده شد

مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ

موسی و عیسی و پیغمبران از نزد پروردگار ایشان تفرقه نمی کنیم میانه یکی از ایشان

وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ۞ وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ

و ما او را گردن نهنده ایم و هر کس که میخواهد جز از ملت اسلام دینی پس هرگز پذیرفته نخواهد

مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۞ كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا

ازو و او در آن جهان از زیان کاران است چگونه هدایت نماید خدا گروهی را

كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ

که کافر شدند بعد از آنکه ایمان آورده بودند و گواه دادند و آنکه پیغمبر حق است و آمد ایشان را

الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۞ أُولَٰئِكَ

معجزات روشن و خدا هدایت نمیکند گروه ستمکاران آن گروه

جَزَاؤُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

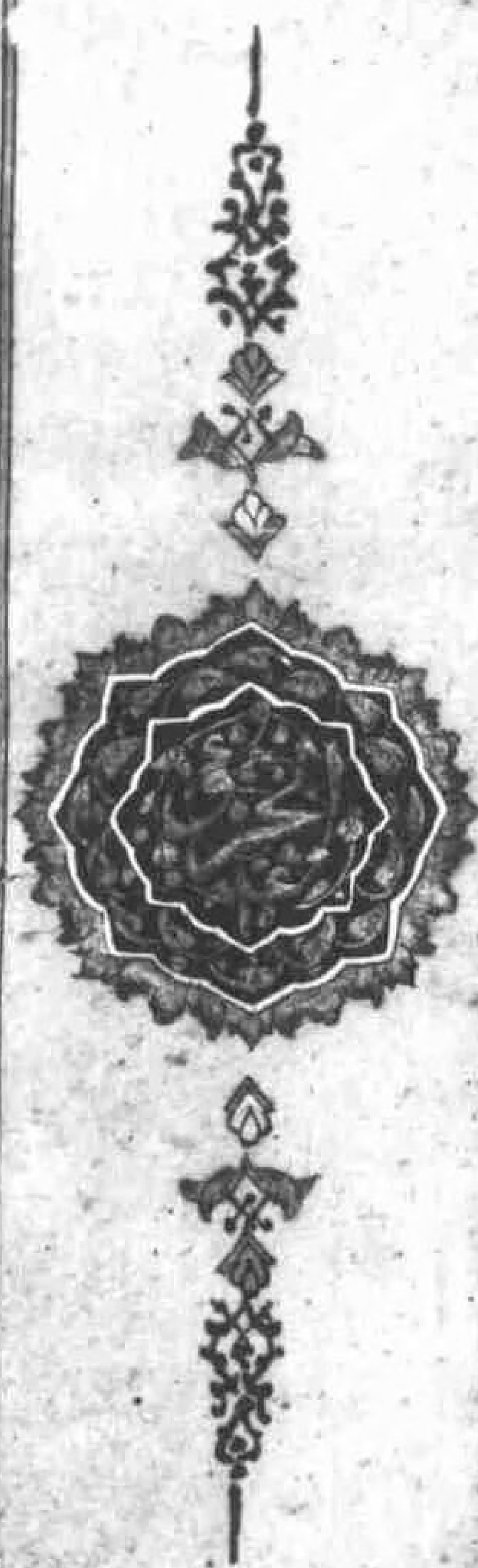
سزای ایشان است که بر ایشان لعنت گروه خدا و فرشتگان و مردمان همگی باشد

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ۞

جاوید باشند در آن لعنت سبک کرده نشود از ایشان عذاب و نه ایشان مهلت داده خواهند شد

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

مگر آنان که توبه کنند بعد از این و با صلاح آورند کار خود را پس بدرستیکه خدا آمرزنده مهربان

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ ازْدَادُوا كُفْرًا لَنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ

بدرستی که آنان که کافر شدند بعد از آنکه ایمان آوردند پس افزودند کفر خود را هرگز پذیرفته نشود توبه ایشان

وَأُولَٰئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ ◊ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ

و آن گروه ایشان گمراهان اند بدرستی که آنان که کافر شدند و مردند و حال آنکه کافر بودند

فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ مِلْءُ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوِ افْتَدَىٰ بِهِ أُولَٰئِكَ

پس هرگز پذیرفته نشود از یکی از ایشان بقدر پری زمین از طلا و اگرچه فدیه دهند آنرا آن گروه

لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ◊ لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّىٰ تُنْفِقُوا

از برای ایشان است عذاب دردناک و نیست برای ایشان هیچ یاری کننده هرگز نرسید بکمال نیکوئی تا آنکه نفقه کنید

مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ◊ كُلُّ الطَّعَامِ

از آنچه دوست میدارید و آنچه صدقه میکنید هر چیز را پس بدرستی که خدا بآن دانا است همه خوردنیها حلال

كَانَ حِلًّا لِبَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَائِيلُ عَلَىٰ نَفْسِهِ

بود مر فرزندان یعقوب را مگر آنچه حرام کرده بود یعقوب بر خود

مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَاةُ قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَاةِ فَاتْلُوهَا إِنْ كُنْتُمْ

پیش از آنکه فرستاده شود توریه بگو ای محمد پس بیارید توریه را پس بخوانید آنرا اگر هستید

صَادِقِينَ ◊ فَمَنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ

راست گویان پس هرکه دروغ بافت بر خدا دروغی بعد از آنکه دانست محرمات توریه را

فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ◊ قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ

پس آن گروه ایشانند ستمکاران بگو راست گفت خدا پس پیروی کنید کیش ابراهیم را در حالتی

حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ◊ إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ

که گرویده بود از باطل و نبود از شرک آورندگان بدرستی که اول خانه که نهاده شد

لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ ◊ فِيهِ

برای مردم آن خانه ایست که در مکه است در حالتی که با برکت و راه نماینده است مر جهانیان را در او است

آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا

معجزهای روشن یکی از آنها ایستادن ابراهیم و هرکه درآمد دران باشد ایمن

وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَ

و مر خدای راست بر مردم طواف خانه هرکه تواند بسوی آن خانه رفت و

مَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ◊ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ

هرکه ترک کند حج را پس بدرستی که خدا بی نیاز است از طاعت جهانیان بگو ای اهل کتاب

لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ ۞ قُلْ يَا أَهْلَ

چرا میگروید باٰیتهای خدا و خدا گواهست برانچه میکنید بگو ای اهل

الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ تَبْغُونَهَا عِوَجًا وَأَنتُمْ

کتاب چرا باز میدارید مردم را از راه خدا هرکه ایمان اورده میخواهند برای او کجی وحال انکه

شُهَدَاءُ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن

گواهانید براستی او و نیست خدا بیخبر از انچه میکنید ای ان گروه که گرویده اید اگر

تُطِيعُوا فَرِيقًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُم بَعْدَ إِيمَانِكُمْ

فرمان برید گروهی از انان که داده شده اند [illegible] برمیگردانند شمارا پس از ایمان اوردن

كَافِرِينَ ۞ وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ

گروندگان و چگونه کافر میشوند وحال انکه خوانده میشود بر شما ایتهای قران خدا و در میان شما است

رَسُولُهُ وَمَن يَعْتَصِم بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۞

پیغمبر او و کسی که چنگ در زند بدین خدا پس بحقیقی که رسانیده شود براه راست

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُم

ای انان که ایمان اورده اید بترسید از خدا چنانچه سزاوار ترسیدن است و ممیرید مگر وحال انکه

مُّسْلِمُونَ ۞ وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا

مسلمان باشید و چنگ در زنید بدین محکم خدا همگی و مشوید متفرق و یاد کنید

نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُم

نعمت خدا بر شما ان هنگامی که بودید دشمنان یکدیگر پس الفت داد میان دلهای شما پس گردید

بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ فَأَنقَذَكُم

بنعمت خدا برادران و بودید شما بر لب وادی از دوزخ پس نجات داد شمارا

مِّنْهَا ۗ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۞

از دوزخ همچنین بیان میکند خدا برای شما نشانهای قدرت خود را تا باشد شما راه راست بیابید

وَلْتَكُن مِّنكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَ

و باید که باشد از شما گروهی که خوانند مردم را به نیکی و امر فرمایند مردم را به نیکی و

يَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنكَرِ ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۞ وَلَا تَكُونُوا

باز دارند از بدی و ان گروه ایشان رستگارانند و مباشید

كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِن بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ

همچو انان که متفرق شدند و اختلاف کردند بعد از انکه امد ایشانرا معجزهای روشن

واولئك

وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا

و این گروه آماده است برای ایشان عذاب بزرگ دردناک — روزی که نورانی شود بعضی از روها و [illegible] گردد [illegible]

الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا

اما آنانکه سیاه شده روهای ایشان آیا کافر شدید بعد از ایمان آوردن پس بچشید

الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۝ وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ

عذاب را بسبب آنکه بودید که کافر شدید و اما آنانکه نورانی باشد روهای ایشان

فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا

پس در سایه رحمت الهی باشند ایشان در رحمت جاوید ند — این آیتهای کتاب خداست میخوانیم آنها را

عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ ۝ وَلِلَّهِ مَا فِي

بر تو براستی و نیست سزاوار خدا که خواهد ستمی را برای عالمیان و مر خدای راست هر چه

السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ۝ كُنْتُمْ

در آسمانها و هر چه در زمین است و بسوی خدا بازگشت میکند همه چیز بودید

خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ

بهترین امتی که بیرون آورده شد از کتم عدم برای هدایت مردمان امر میفرمائید مردمان را بطاعتها و نهی میفرمائید از

الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا

بدی و میگروید بخدا و اگر بگروند اهل کتاب از یهود و نصاری هر آینه بهتر است

لَهُمْ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ ۝ لَنْ يَضُرُّوكُمْ إِلَّا

برای ایشان بعضی از ایشان گروندگانند و بیشتری ایشان نافرمان بردارانند هیچ ضرر بشما نمیتوانند رسانید الا

أَذًى وَإِنْ يُقَاتِلُوكُمْ يُوَلُّوكُمُ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ ۝ ضُرِبَتْ

اندک آزاری بزبان و اگر کارزار کنند با شما میگردانند بشما پشتهای خود را پس یاری کرده نشوند زده شده است

عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ أَيْنَمَا ثُقِفُوا إِلَّا بِحَبْلٍ مِنَ اللَّهِ وَحَبْلٍ مِنَ النَّاسِ

بر ایشان خواری هر جا یافت شوند مگر بعهدی از خدا و عهدی از مردم

وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ

و باز گردیدند بسوی خشم بزرگ از خدا و زده شده است بر ایشان درویشی و شکستگی این بعلت آنست که ایشان بودند

كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ذَٰلِكَ

بودند که کفر میورزیدند بآیتهای خدا و میکشتند پیغمبران را بناحق این بسبب آنست

بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ۝ لَيْسُوا سَوَاءً مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ

که عصیان ورزیدند و بودند که تجاوز میکردند از حد نیستند اهل کتاب همه برابر بعضی از اهل کتاب

أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ آنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ ۞ يُؤْمِنُونَ

گروهی اند ایستاده قدم در اسلام میخوانند کتاب خدا را در ساعتهای شب و حال آنکه ایشان سجده میکنند ایمان میآرند

بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ

بخدا و در روز بازپسین و امر میکنند بنیکوئی و نهی مینمایند از بدی

وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَٰئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ۞ وَمَا

و میشتابند در نیکیها و آن گروه از شایسته کارانند و آنچه

يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ۞ إِنَّ الَّذِينَ

میکنند از نیکی پس محروم نخواهند شد و خدا داناست باحوال پرهیزکاران بدرستیکه آنان

كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَ

که کافر شدند هرگز کفایت نخواهد کرد از ایشان مالهای ایشان و نه اولاد ایشان از عذاب خدا هیچ چیز و

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۞ مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ

آن گروه یاران دوزخند ایشان در وی جاویدند داستان آنچه نفقه میکنند

فِي هَٰذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ

در این زندگی این جهان همچون داستان بادیست که در او سرمای سخت رسید بدان کشت زار

قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَٰكِنْ أَنْفُسَهُمْ

گروهی که ستم کردند بر خود پس تباه کرد او را و ستم نکرد ایشان را خدا ولیکن بر خود

يَظْلِمُونَ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ

ستم میکنند ای آنان که ایمان آورده اید مگیرید دوست از غیر جنس خود

لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ

که تقصیر نخواهند کرد در هلاک و تباهی شما

أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ

الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ۞ هَا أَنْتُمْ أُولَاءِ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ

وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا

عَضُّوا عَلَيْكُمُ الْأَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ إِنَّ اللَّهَ

بدندان میگزند بر دشمنی شما سر انگشتان خود را از خشم بگو بمیرید بخشم خود بدرستیکه خدا

علم

عليم بذات الصدور ۝ ان تمسسكم حسنة تسؤهم وان تصبكم

دانا است بانچه در سینهای شما است اگر برسد شما را حسنه از نصرت و غنیمت بد آید ایشان را و اگر برسد شما را

سيئة يفرحوا بها وان تصبروا وتتقوا لا يضركم كيدهم

بلا شاد میشوند ازان و اگر صبر کنید و پرهیزکاری نمایید ضرر نرساند شما را مکر ایشان

شيئا ان الله بما يعملون محيط ۝ واذ غدوت من اهلك تبوئ

هیچ چیز بدرستی خدا بانچه میکنند فرا رسنده است و یاد کن چون بامداد بیرون آمدی از خانه خود جای میدادی

المؤمنين مقاعد للقتال والله سميع عليم ۝ اذ همت طائفتان

مومنان را جاهای ایستادن برای کارزار و خدا شنوای داناست آنگاه که قصد کردند دو طایفه

منكم ان تفشلا والله وليهما وعلى الله فليتوكل المؤمنون

از شما اینکه از جنگ برگردند و خدا یاور دو گروه بود و بر خدا پس باید که توکل کنند مومنان

ولقد نصركم الله ببدر وانتم اذلة فاتقوا الله لعلكم

و هر آینه بتحقیق که نصرت داد شما را خدا در بدر و حال آنکه شما خوار بودید پس بترسید از عذاب خدا تا شاید

تشكرون ۝ اذ تقول للمؤمنين الن يكفيكم ان يمدكم ربكم

شکرگذاری کنید آن وقت که میگفتی مومنان را آیا کفایت نمیکند شما را اینکه مدد کند شما را پروردگار شما

بثلثة الاف من الملائكة منزلين ۝ بلى ان تصبروا وتتقوا

بسه هزار نفر از فرشتگان در حالتی که فرستاده شده اند آری کافی است اگر صبر کنید و پرهیز کنید

ويأتوكم من فورهم هذا يمددكم ربكم بخمسة الاف من الملائكة

و بیایند دشمنان شما را در همین ساعت مدد خواهد کرد شما را پروردگار شما به پنج هزار نفر از فرشتگان

مسومين ۝ وما جعله الله الا بشرى لكم ولتطمئن قلوبكم

همه با علامت و نشان حرب و نگردانید مدد را خدا مگر بشارتی برای شما و تا آرام گیرد بآن دلهای شما

وما النصر الا من عند الله العزيز الحكيم ۝ ليقطع طرفا من

و نیست یاری مگر از نزد خدا غالب درست کردار تا آنکه ببرد و هلاک گرداند گروهی را

الذين كفروا او يكبتهم فينقلبوا خائبين ۝ ليس لك من

آنان که کافر شده اند یا آنکه خوار گرداند تا بازگردند بی بهره در حالت ناامیدی نیست مر ترا از این

الامر شيء او يتوب عليهم او يعذبهم فانهم ظالمون ۝ ولله ما

امر هیچ تا ایشان را بپذیرد توبه را یا عذاب کند ایشان را بدرستیکه ایشان ستمکاران اند و از آن خداست آنچه

في السموات وما في الارض يغفر لمن يشاء ويعذب من يشاء

در آسمانها و آنچه در زمین است بیامرزد هر که را میخواهد و عقوبت میکند هر که را میخواهد

وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۞ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَاْكُلُوا الرِّبٰوا اَضْعَافًا

و خدا آمرزنده مهربان است ای آن گروهی که ایمان آورده اید مخورید ربا را سود

مُضَاعَفَةً وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۞ وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي

بر سود و پرهیز بدارید از عذاب خدا تا شما رستگار باشید و پرهیز بدارید از آتش که

اُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ۞ وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

مهیا است از برای کافران و فرمان برید خدا و پیغمبر را تا باشد شما رحم کرده شوید

وَسَارِعُوا اِلٰى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمٰوَاتُ

و بشتابید بگروهی که باعث آمرزش باشند از نزد پروردگارتان و بهشتی که مانند پهنای آسمانهاست

وَالْاَرْضُ اُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ۞ اَلَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ

و زمین که مهیا شده است از برای پرهیزکاران آنان که صدقه میدهند در حالت آسانی

وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاظِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَ

و سختی و برای فرو خورندگان خشم را و درگذرندگان تقصیرات از مردم و

اللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۞ وَالَّذِينَ اِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً اَوْ ظَلَمُوا

خدا دوست میدارد نیکوکاران را و آنان که هرگاه بکنند کار ناشایسته یا ستم کنند

اَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللّٰهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ

بر خود یاد کنند عقوبت خدا را پس طلب آمرزش کنند برای گناهان و کیست که بیامرزد گناهان را

اِلَّا اللّٰهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلٰى مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۞ اُولٰئِكَ

مگر خدا و اصرار نکنند بر آنچه کردند و ایشان میدانند زشتی کردار خود را این گروه

جَزَاؤُهُمْ مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ

سزای ایشان آمرزش است از نزد پروردگار ایشان و بهشتها که جاری میشوند از زیر درختان آنها نهرها

خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ اَجْرُ الْعَامِلِينَ ۞ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ

جاویدند در آن بهشتها و نیکو جزاء مزد نیکوکاران بتحقیق که گذشته است پیش از شما

سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْاَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

طریقه ها پس گردید در روی زمین پس بنگرید که چگونه بود عاقبت کار

الْمُكَذِّبِينَ ۞ هٰذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِلْمُتَّقِينَ

تکذیب کنندگان پیغمبر این که گفته شد واضح است مر مردم را و راهنما و پند است از برای پرهیزکاران

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَاَنْتُمُ الْاَعْلَوْنَ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

و سست مشوید و غمگین نشوید و شما اید برتر از مشرکان اگر هستید مومنان

إن يمسسكم قرح فقد مس القوم قرح مثله وتلك الأيام نداولها

اگر برسد شما را خستگی پس بتحقیق که رسید دیگران گروه را خستگی مثل آن و این روزها که روزگار دست بگردانیم

بين الناس وليعلم الله الذين آمنوا ويتخذ منكم شهداء والله لا

میان مردمان یعنی گاهی بشما و گاهی بدشمنان غالب میگردانیم و تا جدا سازد خدا آنان را که ایمان آورده اند از گروه که از شما شهیدان و خدا

يحب الظالمين ۞ وليمحص الله الذين آمنوا ويمحق الكافرين

دوست نمیدارد ستمکاران را تا خالص گرداند خدا آنان را که ایمان آورده اند و تباه کند کافران را

أم حسبتم أن تدخلوا الجنة ولما يعلم الله الذين جاهدوا

چه پندارید شما که در خواهید آمد در بهشت و حال آنکه میداند خدا آنان را که جهاد کرده اند

منكم ويعلم الصابرين ۞ ولقد كنتم تمنون الموت من قبل

از شما در غزا و میداند شکیبایان را و هر آینه بودید که آرزو میکردید مرگ را یعنی شهادت را پیش از

أن تلقوه فقد رأيتموه وأنتم تنظرون ۞ وما محمد إلا رسول

بر خوردن باو پس بتحقیق که دیدید مرگرا و حال آنکه شما میدیدید کشتگان را و نیست محمد مگر پیغمبری

قد خلت من قبله الرسل أفإن مات أو قتل انقلبتم على

بتحقیق که گذشته اند پیش از او پیغمبران پس آیا اگر او بمیرد یا کشته شود بر خواهید گردید از دین

أعقابكم ومن ينقلب على عقبيه فلن يضر الله شيئا و

پس پس و کسی که برگردد از دین پس پس ضرر نرساند بخدا هیچ ضرری و

سيجزي الله الشاكرين ۞ وما كان لنفس أن تموت إلا

زود باشد که خدا جزای دهد شکر گذاران را و نیست هیچ نفس را که بمیرد مگر

بإذن الله كتابا مؤجلا ومن يرد ثواب الدنيا نؤته منها ومن

بفرمان خدا نوشته است مرگ هر کسی را نوشتنی با مدت معین و هر کس که میخواهد مزد خود را در این جهان میدهیم مر او را از دنیا و هر کس

يرد ثواب الآخرة نؤته منها وسنجزي الشاكرين ۞

میخواهد مزد آخرت میدهیم مر او را از آخرت و میدهیم جزای شکر گذاران را

وكأين من نبي قاتل معه ربيون كثير فما وهنوا لما أصابهم

و بسا از پیغمبری که کارزار کردند با او گروهی انبوه پس سست نشدند به بلاها که بایشان رسید

في سبيل الله وما ضعفوا وما استكانوا والله يحب

در راه خدا و ناتوان نشدند و فروتنی بدشمنان نکردند و خدا دوست میدارد

الصابرين ۞ وما كان قولهم إلا أن قالوا ربنا اغفر لنا

شکیبایان را و نبود گفتار ایشان مگر آنکه گفتند پروردگارا بیامرز برای ما

ذنوبنا واسرافنا في امرنا وثبت اقدامنا وانصرنا على القوم

گناهان ما را و از حد در گذشتن ما را در کار خود و ثابت قدم کن ما را و یاری کن ما را بر گروه

الكافرين ۞ فاتاهم الله ثواب الدنيا وحسن ثواب الاخرة

کافران پس داد ایشان را خدا مزد این جهان و نیکو مزدی آخرت

والله يحب المحسنين ۞ يا ايها الذين امنوا ان تطيعوا الذين

و خدا دوست میدارد نیکوکاران را ای گروهی که گرویده اید اگر فرمان برید آنانی را

كفروا يردوكم على اعقابكم فتنقلبوا خاسرين ۞ بل الله موليكم

که کافر شده اند بر میگردانند شما را از دین پس بر گردید [illegible] زیانکاران باشید بلکه خدا یار و مددگار شما

وهو خير الناصرين ۞ سنلقي في قلوب الذين كفروا الرعب

و او بهترین مددکاران است زود باشد که بیندازیم در دلهای آنانکه کافر شدند ترس را

بما اشركوا بالله ما لم ينزل به سلطانا وماويهم النار و

بسبب شریک کردانیدن ایشان با خدا چیزی را که نفرستاده است بآن حجتی و دلیلی و آرامگاه ایشان دوزخ است و

بئس مثوى الظالمين ۞ ولقد صدقكم الله وعده اذ تحسونهم

بد جایگاه است جای اقامت ستمکاران و بتحقیق که راست کرد برای شما خدا وعده خود را چون می کشتید ایشان را

باذنه حتى اذا فشلتم وتنازعتم في الامر وعصيتم من بعد ما

بفرمان خدا تا آنکه بد دل شدید و با هم نزاع کردید در امر حرب و عصیان ورزیدید بعد از آنکه

اريكم ما تحبون منكم من يريد الدنيا ومنكم من يريد الاخرة

نمود شما را آنچه دوست میداشتید بعضی از شما کسانی اند که میخواهند دنیا را و بعضی از شما کسانی اند که میخواهند آخرت را

ثم صرفكم عنهم ليبتليكم ولقد عفا عنكم والله ذو فضل

پس باز داشت شما را از کشتن ایشان تا بیازماید شما را و بتحقیق که عفو کرد از شما گناهان را و خدا فضل و احسان است

على المؤمنين ۞ اذ تصعدون ولا تلوون على احد والرسول

بر مومنان عفو کرد از شما چون بالا میرفتید از مشرکان و در میشدند و متوجه نمیشدند بهیچ کس و رسول

يدعوكم في اخريكم فاثابكم غما بغم لكيلا تحزنوا على ما

میخواند شما را در گروه دیگر که از پس بودند پس سزا داد شما را غمی بر [illegible] عفو کرد از شما تا آنکه اندوه نخورید بر آنچه

فاتكم ولا ما اصابكم والله خبير بما تعملون ۞ ثم انزل عليكم

فوت شد از شما و بر آنچه رسید بشما و خدا آگاه است بآنچه میکنید پس فرستاد بر شما

من بعد الغم امنة نعاسا يغشى طائفة منكم وطائفة

بعد از غم ایمنی و آسایش خواب سبک را که فرو گرفت گروهی از شما و گروهی از شما هم

قد اهمتهم انفسهم يظنون بالله غير الحق ظن الجاهلية يقولون

وهم افگنده بود ایشانرا نفسهای ایشان گمان میبرند بخدا گمان باطلی مانند گمان اهل جاهلیت میگفتند ایا مر

هل لنا من الامر من شيء قل ان الامر كله لله يخفون في

از روی انکار ایا ما را از کار ظفر هیچ نصیب خواهد بود بگو بدرستیکه همه کار خدای راست پنهان میکنند در

انفسهم ما لا يبدون لك يقولون لو كان لنا من الامر شيء

نفسهای خود چیزیرا که آشکار نمیتوانند کرد برای تو میگویند اگر بودی ما را از فتح و ظفر هیچ نصیبی

ما قتلنا ههنا قل لو كنتم في بيوتكم لبرز الذين كتب عليهم

کشته نمیشدیم اینجا بگو اگر میبودید در خانهای خود بیرون آمدندی آنانکه نوشته شده بر ایشان

القتل الى مضاجعهم وليبتلي الله ما في صدوركم و

کشته شدن بسوی کشتنگاههای خود و تا آزمایش کند خدا آنچه در سینهای شماست و

ليمحص ما في قلوبكم والله عليم بذات الصدور ان الذين

تا امتحان کند آنچه را در دلهای شماست و خدا داناست بآنچه در سینهاست بدرستیکه آنانکه

تولوا منكم يوم التقى الجمعان انما استزلهم الشيطان ببعض

پشت کردند از معرکه شما در روزیکه بهم رسیدند دو گروه مسلمانان و مشرکان جز این نیست که بلغزانید ایشانرا دیو رجیم بسبب

ما كسبوا ولقد عفا الله عنهم ان الله غفور حليم يا ايها

از آنچه کسب کرده اند و بتحقیق عفو فرموده خدا از ایشان بدرستیکه خدا آمرزگار است بردبار ای

الذين امنوا لا تكونوا كالذين كفروا وقالوا لاخوانهم

آنانکه گرویده اند بحق مباشید مانند آنانکه کفر ورزیدند و گفتند در حق برادران خود

اذا ضربوا في الارض او كانوا غزى لو كانوا عندنا ما ماتوا

هرگاه رفتندی آن برادران بسفری در زمین یا بودندی جهادکنندگان اگر بودندی نزد ما نمیمردند

وما قتلوا ليجعل الله ذلك حسرة في قلوبهم والله يحيي

و نه کشته میشدند و چنین گفتند تا آنکه بگرداند خدا این گفتار را حسرت در دلهای ایشان و خدا زنده میکند

ويميت والله بما تعملون بصير ولئن قتلتم في سبيل الله

و میمیراند و خدا بآنچه میکنند بیناست و البته اگر کشته شوید در راه خدا

او متم لمغفرة من الله ورحمة خير مما يجمعون ولئن متم

یا بمیرید هر آینه آمرزشی عظیم از نزد خدا و بخشایشی بسیار بهتر است از آنچه فراهم میآورند و البته اگر بمیرید

او قتلتم لالى الله تحشرون فبما رحمة من الله لنت لهم

یا کشته شوید هر آینه بسوی رحمت خدا برانگیخته گردید پس بسبب بخشایشی که بتو رسید از نزد خدا نرم دل

ولو كنت فظا غليظ القلب لانفضوا من حولك فاعف عنهم و

و اگر می بودی تو بد خوی سخت دل هر آینه پراکنده شدندی از گرد تو پس درگذر در تقصیر ایشان و

استغفر لهم وشاورهم في الامر فاذا عزمت فتوكل على الله

آمرزش خواه برای ایشان و مشورت کن با ایشان در کار جهاد پس چون عزم جزم کردی پس اعتماد نمای بر خدا

ان الله يحب المتوكلين ◇ ان ينصركم الله فلا غالب لكم وان

بدرستی که خدا دوست میدارد توکل کنندگان را اگر یاری کند شما را خدا پس نباشد هیچ غلبه کننده مر شما را و اگر

يخذلكم فمن ذا الذي ينصركم من بعده وعلى الله فليتوكل

خوار کند شما را پس کیست آنکه یاری کند شما را پس از خذلان خدا و بر خدا پس باید اعتماد کنند

المؤمنون ◇ وما كان لنبي ان يغل ومن يغلل يات بما

مومنان و نبود هیچ پیغمبری را آنکه خیانت کند و هر که خیانت کند بیاید با آنچه

غل يوم القيمة ثم توفى كل نفس ما كسبت وهم لا يظلمون ◇

خیانت نموده در روز رستخیز پس تمام داده شود هر نفسی جزای آنچه کسب کرده و ایشان ستم رسیده نگردند

افمن اتبع رضوان الله كمن باء بسخط من الله وماويه جهنم و

آیا کسی که پیروی کرد خوشنودی خدا را مانند کسی است که بازگشته بخشم از نزد خدا و جایگاه او دوزخ است و

بئس المصير ◇ هم درجات عند الله والله بصير بما يعملون ◇ لقد

بد جای بازگشتی است دوزخ ایشان را مراتب است نزد خدا و خدا بینا است بآنچه میکنند بحقیقت

من الله على المؤمنين اذ بعث فيهم رسولا من انفسهم يتلوا

منت نهاد خدا بر مومنان آنگاه که برانگیخت در میان ایشان پیغمبری عظیم الشان از جنس ایشان که میخواند

عليهم اياته ويزكيهم ويعلمهم الكتاب والحكمة وان كانوا

بر ایشان آیتهای کتاب او را و پاکیزه میکند ایشان را و میاموزد ایشان را قرآن و علم شریعت را و بدرستی که بودند

من قبل لفي ضلال مبين ◇ اولما اصابتكم مصيبة قد

پیش از این هر آینه در گمراهی روشن آیا چون رسید شما را ... بتحقیق

اصبتم مثليها قلتم انى هذا قل هو من عند انفسكم ان الله على كل

رسانیده بودید شما ... گفتید از کجا این ... بگو آن از نزد نفسهای شما است بدرستی که خدا بر هر

شيء قدير ◇ وما اصابكم يوم التقى الجمعان فباذن الله و

چیزی توانا است و آنچه رسید شما را در روزی که بهم رسیدند دو گروه پس بفرمان خدا و

ليعلم المؤمنين وليعلم الذين نافقوا وقيل لهم تعالوا قاتلوا

تا بشناسد مومنان را و تا بشناسد آنان را که دوروئی نمودند و گفته شد مر ایشان را بیائید کارزار کنید

فِي سَبِيلِ اللهِ أَوِ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَاتَّبَعْنَاكُمْ هُمْ

در راه خدا یا دفع کنید ایشان را گفتند اگر میدانستیم کارزار هر آینه پیروی میکردیم شما را ایشان

لِلْكُفْرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا

بکفر در آن روز نزدیکترند از ایشان بایمان میگویند بدهنهای خود آنچه

لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ۞ الَّذِينَ قَالُوا

نیست در دلهای ایشان و خدا داناترست بآنچه پنهان میدارند آنان که گفتند

لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا قُلْ فَادْرَءُوا عَنْ

در حق برادران خود و حال آنکه نشسته بودند اگر فرمان بردندی ما را کشته نشدندی بگو ای محمد پس دفع کنید

أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۞ وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ

خود مرگ را اگر هستید راستگویان و مپندار البته آنان را

قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ

کشته شدند در راه خدا مردگان بلکه ایشان زندگانند نزد پروردگار روزی داده میشوند

فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ

در حالی که شادمانند بآنچه داده است ایشان را خدا از فضل و کرم خود و خوشحال میشوند بسبب آگاهی بر حال برادران ایشان که

يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

ملحق نشده اند بایشان از پس ایشان و هیچ خوفی نخواهد بود بر ایشان و نه ایشان اندوه خورند

يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةٍ مِنَ اللهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ

مسرور میشوند بنعمت بسیاری از نزد خدا و فضل و کرم عظیمی و بدرستی که خدا ضایع نمیکند مزد

الْمُؤْمِنِينَ ۞ الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا

مؤمنان را آنان که اجابت کردند امر خدا را و فرموده رسول را بعد از آنکه رسیده بود

أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقَوْا أَجْرٌ عَظِيمٌ

ایشان را جراحت برای آنان که نیکی کردند از ایشان و پرهیزکاری نمودند مزدی بزرگ

الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ

آن مؤمنان که گفت بایشان مردی یعنی نعیم ابن مسعود بدرستی که مردمان یعنی قریش جمعیت بسیار کرده اند برای جنگ شما پس بترسید از ایشان

فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ فَانْقَلَبُوا

پس افزود این گفتار ایمان ایشان را و گفتند کافی است ما را خدا و نیکو وکیلست او پس بازگردیدند

بِنِعْمَةٍ مِنَ اللهِ وَفَضْلٍ لَمْ يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللهِ وَاللهُ

از آن سفر با نعمت عظیم از نزد خدا و فضل وافی نرسید ایشان را هیچ گزندی و پیروی کردند خشنودی خدا و خدا

ذو فضل عظيم ۞ إنما ذلكم الشيطان يخوف أولياءه فلا تخافوهم

وخافون إن كنتم مؤمنين ۞ ولا يحزنك الذين يسارعون

في الكفر إنهم لن يضروا الله شيئا يريد الله ألا يجعل لهم

حظا في الآخرة ولهم عذاب عظيم ۞ إن الذين اشتروا الكفر

بالإيمان لن يضروا الله شيئا ولهم عذاب أليم ۞ ولا يحسبن

الذين كفروا أنما نملي لهم خير لأنفسهم إنما نملي لهم ليزدادوا

إثما ولهم عذاب مهين ۞ ما كان الله ليذر المؤمنين على

ما أنتم عليه حتى يميز الخبيث من الطيب وما كان الله

ليطلعكم على الغيب ولكن الله يجتبي من رسله من يشاء

فآمنوا بالله ورسله وإن تؤمنوا وتتقوا فلكم أجر عظيم ۞

ولا يحسبن الذين يبخلون بما آتاهم الله من فضله هو خيرا

لهم بل هو شر لهم سيطوقون ما بخلوا به يوم القيامة ولله

ميراث السماوات والأرض والله بما تعملون خبير ۞ لقد

سمع الله قول الذين قالوا إن الله فقير ونحن أغنياء سنكتب

ما قالوا وقتلهم الانبياء بغير حق ونقول ذوقوا عذاب الحريق

در نامهٔ عمل ایشان آنچه گفته اند و خواهیم نوشت کشتن ایشان پیغمبران را بناحق و خواهیم گفت بچشید عذاب سوزان را

ذلك بما قدمت ايديكم وان الله ليس بظلام للعبيد ۞ الذين

این عذاب بسبب چیزیست که پیش فرستاده دستهای شما و از این است که خدا نیست ستمکار مر بندگان خود را آنانکه

قالوا ان الله عهد الينا الا نؤمن لرسول حتى ياتينا بقربان

گفتند بدرستی که خدا عهد کرد فرستاده بما اینکه نگرویدیم هیچ پیغمبری را تا آنکاه که بیاورد ما را قربانی

تاكله النار قل قد جاءكم رسل من قبلي بالبينات و

که بخورد آن را آتش بگو بتحقیق که آمد شما را پیغمبران پیش از من با معجزهای روشن و

بالذي قلتم فلم قتلتموهم ان كنتم صادقين ۞ فان كذبوك

با آنچه گفتید پس چرا ایشان را کشتید اگر هستید راستگویان پس اگر دروغگو شمارند ترا

فقد كذب رسل من قبلك جاءو بالبينات والزبر و

پس بتحقیق که دروغگو شمرده شده پیغمبران پیش از تو آمدند با معجزهای روشن و نوشتها و

الكتاب المنير ۞ كل نفس ذائقة الموت وانما توفون

کتاب روشن نماینده شریعت هر نفسی چشنده مرگ است و جز این نیست که تمام داده میشوید

اجوركم يوم القيمة فمن زحزح عن النار وادخل الجنة فقد

مزدهای خود را در روز رستخیز پس هرکه دور گردانیده شده اند از آتش و درآورده شود بهشت پس بتحقیق که

فاز وما الحيوة الدنيا الا متاع الغرور ۞ لتبلون في

رستگار شد و نیست زندگانی دنیا مگر اسباب فریب البته امتحان کرده خواهید شد در

اموالكم وانفسكم ولتسمعن من الذين اوتوا الكتاب من قبلكم

مالهای خود و در نفسهای خود و خواهید شنید از آنانکه داده شده تورات را پیش از شما

ومن الذين اشركوا اذى كثيرا وان تصبروا وتتقوا فان

و از آنانکه شرک شده اند سخنانی که سبب رنج بسیار باشد و اگر شکیبا باشید و پرهیزید پس بتحقیق

ذلك من عزم الامور ۞ واذ اخذ الله ميثاق الذين اوتوا

که این صبر و تقوی از کارهاست باقوت و یاد کن چون فرا گرفت خدا پیمانی از آنانی که داده شده اند

الكتاب لتبيننه للناس ولا تكتمونه فنبذوه وراء ظهورهم

کتاب را آنکه بیان کنند صفت این پیغمبر را برای مردمان و نپوشند وصف او را پس انداختند پیمان را از پس پشتهای خود

واشتروا به ثمنا قليلا فبئس ما يشترون ۞ لا تحسبن

و فروختند آن را بهائی اندکی پس بد چیزیست آنچه میخرند بان پیمان را میپندار ای محمد

الذين يفرحون بما اتوا ويحبون ان يحمدوا بما لم يفعلوا فلا

آن گروهی را که شاد مانند بآنچه کرده اند و دوست دارند که ستوده شوند بکاری که نکرده اند پس

تحسبنهم بمفازة من العذاب ولهم عذاب اليم ۞ ولله ملك

مپندار ایشان را برستگاران از عذاب و ایشان راست عذابی دردناک و مر خدای راست پادشاهی

السموات والارض والله على كل شيء قدير ۞ ان في خلق

آسمانها و زمین و خدا بر هر چیزی تواناست بیچون که در آفرینش

السموات والارض واختلاف الليل والنهار لايات

آسمانها و زمین و آمد شد شب و روز هر آینه نشانهای بود

لاولي الالباب ۞ الذين يذكرون الله قياما وقعودا

برای خداوندان عقلها آنانکه یاد میکنند خدای را ایستادگان و نشستگان

وعلى جنوبهم ويتفكرون في خلق السموات والارض

و افتاده بر پهلوهای خود و اندیشه میکنند در آفرینش آسمانها و زمین میگویند

ربنا ما خلقت هذا باطلا سبحانك فقنا عذاب النار ۞

ای پروردگار ما نیافریدی این را هرزه پاکی و پاکیزگی تراست پس نگهدار ما را از عذاب دوزخ

ربنا انك من تدخل النار فقد اخزيته وما للظالمين من

ای پروردگار ما بدرستی که تو هر که را در آوردی در دوزخ پس بتحقیق که رسوا کرده او را و نیست مر ستمکاران را هیچ

انصار ۞ ربنا اننا سمعنا مناديا ينادي للايمان ان امنوا

مددکاری ای پروردگار ما که ما شنیدیم ندا کننده میخواند مردم را بسوی ایمان بآنکه بگروید

بربكم فامنا ربنا فاغفر لنا ذنوبنا وكفر عنا سيئاتنا و

به پروردگار خود پس ایمان آوردیم ای پروردگار ما پس بیامرز برای ما گناهان ما و بپوشان از ما بدیهای ما را و

توفنا مع الابرار ۞ ربنا واتنا ما وعدتنا على رسلك

بمیران ما را با نیکوکاران ای پروردگار ما و بده ما را آنچه وعده داده ما را بر زبان پیغمبران خود

ولا تخزنا يوم القيمة انك لا تخلف الميعاد ۞ فاستجاب

و رسوا مساز ما را در روز قیامت بدرستی که تو خلف نکنی وعده خود را پس اجابت کرد

لهم ربهم اني لا اضيع عمل عامل منكم من ذكر او انثى

دعای ایشان را پروردگار ایشان بدرستی که من ضایع نکنم کار نیک کارکنان را از شما از مرد یا زن

بعضكم من بعض فالذين هاجروا واخرجوا من ديارهم و

بعضی از شما متولد از بعضی پس آنانکه مهاجرت کردند و آواره شده اند از خانمان خود و

أُوذُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ

و آزار رسیده شده اند در راه خدا و کشتند و کشته شدند هر آینه محو سازیم از ایشان بدیهای ایشان

وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ

و هر آینه در می آوریم ایشان را در بوستانها که روان است از زیر درختان آنها نهرها و مزد یافته اند از مزد دیگر از نزد خدا

وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ۞ لَا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا

و خدا نزد اوست نیکوی مزد فریب ندهد ترا آمد و رفت آنانکه کافر شدند

فِي الْبِلَادِ ۞ مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ

در شهرها منافع نعمت این برخوردار اندک است بعد از آن آرامگاه ایشان دوزخ است و بد آرامگاهی است آن

لَٰكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

لیکن آنانکه ترسیدند از عذاب پروردگار خود است برای ایشان بوستانها که روان است از زیر درختان جویها در حالی

خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْأَبْرَارِ

که جاوید باشند در آن بوستانها در حالی که مهمانی است از نزد خدا و آنچه نزد خداست بهتر است از برای نیکوکاران

وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ

و بدرستی که پاره از اهل کتاب کسی است که میگرود بخدا و بآنچه فرستاده شد بسوی شما

وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خَاشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا

و بآنچه فرستاده شد بسوی ایشان در حالی که فروتنی نماینده اند مر خدا را نمی خرند بآیتهای خدا بهای

قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

اندکی این گروه آماده است برای ایشان مزد ایشان نزد پروردگار ایشان بدرستی که خدا زود حساب کننده است

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ

ای گروهی که گرویده اند صبر کنید و مصابره نمایید در جهاد و آماده باشید برای کارزار و بترسید از خدا

لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

تا شاید شما رستگار شوید

سورة النساء مائة وست وسبعون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ

ای گروه آدمیان بترسید از پروردگار خود آنکه آفرید شما را از تن واحد

وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا

و آفرید از آن تن جفت او را و پراکنده کرد از ایشان مردمان بسیار و زنان بیشمار و بترسید

[illegible]

۸۱۲

حزب

اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا

از خدای که حاجت مطلبید از یکدیگر بنام او و بترسید از قطع صله خویشاوندان بدرستی که خدا است برکردار شما نگاهبان

وَآتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَبِيثَ بِالطَّيِّبِ وَلَا

و بدهید به یتیمان مالهای ایشان را و بدل مطلبید پلید و حرام را از مال پاکیزه حلال و

تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا ❖ وَ

مخورید مالهای ایشان را با مالهای خود بدرستی که این هست گناهی بزرگ و

إِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانْكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ

اگر بترسید اگر عدالت نورزید در نکاح دختران یتیم پس نکاح کنید آنکه را خوش آید شما را از

النِّسَاءِ مَثْنَىٰ وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً

زنان دیگر دو دو و سه سه و چهار چهار پس اگر بترسید که بطریق عدالت سلوک نتوانید نمود پس بزنی یک

أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا وَآتُوا النِّسَاءَ

یا از کنیزانی که مالک آن شده دستهای شما این نزدیکتر است اینکه میل نباید از طریق عدالت و بدهید ای اولیای زنان

صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ

مهرهای ایشان را با ایشان در حالتی که اینها هدیه ایشانست پس اگر بخوشی دهند زنان شما را چیزی از مهر را بطیب خاطر پس بخورید ای اولیا

هَنِيئًا مَرِيئًا ❖ وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ

نوا خوردنی سازگار خوشگوار و بدهید بیخردان از زنان و اطفال خود را مالهای خود را که مقرر فرموده خدا

لَكُمْ قِيَامًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا

برای شما از جهة قوام معیشت خود و روزی دهید ایشان را از آن مالها و جامه دهید ایشان را و بگویید با ایشان گفتاری نیکو

وَابْتَلُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ

و بیازمائید یتیمان را تا آنگاه که برسند بحد نکاح پس اگر یافتید از ایشان

رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا

رشد را پس بدهید بایشان مالهای ایشان را و مخورید مالهای ایشان را از راه بیشی کردن

وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ

بر بلوغ ایشان و هر ولی که بوده باشد بی نیاز از مال یتیمان پس باید نگاه دارد خود را از خوردن

كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ

مال ایشان و هر که بوده باشد محتاج پس بخورید از مال ایشان باندازه شرع پس چون دهید بدست ایشان مالهای ایشان را

فَأَشْهِدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ❖ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ

پس گواه بگیرید بر گرفتن ایشان و کافی است خدا از شماره کننده چیزها مردان را بهره ایست

مما ترك الوالدان والاقربون وللنساء نصيب مما ترك

از مالی که واگذارند پدر و مادر و خویشاوندان بعد از خود پدر و مادر و مر زنان را بهره است از مالی که واگذارند

الوالدان والاقربون مما قل منه او كثر نصيبا مفروضا

بعد از خود پدر و مادر و خویشان از آنچه اندک باشد از مال یا بسیار بهره فرض کرده شده از نزد خدا

واذا حضر القسمة اولوا القربى واليتامى والمساكين

و هر گاه حاضر شوند بر سر قسمت میراث خداوندان خویشی و یتیمان و فقیران

فارزقوهم منه وقولوا لهم قولا معروفا ۞ وليخش الذين

پس روزی دهید ایشان را از آن میراث و گویید با ایشان سخنی نیکو و باید که بترسند از مال یتیمان

لو تركوا من خلفهم ذرية ضعافا خافوا عليهم فليتقوا

[illegible]

الله وليقولوا قولا سديدا ۞ ان الذين ياكلون اموال

[illegible]

اليتامى ظلما انما ياكلون في بطونهم نارا وسيصلون

[illegible]

سعيرا ۞ يوصيكم الله في اولادكم للذكر مثل حظ

[illegible]

الانثيين فان كن نساء فوق اثنتين فلهن ثلثا ما ترك

[illegible]

وان كانت واحدة فلها النصف ولابويه لكل واحد

[illegible]

منهما السدس مما ترك ان كان له ولد فان لم يكن

[illegible]

له ولد وورثه ابواه فلامه الثلث فان كان له اخوة فلامه

[illegible]

السدس من بعد وصية يوصي بها او دين اباؤكم وابناؤكم

[illegible]

لا تدرون ايهم اقرب لكم نفعا فريضة من الله ان الله

[illegible]

كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۞ وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ

دانای درست کار و برای شماست ای شوهران نیمهٔ مالی که گذاشته اند زنان شما اگر نبوده باشد ایشان را

وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمُ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْنَ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ

فرزندی پس اگر بوده باشد ازان زنان فرزندی پس برای شماست چهار یک از آنچه گذاشته اند بعد از وصیتی

يُوصِينَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَلَهُنَّ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ

که وصیت نموده باشند بآن یا بعد از ادای قرض و برای زنان شما چهار یک است از آنچه گذاشته اید ای شوهران اگر نبوده باشد مر شما را

وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكْتُمْ مِنْ بَعْدِ

فرزندی پس اگر بوده باشد شما را فرزندی پس زنان راست یک از هشت از آنچه گذاشته باشند بعد از

وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَالَةً

وصیتی که وصیت کرده باشند بآن و بعد از قرض و اگر بوده باشد مرد یا زنی که میراث از وی برده شود و باید

أَوِ امْرَأَةٌ وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ

و مادر و فرزند و او را وارث برادر یا خواهر مادری باشد پس هر یک ازان برادر و خواهر شش یک است

فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَٰلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ

پس اگر آن برادر و خواهر باشند زیاده از یک پس همه برادران و خواهران شریکند باهم بالسویه در سه یک مال بعد از

وَصِيَّةٍ يُوصَىٰ بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرَ مُضَارٍّ وَصِيَّةً مِنَ اللَّهِ وَ

وصیتی که وصیت کرده شده باشد بآن و بعد از ادای قرض او در حالی که آن میت ضرر رساننده نباشد وصیتی از نزد خدا

اللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ۞ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

و خدا دانای بردبار است این حکمها حدهای خداست و هر که فرمان برد خدا و رسول او را

يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَٰلِكَ

در می آورد او را در بهشتها که روان است از زیر آنها نهرها در حالی که جاوید باشند دران بهشتها و این است

الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۞ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ

رستگاری عظیم و کسی که نافرمانی کند خدا و رسول او را و در گذرد از حکمهای او

يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ ۞ وَاللَّاتِي يَأْتِينَ

در خواهد آورد او را در دوزخ در حالی که جاوید باشد دران و آماده است برای او عذاب خوار کننده و آن زنانی که بیایند

الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِنْكُمْ

بکار زشت از زنان شما پس طلبید گواه بر گرده ایشان چهار شاهد از شما

فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّىٰ يَتَوَفَّاهُنَّ الْمَوْتُ

پس اگر گواهی دهند پس نگاه دارید آن زنان را در خانهای خود تا آنگاه که دریابد ایشان را مرگ

أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا ۞ وَاللَّذَانِ يَأْتِيَانِهَا مِنْكُمْ فَآذُوهُمَا

یا آنکه بگرداند و مقرر نماید خدا برای ایشان چیزی و دو مردی یا مردی و زنی که زنا کنند و بیاید بکار زشت لواطه از شما بیازارید

فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا ۞

رسانید ایشانرا پس اگر توبه کردند و بصلاح آوردند کار خود را پس روی بدارید از آزار ایشان بدرستی که خداست پذیرنده توبه مهربان

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ

جز این نیست که پذیرفتن توبه بر خدا برای کسانی است که میکنند بدی را بنادانی و سفاهت پس توبه کنند

مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا

از زمان نزدیک یعنی پیش از مرگ پس این گروه میپذیرد توبه را خدا از ایشان و هست خدا دانای

حَكِيمًا ۞ وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا

درست کار و نیست قبول توبه برای آنکه میکنند بدیها را تا آنگاه که

حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْآنَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ

حاضر شود یکی از ایشانرا علامات مرگ آن وقت گوید بدرستی که من توبه کردم این زمان و نه برای آنانکه میمیرند

وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

و حال آنکه ایشان کافر بودند این گروه آماده کردیم برای ایشان عذابی دردناک ای آن گروهی که

آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرْهًا وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ

گرویده اند نیست حلال شما را که میراث گیرید از زنان از روی کراهت و تنگ مگیرید کار را بر زنان

لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِينَ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ

برای آنکه ببرید پاره از مهری که داده اید بایشان مگر آنکه بیایند بکاری زشت یعنی بانشیزه شوید

وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا

و صحبت دارید با ایشان بروجه نیکو پس اگر کراهت دارید از صحبت ایشان پس شاید که کراهت دارید شما

شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ۞ وَإِنْ أَرَدْتُمُ اسْتِبْدَالَ

چیزی را و پدید آورد خدا در آن چیز نیکوئی فراوان و اگر خواهید که بدل گیرید

زَوْجٍ مَكَانَ زَوْجٍ وَآتَيْتُمْ إِحْدَاهُنَّ قِنْطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ

زنی را بجای زنی و داده باشید مهر یکی از ایشانرا مال بسیاری پس فرا مگیرید از او

شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا ۞ وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ

چیزی آیا میگیرید چیزی را بستم و حرامی آشکار و چگونه میگیرید او را

وَقَدْ أَفْضَىٰ بَعْضُكُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ وَأَخَذْنَ مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ۞

و حال آنکه مجامعت کرده اید پاره شما با پاره یعنی زنان و گرفته اند زنان از شما عهدی محکم

وَلَا تَنكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُم مِّنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ

و نکاح مکنید انانرا که نکاح کرده اند پدران شما از زنان مگر انچه پیش ازین گذشته در جاهلیت بدرستی که این

فَاحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا ۞ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ

کاری زشت زنا و مبغوض خدا و بد راهی است این راه حرام شده بر شما نکاح مادران شما

وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ

و دختران شما و خواهران شما و عمهای شما و خالهای شما و دختران برادر و دختران

الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُم مِّنَ

خواهر و ان مادران که شیر داده اند شمارا و خواهران شما از

الرَّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبَائِبُكُمُ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُم

جهت شیر خوردن و مادران زنان شما و دختران زنان شما که پرورش یافته اند در دامنهای

مِّن نِّسَائِكُمُ اللَّاتِي دَخَلْتُم بِهِنَّ فَإِن لَّمْ تَكُونُوا دَخَلْتُم

دختران از ان زنان شما که مجامعت کرده اید با ایشان پس اگر نبوده اید که جماع کرده باشید

بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ

با ان زنان پس حرجی نیست در نکاح دختران ایشان بر شما و حرام شده بر شما ان زنان پسران شما که از

أَصْلَابِكُمْ وَأَن تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ

پشتهای شما امده اند و حرام است انکه جمع کنید میان دو خواهر مگر انچه پیش ازین گذشته

إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ۞ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا

بدرستی که خدا هست امرزنده مهربان و حرام است بر شما شوهرداران از زنان مگر

مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كِتَابَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَأُحِلَّ لَكُم مَّا وَرَاءَ

مالک ایشان شده دستهای شما نوشته است خدا بر شما این حکم را نوشتنی و حلال کرده برای شما غیر ان

ذَٰلِكُمْ أَن تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُم مُّحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ فَمَا

انانکه طلب نمایید زنان حلال بمالهای خود در حالتی که با عفت باشند نه زناکنندگان پس هر کرا

اسْتَمْتَعْتُم بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ

متعه کرده اید یعنی بعقد موجل از حلال پس بدهید ایشان مزدهای ایشان را در حالتی که اینها فریضه است بر شما و نیست حرجی بر شما

فِيمَا تَرَاضَيْتُم بِهِ مِن بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۞

در انچه راضی شوید از ان بسبب کم یا زیاد بعد از صداقی که واجب شده بدرستی که خدا هست دانای درست کار

وَمَن لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنكُمْ طَوْلًا أَن يَنكِحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ

و هر که قدرت ندارد از شما از راه توانگری انکه نکاح کند زنان ازاد مومنه را

فمن ما ملكت ايمانكم من فتياتكم المؤمنات والله اعلم

بايمانكم بعضكم من بعض فانكحوهن باذن اهلهن وآتوهن

اجورهن بالمعروف محصنات غير مسافحات ولا متخذات

اخدان فاذا احصن فان اتين بفاحشة فعليهن نصف

ما على المحصنات من العذاب ذلك لمن خشي العنت منكم

وان تصبروا خير لكم والله غفور رحيم * يريد الله ليبين

لكم ويهديكم سنن الذين من قبلكم ويتوب عليكم

والله عليم حكيم * والله يريد ان يتوب عليكم ويريد

الذين يتبعون الشهوات ان تميلوا ميلا عظيما * يريد

الله ان يخفف عنكم وخلق الانسان ضعيفا * يا ايها

الذين آمنوا لا تأكلوا اموالكم بينكم بالباطل الا ان

تكون تجارة عن تراض منكم ولا تقتلوا انفسكم ان الله

كان بكم رحيما * ومن يفعل ذلك عدوانا وظلما

فسوف نصليه نارا وكان ذلك على الله يسيرا * ان

تجتنبوا كبائر ما تنهون عنه نكفر عنكم سيئاتكم وندخلكم

اجتناب نمایید از گناهان کبیره آنچه نهی کرده شده اید از آن عقوبت نمائیم از شما بدیهای شما و در خواهیم آورد

مدخلا كريما ۞ ولا تتمنوا ما فضل الله به بعضكم على بعض

جای مرضی که بهشت است و آرزو مکنید آنچه را که زیادتی داده خدا بآن چیز برخی را بر برخی

للرجال نصيب مما اكتسبوا وللنساء نصيب مما اكتسبن

برای مردان بهره ایست از آنچه کسب کرده اند و برای زنان بهره ایست از آنچه کسب کرده اند

واسئلوا الله من فضله ان الله كان بكل شيء عليما ۞ ولكل

و طلبید از خدا از فضل و کرم او بدرستی که خدا هست بهمه چیز دانا و برای هر یک

جعلنا موالي مما ترك الوالدان والاقربون والذين عقدت

از شما مقرر کرده ایم میراث خواران از آنچه واگذاشته اند پدر و مادر و خویشان و آنان که بسته اند عقد سوگند و

ايمانكم فآتوهم نصيبهم ان الله كان على كل شيء شهيدا ۞ الرجال

سوگند پس بدهید ایشانرا بهره ایشان بدرستی که خدا هست بر همه چیز گواه مردان

قوامون على النساء بما فضل الله بعضهم على بعض وبما

کار گذارانند بر سر زنان خود بسبب آنچه افزونی داده خدا برخی که مردان اند بر برخی دیگر که زنانند و بسبب

انفقوا من اموالهم فالصالحات قانتات حافظات للغيب

انفاق که مردان با لهای خود پس زنان صالحه فرمان برداران شوهران و نگاهدارندگان عرض خود در غایب

بما حفظ الله واللاتي تخافون نشوزهن فعظوهن واهجروهن

حفاظت خدا و آن زنانی که میترسید از نافرمانی ایشان پس نصیحت کنید ایشانرا و کناره گیرید از ایشان

في المضاجع واضربوهن فان اطعنكم فلا تبغوا عليهن سبيلا

در رخت خوابها و بزنید ایشانرا پس اگر فرمان برند شما را پس مجوید برای آزار ایشان راهی

ان الله كان عليا كبيرا ۞ وان خفتم شقاق بينهما فابعثوا

بدرستی که خدا هست بلند مرتبه بزرگ و اگر ترسید ای حاکمان از مخالفت ناسازگاری میان دو زن و شوهر پس بفرستید

حكما من اهله وحكما من اهلها ان يريدا اصلاحا يوفق

میانجی از خویشان مرد و میانجی از خویشان زن اگر خواهند این دو میانجی که صلاح آورند کار مرد و زن

الله بينهما ان الله كان عليما خبيرا ۞ واعبدوا الله

سازگاری افکند خدا میانه ایشان بدرستی که خدا هست دانای آگاه و پرستید خدا را

ولا تشركوا به شيئا وبالوالدين احسانا وبذي القربى

و شریک نیاورید بآن هیچ چیزرا از بتی و ملی و نیکوئی کنید با پدران و مادران نیکوئی بسیاری و نیکوئی کنید با خداوندان قرابت

والیتامی والمساکین والجار ذی القربی والجار

ویتیمان و بیچارگان همسایه خویش همسایه

الجنب والصاحب بالجنب وابن السبیل ۞ وما ملکت

بیگانه و یار نشین هم نشین و رهگذران غریب و آن را که مالک شده

ایمانکم ان الله لا یحب من کان مختالا فخورا ۞ الذین

دستهای شما بدرستی که خدا دوست نمیدارد کسی را که باشد خرامنده متکبر آنان که

یبخلون ویامرون الناس بالبخل ویکتمون ما اتیهم

بخیلی میکنند و فرمان میدهند مردمان را به بخل و میپوشانند آنچه را داده بود ایشان

الله من فضله واعتدنا للکافرین عذابا مهینا ۞ و

خدا از فضل و کرم خود و مهیا کرده ایم برای ناگروندگان عذابی خوار کننده و

الذین ینفقون اموالهم رئاء الناس ولا یؤمنون بالله

آنان که نفقه میکنند مالهای خود را بجهه ریا مردم و نگرویده اند بخدا

ولا بالیوم الاخر ومن یکن الشیطان له قرینا فساء قرینا

و نه بروز باز پسین و آنکس که بوده باشد شیطان هم نشین پس بد همنشین است شیطان

وماذا علیهم لو امنوا بالله والیوم الاخر وانفقوا مما

و چه زیان بود بر کافران اگر گرویدندی بخدا و روز باز پسین و نفقه کردندی از آنچه

رزقهم الله وکان الله بهم علیما ۞ ان الله لا یظلم مثقال

روزی کرده بود ایشان را خدا و هست خدا بایشان دانا بدرستی که خدا ستم نمیکند مقدار

ذرة وان تک حسنة یضاعفها ویؤت من لدنه اجرا

ذره و اگر بوده باشد نیکی مقدار ذره می افزاید ثواب آنرا و میدهد از نزد خود مزد

عظیما ۞ فکیف اذا جئنا من کل امة بشهید وجئنا بک

بزرگ پس چه حال خواهند داشت کفار در روز قیامت که بیاوریم از هر گروهی گواهی و بیاوریم ترا محمد

علی هؤلاء شهیدا ۞ یومئذ یود الذین کفروا وعصوا

بر این گروهان گواه درین روز آرزو میکنند دوست میدارند آنان که کافر شده اند و نافرمانی کردند

الرسول لو تسوی بهم الارض ولا یکتمون الله حدیثا

پیغمبر را که هموار شود بایشان زمین و پنهان نمیدارند در آن روز خدا سخنی را

یا ایها الذین امنوا لا تقربوا الصلوة وانتم سکاری

ای آن گروهی که گرویده اند نزدیک مروید نماز را و حال آنکه شما مستان باشید

حَتّٰى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا اِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتّٰى تَغْتَسِلُوا

تا بدانند که چه میگویند و نه در حالت جنب باشند مگر در حالتی که راه گذرنده باشند تا آنگاه که غسل کنید

وَاِنْ كُنْتُمْ مَرْضٰى اَوْ عَلٰى سَفَرٍ اَوْ جَاءَ اَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ

و اگر بوده باشید بیماران یا بر سفر یا بیاید یکی از شما از بول و غایط

اَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا

یا مجامعت کرده باشید زنان را پس اگر نیابید آب را پس تیمم کنید بخاک پاکیزه پس مسح کنید

بِوُجُوهِكُمْ وَاَيْدِيكُمْ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا ۞ اَلَمْ تَرَ اِلَى

بعضی از رویهای خود را و بعضی از دستهای خود را بدرستی که خداست درگذرنده از تقصیرات و آمرزگار است آیا نمی نگری ای محمد بسوی

الَّذِينَ اُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يَشْتَرُونَ الضَّلَالَةَ وَيُرِيدُونَ

آنان که داده شده بهره را از تورات که میخرند گمراهی را و میطلبند که

اَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاَعْدَائِكُمْ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَلِيًّا

گم کنید شما راه را و خدا داناترست باحوال دشمنان شما و بس است بخدا دوست شما

وَكَفٰى بِاللّٰهِ نَصِيرًا ۞ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ

و کافیست بخدا یاری کننده شما بعضی از آنان که جهود شده اند تغییر میدهند کلمات خدا را از

مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمَعْ غَيْرَ مُسْمَعٍ وَرَاعِنَا

جاهای خود را و میگویند بظاهر که شنیدیم و بباطن گویند نافرمانی کردیم و بظاهر گویند بشنو و بباطن گویند شنوا مباد و گویند لفظ

لَيًّا بِاَلْسِنَتِهِمْ وَطَعْنًا فِي الدِّينِ وَلَوْ اَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا

در حالتی که می پیچند زبانهای خود را و طعن زنند در دین اسلام و اگر ایشان گویند که شنیدیم و فرمان بردیم

وَاسْمَعْ وَانْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاَقْوَمَ وَلٰكِنْ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ

و بشنو و نظر کن بما هر آینه بهتر خواهد بود برای ایشان و درست‌تر و لیکن لعنت کرده ایشان را خدا بکفر ایشان

فَلَا يُؤْمِنُونَ اِلَّا قَلِيلًا ۞ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ اٰمِنُوا

پس ایمان نمی آرند مگر اندکی از ایشان ای گروهی که داده شده اند تورات را بگروید

بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ نَطْمِسَ وُجُوهًا

بآنچه فرود فرستادیم در حالتی که تصدیق کننده است تورات را که با شماست پیش از آنکه محو گردانیم رویهای شما را

فَنَرُدَّهَا عَلٰى اَدْبَارِهَا اَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا اَصْحَابَ السَّبْتِ

پس برگردانیم بر پشتهای آنها یا لعن کنیم ایشان را چنانکه لعن کردیم یاران روز شنبه

وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ مَفْعُولًا ۞ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ اَنْ يُشْرَكَ بِهِ

و هست فرمان خدا کرده شده بدرستی که خدا نمی آمرزد شرک کردن بخود را

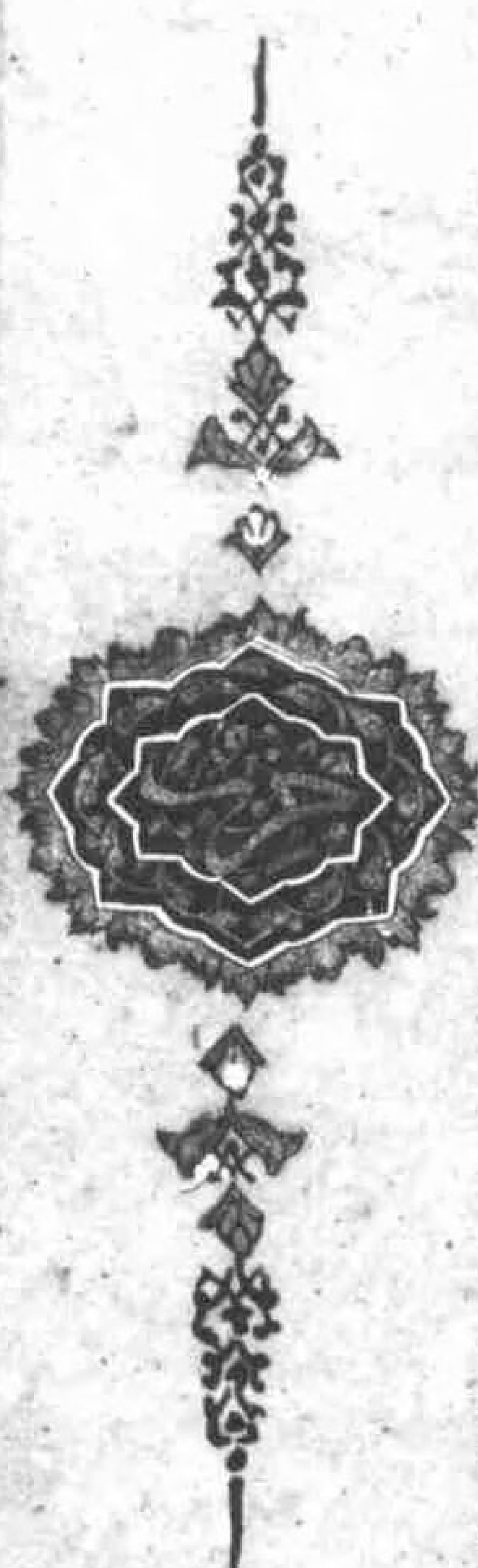
ويغفر

ويغفر ما دون ذلك لمن يشاء ومن يشرك بالله فقد افترى اثما

و می‌آمرزد غیر آن را برای هر که میخواهد و کسی که شرک آورد بخدا پس بتحقیق که افترا بسته دروغی

عظيما ۞ الم تر الى الذين يزكون انفسهم بل الله يزكي

بزرگ آیا نمی‌نگری بسوی آنانکه می‌ستایند و پاکیزه میدانند نفسهای خود را بلکه خدا می‌ستاید

من يشاء ولا يظلمون فتيلا ۞ انظر كيف يفترون على الله

هر که را بخواهد و ستم رسیده نشوند بمقدار رشته‌ای ضعیفی بنگر که چگونه افترا می‌بندند بر خدا

الكذب وكفى به اثما مبينا ۞ الم تر الى الذين اوتوا نصيبا

دروغ را و کافیست آن افترا گناهی هویدا آیا ننگری بسوی آنان که داده شده‌اند بهره

من الكتاب يؤمنون بالجبت والطاغوت ويقولون للذين

از توریه ایمان میآورند بجبت که بتی است و شیطان و میگویند با آنان که

كفروا هؤلاء اهدى من الذين امنوا سبيلا ۞ اولئك

کافر شده‌اند که اینها راه یافته‌ترند از آنان که گرویده بدین اسلام این گروه

الذين لعنهم الله ومن يلعن الله فلن تجد له نصيرا ۞ ام

آنان که لعنت کرده ایشان را خدا و هر کس را که لعنت کند خدا پس البته نیابی برای او یاری کننده آیا

لهم نصيب من الملك فاذا لا يؤتون الناس نقيرا ۞ ام

خواهد بود برای ایشان را بهره از پادشاهی پس آنهنگام نه میدهند مردمان را بمقدار گودی که در پشت خرماست بلکه آیا

يحسدون الناس على ما اتاهم الله من فضله فقد اتينا

حسد میبرند مسلمانان را بر آنچه که داده ایشان را خدا از فضل و کرم خود پس بتحقیق که دادیم

ال ابرهيم الكتاب والحكمة واتيناهم ملكا عظيما ۞ فمنهم

فرزندان ابراهیم را کتاب و نبوت و علم شریعت و دادیم ایشان را پادشاهی بزرگ پس بعضی از ایشان

من امن به ومنهم من صد عنه وكفى بجهنم سعيرا ۞ ان

کسی بود که ایمان آورد باو و بعضی از ایشان کسی بود که باز میداشت مردم را و کافیست آتش افروخته بدرستی که

الذين كفروا باياتنا سوف نصليهم نارا كلما نضجت جلودهم

آنانکه کافر شدند بآیتهای ما زود باشد که درآریم ایشان را بدوزخ هر چند پخته شود پوستهای ایشان

بدلناهم جلودا غيرها ليذوقوا العذاب ان الله كان عزيزا

بدل کنیم ایشان را پوستهائی غیر آن پوستها تا آنکه بچشند عذاب را بدرستی که خدا هست غالب درست

حكيما ۞ والذين امنوا وعملوا الصالحات سندخلهم جنات

کردار و آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته بتحقیق که در آوریم ایشان را بوستانها

جنات تجري من تحتها الانهار خالدين فيها ابدا لهم فيها ازواج

بوستانها که روانست از زیر انها جویها در حالی که جاوید باشند دران بوستانها همیشه اماده است برای ایشان دران بوستانها زنان

مطهرة وندخلهم ظلا ظليلا ۝ ان الله يامركم ان تؤدوا الامانات

پاکیزه و در می آوریم ایشان را در سایه گسترده دایمی بدرستی که خدا امر میفرماید شما را بانکه برسانید امانتها را

الى اهلها واذا حكمتم بين الناس ان تحكموا بالعدل ان الله

بسوی صاحبانشان و بانکه هرگاه حکم کنید میان مردمان اینکه حکم کنید بعدالت بدرستی که خدا

نعما يعظكم به ان الله كان سميعا بصيرا ۝ يا ايها الذين امنوا

نیکو پندی میدهد شما را بدرستی که خدا هست شنوای بینا ای ان گروهی که گرویده اند

اطيعوا الله واطيعوا الرسول واولي الامر منكم فان تنازعتم

فرمان برید خدا را و فرمان برید رسول او و خداوندان امر را امامت و خلافت از جنس خود در اینجا اگر منازعه کنید

في شيء فردوه الى الله والرسول ان كنتم تؤمنون بالله واليوم

در چیزی از امور دینیه پس بازگردانید ان را بسوی خدا و رسول اگر هستید که ایمان دارید بخدا و روز

الآخر ذلك خير واحسن تاويلا ۝ الم تر الى الذين يزعمون

بازپسین این بهترست مر شما را و نیکوترست از راه عاقبت ایا نمینگری بسوی انانکه گمان میبرند

انهم امنوا بما انزل اليك وما انزل من قبلك يريدون ان

که ایشان ایمان اورده اند بانچه فرستاده شد بسوی تو و انچه فرستاده شد پیش از تو میخواهند

يتحاكموا الى الطاغوت وقد امروا ان يكفروا به ويريد الشيطان

مرافعه برند بسوی کسی که طاغی است و حال انکه مامور شده اند که کافر شوند بطاغوت و میخواهد شیطان

ان يضلهم ضلالا بعيدا ۝ واذا قيل لهم تعالوا الى ما انزل

که گمراه کند ایشان را گمراهی دور که هرگز راه نیابند و چون گفته شود بایشان که بیایید بسوی حکمی که فرستاده است

الله والى الرسول رايت المنافقين يصدون عنك صدودا

خدا و بسوی رسول می بینی منافقان را که اعراض میکنند از تو اعراض کردنی

فكيف اذا اصابتهم مصيبة بما قدمت ايديهم ثم جاؤك يحلفون

پس چگونه باشد هرگاه برسد ایشان را مصیبتی بسبب انچه پیش فرستاده اند دستهای ایشان پس بیایند ترا سوگند میخورند

بالله ان اردنا الا احسانا وتوفيقا ۝ اولئك الذين يعلم الله

بخدا که نمیخواستیم ما مگر نیکوئی کردن و موافقت انداختن میان دو طرف ان گروه ایشان انانکه میداند خدا

ما في قلوبهم فاعرض عنهم وعظهم وقل لهم في انفسهم قولا

انچه در دلهای ایشانست پس اعراض کن از بدی ایشان و نصیحت کن ایشان را و بگو با ایشان در باب نفسهای ایشان گفتاری

بليغا ۞ وما ارسلنا من رسول الا ليطاع باذن الله ولو

برسنده وا رکنده ونفرستادیم هیچ فرستاده مگر برای آنکه فرمان برده شود بفرمان خدا واگر

انهم اذ ظلموا انفسهم جاؤك فاستغفروا الله واستغفر

آنکه منافقان چون که ستم کردند بر نفسهای خود بیامدندترا پس طلب آمرزش کردندی از خدا وطلب آمرزش کردی

لهم الرسول لوجدوا الله توابا رحيما ۞ فلا وربك لا يؤمنون

برای ایشان پیغمبر هرآینه یافتندی خدا پذیرای توبه مهربان پس سوگند بپروردگار تو که ایمان نمی آورند

حتى يحكموك فيما شجر بينهم ثم لا يجدوا في انفسهم حرجا

تا آنگاه که حکم کنند ترا درآنچه اختلاف شود میان ایشان پس نیابند در نفسهای خود دل تنگی

مما قضيت ويسلموا تسليما ۞ ولو انا كتبنا عليهم

از آنچه حکم کنی تو وگردن نهند فرمان ترا واگر ما فرض کردیم برایشان

ان اقتلوا انفسكم او اخرجوا من دياركم ما فعلوه الا

که بکشید نفسهای خود را یا بیرون روید از خانهای خود بجای نیاوردندی آنرا مگر

قليل منهم ولو انهم فعلوا ما يوعظون به لكان خيرا

اندکی از ایشان واگر ایشان بکنند آنچه نصیحت کرده میشوند بآن هرآینه بهترست

لهم واشد تثبيتا ۞ واذا لآتيناهم من لدنا اجرا عظيما

برای ایشان ومحکم تر اندر روی تحقیق وتصدیق وآنهنگام هرآینه بخواهیم داد ایشانرا از نزد خود مزد بزرگی

ولهديناهم صراطا مستقيما ۞ ومن يطع الله والرسول

وآینه رسانیم ایشانرا براه راست وهر که فرمان برد خدا ورسول را

فاولئك مع الذين انعم الله عليهم من النبيين والصديقين

پس آن گروه رسیدگان با آنکسانند که انعام کرده خدا برایشان از پیغمبران ودیگر راستگویان

والشهداء والصالحين وحسن اولئك رفيقا ۞ ذلك

وشهیدان ونیکوکاران ونیکو اند الجماعت از راه رفاقت این فضل عظیم

الفضل من الله وكفى بالله عليما ۞ يا ايها الذين امنوا خذوا

رحمتی است از نزد خدا وکافیست خدا برای دانستن جزای ایشان ای آن گروهی که ایمان آورده اند فرا گیرید

حذركم فانفروا ثبات او انفروا جميعا ۞ وان منكم لمن

سلاح خود را پس بیرون روید بقتال در جای که ثابت قدم باشید یا بیرون روید در حالی که مجتمع باشید وبدرستی که بعضی از شما کسی است

ليبطئن فان اصابتكم مصيبة قال قد انعم الله علي اذ لم

که البته کاهلی میکند در رفتن بجهاد اگر برسد شما را بلائی گوید بتحقیق که احسان کرده خدا بر من چون

اَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا ◈ وَلَئِنْ اَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللّٰهِ لَيَقُولَنَّ كَاَنْ لَمْ

گویا هرآینه گویند از نزد خدا افزونی نعمت رسد شما والبته اگر نبودم با ایشان حاضر در معرکه

تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَاَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا

نبوده میان شما و میان او دوستی ای کاش من بودم با ایشان پس فیروزی یافتمی فیروزی بزرگ

فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بِالْاٰخِرَةِ وَمَنْ

پس باید که کارزار کنند در راه خدا آنانکه خریده‌اند زندگانی دنیا را بعاقبت جو و کسی که

يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ فَيُقْتَلْ اَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ اَجْرًا

کارزار کند در راه خدا پس کشته شود یا غالب آید پس زود باشد که دهیم او را مزد

عَظِيمًا ◈ وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ

بزرگی و چه مر شما را بود که کارزار نمیکنید در راه خدا درباره ناتوانان بیچارگان

مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اَخْرِجْنَا

از مردان و زنان و کودکان که میگویند ای پروردگار ما بیرون آور ما را

مِنْ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ اَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا

از این شهر که ستمکارانند اهل آن و مقرر کن برای ما از نزد خود یاوری

وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا ◈ اَلَّذِينَ اٰمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي

و بگردان برای ما از نزد خود مددکاری آنانکه گرویده‌اند کارزار میکنند در

سَبِيلِ اللّٰهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا

راه خدا و آنانکه کافر شده‌اند کارزار میکنند در راه شیطان طاغی پس کارزار کنید

اَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ اِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ◈ اَلَمْ

با دوستان شیطان بدرستیکه مکر شیطان هست سست و بیجان آیا

تَرَ اِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا اَيْدِيَكُمْ وَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا

ننگری بسوی آنانکه گفته شد بایشان که بازدارید دستهای خود را و برپا دارید نماز را و بدهید

الزَّكٰوةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ اِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ

زکوة را پس چون فرض شد برایشان کارزار ناگاه گروهی از ایشان میترسیدند از مردمان

كَخَشْيَةِ اللّٰهِ اَوْ اَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا

مثل ترسیدن از خدا یا سخت‌تر از ترس خدا و گفتند ای پروردگار ما چرا نوشتی برما

الْقِتَالَ لَوْلَا اَخَّرْتَنَا اِلٰى اَجَلٍ قَرِيبٍ ◈ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا

کارزار را چرا ما را مهلت ندادی تا زمانی نزدیک یعنی مرگ بگو ای محمد برخورداری دنیا

قليل

قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا ۞ أَيْنَمَا تَكُونُوا

اندکی است و بهره مندی آخرت بسیار است بهتر است مر کسی را که بترسد از خدا و ستم رسیده نخواهید شد بمقدار رشته شکاف خرما هر جا بوده باشید

يُدْرِكْكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُشَيَّدَةٍ وَإِنْ تُصِبْهُمْ

دریابد شما را مرگ و هر چند که باشید در حصارهای محکم و اگر برسد ایشان را

حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَٰذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا

نعمتی گویند این از نزد خدا است و اگر برسد ایشان را بلائی گویند

هَٰذِهِ مِنْ عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ فَمَالِ هَٰؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا

این از نزد تو است بگو همه از نزد خدا پس چه بلا دارند این گروه که

يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ۞ مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ

نزدیک نیست که بفهمند سخنی را آنچه برسد بتو ای آدمی از انواع نعمتی پس از نزد خدا

وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ

و آنچه برسد بتو از بلائی پس آن از نفس تو است و فرستادیم ترا برای مردمان

رَسُولًا ۞ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ۞ مَنْ يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ

برسالت و بس است خدا برای گواهی هر که فرمان برد رسول پس تحقیق که فرمان برده خدا را

وَمَنْ تَوَلَّىٰ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ۞ وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا

و هر که رو گردان شود پس نفرستادیم ترا بر ایشان نگاهدارنده از گناه و میگویند منافقان کار ما فرمان برداری است پس چون

بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ

بیرون روند از نزد تو تمام شب ... گروهی از ایشان خلاف آنکه تو میگوئی و خدا

يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُونَ ۞ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ

مینویسد آنچه بشبها میکنند پس اعراض کن از ایشان و توکل کن بر خدا و بس است

بِاللَّهِ وَكِيلًا ۞ أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ

خدا برای وکالت پس آیا تامل نمیکنند در قران و اگر میبود از نزد غیر

اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ۞ وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ

خدا هرآینه می یافتند در آن اختلاف بسیاری و هرگاه بیاید ایشان را خبری که موجب ایمنی

الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَىٰ أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ

بیم و ترس ایشان آن فاش میکنند و اگر باز گردانند آن خبر را بسوی رسول و بسوی خداوندان امارت از ایشان

لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ

هرآینه خواهند دانست آنانکه استنباط میتوانند نمود ... و اگر نه فضل و شفقت خدا بر شما بود و رحمت او

لا تبعتم الشيطان الا قليلا ۞ فقاتل في سبيل الله لا تكلف الا

مر اینه پیروی می نمودید شیطان را مگر اندکی بس کارزار کن در راه خدا تکلیف کرده نشده مگر

نفسك وحرض المؤمنين عسى الله ان يكف باس الذين كفروا

مگر دار النفس خود و ترغیب نما مومنان را به کارزار که باشد که خدا باز دارد از مومنان سختی و عذاب آنان را که کافر شده اند

والله اشد باسا واشد تنكيلا ۞ من يشفع شفاعة حسنة يكن

و خدا سخت تر است در صولت و شدید تر است در عذاب نمودن او هرکه درخواست کند درخواست نیکو هست

له نصيب منها ومن يشفع شفاعة سيئة يكن له كفل منها و

اورا بهره از آن ثواب و هرکه درخواست کند درخواست بد هست اورا نصیبی از و باران

كان الله على كل شيء مقيتا ۞ واذا حييتم بتحية فحيوا باحسن

هست خدا بر هر چیزی دریافته قدرت و چون داده شوید بسلامی پس بنیکوتر سلام کنید به نیکوتر

منها او ردوها ان الله كان على كل شيء حسيبا ۞ الله لا اله

از آن یا جواب مثل آن باز دهید بدرستیکه خدا هست بر هر چیزی حساب نماینده خدای نیست سزاوار پرستش

الا هو ليجمعنكم الى يوم القيمة لا ريب فيه ومن اصدق

جز او هر اینه جمع خواهد کرد شمارا در روز رستخیز هیچ شکی در آمدن آن روز نیست و کیست راست گوتر

من الله حديثا ۞ فما لكم في المنافقين فئتين والله

از خدا در گفتار چیست شما را که در باره منافقان دو گروه شده اند و حال آنکه خدا

اركسهم بما كسبوا اتريدون ان تهدوا من اضل الله ومن يضلل

برگردانید ایشان را بآنچه کسب کرده اند از نفاق آیا میخواهید که راه نمائید کسی را که گمراه کرده است خدا و هرکه گمراه کند

الله فلن تجد له سبيلا ۞ ودوا لو تكفرون كما كفروا

خدا او را پس هرگز نیابی برای هدایت او راهی آرزو میکنند که کافر شوید چنانکه ایشان کافر شده اند

فتكونون سواء فلا تتخذوا منهم اولياء حتى يهاجروا في

تا آنکه باشید شما و ایشان یکسان پس فرا مگیرید از ایشان دوستان تا آنکه هجرت کنند در

سبيل الله فان تولوا فخذوهم واقتلوهم حيث وجدتموهم

راه خدا پس اگر روی گردان شوند از هجرت پس بگیرید ایشان را و بکشید ایشان را هرکجا یابید ایشان را

ولا تتخذوا منهم وليا ولا نصيرا ۞ الا الذين يصلون الى

و فرا مگیرید از ایشان دوستی و نه یاوری مگر آنانکه که بپیوندند بسوی

قوم بينكم وبينهم ميثاق او جاءوكم حصرت صدورهم

گروهی که میان شما و میان ایشان عهدی باشد یا بیایند شما را و حال آنکه تنگ دل باشند

أن يقاتلوكم أو يقاتلوا قومهم ولو شاء الله لسلطهم عليكم

از کارزار با شما یا کارزار با گروه خود و اگر خواستی خدا بودی هر اینه غالب کردانیدی ایشان را بر شما

فلقاتلوكم فإن اعتزلوكم فلم يقاتلوكم وألقوا إليكم السلم

و از جنین بس کردی هر اینه کارزار میکردندی پس اگر کناره گیرند از شما و کارزار نکنند با شما و بیفکنند بسوی شما صلح را

فما جعل الله لكم عليهم سبيلا ۞ ستجدون آخرين يريدون

پس مقرر نفرمود خدا برای شما بر ایشان راهی و تسلطی زود باشد که بیابید گروهی دیگر را که میخواهند

أن يأمنوكم ويأمنوا قومهم كلما ردوا إلى الفتنة أركسوا

که ایمن شوند از شما و ایمن گردانند گروه خود را هرگاه برگردانیده شوند بسوی شرک نسرودرانند

فيها فإن لم يعتزلوكم ويلقوا إليكم السلم ويكفوا أيديهم

دران شرک پس اگر ایشان کناره گیرند از قتال شما و اظهار نکنند با شما صلح خود را و باز دارند از شما دستهای خود را

فخذوهم واقتلوهم حيث ثقفتموهم وأولئكم جعلنا لكم

پس بگیرید ایشان را و بکشید ایشان هرجا بیابید شان و این گروه قرار دادیم برای شما

عليهم سلطانا مبينا ۞ وما كان لمؤمن أن يقتل مؤمنا

بر ایشان تسلطی ظاهر و هویدا و نسزد هیچ مومنی را اینکه بکشد مومنی را

إلا خطأ ومن قتل مؤمنا خطأ فتحرير رقبة مؤمنة ودية

مگر کشتن بخطا و هر که بکشد مومنی را بخطا پس لازم است آزاد کردن بنده مومنی و فدیه دادن

مسلمة إلى أهله إلا أن يصدقوا فإن كان من قوم عدو

بوارث مقتول و جماعت او مگر آنکه صدقه کنند وارثان فدیه را پس اگر باشد آن مومن کشته شده از گروهی دشمن

لكم وهو مؤمن فتحرير رقبة مؤمنة وإن كان من قوم

شما باشند و حال آنکه آن مومن باشد پس بر کشنده است آزاد کردن بنده گرونده و اگر آن مومن کشته شده باشد از گروهی

بينكم وبينهم ميثاق فدية مسلمة إلى أهله وتحرير

که میان شما و میان ایشان پیمان و صلح است پس بر قاتل است دیتی تسلیم کرده شده بورثه آن کشته شده و آزاد کردن

رقبة مؤمنة فمن لم يجد فصيام شهرين متتابعين توبة

بنده گرونده پس هر که نیابد بنده پس بر او است روزه داشتن دو ماه پیاپی در پی این حکم پذیرفتن توبه شما

من الله وكان الله عليما حكيما ۞ ومن يقتل مؤمنا متعمدا

از خدا و هست خدا دانای درست کردار و کسی که بکشد مومنی را بعمد

فجزاؤه جهنم خالدا فيها وغضب الله عليه ولعنه وأعد

پس سزای او دوزخ است در حالی که جاوید است در آن و خشم کرد خدا بر او و لعنت کرد او را و آماده است

لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ

برای او عذابی بزرگ ای گروهی که گرویده اند چون سفر کنید در راه

اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَىٰ إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا

خدا که جهاد است پس نیک تفحص کنید و مگویید با کسی که بفرستد بسوی شما سلام را که نیستی مؤمن

تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمُ كَثِيرَةٌ كَذَٰلِكَ

در حالی که طلب نمایید متاع زندگی دنیا را پس نزد خداست غنیمتهای بسیار اینچنان

كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ

بودید شما پیش از این پس منت نهاد خدا بر شما پس نیک تفحص کنید بدرستی که خداست بآنچه میکنید

خَبِيرًا ۞ لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي

آگاه یکسان نیستند نشستگان در خانهای خود از مؤمنانی که نبوده باشند خداوندان عجز

الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ

و بیماری جهاد کنندگان در راه خدا بمالهای خود و نفسهای خود

فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ

فضیلت داده خدا جهاد کنندگان را بمالهای خود و نفسهای خود بر نشستگان در خانهای خود

دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى

مرتبه بلندی و هر یک را وعده داده خدا نیکوی عقبای و زیاده داده خدا جهاد کنندگان را بر

الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ۞ دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً

نشستگان مزدی بزرگ داده مانشانرا پایهای بلند از نزد خود و آمرزشی و بخشش بسیار

وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۞ إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ

و هست خدا آمرزنده مهربان بدرستی آنانکه قبض کنند جان ایشانرا فرشتگان در حالی

ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ

که ستمکار بودند بر نفسهای خود گویند فرشتگان در چه کار بودید گویند بودیم ضعیفان و عاجزان در روی زمین

قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ

گویند فرشتگان آیا نبود زمین خدا فراخ پس هجرت میکردید در زمین پس آن گروه آرامگاه ایشان

جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ۞ إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ

دوزخ است و بد جای است دوزخ جای بازگشتن مگر کسی که در واقع ضعیفند از مردان

وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا

و زنان و کودکان که توانائی ندارند چاره از برای هجرت و راه بجائی نمیبرند

فاولئك

فاولئك عسى الله ان يعفو عنهم وكان الله عفوا غفورا ۞

پس این گروه گاه باشد که خدا درگذرد از تقصیر ایشان و هست خدا عفو کننده آمرزنده

ومن يهاجر في سبيل الله يجد في الارض مراغما كثيرا وسعة

و کسی که خواهد مهاجرت کند در راه خدا بیابد در زمین هجرت گاه بسیار و فراخی در روزی

ومن يخرج من بيته مهاجرا الى الله ورسوله ثم يدركه الموت

و هر که بیرون رود از خانهٔ خود در حالی که مهاجرت کند بسوی خدا و رسول او پس دریابد او را مرگ

فقد وقع اجره على الله وكان الله غفورا رحيما ۞ واذا ضربتم

پس بتحقیق که ثابت است مزد او بر خدا و هست خدا آمرزنده مهربان و هرگاه مسافرت کنید

في الارض فليس عليكم جناح ان تقصروا من الصلوة ان

در روی زمین پس نیست بر شما حرجی اینکه قصر کنید و کم نمایید دو رکعت از نمازهای چهار رکعتی اگر

خفتم ان يفتنكم الذين كفروا ان الكافرين كانوا لكم

ترسید که در بلا اندازند شما را آنانکه کافر شده اند بدرستی که کافران هستند شما را

عدوا مبينا ۞ واذا كنت فيهم فاقمت لهم الصلوة فلتقم

دشمنان هویدا و هرگاه بوده باشی در میان مسلمانان پس برپا داری با ایشان نماز را پس باید بایستند

طائفة منهم معك وليأخذوا اسلحتهم فاذا سجدوا

برابر گروهی از ایشان با تو و گروهی برابر دشمن و باید که فرا گیرند نمازگزاران سلاحهای خود را پس چون سجده کنند یعنی نماز کنند

فليكونوا من ورائكم ولتأت طائفة اخرى لم يصلوا فليصلوا

پس باید که بوده باشند یعنی روند و بایستند پس شما در برابر دشمن و بیایند گروه دیگر که نماز نکرده اند پس نماز گذارند

معك وليأخذوا حذرهم واسلحتهم ود الذين كفروا

با تو و باید که نگاه دارند آلت نگاهداشت خود را از دشمن چون زره و سپر و سلاحهای خود را چون شمشیر و نیزه دوست دارند آنانکه کافر شدند

لو تغفلون عن اسلحتكم وامتعتكم فيميلون عليكم ميلة

اینکه غافل شوید شما از سلاحهای خود پس حمله کنند بر شما یک حمله

واحدة ولا جناح عليكم ان كان بكم اذى من مطر او كنتم

واحده و حرجی نیست بر شما اگر رسیده باشد بشما آزاری از باران یا بوده باشید

مرضى ان تضعوا اسلحتكم وخذوا حذركم ان الله اعد

بیماران اینکه بگذارید سلاحهای خود را و نگاه دارید آلات نگاهداشت خود را بدرستی که خدا آماده کرده

للكافرين عذابا مهينا ۞ فاذا قضيتم الصلوة فاذكروا الله

برای کافران عذابی خوار کننده پس چون اراده ادای نماز نمایید در جنگ مغلوبه پس یاد کنید خدا را

قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَوٰةَ إِنَّ

ایستادگان و نشستگان و بر پهلو افتادگان پس چون آرمیده باشید پس برپا دارید نماز را بدرستی که

الصَّلَوٰةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا ۞ وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ

نماز هست در همه وقت بر همه مومنان فرض کرده شده تعیین کرده شده و سستی مکنید در طلب

الْقَوْمِ إِن تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ

گروه کافران اگر هستید شما که دردمند شده اید از جراحت پس بدرستی که ایشان دردمند شوند چنانچه شما دردمند شدید و امید میدارید شما

اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۞ إِنَّا أَنزَلْنَا إِلَيْكَ

از خدا چیزی را که ایشان امید ندارند و هست خدا بحال شما دانا و درست کردار بدرستی که ما فرستادیم بسوی تو

الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُن

قرآن را براستی تا حکم کنی میان مردمان بآنچه شناسا کرده تو را خدا و مباش

لِّلْخَائِنِينَ خَصِيمًا وَاسْتَغْفِرِ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا

برای خیانت کنندگان خصمی کننده و آمرزش خواه از خدا بدرستی که خدا هست آمرزگار مهربان

وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ

و مجادله مکن با جانب آنان که خیانت میکنند بانفسهای خود بدرستی که خدا دوست نمیدارد

مَن كَانَ خَوَّانًا أَثِيمًا ۞ يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ

کسی را که باشند خیانت کار گناه کردار و پنهان میدارند و شرم میدارند از مردمان و شرم نمیدارند و پنهان نمیدارند

مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَىٰ مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ

از خدا و حال آنکه خدا با ایشان است وقتی که شب میکنند در تدبیر آنچه خدا را خوش نمی آید از گفتار و هست

اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ۞ هَا أَنتُمْ هَٰؤُلَاءِ جَادَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي

خدا بآنچه میکنند ایشان فرا رسنده آگاه باشید ای شما آن گروهید که مجادله کردید از قبل ایشان در

الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا فَمَن يُجَادِلُ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَٰمَةِ أَم مَّن يَكُونُ

زندگانی این جهان پس هر که مجادله خواهد کرد خدا را از ایشان روز رستخیز یا کیست که بوده باشد

عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ۞ وَمَن يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ

بر ایشان نگهبان از عذاب و آن کسی که میکند کار بدی یا ستم میکند بر نفس خود پس آمرزش میخواهد

اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَّحِيمًا ۞ وَمَن يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَىٰ

خدا را می یابد خدا را آمرزگار مهربان و هر که کسب کند گناهی را پس جز این نیست که میکند آن را در حق

نَفْسِهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۞ وَمَن يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا

ضرر بخود میرسد و هست خدا دانای درست کردار و هر که کسب کند گناه صغیره یا گناه کبیره را

ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا ۞ وَلَوْلَا فَضْلُ

پس از آن تهمت بیندازد بی‌گناهی را پس هر آینه برداشت دروغی را و گناه هویدا را و اگر نه فضل و کرم

اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ أَنْ يُضِلُّوكَ وَمَا

خدا بر تو بودی و رحمت او هر آینه قصد کرده بودند گروهی از ایشان که در ضلالت اندازند ترا و

يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ

نمی‌اندازند در ضلالت مگر نفسهای خود را و ضرر نرسانند ترا هیچ چیز و فرو فرستاد خدا بر تو

الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ

قرآن و علم شریعت و دانش و آموخت چیزی که نبودی تو که بدانی و هست از آن جودی و بخشش فضل و کرم خدا بر تو

عَظِيمًا ۞ لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِنْ نَجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ

بزرگ نیست هیچ خوبی در بسیاری از رازهای ایشان مگر در راز کسی امر فرماید بصدقه دادن یا

مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ

یا امر کند بمعروف یا اصلاح آوردن کار میان مردمان و هر که کند این کار بجهت طلب خوشنودی

اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ۞ وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ

خدا پس زود باشد که بدهیم او را مزد بزرگ و هر که مخالفت و نزاع کند با رسول بعد از آنکه

مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَى وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا

شده باشد او را راه راست و پیروی کند غیر راه گروندگان را بگردانیم او را

تَوَلَّى وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ۞ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ

متولی چیزی که او دوست داشته و در آوریم او را بدوزخ و بد بازگشت جای بازگشت بدرستی که خدا نمی‌آمرزد

يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ

شرک آوردن بخود را و می‌آمرزد بجز آن هر کرا خواهد و کسی که شرک آورد بخدا

فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ۞ إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنَاثًا

پس بتحقیق گمراه شد گمراهی ظاهری نمی‌خوانند بغیر از او مگر مادگان را

وَإِنْ يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَرِيدًا ۞ لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَأَتَّخِذَنَّ

و نمی‌خوانند مگر شیطان گردنکش را که لعنت کرد او را خدا و گفت شیطان هر آینه فرا

مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَفْرُوضًا ۞ وَلَأُضِلَّنَّهُمْ وَلَأُمَنِّيَنَّهُمْ وَلَآمُرَنَّهُمْ

خواهم گرفت از بندگان تو بهره مقرر و هر آینه گمراه خواهم ساخت ایشانرا و البته آرزو دهم ایشانرا و امر کنم ایشانرا

فَلَيُبَتِّكُنَّ آذَانَ الْأَنْعَامِ وَلَآمُرَنَّهُمْ فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللَّهِ وَمَنْ

پس ببرند موی و دم خواهند شکافت گوشهای چهارپایانرا و هر آینه خواهم فرمود ایشانرا البته تغییر خواهند داد خلق خدا و هر که

يتخذ الشيطان وليا من دون الله فقد خسر خسرانا مبينا

فرا گیرد شیطان را یار و یاور از غیر خدا پس بتحقیق که زیان کرده زیانی هویدا

يعدهم ويمنيهم وما يعدهم الشيطان الا غرورا ۞ اولئك

وعده میدهد ایشانرا و در آرزوهای باطل می افکند ایشانرا و وعده نمیدهد ایشانرا شیطان مگر بجهة فریب این گروه

مأواهم جهنم ولا يجدون عنها محيصا ۞ والذين امنوا

آرامگاه ایشان دوزخ است و نمی یابند از ان گریزگاه و آنانکه گرویده اند

وعملوا الصالحات سندخلهم جنات تجري من تحتها الانهار

و کردند کارهای شایسته زود باشد که در آوریم ایشانرا بوستانها که روان است از زیر درختان آنها جوها

خالدين فيها ابدا وعد الله حقا ومن اصدق من الله قيلا ۞

در حالتی که جاوید باشند در آن بوستانها همیشه این وعده داد خدا وعده راست و کیست راست گوتر از خدا در گفتار

ليس بامانيكم ولا اماني اهل الكتاب من يعمل سوءا يجز به ولا

نیست وعده خدا باندازه آرزوهای شما و نه باندازه آرزوهای اهل کتاب از یهود و نصاری هر کسیکه میکند کار بدی را سزا داده میشود و

يجد له من دون الله وليا ولا نصيرا ۞ ومن يعمل من الصالحات

و نیابد برای او از غیر خدا یاری و نه مددکاری و هر کسیکه بکند از کارهای شایسته

من ذكر او انثى وهو مؤمن فاولئك يدخلون الجنة ولا

از مردان یا زنان و حال آنکه او گرونده باشد پس این گروه در آیند در بهشت و

يظلمون نقيرا ۞ ومن احسن دينا ممن اسلم وجهه لله وهو

ستم کرده نشوند به قدر نقیرا و کیست نیکوتر دین از کسی که خالص گردانید نفس خود را برای خدا حال آنکه

محسن واتبع ملة ابراهيم حنيفا واتخذ الله ابراهيم خليلا

او نیکوکار و پیروی کرده آیین ابراهیم را در حالتی که ابراهیم کج کیش نبود و فرا گرفت خدا ابراهیم را دوست خود

ولله ما في السموات وما في الارض وكان الله بكل شيء محيطا

و مر خدا راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و هست خدا بهر چیزی فرا رسنده

ويستفتونك في النساء قل الله يفتيكم فيهن وما يتلى عليكم

و فتوی میخواهند از تو در باب میراث زنان بگو خدا فتوی میدهد شما را در باره زنان و فتوی میدهد آنچه خوانده

في الكتاب في يتامى النساء اللاتي لا تؤتونهن ما كتب لهن

در قرآن در باب دختران غیر بالغه که نمیدهید با ایشان آنچه فرض شده برای ایشان

وترغبون ان تنكحوهن والمستضعفين من الولدان وان

و خواهش دارند که نکاح بایند ایشانرا در باب ضعیف و ناتوان از کودکان و آنکه

تقوموا

تقوموا لليتامى بالقسط وما تفعلوا من خير فان الله كان به
بپای نایید بکار یتیمان بعدل و داد و آنچه کنید از نیکی پس بدرستی که خدا است بان

عليما ۞ وان امرأة خافت من بعلها نشوزا او اعراضا فلا
دانا و اگر زنی ترسد از شوهر خویش سر باز زدن از مصاحبت یا روی گردانیدن پس نیست

جناح عليهما ان يصلحا بينهما صلحا والصلح خير واحضرت
حرج بر زن و شوهر اینکه با صلاح آورند کار زن و شوهر را میان خود صلاح آوردنی و صلح کردن بهتر است

الانفس الشح وان تحسنوا وتتقوا فان الله كان بما تعملون
در نفسهای بخل و اگر نیکی کنید و پرهیزکاری کنید پس بدرستی که خدا است بانچه میکنید

خبيرا ۞ ولن تستطيعوا ان تعدلوا بين النساء ولو حرصتم
آگاه و هرگز نتوانید که عدالت کنید در محبت قلبی میانه زنان و هر چند که حریص باشید

فلا تميلوا كل الميل فتذروها كالمعلقة وان
پس مگردید از عدالت تمام میل پس بگذارید زنان مانند زنانی که نه شوهر داشته اند نه عزبند و اگر

تصلحوا وتتقوا فان الله كان غفورا رحيما ۞ وان يتفرقا يغن
بصلاح آورید کار یکدیگر را و پرهیز کنید بدرستی که خدا است آمرزنده مهربان و اگر متفرق شوند از یکدیگر بطلاق

الله كلا من سعته وكان الله واسعا حكيما ۞ ولله ما في
گرداند خدا هر یک از شما را از فراخی رحمت خود و هست خدا فراخ بخشش درست کردار و مر خدا است آنچه در

السموات وما في الارض ولقد وصينا الذين اوتوا
آسمانها و آنچه در زمین است و هر آینه بتحقیق که وصیت کرده ایم آنان را که داده شده اند

الكتاب من قبلكم واياكم ان اتقوا الله وان تكفروا فان
توریه را پیش از شما و شما را هم وصیت کردیم که پرهیزید از خدا و اگر کافر گردید پس بدرستی که

لله ما في السموات وما في الارض وكان الله غنيا حميدا
مر خدا است آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و هست خدا بی نیاز ستوده کردار

ولله ما في السموات وما في الارض وكفى بالله وكيلا ۞
و مر خدا است آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و کافی است خدا کارساز جهان

ان يشأ يذهبكم ايها الناس ويأت بآخرين وكان الله
اگر خواهد ببرد شما را ای گروه آدمیان و بیارد جماعت دیگری و هست خدا

على ذلك قديرا ۞ من كان يريد ثواب الدنيا فعند الله
بر این توانا هر که خواهد پاداش این جهان را پس نزد خدا است

ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَكَانَ اللّٰهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ۞ يَا أَيُّهَا

ثواب این جهان و آن جهان و هست خدا شنوای بینا ای آنانی

الَّذِينَ اٰمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلّٰهِ وَلَوْ عَلٰى

که گرویده اند باشید ایستادگان بعدل و داد گواهان برای خدا و هر چند که بر زیان برای

أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللّٰهُ

نفسهای شما یا بر پدر و مادر و خویشان نزدیک اگر بود مشهود علیه توانگر یا درویش پس خدا

أَوْلٰى بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوٰى أَنْ تَعْدِلُوا وَإِنْ تَلْوُوا أَوْ تُعْرِضُوا

سزاوارتر است از هر دو پس پیروی مکنید خواهش نفس را با آنکه عادل باشید و اگر بپیچید زبان را و غلط شهادت دهید

فَإِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اٰمِنُوا

پس بدرستیکه خدا هست بآنچه میکنید آگاه است ای آن گروهی که گرویده اید بگروید

بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلٰى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ

بخدا و رسول او و قرآن که فرستاده شده بر رسول او و بتوریه و انجیل

الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللّٰهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ

که فرستاده پیش از این و کسیکه کافر بود بخدا و فرشتگان و کتابهای او

وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ۞

و پیغمبران او و روز قیامت پس بتحقیق که گمراه شد گمراهی دور و دراز

إِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ اٰمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ازْدَادُوا

بدرستیکه آنان که گرویده اند پس کافر شدند پس بگرویدند پس کافر شدند پس افزودند

كُفْرًا لَمْ يَكُنِ اللّٰهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا ۞ بَشِّرِ

کفر خود را نیست خدا را که بیامرزد ایشان را و نه آنکه برساند ایشان را براه راست مژده ده

الْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۞ الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ

منافقان را بآنکه آماده است برای ایشان عذابی دردناک آنانی که فرا گرفته اند کافران را

أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَيَبْتَغُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ

یاری کنندگان بجز از مومنان آیا می طلبند از ایشان ارجمندی پس بدرستیکه

الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيعًا ۞ وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ

عزت و قوت مر خدا راست همه و بتحقیق که فرو فرستاده بر شما در قرآن آنکه هرگاه بشنوید

اٰيَاتِ اللّٰهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتّٰى

آیتهای خدا را در حالتی که انکار کرده شوند و استهزا کرده شوند پس منشینید با آنکه تکذیب و استهزا می کنند

نحوصو۲

يخوضوا في حديث غيره انكم اذا مثلهم ان الله جامع المنافقين

استهزا می کنند اگر شروع کنند در خطابی دیگر بدرستی که شما در اینوقت مانند ایشان خواهید بود بدرستی که خدا فراهم آورنده منافقان

والكافرين في جهنم جميعا الذين يتربصون بكم فان كان لكم

و کافران است در دوزخ همگی آنانرا که انتظار میکشند رسیدن بلا را بشما پس اگر باشد شما را

فتح من الله قالوا الم نكن معكم وان كان للكافرين نصيب

فتح و نصرت از جانب خدا گویند آیا نبودیم ما با شما از غنیمت بدهید و اگر باشد کافران را بهره از غنیمت

قالوا الم نستحوذ عليكم ونمنعكم من المؤمنين فالله يحكم بينكم

گویند آیا غالب نشدیم ما بر شما و دفع نکردیم ضرر مومنان را پس خدا حکم میکند میان شما

يوم القيمة ولن يجعل الله للكافرين على المؤمنين سبيلا

روز بازخواست و نگرداند خدا برای کافران بر مومنان حجتی

ان المنافقين يخادعون الله وهو خادعهم واذا قاموا الى

بدرستی که منافقان بگمان خود فریب میدهند خدا و حال آنکه خدا سزای فریب دهنده ایشان است و چون برخیزند بسوی

الصلوة قاموا كسالى يراؤن الناس ولا يذكرون الله الا

نماز برمیخیزند درحالی که کاهلان باشند مینمایند بمردمان نماز خود را و یاد نمی کنند خدا را مگر

قليلا مذبذبين بين ذلك لا الى هؤلاء ولا الى هؤلاء ومن

اندکی متحیرند درمیان کفر و ایمان نه بآن گروه مومنان و نه بآن گروه کافران و کسیرا

يضلل الله فلن تجد له سبيلا يا ايها الذين امنوا لا تتخذوا

که وا گذاشته خدا بر ضلالت پس هرگز نخواهی یافت هدایت او را ای آن کسانی که گرویده اید فرا مگیرید

الكافرين اولياء من دون المؤمنين اتريدون ان تجعلوا

کافران را دوستان جز از غیر مومنان آیا میخواهید که بگردانید

لله عليكم سلطانا مبينا ان المنافقين في الدرك الاسفل

برای خود حجتی هویدا بدرستی که منافقان در طبقه زیرین زیرین

من النار ولن تجد لهم نصيرا الا الذين تابوا واصلحوا

از دوزخ اند و هرگز نمی یابی برای ایشان یاوری مگر آنان که توبه کردند و اصلاح آورده اند

واعتصموا بالله واخلصوا دينهم لله فاولئك مع المؤمنين

و چنگ در زده اند بکرم خدا و خالص گردانیدند دین خود را برای خدا پس آن گروه با مومنان اند

وسوف يؤت الله المؤمنين اجرا عظيما ما يفعل الله

و زود باشد که میدهد خدا مومنان را مزدی بزرگ چه میکند خدا

بعذابكم ان شكرتم وامنتم وكان الله شاكرا عليما ۞ لا يحب

عذاب شما را اگر شکر گویید او را و گروید باو و هست خدا پاداش دهنده دانا دوست نمیدارد

الله الجهر بالسوء من القول الا من ظلم وكان الله سميعا عليما ۞

خدا آشکار کردن بدی از گفتار بغیر دشنام را مگر دشنام دادن کسی که ستم رسیده باشد و هست خدا شنوای دانا

ان تبدوا خيرا او تخفوه او تعفوا عن سوء فان الله كان عفوا

اگر ظاهر کنید نیکی را یا پنهان کنید او را یا بگذرید از بدی پس بدرستیکه خدا هست عفو کننده و

قديرا ۞ ان الذين يكفرون بالله ورسله ويريدون ان يفرقوا

توانا بدرستی که آنان که کافر شده اند بخدا و پیغمبران او و میخواهند که جدائی کنند

بين الله ورسله ويقولون نؤمن ببعض ونكفر ببعض ويريدون

میان خدا و پیغمبران او و میگویند گرویده ایم ببرخی و منکر شویم ببرخی و میخواهند

ان يتخذوا بين ذلك سبيلا ۞ اولئك هم الكافرون حقا و

که بگیرند میان این کفر و ایمان راهی این گروه ایشان کافرانند ثابت است کفرشان

اعتدنا للكافرين عذابا مهينا ۞ والذين امنوا بالله ورسله

و مهیا کرده ایم برای کافران عذاب خوار کننده و آنان که ایمان آورده اند بخدا و پیغمبران او

ولم يفرقوا بين احد منهم اولئك سوف يؤتيهم اجورهم وكان

و جدائی نمیکنند میانه هیچ یک از ایشان این گروه زود باشد که میدهیم ایشان را مزدهای ایشان را و هست

الله غفورا رحيما ۞ يسئلك اهل الكتاب ان تنزل عليهم

خدا آمرزنده مهربان میپرسند از تو اهل کتاب یعنی یهود که فرستاده شود بر ایشان

كتابا من السماء فقد سئلوا موسى اكبر من ذلك

کتابی یکجا از آسمان پس بتحقیق که خواستند از موسی چیزی بزرگتر از این

فقالوا ارنا الله جهرة فاخذتهم الصاعقة بظلمهم ثم

پس گفتند که بنما ما را خدا را آشکارا پس فرا گرفت ایشان را آتش آسمانی بسبب ستم ایشان پس

اتخذوا العجل من بعد ما جاءتهم البينات فعفونا

گرفتند گوساله را برای پرستش بعد از آنکه آمد ایشان را معجزهای روشن پس درگذشتیم بعد

عن ذلك واتينا موسى سلطانا مبينا ۞ ورفعنا فوقهم

از آن یعنی از این تقصیر و دادیم بموسی حجتی هویدا و برافراشتیم بر بالای ایشان

الطور بميثاقهم وقلنا لهم ادخلوا الباب سجدا وقلنا لهم

کوه را برای گرفتن پیمان ایشان و گفتیم با ایشان که درآیید بدر مسجد سجده کنان و گفتیم با ایشان

لا تعدوا في السبت واخذنا منهم ميثاقا غليظا ۞ فبما

از حد در مگذرید از حکم خدا در باب صید روز شنبه و فرا گرفتیم از ایشان عهدی محکم پس بسبب

نقضهم ميثاقهم وكفرهم بايات الله وقتلهم الانبياء

شکستن ایشان پیمان ایشان را و بسبب کافر شدن ایشان با نشانهای خدا و بسبب کشتن ایشان پیغمبران را

بغير حق وقولهم قلوبنا غلف بل طبع الله عليها بكفرهم فلا

بنا حق و بسبب گفتار ایشان که دلهای ما از غلاف است بلکه مهر کرده خدا بر دلهای ایشان بسبب کافر بودن ایشان پس

يؤمنون الا قليلا ۞ وبكفرهم وقولهم على مريم بهتانا

نمی گروند از ایشان مگر اندکی و بسبب کفر ایشان و گفتار ایشان در افترا بر مریم دروغی

عظيما ۞ وقولهم انا قتلنا المسيح عيسى ابن مريم رسول

بزرگ را و گفتار ایشان که ما کشتیم مسیح را که عیسی پسر مریم است و پیغمبر

الله وما قتلوه وما صلبوه ولكن شبه لهم وان الذين اختلفوا

خدا و نکشتند او را و بر دار نکردند او را و لیکن مشتبه شد برایشان و بدرستی که آنان که اختلاف کردند

فيه لفي شك منه ما لهم به من علم الا اتباع الظن وما

در کار عیسی هر اینه در گمانند از کشتن او نیست ایشان را از هیچ دانشی مگر پیروی کردن گمان و نه

قتلوه يقينا ۞ بل رفعه الله اليه وكان الله عزيزا حكيما ۞

کشتند او را بتحقیق و بیقین بلکه برداشت او را خدا بسوی آسمان خود و هست خدا غالب درست کردار

وان من اهل الكتاب الا ليؤمنن به قبل موته ويوم القيمة

و نیست از اهل کتاب هیچ کس مگر که ایمان آورند البته بعیسی پیش از مردن عیسی و روز رستخیز

يكون عليهم شهيدا ۞ فبظلم من الذين هادوا حرمنا

میباشد عیسی بر ایشان گواه پس بسبب ستم از آنان که جهود شدند حرام گردانیدیم

عليهم طيبات احلت لهم وبصدهم عن سبيل الله كثيرا

بر ایشان پاکیزها که حلال کرده بود بر ایشان و بسبب باز داشتن ایشان از راه خدا بسیاری

واخذهم الربوا وقد نهوا عنه واكلهم اموال الناس

و بسبب فرا گرفتن ایشان ربا را و حال آنکه بتحقیق نهی کرده شده بودند از آن و بسبب خوردن ایشان مالهای مردم را

بالباطل واعتدنا للكافرين منهم عذابا اليما ۞ لكن

بنا حق و مهیا کرده ایم برای ناگروندگان از ایشان عذابی دردناک لیکن

الراسخون في العلم منهم والمؤمنون يؤمنون بما انزل

ثابت قدمان در دانش از ایشان و مؤمنان که ایمان آورده اند بانچه فرو فرستاده شد

إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلٰوةَ وَالْمُؤْتُونَ

بسوی تو وانچه فرستاده شد پیش از تو وبپا دارندگان نماز ودهندگان

الزَّكٰوةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولٰئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ

زکوة وگروندگان بخدا وبروز بازپسین این گروه زود باشد که بدهیم ایشانرا

أَجْرًا عَظِيمًا ۞ إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَىٰ نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ

مزد بزرگی بدرستیکه ما وحی کردیم بسوی تو چنانچه وحی کردیم بسوی نوح وپیغمبران

مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ إِبْرٰهِيمَ وَإِسْمٰعِيلَ وَإِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ

بعد از نوح وفرو فرستادیم بسوی ابراهیم واسمعیل واسحق ویعقوب

وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهٰرُونَ وَسُلَيْمٰنَ

وزادگان یعقوب وعیسی وایوب ویونس وهرون وسلیمان

وَآتَيْنَا دَاوُودَ زَبُورًا ۞ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنٰهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ

ودادیم داود را کتاب زبور ووحی فرستادیم بسوی پیغمبرانی که خواندیم حکایت ایشانرا بر تو پیش از این

وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللّٰهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا ۞

وبسوی پیغمبرانی که نخواندیم قصه ایشانرا بر تو وسخن کرد خدا موسی را سخن کردنی عجیب

رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللّٰهِ حُجَّةٌ

پیغمبران مژده دهندگان وبیم کنندگان تا آنکه نبوده باشد مردمان را بر خدا حجتی

بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۞ لٰكِنِ اللّٰهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ

بعد از پیغمبران وهست خدا غالب درست کردار لیکن خدا گواهی میدهد بانچه فرو فرستاده

إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ وَالْمَلٰئِكَةُ يَشْهَدُونَ وَكَفَىٰ بِاللّٰهِ شَهِيدًا

انرا بتو فرو فرستاد بعلم خود وفرشتگان همه گواهی میدهند وکافیست خدا برای گواهان

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلٰلًا بَعِيدًا

بدرستیکه آنان که کافر شدند وبازداشتند مردم را از راه خدا بتحقیق که گمراه شدند گمراهی دور

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللّٰهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ

بدرستیکه آنان که کافر شدند وستم کردند نیست خدا را که بیامرزد برای آنان ونه آنکه راه نماید ایشانرا

طَرِيقًا إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خٰلِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ

راهی مگر راه دوزخ در حالتیکه جاویدان باشند دران دوزخ همیشه وهست این بر خدا

يَسِيرًا ۞ يٰأَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ

آسان ای مردمان بتحقیق که آمد شما را پیغمبر براستی از جانب پروردگار شما

فامنوا

فآمنوا خيرا لكم وان تكفروا فان لله ما في السموات والارض

بس اگر گروید بهتر است برای شما و اگر کافر شوید پس مر خدا راست آنچه در آسمانها و زمین است

وكان الله عليما حكيما ۞ يا اهل الكتاب لا تغلوا في دينكم

و هست خدا دانای درست کردار ای اهل انجیل افراط مکنید در دین خود

ولا تقولوا على الله الا الحق انما المسيح عيسى ابن مريم رسول

و مگویید بر خدا مگر حق را جز این نیست که مسیح که عیسی پسر مریم است پیغمبر

الله وكلمته القاها الى مريم وروح منه فآمنوا بالله و

خداست و کلمه بشارت اوست و انداخت او را بسوی مریم و روح پاکیزه است از نزد او پس ایمان آورید بخدا و

رسله ولا تقولوا ثلثة انتهوا خيرا لكم انما الله اله واحد

پیغمبران او و مگویید که خدا سه است باز ایستید از شرک بهتر است برای شما جز این نیست که خدا خدایست یگانه

سبحانه ان يكون له ولد له ما في السموات وما في الارض

منزه است او که بوده باشد مر او را فرزندی برای اوست آنچه در آسمانها و هرچه در زمین است

وكفى بالله وكيلا ۞ لن يستنكف المسيح ان يكون عبدا لله

و کافیست خدا برای وکالت هرگز ننگ ندارد مسیح از این که بود باشد بنده خدا

ولا الملئكة المقربون ومن يستنكف عن عبادته ويستكبر

مر خدا را و ننگ و عار ندارند فرشتگان که مقربند از بندگی خدا و هر که عار و ننگ کند از بندگی او و بزرگی کند

فسيحشرهم اليه جميعا ۞ فاما الذين آمنوا وعملوا الصالحات

پس زود باشد که فراهم آرد ایشان را بسوی عذاب خود همه را پس اما آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته

فيوفيهم اجورهم ويزيدهم من فضله واما الذين استنكفوا

پس تمام داده شوند مزدهای ایشان را و افزون کند ثواب ایشان را از کرم خود و اما آنان که عار دارند بندگی او

واستكبروا فيعذبهم عذابا اليما ۞ ولا يجدون لهم

و گردن کشی کردند پس عذاب کند ایشان را عذابی دردناک و نمی یابند از برای ایشان

من دون الله وليا ولا نصيرا ۞ يا ايها الناس قد جاءكم

غیر از خدا دوستی و نه یاری کننده ای گروه مردمان بتحقیق آمد شما را

برهان من ربكم وانزلنا اليكم نورا مبينا ۞ فاما الذين

حجت از نزد پروردگار شما و فرستادیم ما بسوی شما نور روشنی پس اما آنان که

آمنوا بالله واعتصموا به فسيدخلهم في رحمة منه وفضل

ایمان آوردند بخدا و چنگ در زدند بدین او پس زود بود که درآرد ایشان را در ثواب از نزد خود و افزونی

وَيَهْدِيهِمْ إِلَيْهِ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۞ يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ

و راه نمایم ایشان را براه راست فتوی میطلبند از تو در باب میراث بگو خدا

يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنِ امْرُؤٌ هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ

فتوی میدهد شما را در میراث برادر و خواهر پدری یا مادری اگر مردی بمیرد و نباشد او را فرزندی و او را خواهری

فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ

پس برای اوست نیمه از آنچه واگذاشته است و آن مرد میراث میبرد اگر نباشد آن خواهر را فرزندی و اگر

كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً

باشند دو خواهر که وارث اند پس برای ایشان است دو ثلث از آنچه برادرشان گذاشته و اگر باشند ورثه اخوه

رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنْثَيَيْنِ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ

که برادران و خواهران اند پس مر برای مرد مثل نصیب دو خواهر است بیان میکند خدا برای شما

أَنْ تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۞

که گمراه نشوید و خدا بهمه چیزی داناست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۞

بنام خدای بخشاینده مهربان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ

ای آنان که ایمان آورده اید وفا کنید بعقدهای خود که حلال کرده شده برای شما چهارپایان بزبان

إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرُمٌ إِنَّ اللَّهَ

مگر آنچه خوانده میشود بر شما در حالتی که حلال داننده شکاری نباشید در حال آنکه شما محرم باشید بدرستی که خدا

يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُحِلُّوا شَعَائِرَ اللَّهِ

حکم میکند آنچه را میخواهد ای آنان که ایمان آورده اید حلال مدانید بحرمتهای مناسک و حرامهای

وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا آمِّينَ

و نه بحرمتی ماه حرام را و نه آنچه هدی نموده باشید در حج و نه خداوندان قلادهها را و نه قاصدین

الْبَيْتَ الْحَرَامَ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا

خانه کعبه بعزم طواف که میجویند بخشایشی از فضل پروردگار خود و خشنودی اورا و چون

حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَآنُ قَوْمٍ أَنْ صَدُّوكُمْ عَنِ

محل شدید پس شکار کنید اگر خواهید و باعث نشود شما را دشمنی گروهی بسبب اینکه بازداشتند شما را از

الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى وَلَا

از مسجد الحرام که از حد در گذرند و یاری کنید یکدیگر را بر نیکی و بر پرهیزکاری و

تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ

مددگاری مکنید بر گناه و ستمکاری و بترسید از خدا بدرستی که خدا سخت

الْعِقَابِ ۞ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا

عقوبت است حرام کرده شد بر شما حیوان مردار و خون و گوشت خوک و آنچه

أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ

آواز برداشته شد بر او برای غیر نام خدا و خفه کرده شده و آنچه مرده باشد به زخم چوب و سنگ و از بام و بلندی افتاده باشد و آنکه به سرون زده مرده باشد

وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ

و آنچه از وی بخورد حیوان درنده مگر آنچه دریابید کشتن او را و آنچه کشته شود بر سنگها که نصب کرده اند برای بتان

تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ ذَلِكُمْ فِسْقٌ الْيَوْمَ يَئِسَ الَّذِينَ كَفَرُوا

و حرام است بخش کردن به تیرهای قمار آنها بیرون رفتن است از دین امروز ناامید شدند آنان که کافر شدند

مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَ

از باطل کردن دین شما پس مترسید از ایشان و بترسید از من امروز تمام کردم برای شما دین شما را و

أَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا

تمام کردم بر شما نعمت خود را و راضی شدم و برگزیدم برای شما دین اسلام را دین گزیده

فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

پس هر که مضطر شود در گرسنگی در حالی که میل کننده نباشد به گناهی پس بدرستی که خدا آمرزنده مهربان است

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ قُلْ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُمْ

می پرسند از تو که چه چیز حلال کرده شده برای ایشان بگو حلال کرده شد برای شما طعامهای پاکیزه و شکار آنچه تعلیم دادید

مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا

از سگان شکاری در حالی که ادب آموزانندگان سگان را از آنچه آموخته شما را خدا پس بخورید از آنچه

أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ

نگاه دارند شکار را برای شما و بگویید نام خدا را بر شکار سگ و بترسید از عذاب خدا بدرستی که خدا زود

الْحِسَابِ ۞ الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا

حساب کننده است امروز حلال شده برای شما طعامهای پاکیزه و طعام آنان که داده شده از

الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ

تورات و انجیل حلال است برای شما و طعام شما حلال است برایشان و حلال است شما را زنان پارسای عفت از زنان گروندگان

والمحصنات من الذين اوتوا الكتاب من قبلكم اذا اتيتموهن

و زنان عفیفه پارسا از آنانکه داده شده اند کتاب را پیش از شما هرگاه بدهید ایشان را

اجورهن محصنين غير مسافحين ولا متخذي اخدان ومن

صداقهای ایشان در حالتی که با عفت باشید غیر زناکاران و نه گیرندگان دوستان نهانی و آنکه

يكفر بالايمان فقد حبط عمله وهو في الاخرة من الخاسرين

کافر گردد بدین ایمان پس تحقیق که باطل شد کار او و او در آنجهان از زیان کارانند

يا ايها الذين امنوا اذا قمتم الى الصلوة فاغسلوا وجوهكم و

ای آنانکه گرویدید هرگاه برخیزید بنماز پس بشوئید روهای خود را

ايديكم الى المرافق وامسحوا برؤسكم وارجلكم الى الكعبين

و دستهای خود را بسوی مرافقها و مسح کنید بعضی از سرهای خود را و پایهای خود را تا کعبین

وان كنتم جنبا فاطهروا وان كنتم مرضى او على سفر او جاء

و اگر باشید جنب پس غسل کنید و اگر باشید بیماران یا بسفری یا آید

احد منكم من الغائط او لامستم النساء فلم تجدوا ماء

یکی از شما از بول و غائط یا مباشرت و جماع نمودید [illegible] زنان پس نیابید آب

فتيمموا صعيدا طيبا فامسحوا بوجوهكم وايديكم منه ما يريد

پس تیمم کنید بخاک پاکیزه پس مسح کنید بعضی از روهای خود را و بعضی از دستهای خود را از آن خاک نمیخواهد

الله ليجعل عليكم من حرج ولكن يريد ليطهركم وليتم نعمته

خدا که گرداند برای شما هیچ حرجی ولیکن میخواهد که پاکیزه سازد شما را تمام کند نعمت خود را

عليكم لعلكم تشكرون ❁ واذكروا نعمة الله عليكم وميثاقه

بر شما تا شاید شما شکرگذاری کنید و یاد کنید نعمت خدا را بر شما و پیمان او را

الذي واثقكم به اذ قلتم سمعنا واطعنا واتقوا الله ان

آن پیمانی که بسته بوده اید شما چون گفتید شنیدیم و فرمان بردیم و بترسید از خدا بدرستیکه

الله عليم بذات الصدور ❁ يا ايها الذين امنوا كونوا قوامين

خدا داناست با خبر در سینهاست ای آنانکه ایمان آورده اید باشید [illegible] الهی را

لله شهداء بالقسط ولا يجرمنكم شنئان قوم على الا تعدلوا

خدا را و باشید گواهان براستی و باز ندارد شما را دشمنی گروهی برآنکه عدالت [illegible]

اعدلوا هو اقرب للتقوى واتقوا الله ان الله خبير بما تعملون

عدالت کنید آن نزدیکتر است بپرهیزکاری و بترسید از عذاب خدا بدرستیکه خدا آگاه است با خبر [illegible]

وعد

وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَاَجْرٌ

وعده کرد خدا آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته مرایشان را آمرزشی و مزدی

عَظِيمٌ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيٰتِنَا اُولٰئِكَ اَصْحٰبُ

بزرگ و آنان که کافر شدند و دروغ پنداشتند آیتهای ما را این گروه یاران

الْجَحِيمِ ۝ يٰاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ هَمَّ قَوْمٌ

دوزخ اند ای آنان که ایمان آورده اید یاد کنید نعمت خدا را که بر شماست چون قصد کردند گروهی

اَنْ يَبْسُطُوا اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللّٰهَ

که بگشایند بسوی شما دستهای خود را پس بازداشت دستهای ایشان را از شما و بترسید از خدا

وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝ وَلَقَدْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيثَاقَ

و بر خدا باید پس باید اعتماد کنند مومنان و هر آینه بتحقیق فرا گرفت خدا پیمان

بَنِي اِسْرٰٓئِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا ۝ وَقَالَ اللّٰهُ

فرزندان یعقوب و برانگیختیم از ایشان دوازده مهتر و گفت خدا

اِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ اَقَمْتُمُ الصَّلٰوةَ وَاٰتَيْتُمُ الزَّكٰوةَ وَاٰمَنْتُمْ

بدرستی که با شمایم اگر بپا دارید نماز را و بدهید زکوة را و ایمان آورید

بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَاَقْرَضْتُمُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا لَاُكَفِّرَنَّ

بپیغمبران و یاری دهید ایشان را و قرض دهید خدا را قرضی نیکو هر آینه محو سازیم

عَنْكُمْ سَيِّاٰتِكُمْ وَلَاُدْخِلَنَّكُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ

از شما بدیهای شما را و هر آینه درآریم شما را ببوستانها که روان است از زیر آنها جویها

فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذٰلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ السَّبِيلِ ۝ فَبِمَا

پس هر که کافر شود بعد از این از شما پس بتحقیق که گمراه شده از راه راست پس بسبب

نَقْضِهِمْ مِيثٰقَهُمْ لَعَنّٰهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قٰسِيَةً يُحَرِّفُونَ

شکستن ایشان عهد خود را هر آینه لعنت کردیم ایشان را و گردانیدیم دلهای ایشان را سخت میگردانند

الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ

احکام تورات را از جای خود و فراموش کردند بهره از آنچه پند داده شده اند بآن و همیشه تو مطلع میگردی

عَلٰى خَآئِنَةٍ مِنْهُمْ اِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ اِنَّ

بر خیانتی از ایشان مگر اندکی از ایشان پس درگذر از تقصیرات ایشان و عفو کن بدرستی

اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۝ وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا اِنَّا نَصٰرٰى اَخَذْنَا

خدا دوست میدارد نیکوکاران را از آنان که گفتند بدرستی که ما ترسایانیم فرا گرفتیم

ميثاقهم فنسوا حظا مما ذكروا به فاغرينا بينهم العداوة

دشمنان ایشانرا پس فراموش کردند بهره از آنچه پند داده بودند بآن پس برانگیختیم میان ایشان دشمنی ظاهر

والبغضاء الى يوم القيمة وسوف ينبئهم الله بما كانوا

و دشمنی نهانی تا روز رستخیز و زود باشد که آگاه گرداند ایشانرا خدا بآنچه بودند

يصنعون ◈ يا اهل الكتاب قد جاءكم رسولنا يبين لكم

میساختند ای جهودان و ترسایان بتحقیق آمد شما را پیغمبر ما بیان میکند برای شما

كثيرا مما كنتم تخفون من الكتاب ويعفوا عن كثير قد جاءكم

بسیاری از آنچه بودید که نهان میکردید از توراة و انجیل و درمیگذرد از بسیاری بتحقیق آمد شما را

من الله نور وكتاب مبين ◈ يهدى به الله من اتبع رضوانه

از نزد خدا نور هدایت و کتاب روشن در احکام راه مینماید بآن کتاب خدا هرکرا پیروی کند خشنودی

سبل السلام ويخرجهم من الظلمات الى النور باذنه و

براههای سلامتی از عذاب و بیرون میآورد ایشانرا از تاریکیهای ضلالت بسوی روشنائیهای ایمان بفرمان خود

يهديهم الى صراط مستقيم ◈ لقد كفر الذين قالوا ان

و مینماید ایشانرا براه راست بتحقیق کافر شدند آنانکه گفتند بدرستیکه

الله هو المسيح ابن مريم قل فمن يملك من الله شيئا ان اراد

خدا او است مسیح پسر مریم بگو پس کیست که مالک شود از اراده خدا چیزی را اگر خواهد که

ان يهلك المسيح ابن مريم وامه ومن في الارض جميعا

هلاک گرداند مسیح پسر مریم و مادرش را و هرکه در روی زمین است همه را

ولله ملك السموات والارض وما بينهما يخلق ما يشاء والله

و مر خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست پدید آورد آنچه را خواهد و خدا

على كل شيء قدير ◈ وقالت اليهود والنصارى نحن ابناء

بر هر چیزی توانا است و گفتند جهودان و ترسایان که ما پسران

الله واحباؤه قل فلم يعذبكم بذنوبكم بل انتم بشر ممن خلق

خدا و دوستان اوییم بگو پس چرا عذاب میکند شما را بسبب گناهان شما بلکه شما آدمی اید از جمله آنها که آفریده خدا

يغفر لمن يشاء ويعذب من يشاء ولله ملك السموات و

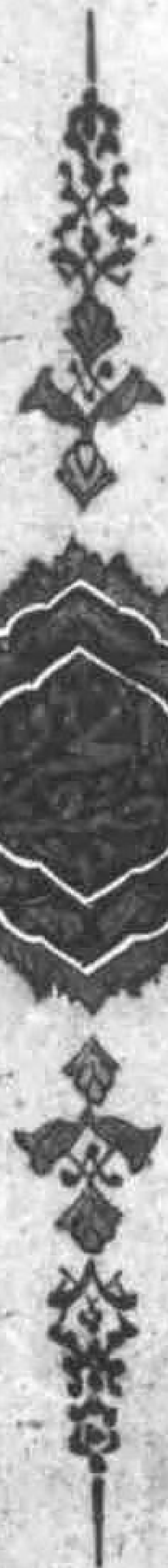
میآمرزد خدا هرکرا میخواهد و عذاب کند هرکرا خواهد و مر خدا راست پادشاهی آسمانها

الارض وما بينهما واليه المصير ◈ يا اهل الكتاب قد

زمین و آنچه میان آسمان و زمین است و بسوی خدا است بازگشت ای گروه جهودان و ترسایان بتحقیق که

جاءكم

جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَىٰ فَتْرَةٍ مِنَ الرُّسُلِ أَنْ تَقُولُوا مَا
آمد شما را پیغمبر ما بیان میکند برای شما در حالی که زمانه خالی بود از پیغمبران تا آنکه نگویند که
جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ ۞ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ
نیامد ما را هیچ مژده دهنده و ترساننده پس بحقیقی که آمد شما را مژده دهنده و ترساننده و خدا
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۞ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ
بر هر چیزی تواناست و یاد کن چون گفت موسی مر گروه خود را ای گروه من یاد کنید نعمت
اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَآتَاكُمْ مَا
خدا را بر شما آن وقتی که پدید آورد در میان شما پیغمبران و گردانید شما را پادشاهان و داد شما را آنچه
لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ۞ يَا قَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ
نداد هیچ احدی از عالمیان ای گروه من درآیید در زمین پاکیزه
الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ
که نوشته و فرض کرده خدا برای شما و باز مگردید بر پشتهای خود پس باز خواهید گشت زیانکاران
قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ ۞ وَإِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا حَتَّىٰ
گفتند ای موسی بدرستی که در آن زمین گروهی ستمکاران و بدرستیکه ما در نخواهیم آمد در آن زمین تا آنکه
يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ ۞ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ
بیرون روند ایشان از آن زمین پس اگر بیرون روند از آن زمین پس بدرستی که ما درآیندگانیم گفتند دو مرد از
الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا
آنانکه میترسیدند از خدا که انعام کرده خدا بر ایشان درآیید بر جباران در دروازه شهر که آن زمین مقدس است پس اگر
دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَالِبُونَ ۞ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ
درآیید در آن و بر ایشان ظاهر خواهید بود غلبه کنندگان و بر خدا پس توکل کنید اگر هستید گروندگان
قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ أَنْتَ
گفتند ای موسی بدرستی که ما در نمی‌آییم در آن شهر هرگز تا مادام که جباران در آن زمینند پس برو تو
وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ ۞ قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ
و پروردگار تو پس کارزار کنید بدرستی که ما در اینجا نشستگانیم گفت موسی پروردگارا بدرستی که من نیستم مالک
إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ۞
که نفس خود و برادر خود را پس جدایی کن میان ما و میان گروه نافرمانبرداران
قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ
گفت خدا پس بدرستی که آن زمین حرام کرده شد بر ایشان چهل سال سرگردان خواهند بود در زمین

فلا تأس على القوم الفاسقين ۞ واتل عليهم نبأ ابني آدم
پس اندوه مخور بر گروه نافرمانان بخوان ای محمد بر ایشان خبر دو فرزند آدم را
بالحق إذ قربا قربانا فتقبل من أحدهما ولم يتقبل من الآخر قال
براستی که چون قربان کردند هریک قربانی پس پذیرفته شد قربان از یکی از ایشان یعنی هابیل و پذیرفته نشد قربان از دیگری که قابیل بود گفت
لأقتلنك قال إنما يتقبل الله من المتقين ۞ لئن بسطت
قابیل هرآینه بکشم ترا گفت هابیل جز این نیست که می پذیرد خدا قربان را از پرهیزکاران اگر گشادی تو
إلي يدك لتقتلني ما أنا بباسط يدي إليك لأقتلك إني
بسوی من دست خود را تا بکشی مرا نیستم من گشاینده دست خود را بسوی تو برای آنکه بکشم ترا بدرستی که من
أخاف الله رب العالمين ۞ إني أريد أن تبوء بإثمي و
میترسم از خدا که پروردگار عالمیان است بدرستی که من میخواهم که بازگردی تو بگناه من و
إثمك فتكون من أصحاب النار وذلك جزاء الظالمين ۞
گناه خود پس بوده باشی از یاران دوزخ و این سزای ستمکاران است
فطوعت له نفسه قتل أخيه فقتله فأصبح من الخاسرين
پس آراسته کرد او را نفس او کشتن برادرش را پس کشت او را پس گردید از زیانکاران
فبعث الله غرابا يبحث في الأرض ليريه كيف يواري سوأة
پس فرستاد خدا زاغی را که میکاوید در زمین تا بنماید او را که چگونه پنهان کند جسد
أخيه قال يا ويلتى أعجزت أن أكون مثل هذا الغراب
برادر خود گفت قابیل ای وای بر من آیا عاجز شدم که بوده باشم مانند این زاغ
فأواري سوأة أخي فأصبح من النادمين ۞ من أجل ذلك
پس بپوشانم جسد برادر خود را پس گردید از پشیمانان از سبب این قتل ناحق
كتبنا على بني إسرائيل أنه من قتل نفسا بغير نفس أو
نوشتیم بر بنی اسرائیل اینکه هرکه بکشد نفسی را بی آنکه نفسی را کشته باشد
فساد في الأرض فكأنما قتل الناس جميعا ۞ ومن أحياها
یا فسادی در روی زمین کرده پس گویا کشته است مردمان را همه و کسیکه زنده دارد
فكأنما أحيا الناس جميعا ۞ ولقد جاءتهم رسلنا بالبينات
نفسی را پس گویا زنده داشته است مردمان را همه و بتحقیق آمدند ایشان را پیغمبران ما با معجزهای روشن
ثم إن كثيرا منهم بعد ذلك في الأرض لمسرفون ۞
پس بسیاری از ایشان بعد از فرستادن رسول در روی زمین هرآینه اسراف کنندگانند

انما

إنما جزاء الذين يحاربون الله ورسوله ويسعون في الأرض

جز این نیست که سزای آنانکه محاربه میکنند با خدا و رسول او و می‌شتابند در روی زمین

فسادا أن يقتلوا أو يصلبوا أو تقطع أيديهم وأرجلهم

برای افساد این که کشته شوند یا بردار کشیده شوند یا بریده شود دستهای ایشان و پاهای ایشان

من خلاف أو ينفوا من الأرض ذلك لهم خزي في الدنيا

از خلاف همدیگر یعنی دست راست و پای چپ یا رانده و آواره شوند از شهر بشهری این سزا ایشانراست رسوائی در دنیا

ولهم في الآخرة عذاب عظيم ۞ إلا الذين تابوا من

و آماده است برای ایشان در آخرت عذاب بزرگ مگر آنانکه توبه کنند پیشتر

قبل أن تقدروا عليهم فاعلموا أن الله غفور رحيم ۞

از آنکه دست یابید بر ایشان پس بدانید که خدا آمرزنده است مهربان

يا أيها الذين آمنوا اتقوا الله وابتغوا إليه الوسيلة

ای آنانکه گرویده اند بترسید از خدا و بجوئید بسوی رحمت او آنچه موجب تقرب باو است

وجاهدوا في سبيله لعلكم تفلحون ۞ إن الذين كفروا

و جهاد کنید در راه او تا شاید که شما رستگار شوید بدرستیکه آنانکه کافر شدند

لو أن لهم ما في الأرض جميعا ومثله معه ليفتدوا به

اگر آنکه باشد ایشانرا آنچه در زمین است همه و مثل آن با آن تا فدا دهند آنرا

من عذاب يوم القيامة ما تقبل منهم ولهم عذاب أليم ۞

از عذاب روز رستخیز پذیرفته نخواهد شد از ایشان و آماده است برای ایشان عذاب دردناک

يريدون أن يخرجوا من النار وما هم بخارجين منها ولهم

میخواهند که بیرون آیند از آتش و نیستند ایشان بیرون آیندگان از دوزخ و آماده است

عذاب مقيم ۞ والسارق والسارقة فاقطعوا أيديهما

برای ایشان عذاب دائمی و مرد دزد و زن دزد پس ببرید دستهای ایشانرا

جزاء بما كسبا نكالا من الله والله عزيز حكيم ۞ فمن

بسبب جزای آنچه کسب کرده اند بجهة عقوبتی از نزد خدا و خدا غالب است درست کردار پس هر که

تاب من بعد ظلمه وأصلح فإن الله يتوب عليه إن الله

توبه کند پس از ستم خود و اصلاح آورد حال خود را پس بدرستیکه خدا می‌پذیرد توبه او را بدرستیکه خدا

غفور رحيم ۞ ألم تعلم أن الله له ملك السموات و

آمرزنده مهربانست آیا نمیدانی که خدا مراوراست پادشاهی آسمانها

الارض يعذب من يشاء ويغفر لمن يشاء والله على كل شيء

زمین عذاب میکند هرکرا میخواهد ومی آمرزد هرکرا میخواهد و خدا بر همه چیزی

قدير ۞ يا ايها الرسول لا يحزنك الذين يسارعون في الكفر

توانا است ای پیغمبر اندوهگین نسازد ترا آنانکه می شتابند در کفر

من الذين قالوا امنا بافواههم ولم تؤمن قلوبهم ومن

از آنانکه گفتند گرویدیم بدهنهای خود و نگرویده دلهای ایشان و از

الذين هادوا سماعون للكذب سماعون لقوم اخرين لم

آنانکه جهود شدند شنوایانند سخنان دروغ را شنوندگان اند گروهی دیگر را که نیامدند

ياتوك يحرفون الكلم من بعد مواضعه يقولون ان اوتيتم

بیایند نزد تو تغییر میدهند سخنان را از بعد آنکه هر یکی را بجای خود نهاده میگویند اگر داده شوید

هذا فخذوه وان لم تؤتوه فاحذروا ومن يرد الله فتنته

این حکم تغییر یافته را پس فرا گیرید آنرا و اگر داده نشوید آنرا پس حذر کنید و هر که میخواهد خدا گمراه کردن او را

فلن تملك له من الله شيئا اولئك الذين لم يرد الله ان

پس هرگز مالک نشوی برای او از خدا چیزی را آن گروه آنانکه نخواسته خدا

يطهر قلوبهم لهم في الدنيا خزي ولهم في الاخرة عذاب عظيم

پاک کردن دلهای ایشان را ایشان راست در دنیا رسوائی و ایشان راست در آخرت عذاب بزرگ

سماعون للكذب اكالون للسحت فان جاءوك فاحكم بينهم

شنوندگان اند دروغ را خورندگان اند حرام را پس اگر بیایند ترا للمحاکمه پس حکم کن میان ایشان

او اعرض عنهم وان تعرض عنهم فلن يضروك شيئا وان

یا اعراض کن از ایشان و اگر اعراض کنی از ایشان پس هرگز ضرر نخواهند رسانید ترا هیچ ضرری و اگر

حكمت فاحكم بينهم بالقسط ان الله يحب المقسطين ۞

حکم کنی پس حکم کن میان ایشان بعدل در آئینه خدا دوست میدارد عدالت کنندگان در حکم

وكيف يحكمونك وعندهم التورية فيها حكم الله ثم

و چگونه حکم سازند ترا و حال آنکه نزد ایشان توراتست که درین حکم خداست پس ایشان

يتولون من بعد ذلك وما اولئك بالمؤمنين ۞ انا

رو بر میگردانند از حکم تو پس از آنکه و نیستند این گروه باور دارندگان بدرستی که ما

انزلنا التورية فيها هدى ونور يحكم بها النبيون الذين

فرستادیم تورات را که درون هدایت و روشنی که بیان راه حق دیده میشود و حکم میکنند بان پیغمبران که

أسلموا للذين هادوا والربانيون والأحبار بما استحفظوا

گردن نهاده اند حکم خدا را برای آنان که جهود شده اند و هم حکم میکردند ربانیان زهاد و دانشمندان بنی اسرائیل بآنچه نگاه داشتن فرموده بودند

من كتاب الله وكانوا عليه شهداء فلا تخشوا الناس و

آن از تورات و بودند بر آن کتاب گواهان پس مترسید از مردمان و

اخشون ولا تشتروا بآياتي ثمنا قليلا ومن لم يحكم بما أنزل

بترسید از من و مخرید بآیتهای من بهای اندک را و هر که حکم نکند بآنچه فرو فرستاده

الله فأولئك هم الكافرون ۞ وكتبنا عليهم فيها أن

خدا پس آن گروه ایشان کافر اند و واجب گردانیدیم ما بر ایشان در آن تورات آنکه

النفس بالنفس والعين بالعين والأنف بالأنف و

نفس را بکشند بعوض نفس و چشم را قصاص کنند بچشم و بینی را به بینی و

الأذن بالأذن والسن بالسن والجروح قصاص فمن

گوش را بعوض گوش و دندان را بدندان و جراحات را قصاص است پس هر که

تصدق به فهو كفارة له ومن لم يحكم بما أنزل الله فأولئك

صدقه کند بآن قصاص پس کفاره گناهان او و هر که حکم نکند بآنچه فرو فرستاده خدا پس این گروه

هم الظالمون ۞ وقفينا على آثارهم بعيسى ابن مريم مصدقا

ایشان ستمکاران اند و از پی در آوردیم بر اثرهای ایشان عیسی پسر مریم را باور دارنده

لما بين يديه من التوراة وآتيناه الإنجيل فيه هدى

بود آنچه پیش از وی بود از تورات و دادیم ما او را کتاب انجیل که در آن هدایت بود

ونور ومصدقا لما بين يديه من التوراة وهدى وموعظة

و روشنائی و تصدیق کننده مر آنچه پیش از او بود از تورات و راه نمای و پندی

للمتقين ۞ وليحكم أهل الإنجيل بما أنزل الله فيه ومن

برای پرهیزکاران و باید که حکم کنند ترسایان بآنچه فرو فرستاده خدا در انجیل و هر که

لم يحكم بما أنزل الله فأولئك هم الفاسقون ۞ وأنزلنا

حکم نکند بآنچه فرو فرستاده خدا پس این گروه ایشان نافرمان برداران اند و فرو فرستادیم

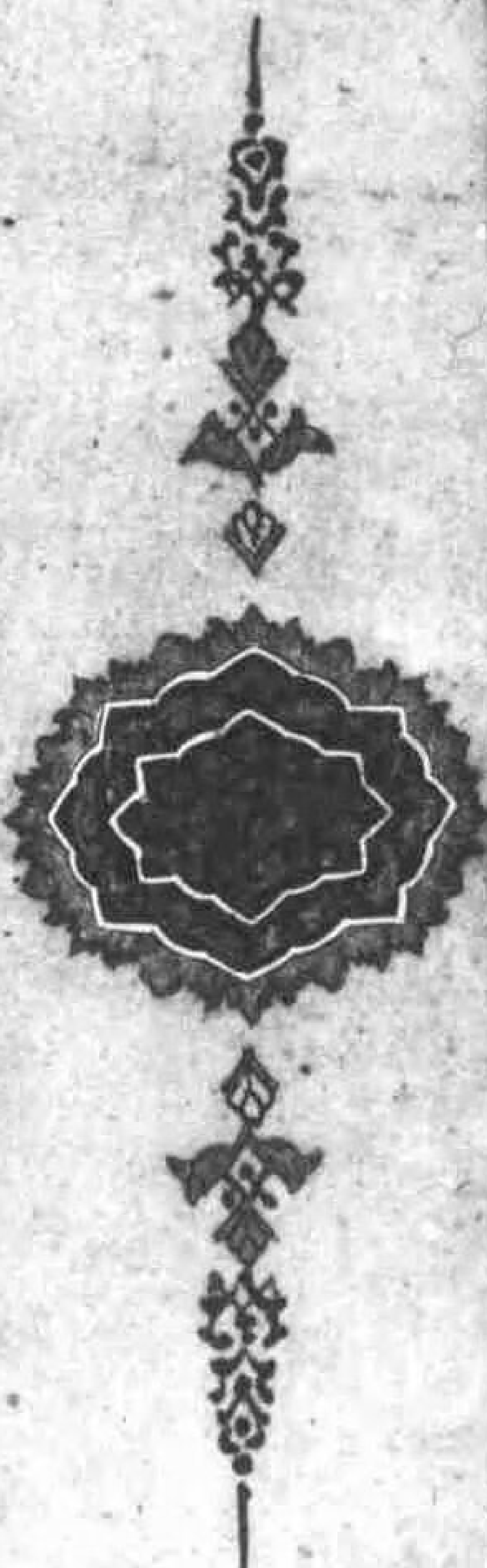
إليك الكتاب بالحق مصدقا لما بين يديه من الكتاب

بسوی تو ای محمد قرآن را براستی در حالتی که تصدیق کننده است مر آنچه پیش از وی آمده بود از تورات و انجیل

ومهيمنا عليه فاحكم بينهم بما أنزل الله ولا تتبع

گواهی دهنده است بر حقیقت آن پس حکم کن میان ایشان بآنچه فرو فرستاده خدا و پیروی مکن

أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلٍّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَ
مِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا
آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۝ وَأَنِ احْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ
اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ
ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ۝ أَفَحُكْمَ

الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ
بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝ فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَىٰ أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ فَعَسَى اللَّهُ
أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسَرُّوا
فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ ۝ وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَهَٰؤُلَاءِ الَّذِ

اقسموا بالله جهد ايمانهم انهم لمعكم حبطت اعمالهم فاصبحوا

که سوگند خوردند بخدا غلیظ ترین سوگندهای خود که بدرستی که ایشان هر آینه با شما اند ناچیز شد کردار ایشان پس گردیدند

خاسرين ۞ يا ايها الذين امنوا من يرتد منكم عن دينه فسوف

زیانکاران ای آنانکه ایمان آورده اید هر که برگردد از شما از دین خود پس زود باشد

ياتي الله بقوم يحبهم ويحبونه اذلة على المؤمنين اعزة على

که بیارد خدا گروهی دوست میدارد خدا ایشانرا و دوست میدارند ایشان خدا را خواران بر مومنان و غلبه کنندگان بر

الكافرين ۞ يجاهدون في سبيل الله ولا يخافون لومة

کافران مجاهده می کنند در راه خدا و نمی ترسند ملامت هیچ

لائم ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء والله واسع عليم ۞

ملامت کننده را این بخشایش است از خدا میدهد آنرا هر کرا میخواهد و خدا فراخ بخشش داناست

انما وليكم الله ورسوله والذين امنوا الذين يقيمون الصلوة

جز این نیست که والی و متصرف شما خداست و پیغمبر اوست و آنانکه ایمان آورده اند آنانکه بر پا میدارند نماز را

ويؤتون الزكوة وهم راكعون ۞ ومن يتول الله ورسوله و

و میدهند زکوة در حالیکه در رکوع نمازند و هر که ولی امر خود داند خدا و پیغمبر را و

الذين امنوا فان حزب الله هم الغالبون ۞ يا ايها الذين امنوا

آنانرا که ایمان آورده اند پس بدرستیکه لشکر و گروه خدا ایشانند غلبه کنندگان اند ای آنان که ایمان آورده اید

لا تتخذوا الذين اتخذوا دينكم هزوا ولعبا من الذين اوتوا

فرا مگیرید آنانرا که فرا گرفتند دین شما را بسخریه و بازیچه از آنان که داده شدند

الكتاب من قبلكم والكفار اولياء واتقوا الله ان كنتم مؤمنين

توراة و انجیل را پیش از شما و از کافران دوستان و یاوران و بپرهیزید از خدا اگر هستید گروندگان

واذا ناديتم الى الصلوة اتخذوها هزوا ولعبا ذلك بانهم

و چون ندا کنید بسوی نماز فرا گیرند آن نماز را بسخریه و بازیچه این بسبب آنست که ایشان

قوم لا يعقلون ۞ قل يا اهل الكتاب هل تنقمون منا الا ان امنا

گروهی اند که نمی فهمند بگو ای جماعه که اهل کتاب اید آیا عیب میدانید از ما چیزی را مگر اینکه ایمان آوردیم

بالله وما انزل الينا وما انزل من قبل وان اكثركم فاسقون

بخدا و آنچه فرو فرستاده شد بسوی ما و آنچه فرو فرستاده شد پیش از این و بدرستیکه بیشتر شما نافرمان برداران اند

قل هل انبئكم بشر من ذلك مثوبة عند الله من لعنه الله

بگو آیا خبر دهیم شما را به بدتر از این از جهة پاداش نزد خدا کسی را که لعنت کند او را خدا

وغضب عليه وجعل منهم القردة والخنازير وعبد الطاغوت

وخشم کند براو وگردانید بعضی ازایشان میمونان و خوکها و کسیکه پرستش نمود شیطان را

اولئك شر مكانا واضل عن سواء السبيل ◈ واذا جاؤكم

این گروه بدترند از روی جایگاه وگمراه ترند ازمیان راه وچون که آمدند شمارا

قالوا امنا وقد دخلوا بالكفر وهم قد خرجوا به والله اعلم بما

گفتند که گرویدیم ما وحال آنکه درآمدند نزد تو باکفر وایشان همچو که بیرون رفتند ازنزد تو بکفر وخدا داناتر است بآنچه

كانوا يكتمون ◈ وترى كثيرا منهم يسارعون في الاثم

بودند که میپوشانند ومی بینی بسیاری ازایشان که میشتابند در معصیت

والعدوان واكلهم السحت لبئس ما كانوا يعملون ◈ لولا

و در ستم وبخوردند حرام را هرآینه بدکاریست آنچه بودند که میکردند چرا

ينهاهم الربانيون والاحبار عن قولهم الاثم واكلهم السحت

نهی نکنند ایشانرا علمای ربانی ودانشمندان از گفتن ایشان معصیت را وخوردن ایشان حرام را

لبئس ما كانوا يصنعون ◈ وقالت اليهود يد الله مغلولة

هرآینه بدست آنچه هستند که میسازند وگفتند جهودان دست خدا بسته است

غلت ايديهم ولعنوا بما قالوا بل يداه مبسوطتان ينفق كيف

بسته باد دستهای ایشان ولعنت باد برایشان بسبب آنچه گفتند بلکه دستهای خدا هردو گشاده است نفقه میکند هرگونه که

يشاء وليزيدن كثيرا منهم ما انزل اليك من ربك طغيانا و

میخواهد وهرآینه زیاده میکند بسیاری ازایشان را آنچه فرود فرستاده شد بسوی تو از جانب پروردگار تو سرکشی و

كفرا والقينا بينهم العداوة والبغضاء الى يوم القيمة كلما

ناگرویدگی وانداختیم میان ایشان دشمنی ظاهر ودشمنی باطن را تاروز رستخیز هرچند

اوقدوا نارا للحرب اطفاها الله ويسعون في الارض فسادا

افروختند آتش جنگ را با مؤمنان فرونشانید خدا ودوینی میکنند در روی زمین برای افساد

والله لا يحب المفسدين ◈ ولو ان اهل الكتاب امنوا واتقوا

وخدا دوست نمیدارد افسادکنندگان را واگر آنکه جهودان وترسایان را ایمان آوردند وبترسیدند

لكفرنا عنهم سيئاتهم ولادخلناهم جنات النعيم ولو انهم اقاموا التورية

هرآینه پوشانیم ازایشان بدیهای ایشانرا وهرآینه درآوریم ایشانرا در بوستانهای پر نعمت واگر آنکه ایشان بپای داشتندی توریة

والانجيل وما انزل اليهم من ربهم لاكلوا من فوقهم ومن تحت ارجلهم

وانجیل وآنچه را که فرستاده شد بسوی ایشان از نزد پروردگار ایشان هرآینه خوردندی از بالای سر خود واز زیر پاهای خود یعنی فراخ روزی

مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ ۞ يَا أَيُّهَا

ازایشان گروهی اند راست کردار و بسیاری ازایشان بدست آنچه میکنند ای

الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا

پیغمبر برسان بخلق آنچه فرستاده شده بسوی تو از پروردگار تو و اگر نکردی پس

بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي

نرساینده پیغامهای پروردگار خود را و خدا نگاهدارد ترا از بد مردمان بدرستیکه خدا نرساند بحق

الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۞ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ

گروه کافران را بگو ای جهودان و ترسایان نیستید شما برمذهب درست

حَتَّى تُقِيمُوا التَّوْرَاةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ

تا آنگاه که بپا دارید توراه و انجیل و آنچه را که فرستاده شده بسوی شما

مِنْ رَبِّكُمْ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ

از نزد پروردگار شما و بتحقیق که زیاد میگرداند بسیاری ازایشان آنچه فرستاده شده بسوی تو از نزد پروردگار تو

طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۞ إِنَّ الَّذِينَ

سرکشی پس محزون مباش بر گروه کافران بدرستیکه آنانکه

آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئُونَ وَالنَّصَارَى مَنْ آمَنَ

گرویدند و آنانکه جهود شدند و مجوسان و ترسایان هرکه گرود

بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ

بخدا و بروز بازپسین و کند کار شایسته پس نیست هیچ بیمی برایشان و نه ایشان

يَحْزَنُونَ ۞ لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَأَرْسَلْنَا

اندوه خورند بتحقیق گرفتیم پیمان از بنی اسرائیل و فرستادیم

إِلَيْهِمْ رُسُلًا كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُهُمْ

بسوی ایشان پیغمبری آمدی هرگاه آمدی ایشان را پیغمبری آنچه نخواهد ازا نفسهای ایشان

فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ۞ وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ

گروهی را تکذیب کردندی و گروهی را کشتندی و پنداشتند که نخواهد

فِتْنَةٌ فَعَمُوا وَصَمُّوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُّوا كَثِيرٌ

فتنه و عذاب پس کور شدند و کر شدند پس توبه کردند پذیرفت خدا توبه ایشان را باز کور شدند و کر شدند بسیاری

مِنْهُمْ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ۞ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ

ازایشان و خدا بیناست بآنچه میکنند البته بتحقیق که کافر شدند آنانکه گفتند بدرستیکه

اللّٰه هو المسيح ابن مريم وقال المسيح يا بني اسرائيل اعبدوا

خدا اوست مسیح پسر مریم وگفت مسیح ای بنی اسرائیل بپرستید

اللّٰه ربي وربكم انه من يشرك بالله فقد حرم الله عليه

خدا را که پروردگار من وپروردگار شماست بدرستیکه هرکه شرک آورد بخدا پس بتحقیق که حرام گردانیده خدا براو

الجنة ومأواه النار وما للظالمين من انصار ۞ لقد كفر

بهشت را وآرامگاه او دوزخ است ونیست ستمکاران را هیچ یاری دهندگان بتحقیق که کافر شدند

الذين قالوا ان الله ثالث ثلثة وما من اله الا اله واحد

آنانکه گفتند که بدرستیکه خدا سیمین سه است ونیست هیچ معبودی سزاوار پرستش جز خدای یگانه

وان لم ينتهوا عما يقولون ليمسن الذين كفروا منهم عذاب

واگر باز نایستند ازآنچه میگویند هر آینه برسد آنانکه کافر شدند ازیشان عذاب

اليم ۞ افلا يتوبون الى الله ويستغفرونه والله غفور رحيم

دردناک پس آیا بازگشت نمیکنند بسوی طاعت الهی وآمرزش میخواهند ازو وخدا آمرزنده مهربانست

ما المسيح ابن مريم الا رسول قد خلت من قبله الرسل

نیست مسیح پسر مریم مگر پیغمبری که گذشته اند پیش ازان پیغمبران

وامه صديقة كانا ياكلان الطعام انظر كيف نبين

ومادر وی بسیار راست گفتار بود بودند که میخوردند خوردنی پس نگر که چگونه بیان کنیم

لهم الايات ثم انظر انى يؤفكون ۞ قل اتعبدون من

برای ایشان دلایل یگانگی خود را باز نگر که چگونه از راه گردانیده شدند بگو ای محمد آیا میپرستید بغیر از

دون الله ما لا يملك لكم ضرا ولا نفعا والله هو السميع

خدا آنچه را که مالک نیستند برای شما ضرری را ونه منفعتی را وخدا اوست شنوای

العليم ۞ قل يا اهل الكتاب لا تغلوا في دينكم غير الحق

دانا بگو ای اهل کتاب غلو مکنید در دین خودتان بناحق

ولا تتبعوا اهواء قوم قد ضلوا من قبل واضلوا كثيرا

وپیروی مکنید خواهشهای گروهی را که بتحقیق گمراه شدند پیش ازین در شرع خود وگمراه کرده اند بسیاری را

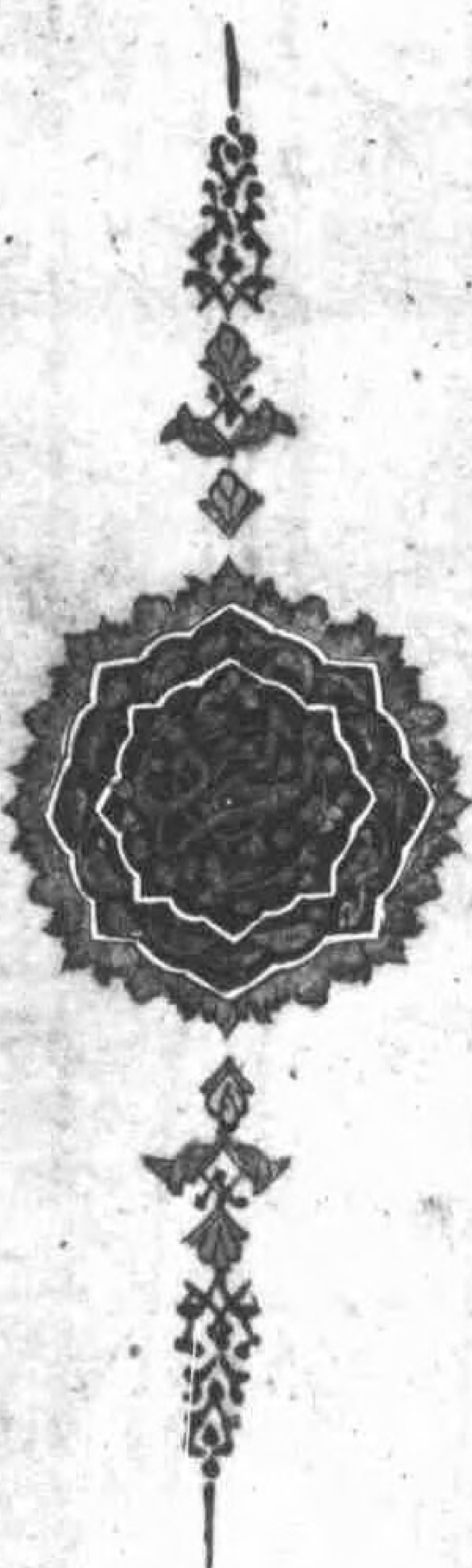
وضلوا عن سواء السبيل ۞ لعن الذين كفروا من بني اسرائيل

وگمراه شده اند بعد از لعنت محمد از راه راست لعنت کرده شدند آنانکه کافر شدند از بنی اسرائیل

على لسان داود وعيسى ابن مريم ذلك بما عصوا وكانوا

بر زبان داود وعیسی پسر مریم این لعنت بسبب عصیان ایشان بود

معلق

يعتدون كانوا لا يتناهون عن منكر فعلوه لبئس ما

وبسبب ستمی بود که میکردند بودند که باز نمی ایستادند از کار ناشایسته که کردندی آنرا هر آینه بد کاری است آنچه

كانوا يفعلون ❁ ترى كثيرا منهم يتولون الذين كفروا لبئس

هستند که پیش میکنند این کار را می بینی بسیاری از ایشان دوستی میکنند با آنانکه کافر شدند و هر آینه بد چیزی

ما قدمت لهم انفسهم ان سخط الله عليهم وفي العذاب هم

آنچه پیش فرستاده برای ایشان نفسهای ایشان و آن این است که خشم گرفته خدا بر ایشان و در عذاب ایشان

خالدون ❁ ولو كانوا يؤمنون بالله والنبي وما انزل اليه

جاوید خواهند بود و اگر بودند که ایمان می آوردند بخدا و پیغمبر و آنچه فرستاده شد بسوی او

ما اتخذوهم اولياء ولكن كثيرا منهم فاسقون ❁ لتجدن

نگرفتندی ایشانرا دوستان و لیکن بسیاری از ایشان نافرمان بردارند هر آینه می یابی

اشد الناس عداوة للذين آمنوا اليهود والذين اشركوا و

بدترین مردمان را در عداوت با آنانکه گرویده اند جهودانرا و آنانکه شرک آورده اند

لتجدن اقربهم مودة للذين آمنوا الذين قالوا انا نصارى

و البته که می یابی نزدیکترین مردمان را از روی دوستی با آنانکه گرویده اند آنانکه گفتند بدرستی که ما ترسایانیم

ذلك بان منهم قسيسين ورهبانا وانهم لا يستكبرون

این دوستی ایشان بسبب آنست که از ایشان علما و زاهدان و بسبب آنست که ایشان گردن کشی نمیکنند از قبول حق

واذا سمعوا ما انزل الى الرسول ترى اعينهم تفيض من الدمع

و چون بشنوند آنچه فرو فرستاده بسوی رسول می بینی دیدهای ایشانرا که میریزند اشک را

مما عرفوا من الحق يقولون ربنا آمنا فاكتبنا مع الشاهدين

از آنچه دانسته اند از دین حق گویند ای پروردگار ما ایمان آورده ایم پس بنویس ما را با گواهان

وما لنا لا نؤمن بالله وما جاءنا من الحق ونطمع ان يدخلنا

و چیست ما را که ایمان نیاوریم بخدا و بآنچه آمده ما را از حق و حال آنکه طمع داریم که در آورد ما را

ربنا مع القوم الصالحين ❁ فاثابهم الله بما قالوا جنات

پروردگار ما با گروه شایستگان پس جزا داد ایشانرا خدا بسبب آنچه گفتند بوستانها

تجري من تحتها الانهار خالدين فيها وذلك جزاء المحسنين

که روانست از زیر آنها جوها جاویدند در آن بوستانها و این است جزا نیکوکاران

والذين كفروا وكذبوا بآياتنا اولئك اصحاب الجحيم ❁ يا ايها

و آنانکه کافر شدند و دروغ شمردند آیتهای ما را آن گروه یاران دوزخند ای گروهی

الذين امنوا لا تحرموا طيبت ما احل الله لكم ولا تعتدوا

كه گرويده اند حرام مگردانيد پاكيزهاى حلال كرده خدا براى شما واز حد در مگذريد

ان الله لا يحب المعتدين ۞ وكلوا مما رزقكم الله حلالا طيبا

بدرستى كه خدا دوست ندارد از حد در گذرندگان را و بخوريد از انچه روزى كرده شما را خدا روزى حلال پاكيزه

واتقوا الله الذى انتم به مؤمنون ۞ لا يؤاخذكم الله باللغو

و بترسيد از عذاب خداى كه شما باو گرويدگانيد ماخذه نكند شما را خدا به بيهوده

فى ايمانكم ولكن يؤاخذكم بما عقدتم الايمان فكفارته

در سوگندهاى شما وليكن مواخذه ميكند شما را انچه دل بر نهيد سوگند را پس كفاره ان

اطعام عشرة مساكين من اوسط ما تطعمون اهليكم او كسوتهم

طعام دادن ده درويش از ميانها انچه خود ميخورانيد اهل و عيال خود را يا جامه دادن

او تحرير رقبة فمن لم يجد فصيام ثلثة ايام ذلك كفارة

يا ازاد كردن بنده پس اگر نيابد پس روزه سه روز اين كفاره

ايمانكم اذا حلفتم واحفظوا ايمانكم كذلك يبين الله

سوگندان شماست چون سوگند خورند و نگاه داريد سوگندهاى خود را همچنين بيان ميكند خدا

لكم اياته لعلكم تشكرون ۞ يا ايها الذين امنوا انما الخمر

براى شما ايتهاى خود تا شايد شما شكر گزاريد اى گروهى كه گرويده ايد جز اين نيست كه خمر

والميسر والانصاب والازلام رجس من عمل الشيطان

و قمار و بتان و تيرها پليد است از كردار شيطان است

فاجتنبوه لعلكم تفلحون ۞ انما يريد الشيطان ان يوقع

پس پرهيز كنيد از ان تا شايد شما رستگار شويد ميخواهد شيطان كه افكند

بينكم العداوة والبغضاء فى الخمر والميسر ويصدكم عن

ميان شما دشمنى و كينه در خوردن شراب و قمار باختن و باز دارد شما را از

ذكر الله وعن الصلوة فهل انتم منتهون ۞ واطيعوا الله و

ياد خدا و از نماز پس هستيد شما باز ايستادگان و فرمان بريد خدا را و

اطيعوا الرسول واحذروا فان توليتم فاعلموا انما على رسولنا

فرمان بريد رسول را و بترسيد از عذاب اگر اعراض كنيد پس بدانيد كه نيست بر پيغمبر ما

البلاغ المبين ۞ ليس على الذين امنوا وعملوا الصالحات

مگر رسانيدن اشكارا نيست بر انانكه گرويده اند و كردند كارهاى شايسته

حاج

جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوا وَآمَنُوا

هیچ حرجی در آنچه خورند هرگاه که پرهیز نمودند ازاو و ایمان آوردند وکردن کارهای شایسته پس ثابت شدند بتقوی وایمان

ثُمَّ اتَّقَوا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَيَبْلُوَنَّكُمُ

پس افزودند بتقوی ونیکوکردند وخدا دوست میدارد نیکوکاران را ای آنان که ایمان آوردید هر آینه بیازماید

اللَّهُ بِشَيْءٍ مِنَ الصَّيْدِ تَنَالُهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَخَافُهُ

خواهد کرد شما را خدا بچیزی از شکار میرسد بآن دستهای شما ونیزهای شما تا آنکه میداند خدا که میترسد ازاو در حالی

بِالْغَيْبِ فَمَنِ اعْتَدَى بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

که نمی بیند عقاب او را پس کسی که از حد درگذرد بعد از این پس برای او هست عذابی دردناک ای آنان که

آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرُمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ

ایمان آوردید مکشید شکار را در حالی که شما محرمان باشید وکسی که بکشد از شما بعمد پس سزای او برابر

مِثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ

پاداش مانند آنچه کشته از چهارپایان که حکم کند بآن دو عادل از شما در حالی که آن چیز قربانی رسیده بکعبه

أَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسَاكِينَ أَوْ عَدْلُ ذَلِكَ صِيَامًا لِيَذُوقَ وَبَالَ

یا کفاره برواست طعام دادن درویشان یا برابران طعام این روزه داشتن تا بچشد عقوبت کار خود را گذشت

أَمْرِهِ عَفَا اللَّهُ عَمَّا سَلَفَ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ

خدا از آنچه گذشته وکسیکه برگردد بصید عمد پس انتقام میکشد خدا ازاو وخدا غالب است

ذُو انْتِقَامٍ ۞ أُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ

خداوند انتقام حلال شده برای شما ای محرمان شکار صید دریا وخوردن آنچه برخورداری شما حلال است صید برای مسافر

وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ

وحرام است بر شما شکار بر مادام که شما احرام باشید وپرهیزید از عذاب خدا آنکه بسوی او

تُحْشَرُونَ ۞ جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَامًا لِلنَّاسِ

برانگیخته خواهید شد مقرر گردانید خدا کعبه را که بیت الحرام است برپا دارند کارها برای مردمان

وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ

ومقرر فرموده ماه حرام وقربانی چهارپایان خداوندان قلاده را این برای آن است تا بدانید که خدا

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ

میداند آنچه در آسمانها وآنچه در زمین است وبدرستی که خدا بهر چیزی

عَلِيمٌ ۞ اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ

داناست بدانید که خدا سخت عقوبت است وخدا آمرزنده است

رَحِيمٌ ۞ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ

مهربان نیست بر پیغمبر مگر رسانیدن و خدا میداند آنچه را ظاهر میکنید

وَمَا تَكْتُمُونَ ۞ قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ

و آنچه را پنهان میکنید بگو یکسان نیست ناپاک و پاک و اگر چه بشگفت آورد ترا

كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۞

بسیاری ناپاک پس پرهیز کنید از خدا ای خداوندان عقلها تا باشد شما رستگار شوید

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ تُبْدَ لَكُمْ تَسُؤْكُمْ

ای آنان که ایمان آورده اید مپرسید از چیزها که اگر ظاهر شود برشما بد آید شما را

وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْآنُ تُبْدَ لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا

و اگر بپرسید از آن هنگامی که فرو فرستاده شود قرآن آشکار شود برشما چیزهای که عفو کرده خدا از آنها

وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ۞ قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا

و خدا آمرزنده مهربان است بتحقیق که پرسیدند گروهی پیش از شما پس گردیدند بسبب آنها

كَافِرِينَ ۞ مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ

کافران مقرر نگردانیده خدا از بحیره را و نه سائبه و نه وصیله را

وَلَا حَامٍ وَلَٰكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ

و نه هیچ حامی ولیکن آنان که کافر شدند افترا بسته اند بر خدا دروغ چند

وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ۞ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا

و بیشتر ایشان هیچ نمی فهمند و چون گفته شود مرایشان را که بیائید بسوی آنچه

أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا

فرو فرستاده خدا و بسوی رسول گفتند بس است مارا آنچه یافتیم بران پدران خود را

أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

آیا بودند پدران ایشان که نمیدانستند چیزی را و راه نیافته بود ای آنان که

آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَى

ایمان آورده اید بر شماست که نفسهای خود را ضرر نرساند شمارا کسی که گمراه شده هرگاه راه یافته اید بسوی

اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۞ يَا أَيُّهَا

خداست بازگشت همه پس خبر دهم شمارا بآنچه بودید که میکردید ای آنان

الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ

که ایمان آورده اید شاهد بودن میان شما هرگاه نزدیک رسد یکی از شما را

الموت

الموت حين الوصية اثنان ذوا عدل منكم او آخران من

مرگ در وقت وصیت دو نفر خداوندان عدالت باشند از شما یا دو نفر دیگر از

غيركم ان انتم ضربتم في الارض فاصابتكم مصيبة الموت

غیر شما یعنی اهل کتاب اگر شما مسافر شوید در زمین پس برسد شمارا مصیبت مرگ

تحبسونهما من بعد الصلوة فيقسمان بالله ان ارتبتم لا

نگاه دارید ان دو کتابی را بعد از نماز عصر پس سوگند خورند بخدا اگر شک داشته باشید شما در

نشتري به ثمنا ولو كان ذا قربى ولا نكتم شهادة الله انا

راستی شهادت ایشان بها بدل نمیکنیم بها را و اگر باشد برای خویشان خود و نه پوشیده نمیکنیم شهادت خدارا بدرستی که

اذا لمن الآثمين ۞ فان عثر على انهما استحقا اثما فآخران

بدرستی که ما انگاه از گناهکاران خواهیم بود پس اگر اطلاع یافته شود بر انکه هر دو کتابی مستحق شده اند گناهی را پس دو نفر دیگر

يقومان مقامهما من الذين استحق عليهم الاوليان

می ایستند بجای ان دو کتابی در حالتی که ان دو نفر از ان کسانی اند که استحقاق گناه حاصل شده بر ایشان سبب ان دو نفر نزدیکتر

فيقسمان بالله لشهادتنا احق من شهادتهما وما اعتدينا

تر پس سوگند میخورند بخدا که هر اینه گواهی ما سزاوارتر است از گواهی ان دو کتابی و ما ستم نکنیم در گواهی

انا اذا لمن الظالمين ۞ ذلك ادنى ان يأتوا بالشهادة على

بدرستی که ما در ان هنگام هر اینه از ستمکاران این حکم نزدیکتر است که بیارند گواهان گواهی خود بر

وجهها او يخافوا ان ترد ايمان بعد ايمانهم واتقوا الله

روی ان یا انکه بترسند که برگردانیده شود سوگندها بور ثه بعد از سوگندهای ایشان کم گواهان و بپرهیزید از خدا

واسمعوا والله لا يهدي القوم الفاسقين ۞ يوم يجمع

و بشنوید حکم او را و خدا راه نمی نماید گروه نافرمان بردار ان را روزی که جمع کند

الله الرسل فيقول ماذا اجبتم قالوا لا علم لنا انك انت

خدا پیغمبران را پس میگوید بچه چیز جواب داده شده اید گفتند که دانشی نیست مارا بدرستی که تو تو

علام الغيوب ۞ اذ قال الله يا عيسى ابن مريم اذكر نعمتي

داننده پنهانها یادکن چون گفت خدا که ای عیسی پسر مریم یادکن نعمت مرا

عليك وعلى والدتك اذ ايدتك بروح القدس تكلم

که بر تست و بر والده تو هنگامی که قوت دادم ترا بروح القدس سخن میکردی

الناس في المهد وكهلا واذ علمتك الكتاب والحكمة

با مردمان در گهواره و در وقت کهولت و هنگامی که اموختم ترا انجیل و احکام شرایع

وَالتَّوْرٰيةَ وَالْاِنْجِيلَ وَاِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِاِذْ
و توریة و انجیل و چون که می آوردی از گل بمانند شکل مرغی بفرمان

فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِاِذْنِي وَتُبْرِئُ الْاَكْمَهَ وَالْاَبْرَصَ بِاِذْنِي وَاِذْ تُخْرِجُ
پس میدمیدی دران پس شد مرغی بفرمان من و به میکردی کور مادرزاد و صاحب برص بفرمان من و چون بیرون میاوردی

الْمَوْتٰى بِاِذْنِي وَاِذْ كَفَفْتُ بَنِي اِسْرَائِيلَ عَنْكَ اِذْ جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ
مردگان را بفرمان من و چون باز داشتم فرزندان یعقوب را از تو وقتی که امدی ایشانرا با معجزهای روشن پس گفتند انان که

كَفَرُوا مِنْهُمْ اِنْ هٰذَا اِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ وَاِذْ اَوْحَيْتُ اِلَى الْحَوَارِيِّينَ اَنْ اٰمِنُوا بِي
کافر شدند از ایشان نیست این مگر جادوی هویدا و انگاهی که وحی فرستادم بسوی حواریین که ایمان اورید بمن

وَبِرَسُولِي قَالُوا اٰمَنَّا وَاشْهَدْ بِاَنَّنَا مُسْلِمُونَ اِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَا عِيسَى
و به پیغمبر من گفتند که ایمان اوردیم و گواه باش بانکه ما گردن نهادگانیم چون گفت حواریون که ای عیسی

ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ اَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ
پسر مریم ایا میتواند پروردگار تو که فرو فرستد بر ما خوان از

السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللّٰهَ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۞ قَالُوا نُرِيدُ اَنْ
اسمان گفت عیسی بپرهیزید از خدا اگر هستید گروندگان گفتند میخواهیم که

نَاْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ اَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَ
بخوریم از ان مائده و ارام گیرد دل ما و دانیم که راست گفته ما را

نَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ۞ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللّٰهُمَّ
باشیم ما بر ان مائده از گواهان گفت عیسی پسر مریم بار خدایا

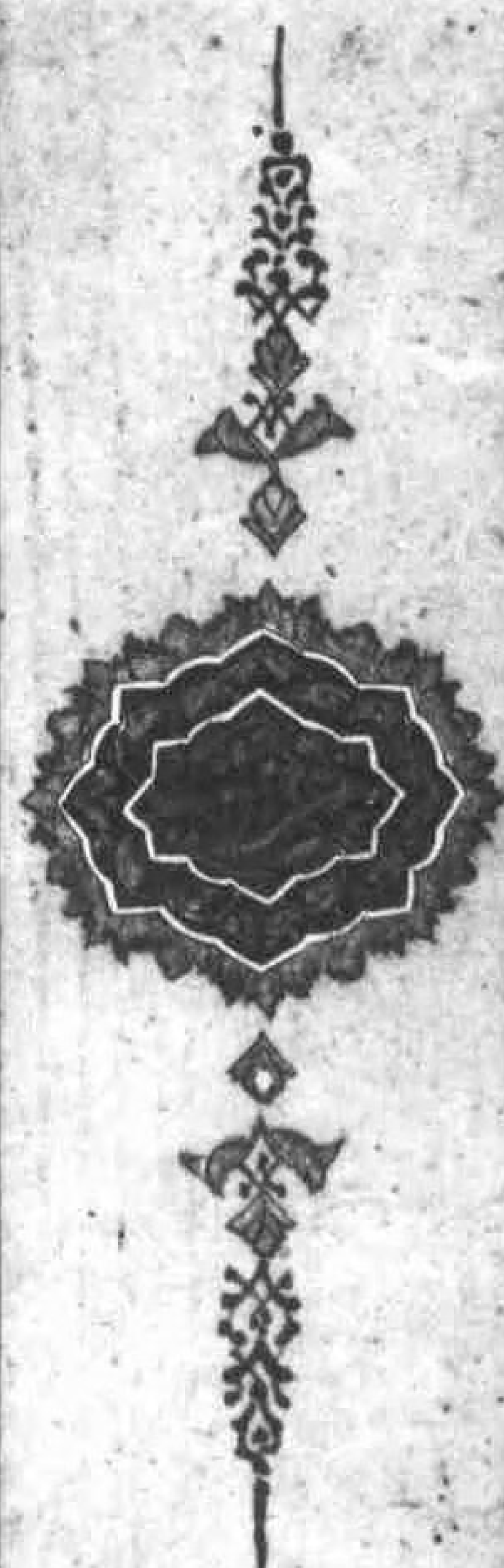
رَبَّنَا اَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِاَوَّلِنَا
پروردگار ما فرو فرست بر ما خوان از اسمان که باشد برای ما جشنی اولین ما را

وَاٰخِرِنَا وَاٰيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ۞ قَالَ اللّٰهُ
و اخرین ما را و نشانه از جانب تو و روزی کن ما را و تو بهترین روزی دهندگانی گفت خدا

اِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَاِنِّي اُعَذِّبُهُ عَذَابًا
بدرستیکه من فرستاده مائده ام بر شما پس کسی که کافر شود بعد از این از شما پس بدرستیکه من عذاب میکنم او را عذابی

لَا اُعَذِّبُهُ اَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ۞ وَاِذْ قَالَ اللّٰهُ يَا عِيسَى ابْنَ
که عقوبت کرده باشم احدی از جهانیان و چون گفت خدا که ای عیسی پسر

مَرْيَمَ ءَاَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَاُمِّيَ اِلٰهَيْنِ مِنْ دُونِ
مریم ایا تو گفتی مردمانرا که فرا گیرید مرا و مادر مرا دو خدا غیر از

الله

الله قال سبحانك ما يكون لي ان اقول ما ليس لي بحق ان كنت

قلته فقد علمته تعلم ما في نفسي ولا اعلم ما في نفسك

انك انت علام الغيوب ۞ ما قلت لهم الا ما امرتني به ان

اعبدوا الله ربي وربكم وكنت عليهم شهيدا ۞ ما دمت

فيهم فلما توفيتني كنت انت الرقيب عليهم وانت على كل

شيء شهيد ۞ ان تعذبهم فانهم عبادك وان تغفر لهم

فانك انت العزيز الحكيم ۞ قال الله هذا يوم ينفع الصادقين

صدقهم لهم جنات تجري من تحتها الانهار خالدين

فيها ابدا رضي الله عنهم ورضوا عنه ذلك الفوز العظيم

لله ملك السموات والارض وما فيهن وهو على كل شيء

قدير

توانا است

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

الحمد لله الذي خلق السموات والارض وجعل الظلمات

سپاس مر خدای را که پدید آورد آسمانها و زمین و پدید گردانید تاریکیها

والنور ثم الذين كفروا بربهم يعدلون ۞ هو الذي

خلقكم من طين ثم قضى اجلا واجل مسمى عنده ثم انتم
بیافرید شما را از گل پس حکم کرد مدتی را و مدتی نام برده شده نزد او پس شما
تمترون ۞ وهو الله في السموات وفي الارض يعلم سركم
شک میکنید و او است خدا در آسمانها و در زمین میداند پنهان شما
وجهركم ويعلم ما تكسبون ۞ وما تاتيهم من اية من ايات
و آشکار شما را و میداند آنچه را کسب میکنید و نمی آید ایشان را هیچ آیتی از آیتهای
ربهم الا كانوا عنها معرضين ۞ فقد كذبوا بالحق لما
پروردگار ایشان مگر بودند از آن اعراض کنندگان پس بتحقیق که دروغ انگاشتند حق را چون
جاءهم فسوف ياتيهم انباء ما كانوا به يستهزءون ۞ الم
که آمد ایشان را پس زود باشد که بیاید ایشان را خبرهای آنچه بودند بآن استهزا میکردند آیا
يروا كم اهلكنا من قبلهم من قرن مكناهم في الارض ما
نمیبینند که چندین هلاک کردیم پیش از ایشان از گروه گذشتگان که قدرت دادیم ایشان را در روی زمین آنچه
لم نمكن لكم وارسلنا السماء عليهم مدرارا وجعلنا
قدرت نداده ایم شما را و فرستادیم از آسمان باران بر ایشان ریزنده و پیاپی و گردانیدیم
الانهار تجري من تحتهم فاهلكناهم بذنوبهم وانشانا من
جویها که روان میشود از زیر درختهای ایشان پس هلاک کردیم ایشان را بسبب گناهان ایشان و پیدا آوردیم
بعدهم قرنا اخرين ۞ ولو نزلنا عليك كتابا في قرطاس فلمسوه
بعد از ایشان گروهی دیگر و اگر فرو فرستادیم بر تو نوشته در کاغذی پس مس کنند آنرا
بايديهم لقال الذين كفروا ان هذا الا سحر مبين ۞
بدستهای خود هرآینه گفتندی آنان که کافر شدند نیست این کتاب مگر جادویی هویدا
وقالوا لولا انزل عليه ملك ولو انزلنا ملكا لقضي
و گفتند چرا فرو فرستاده نشد بر محمد فرشته و اگر فرو فرستادیم فرشته مصدق هرآینه تمام
الامر ثم لا ينظرون ۞ ولو جعلناه ملكا لجعلناه رجلا
امر هلاک ایشان پس مهلت داده نشوند و اگر گردانیدیم ما فرشته مصدق هرآینه گردانیدیم بصورت مرد
وللبسنا عليهم ما يلبسون ۞ ولقد استهزئ برسل
و ملتبس سازیم بر ایشان آنچه خود ملتبس ساخته اند و هرآینه بتحقیق که استهزا کردند بپیغمبران
من قبلك فحاق بالذين سخروا منهم ما كانوا به يستهزءون
پیش از تو پس فرو گرفت آنان را که تسخر میکردند از ایشان آنچه بودند که بآن استهزا میکردند

قل

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ
بگو ای محمد بگردید در روی زمین پس ابنگرید که چگونه بود عاقبت کار دروغ نسبت دهندگان
قُلْ لِمَنْ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلّٰهِ كَتَبَ عَلَىٰ نَفْسِهِ
بگو برای کیست آنچه در آسمانها و زمین است بگو خدا نوشت بر نفس خود
الرَّحْمَةَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا
رحمت را هر آینه جمع خواهد کرد شما را روز رستخیز که نیست شک در آن روز آنان که زیان کردند
أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ◆ وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
بر نفسهای خود پس ایشان ایمان نمی آورند و او راست آنچه آرام دارد در شب و روز
وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ◆ قُلْ أَغَيْرَ اللّٰهِ أَتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمٰوَاتِ
و او شنواست داناست بگو آیا جز خدا فرا گیرم یاوری که خالق آسمانها
وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ
و زمین است و او خوراننده است و خورانیده نمیشود بگو من مامورم باین که بوده باشم اول کسی که
أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ◆ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ
گردن نهد حکم خدا را و نبوده باشم البته از شرک آورندگان بگو بدرستیکه من میترسم که اگر
عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ◆ مَنْ يُصْرَفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ
نافرمانی کنم پروردگار خود را از عذاب روز بزرگ کسیکه گردانیده شود از او عذاب در آن روز
فَقَدْ رَحِمَهُ وَذٰلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ◆ وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللّٰهُ
پس بتحقیق که رحمت کرد خدا او را و این رستگاری هویدا و اگر برساند ترا خدا
بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ
از فقر و بیماری ضرری پس هیچ زایل گرداننده نیست مر او را مگر او و اگر برساند ترا نیکی از مالداری و صحت پس او بر همه
شَيْءٍ قَدِيرٌ ◆ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ
چیز تواناست و اوست قادر برزبر بندگان خود و او درست کردار آگاه است
قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللّٰهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ
بگو که چه چیز بزرگتر از روی گواهی دادن بگو خدا گواه است میان من و میان شما
وَأُوحِيَ إِلَيَّ هٰذَا الْقُرْآنُ لِأُنْذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَئِنَّكُمْ
و وحی کرده شده بسوی من این قرآن برای آنکه بیم دهم شما را باین قرآن و کسیکه برسد مر او را آیا شما
لَتَشْهَدُونَ ◆ أَنَّ مَعَ اللّٰهِ آلِهَةً أُخْرَىٰ قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ
هر آینه گواهی میدهید که خدایان دیگر هستند بگو گواهی نمیدهم آنرا بگو

إنما هو إله واحد وإنني بريء مما تشركون ۝ الذين

جز این نیست که او خدای یگانه و بدرستیکه من بیزارم از آنچه شریک او میدانید ایشان که

آتيناهم الكتاب يعرفونه كما يعرفون أبناءهم الذين خسروا

دادیم ما ایشان را کتاب میشناسند محمد را همچون میشناسند پسران خود را ایشان زیان کردند

أنفسهم فهم لا يؤمنون ۝ ومن أظلم ممن افترى على الله

بر نفسهای خود پس ایشان نمیگروند وکیست ستمکارتر از آنکه بافت بر خدا

كذبا أو كذب بآياته إنه لا يفلح الظالمون ۝ ويوم نحشرهم

دروغی را یا تکذیب کرد آیتهای او را بدرستی که فیروزی نیابند ستمکاران و روزی که برانگیزانیم ایشان را

جميعا ثم نقول للذين أشركوا أين شركاؤكم الذين

همه پس میگوییم مر آنان که مشرک بودند که کجایند شریکان خدای شما ایشان که شریک ها

كنتم تزعمون ۝ ثم لم تكن فتنتهم إلا أن قالوا والله ربنا

که بودید شما که ظن میکردید پس نباشد هیچ معذرت ایشان مگر اینکه گویند سوگند بخدا که پروردگار

ما كنا مشركين ۝ انظر كيف كذبوا على أنفسهم و

که نبودیم ما شرک آورندگان بنگر که چگونه دروغ میگویند بر نفسهای خود و

ضل عنهم ما كانوا يفترون ۝ ومنهم من يستمع إليك و

گمراه شد از ایشان آنچه بودند که ... وبعضی از ایشان کسیست که گوش فرا میدارد بسوی تو و

جعلنا على قلوبهم أكنة أن يفقهوه وفي آذانهم وقرا

وگردانیدیم بر دلهای ایشان پردها که فهم کنند قران را و در گوشهای ایشان گرانی

وإن يروا كل آية لا يؤمنوا بها حتى إذا جاءوك يجادلونك

از آیات بشنوند و ببینند هر معجزه را هرآینه ایمان نیاورند بآن تا آنکه چون آیند ترا که مجادله کنند ترا

يقول الذين كفروا إن هذا إلا أساطير الأولين ۝

میگویند آنانکه کافر شدند نیست این مگر افسانهای پیشینیان

وهم ينهون عنه وينأون عنه وإن يهلكون إلا أنفسهم

و ایشان باز میدارند مردم را از ایمان بآن دور میشوند از آن و هلاک نمیکنند مگر نفسهای خود را

وما يشعرون ۝ ولو ترى إذ وقفوا على النار فقالوا

و نمیدانند و اگر ببینی که باز داشته شوند کافران بر آتش پس گویند

يا ليتنا نرد ولا نكذب بآيات ربنا ونكون من المؤمنين

ای کاشکی ما بازگردانیده شویم و تکذیب نکنیم آیتهای پروردگار خود را و بوده باشیم از گروندگان

بل بدا لهم ما كانوا يخفون من قبل ولو ردوا لعادوا لما

بلکه پیدا شد ایشانرا آنچه بودند که میپوشانیدند پیش ازین در دنیا و اگر بازگردانیده شوند هرآینه بازگردند بآنچه

نهوا عنه وانهم لكاذبون ۞ وقالوا ان هي الا حياتنا

نهی کرده شده اند ازان و بدرستیکه ایشان هرآینه دروغگویان اند و گفتند که نیست این زندگانی ما

الدنيا وما نحن بمبعوثين ۞ ولو ترى اذ وقفوا على ربهم

درین جهان و نیستیم ما برانگیخته شدگان و اگر ببینی وقتیکه بازداشته شوند بر حکم پروردگار خود

قال اليس هذا بالحق قالوا بلى وربنا قال فذوقوا العذاب

خدا گفت آیا نیست این براستی گفتند آری حق است قسم پروردگار ما گفت خدا پس بچشید عذاب را

بما كنتم تكفرون ۞ قد خسر الذين كذبوا بلقاء الله حتى

بسبب آنچه بودید که منکر میبودید بتحقیق که زیان کردند آنان که دروغ انگاشتند رسیدن بجزای خدا تا

اذا جاءتهم الساعة بغتة قالوا يا حسرتنا على ما فرطنا فيها

اگر بیامد ایشانرا قیامت ناگاه گفتند ای حسرت و اندوه ما بسبب تقصیر در انکار قیامت

وهم يحملون اوزارهم على ظهورهم الا ساء ما يزرون

و ایشان بردارند بارهای گناهان خود بر پشتهای ایشان آگاه باشید که بد است بار گرانی ایشان

وما الحيوة الدنيا الا لعب ولهو وللدار الاخرة خير

و نیست زندگی این جهان مگر بازیچه و غفلت و البته سرای آن جهان بهتر است

للذين يتقون افلا تعقلون ۞ قد نعلم انه ليحزنك الذي

برای آنان که پرهیزگاری مینمایند آیا پس هیچ نمی فهمند بتحقیق که میدانیم ما که هرآینه محزون میسازد ترا آنکه

يقولون فانهم لا يكذبونك ولكن الظالمين بايات الله

میگویند کافران پس بدرستیکه ایشان تکذیب نمیکنند ترا ولیکن ستمکاران اند آیتهای خدا

يجحدون ۞ ولقد كذبت رسل من قبلك فصبروا على

انکار مینمایند و هرآینه بتحقیق که دروغ داشته شد پیغمبران را پیش از تو پس صبر کردند بر

ما كذبوا واوذوا حتى اتيهم نصرنا ولا مبدل لكلمات

آنچه دروغ داشته شدند و آزار رسانیدند تا آنکه آمد ایشانرا یاری ما و نیست هیچ تغییر دهنده وعده‌ای

الله ولقد جاءك من نباي المرسلين ۞ وان كان كبر

خدا و هرآینه بتحقیق که آمد ترا از خبر پیغمبران و اگر بود دشوار گران

عليك اعراضهم فان استطعت ان تبتغي نفقا في

بر تو اعراض ایشان پس اگر توانی که بجوئی سوراخی را در

الارض او سلما في السماء فتأتيهم باية ولو شاء الله لجمعهم

بروی زمین یا نردبانی در آسمان که بیاری برایشان معجزه و اگر خواستی خدا هرآینه جمع نمودی ایشان را

على الهدى فلا تكونن من الجاهلين ۞ انما يستجيب الذين

بر ایمان پس مباش البته از جمله نادانان جز این نیست که اجابت دعوت کنند آنان

يسمعون والموتى يبعثهم الله ثم اليه يرجعون ۞ وقالوا لولا

بشنوند و مردگان بر می انگیزد ایشان را خدا پس بسوی او بازگشت مینمایند و گفتند چرا

نزل عليه اية من ربه قل ان الله قادر على ان ينزل اية و

فرو فرستاده بر محمد معجزه که میخواهیم از پروردگار او بگو بدرستیکه خدا تواناست بر آنکه فرو فرستد معجزه

لكن اكثرهم لا يعلمون ۞ وما من دابة في الارض ولا

ولیکن بیشتر ایشان هیچ نمیدانند و نیست هیچ جنبنده در روی زمین و نه

طائر يطير بجناحيه الا امم امثالكم ما فرطنا في الكتاب

پرنده که بپرد ببالهای خود مگر گروهی اند مانند شما تقصیر نکردیم درین کتاب

من شيء ثم الى ربهم يحشرون ۞ والذين كذبوا باياتنا صم

هیچ چیزی پس بسوی پروردگار خود محشور میشوند و آنانکه دروغ داشتند آیتهای ما را کر

وبكم في الظلمات من يشإ الله يضلله ومن يشأ يجعله على

و گنگ اند در تاریکیهای ضلالت هر کرا خواهد خدا گمراه میکند و بر ضلالت و هر کرا خواهد میگرداند او را بر

صراط مستقيم ۞ قل ارأيتكم ان اتيكم عذاب الله او اتتكم

قدم بر راه راست بگو چه می بینید شما اگر بیاید شما را عذاب خدا یا بیاید شما را

الساعة اغير الله تدعون ان كنتم صادقين ۞ بل اياه تدعون

قیامت آیا جز خدا را میخوانید اگر هستید شما راستگویان بلکه او را میخوانید

فيكشف ما تدعون اليه ان شاء وتنسون ما تشركون ۞

پس کشف کند آنچه او را میخوانید بسوی او اگر خواهد و فراموش کنید آنچه را شریک میآورید

ولقد ارسلنا الى امم من قبلك فاخذناهم بالبأساء و

و هرآینه بتحقیق که فرستادیم پیغامبران بسوی امتان که پیش از تو بودند پس فرا گرفتیم ایشان را بسختی

الضراء لعلهم يتضرعون ۞ فلولا اذ جاءهم بأسنا تضرعوا

قحط و بیماری تا ایشان زاری کنند بدرگاه الهی پس چرا وقتی که آمد ایشانرا عذاب ما زاری کردندی

ولكن قست قلوبهم وزين لهم الشيطان ما كانوا يعملون

ولیکن سخت شد دلهای ایشان و زینت داده برای ایشان ابلیس آنچه را بودند که میکردند

فلما

فلما نسوا ما ذكروا به فتحنا عليهم ابواب كل شيء حتى اذا فرحوا

پس چون فراموش کردند آنچه پند داده شدند بآن گشادیم برایشان درهای هر چیزی را از نعمت تا وقتی که خوشحال شدند

بما اوتوا اخذناهم بغتة فاذا هم مبلسون ◈ فقطع دابر

بآنچه داده شده اند گرفتیم ایشان را ناگاه پس آن هنگام ایشان نومید شدند از رحمت الهی پس بریده شد بیخ

القوم الذين ظلموا والحمد لله رب العالمين ◈ قل ارايتم

آن گروهی که ستم کردند و ستایش مر خدا را پروردگار جهانیان است بگو چه می‌بینید شما

ان اخذ الله سمعكم وابصاركم وختم على قلوبكم من اله

اگر گرفت خدا گوش شما را و چشمهای شما را و مهر زد بر دلهای شما کیست معبودی

غير الله ياتيكم به انظر كيف نصرف الايات ثم هم

جز خدای بحق که بدهد شما را آنچه گرفته است ببین که چگونه بیان میکنیم نشانهای خدا را پس ایشان

يصدفون ◈ قل ارايتكم ان اتاكم عذاب الله بغتة او جهرة

اعراض میکنند بگو چه می‌بینید شما که اگر بیاید شما را عذاب خدا ناگاه و آشکار

هل يهلك الا القوم الظالمون ◈ وما نرسل المرسلين

هلاک کرده می‌شود مگر گروه ستمکاران و نفرستادیم پیغمبران را

الا مبشرين ومنذرين فمن امن واصلح فلا خوف عليهم

مگر مژده دهندگان و بیم دهندگان پس کسی که ایمان آورد و باصلاح آمد کار خود را پس بیم نیست برایشان

ولا هم يحزنون ◈ والذين كذبوا باياتنا يمسهم العذاب

و نه ایشان اندوهگین شوند و آنان که بدروغ داشتند نشانهای ما را برسد بایشان عذاب

بما كانوا يفسقون ◈ قل لا اقول لكم عندي خزائن الله

بسبب آنچه بودند که نافرمانی میکنند بگو که نمیگویم برای شما نزد من است خزینهای خدا

ولا اعلم الغيب ولا اقول لكم اني ملك ان اتبع الا ما

و نمیدانم علم غیب را و نمیگویم مر شما را که من فرشته ام پیروی نمیکنم مگر آنچه

يوحى الي قل هل يستوي الاعمى والبصير افلا تتفكرون

وحی فرستاده شد بسوی من بگو آیا یکسان است کور و بینا آیا پس اندیشه نمی‌نمایید

وانذر به الذين يخافون ان يحشروا الى ربهم ليس لهم

و بترسان بقرآن آنان را که میترسند که محشور شوند بسوی پروردگار خود نیست برایشان

من دونه ولي ولا شفيع لعلهم يتقون ◈ ولا تطرد الذين

بغیر از خدا دوستی و نه درخواست کننده تا شاید ایشان پرهیزکاری نمایند و مران از نزد خود آنان را که

يدعون ربهم بالغدوة والعشي يريدون وجهه ما

میخوانند پروردگار خود را وقت بامداد و وقت شام میخواهند رضای خدا را نیست

عليك من حسابهم من شيء وما من حسابك عليهم من

بر تو از حساب ایشان هیچ چیز و نه از حساب تو بر ایشان هیچ

شيء فتطردهم فتكون من الظالمين ۞ وكذلك فتنا

چیز پس اگر برانی ایشان را از نزد خود پس بوده باشی از ستمکاران و همچنین می آزمائیم ما

بعضهم ببعض ليقولوا أهؤلاء من الله عليهم من بيننا

بعض ایشان را به بعضی دیگر تا بگویند آیا این جماعت منت کرده است خدا بر ایشان از میان ما

أليس الله بأعلم بالشاكرين ۞ وإذا جاءك الذين يؤمنون

آیا نیست خدا داناتر به احوال شکرگذاران و چون آیند ترا آنان که ایمان آورده

بآياتنا فقل سلام عليكم كتب ربكم على نفسه الرحمة

به آیتهای ما پس بگو سلام خدا بر شما لازم ساخته است پروردگار شما بر ذات خود رحمت را

أنه من عمل منكم سوءا بجهالة ثم تاب من بعده وأصلح فأنه

اینکه هر کس بکند از شما بدی را از روی جهالت پس توبه کند بعد از آن و باصلاح آورد پس بدرستی

غفور رحيم ۞ وكذلك نفصل الآيات ولتستبين

او آمرزگار مهربان است و همچنین تفصیل میدهیم آیتهای قرآن را و تا روشن شود

سبيل المجرمين ۞ قل إني نهيت أن أعبد الذين تدعون

راه گناهکاران بگو که من منع کرده شده ام از اینکه پرستم آنان را که میخوانند

من دون الله قل لا أتبع أهواءكم قد ضللت إذا وما أنا

غیر از خدا بگو پیروی نمیکنم خواهشهای شما را بتحقیق که گمراه خواهم بود در آن هنگام و نخواهم بود

من المهتدين ۞ قل إني على بينة من ربي وكذبتم

از راه یافتگان بگو که من بر حجتی روشنم که از پروردگار من و تکذیب کردند

به ما عندي ما تستعجلون به إن الحكم إلا لله يقص

آن را نیست نزد من آنچه شتاب میکنید آن را از عذاب نیست حکم مگر خدا را قصه میکند خدا

الحق وهو خير الفاصلين ۞ قل لو أن عندي ما تستعجلون

راست را و او بهترین حکم کنندگان است بگو اگر نزد من بود آنچه شتاب میکنید

به لقضي الأمر بيني وبينكم والله أعلم بالظالمين ۞ و

بآن هر آینه بانجام رسیده بود امر از میان من و میان شما و خدا داناترست بستمکاران و

عِندَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
ونزد اوست کلیدهای خزاین غیب نمیداند آنها را مگر او ومیداند آنچه در صحرا و آنچه در دریاست
وَمَا تَسْقُطُ مِن وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ
و نمی افتد هیچ برگی از درخت مگر میداند آنرا و نه می افتد دانه در تاریکیهای زمین
وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ۞ وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم
و نه تر و تازه و نه هیچ خشکی مگر آنکه در قرآن روشن است و اوست که میخواباند شما را
بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ
بشب و میداند آنچه کسب میکنید بروز پس بر می انگیزاند شما را از خواب در روز تا تمام شود موعد
مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۞ وَهُوَ
نام برده شده پس بسوی اوست بازگشت شما پس آگاهی دهد شما را بآنچه هستید که می کنید و اوست
الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ
غالب برزبر بندگان خود و میفرستد بر شما فرشتگان که نگهبان کردار شما اند تا آن زمان که بیاید
أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ ۞ ثُمَّ رُدُّوا
یکی از شما را مرگ قبض روح کنند فرستادگان ما اعوان ملک الموت و ایشان تقصیر نکنند در قبض روح پس بر گردانیده شوند
إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ
بسوی خدا که کارفرمای ایشان است براستی آگاه باش که مراوراست فرمان و او زودتر حساب کنندگان است
قُلْ مَن يُنَجِّيكُم مِّن ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَ
بگو که میرهاند شما را از تاریکیهای صحرا و دریا میخوانید او را بزاری و
خُفْيَةً لَّئِنْ أَنجَانَا مِنْ هَٰذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ۞ قُلِ اللَّهُ
پنهان که هرآینه رهاند ما را از این محنت هرآینه البته خواهیم بود از شکرگذاران نعمت بگو خدا
يُنَجِّيكُم مِّنْهَا وَمِن كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنتُمْ تُشْرِكُونَ ۞ قُلْ هُوَ
میرهاند شما را ازین محنت و از هر بلائی پس شما شرک می آورید بخدا بگو او
الْقَادِرُ عَلَىٰ أَن يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّن فَوْقِكُمْ أَوْ مِن تَحْتِ
تواناست برآنکه بفرستد بر شما عذابی از بالای شما یا از زیر
أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيَعًا وَيُذِيقَ بَعْضَكُم بَأْسَ بَعْضٍ انظُرْ
پاهای شما یا در آمیزد شما را در حالت گروههای مختلف و بچشاند برخی از شما را بدی و رنج برخی بنگر
كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ۞ وَكَذَّبَ بِهِ
که چگونه میگردانیم آیتها را تا شاید ایشان بفهمند و دروغ می انگارند آن عذاب را

قومك وهو الحق قل لست عليكم بوكيل ۝ لكل نبإ مستقر

وسوف تعلمون ۝ وإذا رأيت الذين يخوضون في آياتنا

فأعرض عنهم حتى يخوضوا في حديث غيره وإما ينسينك

الشيطان فلا تقعد بعد الذكرى مع القوم الظالمين ۝

وما على الذين يتقون من حسابهم من شيء ولكن ذكرى

لعلهم يتقون ۝ وذر الذين اتخذوا دينهم لعبا ولهوا

وغرتهم الحيوة الدنيا وذكر به أن تبسل نفس بما كسبت ليس لها

من دون الله ولي ولا شفيع وإن تعدل كل عدل لا يؤخذ منها أولئك

الذين أبسلوا بما كسبوا لهم شراب من حميم وعذاب أليم بما كانوا يكفرون

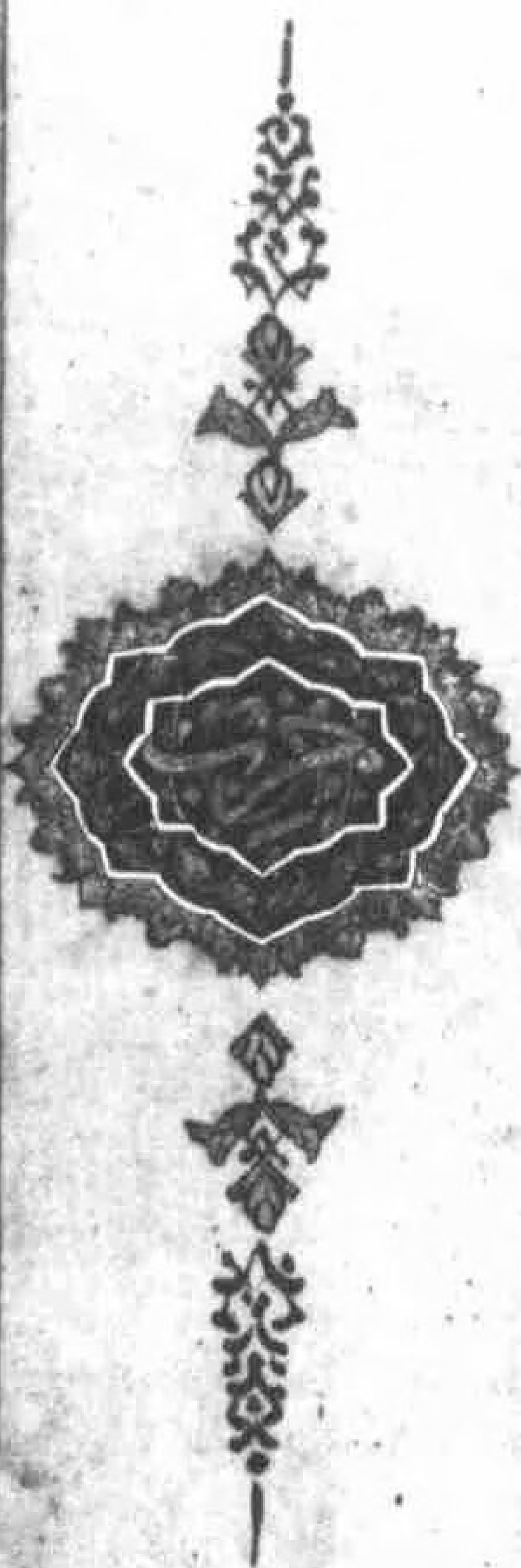
قل أندعوا من دون الله ما لا ينفعنا ولا يضرنا ونرد على أعقابنا

بعد إذ هدىنا الله كالذي استهوته الشياطين في الأرض حيران له

أصحاب يدعونه إلى الهدى ائتنا قل إن هدى الله هو الهدى وأمرنا لنسلم

لرب العالمين ۝ وأن أقيموا الصلوة واتقوه وهو الذي

إليه تحشرون ۝ وهو الذي خلق السموات والأرض بالحق

ويوم يقول كن فيكون ❁ قوله الحق وله الملك يوم ينفخ

و روزی که میگوید بشو پس بشود گفتار او راست و دولت مر او راست پادشاهی روزی که دمیده شود

في الصور عالم الغيب والشهادة وهو الحكيم الخبير ❁ و

در صور اسرافیل داننده پنهان و آشکارا و او درست کردار آگاه است و یاد کن

اذ قال ابرهيم لابيه ازر اتتخذ اصناما الهة اني اريك

چون گفت ابراهیم پدر خود را آزر را که آیا میگیری بتان را خدایان بدرستی که من میبینم ترا

وقومك في ضلال مبين ❁ وكذلك نري ابرهيم ملكوت

و گروه ترا در گمراهی هویدا و همچنین نمودیم ابراهیم را پادشاهی

السموات والارض وليكون من الموقنين ❁ فلما جن

آسمانها و زمین را و تا باشد از خداوندان یقین پس چون در آمد

عليه اليل راى كوكبا قال هذا ربي فلما افل قال

بر او شب دید ستاره را گفت این پروردگار منست پس چون غروب کرد گفت

لا احب الافلين ❁ فلما راى القمر بازغا قال هذا ربي فلما

دوست ندارم مر این ستارگان غروب کننده را پس چون دید ماه را برآمده گفت این پروردگار منست پس چون

افل قال لئن لم يهدني ربي لاكونن من القوم الضالين

غروب کرد گفت هر آینه اگر راه ننماید مرا پروردگار من هر آینه البته خواهم بود از گروه گمراهان

فلما راى الشمس بازغة قال هذا ربي هذا اكبر فلما افلت

پس چون دید خورشید را برآمده گفت که این پروردگار منست این بزرگتر است از آنها پس چون غروب کرد

قال يا قوم اني بريء مما تشركون ❁ اني وجهت وجهي

گفت ای گروه من بدرستی که من بیزارم از آنچه شریک خدا میدانید بدرستی که من متوجه گردانیدم روی خود را

للذي فطر السموات والارض حنيفا وما انا من المشركين

بدان کسی که خلق کرد آسمانها و زمین را میل کننده بدین حق و نیستم من از شرک آورندگان

وحاجه قومه قال اتحاجوني في الله وقد هدان ولا اخاف

و مجادله کردند با او گروه او گفت آیا مجادله میکنید با من در وحدانیت خدا و بتحقیق که نمود مرا راه راست و نمیترسم

ما تشركون به الا ان يشاء ربي شيئا وسع ربي كل شيء

از آنچه شما شریک او میدانید او را مگر آنکه خواهد پروردگار من چیزی را فرا گرفته پروردگار من هر چیزی را از روی

علما افلا تتذكرون ❁ وكيف اخاف ما اشركتم ولا

دانش آیا پس پند نمی گیرند و چگونه میترسم از آنچه شریک خدا دانسته اید و حال

تخافون انكم اشركتم بالله ما لم ينزل به عليكم سلطانا فاي

الفريقين احق بالامن ان كنتم تعلمون ۞ الذين امنوا

ولم يلبسوا ايمانهم بظلم اولئك لهم الامن وهم مهتدون ۞

وتلك حجتنا اتيناها ابرهيم على قومه نرفع درجات من

نشاء ان ربك حكيم عليم ۞ ووهبنا له اسحاق ويعقوب

كلا هدينا ونوحا هدينا من قبل ومن ذريته

داود وسليمان وايوب ويوسف وموسى وهارون و

كذلك نجزي المحسنين ۞ وزكريا ويحيى وعيسى والياس

كل من الصالحين ۞ واسمعيل واليسع ويونس ولوطا

وكلا فضلنا على العالمين ۞ ومن ابائهم وذرياتهم

واخوانهم واجتبيناهم وهديناهم الى صراط مستقيم

ذلك هدى الله يهدي به من يشاء من عباده ولو

اشركوا لحبط عنهم ما كانوا يعملون ۞ اولئك الذين اتيناهم

الكتاب والحكم والنبوة فان يكفر بها هؤلاء فقد وكلنا

بها قوما ليسوا بها بكافرين ◆ اولئك الذين هدى الله

انها گروهی را که نیستند باینها ناگرویدگان ایشان گروه اند آنانند که هدایت کرده ایشان را خدا

فبهديهم اقتده قل لا اسئلكم عليه اجرا ان هو الا

پس براه راست ایشان اقتدا کن بگو نمیخواهم از شما بر این تبلیغ رسالت مزدی نیست این تبلیغ مگر

ذكرى للعالمين ◆ وما قدروا الله حق قدره اذ قالوا ما

پندی مر جهانیان را و نشناخته اند خدا را حق شناختن او چون یهود گفتند از فرط عناد

انزل الله على بشر من شيء قل من انزل الكتاب الذي جاء

که فرو فرستاده خدا بر هیچ آدمیزاد هیچ چیز بگو که فرو فرستاده کتاب را آن که آمده

به موسى نورا وهدى للناس تجعلونه قراطيس تبدونها و

موسی که روشن است ظاهر و راه نمایست برای مردمان میگردانید آنرا دفترها و طومارها آشکارا میکنید

تخفون كثيرا وعلمتم ما لم تعلموا انتم ولا اباؤكم قل

میخواهید و پنهان میکنید بسیاری و آموخته شدید شما را آنچه نیاموختید بخودی خود شما و پدران بگو

الله ثم ذرهم في خوضهم يلعبون ◆ وهذا كتاب انزلناه

خدا فرستاد پس بگذار ایشان را در باطل خود در حالتی که بازی میکنند و این قرآن کتابیست که فرو فرستادیم

مبارك مصدق الذي بين يديه ولتنذر ام القرى

بسیار نفع در حالتی که تصدیق کننده است از آنکه پیش از آن بودند و هر آینه تا بترسانی اهل مکه را

ومن حولها والذين يؤمنون بالاخرة يؤمنون به وهم

و آنان را که در حوالی مکه اند و آنان که ایمان آورده اند بآخرت ایمان می آورند بآن قرآن و ایشان

على صلوتهم يحافظون ◆ ومن اظلم ممن افترى على الله

بر نماز خود محافظت میکنند و کیست ستمکارتر از آنکه افترا بست بر خدا

كذبا او قال اوحي الي ولم يوح اليه شيء ومن قال سانزل

دروغی را یا گفت وحی فرستاده شد بسوی من در حالتی که نه وحی آمده بسوی او چیزی و کسیکه گفت زود فرو فرستادم

مثل ما انزل الله ولو ترى اذ الظالمون في غمرات

مانند آنچه فرود فرستاده خدا و اگر ببینی ظالمان را که ستمکارانند در سختیهای حالت

الموت والملئكة باسطوا ايديهم اخرجوا انفسكم اليوم

مرگ اند و فرشتگان گشاده باشند دستهای خود را و گویند که بیرون آورید نفسهای خود را امروز

تجزون عذاب الهون بما كنتم تقولون على الله غير

سزا داده میشوند عذاب خواری بسبب آنچه هستید که میگویند بر خدا ناحق

الحق وكنتم عن اياته تستكبرون ◆ ولقد جئتمونا فرادى

بناحق و بودید از آیتهای خدا گردن کشی مینمودید و هر آینه بتحقیق که آمدید نزد ما تنها

كما خلقناكم اول مرة وتركتم ما خولناكم وراء ظهوركم وما

و یک یکی همچنان که آفریدیم شما را اول بار و واگذاشتید آنچه را که عطا کرده بودیم شما را پس پشت خود و نمی

نرى معكم شفعاءكم الذين زعمتم انهم فيكم شركاء لقد

بینیم با شما شفاعت خواهان شما را آنان که گمان داشتید که ایشان در کار شما شریکانند هر آینه بتحقیق

تقطع بينكم وضل عنكم ما كنتم تزعمون ◆ ان الله فالق

گسسته شد میان شما رابطه و ضایع گشت از شما آنچه بودید که گمان داشتید نفع رسانند شما را بدرستی که خدا شکافنده

الحب والنوى يخرج الحي من الميت ومخرج الميت من الحي

دانهای زراعت و دانهای خرما بیرون می آورد زنده را از مرده و بیرون آورنده مرده را از زنده

ذلكم الله فانى تؤفكون ◆ فالق الاصباح وجعل الليل

این است خدا پس چگونه از حق برگردانیده میشوید شکافنده عمود صبح و گردانیده است شب را

سكنا والشمس والقمر حسبانا ذلك تقدير العزيز

آرامگاه و خورشید و ماه را نشانهای شمار این است اندازه دادن غالب

العليم ◆ وهو الذي جعل لكم النجوم لتهتدوا بها في

دانا و او است آن که گردانید برای شما ستارها را تا راه یابید بآنها در

ظلمات البر والبحر قد فصلنا الايات لقوم يعلمون ◆ وهو

تاریکیهای دشت و دریا بتحقیق که روشن کردیم آیتهای خود را برای گروهی که میدانند و او است

الذي انشاكم من نفس واحدة فمستقر ومستودع قد

آن که پدید آورد شما را از یک تن پس شما را قرارگاهی و جای ودیعتی بتحقیق

فصلنا الايات لقوم يفقهون ◆ وهو الذي انزل من

روشن کردیم بیان نشانهای یگانگی خود را برای گروهی که می فهمند و او است آن که فرو فرستاد از

السماء ماء فاخرجنا به نبات كل شيء فاخرجنا منه خضرا

آسمان باران را پس بیرون آوردیم ازان باران نبات هر چیز پس بیرون آوردیم ازان نبات سبز

نخرج منه حبا متراكبا ومن النخل من طلعها قنوان

بیرون می آوریم ازان دانهای بر یکدیگر نشسته و از درخت خرما از شکوفهای آن خوشهای نزدیک

دانية وجنات من اعناب والزيتون والرمان مشتبها

بیکدیگر و بوستانها از انگور و درختهای زیتون و انار که بعضی از آنها مانند بعضی اند

وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ انْظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَلِكُمْ

و بعضی غیر مانند یکدیگر بنگرید بمیوه ان هرگاه بمیوه اید و برسیدن ان میوه بدرستی که در اینها

لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۞ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ

هر اینه نشانهای قدرت است برای گروهی که بگروند و گردانیدند برای خدا شریکی جنی که انها عبادت کنند و افرید خدا انها

وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا

و بر بافته اند برای خدا پسران و دختران بنادانی مبراست خدا از انچه

يَصِفُونَ ۞ بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنَّى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ

وصف مینمایند او بدید اورده اسمانها و زمین را چگونه بوده باشد اورا فرزندی

وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۞

و نبوده باشد اورا زنی و افرید همه چیزی و او به همه چیزی داناست

ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ

این است شمارا خدا پروردگار شما نیست معبودی سزاوار پرستش الا او افریننده همه چیزی پس پرستش کنید اورا و او

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۞ لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ

بر هر چیزی است نگهبان در نمی یابد اورا دیدها و او در می یابد دیدهارا

وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ۞ قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ

و او است لطف نماینده اگاه بتحقیق که امد شمارا نشانهای روشن از پروردگار شما پس کسی که

أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ۞

ببیند پس برای خود دیده و کسیکه کور شد پس بر خود است و نیستم من بر ایشان نگهبان

وَكَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُ

همچنین میگردانیم اینهارا تا بگویند مشرکان که تعلیم گرفته تو و هر اینه بیان میکنیم انرا

لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۞ اتَّبِعْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا

برای گروهی که میدانند پیروی کن انچه را که وحی کرده شد بسوی تو از پروردگار تو نیست خدا الا

هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ۞ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا

او و اعراض کن از شرک اورندگان و اگر خواستی خدا شرک نیاوردندی

وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ۞ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ۞

و نگردانیدیم ما ترا بر ایشان نگهبان و نیستی تو بر ایشان قیام نماینده

وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ

و دشنام مدهید انان را که میخوانند جز از خدا پس دشنام دهند خدارا

عدوا بغير علم كذلك زينا لكل امة عملهم ثم الى ربهم

از روی ظلم بغیر دانش هم چنین زینت دادیم برای گروهی کردار ایشان پس بسوی پروردگار خود

مرجعهم فينبئهم بما كانوا يعملون ◆ واقسموا بالله جهد

بازگشت ایشان است پس خبر میدهد ایشانرا بانچه بودند که میکردند وسوگند خوردند بخدا اغلظ ترین

ايمانهم لئن جاءتهم اية ليؤمنن بها قل انما الايات عند

سوگندهای ایشان اگر آید ایشانرا معجزه هر اینه ایمان میاورند البته بان بگو جز این نیست که معجزها نزد

الله وما يشعركم انها اذا جاءت لا يؤمنون ◆ ونقلب افئدتهم

خداست وچه دانا گرداننده شمارا که ان معجزه هرگاه که آمد ایمان نمی آورند وبگردانیم دلهای ایشان

وابصارهم كما لم يؤمنوا به اول مرة ونذرهم في طغيانهم

و دیدهای ایشانرا هم چنان که ایمان نیاوردند بان اول بار و وا گذاشتیم ایشانرا در سرکشی ایشان که حیران

يعمهون ◆ ولو اننا نزلنا اليهم الملائكة وكلمهم

سرگردان باشند واگر بدرستیکه ما فرو فرستادیم بایشان فرشتگان را وسخن گویند بایشان

الموتى وحشرنا عليهم كل شيء قبلا ما كانوا ليؤمنوا الا

مردگان وگرد آوریم برایشان هر چیزرا در حالتیکه شهادت دهند نبودند ایشان که ایمان بیاورند مگر

ان يشاء الله ولكن اكثرهم يجهلون ◆ وكذلك جعلنا

اگر خواهد خدا ولیکن بیشتر ایشان جاهل میبوند وهم چنین گردانیدیم

لكل نبي عدوا شياطين الانس والجن يوحي بعضهم

برای هر پیغمبری دشمنی از شیاطین آدمیان وجن وحی کرده شود برخی از ایشان

الى بعض زخرف القول غرورا ◆ ولو شاء ربك ما فعلوه

بسوی برخی سخنان دروغ آراسته فریب دادن واگر خواهد پروردگار تو نکردی انکار

فذرهم وما يفترون ◆ ولتصغى اليه افئدة الذين لا

پس بگذار ایشانرا بانچه افترا میکنند وتا میل کنند بسوی او وسوسه دلهای انانکه

يؤمنون بالاخرة وليرضوه وليقترفوا ما هم مقترفون ◆

ایمان نمیاورند بآن جهان وتا پسندند آن وسوسه را وتا کسب کنند انچه ایشان کسب کننده اند

افغير الله ابتغي حكما وهو الذي انزل اليكم الكتاب

پس آیا غیر خدا طلب کنیم که حکم کند و او انست که فرو فرستاد بسوی شما قرآن را

مفصلا والذين اتيناهم الكتاب يعلمون انه منزل من

در حالتیکه بیان کرده شده وانانکه دادیم بایشان تورات وانجیل میدانند که آن فرو داده از نزد

رَبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ۞ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ

پروردگار تو براستی پس مباش البته از شک آورندگان و تمام شد گفتار پروردگار تو

صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۞

از روی راستی و از روی عدالت نیست تغییر دهنده احکام او را و او شنوا و داناست

وَإِن تُطِعْ أَكْثَرَ مَن فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ

و اگر فرمان بری بیشتر کسی که در روی زمین اند گمراه میکنند ترا از راه خدا

إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ۞ إِنَّ رَبَّكَ

نیست که پیروی میکنند مگر گمان را و نیستند ایشان مگر که [illegible] و دروغ میگویند بدرستیکه پروردگار تو

هُوَ أَعْلَمُ مَن يَضِلُّ عَن سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ۞ فَكُلُوا

او است داناتر بحال کسی که گمراه میشود از راه او و او است دانا براه یافتگان پس بخورید

مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِن كُنتُم بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ ۞ وَمَا

از آنچه یاد کرده شد نام خدا بران اگر هستید بایتهای او گروندگان و چیست

لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُم

برای شما که نخورید از آنچه یاد کرده شد نام خدا بران و بتحقیق که بیان کرد خدا برای شما

مَّا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنَّ كَثِيرًا لَّيُضِلُّونَ

آنچه حرام کرده است بر شما مگر آنچه را که مضطر شوید [illegible] و بدرستیکه بسیاری از مردمان [illegible] گمراه

بِأَهْوَائِهِم بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ۞ وَذَرُوا

میشوند بخواهشهای خود بنادانی بدرستیکه پروردگار تو او داناتر است باحوال از حد درگذرندگان و بگذارید

ظَاهِرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ سَيُجْزَوْنَ

از گناه آشکار و پنهان آن بدرستیکه ایشان که کسب میکنند معصیت را زود باشد که [illegible]

بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ۞ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ

[illegible] بسبب آنچه هستند که میکنند و مخورید از آنچه نام برده نشد نام خدا

عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِمْ

بران در وقت ذبح بدرستیکه آن هر اینه [illegible] و بدرستیکه شیاطین هر اینه وسوسه میکنند سوی دوستان خود

لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ۞ أَوَمَن كَانَ مَيْتًا

تا مخاصمه کنند با شما و اگر فرمان بردار ایشان شدید هر اینه [illegible] مرده

فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَن مَّثَلُهُ

پس زنده کردیم او را [illegible] نور در میان مردمان مانند کسیست که صفت او

فی الظلمات لیس بخارج منها كذلك زین للكافرین ما

در تاریکیهای ضلالت است نیست بیرون اینده ازان تاریکیها همچنین آراسته داده شده برای کافران آنچه

كانوا یعملون ◈ وكذلك جعلنا فی كل قریة اكابر مجرمیها

هستند که میکنند وهم چنین گردانیده ایم در هر شهری ودهی بزرگان از گناهکاران آن

لیمكروا فیها وما یمكرون الا بانفسهم وما یشعرون ◈

آن شهر و ده تا حیله کنند در آن ده و مکر میکنند مگر بر نفسهای خود و نمیدانند

واذا جاءتهم آیة قالوا لن نؤمن حتی نؤتی مثل ما اوتی

و چون آمد ایشانرا آیتی گفتند که هرگز نگرویم تا آنکه داده شویم مانند آنچه داده شده

رسل الله الله اعلم حیث یجعل رسالته سیصیب الذین

پیغمبران خدا خدا داناتر است بجائی که میگرداند پیغام خدا را زود باشد که برسد آنانرا که

اجرموا صغار عند الله وعذاب شدید بما كانوا یمكرون

گناهی کردند خواری نزد خدا و عذابی سخت بسبب آنچه بودند که مکر میکردند

فمن یرد الله ان یهدیه یشرح صدره للاسلام ومن

پس هر کسیرا که میخواهد خدا که هدایت کند او را بگشاید سینه او را برای قبول دین اسلام و کسیرا

یرد ان یضله یجعل صدره ضیقا حرجا كانما یصعد

که خواهد خدا که گمراه شود میگرداند سینه او را تنگ گویا از غایت تنگی بالا میرود

فی السماء كذلك یجعل الله الرجس علی الذین لا

در آسمان همچنین میگرداند خدا عذاب را بر آنان که

یؤمنون ◈ وهذا صراط ربك مستقیما قد فصلنا الآیات

ایمان نمی آورند واین اسلام راه پروردگار توست راست بتحقیق که تفصیل دادیم آیتهای قرآن

لقوم یذكرون ◈ لهم دار السلام عند ربهم وهو ولیهم

برای گروهی که پند میگیرند برای ایشان است سرای سلامت نزد پروردگار ایشان و او دوستدار ایشان است

بما كانوا یعملون ◈ ویوم یحشرهم جمیعا یا معشر الجن قد

بانچه هستند که میکنند و در روزی که گرد میآورد همه ایشانرا گوییم ای گروه جنیان بتحقیق

استكثرتم من الانس وقال اولیاؤهم من الانس ربنا

که بسیاری را گمراه کردید از آدمیان و گویند دوستان ایشان از آدمیان پروردگار ما

استمتع بعضنا ببعض وبلغنا اجلنا الذی اجلت لنا

بهره ورگرد برخی از ما برخی و برسانیدیم ما را بوقتی که نهایت عمر ما بود آن که تعیین کرده بودی برای ما

قال

قال النار مثويكم خالدين فيها الا ما شاء الله ان ربك
گوید خدا آتش جهنم جایگاه شماست در حالی که جاوید باشند در آن مگر آنچه خواهد خدا آنجا او را بدرستی که پروردگار تو

حكيم عليم ۞ وكذلك نولي بعض الظالمين بعضا بما
درست کردار و دانا است و همچنین مسلط گردانیم برخی از ستمکاران را بر برخی بسبب آنچه

كانوا يكسبون ۞ يا معشر الجن والانس الم يأتكم رسل
هستند که کسب میکنند گوییم ای گروه جنیان و آدمیان آیا نیامدند شما را پیغمبران

منكم يقصون عليكم اياتي وينذرونكم لقاء يومكم هذا
از جنس شما که قصه میکردند بر شما آیتهای مرا و میترسانیدند شما را از رسیدن این روز شما

قالوا شهدنا على انفسنا وغرتهم الحيوة الدنيا وشهدوا
گفتند گواهی میدهیم بر نفسهای خود و فریفت ایشان را زندگی این جهان و گواهی دهند

على انفسهم انهم كانوا كافرين ۞ ذلك ان لم يكن ربك
بر نفسهای خود بدرستی که ایشان بودند کافران این فرستادن از آنست که نبود پروردگار تو

مهلك القرى بظلم واهلها غافلون ۞ ولكل درجات
هلاک کننده اهل شهرها را بستم و حال آنکه اهل آن باشند بیخبران و برای هر یک مرتبهاست از ثواب

مما عملوا وما ربك بغافل عما يعملون ۞ وربك الغني
عقاب از آنچه کردند و نیست پروردگار تو بیخبر از آنچه میکنند و پروردگار تو بی‌نیاز

ذو الرحمة ان يشأ يذهبكم ويستخلف من بعدكم ما يشاء
خداوند بخشایش است اگر خواهد ببرد شما را و جانشین سازد بعد از شما آنچه میخواهد

كما انشأكم من ذرية قوم اخرين ۞ انما توعدون لات
همچنان که پدید آورد شما را از نسل گروه دیگران بدرستی که آنچه وعده کرده شده اید هر آینه آینده

وما انتم بمعجزين ۞ قل يا قوم اعملوا على مكانتكم اني
و نیستید شما عاجز کنندگان خدا بگو ای گروه من بکنید و باشید بر حالت خود بدرستی که من

عامل فسوف تعلمون ۞ من تكون له عاقبة الدار انه
هم کننده ام پس زود باشد که میدانید هر که خواهد باشد او را سرانجام سرای آخرت بدرستی که

لا يفلح الظالمون ۞ وجعلوا لله مما ذرأ من الحرث و
رستگار نشوند ستمکاران و بر ساختند برای خدا از آنچه آفریده است از زراعت

الانعام نصيبا فقالوا هذا لله بزعمهم وهذا لشركائنا
چهار پایان بهره پس گفتند این از خدا است بگمان ایشان و این از برای شریکان ما

فما كان لشركائهم فلا يصل الى الله وما كان لله فهو يصل

الى شركائهم ساء ما يحكمون ❁ وكذلك زين لكثير

من المشركين قتل اولادهم شركاؤهم ليردوهم وليلبسوا

عليهم دينهم ولو شاء الله ما فعلوه فذرهم وما يفترون

وقالوا هذه انعام وحرث حجر لا يطعمها الا من نشاء

بزعمهم وانعام حرمت ظهورها وانعام لا يذكرون

اسم الله عليها افتراء عليه سيجزيهم بما كانوا يفترون

وقالوا ما في بطون هذه الانعام خالصة لذكورنا ومحرم

على ازواجنا وان يكن ميتة فهم فيه شركاء سيجزيهم

وصفهم انه حكيم عليم ❁ قد خسر الذين قتلوا اولادهم

سفها بغير علم وحرموا ما رزقهم الله افتراء على الله قد

ضلوا وما كانوا مهتدين ❁ وهو الذي انشا جنات

معروشات وغير معروشات والنخل والزرع مختلفا

اكله والزيتون والرمان متشابها وغير متشابه كلوا

مِن ثمره إذا أثمر وآتوا حقه يوم حصاده ولا تسرفوا إنه لا يحب

از میوه ان هرگاه ببار اید و بدهید حق انرا روزی که درو میکنند و اسراف مکنید بدرستیکه او دوست ندارد

المسرفين ۞ ومن الأنعام حمولة وفرشا كلوا مما رزقكم الله

اسراف کنندگان را و بدهد او و از چهار پایان بارها بار برداران و بساطی که از پشم انهاست بخورید از انچه روزی کرد شمارا

ولا تتبعوا خطوات الشيطان إنه لكم عدو مبين ۞ ثمانية

و پیروی مکنید گامهای دیو رجیم را بدرستیکه او برای شما دشمنیست هویدا پدید اورد

أزواج من الضأن اثنين ومن المعز اثنين قل آلذكرين حرم أم

هشت جفت از میش دو نا یکی نر و ماده یکی از بز دو نا یکی نر و ماده یکی بگو ایا نرین میش و بز را حرام کرد خدا

الأنثيين أما اشتملت عليه أرحام الأنثيين نبئوني بعلم

یا ماده انهارا یا انچه را که مشتمل است بران رحمهای ان ماده خبر دهید مرا از روی دانش

إن كنتم صادقين ۞ ومن الإبل اثنين ومن البقر اثنين قل

اگر هستید راست گویان و از شتر دو نا یکی نر و یکی ماده از گاو دو نا یکی نر و یکی ماده بگو

آلذكرين حرم أم الأنثيين أما اشتملت عليه أرحام الأنثيين

ایا شتر نر و گاو نر را حرام کرده خدا یا ماده انرا و ماده این را یا انچه را که مشتمل است بران رحمهای انها ماده

أم كنتم شهداء إذ وصاكم الله بهذا فمن أظلم ممن افترى على الله

ایا بودید شما حاضران وقتی که وصیت کرد شمارا خدا باین تحریم پس کیست ستمکارتر از انکه افترا بست بر خدا

كذبا ليضل الناس بغير علم إن الله لا يهدي القوم الظالمين ۞

دروغی را تا گمراه سازد مردمانرا بنادانی بدرستیکه خدا ره ننماید گروه ستمکارانرا

قل لا أجد فيما أوحي إلي محرما على طاعم يطعمه إلا أن يكون ميتة

بگو نمی یابم در چیزی که وحی کرده شده بسوی من حرام شده بر هیچ خورنده که خورد انرا مگر انکه بوده باشد حیوان مردار

أو دما مسفوحا أو لحم خنزير فإنه رجس أو فسقا أهل لغير الله

یا خون ریخته شده یا گوشت خوک پس بدرستیکه ان پلید است یا کشته شده بحرام که اواز برداشته شده بنام

به فمن اضطر غير باغ ولا عاد فإن ربك غفور رحيم ۞ وعلى

غیر خدا بوقت کشتن ان پس کسی که مضطر شود و بخورد ان در حالتی که ستمکار نباشد و نه از حد درگذرنده پس بدرستیکه پروردگار تو امرزنده مهربان و بر

الذين هادوا حرمنا كل ذي ظفر ومن البقر والغنم حرمنا عليهم

انان که جهود شدند حرام گردانیده ایم هر حیوان صاحب ظفر را یعنی صاحب ناخن چنگال و از گاو و گوسفند حرام ساختیم بر ایشان

شحومهما إلا ما حملت ظهورهما أو الحوايا أو ما اختلط بعظم

پیه اندرونی انهارا مگر پیهی که برداشته انهارا پشتها و پهلوهای انها یا انچه امیخته باشد با استخوان

ذٰلِكَ جَزَيْنَاهُم بِبَغْيِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ۝ فَإِن كَذَّبُوكَ فَقُل رَّبُّكُمْ

این جزا دادیم ایشان را بسبب ستم ایشان و بدرستی که ما هر آینه راستگویانیم پس اگر تکذیب کنند ترا پس بگو پروردگار شما

ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ۝ سَيَقُولُ

خداوند بخشایش فراخ است و برگردیده نشود عذاب او از گروه گناهکاران زود باشد که گویند

الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا

آنان که شرک آوردند که اگر خواستی خدا شرک نیاوردیمی ما و نه پدران ما و حرام نگردانیدیمی

مِن شَيْءٍ كَذٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ

هیچ چیز را همچنین تکذیب کردند آنانکه پیش از ایشان بودند تا آنکه چشیدند عذاب ما را بگو آیا

عِندَكُم مِّنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنتُمْ إِلَّا

نزد شما هیچ از دانش است پس بیرون آرید آن را برای ما پیروی نمی‌کنید مگر گمان را و نیستید شما مگر

تَخْرُصُونَ ۝ قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ۝

دروغ گویان بگو پس مر خدا راست حجت رسنده پس اگر خواستی هر آینه هدایت کردی شما را همه

قُلْ هَلُمَّ شُهَدَاءَكُمُ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هٰذَا فَإِن شَهِدُوا

بگو بیاورید گواهان شما را آنانکه گواهی دهند که خدا حرام گردانید این را پس اگر گواهی بدروغ دهند

فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا

پس تو گواهی مده با ایشان و پیروی مکن خواهشهای آنان را که تکذیب کردند آیتهای ما را و آنان را که

يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُم بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ۝ قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ

گرویدن نمی‌آورند به آخرت و ایشان با پروردگار خود برابر می‌کنند بگو بیائید بخوانم آنچه را حرام کرده

رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا

پروردگار شما بر شما آنکه شرک نیاورید باو چیزی را و با پدر و مادر نیکوئی کنید و مکشید

أَوْلَادَكُم مِّنْ إِمْلَاقٍ نَّحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ

فرزندان خود را از بیم درویشی ما روزی میدهیم شما را و ایشان را و نزدیک مشوید کارهای زشت

مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ

آنچه را که ظاهر است از آنها و آنچه را که پنهان است و مکشید نفسی را که حرام گردانید خدا مگر براستی

ذٰلِكُمْ وَصَّاكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ

مانند قصاص اینها را وصیت کرده خدا شما را بآن تا شاید شما بفهمید و نزدیک مشوید اموال

الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا

یتیمان را مگر بخصلتی که آن بهتر باشد تا آنگاه که برسد بهنگام قوت خود و تمام دهید

الکل

الكيل والميزان بالقسط لا نكلف نفسا الا وسعها

پیمانه و ترازو را براستی تکلیف نمیکنیم هیچ نفسی را مگر بقدر گنجایش آن

واذا قلتم فاعدلوا ولو كان ذا قربى وبعهد الله

و هنگامی که گوئید پس بعدالت گوئید و اگرچه باشد صاحب خویشی شما و بپیمان خدا

اوفوا ذلكم وصيكم به لعلكم تذكرون ◈ وان

وفا کنید اینها را وصیت کرده است شما را تا شاید شما پند پذیر گردید و این

هذا صراطي مستقيما فاتبعوه ولا تتبعوا السبل

این راه منست در حالتی که راست است پس پیروی کنید و پیروی مکنید راههای پراکنده را

فتفرق بكم عن سبيله ذلكم وصيكم به لعلكم

پس پراکنده کند شما را از راه او اینها را وصیت کرده است شما را تا شاید شما

تتقون ◈ ثم اتينا موسى الكتاب تماما على الذي

پرهیزکاری نمائید پس دادیم موسی را تورات در حالتی که تمام است بر آن که کار

احسن وتفصيلا لكل شيء وهدى ورحمة لعلهم

بهتر کرد و در حالتی که بیان و مفصلست مر هر چیز را و راهنمای و رحمت است تا شاید ایشان

بلقاء ربهم يؤمنون ◈ وهذا كتاب انزلناه

برسیدن جزای پروردگار خود بگروند و این کتابیست که فرو فرستادیم ما آنرا

مبارك فاتبعوه واتقوا لعلكم ترحمون ◈ ان تقولوا

[illegible] پس پیروی کنید آنرا و پرهیزید تا شاید شما رحم کرده شوید گوئید که

انما انزل الكتاب على طائفتين من قبلنا وان كنا

جز این نیست که فرو فرستاده شده کتاب بر دو گروه پیش از ما و اگر بودیم

عن دراستهم لغافلين ◈ او تقولوا لو انا انزل علينا

از خواندن ایشان هر آینه بیخبران یا گوئید اگر که فرو فرستاده شود بر ما

الكتاب لكنا اهدى منهم فقد جاءكم بينة من

کتاب هر آینه باشیم راه یافته تر از ایشان پس بتحقیق که آمد شما را حجت روشن از

ربكم وهدى ورحمة فمن اظلم ممن كذب بايات

پروردگار شما و راهنمای و رحمتی پس کیست ستمکارتر از آنکه تکذیب کرد آیتهای

الله وصدف عنها سنجزي الذين يصدفون عن

خدا را و اعراض کرده از آنها زود باشد که سزا دهیم آنانرا که اعراض می نمودند از

آیَاتُنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ

نشانهای ما بد عذابی است بسبب آنچه بودند که اعراض مینمودند ایا نمی‌نگرند مگر انکه

تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ

اید بسیار ایشان را فرشتگان عذاب یا بیاید پروردگار تو یا اید برخی از نشانهای پروردگار تو روزی که اید برخی

آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ

نشانهای پروردگار تو سود ندارد هیچ نفسی را گرویدن او در ان وقت که نباشد گرویده پیش از ان یا کسب کرده بود

فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ◆ إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا

در ایمان خود کار نیکی بگو انتظار کشید بدرستی که ما انتظار کشیدگانیم بدرستی که انان که پراکنده کردند

دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى

دین خود را و گرده اند گروههای گونه گون نیستی تو از ایشان در هیچ چیز جز این نیست که کار ایشان با

اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ◆ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ

خداست پس اگاه کند ایشان را بانچه بودند که میکردند کسی که اید بنیکی

فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا

پس مر او راست ده برابران از ثواب و کسی که اید ببدی پس سزا داده نشود مگر مانند ان

وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ◆ قُلْ إِنَّنِي هَدَانِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ◆

و ایشان ستم دیده نمیشوند بگو بدرستی که من راه نموده است مرا پروردگار من براه راست

دِينًا قِيَمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

یعنی دین درست کیش ابراهیم مایل از باطل بحق و نبوده از شرک اورندگان

قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

بگو که نماز من و حج و قربانی من و زندگانی من و مردن من برای خدای جهانیان است

لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ◆ قُلْ

نیست شریکی اورا و باین توحید مامور شده ام و من اول گردن نهادگانم بگو

أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ

ایا جز خدا میجویم پروردگاری و او پروردگار همه چیز است و کسب نمیکند هیچ نفسی

إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى ثُمَّ إِلَى رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ

مگر انکه بر او است جزای ان و بر ندارد هیچ بردارنده بار گناه دیگری را پس بسوی خداوند پروردگار شماست بازگشت شما

فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ◆ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ

پس اگاه میکند شما را بانچه هستید که در ان اختلاف مینمائید و او است انکه بکرد اورد شما را

خلائف الارض ورفع بعضكم فوق بعض درجات ليبلوكم

خلیفها در روی زمین و بلند کرد برخی از شما را بالای برخی پایهای بلند تا امتحان کند شما را

فيما اتيكم ان ربك سريع العقاب وانه لغفور رحيم

در آنچه که داده شما را بدرستی که پروردگار تو زود عقوبت کننده است و بدرستیکه او آمرزنده مهربان

بسم الله الرحمن الرحيم

المص ۞ كتاب انزل اليك فلا يكن في صدرك حرج منه

این کتابیست فرو فرستاده شده بسوی تو پس نباشد در سینه تو تنگی از او

لتنذر به وذكرى للمؤمنين ۞ اتبعوا ما انزل اليكم

تا بترسانی مردم را بآن و تا پند دهی پند عظیمی برای مؤمنان پیروی کنید آنچه را فرو فرستاده شده بسوی شما

من ربكم ولا تتبعوا من دونه اولياء قليلا ما تذكرون

از پروردگار شما و پیروی مکنید غیر از او دوستان و یاوران اندکی اند که پند میگیرند

وكم من قرية اهلكناها فجاءها باسنا بياتا او هم قائلون

و چندی از اهل شهرها که هلاک گردانیدیم ایشان را پس آمد ایشان را عذاب ما در حالی که شب بودند یا ایشان در میان روز خفتگان

فما كان دعويهم اذ جاءهم باسنا الا ان قالوا انا كنا

پس نبود خواندن ایشان چون آمد ایشان را عذاب ما مگر آنکه گفتند که ما بودیم

ظالمين ۞ فلنسئلن الذين ارسل اليهم ولنسئلن المرسلين

ستمکاران پس هر اینه بپرسیم از آنان که فرستاده شد بسوی ایشان و هر اینه بپرسیم از فرستادگان

فلنقصن عليهم بعلم وما كنا غائبين ۞ والوزن يومئذ

پس هر اینه بگوییم بر ایشان بدانش و نبودیم بی خبران و سنجیدن اعمال در آن روز

الحق فمن ثقلت موازينه فاولئك هم المفلحون ۞ ومن

راست است پس کسی که گران باشد حساب سنجیده او پس این گروه ایشان رستگارانند و کسیکه

خفت موازينه فاولئك الذين خسروا انفسهم بما كانوا

سبک باشد حساب سنجیده او پس این گروه آنهایند که زیان کردند بر نفسهای خود بسبب آنچه بودند

باياتنا يظلمون ۞ ولقد مكناكم في الارض وجعلنا لكم

بآیتهای ما ستم میکردند و هر اینه بتحقیق که جا دادیم ما ایشان را در زمین و مقرر گردانیدیم برای شما

فيها معايش قليلا ما تشكرون ۞ ولقد خلقناكم ثم

در ان اسباب تعيش اندكى سپاس گذارى مى كنيد و هر اينه بتحقيق كه پديد آورديم شما را پس

صورناكم ثم قلنا للملائكة اسجدوا لآدم فسجدوا الا

صورت نيك داديم شما را پس گفتيم مر فرشتگان را كه سجده كنيد ... ادم پس سجده كردند مگر

ابليس لم يكن من الساجدين ۞ قال ما منعك الا تسجد اذ

شيطان كه نبود از سجده كنندگان گفت خدا چه چيز باز داشت ترا كه سجده نكردى چون

امرتك قال انا خير منه خلقتني من نار وخلقته من طين

ماموركردم ترا گفت شيطان من بهترم ازو خلق كردى مرا از آتش و خلق كردى اورا از گل

قال فاهبط منها فما يكون لك ان تتكبر فيها فاخرج انك

گفت پس پايين رو از بهشت پس نيست ترا كه گردن كشى كنى در ان پس بيرون رو بدرستيكه تو

من الصاغرين ۞ قال انظرني الى يوم يبعثون ۞ قال انك

از خوارشدگانى گفت مهلت ده مرا تا روزى كه برانگيخته شوند گفت بدرستيكه تو

من المنظرين ۞ قال فبما اغويتني لاقعدن لهم صراطك

از مهلت داده شدگانى گفت شيطان پس بسبب انكه مرا گمراه كردى هر اينه خواهم نشست براى اضلال ايشان راه تو

المستقيم ۞ ثم لآتينهم من بين ايديهم ومن خلفهم وعن

كه راست است پس هر اينه خواهم امد ايشان را از پيش روهاى ايشان و از پس ايشان و از

ايمانهم وعن شمائلهم ولا تجد اكثرهم شاكرين ۞

دست راست ايشان و از جانب چپ ايشان و نمى يابى بيشتر ايشان را شكرگذاران

قال اخرج منها مذءوما مدحورا لمن تبعك منهم لاملان

گفت بيرون رو از ان بهشت نكوهيده و رانده شده هر اينه كسيكه متابعت كند ترا از ايشان البته پر كنم

جهنم منكم اجمعين ۞ ويا آدم اسكن انت وزوجك

دوزخ را از شما همگى و اى ادم ارام گير تو و زن تو

الجنة فكلا من حيث شئتما ولا تقربا هذه الشجرة

در بهشت پس بخوريد از هر جا كه ميخواهيد و نزديك مشويد اين درخت را

فتكونا من الظالمين ۞ فوسوس لهما الشيطان ليبدي

پس خواهيد بود از ستمكاران پس وسوسه كرد ايشان را شيطان تا ظاهر شود

لهما ما ووري عنهما من سوآتهما وقال ما نهيكما ربكما

براى ايشان انچه پنهان بود از ايشان كه ان عورتهاى ايشان بود و گفت شيطان نهى نكرده شما را پروردگار شما

عن هذه الشجرة الا ان تكونا ملكين او تكونا من الخالدين

وقاسمهما انى لكما لمن الناصحين ۞ فدليهما بغرور

فلما ذاقا الشجرة بدت لهما سوءاتهما وطفقا يخصفان

عليهما من ورق الجنة وناديهما ربهما الم انهكما

عن تلكما الشجرة واقل لكما ان الشيطان لكما عدو

مبين ۞ قالا ربنا ظلمنا انفسنا وان لم تغفر لنا و

ترحمنا لنكونن من الخاسرين ۞ قال اهبطوا بعضكم

لبعض عدو ولكم في الارض مستقر ومتاع الى حين ۞

قال فيها تحيون وفيها تموتون ومنها تخرجون ۞ يا بنى

ادم قد انزلنا عليكم لباسا يوارى سوءاتكم وريشا

ولباس التقوى ذلك خير ذلك من ايات الله لعلهم

يذكرون ۞ يا بنى ادم لا يفتننكم الشيطان كما اخرج

ابويكم من الجنة ينزع عنهما لباسهما ليريهما سوءاتهما

انه يريكم هو وقبيله من حيث لا ترونهم انا جعلنا

الشياطين اولياء للذين لا يؤمنون ۞ واذا فعلوا فاحشة

قالوا وجدنا عليها اباءنا والله امرنا بها قل ان الله لا يامر

بالفحشاء اتقولون على الله ما لا تعلمون ۞ قل امر ربي

بالقسط واقيموا وجوهكم عند كل مسجد وادعوه مخلصين

له الدين كما بداكم تعودون فريقا هدى وفريقا

حق عليهم الضلالة انهم اتخذوا الشياطين اولياء

من دون الله ويحسبون انهم مهتدون ۞ يا بني ادم خذوا

زينتكم عند كل مسجد وكلوا واشربوا ولا تسرفوا انه

لا يحب المسرفين ۞ قل من حرم زينة الله التي اخرج لعباده

والطيبات من الرزق قل هي للذين امنوا في الحيوة الدنيا

خالصة يوم القيمة كذلك نفصل الايات لقوم يعلمون

قل انما حرم ربي الفواحش ما ظهر منها وما بطن والاثم

والبغي بغير الحق وان تشركوا بالله ما لم ينزل به سلطانا

وان تقولوا على الله ما لا تعلمون ۞ ولكل امة اجل فاذا

جاء

جاء اجلهم لا يستأخرون ساعة ولا يستقدمون ۞

آمد سر آمد مدت عمر ایشان پس نتوانند رفت یک ساعت و پیشی نتوانند کرد

يا بني آدم اما يأتينكم رسل منكم يقصون عليكم آياتي

ای فرزندان آدم اگر بیایند شما را پیغمبران از جنس شما که قصه کنند بر شما آیتهای مرا

فمن اتقى واصلح فلا خوف عليهم ولا هم يحزنون ۞ و

پس هر که پرهیزکاری کرد و با صلاح آورد کار خود پس ترس بر ایشان نیست و نه ایشان اندوهناک گردند

الذين كذبوا بآياتنا واستكبروا عنها اولئك اصحاب

آنان که تکذیب کردند آیتهای ما را و گردن کشی نمودند از آنها این گروه یاران

النار هم فيها خالدون ۞ فمن اظلم ممن افترى على الله كذبا

دوزخند ایشان در آن جاویدانند پس کیست ستمکارتر از آنکه افترا کرد بر خدا دروغی را

او كذب بآياته اولئك ينالهم نصيبهم من الكتاب

یا تکذیب کردن آیتهای او این گروه برسد بایشان بهره ایشان مقرر شده در لوح محفوظ

حتى اذا جاءتهم رسلنا يتوفونهم قالوا اين ما كنتم تدعون

تا آنکه آمد ایشان را فرستادگان ما که بگیرند جان ایشان را گویند فرستادگان کجاست آنچه را بودید که میخواندید

من دون الله قالوا ضلوا عنا وشهدوا على انفسهم انهم

غیر از خدا گویند ایشان گم شده از ما و گواهی دهند بر نفسهای خود که ایشان

كانوا كافرين ۞ قال ادخلوا في امم قد خلت من قبلكم

بودند کافران گوید خدا در آیید در میان کافران که گذشت پیش از شما

من الجن والانس في النار كلما دخلت امة لعنت اختها

از جنیان و آدمیان در آتش دوزخ هر گاه درآید در دوزخ گروهی لعنت کنند گروه دیگر هم دینان خود را

حتى اذا اداركوا فيها جميعا قالت اخراهم لاولاهم ربنا

تا آنکه چون دریابند یکدیگر را در دوزخ همگی گفتند پسروان ایشان در حق پیشوایان ایشان پروردگارا

هؤلاء اضلونا فآتهم عذابا ضعفا من النار قال لكل

این جماعت گمراه کردند ما را پس بده ایشان را عذابی دو چندان از آتش گفت خدا برای هر یک

ضعف ولكن لا تعلمون ۞ وقالت اولاهم لاخراهم فما

دو چندان است ولیکن نمیدانید و گفتند پیشوایان ایشان با پسروان ایشان پس

كان لكم علينا من فضل فذوقوا العذاب بما كنتم

نیست شما را از ما هیچ زیادتی پس بچشید عذاب را بسبب آنچه بودید

تكسبون ۞ ان الذين كذبوا باياتنا واستكبروا عنها

لا تفتح لهم ابواب السماء ولا يدخلون الجنة حتى

يلج الجمل في سم الخياط وكذلك نجزي المجرمين ۞ لهم

من جهنم مهاد ومن فوقهم غواش وكذلك نجزي الظالمين

والذين امنوا وعملوا الصالحات لا نكلف نفسا الا

وسعها اولئك اصحاب الجنة هم فيها خالدون ۞ ونزعنا

ما في صدورهم من غل تجري من تحتهم الانهار وقالوا

الحمد لله الذي هدانا لهذا وما كنا لنهتدي لولا ان

هدانا الله لقد جاءت رسل ربنا بالحق ونودوا ان

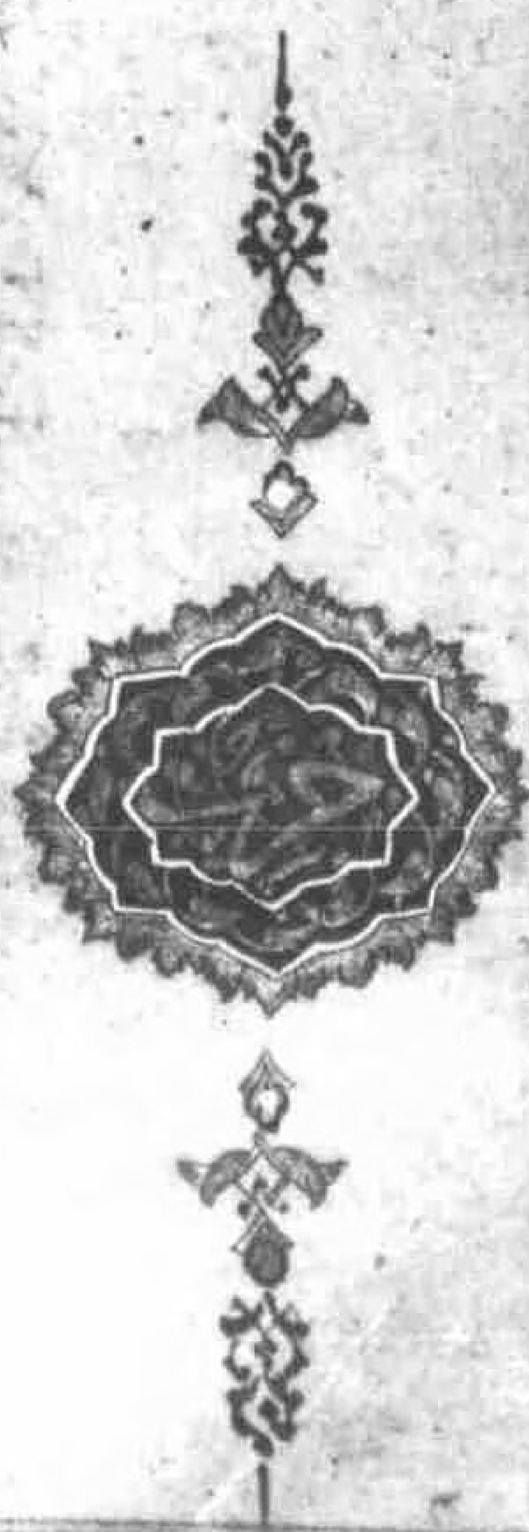
تلكم الجنة اورثتموها بما كنتم تعملون ۞ ونادى اصحاب

الجنة اصحاب النار ان قد وجدنا ما وعدنا ربنا حقا

فهل وجدتم ما وعد ربكم حقا قالوا نعم فاذن مؤذن

بينهم ان لعنة الله على الظالمين ۞ الذين يصدون

عن سبيل الله ويبغونها عوجا وهم بالاخرة كافرون ۞

وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا

ومیان یاران بهشت و دوزخ پرده ایست و بر اعراف که کوه بلندیست مردانی هستند که میشناسند هر مومن و کافر را

بِسِيمَاهُمْ وَنَادَوْا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَمْ يَدْخُلُوهَا

بعلامات ایشان و ندا کنند یاران بهشت را که رحمت خدا بر شما باد در بهشت در نیامده اند

وَهُمْ يَطْمَعُونَ ۞ وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ

بهشت و ایشان طمع میدارند و هرگاه که گردانیده شود دیدهای ایشان بجانب یاران

النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۞ وَنَادَى

دوزخ گویند پروردگار ما مگردان ما را با گروه ستمکاران و ندا کنند

أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَاهُمْ قَالُوا مَا

یاران اعراف مردانی را که میشناسند ایشان را از علامت ایشان گویند باز

أَغْنَى عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ ۞ أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ

باز نداشت عذاب را از شما کثرت اموال و جمع شما و آنچه بودید که گردن کشی میکردید از دین حق و گویند آیا این گروه آنانند

أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ

که سوگند میخوردید که نخواهد رسانید بایشان خدا رحمت خود را درآیید بهشت نیست بیمی بر شما

وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ۞ وَنَادَى أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ

و نه شما اندوهگین شوید و آواز دهند یاران دوزخ یاران بهشت را

أَنْ أَفِيضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ

که بریزید بر ما آبی یا از آنچه روزی شما کرده خدا گویند بدرستی که

اللَّهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ ۞ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ

خدا حرام گردانیده نعمتهای بهشت را بر کافران آنان که فرا گرفتند دین خود را

لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنْسَاهُمْ كَمَا

بیهوده و بازیچه و فریب داده ایشان را زندگانی دنیا پس امروز فراموش کنیم ایشان را چنانکه

نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ

فراموش کردند رسیدن جزای این روز را و چنانچه بودند که آیتهای ما را انکار میکردند

وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَى عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً

و بدرستی که آوردیم بایشان کتابی را که روشن گردانیدیم ما بر اندازه علم که راهنمایی و رحمت بود

لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۞ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي

برای گروهی که ایمان آورند آیا انتظار میبرند مگر عاقبت آنرا روزی که بیاید

تأويله يقول الذين نسوه من قبل قد جاءت رسل ربنا

تفسیر عاقبت آن گویند آنان که فراموش کرده بودند پیش ازین بتحقیق آمده بودند پیغمبران پروردگار ما

بالحق فهل لنا من شفعاء فيشفعوا لنا او نرد فنعمل غير

براستی پس آیا برای ما هیچ درخواست کنندگان که خواهند بود پس درخواست کنند برای ما یا بازگردانیده شویم پس کنیم غیر آن

الذي كنا نعمل قد خسروا انفسهم وضل عنهم ما

که بودیم که کنیم بتحقیق زیان کردند نفسهای خود را و گم شده از ایشان آنچه

كانوا يفترون ۞ ان ربكم الله الذي خلق السموات

بودند که دروغ بافتند بدرستیکه پروردگار شما خداست که آفرید آسمانها

والارض في ستة ايام ثم استوى على العرش يغشي الليل

و زمین را در شش روز پس قرار گرفت بر عرش بپوشاند شب را

النهار يطلبه حثيثا والشمس والقمر والنجوم مسخرات

بروز در حالی که می‌طلبد روز را بسرعت و آفتاب و ماه و ستارگان را رام کرده

بامره الا له الخلق والامر تبارك الله رب العالمين ۞

بفرمان او آگاه باشید مر او راست آفریدن و فرمان بزرگست خدای پروردگار جهانیان

ادعوا ربكم تضرعا وخفية انه لا يحب المعتدين ۞

بخوانید پروردگار خود را در حالی که زاری کننده باشید و پنهانی بدرستیکه او دوست ندارد از حد درگذرندگان را

ولا تفسدوا في الارض بعد اصلاحها وادعوه خوفا و

و تباهی مکنید در روی زمین بعد از آنکه خدا اصلاح آورده و بخوانید خدا را در حالتی که بترسید و

طمعا ان رحمت الله قريب من المحسنين ۞ وهو الذي

طمع داشته باشید رحمت خدا نزدیک است نیکوکاران و اوست که

يرسل الرياح بشرا بين يدي رحمته حتى اذا اقلت

فرو فرستاد بادها را مژده دهنده باران پیش از فرود آمدن رحمت او تا آنگاه که برداشتند بادها

سحابا ثقالا سقناه لبلد ميت فانزلنا به الماء فاخرجنا

ابرها گران بار آب رانیم ما بهر شهری مرده پس فرود فرستادیم بآن ابر آب پس بیرون آوردیم

به من كل الثمرات كذلك نخرج الموتى لعلكم تذكرون

بآن از همه میوه‌ها همچنین بیرون آریم مردگان را تا شاید که شما پند گیرید

والبلد الطيب يخرج نباته باذن ربه والذي خبث لا

و زمین پاکیزه بیرون می‌آید گیاه او بفرمان پروردگار و آن زمینی که ناپاک

يخرج الا نكدا كذلك نصرف الايات لقوم يشكرون

بر نمی آید گیاه مگر اندک بی نفع همچنین بیان میکنیم نشانهای قدرت خود را برای گروهی که شکرگذاری مینمایند

لقد ارسلنا نوحا الى قومه فقال يا قوم اعبدوا الله

هر اینه بتحقیق که فرستادیم نوح را بسوی گروه خویش پس گفت که ای گروه من اپرستش کنید خدا را

ما لكم من اله غيره انى اخاف عليكم عذاب يوم عظيم

نیست مر شما را هیچ خدای غیر از او بدرستیکه من میترسم بر شما عذاب روز بزرگ را

قال الملا من قومه انا لنريك فى ضلال مبين قال

گفتند بزرگان از گروه وی بدرستیکه هر اینه می بینیم ترا در گمراهی هویدا گفت

يا قوم ليس بى ضلالة ولكنى رسول من رب العالمين

ای گروه من نیست بمن گمراهی ولیکن من پیغمبرم از جانب پروردگار جهانیان

ابلغكم رسالات ربى وانصح لكم واعلم من الله ما لا تعلمون

میرسانم بشما پیغامهای پروردگار خود را و نصیحت میکنم برای شما و میدانم از خدا آنچه را نمیدانید

اوعجبتم ان جاءكم ذكر من ربكم على رجل منكم لينذركم

آیا تعجب میکنید از آن که بیاید شما را پندی از جانب پروردگار شما بر مردی از جنس شما تا بترساند شما را

ولتتقوا ولعلكم ترحمون فكذبوه فانجيناه والذين

و تا پرهیزکاری نمایند و شاید شما رحم کرده شوید پس تکذیب کردند او را پس نجات دادیم او را و آنان را

معه فى الفلك واغرقنا الذين كذبوا باياتنا انهم

با او بودند در کشتی و غرق کردیم ما آنان را که تکذیب کردند آیتهای ما را بدرستیکه ایشان

كانوا قوما عمين والى عاد اخاهم هودا قال يا قوم اعبدوا

بودند گروهی کوردلان و بسوی عاد فرستادیم برادر ایشان هود را گفت ای گروه من اپرستید

الله ما لكم من اله غيره افلا تتقون قال الملا الذين

خدا را نیست مر شما را هیچ خدای غیر از او پس آیا پرهیز نمی کنید گفتند بزرگان آنان که

كفروا من قومه انا لنريك فى سفاهة وانا لنظنك

کافر شدند از گروه وی که ما هر اینه می بینیم ترا در بیخردی و ما هر اینه گمان میکنیم ترا

من الكاذبين قال يا قوم ليس بى سفاهة ولكنى رسول

از دروغ گویان گفت ای گروه من نیست بمن بیخردی ولیکن من پیغمبرم

من رب العالمين ابلغكم رسالات ربى وانا لكم ناصح

از جانب پروردگار جهانیان میرسانم شما را فرستادهای پروردگار خود و من مر شما را ناصحم

أمين ۞ أوعجبتم أن جاءكم ذكر من ربكم على رجل منكم

آیا عجب دارید شما که آمد بشما پندی از نزد پروردگار شما بر مردی از جنس شما

لينذركم واذكروا إذ جعلكم خلفاء من بعد قوم نوح و

تا بترساند شمارا و یاد کنید چون گردانید شمارا جانشینان بعد از قوم نوح و

زادكم في الخلق بسطة فاذكروا آلاء الله لعلكم تفلحون ۞

زیاده داد شمارا در میان خلق بطول و قدرت پس یاد کنید نعمتهای خدا را تا باشد شما رستگار شوید

قالوا أجئتنا لنعبد الله وحده ونذر ما كان يعبد

گفتند آیا آمدی تو ما را که بپرستیم خدا را بیگانگی و واگذاریم چیزیرا که بودند که می پرستیدند

آباؤنا فأتنا بما تعدنا إن كنت من الصادقين ۞ قال قد

پدران پس بیار ما را بآنچه وعده داده ما را اگر هستی از راستگویان گفت بتحقیق که

وقع عليكم من ربكم رجس وغضب أتجادلونني في أسماء

واقع شد بر شما از جانب پروردگار شما عذاب و خشمی آیا مجادله میکنید با من در نامهایی که

سميتموها أنتم وآباؤكم ما نزل الله بها من سلطان فانتظروا

نام گذاشتید آنها را شما و پدران شما فرو فرستاده خدا بآنها هیچ حجتی پس انتظار بکشید

إني معكم من المنتظرين ۞ فأنجيناه والذين معه برحمة

که من با شما از انتظار کشندگانم پس رهانیدیم اورا و آنان را که با او بودند برحمتی

منا وقطعنا دابر الذين كذبوا بآياتنا وما كانوا مؤمنين ۞

از نزد خود و برکندیم بیخ و بنیاد آنان را که تکذیب کردند معجزهای مارا و نبودند گروندگان

وإلى ثمود أخاهم صالحا قال يا قوم اعبدوا الله ما لكم

و فرستادیم بسوی ثمود برادر ایشان صالح را گفت ای گروه من بپرستید خدا را نیست مر شمارا

من إله غيره قد جاءتكم بينة من ربكم هذه ناقة

هیچ خدایی غیر از او بتحقیق که آمد شمارا حجتی از نزد پروردگار شما این شتری که

الله لكم آية فذروها تأكل في أرض الله ولا تمسوها بسوء

که خدا بیرون آورده از سنگ برای شما حجتی است پس بگذارید بچرد در زمین خدا و مرسانید اورا بدی

فيأخذكم عذاب أليم ۞ واذكروا إذ جعلكم خلفاء من

پس فرا میگیرد شمارا عذابی دردناک و یاد کنید چون گردانید شمارا جانشینان از

بعد عاد وبوأكم في الأرض تتخذون من سهولها

بعد از قوم عاد و جا داد شمارا در زمین که میگیرید از زمینهای هموار آن

قصورا

قصورا وتنحتون الجبال بيوتا فاذكروا آلاء الله ولا تعثوا في

کوشکها و میتراشید از کوهها خانها پس یاد کنید نعمتهای الهی را و از حد درمگذرید در

الارض مفسدين ۞ قال الملأ الذين استكبروا من قومه

زمین فسادکنندگان گفتند بزرگان آنان که سرکشی کردند از گروهش

للذين استضعفوا لمن آمن منهم أتعلمون أن صالحا مرسل

برای آنان که ناتوان بودند بآنان که گرویده بودند از ایشان آیا میدانید که صالح فرستاده شده

من ربه قالوا إنا بما أرسل به مؤمنون ۞ قال الذين استكبروا

از پروردگارش گفتند ما بآنچه فرستاده شده بآن گرونده‌ایم گفتند آنان که سرکشی کردند

إنا بالذي آمنتم به كافرون ۞ فعقروا الناقة وعتوا عن

که ما بآن چیزی که گرویده اید شما بآن ناگروندگانیم پس پی کردند ناقه را و درگذشتند از

أمر ربهم وقالوا يا صالح ائتنا بما تعدنا إن كنت من المرسلين

فرمان پروردگارشان و گفتند ای صالح بیار ما را بآنچه که وعده کرده ما را اگر هستی تو از فرستادگان

فأخذتهم الرجفة فأصبحوا في دارهم جاثمين ۞ فتولى عنهم

پس فرو گرفت ایشان را لرزشی پس گشتند در سرای خود بر رو افتاده پس برگشت از ایشان

وقال يا قوم لقد أبلغتكم رسالة ربي ونصحت لكم ولكن

و گفت ای گروه من هر آینه بتحقیق که رسانیدم بشما فرستادهای پروردگار خود و نصیحت کردم شما را ولیکن

لا تحبون الناصحين ۞ ولوطا إذ قال لقومه أتأتون الفاحشة

دوست نمیدارید شما نصیحت کنندگان را و برسالت فرستادیم لوط را چون گفت مر گروه خود را آیا می آورید کار زشت

ما سبقكم بها من أحد من العالمين ۞ إنكم لتأتون الرجال

که پیشی نگرفته شما را بآن کار زشت هیچکس از جهانیان بدرستی که شما هر آینه می آیید مردان را

شهوة من دون النساء بل أنتم قوم مسرفون ۞ وما كان

از روی شهوت غیر از زنان بلکه شما گروهی اید اسراف کنندگان و نبود

جواب قومه إلا أن قالوا أخرجوهم من قريتكم إنهم أناس

جواب گروهش مگر آنکه گفتند بیرون کنید لوط و گرویدگان او را از شهر خود بدرستی که ایشان مردمانی

يتطهرون ۞ فأنجيناه وأهله إلا امرأته كانت من

که پاک نمایند خود را پس رهانیدیم لوط را و اهل او را مگر زنش را که بود از

الغابرين ۞ وأمطرنا عليهم مطرا فانظر كيف كان عاقبة

گذشتگان و بارانیدیم بر ایشان باران پس بنگر که چگونه بود سرانجام

المجرمين ۞ وإلى مدين أخاهم شعيبا قال يا قوم اعبدوا
گناهکاران و در شهر مدین برادر ایشان شعیب را گفت ای گروه من بپرستید

الله ما لكم من إله غيره قد جاءتكم بينة من ربكم فأوفوا
خدا را نیست مر شما را هیچ معبودی بجز او بتحقیق که آمد شما را حجتی از پروردگار شما پس تمام بدهید

الكيل والميزان ولا تبخسوا الناس أشياءهم ولا
پیمانه و ترازو را و کم وزن مکنید برای مردمان چیزهای ایشان را

تفسدوا في الأرض بعد إصلاحها ذلكم خير لكم إن
و افساد مکنید در روی زمین بعد از آنکه خدا اصلاح کرده این بهتر است برای شما اگر

كنتم مؤمنين ۞ ولا تقعدوا بكل صراط توعدون
هستید گروندگان و منشینید بهر راهی که بترسانید

وتصدون عن سبيل الله من آمن به وتبغونها عوجا واذكروا
و باز دارید مردمان را از راه خدا کسی را که گرویده است باو و میخواهید راه خدا را کژی و یاد کنید

إذ كنتم قليلا فكثركم وانظروا كيف كان عاقبة
وقتی را که بودید اندک پس بسیار گردانید شما را و بنگرید که چگونه بود سرانجام کار

المفسدين ۞ وإن كان طائفة منكم آمنوا بالذي
تباه کنندگان و اگر بوده است از شما گروهی که گرویدند بانکه

أرسلت به وطائفة لم يؤمنوا فاصبروا حتى يحكم الله
فرستاده ام باو و گروهی نگرویدند پس صبر کنید تا آنکه حکم کند خدا

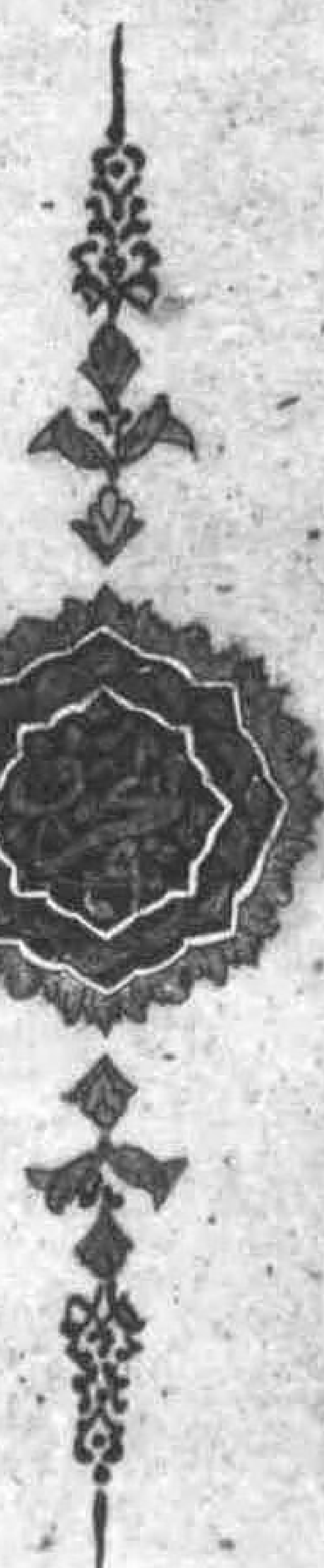
بيننا وهو خير الحاكمين ۞ قال الملأ الذين استكبروا
میان ما و او بهترین حکم کنندگان گفتند بزرگان آنان که سرکشی کردند

من قومه لنخرجنك يا شعيب والذين آمنوا معك من
از گروه وی که هر آینه بیرون میکنیم ترا ای شعیب و آنان که ایمان آورده اند با تو از این

قريتنا أو لتعودن في ملتنا قال أولو كنا كارهين
شهر ما یا معاودت کنید در کیش ما گفت آیا برگردیم بدین شما هرچند که ما کراهت داشته باشیم

قد افترينا على الله كذبا إن عدنا في ملتكم بعد إذ نجانا
بتحقیق که بسته خواهیم بود بر خدا دروغی را اگر برگردیم در کیش شما بعد از آنکه نجات داد

الله منها وما يكون لنا أن نعود فيها إلا أن يشاء الله
خدا از آن کیش و سزاوار نیست برای ما که برگردیم در آن کیش شما مگر آنکه ما را خواهد خدا

رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ

پروردگار ما فرا گرفت پروردگار ما همه چیز را از راه دانش بر خدا اعتماد کردیم پروردگارا حکم کن

بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ۞ وَقَالَ

میان ما و میان گروه ما براستی و تو بهترین حکم کنندگانی و گفتند

الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذًا

بزرگان که کافر بودند از گروه او که اگر پیروی کنید شعیب را بدرستیکه شما آنگاه

لَخَاسِرُونَ ۞ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ

از زیانکاران اند پس فرا گرفت ایشان را زلزله پس گردیدند در سراهای خود برو در افتادگان

الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ

آنان که تکذیب کردند شعیب را گویا که نبودند در آنجا آنان که تکذیب کردند شعیب را بودند ایشان زیانکاران

فَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ

پس روی گردانید شعیب از ایشان گفت ای گروه من هر آینه بتحقیق رسانیدم بشما پیغامهای پروردگار خود و نصیحت کردم شما را

فَكَيْفَ آسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ كَافِرِينَ ۞ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ

پس چگونه اندوه خورم بر گروه کافران و نفرستادیم در هیچ دهی

مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ

هیچ پیغمبری مگر فرا گرفتیم اهل آن شهر را ببلاها و قحطها و آزارها تا شاید ایشان

يَضَّرَّعُونَ ۞ ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ

زاری کنند پس بدل کردیم بجای بدی و قحط نیکی و نعمت تا که

عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ

بسیار شوند و گفتند که رسید پدران ما را هم آزارها و بلاها پس فرا گرفتیم ایشان را

بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۞ وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَ

ناگاه و ایشان نمی‌دانستند و اگر آنکه اهل آن شهرها ایمان می‌آوردند

اتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَرَكَاتٍ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِنْ

و پرهیزکاری می‌نمودند هر آینه می‌گشودیم بر ایشان برکتها و فراخی روزیها از آسمان و زمین ولیکن

كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۞ أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ

تکذیب کردند پس فرا گرفتیم ایشان را بسبب آنچه بودند که کسب می‌کردند آیا بی‌ترس اند اهل شهرها

أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيَاتًا وَهُمْ نَائِمُونَ ۞ أَوَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ

از آنکه بیاید ایشان را عذاب ما در شب که خفته باشند و آیا ایمن اند اهل شهرها

أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يَلْعَبُونَ ۞ أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا

از آنکه بیاید بدیشان عذاب ما چاشتگاه و ایشان بازی میکردند آیا ایمن شدند از تدبیر خدا پس

يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ۞ أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ

ایمن نشود از عذاب خدا مگر گروه زیانکاران آیا راه ننموده برای آنان

يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا أَنْ لَوْ نَشَاءُ أَصَبْنَاهُمْ

که میراث برده اند زمین را بعد از هلاک شدن اهل آن که اگر خواهیم برسانیم بایشان

بِذُنُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ۞ تِلْكَ الْقُرَىٰ

بسبب گناهان ایشان و مهر میزنیم بر دلهای ایشان پس ایشان نمی شنوند این شهرها

نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَائِهَا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ

حکایت کردیم بر تو از خبرهای آنها و هر آینه آمد ایشان را پیغمبران ایشان بمعجزهای روشن

فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ

پس نبودند که بگروند بسبب آنچه دروغ داشتند پیش ازین همچنین مهر میکند

اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ۞ وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ

خدا بر دلهای کافران و نیافتیم برای بیشتر ایشان از وفای عهد

وَإِنْ وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ۞ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ

و یافتیم بیشتر ایشان را نافرمانان پس برانگیختیم بعد از ایشان

مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَظَلَمُوا بِهَا فَانْظُرْ كَيْفَ

موسی را بمعجزهای روشن بسوی فرعون و گروه وی پس ستم کردند بان معجزها پس نگر که چگونه

كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ۞ وَقَالَ مُوسَىٰ يَا فِرْعَوْنُ إِنِّي

بود سرانجام کار افساد کنندگان و گفت موسی ای فرعون بدرستی که من

رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۞ حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى

پیغامبرم از جانب پروردگار جهانیان سزاوارم و واجب بر من که نگویم بر

اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي

خدا مگر راستی تحقیق که آمدم شما را معجزه روشن از پروردگار شما پس بفرست با من بنی

إِسْرَائِيلَ ۞ قَالَ إِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِنْ كُنْتَ

اسرائیل را گفت فرعون که اگر تو هستی که آمده بمعجزه پس بیار آن معجزه را اگر هستی تو

مِنَ الصَّادِقِينَ ۞ فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ

از راستگویان پس انداخت عصای خود را پس ناگاه اژدها شد هویدا

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ ۞ قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْ

و کشید اندر بغل دست خود را پس آنگاه آن چون آفتاب بی عیبی بود برای نظر کنندگان گفتند بزرگان از قوم

فِرْعَوْنَ إِنَّ هَٰذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ۞ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ

فرعون بدرستی که این مرد هرآینه ساحری است دانا میخواهد که بیرون کند شمارا از

أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ۞ قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي

زمین شما پس چه میفرمایید گفتند بتعویق انداز هم او و برادرش را و بفرست در

الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ۞ يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ۞ وَجَاءَ

شهرها گروه جمع کنندگان تا بیاورند ترا هر جادوگری است دانا و آمدند

السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ

جادوگران بنزد فرعون گفتند بدرستی که برای ما هرآینه مزدی بزرگ است اگر باشیم ما بر موسی غلبه کنندگان

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ۞ قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ

گفت فرعون آری و هرآینه شما از نزدیکان من خواهید بود گفتند ساحران ای موسی یا تو می اندازی عصا

وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ ۞ قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا

و یا اگر باشیم ما اندازندگان آلت سحر گفت موسی بیندازید پس چون انداختند

سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرٍ عَظِيمٍ ۞

سحر کردند در نظرهای مردمان و ترسانیدند ایشان را و آمدند بجادوی بزرگ

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا

و وحی فرستادیم بسوی موسی که بینداز عصای خود را پس آنگاه آن اژدها شد که فرو برد هرچه

يَأْفِكُونَ ۞ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞

بچشم مردم نمیبود پس ثابت شد حق و باطل شد آنچه بودند که کردند سحر

فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَاغِرِينَ ۞ وَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ

پس مغلوب شدند آنجا که معارضه کردند و گشتند بحال ذلت و خواری و افتادند جادوگران

سَاجِدِينَ ۞ قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۞ رَبِّ مُوسَىٰ

سجده کنندگان گفتند که ایمان آوردیم بپروردگار جهانیان پروردگار موسی

وَهَارُونَ ۞ قَالَ فِرْعَوْنُ آمَنْتُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ

و هارون گفت فرعون ایمان آوردید باو پیش از آنکه رخصت دهم شمارا

إِنَّ هَٰذَا لَمَكْرٌ مَكَرْتُمُوهُ فِي الْمَدِينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا

بدرستی که این هرآینه مکری است که کرده اندازید در این شهرها تا بیرون کنید از آن شهر اهلش را

فسوف تعلمون ۞ لأقطعن أيديكم وأرجلكم من خلاف

پس زود باشد که بدانید هر آینه می برم دستهای شمارا و پاهای شمارا بخلاف یکدیگر

ثم لأصلبنكم أجمعين ۞ قالوا إنا إلى ربنا منقلبون ۞

پس بر دار میکنم شمارا همگی گفتند بدرستیکه ما بسوی پروردگار خود برگردیم

وما تنقم منا إلا أن آمنا بآيات ربنا لما جاءتنا ربنا

و عذاب نمیکنی ما را مگر بسبب آنکه ایمان آوردیم بمعجزات پروردگار خود چون آمد بما آن معجزات پروردگار

أفرغ علينا صبرا وتوفنا مسلمين ۞ وقال الملأ من قوم

بریز بر ما صبر عظیم و بمیران ما را در حالتیکه مسلمان باشیم و گفتند بزرگان از گروه

فرعون أتذر موسى وقومه ليفسدوا في الأرض ويذرك

فرعون آیا میگذاری موسی و گروهش را تا فساد کنند در زمین و واگذارند

وآلهتك قال سنقتل أبناءهم ونستحيي نساءهم وإنا

و خدایان ترا گفت بتحقیق که خواهیم کشت پسران ایشانرا و زنده میگذاریم دختران ایشانرا و بدرستیکه ما

فوقهم قاهرون ۞ قال موسى لقومه استعينوا بالله

بر زبر ایشان غالبانیم گفت موسی با قوم خود یاری خواهید از خدا

واصبروا إن الأرض لله يورثها من يشاء من عباده و

و صبر کنید بدرستیکه زمین مر خدایراست میراث میدهد آنرا هرکه خواهد از بندگان خود و

العاقبة للمتقين ۞ قالوا أوذينا من قبل أن تأتينا ومن

سرانجام پرهیزگاران راست گفتند قوم موسی رنجانیده شده ایم پیش از آنکه بیایی تو ما را و بعد از آن

بعد ما جئتنا قال عسى ربكم أن يهلك عدوكم

و بعد آنکه آمدی ما را گفت موسی که امید دارم که پروردگار شما هلاک کند دشمن شمارا

ويستخلفكم في الأرض فينظر كيف تعملون ۞ ولقد أخذنا

و جانشین کند شمارا در روی زمین پس ببیند خدا که چگونه کار میکنید و بتحقیق که گرفتیم

آل فرعون بالسنين ونقص من الثمرات لعلهم يذكرون

تابعان فرعون را بقحطیها و نقصان بعضی از میوها تا شاید ایشان پند پذیرند

فإذا جاءتهم الحسنة قالوا لنا هذه وإن تصبهم سيئة

پس چون آمد ایشانرا فراوانی گفتند از برای ما خاص است این و اگر برسد ایشانرا بلا

يطيروا بموسى ومن معه ألا إنما طائرهم عند الله ولكن

فال بد میزنند بموسی و کسیکه با او گرویده بود آگاه باشید که شومی ایشان مگر نزد خداست ولیکن

اکثرهم

أكثرهم لا يعلمون ۝ وقالوا مهما تأتنا به من آية لتسحرنا

بیشتر ایشان نمیدانند و گفتند هرچند ما را بیاری ما را که جادو کنی ما را

بها فما نحن لك بمؤمنين ۝ فأرسلنا عليهم الطوفان

بآن پس نیستیم ما مر ترا گروندگان پس فرستادیم بر ایشان آب بسیار

والجراد والقمل والضفادع والدم آيات مفصلات

و ملخ و شپش و وزغها و خون نشانها که ظاهر و روشن بود

فاستكبروا وكانوا قوما مجرمين ۝ ولما وقع عليهم

پس گردن کشی کردند و بودند گروه گناه کاران و چون واقع شد بر ایشان

الرجز قالوا يا موسى ادع لنا ربك بما عهد عندك لئن

عذابی گفتند ای موسی بخوان برای ما پروردگار خود را بآنچه عهد و شرط کرده نزد تو هر آینه

كشفت عنا الرجز لنؤمنن لك ولنرسلن معك بني

اگر برداری از ما بلا را هر آینه گرویم بتو و هر آینه میفرستیم با تو فرزندان

إسرائيل فلما كشفنا عنهم الرجز إلى أجل هم بالغوه

یعقوب را پس چون زایل گردانیدیم از ایشان بلا را تا مدتی که ایشان رسیدند

إذا هم ينكثون ۝ فانتقمنا منهم فأغرقناهم في اليم بأنهم

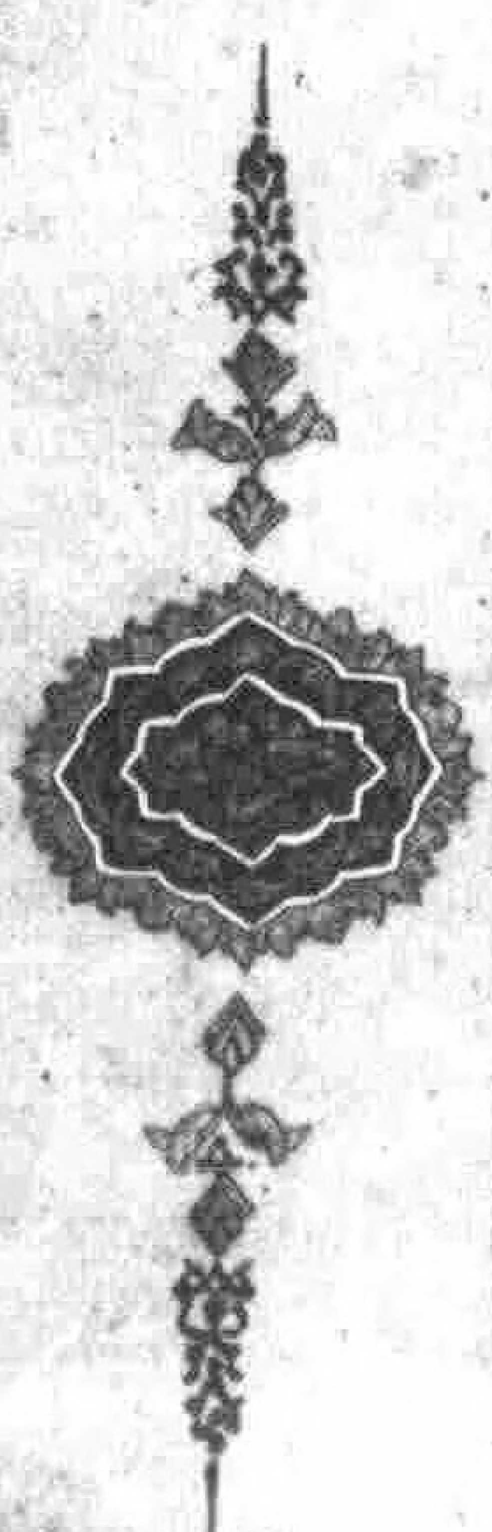
ناگاه ایشان شکستند پیمان خود را پس انتقام کشیدیم از ایشان پس غرق کردیم ایشان را در دریا بسبب آنکه ایشان

كذبوا بآياتنا وكانوا عنها غافلين ۝ وأورثنا القوم الذين

دروغ داشتند نشانهای ما را و بودند از آن نشانها بی خبران و میراث دادیم مر گروهی را که

كانوا يستضعفون مشارق الأرض ومغاربها التي

بودند ضعیف و ناتوان شده جهتهای شرق زمین و اطراف غرب آنرا آنچنانکه

باركنا فيها وتمت كلمت ربك الحسنى على بني إسرائيل

برکت کرده بودیم در آنها و تمام شد سخن پروردگار تو که نیکو بود بر بنی اسرائیل

بما صبروا ودمرنا ما كان يصنع فرعون وقومه وما

بسبب صبر ایشان و ویران کردیم آنچه بود که ساخته بود عمارات فرعون و قوم فرعون و آنچه

كانوا يعرشون ۝ وجاوزنا ببني إسرائيل البحر فأتوا على

بودند که بر افراشته بودند از کوشکها و گذرانیدیم بنی اسرائیل از دریا پس آمدند بر

قوم يعكفون على أصنام لهم قالوا يا موسى اجعل لنا

گروهی که اقامت میکردند بپرستش بتان گفتند ای موسی بگردان برای ما

إِلٰهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ۞ إِنَّ هٰؤُلَاءِ مُتَبَّرٌ

خدائی همچنان که برای ایشان خدایان است گفت بدرستی که شما گروه نادانانید بدرستی که این گروه ضایع است

مَا هُمْ فِيهِ وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞ قَالَ أَغَيْرَ اللّٰهِ أَبْغِيكُمْ

آنچه ایشان اندرانند و نابود است آنچه هستند که میکنند گفت آیا غیر از خدا میخواهید شما

إِلٰهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ۞ وَإِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ

خدائی و اوست که زیادتی داده شما را بر جهانیان عصر خود و چون رهانیدیم ما شما را از تابعان

فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُقَتِّلُونَ أَبْنَاءَكُمْ

فرعون که می چشیدند برای شما بد عذابی را میکشتند پسران شما را

وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ۞ وَ

و زنده میگذاشتند دختران شما را و در آن امتحان بود شما را از نزد پروردگار شما امتحانی بزرگ و

وَاعَدْنَا مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتْمَمْنَاهَا بِعَشْرٍ فَتَمَّ مِيقَاتُ

وعده دادیم ما موسی را برای دادن توریت سی شب و تمام گردانیدیم از آن به ده شب دیگر پس تمام گشت وقتی که بوعده

رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي

پروردگار او چهل شب گذشت و گفت موسی برادر خویش هارون جانشین من باش در میان

قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ۞ وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ

گروه من و باصلاح بیار کار ایشان و پیروی مکن راه افساد کنندگان را و چون آمد موسی

لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ

بوعده گاه ما و سخن کرد او را پروردگار او گفت پروردگار من بنمای تو خود را تا بنگرم بسوی تو گفت هرگز

تَرَانِي وَلٰكِنِ انْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ

نمی بینی و لیکن بنگر بسوی کوه پس آرام گرفت بجای خود پس زود باشد

تَرَانِي فَلَمَّا تَجَلَّىٰ رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَىٰ صَعِقًا

که بینی مرا پس چون تابان شد پروردگار موسی کوه را گردانید خرد را و افتاده موسی بیهوش

فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ

پس چون بهوش آمد گفت منزه پروردگارا بدرستی که بازگشت کردم بسوی تو و من اول کسی از گروندگانم

قَالَ يَا مُوسَىٰ إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِي وَبِكَلَامِي

گفت خدا ای موسی که من برگزیدم ترا بر مردمان به پیامهای خود و سخن گفتن

فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ۞ وَكَتَبْنَا لَهُ فِي

پس فراگیر آنچه میدهم ترا و باش از شکرگذاران و نوشتیم ما برای او در

الالواح من كل شيء موعظة وتفصيلا لكل شيء فخذها

تختهای توریة از هر چیزی پندی و تفصیل برای همه احکام پس بگیر این الواح

بقوة وامر قومك ياخذوا باحسنها سأريكم دار الفاسقين

به توانائی و امر کن قوم خود را که فرا گیرند نیکوترین آنچه در الواح است زود باشد که بنمایم شما را سرای نافرمان برداران

ساصرف عن آياتي الذين يتكبرون في الارض بغير

زود بگردانم از آیتهای یگانگی و قدرت خود آنان را که گردن کشی مینمایند در روی زمین بنا

الحق وان يروا كل آية لا يؤمنوا بها وان يروا سبيل

حق و اگر ببینند همه آیتها را نگروند بآن و اگر ببینند راه راست

الرشد لا يتخذوه سبيلا وان يروا سبيل الغي يتخذوه

و ثواب را فرا نگیرند راه حق را و اگر ببینند راه کجی فرا گیرند

سبيلا ذلك بانهم كذبوا بآياتنا وكانوا عنها غافلين

راه خود این بسبب آنست که تکذیب کردند آیتهای ما را و بودند از آنها بیخبران

والذين كذبوا بآياتنا ولقاء الآخرة حبطت اعمالهم

و آنانکه تکذیب کردند آیتهای ما را و رسیدن بروز جزا نابود شد کردارشان

هل يجزون الا ما كانوا يعملون ۞ واتخذ قوم موسى من

آیا سزا داده میشوند مگر آنچه بودند که میکردند و فرا گرفتند برای پرستش قوم موسی از

بعده من حليهم عجلا جسدا له خوار ۞ الم يروا انه لا

او بطور از زیورهای خود گوساله کالبدی بیجانی را که آوازی بود مانند گاو و آیا ندیدند که

يكلمهم ولا يهديهم سبيلا اتخذوه وكانوا ظالمين ۞

سخن نمیکرد آن گوساله با ایشان و نمینماید با ایشان راه راست فرا گرفتند او را و بودند ستمکاران

ولما سقط في ايديهم وراوا انهم قد ضلوا قالوا لئن لم

و چون از پشیمانی گزنده شد دستهای ایشان و دیدند که ایشان بتحقیق گمراه شدند گفتند هر آینه که اگر

يرحمنا ربنا ويغفر لنا لنكونن من الخاسرين ۞ ولما رجع

رحم نکند بر ما پروردگار ما و نیامرزد برای ما هر آینه خواهیم بود از زیان کاران و چون برگشت

موسى الى قومه غضبان اسفا قال بئسما خلفتموني من

موسی بسوی قوم خویش خشمناک و اندوهناک گفت بد نیابت کردید مرا پس

بعدي اعجلتم امر ربكم والقى الالواح واخذ براس

از من آیا شتاب کردید فرمان پروردگار خود را و انداخت صفحهای توریة را و گرفت سر

أخيه يجره إليه قال ابن أم إن القوم استضعفوني و

برادر خویش را کشید او را بسوی خود گفت هارون ای پسر مادر من بدرستی که این قوم ناتوان کردند مرا و

كادوا يقتلونني فلا تشمت بي الأعداء ولا تجعلني مع

نزدیک بودند که بکشند مرا پس شاد مکن بر من دشمنان را و مگردان مرا با

القوم الظالمين ۞ قال رب اغفر لي ولأخي وأدخلنا

گروه ستمکاران گفت موسی ای پروردگار من بیامرز مرا و برادر مرا و در آر ما را

في رحمتك وأنت أرحم الراحمين ۞ إن الذين اتخذوا

در رحمت خود و تو مهربان‌ترین رحم کنندگانی بدرستی که آنان که فرا گرفتند

العجل سينالهم غضب من ربهم وذلة في الحيوة

پرستش گوساله را زود میرسد ایشان را خشم از پروردگار ایشان و خواری در زندگی

الدنيا وكذلك نجزي المفترين ۞ والذين عملوا

این جهان و همچنین جزا دهیم دروغ گویان را و آنان که کردند

السيئات ثم تابوا من بعدها وآمنوا إن ربك من بعدها

بدیها پس توبه کردند پس از آن کارها و ایمان آوردند بدرستی که پروردگار تو پس از توبه

لغفور رحيم ۞ ولما سكت عن موسى الغضب أخذ الألواح

هر آینه آمرزنده مهربان است و چون فرو نشست از موسی خشم فرا گرفت آن لوحها را

وفي نسختها هدى ورحمة للذين هم لربهم يرهبون ۞

و در نوشته آنها راهنمائی و بخشش بود مر آنان را که ایشان از پروردگار خود ترسند

واختار موسى قومه سبعين رجلا لميقاتنا فلما أخذتهم

و برگزید موسی از قوم خود هفتاد مرد برای وعده گاه ما پس چون فرا گرفت

الرجفة قال رب لو شئت أهلكتهم من قبل وإياي

صاعقه گفت موسی ای پروردگار من اگر میخواستی که هلاک سازی ایشان را پیش از این و مرا

أتهلكنا بما فعل السفهاء منا إن هي إلا فتنتك تضل

آیا هلاک میکنی ما را با آنچه کردند بیخردان ما نیست این مگر آزمایش تو گمراه میسازی به ضلالت

بها من تشاء وتهدي من تشاء أنت ولينا فاغفر لنا

هر کسرا که میخواهی و راه مینمائی هر کسرا که میخواهی تو یاور مائی پس بیامرز ما را

وارحمنا وأنت خير الغافرين ۞ واكتب لنا في هذه الدنيا

و ببخشای بر ما و تو بهترین آمرزندگانی و بنویس برای ما در این جهان

حسنه

حسنة وفي الآخرة إنا هدنا إليك قال عذابي أصيب به

نیکی و در آن جهان بما بدرستی که ما راه یافتیم بسوی تو گفت خدا که عذاب من میرسانم بآن

من أشاء ورحمتي وسعت كل شيء فسأكتبها للذين

کسی را که خواهم و رحمت من که فراخ و فرا گرفته همه چیز را پس زود باشد که نویسم برای آنان که

يتقون ويؤتون الزكوة والذين هم بآياتنا يؤمنون ۞ الذين

پرهیزکاری میکنند و میدهند زکوة را و آنان که ایشان بآیتهای ما میگروند آنان که

يتبعون الرسول النبي الأمي الذي يجدونه مكتوبا عندهم

پیروی میکنند فرستاده شده که آن پیغمبر منسوب بام القری است که بیابند او را مکتوب نزد ایشان

في التورية والإنجيل يأمرهم بالمعروف وينهيهم عن

در توریه و انجیل و امر میفرماید ایشان را بنیکی و نهی میکند ایشان را از

المنكر ويحل لهم الطيبات ويحرم عليهم الخبائث ويضع

بدیها و حلال میکند برای ایشان پاکیزها از خوردنیها و حرام میکند بر ایشان پلیدها را و برمیدارد

عنهم إصرهم والأغلال التي كانت عليهم فالذين آمنوا

از ایشان بارگران ایشان را و تکالیف شاقه را که بودند بر ایشان پس آنان که گرویدند

به وعزروه ونصروه واتبعوا النور الذي أنزل معه

بآن و تعظیم کردند او را و یاری کردند او را و پیروی کردند نوری را که فرود فرستاده شده با او

أولئك هم المفلحون ۞ قل يا أيها الناس إني رسول

این گروه ایشانند رستگاران بگوای مردمان بدرستی که من پیغمبر

الله إليكم جميعا الذي له ملك السموات والأرض لا

خدایم بسوی شما همگی آن خدائی که او راست پادشاهی آسمانها و زمین نیست

إله إلا هو يحيي ويميت فآمنوا بالله ورسوله النبي الأمي

معبودی مگر او زنده میگرداند و میمیراند پس بگروید بخدا و پیغمبر خدا پیغمبر

الذي يؤمن بالله وكلماته واتبعوه لعلكم تهتدون ۞

آن رسول که گرود بخدا و بسخنان فرستاده او و پیروی کنید او را تا شاید شما راه یافته شوید

ومن قوم موسى أمة يهدون بالحق وبه يعدلون ۞ و

و بعضی از گروه موسی گروه اند که راه مینمایند مردمان را براه راست و بآن راه خود عدل میکنند

قطعناهم اثنتي عشرة أسباطا أمما وأوحينا إلى موسى إذ

و گردانیدیم ایشان را دوازده سبط که دوازده گروه بودند و وحی فرستادیم بسوی موسی چون

استسقیه قومه ان اضرب بعصاك الحجر فانبجست منه اثنتا

استسقا طلب کردند مرکز او که بزن عصای خود را بر سنگ پس روان شد از ان سنگ دوازده

عشرة عینا قد علم کل اناس مشربهم وظللنا علیهم

چشمه بتحقیق که دانستند هر یک از مردمان ابخور خود را و سایه کردیم ما بر ایشان

الغمام وانزلنا علیهم المن والسلوی کلوا من طیبات ما

ابر را و فرو فرستادیم بر ایشان ترنجبین و مرغ سلوی که بخورید از پاکیزهای انچه

رزقناکم وما ظلمونا ولکن کانوا انفسهم یظلمون ۞ واذ

روزی کردیم شما را و ستم نکردند بر ما ولیکن بودند که بر نفسهای خود ستم میکردند و یاد کن چون

قیل لهم اسکنوا هذه القریة وکلوا منها حیث شئتم وقولوا

گفته شد با ایشان را ارام گیرید درین شهر یعنی بیت المقدس و بخورید از خوردنیهای ان هر جا که خواهید و بگویید

حطة وادخلوا الباب سجدا نغفر لکم خطیئاتکم سنزید المحسنین

مقصود ما امرزش است و در ایید دروازه شهر را در حالی که سجده کنان باشید تا بیامرزیم برای شما گناهان شما را زیاده کنیم نیکوکاران را

فبدل الذین ظلموا منهم قولا غیر الذی قیل لهم فارسلنا

پس بدل کردند انان که ستم کردند از ایشان گفتار را که مامور بودند غیر انچه گفته شده بود با ایشان پس فرستادیم

علیهم رجزا من السماء بما کانوا یظلمون ۞ واسئلهم عن

بر ایشان عذابی از اسمان بسبب انچه بودند که ستم میکردند و بپرس از ایشان از حال

القریة التی کانت حاضرة البحر اذ یعدون فی السبت

ان قریه که بود نزدیک دریا چون در گذشتند از حکم خدا در روز شنبه

اذ تاتیهم حیتانهم یوم سبتهم شرعا ویوم لا یسبتون لا

هنگامی که می امدند ایشان را ماهیان در روز شنبه همه پیدا و در روزی که شنبه نمیکردند نمی

تاتیهم کذلک نبلوهم بما کانوا یفسقون ۞ واذ قالت امة

امدند ماهیان بایشان همچنین امتحان میکنیم ایشان را بسبب انچه بودند که نافرمانی میکردند و یاد کن هنگامی را که گفتند گروهی

منهم لم تعظون قوما الله مهلکهم او معذبهم عذابا

از ایشان چرا پند میدهید گروهی را که خدا هلاک کننده ایشان یا عذاب کننده ایشان است عذابی

شدیدا قالوا معذرة الی ربکم ولعلهم یتقون ۞ فلما

سخت گفتند جهت عذرخواهی بسوی پروردگار شما و تا شاید که ایشان پرهیزگاری نمایند پس چون

نسوا ما ذکروا به انجینا الذین ینهون عن السوء واخذنا

فراموش کردند انچه پند داده شده بودند بان رهانیدیم انانرا که نهی میکردند از بدی و فرا گرفتیم

الذين ظلموا بعذاب بئيس بما كانوا يفسقون ۞ فلما عتوا عن

آنان را که ستم کردند بعذاب سختی بسبب آنچه بودند که نافرمانی میکردند پس چون سرباز زدند از

ما نهوا عنه قلنا لهم كونوا قردة خاسئين ۞ واذ تاذن

آنچه نهی کرده شده بودند ازان گفتیم بایشان که باشید بوزینگان امید بریدگان از رحمت الهی و یاد کن چون اعلام کرد

ربك ليبعثن عليهم الى يوم القيامة من يسومهم سوء

پروردگار تو که هرآینه بگمارد بر ایشان تا روز رستخیز کسی را که بچشاند بایشان بد

العذاب ان ربك لسريع العقاب وانه لغفور رحيم ۞

عذابی بدرستی که پروردگار تو زود عقوبت است و بدرستی که او هرآینه آمرزنده مهربان است

وقطعناهم في الارض امما منهم الصالحون ومنهم دون

و پراکنده گردانیدیم ایشان را در روی زمین گروهها پراکنده بعضی از ایشان نیکوکاران و بعضی از ایشان پست

ذلك وبلوناهم بالحسنات والسيئات لعلهم يرجعون ۞

ازان و امتحان کردیم ایشان را به نیکیها و بدیها تا شاید ایشان باز گشت نمایند

فخلف من بعدهم خلف ورثوا الكتاب ياخذون عرض

پس درآمدند بعد از ایشان درآمدگان که بمیراث بردند توریه را فرا میگرفتند متاع

هذا الادنى ويقولون سيغفر لنا وان ياتهم عرض

این جهان فانی که زبون ترست و میگویند که زود باشد که آمرزیده شود برای ما و اگر آید ایشان را متاعی

مثله ياخذوه الم يؤخذ عليهم ميثاق الكتاب ان لا

مانندآن میگیرند آنرا آیا گرفته نشد بر ایشان پیمان محکم در توریه که

يقولوا على الله الا الحق ودرسوا ما فيه والدار الاخرة

نگویند بر خدا مگر راستی و خوانده اند آنچه در توریه است و سرای آن جهان

خير للذين يتقون افلا تعقلون ۞ والذين يمسكون

برای آنان که پرهیزکاری مینمایند بهترست پس آیا نمی فهمند و آنانکه چنگ در میزنند

بالكتاب واقاموا الصلوة انا لا نضيع اجر المصلحين ۞

بتوریه و بپا میدارند نماز را بدرستی که ما ضایع نمیکنیم مزد اصلاح کنندگان را

واذ نتقنا الجبل فوقهم كانه ظلة وظنوا انه واقع بهم

و یاد کن چون برکندیم کوه را و داشتیم بر زبر ایشان گویا سایه بانی بود و دانستند که او واقع بر سر ایشان

خذوا ما اتيناكم بقوة واذكروا ما فيه لعلكم

فرا گیرید آنچه ورشاده شما را بتوانائی و یاد کنید آنچه در توریه است تا شاید شما

تتقون ۞ واذ اخذ ربك من بني ادم من ظهورهم ذريتهم و

پرهیزگاری نمایند   و یاد کن چون فرا گرفت پروردگار از فرزندان ادم از پشتهای پدران فرزندانشان که متولد خواهند شد و

اشهدهم على انفسهم الست بربكم قالوا بلى شهدنا ان

گواه گرفت ایشان را بر نفسهای خود گفت خدا ایستم من پروردگار شما گفتند اری گواهی میدهیم بر وحدانیت

تقولوا يوم القيامة انا كنا عن هذا غافلين ۞ او تقولوا

تا انکه گویند روز رستخیز بدرستیکه ما بودیم از این بیخبران   یا گویند

انما اشرك اباؤنا من قبل وكنا ذرية من بعدهم افتهلكنا

که جز این نیست که شرک اوردند پدران ما پیش از این و بودیم ما فرزندان ایشان پس از ایشان ایا هلاک میسازی ما را

بما فعل المبطلون ۞ وكذلك نفصل الايات ولعلهم

بسبب انچه کردند ناحق روشن   و همچنین تفصیل میدهیم معجزات را و تا ایشان

يرجعون ۞ واتل عليهم نبا الذي اتيناه اياتنا فانسلخ

بر گردند   و بخوان بر ایشان خبر انکه دادیم ما او را معجزها   پس برهنه امد

منها فاتبعه الشيطان فكان من الغاوين ۞ ولو شئنا

از ان معجزها پس پیرو او شد برای اضلال ابلیس پس بود از گمراهان   و اگر خواستیمی ما

لرفعناه بها ولكنه اخلد الى الارض واتبع هوىه فمثله

هر اینه می برافراشتیم رتبه او را بسبب ان ایات لیکن او میل کرد بسوی زمین و پیروی کرد خواهش خود را پس داستان

كمثل الكلب ان تحمل عليه يلهث او تتركه يلهث ذلك

داستان سگ است که اگر حمله کنی بر او زبان بیرون کند از دهان یا واگذاری او را زبان از دهن بیرون کند این

مثل القوم الذين كذبوا باياتنا فاقصص القصص لعلهم

داستان گروهی است انان که تکذیب کردند ایتهای ما را پس بخوان بر ایشان ان قصها را تا ایشان

يتفكرون ۞ ساء مثلا القوم الذين كذبوا باياتنا و

اندیشه نمایند   بد است داستان گروه انان که تکذیب کردند نشانهای ما را و

انفسهم كانوا يظلمون ۞ من يهد الله فهو المهتدي ومن

بر نفسهای خود بودند که ستم میکردند   کسی را که راه نماید خدا پس او است راه یافته   و کسی را که

يضلل فاولئك هم الخاسرون ۞ ولقد ذرانا لجهنم

وا میگذارد در ضلالت پس ان گروه ایشانند زیانکاران اند   و هر اینه بحقیقت که افریدیم برای دوزخ

كثيرا من الجن والانس لهم قلوب لا يفقهون بها

بسیاری از جنیان و ادمیان را برای ایشان است دلهایی که نمی فهمند بان حق را

ولهم

وَلَهُمْ اَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ اٰذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا اُولٰٓئِكَ

ومر ایشانراست دیدها که نمی بینند بان ومر ایشانراست گوشها که نمی شنوند بان گروه این

كَالْاَنْعَامِ بَلْ هُمْ اَضَلُّ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ۞ وَلِلّٰهِ الْاَسْمَاءُ

مانند چهارپایان اند بلکه ایشان گمراه ترند این گروه ایشان بیخبرانند ومر خدایراست نامها

الْحُسْنٰى فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِىٓ اَسْمَآئِهِ

نیکو پس بخوانید خدارا بان نامها وبگذارید انان را که میل میکنند بکجی در نامهای خدا

سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞ وَمِمَّنْ خَلَقْنَآ اُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ

زود سزا داده میشوند انچه را که بودند که میکردند واز انها که افریدیم ما گروهی اند که راه نمایند مردمان را براستی

وَبِهٖ يَعْدِلُونَ ۞ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ

وبراستی میل کنند وانانکه تکذیب کردند ایتهای مارا زود بگیریم ایشانرا ناگاه از جائی

لَا يَعْلَمُونَ ۞ وَاُمْلِى لَهُمْ اِنَّ كَيْدِى مَتِينٌ اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ جِنَّةٍ

که ندانند ومهلت دهیم برای ایشان بدرستی که گرفتن من بناگاه محکم است ایا اندیشه نمیکنند که نیست صاحب ایشانرا هیچ جنونی

اِنْ هُوَ اِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ۞ اَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِى مَلَكُوتِ السَّمٰوَاتِ

نیست او مگر ترساننده هویدا ایا نظر نمیکنند در اثار عظیمه پادشاهی اسمانها

وَالْاَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ شَىْءٍ وَاَنْ عَسٰٓى اَنْ يَكُونَ قَدِ

وزمین وانچه افریده خدا از همه چیز ودر انکه شاید که بوده باشد

اقْتَرَبَ اَجَلُهُمْ فَبِاَىِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ۞ مَنْ يُضْلِلِ

نزدیک اخر عمر ایشان پس بکدام سخن بعد از قران میگروند کسیرا که واگذارد

اللّٰهُ فَلَا هَادِىَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِى طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ يَسْئَلُونَكَ

خدا بضلالت پس نیست راهنما برای او ومیگذارد ایشانرا در گمراهی خودشان در حالی که متحیرند میپرسند ترا

عَنِ السَّاعَةِ اَيَّانَ مُرْسٰيهَا قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّى ۞ لَا

از قیامت که کی میباشد وقوع واستقرار ان بگو جز این نیست که دانستن ان نزد پروردگار من است

يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَآ اِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِى السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ لَا

پیدا نمیکند در وقتش مگر او در حالتی که گران است از وی در اسمانها وزمین

تَاْتِيكُمْ اِلَّا بَغْتَةً يَسْئَلُونَكَ كَاَنَّكَ حَفِىٌّ عَنْهَا قُلْ اِنَّمَا

نمیاید لکن روز شمارا مگر ناگاه سوال میکنند از تو که بسیار رسیده شده اند ان روز از ان بگو جز این نیست

عِلْمُهَا عِنْدَ اللّٰهِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۞

که دانستن وقت ان روز نزد خدا ولیکن بیشتر مردمان نمیدانند

قل لا املك لنفسى نفعا ولا ضرا الا ما شاء الله ولو كنت

بگو که من مالک نیستم برای نفس خود سودی و نه ضرری مگر آنچه خواهد خدا و اگر بودم که

اعلم الغيب لاستكثرت من الخير وما مسنى السوء ان

میدانم غیب را هر آینه بحصیل کردم برای خود بسیار از نیکویی و نمی رسید مرا هرگز بدی نیستم

انا الا نذير وبشير لقوم يؤمنون ۞ هو الذى خلقكم

مگر بیم دهنده و مژده دهنده برای گروهی که میگروند او آنکه آفرید شما را

من نفس واحدة وجعل منها زوجها ليسكن اليها فلما

از تن واحد و گردانید از آن تن زنش را تا آرام گیرد بآن زن پس چون

تغشيها حملت حملا خفيفا فمرت به فلما اثقلت دعوا الله ربهما

جماع کرد بآن زن بار دار شد بار سبکی پس گذرانید بآن پس چون گران بار شد خواندند خدا پروردگار خود را

لئن اتيتنا صالحا لنكونن من الشاكرين ۞ فلما اتيهما

اگر بدهی مارا فرزندی شایسته هر آینه باشیم البته از شکر گذاران پس چون داد بایشان فرزندی

صالحا جعلا له شركاء فيما اتيهما فتعالى الله عما يشركون

شایسته ساختند برای او شریکان در آنچه عطا کرده بود ایشانرا پس برترست خدا از آنچه شریک میآوردند

ايشركون ما لا يخلق شيئا وهم يخلقون ۞ ولا يستطيعون

آیا شریک خدا میسازند چیزی را که خلق نمی توانند کرد هیچ چیزی و ایشان خلق کرده اند و نمی توانند

لهم نصرا ولا انفسهم ينصرون ۞ وان تدعوهم الى

برای ایشان یاری را و نه نفسهای خود را یاری کنند و اگر بخوانید ایشانرا براه

الهدى لا يتبعوكم سواء عليكم ادعوتموهم ام انتم صامتون

راست نکنند پیروی شما یکسانست بر شما خواه بخوانید ایشانرا براه راست یا آنکه خاموش باشید

ان الذين تدعون من دون الله عباد امثالكم فادعوهم

بدرستیکه آنان که میخوانید غیر از خدا بندگان اند مانند شما پس بخوانید ایشانرا

فليستجيبوا لكم ان كنتم صادقين ۞ الهم ارجل يمشون

پس باید اجابت کنند شما را اگر هستید راست گویان آیا مر ایشانراست پایها که راه روند

بها ام لهم ايد يبطشون بها ام لهم اعين يبصرون بها ام

بآن پایها یا ایشانراست دستها که بگیرند بآن دستها یا ایشانراست چشمها که ببینند بآن چشمها یا

لهم اذان يسمعون بها قل ادعوا شركاءكم ثم كيدون

برای ایشانراست گوشها که می شنوند بآن بگو بخوانید شریکهای خود را پس مکر کنید با من

فلا تنظرون ۞ إن وليي الله الذي نزل الكتاب وهو

پس مهلت مدهید مرا بدرستی که یار و یاور من خدایست آنکه فرو فرستاده قران را و او

يتولى الصالحين ۞ والذين تدعون من دونه لا يستطيع

دوستدار نیکوکاران است و آنانکه میخوانید شما غیر از خدا نتوانند

ون نصركم ولا أنفسهم ينصرون ۞ وإن تدعوهم إلى الهدى

یاری شمارا و نه نفسهای خود را یاری کنند و اگر بخوانید ایشان را براه راست

لا يسمعوا وتريهم ينظرون إليك وهم لا يبصرون ۞ خذ

نمی شنوند و می بینی ایشان را که می نگرند بسوی تو و ایشان نمی بینند فرا گیر

العفو وأمر بالعرف وأعرض عن الجاهلين ۞ وإما

عفو را و امر کن بنیکوئی و اعراض کن از نادانان و اگر از جا

ينزغنك من الشيطان نزغ فاستعذ بالله إنه سميع

بدر آورد ترا از وسوسه شیطان پس پناه جوی بخدا بدرستی که او شنوای

عليم ۞ إن الذين اتقوا إذا مسهم طائف من الشيطان

دانا بدرستی که آنانکه پرهیزکاری کنند چون رسد ایشان را خیال باطل از نزد دیو رجیم

تذكروا فإذا هم مبصرون ۞ وإخوانهم يمدونهم في

اندیشه کنند پس آن هنگام ایشان بینا شوند و برادران ایشان که میکشند ایشان را در

الغي ثم لا يقصرون ۞ وإذا لم تأتهم بآية قالوا لولا اجتبيتها

گمراهی پس باز نمی ایستند از گمراهی و هرگاه نیاوری ایشان را آیتی گویند چرا فراهم نیاوردی

قل إنما أتبع ما يوحى إلي من ربي هذا بصائر من ربكم

بگو جز این نیست که پیروی میکنم آنچه وحی فرستاده شود بسوی من از پروردگار من این قران دلیلهای روشن است از پروردگار شما

وهدى ورحمة لقوم يؤمنون ۞ وإذا قرئ القرآن

و رهنمائی و بخشایش برای گروهی که میگروند و هرگاه خوانده شود قران

فاستمعوا له وأنصتوا لعلكم ترحمون ۞ واذكر ربك

پس گوش فرا دهید بشنیدن آن و خاموش باشید تا آنکه شما رحم کرده شوید و یاد کن پروردگار خود را

في نفسك تضرعا وخيفة ودون الجهر من القول بالغدو

در نفس خود از روی تضرع و زاری و فروتر از آشکارا از گفتار در صبح

والآصال ولا تكن من الغافلين ۞ إن الذين عند ربك

و شبانگاه و مباش از بیخبران بدرستی که آنان نزد پروردگار تو

لا يستكبرون عن عبادته ويسبحونه وله يسجدون

سرکشی نمیکنند از بندگی او و تسبیح میکنند او را و او را سجده میکنند

سورة الانفال ...

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

يسئلونك عن الانفال قل الانفال لله والرسول فاتقوا

سوال میکنند ترا از حکم غنیمتها بگو که خاص خداست و رسول و امام است بگو آن غنیمتها خاص است مر خدا را و پیغمبر را و بترسید

الله واصلحوا ذات بينكم واطيعوا الله ورسوله ان كنتم

از خدا و صلاح اورید حالی را که میان خودمان است و فرمان خدا و پیغمبر خدا اگر هستید

مؤمنين ۞ انما المؤمنون الذين اذا ذكر الله وجلت

گروندگان جز این نیست که مومنان آنانند که هرگاه یاد کرده شود خدا ترسان شود

قلوبهم واذا تليت عليهم اياته زادتهم ايمانا وعلى ربهم

دلهای ایشان و چون خوانده شود بر ایشان آیتهای کتاب او زیاده شود ایمان ایشان و بر پروردگار خود

يتوكلون ۞ الذين يقيمون الصلوة ومما رزقناهم

اعتماد میکنند آنان که بر پا میدارند نماز را و از آنچه روزی ایشان کرده ایم

ينفقون ۞ اولئك هم المؤمنون حقا لهم درجات عند

نفقه میکنند این گروهی اند ایشان مومنان اند بحق مر ایشان راست پایهای بلند نزد

ربهم ومغفرة ورزق كريم ۞ كما اخرجك ربك من

پروردگار خود آمرزش و روزی بزرگواری همچنان که بیرون آورد ترا پروردگار تو از

بيتك بالحق وان فريقا من المؤمنين لكارهون يجادلونك

خانه تو براستی و حال آنکه گروهی اند از گروندگان هر آینه کراهت داشتند مجادله میکنند

في الحق بعد ما تبين كانما يساقون الى الموت وهم

در جهاد بعد از آنکه روشن شد بر ایشان وجوب جهاد گویا رانده میشوند بسوی مرگ و ایشان

ينظرون ۞ واذ يعدكم الله احدى الطائفتين انها لكم

مینگرند مرگ را و چون وعده داد شما را خدا یکی از آن دو گروه یعنی کافران ابوسفیان ...

وتودون ان غير ذات الشوكة تكون لكم ويريد الله ان

دوست میداشتید اینکه طایفه که نبودند صاحب صلاح یعنی کاروان بوده باشند مر شما را و میخواهد خدا اینکه

يحق

يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ ۞ لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَ

ثابت کند دین حق بفرمانهای او و دنبالهٔ کافران را و برکند تا ثابت شود دین حق و

يُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ۞ إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ

باطل شود کفر و هرچند ناخوش دارند او را گناهکاران چون فریاد رسی خواستند پروردگار

فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِأَلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ

پس بپذیرفت خدا دعای شما را که من مدد دهنده‌ام شما را به هزار تن از فرشتگان از پی هم درآیندگان

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَى وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ وَمَا

و نگردانید آن را خدا مگر مژده شما را و تا آرام گیرد بدان دلهای شما و نیست

النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۞ إِذْ يُغَشِّيكُمُ

یاوری مگر از نزد خدا بدرستی که خدا غالب درست کردار است و یاد کنید چون فرو پوشاند شما را

النُّعَاسَ أَمَنَةً مِنْهُ وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِيُطَهِّرَكُمْ

خواب اندک بجهت ایمنی شما از خدا و فرو فرستاد برای شما از آسمان آبی تا پاکیزه گرداند شما را

بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ

بدان و ببرد از شما پلیدی شیطان را و تا محکم گرداند بر دلهای شما

وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ۞ إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي

و تا ثابت شود بدان قدمهای شما و چون هر که یاد کند وحی را که چون گوید پروردگار تو بسوی فرشتگان که من

مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا سَأُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا

با شمایم پس ثابت قدم گردانید آنان را که ایمان آوردند زود باشد که بیفکنم در دلهای آنان که کافر شدند

الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ

ترس مسلمانان پس بزنید بر زبر گردنهای ایشان و بزنید از ایشان همه

بَنَانٍ ۞ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ

انگشتان ایشان را این بسبب آنست که ایشان مخاصمت کردند با خدا و پیغمبر او و هر که مخاصمت کند

اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۞ ذَلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَ

با خدا و پیغمبر او پس بدرستی که خدا سخت عقوبت است این است عذاب شما پس بچشید و

أَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا

و آماده است برای کافران عذاب آتش ای آنان که گرویده اید وقتی که

لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحْفًا فَلَا تُوَلُّوهُمُ الْأَدْبَارَ ۞ وَمَنْ

ملاقات نمایید با آنان که کافر شدند در حالی که گروه انبوه باشند پس بر مگردانید با ایشان پشتهای خود را و هر که

يُوَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَى فِئَةٍ

برگرداند ایشان را در آن روز پشت خود را مگر آنکه گرداننده باشد برای صلاح کارزار یا پناه جوینده باشد بگروهی از مسلمانان

فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۞

پس بتحقیق بازگشت با خشم از نزد خدا و جایگاه او دوزخ است و بد آرامگاهی است دوزخ

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَ

پس نکشتید ایشان را ولیکن خدا کشت ایشان را و نینداختی تو آن خاک را آن هنگام که انداختی

لَكِنَّ اللَّهَ رَمَى وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءً حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ

و لیکن خدا انداخت و تا عطا کند گرویدگان را از آن بلائی نیکو بدرستی که خدا

سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۞ ذَلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنُ كَيْدِ الْكَافِرِينَ ۞

شنوای داناست این است عطای شما و خدا سست کننده است مکر کافران را

إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمُ الْفَتْحُ وَإِنْ تَنْتَهُوا فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ

اگر فتح میخواهید ابتدای کفار بحقیقت که آمد بشما فتح و اگر باز ایستید پس آن بهتر است برای شما و اگر

تَعُودُوا نَعُدْ وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ فِئَتُكُمْ شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ

برگردید بمحاربه مسلمانان ما هم برگردیم بنصرت ایشان و نفع ندهد از شما جمعیت شما هیچ چیز را و اگرچه بسیار باشند

وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ

و بدرستیکه خدا با گرویدگان است ای آنان که گرویده اند اطاعت کنید خدا را

وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ ۞ وَلَا تَكُونُوا

و پیغمبر او را و رو گردان مشوید از رسول و حال آنکه شما میشنوید و مباشید مانند

كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ۞ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ

مانند آنان که گفتند شنیدیم و حال آنکه ایشان نمیشنوند شنیدن قبول بدرستی که بدترین جنبندگان

عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ۞ وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ

نزد خدا کران و گنگانند آنان که هیچ نمی فهمند و اگر دانستی خدا

فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ۞

در ایشان نیکوئی هر آینه بشنوانیدی ایشان را و اگر بشنواند ایشان را هر آینه برگشتندی و حال آنکه ایشان اعراض کنندگانند

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا

ای آنان که گرویده اند اجابت کنید فرمان خدا را و پیغمبر را هرگاه بخواند شما را بسوی چیزی

يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ

که زنده گرداند شما را و بدانید که خدا حایل میشود میان مرد و دل او و آنکه بسوی او

تحشرون

تحشرون ۝ واتقوا فتنة لا تصيبن الذين ظلموا منكم خاصة

محشور خواهید شد و پرهیز کنید از گناهی که نرسد البته عقوبت به آنان که ستم کردند از شما بلکه به دیگری نیز

واعلموا ان الله شديد العقاب ۝ واذكروا اذ انتم قليل

بترسید و بدانید که خدا سخت عقوبت کننده است و یاد کنید هنگامی که شما بودید اندک

مستضعفون في الارض تخافون ان يتخطفكم الناس

و ضعیف و ناتوان شمرده شده در روی زمین بترسیدید که بربایند شما را مردمان در مکه

فآويكم وايدكم بنصره ورزقكم من الطيبات لعلكم

پس جا داد شما را در مدینه و قوت داد شما را بیاری خود و روزی داد شما را از پاکیزه‌ها تا شاید شما

تشكرون ۝ يا ايها الذين امنوا لا تخونوا الله والرسول

شکر گذاری نمایید ای آنان که ایمان آورده‌اید خیانت مکنید با خدا و پیغمبر

وتخونوا اماناتكم وانتم تعلمون ۝ واعلموا انما اموالكم

و خیانت مکنید امانتهای خود را و حال آنکه شما میدانید و بدانید که جز این نیست که مالهای شما و

واولادكم فتنة وان الله عنده اجر عظيم ۝ يا ايها الذين

فرزندان شما گرفتاری است از نزد خدا و بدانید که خدا نزد او مزدی بزرگ است ای آنان که

امنوا ان تتقوا الله يجعل لكم فرقانا ويكفر عنكم سيئاتكم و

ایمان آورده‌اید اگر بترسید از خدا میگرداند برای شما راهی که بدان فرق کنید میان حق و باطل و میپوشاند از شما بدیهای شما را

يغفر لكم والله ذو الفضل العظيم ۝ واذ يمكر بك الذين

و بیامرزد شما را و خدا خداوند فضل و بخشش بزرگ است و یاد کن هنگامی که مکر کردند با تو آنان که

كفروا ليثبتوك او يقتلوك او يخرجوك ويمكرون و

کافر شدند تا محبوس کنند ترا یا بکشند ترا یا بیرون کنند ترا و مکر میکردند و

يمكر الله والله خير الماكرين ۝ واذا تتلى عليهم اياتنا

برای مکر ایشان را خدا و خدا بهترین جزا دهنده مکاران است و چون خوانده شود بر ایشان آیتهای ما

قالوا قد سمعنا لو نشاء لقلنا مثل هذا ان هذا الا

گویند بتحقیق که شنیدیم اگر خواهیم هر آینه میگوییم ما مانند این را این مگر

اساطير الاولين ۝ واذ قالوا اللهم ان كان هذا هو

افسانه‌های پیشینیان و هنگامی که گفتند بار خدایا اگر این قرآن راست

الحق من عندك فامطر علينا حجارة من السماء او ائتنا

و درست است از نزد تو پس ببار بر ما سنگهای بسیار از آسمان یا بیار ما را

بعذاب اليم ۞ وما كان الله ليعذبهم وانت فيهم وما كان

بعذابی دردناک و نیست خدا را که عذاب کند ایشانرا و حال آنکه تو در میان ایشانی و نیست

الله معذبهم وهم يستغفرون ۞ وما لهم الا يعذبهم الله

خدا را که عذاب کننده ایشانرا و حال آنکه ایشان استغفار کنند و چیست ایشانرا که عذاب نکند ایشانرا خدا

وهم يصدون عن المسجد الحرام وما كانوا اولياءه ان

و ایشان باز میدارند مردم را از مسجد الحرام و نیستند ایشان دوستان خدا نیست

اولياؤه الا المتقون ولكن اكثرهم لا يعلمون ۞ وما

دوستان او مگر پرهیزکاران ولیکن بیشتر ایشان نمیدانند و

كان صلوتهم عند البيت الا مكاء وتصدية فذوقوا

نبود نماز ایشان نزد خانه کعبه مگر صفیر و دست بر هم زدن پس بچشید

العذاب بما كنتم تكفرون ۞ ان الذين كفروا ينفقون

عذاب را بسبب آنچه هستید که کفر میورزید بدرستی که آنان که کافر شدند نفقه میکنند

اموالهم ليصدوا عن سبيل الله فسينفقونها ثم تكون

مالهای خود را تا باز دارند مردمان را از راه خدا پس زود باشد که نفقه میکنند آنها را پس باشد

عليهم حسرة ثم يغلبون ۞ والذين كفروا الى جهنم

بر ایشان ندامت پس مغلوب مسلمانان شوند و آنانکه کفر ورزیدند بجهنم

يحشرون ليميز الله الخبيث من الطيب ويجعل الخبيث

حشر کرده میشوند تا جدا سازد خدا کافر ناپاک را از پاک و میگرداند ناپاک را

بعضه على بعض فيركمه جميعا فيجعله في جهنم اولئك

بعضی بر بعضی پس بر هم افکند ایشانرا در حالی که جمیع باشند پس میگرداند در دوزخ این گروه

هم الخاسرون ۞ قل للذين كفروا ان ينتهوا يغفر لهم ما قد

ایشانند زیانکاران بگو بآنان که کافر شدند اگر باز ایستند از کفر آمرزیده شود از ایشان آنچه

سلف وان يعودوا فقد مضت سنت الاولين ۞ و

پیش گذشته و اگر باز گردند بکارزار مسلمانان پس بتحقیق که گذشت عادت خدا در باب پیشینیان و

قاتلوهم حتى لا تكون فتنة ويكون الدين كله لله فان

بکشید ایشانرا تا نبوده باشد شرک و کفری و بوده باشد دین همه آن خالص مر خدا را پس اگر

انتهوا فان الله بما يعملون بصير ۞ وان تولوا فاعلموا

باز ایستند پس بدرستی که خدا بآنچه میکنند بیناست و اگر رو بگردانند پس بدانید

ان الله مولىكم نعم المولى ونعم النصير ۞ واعلموا انما

که خدا یاور شماست بهتر یاوریست خدا و خوب یاری کننده است و بدانید که آنچه

غنمتم من شیء فان لله خمسه وللرسول ولذی القربى و

غنیمت یافتید از هر چیزی پس از برای خداست پنج یک آن و برای پیغمبرست و خداوندان خویشی رسول و

الیتامى والمساکین وابن السبیل ان کنتم امنتم ۞

یتیمان بنی هاشم و بیچارگان از ایشان و راه گذریان ایشان اگر هستید که ایمان آورده اید

بالله وما انزلنا على عبدنا یوم الفرقان یوم التقى الجمعان

بخدا و آنچه فرو فرستادیم ما بر بنده خود از نصرت در روزی که جدا شد حق از باطل در روزی که ناگاه بهم رسیدند مسلمانان

والله على کل شیء قدیر ۞ اذ انتم بالعدوة الدنیا وهم

و خدا بر هر چیزی تواناست یاد کنید وقتی را که شما بودید در کنار وادی نزدیک مدینه و ایشان

بالعدوة القصوى والرکب اسفل منکم ولو تواعدتم

یعنی مشرکان در کنار وادی دورتر از مدینه و سوارکاران ابو سفیان بودند پایین تر از شما و اگر وعده کار را میکردید

لاختلفتم فی المیعاد ۞ ولکن لیقضی الله امرا کان

از خوف علامت ایشان در وعده ایشان ولیکن جمع کرد شما را با ایشان خدا تا حکم کند چیزی را که بود

مفعولا لیهلک من هلک عن بینة ویحیى من حی عن بینة

تقدیر کرده شده و تا هر آینه هلاک شود هر که هلاک کند با حجت روشن و زنده دل شود هر که زنده است با حجت روشن

وان الله لسمیع علیم ۞ اذ یریکهم الله فی منامک قلیلا

و بدرستیکه خدا شنواست و داناست یاد کن چون نمود ایشان را خدا در خواب تو اندک

ولو اریکهم کثیرا لفشلتم ولتنازعتم فی الامر ولکن الله

و اگر مینمود ایشان را بسیار هر آینه بد دل میشدید و هر آینه با هم منازعه میکردید در باب جهاد ولیکن خدا

سلم انه علیم بذات الصدور ۞ واذ یریکموهم اذ التقیتم فی

سلامت داشت شما را بدرستیکه او داناست بآنچه در سینهاست و چون نمود خدا ایشان را در آن وقت که بهم رسیدید

اعینکم قلیلا ویقللکم فی اعینهم لیقضی الله امرا کان

در نظرهای شما اندک و اندک نمود شما را در چشمهای ایشان تا حکم کند خدا کاری را که بود و تقدیر

مفعولا والى الله ترجع الامور ۞ یا ایها الذین امنوا اذا

کرده شده و بسوی خداست بازگشت کارها ای آنان که ایمان آورده اید هرگاه

لقیتم فئة فاثبتوا واذکروا الله کثیرا لعلکم تفلحون ۞

برسید بگروهی ثابت قدم باشید یاد کنید خدا را بسیار تا شاید شما رستگار شوید

وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ

و فرمان برید خدا را و پیغمبر او را و با هم نزاع مکنید در باب جهاد پس بددل شوید و برود قوت شما

وَاصْبِرُوا اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ۞ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا

و صبر کنید و بدرستی که خدا با صبر کنندگان است و مباشید همچو آنان که بیرون شدند

مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ

از خانهای خود و از سر ناز و نمایش مردمان و باز میداشتند مردمان را از راه

اللّٰهِ وَاللّٰهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ۞ وَاِذْ زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ اَعْمَالَهُمْ

خدا و خدا بآنچه میکنند فرا گیرنده است و چون آراسته گردانید برای ایشان شیطان کردار ایشان

وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمُ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَاِنِّي جَارٌ لَكُمْ فَلَمَّا

و گفت شیطان با ایشان که امروز از مردمان و بدرستی که من پناه دهنده شما ام پس چون

تَرَاءَتِ الْفِئَتَانِ نَكَصَ عَلٰى عَقِبَيْهِ وَقَالَ اِنِّي بَرِيءٌ مِنْكُمْ

دیدند دو گروه برگشت شیطان بر هر دو پاشنه پای خود و گفت بدرستی که من بیزارم از شما

اِنِّي اَرٰى مَا لَا تَرَوْنَ اِنِّي اَخَافُ اللّٰهَ وَاللّٰهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ

بدرستی که من میبینم چیزی را که شما نمی بینید بدرستی که من میترسم از خدا و خدا سخت عقوبت است

اِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرَّ هٰؤُلَاءِ

چون گفتند منافقان و آنان که در دلهای ایشان مرض جهالت بود فریفته است

دِينُهُمْ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ فَاِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۞ وَلَوْ تَرٰى

مؤمنان را دین ایشان و هر که اعتماد کند بر خدا پس بدرستی که خدا غالب درست کردار است و اگر ببینی

اِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلٰئِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَ

وقتی که میگرفتند جانهای آنان را که کافر شدند فرشتگان عذاب میکنند بر رویهای ایشان

اَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ۞ ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيكُمْ

پشتهای ایشان را و میگفتند بچشید عذاب سوزان را این بسبب آن است که پیشتر فرستاد دستهای شما

وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ۞ كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ

و بدرستی که خدا نیست ستم کننده مر بندگان را عادت ایشان همچون عادت فرعونیان و آنان که

قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللّٰهِ فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوبِهِمْ اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ

پیشتر از ایشان بودند کافر شدند بنشانهای خدا پس گرفت ایشان را خدا بگناهان ایشان بدرستی که خدا توانای

شَدِيدُ الْعِقَابِ ۞ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِعْمَةً اَنْعَمَهَا

سخت عقوبت است این بسبب آن است که خدا نبود تغییر دهنده نعمتی را که انعام کرده

عَلَى قَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۞

بر گروهی تا تغییر دهند ایشان آن چیز را که بر نفسهای ایشان است و بدرستی که خدا شنوا و داناست

كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ

همچو عادت فرعونیان است و آنان که پیش از ایشان بودند که تکذیب کردند آیتهای پروردگار خود را

فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَكُلٌّ كَانُوا

پس هلاک گردانیدیم ایشان را به سبب گناهان ایشان و غرق کردیم فرعونیان را و همه بودند

ظَالِمِينَ ۞ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ

ستمکاران بدرستی که بدترین جنبندگان نزد خدا آنانند که کافر شدند پس ایشان

لَا يُؤْمِنُونَ ۞ الَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ

نمی گروند آنانکه عهد گرفت [illegible] از ایشان پس می شکنند عهد خود را [illegible]

فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ۞ فَإِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ

در هر مرتبه و ایشان نمی پرهیزند از عذاب پس اگر ظفر یابی بر ایشان در جنگ پس عبرت گردان ایشان را

بِهِمْ مَنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ۞ وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ

برای کافران که از پس ایشانند تا شاید ایشان پندپذیر گردند و اگر بترسی از گروهی

خِيَانَةً فَانْبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَى سَوَاءٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ ۞

نقض عهدی پس تو هم بینداز بسوی ایشان پیمان را در حالتی که بحالت شما و ایشان برابر که خدا دوست نمیدارد خیانت کنندگان را

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ ۞

و نه پندارند آنان را که کافر شدند که پیشی گرفتند بر خواست خدا بدرستی که ایشان عاجز نمیتوانند کرد خدا را

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ

و آماده کنید برای ایشان آنچه توانید از اسباب توانائی و از بستن اسپان برای کارزار که بترسانید

بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ

بآن دشمنان خدا را و دشمنان شما را و دیگران را که از پس ایشانند نمیدانید شما ایشان را خدا

يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَ

میداند ایشان را و هرچه نفقه کنید از هرچیزی در راه خدا تمام داده خواهد شد بشما عوض آن

أَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ۞ وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ

و شما ستم کرده نشوید و اگر میل کنند مشرکان بصلح پس میل کن بمصالحه و اعتماد کن بر خدا

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۞ وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ

بدرستی که او شنوا داناست و اگر خواهند که بفریبند ترا پس بدرستی که

حَسْبَكَ اللّٰهُ هُوَ الَّذِي أَيَّدَكَ بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ وَأَلَّفَ

بسنده است ترا خدا اوست انكه قوت داده ترا بيارى خود وبمومنان والفت انداخت

بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلَّفْتَ

ميان دلهاى ايشان اكر انفاق كنى انچه در روى زمين است همه را الفت انداختى

بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ أَلَّفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۞ يَا أَيُّهَا

ميان دلهاى ايشان ولكن خدا الفت داد ميان ايشان بدرستيكه او غالب درستكار است اى

النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللّٰهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ

پيغمبر بسنده است ترا خدا و هركه پيروى كرده ترا از كروندكان اى پيغمبر ترغيب كن

الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَ

كروندكان را بر كارزار اكر بوده باشد از شما بيست تن شكيبا غالب ايند بر دويست تن و

إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ

اكر بوده باشد از شما صد تن زياده كنند بر هزار كس از انان كه كافر شدند بسبب انكه ايشان كروهى اند كه نفهمند

الْآنَ خَفَّفَ اللّٰهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ يَكُنْ

اكنون سبك كرد خدا از شما ودانست كه در شما هست ناتوانائى پس اكر بوده باشد

مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ

از شما صد تن صبر كنندكان غالب ايند بر دويست و اكر بوده باشند از شما هزار تن

يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ۞ مَا

زياده خواهند كرد بر دو هزار كس بفرمان خدا وخدا با شكيبايانست نبود

كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَىٰ حَتَّىٰ يُثْخِنَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ

پيغمبر را انكه بوده باشد مر او را اسيران تا انكه بسيار كشند در زمين ميخواهيد

عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللّٰهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۞ لَوْلَا

متاع دنيا را وخدا ميخواهد براى شما ايمان را وخدا غالب درستكار اكر نبودى

كِتَابٌ مِنَ اللّٰهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۞ فَكُلُوا

كتابى از خدا كه پيشى كرفت هر اينه ميرسيد شما را در انچه كرفتيد شما عذاب بزرگ پس بخوريد

مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللّٰهَ إِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۞

از انچه غنيمت يافته ايد درحاليكه حلال و پاكيزه است و بترسيد از خدا بدرستيكه خدا امرزنده مهربان است

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَىٰ إِنْ يَعْلَمِ

اى پيغمبر بكو بانانكه در دستهاى شما اند از اسيران اكر بداند

الله في قلوبكم خيرا يؤتكم خيرا مما اخذ منكم ويغفر

خدا در دلهای شما نیکوئی را ایمان است میدهد شما را بهتر است از آنچه گرفته شد از شما و بیامرزد

لكم والله غفور رحيم ۞ وان يريدوا خيانتك فقد خانوا

شما را و خدا آمرزنده مهربان است و اگر خواهند خیانت کنند بر تو پس بتحقیق که خیانت کردند

الله من قبل فامكن منهم والله عليم حكيم ۞ ان الذين

با خدا پیش از این پس نصرت داد تر از ایشان و خدا دانای درست کردار است بدرستی که آنان که

امنوا وهاجروا وجاهدوا باموالهم وانفسهم في سبيل

ایمان آوردند و مهاجرت کردند و جهاد کردند بمالهای خود و نفسهای خود در راه

الله والذين اووا ونصروا اولئك بعضهم اولياء بعض

خدا و آنان که جای دادند مهاجران را و یاری کردند این گروه برخی از ایشان دوستان برخی دیگراند

والذين امنوا ولم يهاجروا ما لكم من ولايتهم من شيء حتى

و آنان که ایمان آوردند و مهاجرت نکردند از که نیست مر شما را هیچ جا کردن شما از هیچ چیز تا آنکه

يهاجروا وان استنصروكم في الدين فعليكم النصر الا

مهاجرت کنند و اگر یاری جویند از شما در کار دین پس بر شما لازم است مدد کردن ایشان مگر

على قوم بينكم وبينهم ميثاق والله بما تعملون بصير ۞

گروهی مشرکان که میان شما و میان ایشان پیمان محکم است و خدا بآنچه میکنید بیناست

والذين كفروا بعضهم اولياء بعض الا تفعلوه تكن

و آنان که کافر شدند بعضی از ایشان دوستان بعضی اند اگر نکنید ای مومنان چنین بود

فتنة في الارض وفساد كبير ۞ والذين امنوا وهاجروا

واقع شود فتنه در زمین و فسادی بزرگ و آنان که ایمان آوردند و مهاجرت کردند

وجاهدوا في سبيل الله والذين اووا ونصروا اولئك

و جهاد کردند در راه خدا و آنان که جای دادند مهاجر را و یاری کردند این گروه

هم المؤمنون حقا لهم مغفرة ورزق كريم ۞ و

ایشان اند گروندگان بجزم و تحقیق مهیاست برای ایشان آمرزشی و روزی با برکت

الذين امنوا من بعد وهاجروا وجاهدوا معكم فاولئك

آنان که ایمان آوردند بعد از صلح و مهاجرت کردند و جهاد نموده اند با شما پس این گروه

منكم واولوا الارحام بعضهم اولى ببعض في كتاب الله

از شمااند و خداوندان خویشیها برخی از ایشان سزاوارترند ببرخی در حکم خدا

إِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

بدرستی که خدا بهمه چیزی داناست

بَرَاءَةٌ مِنَ اللّٰهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

این نامه بیزاریست از خدا و پیغمبر او بسوی آنان که عهد بستید ای مسلمانان با ایشان از مشرکان

فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي

پس بروید ای مشرکان در روی زمین هر جا خواهید چهار ماه و بدانید بدرستی که شما نه عاجز کنندگان

اللّٰهِ وَأَنَّ اللّٰهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ ۞ وَأَذَانٌ مِنَ اللّٰهِ وَرَسُولِهِ

خداید و بدرستی که خدا خوار کننده ناگرویدگان است و آگاه کردانیدنیست از خدا و پیغمبر خدا

إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللّٰهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

بسوی مردمان روز حج بزرگ بدرستی که خدا بیزارست از مشرکان

وَرَسُولُهُ فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ

و رسول او هم بیزارست پس اگر توبه کردید پس توبه بهترست شمارا و اگر روگردان شوید پس بدانید بدرستی که شما

غَيْرُ مُعْجِزِي اللّٰهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۞ إِلَّا

نیستید عاجز کنندگان خدارا و مژده ده آنان که کافر شدند بعذابی دردناک مگر

الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا

آنان که عهد بستید ای مومنان با ایشان از مشرکان پس کم نکردند شمارا چیزی

وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُّوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَى مُدَّتِهِمْ

و مدد کاری نکردند بر خلاف بر شما احدی از دشمنان شما را پس تمام کنید برای آنان پیمان ایشانرا تا مدت مقرر ایشان

إِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۞ فَإِذَا انْسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا

بدرستی که خدا دوست میدارد پرهیزکاران را پس چون بگذرد ماههای حرام بکشید

الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَاحْصُرُوهُمْ

مشرکان را هرجا که می یابید و بگیرید ایشانرا و باز دارید ایشانرا

وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَوٰةَ وَ

و بنشینید برای گرفتن در هر کمینگاهی پس اگر توبه کنند و بر پا دارند نمازرا و

آتَوُا الزَّكَوٰةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۞ وَإِنْ

بدهید زکوة را پس خالی کردانید راه ایشانرا بدرستی که خدا آمرزنده مهربان و اگر

أحد

احد من المشركين استجارك فاجره حتى يسمع كلام الله

یکی از مشرکان پناه بتو آورد پس پناه ده او را تا آنکه بشنود سخن خدا را

ثم ابلغه مأمنه ذلك بانهم قوم لا يعلمون ۞ كيف

پس برسان او را بجایگاه امن او این بسبب آنست که ایشان گروهی اند که نمیدانند چگونه

يكون للمشركين عهد عند الله وعند رسوله الا الذين

بوده باشد مشرکان را پیمانی نزد خدا و نزد پیغمبر او مگر آنان

عاهدتم عند المسجد الحرام فما استقاموا لكم

که عهد بستید با ایشان نزد مسجد الحرام پس مادام که برجا باشند در پیمان با شما

فاستقيموا لهم ان الله يحب المتقين ۞ كيف وان يظهروا

پس شما هم برپا دارید پیمان را برای ایشان بدرستیکه خدا دوست میدارد پرهیزگاران را چگونه با برجا باشند بر عهد خود

عليكم لا يرقبوا فيكم الا ولا ذمة يرضونكم بافواههم

بر شما رعایت نمی کنند درباره شما نه قرابتی و نه عهدی راضی میدارند شما را و بزبانهای

وتأبى قلوبهم واكثرهم فاسقون ۞ اشتروا بايات

و سر باز میزنند دلهای ایشان و بیشتر ایشان نافرمان بردارانند فروختند آیتهای

الله ثمنا قليلا فصدوا عن سبيله انهم ساء ما كانوا

خدا را بهای اندک پس بازداشتند مردمان را از راه خدا بدرستیکه ایشان بد کاریست آنچه هستند

يعملون ۞ لا يرقبون في مؤمن الا ولا ذمة واولئك

که میکنند رعایت نمیکنند درباره هیچ مؤمنی حق قرابتی و نه پیمانی را و این گروه

هم المعتدون ۞ فان تابوا واقاموا الصلوة واتوا الزكوة

ایشان انداز حد درگذشتگان پس اگر توبه کنند و برپا دارند نماز را و بدهند زکوة را

فاخوانكم في الدين ونفصل الايات لقوم يعلمون ۞

پس برادران شما اند در دین و بیان میکنیم آیتهای خود را برای گروهی که بدانند

وان نكثوا ايمانهم من بعد عهدهم وطعنوا في دينكم

و اگر بشکنند مشرکان سوگندها را بعد از پیمان خود و طعن کنند در دین شما

فقاتلوا ائمة الكفر انهم لا ايمان لهم لعلهم ينتهون

پس بکشند پیشوایان کفر را بدرستیکه ایشان را وفا نیست ایشان را تا شاید ایشان باز ایستند از کفر

الا تقاتلون قوما نكثوا ايمانهم وهموا باخراج الرسول

آیا کارزار نمیکنید با گروهی که بشکستند سوگندهای خود را و قصد کردند بر بیرون کردن پیغمبر را

وهم بدؤكم اول مرة اتخشونهم فالله احق ان تخشوه ان كنتم مؤمنين

وایشان ابتدا کردند نقض عهد را در اول مرتبه آیا میترسید ازیشان پس خدا سزاوارتر است بآنکه بترسید ازو اگر هستید شما مومنان

قاتلوهم يعذبهم الله بايديكم ويخزهم وينصركم عليهم

بکشید ایشان را تا عذاب کند ایشانرا خدا بدستهای شما و خوار کند ایشانرا و یاری دهد شما را بر ایشان

ويشف صدور قوم مؤمنين ۞ ويذهب غيظ قلوبهم

و شفا بخشد سینهای گروه گروندگان را و ببرد خشم دلهای ایشانرا

ويتوب الله على من يشاء والله عليم حكيم ۞ ام حسبتم ان تتركوا

و بپذیرد توبه را خدا بر هر که میخواهد و خدا دانا درست کردار بلکه آیا پنداشتید شما که گذاشته شوید

ولما يعلم الله الذين جاهدوا منكم ولم يتخذوا من

و حال آنکه ندانسته است خدا آنان را که جهاد کردند از شما و فرا نگرفتند غیر

دون الله ولا رسوله ولا المؤمنين وليجة والله خبير بما

از خدا و نه پیغمبر او و نه گروندگان محرم اسرار و خدا آگاه است بآنچه

تعملون ۞ ما كان للمشركين ان يعمروا مساجد الله

میکنید سزاوار نیست مشرکان را که عمارت کنند خانهای خدا را

شاهدين على انفسهم بالكفر اولئك حبطت اعمالهم

در حالی که گواهی دهندگان باشند بر نفسهای خود بکفر این گروه ناچیز است کردارشان

وفي النار هم خالدون ۞ انما يعمر مساجد الله من امن

و در آتش ایشان جاویدان اند جز این نیست که عمارت کنند خانهای خدا را کسیکه ایمان آورد

بالله واليوم الآخر واقام الصلوة واتى الزكوة ولم يخش الا

بخدا و روز بازپسین و برپا داشت نماز را و داد زکوة و نترسید مگر

الله فعسى اولئك ان يكونوا من المهتدين ۞ اجعلتم

از خدا پس شاید این گروه باشند از راه یافتگان آیا میکنید

سقاية الحاج وعمارة المسجد الحرام كمن امن بالله واليوم

سیراب حاجیان و عمارت کنندگان مسجد الحرام را مثل کسی که ایمان آورد بخدا و روز

الآخر وجاهد في سبيل الله لا يستوون عند الله والله

بازپسین و جهاد کرد در راه خدا یکسان نیستند این گروه نزد خدا و خدا

لا يهدي القوم الظالمين ۞ الذين امنوا وهاجروا

هدایت نمیکند گروه ستمکاران را آنان که ایمان آوردند و هجرت نموده اند

وجاهدوا في سبيل الله باموالهم وانفسهم اعظم درجة

و جهاد کردند در راه خدا بمالهای خود و نفسهای خود بزرگترند از روی درجه

عند الله واولئك هم الفائزون * يبشرهم ربهم برحمة

نزد خدا این گروه ایشانند رستگاران مژده میدهد ایشانرا پروردگار ایشان برحمتی

منه ورضوان وجنات لهم فيها نعيم مقيم * خالدين

از نزد خود و خوشنودی عظیم و بوستانها نعمتهای برای ایشان در آن نعمت دائم جاویدان

فيها ابدا ان الله عنده اجر عظيم * يا ايها الذين امنوا

در آن همیشه بدرستیکه خدا نزد اوست مزد بزرگ ای آنان که ایمان آوردید

لا تتخذوا اباءكم واخوانكم اولياء ان استحبوا الكفر على

فرا مگیرید پدران خود را و برادران خود را دوستان اگر دوست دارند کفر را بر

الايمان ومن يتولهم منكم فاولئك هم الظالمون * قل

ایمان و کسیکه دوست دارد ایشانرا از شما پس این گروه ایشانند ستمکاران بگو

ان كان اباؤكم وابناؤكم واخوانكم وازواجكم وعشيرتكم

اگر بوده باشند پدران شما و فرزندان شما و برادران شما و زنان شما و خویشاوندان شما

واموال اقترفتموها وتجارة تخشون كسادها ومساكن

و مالها که کسب کرده اند انها را و بازرگانی که میترسید از نارواءان و خانهاء

ترضونها احب اليكم من الله ورسوله وجهاد في سبيله

که میپسندید انهارا دوستتر بسوی شما از خدا و پیغمبر او و از جهاد در راه خدا

فتربصوا حتى ياتي الله بامره والله لا يهدي القوم الفاسقين

پس انتظار کشید تا آنکه بیارد خدا بفرمان خود و خدا هدایت نمی کنند گروه نافرمان برداران را

لقد نصركم الله في مواطن كثيرة ويوم حنين اذ

هرآینه بتحقیق که یاری کرده خدا شمارا در جنگ گاهای بسیار و در روز حنین چون

اعجبتكم كثرتكم فلم تغن عنكم شيئا وضاقت عليكم

بشگفت آورد شمارا بسیاری شما پس نفع نکرد از شما چیزی و تنگ شد بر شما

الارض بما رحبت ثم وليتم مدبرين * ثم انزل الله سكينته

روی زمین با آن وسعت پس رو گردان شدند در حالیکه گریختگان بودند پس فرو فرستاد خدا ثابت قدمی از نزد

على رسوله وعلى المؤمنين وانزل جنودا لم تروها و

بر پیغمبر خود و بر گروندگان و فرو فرستاد لشکرها از فرشتگان که نمیدید شما انهارا و

وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ۞ ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ
وعذاب کرد آنانرا که کافر شدند و این سزای ناگروندگان است پس از آن توبه پذیرد خدا

مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
بعد از آن بر هر که خواهد و خدا آمرزنده مهربان است ای آنان که

آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ
ایمان آوردند جز این نیست که مشرکان پلیدند پس نزدیک نشوند مسجد الحرام را بعد از این

عَامِهِمْ هَٰذَا وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
سال و اگر بترسید شما از فقر و درویشی پس زود باشد که بی نیاز گرداند شمارا خدا از کرم خود

إِنْ شَاءَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۞ قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا
اگر خواهد بدرستی که خدا دانای درست کردار بکشید آنانرا که نگروند بخدا و نه

بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ
بروز باز پسین و حرام نداشته اند چیزی که حرام گردانیده خدا و پیغمبر خدا و اعتقاد نکردند

دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّىٰ يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ
دین حق را از آنان که داده شده اند تورات و انجیل را تا آنگاه که بدهند جزیه را از دست ایشان

وَهُمْ صَاغِرُونَ ۞ وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى
و ایشان خواران باشند و گفتند جهودان عزیر پسر خداست و گفتند ترسایان

الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَٰلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِئُونَ قَوْلَ
عیسی پسر خداست این گفتار ایشان است بزبانهای ایشان میگویند مانند گفتار

الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ۞ اتَّخَذُوا
آنان که کافر شدند پیش از ایشان بکشد ایشانرا خدا چگونه دروغ میگویند فرا گرفتند

أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ
دانشمندان خود را و زاهدان خود را خدایان خود بجز از خدا و مسیح پسر

مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَٰهًا وَاحِدًا لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ
مریم را و نبودند مأمور مگر اینکه بپرستند خدای یگانه را نیست معبودی سزاوار پرستش مگر او

سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۞ يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ
و منزه است او از آنچه شریک میآورند میخواهند که فرو نشانند نور خدا را بزبانهای خود

وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ۞ هُوَ
و نمیخواهد خدا مگر اینکه تمام کند نور خود را و هر چند که ناخوش باشند ناگروندگان را او است

الذي ارسل رسوله بالهدى ودين الحق ليظهره على الدين

كله ولو كره المشركون ۞ يا ايها الذين امنوا ان كثيرا

من الاحبار والرهبان لياكلون اموال الناس بالباطل

ويصدون عن سبيل الله والذين يكنزون الذهب و

الفضة ولا ينفقونها في سبيل الله فبشرهم بعذاب اليم

يوم يحمى عليها في نار جهنم فتكوى بها جباههم و

جنوبهم وظهورهم هذا ما كنزتم لانفسكم فذوقوا

ما كنتم تكنزون ۞ ان عدة الشهور عند الله اثنا عشر

شهرا في كتاب الله يوم خلق السموات والارض منها

اربعة حرم ذلك الدين القيم فلا تظلموا فيهن انفسكم

وقاتلوا المشركين كافة كما يقاتلونكم كافة واعلموا

ان الله مع المتقين ۞ انما النسيء زيادة في الكفر

يضل به الذين كفروا يحلونه عاما ويحرمونه عاما ليواطئوا

عدة ما حرم الله فيحلوا ما حرم الله زين لهم سوء اعمالهم

والله لا يهدي القوم الكافرين ۞ يا ايها الذين امنوا ما

و خدا هدایت نمیکند گروه کافران را ای گروهی که گرویده اند چیست

لكم اذا قيل لكم انفروا في سبيل الله اثاقلتم الى الارض

مر شما را که هرگاه گفته شود شما را بیرون روید در راه خدا گران میشوید و میل میکنید بزمین

ارضيتم بالحيوة الدنيا من الاخرة فما متاع الحيوة الدنيا

آیا راضی شده اید بزندگانی دنیا بدل از آخرت پس نیست اسباب زندگانی دنیا

في الاخرة الا قليل ۞ الا تنفروا يعذبكم عذابا اليما

در جنب آخرت مگر اندکی اگر بیرون نروید در راه خدا عذاب میکند شما را عذابی دردناک

ويستبدل قوما غيركم ولا تضروه شيئا والله على

و بدل کند شما را بگروهی دیگر غیر از شما و ضرر نتوانید رسانید او را چیزی و خدا بر

كل شيء قدير ۞ الا تنصروه فقد نصره الله اذ اخرجه

همه چیز توانا است اگر یاری نکنید رسول را پس بتحقیق که یاری کرده او را خدا آنهنگام که بیرون کردند او را

الذين كفروا ثاني اثنين اذ هما في الغار اذ يقول لصاحبه

آنان که کافر شدند در حالی که رسول دوم بود دو تن چون ایشان در غار بودند چون میگفت رسول مر یار خود را

لا تحزن ان الله معنا فانزل الله سكينته عليه وايده

اندوه مخور بدرستیکه خدا با ما است پس فرود فرستاد خدا آرامی خود را بر رسول و قوت داد

بجنود لم تروها وجعل كلمة الذين كفروا السفلى وكلمة

او را بلشکریان که ندیدید شما آن لشکرها را و گردانید سخن آنان که کافر شدند پست و دین

الله هي العليا والله عزيز حكيم ۞ انفروا خفافا وثقالا

خدا آن برتر است و خدا غالب درست کردار است بیرون روید بجهاد درحالتیکه سبک باشید و گران بار

وجاهدوا باموالكم وانفسكم في سبيل الله ذلكم

و جهاد کنید بمالهای خود و بنفسهای خود در راه خدا این جهاد

خير لكم ان كنتم تعلمون ۞ لو كان عرضا قريبا وسفرا

بهتر است برای شما اگر هستید که بدانید چیزی اگر بودی بجای جهاد مالی قریب الوصول و سفری

قاصدا لاتبعوك ولكن بعدت عليهم الشقة و

آسان میانه هرآینه پیروی کردندی ترا و لیکن دور شد بر ایشان سفر با مشقت

سيحلفون بالله لو استطعنا لخرجنا معكم يهلكون

زود باشد که سوگند میخورند بخدا اگر توانا بودیم بیرون می آمدیم با شما هلاک میکنند

انفسهم

انفسهم والله يعلم انهم لكاذبون ۞ عفا الله عنك لم

نفسهای خود را و خدا میداند که ایشان هر اینه دروغ گویانند در گذرانید خدا از تو چرا رخصت دادی

اذنت لهم حتى يتبين لك الذين صدقوا وتعلم الكاذبين

اذن دادی برایشان تا انکه ظاهر شود برای تو آنان که راست گفتند و بدانی دروغ گویان

لا يستاذنك الذين يؤمنون بالله واليوم الاخر ان يجاهدوا

دستوری نمیخواهند از تو آنان که گرویده اند بخدا و روز بازپسین انکه جهاد کنند

باموالهم وانفسهم والله عليم بالمتقين ۞ انما يستاذنك

با مالهای خود و نفسهای خود و خدا داناست به پرهیزگاران جز این نیست که دستوری جهاد میخواهند

الذين لا يؤمنون بالله واليوم الاخر وارتابت قلوبهم فهم

آنان که نگرویده اند بخدا و روز بازپسین و در شک است دلهای ایشان پس ایشان

في ريبهم يترددون ۞ ولو ارادوا الخروج لاعدوا له عدة

در شک خود سرگردانی میکردند و اگر اراده بیرون شدن بجهاد کردندی اماده کردندی مر جهاد را ساز و برگ

ولكن كره الله انبعاثهم فثبطهم وقيل اقعدوا مع القاعدين

ولیکن ناخوش داشت خدا برانگیختن ایشان را پس بازداشت ایشان را و گفته شد ایشان را که بنشینید با نشستگان

لو خرجوا فيكم ما زادوكم الا خبالا ولاوضعوا خلالكم

اگر بیرون آمدندی در میان شما زیاده نکردندی شما را مگر تباهی کار و هر اینه در میان انداختندی در میان شما

يبغونكم الفتنة وفيكم سماعون لهم والله عليم بالظالمين

میجستند برای شما بلا را و در میان شما جاسوسان مر ایشان را و خدا داناست باحوال ستمکاران

لقد ابتغوا الفتنة من قبل وقلبوا لك الامور حتى جاء

هر اینه بجستند بلا و آشوب را برای شما پیش از این وقت و دگرگون گردانیدند برای تو کارها را تا آنکه آمد نصرت

الحق وظهر امر الله وهم كارهون ۞ ومنهم من يقول ائذن

الهی و غالب شد کار خدا بر کار ایشان و ناخوش داشتند و بعضی از ایشان آن کس است که میگوید که رخصت ده

لي ولا تفتني الا في الفتنة سقطوا وان جهنم لمحيطة بالكافرين

مرا در ترک جهاد و مبتلا مگردان مرا آگاه باش که در بلا افتادند و بدرستی که دوزخ هر اینه فرا گیرنده است کافران را

ان تصبك حسنة تسؤهم وان تصبك مصيبة يقولوا

اگر برسد ترا نیکی و ظفر بد میاید ایشان را و اگر برسد ترا شدت و بلا میگویند

قد اخذنا امرنا من قبل ويتولوا وهم فرحون ۞ قل لن يصيبنا

بتحقیق فرا گرفتیم اصلاح کار خود را پیش از این و رو گردانند و ایشان شادمان باشند بگو هرگز نرسد بما

إلا ما كتب الله لنا هو مولانا وعلى الله فليتوكل المؤمنون

مگر آنچه مقدر فرموده خدا برای ما اوست یار و یاور ما و بر خدا پس اعتماد کنند گروندگان

قل هل تربصون بنا إلا إحدى الحسنيين ونحن نتربص

بگو آیا انتظار می برید برای ما مگر یکی از دو خصلت نیکو را و ما انتظار می بریم

بكم أن يصيبكم الله بعذاب من عنده أو بأيدينا فتربصوا

شما که برساند بشما خدا عذابی از نزد خود یا بدستهای ما پس انتظار کشید

إنا معكم متربصون ۞ قل أنفقوا طوعا أو كرها لن يتقبل منكم

بدرستیکه ما با شما انتظار برندگانیم بگو صدقه کنید خوشحال و ناخوش که هرگز پذیرفته نشود از شما

إنكم كنتم قوما فاسقين ۞ وما منعهم أن تقبل منهم

بدرستیکه شما هستید گروهی نافرمانان و باز نداشت ایشان را از آنکه پذیرفته شود از ایشان

نفقاتهم إلا أنهم كفروا بالله وبرسوله ولا يأتون الصلوة

صدقهای ایشان هیچ چیز مگر آنکه کافر شدند بخدا و بپیغمبر خدا و نمی آیند نماز

إلا وهم كسالى ولا ينفقون إلا وهم كارهون ۞ فلا تعجبك

مگر و حال آنکه ایشان کاهلانند و نفقه نمیکنند مگر و حال ایشان ناخوش دارند پس شگفت ناورد ترا

أموالهم ولا أولادهم إنما يريد الله ليعذبهم بها في الحيوة

مالهای ایشان و نه فرزندان ایشان جز این نیست که میخواهد خدا که عذاب کند ایشان را بدان در زندگانی

الدنيا وتزهق أنفسهم وهم كافرون ۞ ويحلفون بالله

این جهان و بیرون رود از بدنها نفسهای ایشان و ایشان کافر باشند و سوگند میخورند بخدا

إنهم لمنكم وما هم منكم ولكنهم قوم يفرقون ۞ لو يجدون

که بدرستیکه ایشان از شمااند و نیستند ایشان از شما و لیکن ایشان گروهی اند که میترسند از شما اگر بیابند

ملجأ أو مغارات أو مدخلا لولوا إليه وهم يجمحون ۞

پناهی یا غارها یا سوراخی در زمین هرآینه روی گردانند بسوی آن و حال آنکه ایشان شتابندگانند

ومنهم من يلمزك في الصدقات فإن أعطوا منها رضوا

و بعض از ایشان کسی است که عیب میکند ترا در قسمت صدقها پس اگر داده شوند ازان خشنود شوند

وإن لم يعطوا منها إذا هم يسخطون ۞ ولو أنهم رضوا ما آتيهم

و اگر داده نشوند ازان صدقات در آن هنگام ایشان خشمناک میشوند و اگر بدرستیکه ایشان خشنود شوند بانچه داد ایشان را

الله ورسوله وقالوا حسبنا الله سيؤتينا الله من فضله

خدا و پیغمبر خدا و گویند بس است ما را خدا زود دهد ما را خدا از کرم خود

ورسوله

ورسوله انا الى الله راغبون ۞ انما الصدقات للفقراء والمساكين

و پیغمبر خدا بدرستی که ما بسوی خدا رغبت داریم جز این نیست که صدقات حق فقیران و بیچارگان

والعاملين عليها والمؤلفة قلوبهم وفي الرقاب والغارمين

و کارکنان بر تحصیل آنها و آنان که الفت داده شده دلهای ایشان و در آزاد کردن بندگان و قرض داران

وفي سبيل الله وابن السبيل فريضة من الله والله عليم حكيم

و در راه خدا و راه گذران محتاج فرض شده است از خدا و خدا دانا و درست کردار

ومنهم الذين يؤذون النبي ويقولون هو اذن قل اذن

و بعض از ایشان آن کسانند که می آزارند پیغمبر را و می گویند او شنونده است بگو شنونده

خير لكم يؤمن بالله ويؤمن للمؤمنين ورحمة للذين امنوا

بهتر برای شما ایمان دارد بخدا و تصدیق میکند مؤمنان را و رحمت است برای آنان که ایمان آوردند

منكم والذين يؤذون رسول الله لهم عذاب اليم ۞ يحلفون

از شما و آنان که می آزارند پیغمبر خدا را آماده است برای ایشان عذاب دردناک سوگند یاد کنند

بالله لكم ليرضوكم والله ورسوله احق ان يرضوه ان كانوا

بخدا برای شما تا خشنود کنند شما را و خدا و پیغمبر خدا سزاوارترند که خشنود گردانند او را اگر هستند

مؤمنين ۞ الم يعلموا انه من يحادد الله ورسوله فان له نار

گروندگان آیا نمیدانند که هر که خلاف کند با خدا و پیغمبر خدا پس بدرستی که او راست آتش

جهنم خالدا فيها ذلك الخزي العظيم ۞ يحذر المنافقون

دوزخ جاوید در آنجا این رسوائی بزرگ است می ترسند منافقان

ان تنزل عليهم سورة تنبئهم بما في قلوبهم قل استهزءوا

که فرو فرستاده شود بر ایشان سوره که آگاه کند ایشان را با آنچه در دلهای ایشان است بگو استهزا کنید

ان الله مخرج ما تحذرون ۞ ولئن سألتهم ليقولن انما

بدرستی که خدا بیرون آورنده است آنچه را که میترسند و هر آینه اگر سوال کنی ایشان را هر آینه گویند جز این نیست

كنا نخوض ونلعب قل ابالله واياته ورسوله كنتم تستهزءون

که ما بودیم که ... و بازی میکردیم بگو آیا بخدا و آیتهای خدا و پیغمبر او استهزا میکنید

لا تعتذروا قد كفرتم بعد ايمانكم ان نعف عن طائفة

عذر مسازید بتحقیق که کافر شدید بعد از ایمان اگر در گذریم از تقصیرات گروهی

منكم نعذب طائفة بانهم كانوا مجرمين ۞ المنافقون

از شما عذاب کنیم گروهی را بسبب آنکه ایشان بودند گناهکاران مردان منافق

والمنافقات بعضهم من بعض يأمرون بالمنكر وينهون عن

و زنان منافق برخی از ایشان از برخی اند امر میکنند مردم را بکار زشتها و باز میدارند از

المعروف ويقبضون أيديهم نسوا الله فنسيهم إن المنافقين

کارهای نیک و میگیرند برای صدقه دستهای خود را فراموش کردند فرمان خدا را پس فروگذاشت خدا ایشان را هرآینه منافقان

هم الفاسقون ۞ وعد الله المنافقين والمنافقات والكفار

ایشان اند نافرمان برداران اند وعده کرده خدا برای مردان منافق و زنان منافقه و کافران

نار جهنم خالدين فيها هي حسبهم ولعنهم الله ولهم عذاب

آتش دوزخ را در حالتی که جاوید باشند در آن آن بسنده است ایشان را و لعنت کرده ایشان را خدا و هست برای ایشان عذاب

مقيم ۞ كالذين من قبلكم كانوا أشد منكم قوة وأكثر

دائم همچو آنان که پیش از شما بودند سختتر از شما ای منافقان از روی قوت و بیشتر

أموالا وأولادا فاستمتعوا بخلاقهم فاستمتعتم بخلاقكم كما

از جهت مالها و فرزندان پس بهره ور شدند بنصیب خود پس بهره ور شدید شما بنصیب خود از شهوات همچنان

استمتع الذين من قبلكم بخلاقهم وخضتم كالذي خاضوا

بهره مند شدند آنان که پیش از شما بنصیب خود و در رفتید در باطل همچنین کسانی که فرو رفتند

أولئك حبطت أعمالهم في الدنيا والآخرة وأولئك هم

این گروه ناچیز گشت کردارهای ایشان در این جهان و در آن جهان و این گروه ایشان اند

الخاسرون ۞ ألم يأتهم نبأ الذين من قبلهم قوم نوح وعاد

زیان کاران آیا نیامده ایشان را خبر آنان که بودند پیش از ایشان قوم نوح و عاد

وثمود وقوم إبراهيم وأصحاب مدين والمؤتفكات أتتهم

و قوم ثمود و قوم ابراهیم و یاران مدین و یاران شهرهای زیر و زبر کرده آمدند ایشان را

رسلهم بالبينات فما كان الله ليظلمهم ولكن كانوا أنفسهم

پیغمبران ایشان بمعجزهای روشن پس نبود خدا که ستم کند بر ایشان و لیکن بودند بر نفسهای خود

يظلمون ۞ والمؤمنون والمؤمنات بعضهم أولياء بعض

ستم میکردند و مردان گرونده و زنان گرونده برخی از ایشان دوستان برخی اند

يأمرون بالمعروف وينهون عن المنكر ويقيمون الصلوة و

امر میکنند مردمان را بنیکیها و نهی میکنند از بدیها و بر پا میدارند نماز را و

يؤتون الزكوة ويطيعون الله ورسوله أولئك سيرحمهم

میدهند زکوة را و فرمان میبرند خدا و پیغمبر او را این گروه بخشش کند بر ایشان

الله إن الله عزيز حكيم ۝ وعد الله المؤمنين والمؤمنات

خدا بدرستی که خدا غالب درست کردار است وعده کرده خدا مردان گرونده و زنان گرونده را

جنات تجري من تحتها الأنهار خالدين فيها ومساكن

بهشتهای که جاری میشود از زیر آنها نهرها در حالی که جاوید مانندگان اند در آن و مسکنهای

طيبة في جنات عدن ورضوان من الله أكبر ذلك هو

پاکیزه در بهشتهای جای اقامت و خشنودی از خدا بزرگتر است این جزای او است

الفوز العظيم ۝ يا أيها النبي جاهد الكفار والمنافقين

رستگاری بزرگ ای پیغمبر برگزیده جهاد کن با ناگروندگان و منافقان

واغلظ عليهم ومأواهم جهنم وبئس المصير ۝ يحلفون

و درشت باش بر ایشان و جایگاه ایشان دوزخ است و بد جای بازگشتنی است سوگند یاد مینمایند

بالله ما قالوا ولقد قالوا كلمة الكفر وكفروا بعد

بخدا که پیغمبر را نگفته اند و هر آینه بتحقیق گفتند کلمه کفر را و کافر شدند بعد از

إسلامهم وهموا بما لم ينالوا وما نقموا إلا أن أغناهم

مسلمان شدن ایشان و قصد کردن چیزی را که نیافتند آنرا و عیب ننمودند چیزی را مگر اینکه توانگر گردانید ایشانرا

الله ورسوله من فضله فإن يتوبوا يك خيرا لهم وإن يتولوا

خدا و پیغمبر او از کرم خود پس اگر توبه کنند میباشد بهتر از برای ایشان و اگر رو گردانند

يعذبهم الله عذابا أليما في الدنيا والآخرة وما لهم في

عذاب میکند ایشانرا خدا عذاب دردناک در این جهان و در آن جهان و نیست مر ایشانرا در

الأرض من ولي ولا نصير ۝ ومنهم من عاهد الله لئن آتانا

روی زمین هیچ یاوری و نه یاری کننده و بعضی از ایشان کسانی اند که عهد کردند با خدا اگر بدهد ما را

من فضله لنصدقن ولنكونن من الصالحين ۝ فلما آتاهم

از کرم خود هر آینه صدقه میدهیم و هر آینه میباشیم از شایسته کاران پس چون داد ایشانرا

من فضله بخلوا به وتولوا وهم معرضون ۝ فأعقبهم نفاقا

از فضل خود بخل ورزیدند بآن و برگشتند از عهد خود و حال آنکه ایشان اعراض کنندگان اند پس در آورد ایشانرا نفاق را

في قلوبهم إلى يوم يلقونه بما أخلفوا الله ما وعدوه وبما

در دلهای شان تا روزی که ببینند عذاب خدا را بسبب آنکه خلاف کردند با خدا عهد را که وعده کرده بودند

كانوا يكذبون ۝ ألم يعلموا أن الله يعلم سرهم ونجواهم

و بسبب آنکه بودند که دروغ میگفتند آیا نمیدانند که خدا میداند پنهان ایشان و آشکار ایشان

وأن الله علام الغيوب ۞ الذين يلمزون المطوعين من المؤمنين
و بدرستی که خدا دانای همه غیبهاست ۞ آنان آنانند که عیب میکنند عطا دهندگان بطوع و رغبت را از گروندگان

في الصدقات والذين لا يجدون إلا جهدهم فيسخرون
در ادای صدقات و زکوة و آنان که نمی یابند مگر طاقت خود را پس استهزا میکنند

منهم سخر الله منهم ولهم عذاب أليم ۞ استغفر لهم أو لا
از ایشان مسخره کرد خدا از ایشان و هست برای ایشان عذاب دردناک ۞ مساویست خواه طلب آمرزش کنی برای ایشان یا

تستغفر لهم إن تستغفر لهم سبعين مرة فلن يغفر الله
طلب آمرزش نکنی برای ایشان اگر استغفار کنی برای ایشان هفتاد مرتبه پس هرگز نمی آمرزد خدا

لهم ذلك بأنهم كفروا بالله ورسوله والله لا يهدي القوم
ایشان را این بسبب آنست که کافر شدند بخدا و پیغمبر او و خدا راه نمی نماید گروه

الفاسقين ۞ فرح المخلفون بمقعدهم خلاف رسول الله
نافرمان برداران را ۞ شادمان شدند بازپس ماندگان از جهاد بنشستن ایشان بجایهای خود از مخالفت پیغمبر خدا

وكرهوا أن يجاهدوا بأموالهم وأنفسهم في سبيل الله و
و ناخوش داشتند که جهاد کنند بمالهای خود و نفسهای خود در راه خدا و

قالوا لا تنفروا في الحر قل نار جهنم أشد حرا لو كانوا يفقهون
گفتند بیرون مروید بجهاد در گرما بگو آتش دوزخ سخت تر است در حرارت اگر باشند که دریابند

فليضحكوا قليلا وليبكوا كثيرا جزاء بما كانوا يكسبون
پس خنده کنند اندکی و گریه کنند بسیاری برای آنچه بودند که کسب میکردند

فإن رجعك الله إلى طائفة منهم فاستأذنوك للخروج
پس اگر برگرداند ترا خدای بسوی گروهی از ایشان پس دستوری خواهند از تو برای بیرون رفتن

فقل لن تخرجوا معي أبدا ولن تقاتلوا معي عدوا إنكم
پس بگو بیرون نخواهید آمد با من هرگز و هرگز کارزار نخواهید کرد در رفاقت من با هیچ کس بدرستیکه شما

رضيتم بالقعود أول مرة فاقعدوا مع الخالفين ۞ ولا تصل
راضی شدید بنشستن از جهاد اول بار پس بنشینید با نشستگان ۞ و نماز مگذارید

على أحد منهم مات أبدا ولا تقم على قبره إنهم كفروا بالله
بر احدی از ایشان که بمیرد هرگز و مایست بر قبر او بدرستیکه ایشان کافر شدند بخدا

ورسوله وماتوا وهم فاسقون ۞ ولا تعجبك أموالهم وأولادهم
و پیغمبر خدا و مردند و حال آنکه ایشان نافرمان برداران اند ۞ و بشگفت نیارد ترا مالهای ایشان و فرزندان ایشان

إِنَّمَا يُرِيدُ اللّٰهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ

جز این نیست که میخواهد خدا که عقوبت کند ایشان را در این جهان و برآید نفسهای ایشان و ایشان

كَافِرُونَ ۞ وَإِذَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ أَنْ آمِنُوا بِاللّٰهِ وَجَاهِدُوا مَعَ

کافران اند و هرگاه فرو فرستاده شود سوره که ایمان آورید بخدا و جهاد کنید با رفاقت

رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ أُولُوا الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ

رسول او دستوری خواهند از تو خداوندان مال و توانایی از ایشان و گفتند بگذار ما را که باشیم با

الْقَاعِدِينَ ۞ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ

نشستگان خشنود شدند بآنکه باشند با بازماندگان و مهر زده بر دلهای ایشان

فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ۞ لَكِنِ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَاهَدُوا

پس ایشان هیچ نمی فهمند لیکن پیغمبر و آنان که ایمان آوردند با او جهاد کردند

بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَئِكَ هُمُ

بمالهای خود و نفسهای خود و این گروه آماده است برای ایشان همه نیکیها و این گروه ایشان اند

الْمُفْلِحُونَ ۞ أَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ

رستگاران مهیا کرد خدا برای ایشان بوستانها که روان میشود از زیر آنها جویها جاودانی اند

فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۞ وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ

در آن بوستانها این رستگاری است بزرگ و آمدند بر عذر گویندگان از عربان بادیه

لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ

تا رخصت داده شود ایشان را و نشستند آنان که دروغ گفتند خدا و پیغمبر خدا را زود رسد

الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۞ لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى

آنان را که کافر شدند از ایشان عذاب دردناک نیست بر ناتوانان و نه بر

الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا

بیماران و نه بر آنان که نمی یابند آنچه خرج کنند هیچ گناهی هرگاه نیک خواهی کنند

لِلّٰهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

خدا و پیغمبر او را نیست بر نیکوکاران هیچ راه ملامت و خدا آمرزنده مهربان است

وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ

و نه بر آنان که چون آمدند تو را تا سوار کنی ایشان را گفتی نمی یابم آنچه سوار کنم شما را

عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا

بر او برگشتند و چشمهای ایشان روان بود از اشک از روی اندوه از آنکه نمی یابند مال

ما ينفقون ۞ إنما السبيل على الذين يستأذنونك وهم

نفقه کنند نیست درین راه ملامت مگر بر آنان که دستوری میخواهند از تو و ایشان

أغنياء رضوا بأن يكونوا مع الخوالف وطبع الله على قلوبهم

توانگرانند خشنود بودند بآنکه باشند با زنان سرماندگان و مهر زد خدا بر دلهای ایشان

فهم لا يعلمون ۞ يعتذرون إليكم إذا رجعتم إليهم قل

پس ایشان نمیدانند عذر می آورند بسوی شما از تخلف چون باز گردید بسوی ایشان بگو

لا تعتذروا لن نؤمن لكم قد نبأنا الله من أخباركم و

عذر مگویید که تصدیق نخواهیم کرد شما را بتحقیق خبر داد ما را خدا از احوال شما و بتحقیق

سيرى الله عملكم ورسوله ثم تردون إلى عالم الغيب

خواهد دید خدا کارهای شما را و پیغمبر او پس بازگردانیده خواهید شد بسوی داننده پنهان

والشهادة فينبئكم بما كنتم تعملون ۞ سيحلفون بالله لكم

و آشکارا پس خبر دار میکند شما را بآنچه بودید که میکردید زود سوگند خواهند خورد بخدا برای شما

إذا انقلبتم إليهم لتعرضوا عنهم فأعرضوا عنهم إنهم رجس

چون بازگردید از سفر بسوی ایشان تا روی گردانید از ایشان پس اعراض کنید از ایشان بدرستی که ایشان پلیدند

ومأواهم جهنم جزاء بما كانوا يكسبون ۞ يحلفون لكم

و جایگاه ایشان دوزخ است سزای ایشان بسبب آنچه کسب میکردند سوگند یاد میکنند برای شما

لترضوا عنهم فإن ترضوا عنهم فإن الله لا يرضى عن القوم

تا خشنود شوید از ایشان پس اگر خشنود شوید از ایشان پس بدرستی که خدا خشنود نمیشود از گروه

الفاسقين ۞ الأعراب أشد كفرا ونفاقا وأجدر ألا يعلموا

نافرمانان عربان بادیه سخت‌ترند از روی کفر و نفاق و سزاوارترند بآنکه ندانند

حدود ما أنزل الله على رسوله والله عليم حكيم ۞ ومن الأعراب

حکمهای آنچه را که فرو فرستاده خدا بر پیغمبر خود و خدا دانای درست کردار است و بعضی از عربان بادیه

من يتخذ ما ينفق مغرما ويتربص بكم الدوائر عليهم

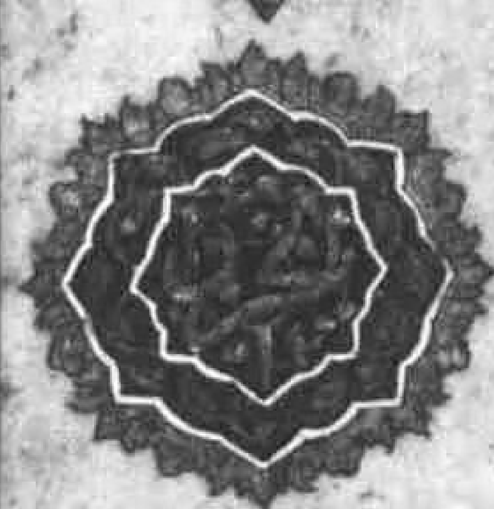
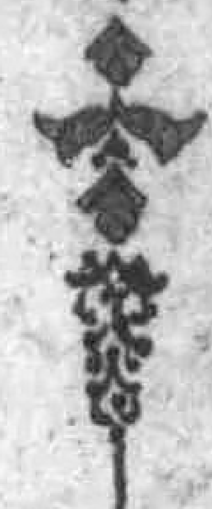
کسی است که فرا گیرد آنچه را که صرف میکند در راه خدا تاوانی و انتظار میبرند بشما حوادث زمانه بر ایشان

دائرة السوء والله سميع عليم ۞ ومن الأعراب من يؤمن

باد حادثه بد و خدا شنوای داناست و بعضی از عربان بادیه کسانی اند که ایمان میآورند

بالله واليوم الآخر ويتخذ ما ينفق قربات عند الله وصلوات

بخدا و روز بازپسین و فرا میگیرند آنچه را که خرج کنند در راه خدا اسباب نزدیکی نزد خدا و موجب دعاهای

الرسول الا انها قربة لهم سيدخلهم الله في رحمته ان الله

پیغمبر آگاه باشید که آن نزدیکی است مر ایشان را زود در آرد ایشان را خدا در رحمت خود بدرستی که خدا

غفور رحيم ۞ والسابقون الاولون من المهاجرين والانصار

آمرزنده مهربان است و پیشی گیرندگان پیشینیان از مهاجران که و انصار

والذين اتبعوهم باحسان رضي الله عنهم ورضوا عنه و

و آنان که پیروی ایشان کردند به نیکوئی خشنود گشت خدا از ایشان و خشنود شدند ایشان از او و

اعد لهم جنات تجري تحتها الانهار خالدين فيها ابدا

مهیا کرد برای ایشان بهشتها روان میشود از زیر آنها نهرها در حالی که جاویدانند در آن بهشتها همیشه

ذلك الفوز العظيم ۞ وممن حولكم من الاعراب منافقون

این رستگاری بزرگ و بعضی از آنان که در حوالی شمااند از اعراب بادیه منافقان اند

ومن اهل المدينة مردوا على النفاق لا تعلمهم نحن نعلمهم

و از اهل مدینه هم بعضی منافقون اند مبالغت کردند در نفاق نمیشناسی ایشان را ما میشناسیم ایشان را

سنعذبهم مرتين ثم يردون الى عذاب عظيم ۞ وآخرون اعترفوا

زود که عذاب میکنیم ایشان را دو مرتبه پس باز گردانیده خواهند شد بسوی عذابی بزرگ و جمعی دیگر از جهال معترفون

بذنوبهم خلطوا عملا صالحا وآخر سيئا عسى الله ان يتوب عليهم

بگناهان خود را در آمیختند کاری نیکو و دیگر کار بد امید است که خدا ببخشد بر ایشان

ان الله غفور رحيم ۞ خذ من اموالهم صدقة تطهرهم وتزكيهم

بدرستی که خدا آمرزنده مهربان است بگیر از مالهای ایشان زکوة را که پاک میکرد ایشان را و پاکیزه میکرد

بها وصل عليهم ان صلوتك سكن لهم والله سميع عليم ۞ الم

بر من زکوة و دعا کن بر ایشان بدرستی که دعای تو [illegible] و خدا شنوا و داناست آیا

يعلموا ان الله هو يقبل التوبة عن عباده ويأخذ الصدقات

نمیدانند که خدا او می پذیرد توبه را از بندگان خود و فرا میگیرد صدقها را

وان الله هو التواب الرحيم ۞ وقل اعملوا فسيرى الله عملكم

و آنکه خدا است توبه پذیر مهربان و بگو بکنید پس زود ببیند خدا کردار شما را

ورسوله والمؤمنون وستردون الى عالم الغيب والشهادة

و می بیند پیغمبر او و مؤمنان و زود باشند که باز گردانیده شوید بسوی دانای نهان و آشکار

فينبئكم بما كنتم تعملون ۞ وآخرون مرجون لامر الله اما

پس آگاه میکند شما را با آنچه هستید که میکنید و دیگر امیدوارند بفرمان الهی یا

يعذبهم واما يتوب عليهم والله عليم حكيم ۞ والذين اتخذوا

عذاب کند ایشانرا و یا می پذیرد توبه ایشانرا و خدا دانای درست کردار است و آنان که فرا گرفتند

مسجدا ضرارا وكفرا وتفريقا بين المومنين وارصادا

مسجدیرا بجهت ضرر رسانیدن مسلمانان و کفر و جدا افکندن میان مومنان و برای انتظار کشیدن

لمن حارب الله ورسوله من قبل وليحلفن ان اردنا الا

کسیرا که در جنگ بود با خدا و پیغمبر او پیش از این و هر آینه سوگند میخورند که نخواستیم از بنای این مسجد

الحسنى والله يشهد انهم لكاذبون ۞ لا تقم فيه ابدا

مگر نیکی را و خدا گواهی میدهد که هر آینه ایشان دروغ گویان اند مایست در آن مسجد هرگز

لمسجد اسس على التقوى من اول يوم احق ان تقوم فيه

هر آینه مسجدی که بنیاد او نهاده شده بر پرهیزگاری از روز اول سزاوارتر است که بایستی در آن مسجد

فيه رجال يحبون ان يتطهروا والله يحب المطهرين ۞

در آن مسجد مردان اند که دوست میدارند که پاک باشند از گناهان و خدا دوست میدارد پاکیزگان را

افمن اسس بنيانه على تقوى من الله ورضوان خير ام

پس آیا کسیکه بنیاد نهاد بنای دین خود را بر پرهیزگاری از نزد خدا و خوشنودی او بهتر است یا

من اسس بنيانه على شفا جرف هار فانهار به في نار جهنم

کسیکه بنیاد نهاد اساس دین خود را بر لب رود خانها فرو ریختنی پس فرو ریخت با او در آتش دوزخ

والله لا يهدي القوم الظالمين ۞ لا يزال بنيانهم الذي بنوا

و خدا هدایت نمیکند گروه ستمکاران را همیشه خواهد بود خانه ایشان آن که بنا کردند سبب

ريبة في قلوبهم الا ان تقطع قلوبهم والله عليم حكيم ۞ ان الله اشترى

شک زیاده در دلهای ایشان مگر آنکه پاره شود دلهای ایشان و خدا دانای درست کردار است بدرستیکه خدا خرید

من المومنين انفسهم واموالهم بان لهم الجنة يقاتلون

از مومنان نفسهای ایشان و مالهای ایشان را بدرستیکه برای ایشان است بهشت کارزار میکنند

في سبيل الله فيقتلون ويقتلون وعدا عليه حقا في

در راه خدا پس میکشند و کشته میشوند وعده کرده خدا بر خود وعده راست در

التورية والانجيل والقران ومن اوفى بعهده من الله

توریت و انجیل و قرآن و کیست وفا کننده بر عهد خود از خدا

فاستبشروا ببيعكم الذي بايعتم به وذلك هو الفوز

پس شادمان باشید بخرید و فروخت آن که بازرگانی کرده اید با آن و این آنست رستگاری

العظيم

العظيم ۞ التائبون العابدون الحامدون السائحون

بزرگ ایشانند توبه کاران عبادت کنندگان سپاس گذاران سیاران در جهاد

الراكعون الساجدون الآمرون بالمعروف والناهون

رکوع کنندگان سجود کنندگان امر کنندگان بنیکیها و نهی کنندگان

عن المنكر والحافظون لحدود الله وبشر المؤمنين ۞

از بدیها نگاه دارندگان احکام حلال و حرام خدا و مژده ده گروندگان را

ما كان للنبي والذين آمنوا أن يستغفروا للمشركين

سزاوار نیست برای پیغمبر و برای آنان که گرویده اند آنکه آمرزش خواهند برای شرک آرندگان

ولو كانوا أولي قربى من بعد ما تبين لهم أنهم أصحاب

و هر چند آن مشرکان باشند صاحبان خویشی بعد از آنکه ظاهر شد برای ایشان بدرستی که ایشان یاران

الجحيم ۞ وما كان استغفار ابرهيم لأبيه إلا عن موعدة

دوزخند و نبود آمرزش خواهی ابراهیم برای پدرش مگر از سبب وعده که

وعدها إياه فلما تبين له أنه عدو لله تبرأ منه إن ابرهيم

وعده کرده بود با پدرش پس چون ظاهر شد برای او که پدرش دشمن خداست بیزار شد از او بدرستی که ابراهیم

لأواه حليم ۞ وما كان الله ليضل قوما بعد إذ هداهم

هر آینه آه و ناله کننده بردبار و سزاوار نیست خدا را که گمراه کند گروهی را پس از آنکه هدایت کرده ایشان را

حتى يبين لهم ما يتقون إن الله بكل شيء عليم ۞ إن الله

تا آنکه روشن کند برایشان آنچه بپرهیزند بدرستی که خدا بهمه چیزی داناست بدرستی که خدا

له ملك السموات والأرض يحيي ويميت وما لكم من

مر او راست پادشاهی آسمانها و زمین و زنده میکند و میمیراند و نیست مر شما را

دون الله من ولي ولا نصير ۞ لقد تاب الله على النبي و

غیر از خدا هیچ یاوری و نه مددکاری هر آینه بتحقیق که بپذیرفت خدا توبه را از پیغمبر و

المهاجرين والأنصار الذين اتبعوه في ساعة العسرة

مهاجران و انصاری آنان که پیروی رسول کردند در وقت شدت

من بعد ما كاد يزيغ قلوب فريق منهم ثم تاب عليهم إنه

بعد از آنکه نزدیک بود که میل کند از جهاد دلهای گروهی از ایشان پس بپذیرفت توبه را از ایشان بدرستی

بهم رءوف رحيم ۞ وعلى الثلاثة الذين خلفوا حتى إذا

خدا با ایشان بسیار بخشاینده مهربانست و بر سه نفر آنان که باز پس گذاشته بودند تا چون

ضاقت عليهم الارض بما رحبت وضاقت عليهم انفسهم

تنگ شد بر ایشان زمین با آن وسعت و تنگ شد بر ایشان نفسها

وظنوا ان لا ملجا من الله الا اليه ثم تاب عليهم ليتوبوا ان

و دانستند که پناهی نیست از خدا مگر بسوی او پس بازگشت کرد خدا بر ایشان تا بازگشت نمایند

الله هو التواب الرحيم ۞ يا ايها الذين امنوا اتقوا الله وكونوا

بدرستیکه خدا اوست قبول توبه کننده و مهربان ای آنان که ایمان آورده اند پرهیزکار شوید و باشید

مع الصادقين ۞ ما كان لاهل المدينة ومن حولهم

با راستگویان نبود اهل مدینه را و کسیرا که در حوالی ایشانند

من الاعراب ان يتخلفوا عن رسول الله ولا يرغبوا بانفسهم

از عربان بادیه اینکه تخلف ورزند از رفاقت پیغمبر خدا و رغبت نفرمایند بنفسهای خود

عن نفسه ذلك بانهم لا يصيبهم ظما ولا نصب ولا مخمصة

نفس او آن بسبب آنست که ایشان نرسد تشنگی و نه تعبی و نه گرسنگی

في سبيل الله ولا يطئون موطئا يغيظ الكفار ولا ينالون

در راه خدا و نه سپرند جایگاهی را که بخشم آورد کافران را و نه رسند

من عدو نيلا الا كتب لهم به عمل صالح ان الله لا يضيع

از دشمنان نیل و غنیمت مگر نوشته شد برای ایشان بدان کار نیک بدرستیکه خدا ضایع نمیکند

اجر المحسنين ۞ ولا ينفقون نفقة صغيرة ولا كبيرة

مزد نیکوکاران را و نفقه نمیکنند نفقه اندک و نه بسیاری

ولا يقطعون واديا الا كتب لهم ليجزيهم الله احسن ما

و قطع مسافت نمیکنند در هیچ وادی مگر که نوشته شود برای ایشان تا جزا دهد ایشان را خدا نیکوترین آنچه

كانوا يعملون ۞ وما كان المؤمنون لينفروا كافة فلولا نفر

بودند که میکردند و نیست مر مؤمنان را که جمله بیرون روند پس چرا بیرون نروند

من كل فرقة منهم طائفة ليتفقهوا في الدين ولينذروا

از هر گروهی جمعی از ایشان تا تحقیق و تحصیل کنند در دانش و تا بترسانند از عذاب

قومهم اذا رجعوا اليهم لعلهم يحذرون ۞ يا ايها الذين

الهی گروه خود چون بازگشت کنند بسوی ایشان تا شاید ایشان بترسند ای آنان که

امنوا قاتلوا الذين يلونكم من الكفار وليجدوا فيكم غلظة

ایمان آورده اند کارزار کنید با آنان که نزدیک تانند از کافران و باید بیابند کفار در شما درشتی

واعلموا

واعلموا ان الله مع المتقين ۞ واذا ما انزلت سورة فمنهم

و بدانید که خدا با پرهیزکاران است و هر گاه فرو فرستاده شود سوره در راه ایشان

من يقول ايكم زادته هذه ايمانا فاما الذين امنوا فزادتهم

بعضی از ایشان است که میگوید که کدام یک از شما را بیفزاید این سوره ایمان پس اما آنان که گرویدند پس زیاد کرد

ايمانا وهم يستبشرون ۞ واما الذين في قلوبهم مرض

ایشان را ایمان و ایشان شادمان خواهند شد و اما آنان که در دلهای ایشان مرض نفاق است

فزادتهم رجسا الى رجسهم وماتوا وهم كافرون ۞ اولا

پس این سوره افزوده ایشان را پلیدی ایشان بسوی پلیدی و مردند و حال آنکه ایشان بودند کافران آیا نمی

يرون انهم يفتنون في كل عام مرة او مرتين ثم لا يتوبون

بینید آنکه ایشان مبتلا میشوند بلاها با وجود هر سال یکبار یا دو بار پس توبه نمیکنند

ولا هم يذكرون ۞ واذا ما انزلت سورة نظر بعضهم الى

و نه پند پذیر میشوند و هر گاه فرو فرستاده شود سوره بنگرید برخی از ایشان بسوی

بعض هل يريكم من احد ثم انصرفوا صرف الله قلوبهم

برخی گویند آیا می بیند شما را کسی بیرون روید از مجلس پس برگردانید از هدایت او گردانیده است خدا دلهای ایشان را

بانهم قوم لا يفقهون ۞ لقد جاءكم رسول من انفسكم

بسبب آنکه ایشان گروهی اند که هیچ نمی فهمند هر آینه بتحقیق که آمد شما را پیغمبری از جنس شما

عزيز عليه ما عنتم حريص عليكم بالمؤمنين رؤف

گران است بر او رنج و تعب شما حریص است بر اسلام و رفاهیت بر شما بر گروندگان بخشاینده

رحيم ۞ فان تولوا فقل حسبي الله لا اله الا هو عليه

مهربان است پس اگر روگردان شوید پس بگو بس است مرا خدا نیست معبودی سزاوار پرستش مگر او بر او است

توكلت وهو رب العرش العظيم ۞

اعتماد من و او پروردگار عرش بزرگ

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

الر ۞ تلك ايات الكتاب الحكيم ۞ اكان للناس عجبا ان

این آنها آیات کتاب حکم کننده بحق آیا هست مر مردمان را شگفتی از

هم الله … در فضیلت … حضرت رسالت … منقول است که هر که سوره یونس علیه السلام را در هر ماه … آن است که از جاهلان نباشد … روز قیامت از مقربان درگاه الهی باشد ان شاء الله

۸۱۲

أَوْحَيْنَا إِلَىٰ رَجُلٍ مِّنْهُمْ أَنْ أَنذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا

وحی فرستیم ما بسوی مردی از ایشان که بترسان مردمان را و مژده ده آنان را که ایمان

أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِندَ رَبِّهِمْ قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ

بانکه مر ایشان راست سابقهٔ راستی نزد پروردگار خود گفتند کافران بدرستیکه

هَٰذَا لَسَاحِرٌ مُّبِينٌ ۞ إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ

این مرد هرآینه جادوگریست هویدا بدرستیکه پروردگار شما خدایست که بیافرید

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ

آسمانها و زمین را در شش روز پس قصد کرد و آفرین عرش را

يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مَا مِن شَفِيعٍ إِلَّا مِن بَعْدِ إِذْنِهِ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ

تقدیر میکند کار کاینات را نیست هیچ شفیعی مگر پس از رخصت او این است خدا که پروردگار شماست

فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۞ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعْدَ اللَّهِ

پس عبادت او کنید آیا پس پند نمی‌پذیرید بسوی اوست بازگشت شما همه وعده کرده خدا

حَقًّا إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

این وعده درستی بدرستیکه او اول بار بیافریند آفریدگان پس باز گرداند ایشان را تا جزا دهد آنان را که گرویده اند و کردند

الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ

کارهای شایسته بعدالت و آنانکه کافر شدند مر ایشان راست شرابی از آب گرم سوزان

وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۞ هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ

و عذابی دردناک بسبب آنچه بودند که کفر میورزیدند اوست آنکه گردانید آفتاب را

ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ

صاحب روشنی و ماه را نور و مقدر ساخت برای وی منازل تا بدانید شماره سالها

وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَٰلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ

شماره و حسابها نه بیافرید خدا آن را مگر براستی جدا میکند آیتها را برای گروهی

يَعْلَمُونَ ۞ إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ

که میدانند بدرستیکه در آمد و رفت شب و روز و آنچه بیافرید

اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَّقُونَ ۞ إِنَّ الَّذِينَ

خدا در آسمانها و زمین هرآینه معجزات برای گروهی که پرهیز دارند بدرستیکه آنانکه

لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنُّوا بِهَا وَالَّذِينَ

امید ندارند لقاء ثواب و عقاب ما را و راضی اند بزندگانی دنیا و آرام گرفتند بآن و آنانکه ایشان

عن اياتنا غافلون ❁ اولئك مأويهم النار بما كانوا يكسبون

از نشانهای قدرت ما بیخبران اند این گروه جایگاه ایشان آتش است بسبب آنچه بودند که کسب میکردند

ان الذين امنوا وعملوا الصالحات يهديهم ربهم بايمانهم

بدرستی که آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته هدایت کند ایشان را پروردگار ایشان بایمان ایشان

تجري من تحتهم الانهار في جنات النعيم ❁ دعويهم فيها

روان میشود از زیر ایشان نهرها در بوستانها ناز و نعمت دعای ایشان در آن بوستانها

سبحانك اللهم وتحيتهم فيها سلام واخر دعويهم ان الحمد

پاک و منزه بار خدایا و درود ایشان در آن بوستانها سلام است و آخر دعای ایشان این است که ستایش

لله رب العالمين ❁ ولو يعجل الله للناس الشر استعجالهم

مر خدا را که پروردگار جهانیان است و اگر زود برساند خدا مردمان بدی را چنانکه زود طلبند ایشان

بالخير لقضي اليهم اجلهم فنذر الذين لا يرجون لقاءنا

نیکی را هر آینه حکم کرده شود به ایشان اجل ایشان پس وامیگذاریم آنان را که امید ندارند رسیدن بجزای ما

في طغيانهم يعمهون ❁ واذا مس الانسان الضر دعانا

در سرکشی خود شان متحیر و سرگردان و هرگاه برسد مردم را آزاری خواند ما را

لجنبه او قاعدا او قائما فلما كشفنا عنه ضره مر كأن

برای دفع آن در حالتی که بپهلو خوابیده یا نشسته یا ایستاده پس چون برداشتیم از او آن آزار را بسر برد و گذرد گویا که

لم يدعنا الى ضر مسه كذلك زين للمسرفين ما كانوا

هرگز نخوانده ما را برای دفع رنجی که باو رسیده بود همچنین آراسته داده شد برای اسراف کنندگان آنچه بودند

يعملون ❁ ولقد اهلكنا القرون من قبلكم لما

که میکردند و هر آینه بتحقیق که هلاک گردانیدیم گروههای بسیار که پیش از شما بودند چون

ظلموا وجاءتهم رسلهم بالبينات وما كانوا ليؤمنوا

ستم کردند و آمد ایشان را پیغمبران ایشان با معجزهای روشن و نبود که ایمان آورند

كذلك نجزي القوم المجرمين ❁ ثم جعلناكم خلائف

همچنین سزا میدهیم گروه گناهکاران را پس گردانیدیم شما را جانشینان

في الارض من بعدهم لننظر كيف تعملون ❁ واذا تتلى

در روی زمین بعد از ایشان تا بنگریم که چگونه کار میکنید و چون خوانده شود

عليهم اياتنا بينات قال الذين لا يرجون لقاءنا ائت

بر ایشان آیتهای ما در حالتی که معجزهای روشن گفتند آنان که امید ندارند برخوردن ثواب و عقاب را

بقرآن غير هذا او بدله قل ما يكون لي ان ابدله من تلقائ

قرآن جز این قرآن یا تبدیل کن او را بگو نسزد مرا که تبدیل کنم او را از پیش

نفسي ان اتبع الا ما يوحى الي اني اخاف ان عصيت ربي عذاب

خود پیروی نمیکنم مگر آنچه را وحی فرستاده شد بسوی من بدرستیکه من میترسم اگر نافرمانی کنم پروردگار خود را

يوم عظيم ❁ قل لو شاء الله ما تلوته عليكم ولا ادريكم به فقد

از عذاب روز بزرگ بگو اگر خواستی خدا نخواندمی او را بر شما و نه دانا گردانیدی شما را پس بتحقیق

لبثت فيكم عمرا من قبله افلا تعقلون ❁ فمن اظلم ممن

که درنگ کردم در میان شما عمر دراز پیش از نزول قرآن پس آیا نمی فهمید پس کیست ستمکارتر از آنکه

افترى على الله كذبا او كذب بآياته انه لا يفلح المجرمون

بر بافد بر خدا دروغ را یا تکذیب کند آیتهای او را بدرستیکه رستگار نمیشوند گناهکاران

ويعبدون من دون الله ما لا يضرهم ولا ينفعهم و

و میپرستند غیر از خدا چیزی را که نمیتوانند ضرری رسانید بایشان و نمیتوانند سود داد ایشان را

يقولون هؤلاء شفعاؤنا عند الله قل اتنبؤن الله بما لا

میگویند این بتان درخواست کنندگان مااند نزد خدا بگو آیا آگاه میسازید خدا را بآنچه

يعلم في السموات ولا في الارض سبحانه وتعالى عما

نمیداند در آسمانها و نه در زمین منزه است او و برتر از آنچه

يشركون ❁ وما كان الناس الا امة واحدة فاختلفوا

شرک میآورند و نبودند آدمیان مگر یک فطرت پس اختلاف کردند

ولولا كلمة سبقت من ربك لقضي بينهم فيما فيه يختلفون

و اگر نه سخنی پیشی گرفته بود از نزد پروردگار تو هر آینه حکم کرده شدی میانه ایشان در آنچه در آن اختلاف میکنند

ويقولون لولا انزل عليه آية من ربه فقل انما الغيب

و میگویند چرا فرستاده نشد بر محمد معجزه که میخواهیم از جانب پروردگار او پس بگو که نیست علم غیب مگر

لله فانتظروا اني معكم من المنتظرين ❁ واذا اذقنا

خدا را پس انتظار برید بدرستیکه من با شما از انتظار برندگانم و هرگاه بچشانیم

الناس رحمة من بعد ضراء مستهم اذا لهم مكر في

مردمان رحمتی بعد از آزاری که رسید ایشان را آن هنگام ایشان راست مکر و حیله در

آياتنا قل الله اسرع مكرا ان رسلنا يكتبون ما تمكرون

معجزات ما بگو خدا سریعتر است از شما در مکر بدرستیکه پیغمبران ما مینویسند آنچه مکر میکنید

مو

هو الذي يسيركم في البر والبحر حتى اذا كنتم في الفلك و

جرين بهم بريح طيبة وفرحوا بها جاءتها ريح عاصف و

جاءهم الموج من كل مكان وظنوا انهم احيط بهم دعوا

الله مخلصين له الدين لئن انجيتنا من هذه لنكونن من

الشاكرين ❖ فلما انجاهم اذا هم يبغون في الارض بغير

الحق يا ايها الناس انما بغيكم على انفسكم متاع الحيوة

الدنيا ثم الينا مرجعكم فننبئكم بما كنتم تعملون ❖ انما

مثل الحيوة الدنيا كماء انزلناه من السماء فاختلط

به نبات الارض مما ياكل الناس والانعام حتى

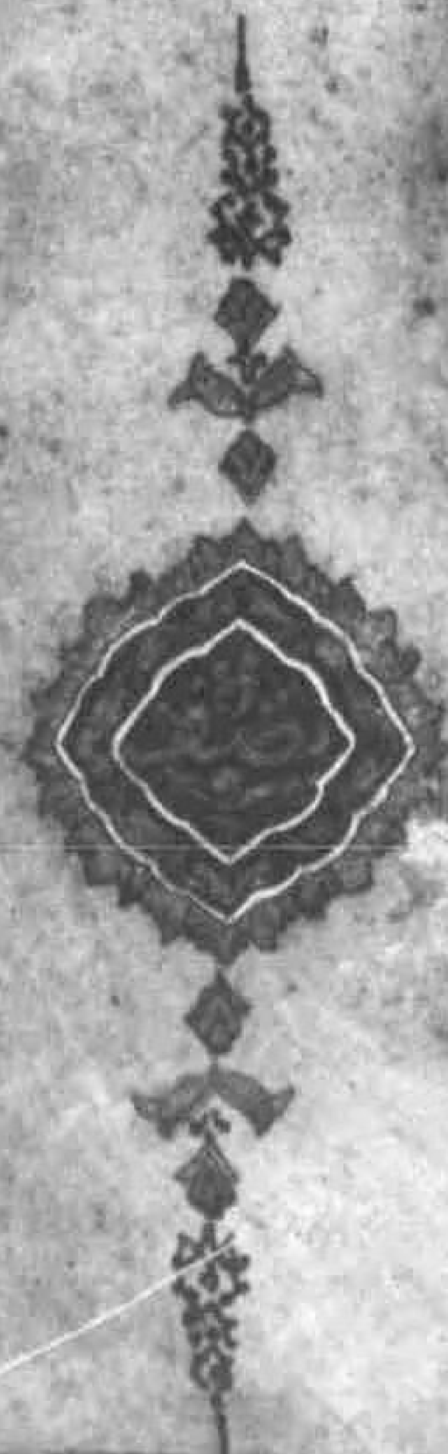
اذا اخذت الارض زخرفها وازينت وظن اهلها انهم

قادرون عليها اتيها امرنا ليلا او نهارا فجعلناها

حصيدا كان لم تغن بالامس كذلك نفصل الايات

لقوم يتفكرون ❖ والله يدعوا الى دار السلام ويهدي

من يشاء الى صراط مستقيم ❖ للذين احسنوا الحسنى

وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ

و افزونی بر ان و نپوشد روهای ایشان را گردی و نه خواری این گروه یاران بهشتند

هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ

ایشان دران جاوید انند و انان که کسب کردند گناهان و کارهای زشت سزای کردار زشت

بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ

مثل ان است و فرو گیرد ایشان را ذلت و خواری نیست ایشان را از عذاب خدا هیچ نگاهدارنده گویا فرو گرفته شده است

وُجُوهُهُمْ قِطَعًا مِنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ

رویهای ایشان پاره پاره از شب تاریک این گروه یار آتش اند ایشان

فِيهَا خَالِدُونَ ۝ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا

دران جاوید انند و روزی که حشر کنیم ایشان را همگی پس گوییم مر انان که شرک اوردند

مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاؤُكُمْ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَاؤُهُمْ مَا كُنْتُمْ

بایستید بجای خود شما و شریکان شما پس جدایی افکنیم میانه ایشان و گویند شریکان ایشان نبودید که مارا

إِيَّانَا تَعْبُدُونَ ۝ فَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا

میپرستید بلکه هوای نفس خود میپرستیدید پس بس است خدا گواه میانه ما و میانه شما که بودیم

عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ ۝ هُنَالِكَ تَبْلُو كُلُّ نَفْسٍ مَا أَسْلَفَتْ

از پرستش شما بیخبران انجا بدانند که هر تنی انچه پیش فرستاده و

وَرُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

و برگردانیده شوند بسوی خدا که خداوند ایشان است بحق و گم شود از ایشان انچه بودند که بر خدا می بستند

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ ۝ وَ

بگو کیست که روزی میدهد شما را از اسمان و زمین یا کیست که قادر باشد بر گوش ها

الْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ

و دیدها و کیست که بیرون میاورد زنده را از مرده و بیرون میاورد مرده را از زنده و کیست

يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ۝ فَذَٰلِكُمُ اللَّهُ

که تدبیر کارها میکند پس زود باشد که میگویند خدا پس بگو پس ایا نمی پرهیزید پس این است خدا

رَبُّكُمُ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنَّىٰ تُصْرَفُونَ

پروردگار شما راست پس چه بود بعد از راستی مگر گمراهی پس چگونه گردانیده میشوند

كَذَٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا

همچنین سزاوار است حکم پروردگار تو بر انان که نافرمانی کردند بدرستی که ایشان

يومنون

يؤمنون ۞ قل هل من شركائكم من يبدؤا الخلق ثم يعيده

قل الله يبدؤا الخلق ثم يعيده فأنى تؤفكون ۞ قل هل من

شركائكم من يهدي الى الحق قل الله يهدي للحق أفمن

يهدي الى الحق أحق أن يتبع أمن لا يهدي الا أن يهدى

فما لكم كيف تحكمون ۞ وما يتبع أكثرهم الا ظنا ان الظن

لا يغني من الحق شيئا ان الله عليم بما يفعلون ۞ وما كان

هذا القرآن أن يفترى من دون الله ولكن تصديق الذي

بين يديه وتفصيل الكتاب لا ريب فيه من رب العالمين

أم يقولون افتريه قل فأتوا بسورة مثله وادعوا من استطعتم

من دون الله ان كنتم صادقين ۞ بل كذبوا بما لم يحيطوا

بعلمه ولما يأتهم تأويله كذلك كذب الذين من قبلهم فانظر

كيف كان عاقبة الظالمين ۞ ومنهم من يؤمن به ومنهم

من لا يؤمن به وربك أعلم بالمفسدين ۞ وان كذبوك فقل

لي عملي ولكم عملكم انتم بريئون مما أعمل وأنا بريء مما

تعملون ۞ ومنهم من يستمعون اليك افانت تسمع الصم ولو

كانوا لا يعقلون ۞ ومنهم من ينظر اليك افانت تهدي

العمي ولو كانوا لا يبصرون ۞ ان الله لا يظلم الناس

شيئا ولكن الناس انفسهم يظلمون ۞ ويوم يحشرهم كان

لم يلبثوا الا ساعة من النهار يتعارفون بينهم قد خسر الذين

كذبوا بلقاء الله وما كانوا مهتدين ۞ واما نرينك

بعض الذي نعدهم او نتوفينك فالينا مرجعهم ثم الله

شهيد على ما يفعلون ۞ ولكل امة رسول فاذا جاء رسولهم

قضي بينهم بالقسط وهم لا يظلمون ۞ ويقولون متى هذا الوعد

ان كنتم صادقين ۞ قل لا املك لنفسي ضرا ولا نفعا

الا ما شاء الله لكل امة اجل اذا جاء اجلهم فلا يستاخرون ساعة

ولا يستقدمون ۞ قل ارايتم ان اتاكم عذابه بياتا او نهارا

ماذا يستعجل منه المجرمون ۞ اثم اذا ما وقع امنتم به

الان وقد كنتم به تستعجلون ۞ ثم قيل للذين ظلموا ذوقوا

عذاب الخلد هل تجزون الا بما كنتم تكسبون ۞ و

عذاب جاودانه آیا سزا داده میشوند مگر آنچه بودید که کسب میکردید و

يستنبئونك احق هو قل اي وربي انه لحق وما انتم بمعجزين

خبر می پرسند از تو که آیا حق است این وعده بگو آری و سوگند به پروردگار من که آن حق است و نیستید شما عاجز کنندگان

ولو ان لكل نفس ظلمت ما في الارض لافتدت به

و اگر باشد از آنچه هر نفسی را که ستم کرده بر خود و هر چه در روی زمین است هر آینه فدیه دهد برای نجات خود

واسروا الندامة لما راوا العذاب وقضي بينهم بالقسط

و پنهان کنند پشیمانی خود را در هنگامی که دیدند عذاب را و حکم کرده شود میان ایشان براستی

وهم لا يظلمون ۞ الا ان لله ما في السموات والارض الا

و ایشان ستم کرده نشوند آگاه باشید خاص خداست آنچه در آسمانها و زمین است آگاه باشید

ان وعد الله حق ولكن اكثرهم لا يعلمون ۞ هو يحيي

بدرستیکه وعده خدا راست است ولیکن بیشتر ایشان نمیدانند او زنده میکند

ويميت واليه ترجعون ۞ يا ايها الناس قد جاءتكم

و میمیراند و بسوی او بازگشت میشوند ای مردمان بتحقیق که آمد شما را

موعظة من ربكم وشفاء لما في الصدور وهدى ورحمة

پندی از پروردگار شما و دوا مر آنچه در سینه هاست و راه نماینده و رحمتی

للمؤمنين ۞ قل بفضل الله وبرحمته فبذلك فليفرحوا

برای مؤمنان بگو بفضل خدا و رحمت او پس بدین فضل شادمانی کنند

هو خير مما يجمعون ۞ قل ارايتم ما انزل الله لكم من

بهتر است از آنچه فراهم میآورند بگو آیا دیدید آنچه فرستاده خدا برای شما

رزق فجعلتم منه حراما وحلالا قل الله اذن لكم ام

روزی پس گردانیدید شما از آن روزی بعضی را حرام و بعضی را حلال بگو آیا خدا رخصت داد برای شما یا

على الله تفترون ۞ وما ظن الذين يفترون على الله

بر خدا افترا میبندید و چیست گمان آنان که بر میبندند بر خدا

الكذب يوم القيامة ان الله لذو فضل على الناس

دروغ را در روز قیامت بدرستیکه خدا هر آینه خداوند فضل است بر مردمان

ولكن اكثرهم لا يشكرون ۞ وما تكون في شأن وما

و لیکن بیشتر ایشان شکر گذاری نمی کنند و نباشی تو ای محمد در هیچ کاری و

تتلوا منه من قرآن ولا تعملون من عمل الا كنا عليكم

نخوانی از هیچ قرآن ونمی کنید از هیچ کاری مگر هستیم ما بر شما

شهودا اذ تفيضون فيه وما يعزب عن ربك من مثقال

گواهان آن هنگام که در می آیید دران کار و پوشیده نمی شوند از پروردگار تو مقدار

ذرة في الارض ولا في السماء ولا اصغر من ذلك ولا اكبر

ذره در زمین و نه در آسمان و نه کمتر از این و نه بزرگتر

الا في كتاب مبين ۞ الا ان اولياء الله لا خوف عليهم

مگر آنکه نوشته شده در کتاب روشن آگاه باشید بدرستی که دوستان خدا را نیست بیمی بر ایشان

ولا هم يحزنون ۞ الذين آمنوا وكانوا يتقون لهم البشرى

و نه ایشان اندوهگین شوند آنان که ایمان آوردند و بودند که پرهیزکاری میکردند ایشان راست مژده

في الحيوة الدنيا وفي الآخرة لا تبديل لكلمات الله ذلك

در زندگانی دنیا و در آخرت نیست هیچ تغییر دهنده سخنان خدا را این

هو الفوز العظيم ۞ ولا يحزنك قولهم ان العزة لله جميعا

رستگاری است بزرگ و اندوهگین مسازد ترا گفتار ایشان بدرستی که ارجمندی خاص خدا راست همه

هو السميع العليم ۞ الا ان لله من في السموات ومن

او شنوا و دانا است آگاه باشید بدرستی که خدا راست آنچه در آسمانها و آنچه

في الارض وما يتبع الذين يدعون من دون الله شركاء

در زمین است و چه چیز را پیروی میکنند آنان را که میخوانند جز از خدا شریکان را

ان يتبعون الا الظن وان هم الا يخرصون ۞ هو الذي

پیروی نمیکنند مگر گمان باطل را و نیستند ایشان مگر آنکه تخمین و ظن کار میکنند اوست آنکه

جعل لكم الليل لتسكنوا فيه والنهار مبصرا ان في

گردانید برای شما شب را تا آرام گیرید دران و روز را روشن بدرستی که در

ذلك لآيات لقوم يسمعون ۞ قالوا اتخذ الله ولدا سبحانه

درین هر اینه نشانهای قدرت خداست مر گروهی که میشنوند گفتند که فرا گرفت خدا فرزندی منزه است

هو الغني له ما في السموات وما في الارض ان عندكم

او بی نیاز است از فرزند مر او راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین نیست نزد شما

من سلطان بهذا أتقولون على الله ما لا تعلمون ۞ قل ان

هیچ حجتی بدین که میگویید بر خدا چیزی را که نمیدانید بگو بدرستی که

الذي

الذين يفترون على الله الكذب لا يفلحون ۝ متاع في

الدنيا ثم الينا مرجعهم ثم نذيقهم العذاب الشديد بما

كانوا يكفرون ۝ واتل عليهم نبا نوح اذ قال لقومه

يا قوم ان كان كبر عليكم مقامي وتذكيري بايات الله

فعلى الله توكلت فاجمعوا امركم وشركاءكم ثم لا يكن

امركم عليكم غمة ثم اقضوا الي ولا تنظرون ۝ فان توليتم

فما سالتكم من اجر ان اجري الا على الله وامرت ان

اكون من المسلمين ۝ فكذبوه فنجيناه ومن معه في الفلك

وجعلناهم خلائف واغرقنا الذين كذبوا باياتنا

فانظر كيف كان عاقبة المنذرين ۝ ثم بعثنا من بعده

رسلا الى قومهم فجاؤهم بالبينات فما كانوا ليؤمنوا بما

كذبوا به من قبل كذلك نطبع على قلوب المعتدين

ثم بعثنا من بعدهم موسى وهرون الى فرعون وملائه

باياتنا فاستكبروا وكانوا قوما مجرمين ۝ فلما جاءهم

الحق من عندنا قالوا ان هذا لسحر مبين ۞ قال موسى اتقولون

للحق لما جاءكم اسحر هذا ولا يفلح الساحرون ۞ قالوا

اجئتنا لتلفتنا عما وجدنا عليه اباءنا وتكون لكما الكبرياء

في الارض وما نحن لكما بمؤمنين ۞ وقال فرعون ائتوني

بكل ساحر عليم ۞ فلما جاء السحرة قال لهم موسى القوا ما

انتم ملقون ۞ فلما القوا قال موسى ما جئتم به السحر ان الله

سيبطله ان الله لا يصلح عمل المفسدين ۞ ويحق الله الحق

بكلماته ولو كره المجرمون ۞ فما امن لموسى الا ذرية من

قومه على خوف من فرعون وملائهم ان يفتنهم وان فرعون

لعال في الارض وانه لمن المسرفين ۞ وقال موسى يا

قوم ان كنتم امنتم بالله فعليه توكلوا ان كنتم مسلمين

فقالوا على الله توكلنا ربنا لا تجعلنا فتنة للقوم الظالمين

ونجنا برحمتك من القوم الكافرين ۞ واوحينا الى موسى

واخيه ان تبوءا لقومكما بمصر بيوتا واجعلوا بيوتكم قبلة

وَأَقِيمُوا الصَّلَوٰةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ۞ وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ

آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا

لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَىٰ

قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ۞ قَالَ قَدْ

أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانِّ سَبِيلَ الَّذِينَ

لَا يَعْلَمُونَ ۞ وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ

وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدْوًا حَتَّىٰ إِذَا أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ آمَنْتُ

أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا الَّذِي آمَنَتْ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ

آلْآنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ۞ فَالْيَوْمَ

نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلْفَكَ آيَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ

النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَافِلُونَ ۞ وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ

مُبَوَّأَ صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّىٰ

جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا

كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۞ فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِمَّا أَنْزَلْنَا

إليك فسئل الذين يقرءون الكتاب من قبلك لقد جاءك

الحق من ربك فلا تكونن من الممترين ۞ ولا تكونن من

الذين كذبوا بآيات الله فتكون من الخاسرين ۞ إن

الذين حقت عليهم كلمت ربك لا يؤمنون ۞ ولو جاءتهم

كل آية حتى يروا العذاب الأليم ۞ فلولا كانت

قرية آمنت فنفعها إيمانها إلا قوم يونس لما آمنوا كشفنا

عنهم عذاب الخزي في الحيوة الدنيا ومتعناهم إلى حين

ولو شاء ربك لآمن من في الأرض كلهم جميعا أفأنت

تكره الناس حتى يكونوا مؤمنين ۞ وما كان لنفس أن

تؤمن إلا بإذن الله ويجعل الرجس على الذين لا يعقلون

قل انظروا ماذا في السموات والأرض وما تغني الآيات

والنذر عن قوم لا يؤمنون ۞ فهل ينتظرون إلا مثل

أيام الذين خلوا من قبلهم قل فانتظروا إني معكم

من المنتظرين ۞ ثم ننجي رسلنا والذين آمنوا كذلك حقا

علسا

علينا ننج المؤمنين ۞ قل يا ايها الناس ان كنتم في شك من

ديني فلا اعبد الذين تعبدون من دون الله ولكن اعبد الله

الذي يتوفكم وامرت ان اكون من المؤمنين ۞ وان اقم

وجهك للدين حنيفا ولا تكونن من المشركين ۞ ولا تدع

من دون الله ما لا ينفعك ولا يضرك فان فعلت فانك اذا

من الظالمين ۞ وان يمسسك الله بضر فلا كاشف له

الا هو وان يردك بخير فلا راد لفضله يصيب به من يشاء

من عباده وهو الغفور الرحيم ۞ قل يا ايها الناس قد جاءكم

الحق من ربكم فمن اهتدى فانما يهتدي لنفسه ومن

ضل فانما يضل عليها وما انا عليكم بوكيل ۞ واتبع

ما يوحى اليك واصبر حتى يحكم الله وهو خير الحاكمين

بسم الله الرحمن الرحيم

الر كتاب احكمت آياته ثم فصلت من لدن حكيم

خبیر ۞ الا تعبدوا الا الله اننی لکم منه نذیر وبشیر

آگاه همه چیز بیان آنکه مپرستید مگر خدا را بدرستی که من شما را از او بیم دهنده و مژده دهنده

وان استغفروا ربکم ثم توبوا الیه یمتعکم متاعا حسنا

و آنکه آمرزش خواهید پروردگار شما را پس بازگشت کنید و توبه کنید سوی او تا برخوردار کند شما را برخورداری نیکو

الی اجل مسمی ویؤت کل ذی فضل فضله وان تولوا فانی

تا زمانی نام برده شده و بدهد خداوند هر صاحب فضیلت را جزای فضیلت او و اگر روی گردانید پس بدرستی که من

اخاف علیکم عذاب یوم کبیر ۞ الی الله مرجعکم وهو علی کل

میترسم بر شما عذاب روز بزرگ بسوی خداست بازگشت شما و او بر همه

شیء قدیر ۞ الا انهم یثنون صدورهم لیستخفوا منه الا

چیز تواناست آگاه باشید بدرستی که ایشان در می نوردند سینهای خود را تا پنهان دارند خود را از پیغمبر آگاه باشید

حین یستغشون ثیابهم یعلم ما یسرون وما یعلنون انه علیم

آنگاه که در پوشند جامهای خود را میداند آنچه پنهان میکنند و آنچه آشکارا میکنند بدرستی که او داناست

بذات الصدور ۞ وما من دابة فی الارض الا علی الله رزقها

بآنچه در سینهاست و نیست هیچ جنبنده در روی زمین مگر آنکه بر خداست روزی او

ویعلم مستقرها ومستودعها کل فی کتاب مبین ۞

و میداند آرامگاه او را و جای سپردن او را همه در لوح محفوظ هویداست

وهو الذی خلق السموات والارض فی ستة ایام وکان

و اوست آنکه آفرید آسمانها و زمین را در شش روز و بود

عرشه علی الماء لیبلوکم ایکم احسن عملا ولئن قلت انکم

عرش او بر آب تا بیازماید شما را که کدام از شما نیکوتر است در عمل و هر آینه اگر بگویی با ایشان

مبعوثون من بعد الموت لیقولن الذین کفروا ان هذا الا

برانگیخته شدگانید بعد از مردن هر آینه میگویند آنان که کافر شدند نیست این مگر

سحر مبین ۞ ولئن اخرنا عنهم العذاب الی امة معدودة

جادوی هویدا و هر آینه اگر پس اندازیم از ایشان عذاب را تا هنگامی شمرده شده

لیقولن ما یحبسه الا یوم یأتیهم لیس مصروفا عنهم وحاق

هر آینه میگویند از روی استهزا چه چیز باز میدارد عذاب را آگاه باشید روزی که بیاید ایشان را نیست صرف کرده شده از ایشان و فرو گیرد

بهم ما کانوا به یستهزءون ۞ ولئن اذقنا الانسان منا رحمة

ایشان را آنچه بودند که بآن استهزا میکردند و اگر بچشانیم آدمی را از نزد خود رحمتی

ثم نزعناها منه انه ليؤس كفور ۞ ولئن اذقناه نعماء بعد

پس برداریم رحمت را از او بدرستیکه او هراینه ناامید بسیار ناسپاس والله اگر بچشانیم نعمت بعد از

ضراء مسته ليقولن ذهب السيئات عني انه لفرح فخور

بلا که باو رسیده هراینه میگویند رفت همه بدیها ازمن بدرستیکه او هراینه شاد بسیار نازنده

الا الذين صبروا وعملوا الصالحات اولئك لهم مغفرة

مگر آنان که شکیبائی نمودند و کردند کارهای شایسته این گروه برای ایشانست آمرزش

واجر كبير ۞ فلعلك تارك بعض ما يوحى اليك وضائق

و مزدی بزرگ پس شاید تو واگذارنده باشی برخی از آنچه وحی کرده شد بتو و تنگ شده

به صدرك ان يقولوا لولا انزل عليه كنز او جاء معه

بآن سینه تو از آنکه میگویند چرا فرو فرستاده نشد بر او گنجی یا بیاید با او

ملك انما انت نذير والله على كل شيء وكيل ۞ ام يقولون

فرشته جز این نیست که تو بیم دهنده و خدا بر همه چیز نگاهبان میگویند که

افتريه قل فأتوا بعشر سور مثله مفتريات وادعوا من

دروغ بربافته است قرآن را بگو پس بیارید ده سوره مانند آن که بربافته شده باشد و بخوانید هر کسی

استطعتم من دون الله ان كنتم صادقين ۞ فان لم

که میتوانید سوای خدا اگر هستید راستگویان پس اگر

يستجيبوا لكم فاعلموا انما انزل بعلم الله وان لا اله الا هو

اجابت نکردند شما را پس بدانید که جز این نیست که فرو فرستاده شده بدانش خدا و آنکه نیست معبودی سوای او

فهل انتم مسلمون ۞ من كان يريد الحيوة الدنيا وزينتها

پس آیا هستید شما گردن نهندگان کسیکه میخواهد زندگانی این جهان و زینت او را

نوف اليهم اعمالهم فيها وهم فيها لا يبخسون ۞ اولئك

تمام خواهیم داد بایشان جزای کردار ایشان در دنیا و ایشان در دنیا کاسته نشوند در مزد این گروه آنند

الذين ليس لهم في الاخرة الا النار وحبط ما صنعوا

آنان که نیست برای ایشان در آن جهان بهره مگر آتش دوزخ و نابود شده آنچه کرده اند

فيها وباطل ما كانوا يعملون ۞ افمن كان على بينة من ربه

در دنیا و باطلست آنچه بودند که میکردند آیا پس کسیکه باشد بر حجت از نزد پروردگار

ويتلوه شاهد منه ومن قبله كتاب موسى اماما و

و از پی او در آید شاهدی و گواهی از او و پیش از او گواهی از تورات موسی که پیشوا بود و

رحمة اولئك يؤمنون به ومن يكفر به من الاحزاب فالنار موعده

و رحمت است این گروه ایمان میاورند بقران و کسیکه کافر شود بان از فرق مختلفه پس آتش وعده گاه

فلا تك في مرية منه انه الحق من ربك ولكن اكثر الناس لا

پس مباش در شکی از حقیقت قران بدرستی که آن راست است از نزد پروردگار تو و لیکن بیشتر مردمان

يؤمنون ۞ ومن اظلم ممن افترى على الله كذبا اولئك يعرضون

نمی گروند و کیست ستمکارتر از آنکه بربافد بر خدا دروغ را این گروه عرض کرده شوند

على ربهم ويقول الاشهاد هؤلاء الذين كذبوا على ربهم

بر پروردگار خود و میگویند گواهان این گروه آنانند که دروغ بسته اند بر پروردگار خود

الا لعنة الله على الظالمين ۞ الذين يصدون عن سبيل

آگاه باشید که لعنت خدا بر ستمکاران است آنان که باز میدارند مردمان را از راه

الله ويبغونها عوجا وهم بالآخرة هم كافرون ۞ اولئك لم يكونوا

خدا و میخواهند آنرا کجی ایشان بان جهان گروندگان اند این گروه نیستند

معجزين في الارض وما كان لهم من دون الله من اولياء يضاعف

عاجز کنندگان خدا در روی زمین و نمی باشند برای ایشان غیر از خدا هیچ یاران و چندان افزوده شود

لهم العذاب ما كانوا يستطيعون السمع وما كانوا يبصرون

برای ایشان عذاب نبودی در دنیا شنیدن حق را توانند و نبودند که ببینند حق را

اولئك الذين خسروا انفسهم وضل عنهم ما كانوا يفترون

این گروه آنان اند که زیان کردند بر نفسهای خود و گم شد از ایشان آنچه بودند که بر میبافتند

لا جرم انهم في الآخرة هم الاخسرون ۞ ان الذين امنوا و

بی شک ایشان اند در آخرت ایشان زیانکارترند بدرستی که آنان که ایمان آوردند

عملوا الصالحات واخبتوا الى ربهم اولئك اصحاب الجنة

و کردند کارهای شایسته و زاری کرده اند بسوی پروردگار خود این گروه یاران بهشتند

هم فيها خالدون ۞ مثل الفريقين كالاعمى والاصم والبصير

ایشان در آن جاویدانند داستان این دو گروه همچو حالت کور و کر و بینا

والسميع هل يستويان مثلا افلا تذكرون ۞ ولقد

و شنوا است آیا یکسان اند در حالت پس آیا پند نمیگیرند و هر آینه بتحقیق

ارسلنا نوحا الى قومه اني لكم نذير مبين ۞ ان لا تعبدوا

که فرستادیم نوح را بسوی گروهش در حالتی که گفت من برای شما بیم دهنده ام هویدا بگفت که مپرستید

إلا الله إني أخاف عليكم عذاب يوم أليم ۞ فقال الملأ الذين

که خدا را بدرستی که من میترسم بر شما عذاب روز دردناک را پس گفتند گروهی را آنان که

كفروا من قومه ما نراك إلا بشرا مثلنا وما نراك اتبعك

کافر بودند از گروه او که نمی‌بینیم ترا مگر آدمی مانند خود را و نمی‌بینیم ترا که پیروی کرده

إلا الذين هم أراذلنا بادي الرأي وما نرى لكم علينا

مگر آنان که ایشان پست فطرتان مانند در ظاهر و نمی‌بینیم شما را بر خود

من فضل بل نظنكم كاذبين ۞ قال يا قوم أرأيتم إن كنت

هیچ زیادتی بلکه گمان می‌کنیم شما را دروغ گویان گفت ای گروه من آیا دیدید اگر هستم

على بينة من ربي وآتاني رحمة من عنده فعميت عليكم

بر حجتی روشن از پروردگار خود و داده مرا رحمتی از نزد خود پس پوشیده باشد بر شما

أنلزمكموها وأنتم لها كارهون ۞ ويا قوم لا أسألكم عليه

آیا لازم کنیم شما را آن و شما آن را ناخوش دارید و ای گروه من نمیخواهم از شما برسانیدن

مالا إن أجري إلا على الله وما أنا بطارد الذين آمنوا إنهم

دین حق مالی نیست مزد من مگر بر خدا و نیستم من راننده آنان که ایمان آوردند بدرستیکه

ملاقوا ربهم ولكني أراكم قوما تجهلون ۞ ويا قوم

ایشان رسندگانند پروردگار خود و لیکن من می‌بینم شما را گروهی که نادانانند و ای گروه من

من ينصرني من الله إن طردتهم أفلا تذكرون ۞ ولا أقول

کیست که یاری کند مرا از عذاب خدا اگر برانم ایشان را آیا پس پند نمی‌گیرید و نمی‌گویم

لكم عندي خزائن الله ولا أعلم الغيب ولا أقول إني

برای شما نزد من خزینه‌های خدا و نمی‌دانم علم غیب را و نمی‌گویم بدرستی که من

ملك ولا أقول للذين تزدري أعينكم لن يؤتيهم الله

فرشته‌ام و نمی‌گویم مر آنان که بخواری در می‌نگرد چشمهای شما که هرگز نخواهد داد ایشان را خدا

خيرا الله أعلم بما في أنفسهم إني إذا لمن الظالمين ۞ قالوا

نیکوئی خدا داناتر است بآنچه در نفسهای ایشان است بدرستی که من آنگاه از ستمکارانم گفتند

يا نوح قد جادلتنا فأكثرت جدالنا فأتنا بما تعدنا

ای نوح بتحقیق که مجادله کردی با ما پس بسیار کردی مجادله ما را پس بیار ما را بآنچه وعده کردی

إن كنت من الصادقين ۞ قال إنما يأتيكم به الله إن شاء وما

اگر هستی از راستگویان گفت نوح جز این نیست که بیارد شما را آن را خدا اگر خواهد و نیستید

أنتم بمعجزين ۞ ولا ينفعكم نصحي إن أردت أن أنصح لكم إن كا

الله يريد أن يغويكم هو ربكم وإليه ترجعون ۞ أم يقولون

افتريه قل إن افتريته فعلي إجرامي وأنا بريء مما تجرمون

وأوحي إلى نوح أنه لن يؤمن من قومك إلا من قد آمن فلا

تبتئس بما كانوا يفعلون ۞ واصنع الفلك بأعيننا

ووحينا ولا تخاطبني في الذين ظلموا إنهم مغرقون ۞ و

يصنع الفلك وكلما مر عليه ملأ من قومه سخروا منه

قال إن تسخروا منا فإنا نسخر منكم كما تسخرون ۞ فسوف تعلمون

من يأتيه عذاب يخزيه ويحل عليه عذاب مقيم ۞ حتى

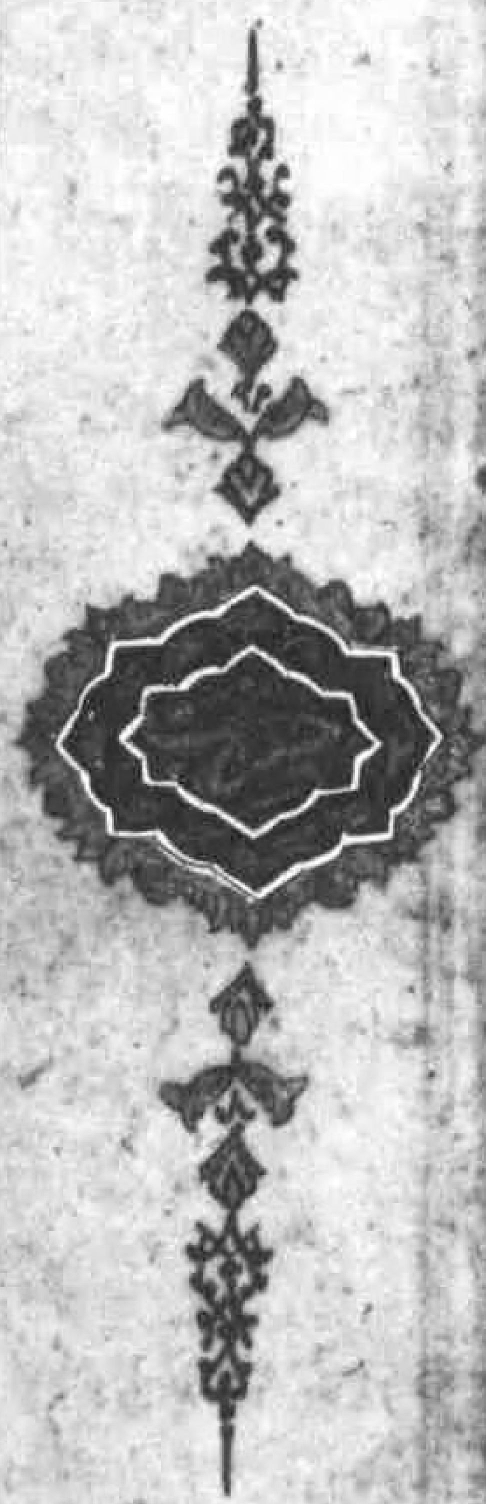
إذا جاء أمرنا وفار التنور ۞ قلنا احمل فيها من كل زوجين

اثنين وأهلك إلا من سبق عليه القول ومن آمن وما

آمن معه إلا قليل ۞ وقال اركبوا فيها بسم الله

مجريها ومرسيها إن ربي لغفور رحيم ۞ وهي تجري بهم

في موج كالجبال ونادى نوح ابنه وكان في معزل يا بني

ارْكَبْ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ ۞ قَالَ سَآوِي إِلَى جَبَلٍ يَعْصِمُنِي

مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا

الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ ۞ وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَا سَمَاءُ

أَقْلِعِي وَغِيضَ الْمَاءُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَ

قِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۞ وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ

إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ ۞

قَالَ يَا نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا

تَسْئَلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ

الْجَاهِلِينَ ۞ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْئَلَكَ مَا لَيْسَ

لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۞

قِيلَ يَا نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَى أُمَمٍ مِمَّنْ

مَعَكَ وَأُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ۞ تِلْكَ

مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا

قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ۞

والى عاد اخاهم هودا قال يا قوم اعبدوا الله ما لكم من اله

و بفرستادیم بسوی قوم عاد برادر ایشان را هود گفت ای گروه من بپرستید خدا را نیست شما را هیچ خدایی

غيره ان انتم الا مفترون ۞ يا قوم لا اسئلكم عليه اجرا ان

غیر او نیستید شما مگر دروغ بر بندگان ای گروه من نمیخواهم از شما بر رسالت رسانیدن هیچ مزدی

اجري الا على الذي فطرني افلا تعقلون ۞ ويا قوم استغفروا

نیست مزد من مگر بر آنکس که خلق کرد مرا پس آیا اندیشه نمی کنید و ای گروه من آمرزش طلبید

ربكم ثم توبوا اليه يرسل السماء عليكم مدرارا ويزدكم

از پروردگار خود پس توبه کنید بسوی او تا بفرستد باران را از آسمان بر شما پی در پی و زیاده کند شما را

قوة الى قوتكم ولا تتولوا مجرمين ۞ قالوا يا هود ما جئتنا

قوت با قوت شما و روی مگردانید در حالتی که گناهکاران باشید گفتند ای هود نیاوردی بما

ببينة وما نحن بتاركي الهتنا عن قولك وما نحن لك

حجتی و نیستیم ما ترک کنندگان خدایان خود از گفتار تو و نیستیم ما ترا

بمؤمنين ۞ ان نقول الا اعتراك بعض الهتنا بسوء قال

گروندگان نمیگوییم ما مگر رسانیده است بتو بعضی خدایان ما بدی گفت هود

اني اشهد الله واشهدوا اني بريء مما تشركون ۞ من

بدرستی که من گواه میکنم خدا را و گواه باشید شما بدرستی که من بیزارم از آنچه شریک میسازید غیر از

دونه فكيدوني جميعا ثم لا تنظرون ۞ اني توكلت على

خدا پس مکر و حیله کنید با من همگی پس مهلت ندهید مرا بدرستی که من اعتماد کردم بر

الله ربي وربكم ما من دابة الا هو اخذ بناصيتها ان ربي

خدا که پروردگار منست و پروردگار شما نیست هیچ جنبنده مگر او فرا گیرنده موی پیشانی اوست بدرستی که پروردگار

على صراط مستقيم ۞ فان تولوا فقد ابلغتكم ما ارسلت

من بر راه راست است پس اگر روی گردانید پس بتحقیق که رسانیدم آنچه فرستاده شده ام

به اليكم ويستخلف ربي قوما غيركم ولا تضرونه شيئا ان

بر رسانیدن آن بسوی شما و جانشین شما خواهد کرد پروردگار من گروهی غیر شما و ضرر نمیتوانید رسانید او را هیچ ضرری بدرستی که

ربي على كل شيء حفيظ ۞ ولما جاء امرنا نجينا هودا والذين

پروردگار من بر همه چیز نگاهبان است و چون آمد فرمان عذاب ما خلاص دادیم هود را و آنها

امنوا معه برحمة منا ونجيناهم من عذاب غليظ ۞ وتلك

که ایمان آوردند با او برحمتی از نزد ما و رهانیدیم ایشان را از عذاب درشت و این قوم

عاد

عَادٌ جَحَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ

عاد انکار کردن معجزهای پروردگار خود را و نافرمانی کردند پیغمبران او را و پیروی کردند فرمان هر

جَبَّارٍ عَنِيدٍ ◈ وَأُتْبِعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ

ستیزه گر گردن کش را و از پی در آورده شدند درین جهان لعنت خدا را و روز رستخیز

أَلَا إِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بُعْدًا لِعَادٍ قَوْمِ هُودٍ

آگاه باشید بدرستی که قوم عاد کافر شدند پروردگار خود را آگاه باشید که دوری از رحمت عاد را که گروه هود بودند

وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ

و فرستادیم بسوی ثمود برادر ایشان صالح را گفت که ای گروه من پرستش کنید خدا را نیست مر شما را

مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا

هیچ خدای غیر از او او پیدا کرد شما را از زمین و زنده گانی بخشید شما را درین

فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ ◈ قَالُوا

پس طلب آمرزش کنید خدا را پس توبه کنید بسوی او بدرستی که پروردگار من نزدیک است و اجابت کننده دعاهاست گفتند

يَا صَالِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا أَتَنْهَانَا أَنْ نَعْبُدَ

که ای صالح بتحقیق که بودی تو در میان ما امید داشته شده پیش از این که امید بود آیا منع میکنی ما را از آنکه پرستیم

مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّنَا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ

آنچه پرستش میکردند پدران ما و بدرستی که ما در شکیم از آنچه میخوانی ما را بسوی او شکی بگمان اندازنده

قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَآتَانِي

گفت صالح که ای گروه من خبر دهید مرا اگر باشم بر حجتی از جانب پروردگار خود و داده است مرا

مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ فَمَا تَزِيدُونَنِي

از نزد او رحمتی پس کیست که یاری کند مرا از عذاب خدا اگر نافرمانی کنم او را پس نمی افزایید مرا

غَيْرَ تَخْسِيرٍ ◈ وَيَا قَوْمِ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةً فَذَرُوهَا تَأْكُلْ

غیر زیانکاری و ای گروه من این ناقه ایست که از سنگ بر آورده خدا از برای شما معجزه پس بگذارید او را

فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ

ابدا در زمین خدا و مرسانید او را بدی پس فرا گیرد شما را عذابی نزدیک

فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَثَةَ أَيَّامٍ ذَلِكَ وَعْدٌ

پس پی کردند آن ناقه را پس گفت که برخورداری یابید در خانهای خود سه روز این وعده

غَيْرُ مَكْذُوبٍ ◈ فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ آمَنُوا

نه دروغ پس چون آمد عذاب ما نجات دادیم صالح را و آنان که ایمان آوردند

مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ

با او رحمتی از نزد ما و رهانیدیم ایشانرا از رسوائی روز قیامت بدرستی که پروردگار تو او توانای

الْعَزِيزُ ۞ وَاَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَاَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ

غالب است و فرا گرفت آنان را که ستم کردند نعره جبرئیل پس شدند در خانهای خود

جَاثِمِينَ ۞ كَاَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا اَلَا اِنَّ ثَمُودَ كَفَرُوا رَبَّهُمْ

مردگان چنانچه گویا نبودند در آن آگاه باشید بدرستی که ثمود کافر شدند بپروردگار خود

اَلَا بُعْدًا لِثَمُودَ ۞ وَلَقَدْ جَآءَتْ رُسُلُنَا اِبْرٰهِيمَ بِالْبُشْرٰى

آگاه باشید که دوری از رحمت مر ثمود را و هر آینه بتحقیق که آمد پیغمبران ما یعنی فرشتگان ابراهیم مژده دهنده فرزند

قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ اَنْ جَآءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ ۞ فَلَمَّا

گفتند سلام میکنیم بر تو سلامی گفت بر شما باد سلام پس درنگ نکرد در آوردن گوساله بریان برای مهمانان پس چون

رَاٰ اَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ اِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَاَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً

دید دستهای ایشان را که نمیرسد بآن گوساله ناخوش داشت ایشان را و در دل گرفت از ایشان ترسی

قَالُوا لَا تَخَفْ اِنَّا اُرْسِلْنَا اِلٰى قَوْمِ لُوطٍ ۞ وَامْرَاَتُهُ قَائِمَةٌ

گفتند فرشتگان مترس بدرستی که ما فرستادهایم بسوی قوم لوط و زن ابراهیم ایستاده بود

فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا بِاِسْحٰقَ وَمِنْ وَرَآءِ اِسْحٰقَ يَعْقُوبَ ۞

پس خندید پس مژده دادیم او را باسحق و از پس اسحق یعقوب

قَالَتْ يَا وَيْلَتٰى ءَاَلِدُ وَاَنَا عَجُوزٌ وَهٰذَا بَعْلِي شَيْخًا اِنَّ هٰذَا

گفت زن ابراهیم ای عجب آیا من بزایم و حال آنکه من پیرم و این که شوهر من است پیر بدرستی که این

لَشَيْءٌ عَجِيبٌ ۞ قَالُوا اَتَعْجَبِينَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ رَحْمَتُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ

هر آینه چیزی است غریب گفتند فرشتگان که آیا تعجب میکنی از کار خدا رحمت خدا و برکتهای او

عَلَيْكُمْ اَهْلَ الْبَيْتِ اِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ۞ فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ

بر شما باد ای خانواده نبوت بدرستی که او ستوده بزرگوار است پس چون رفت از

اِبْرٰهِيمَ الرَّوْعُ وَجَآءَتْهُ الْبُشْرٰى يُجَادِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ ۞

ابراهیم آن ترس و آمد او را مژده فرزند سخن بسیار کرد با فرستادها در باره شفاعت در گروه لوط

اِنَّ اِبْرٰهِيمَ لَحَلِيمٌ اَوَّاهٌ مُنِيبٌ ۞ يَا اِبْرٰهِيمُ اَعْرِضْ عَنْ هٰذَا

بدرستی که ابراهیم هر آینه بردبار است و نالان و بازگشت نموده گفتیم ای ابراهیم واگذار این شفاعت را

اِنَّهُ قَدْ جَآءَ اَمْرُ رَبِّكَ وَاِنَّهُمْ اٰتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ ۞

درگذر از این بدرستی که فرمان پروردگار تو و بدرستی که ایشان را عذابیست که برگردیده نگردد

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ

و چون آمد فرستادگان ما لوط را غمگین شد اندر آمدن ایشان و تنگ دل گشت بدیشان و گفت

هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ ۞ وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ

این روزیست بسیار سخت و آمدند او را گروه او که می شتافتند بسوی او و پیش از آن

كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَا قَوْمِ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ

بود که میکردند کارهای زشت گفت لوط ای گروه من اینها دختران من اند ایشان پاکیزه‌ترند

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ فِي ضَيْفِي أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ ۞

پس بترسید از خدا و رسوا مکنید مرا در باره مهمانان من آیا نیست از شما مردی راه یافته

قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ

گفتند هر آینه بتحقیق دانستی تو که نیست ما را در دختران تو هیچ حاجتی و بدرستی که تو هر آینه میدانی

مَا نُرِيدُ ۞ قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةً أَوْ آوِي إِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ ۞

آنچه میخواهیم گفت لوط اگر مرا بودی با شما قوتی یا پناه گیرم بسوی جانب قوی سخت

قَالُوا يَا لُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ

گفتند ای لوط بدرستی که ما فرستادگان پروردگار توایم هرگز نرسند بتو پس ببر اهل خود را

بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا امْرَأَتَكَ إِنَّهُ

در پاره از شب و روی نگرداند از شما هیچکس مگر زن تو بدرستی که

مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ۞

رسنده است او را آنچه رسیده بایشان بدرستی که وعده گاه ایشان صبح است آیا نیست صبح نزدیک

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا

پس چون آمد فرمان ما گردانیدیم بالای آن قریه را زیر آن قریه و باراندیم بر آن قوم

حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ مَنْضُودٍ ۞ مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ

سنگها از گل سخت بر هم نهاده نشان کرده نزد پروردگار تو و نیست آن

مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ ۞ وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا

سنگها از ستمکاران بسیار دور و فرستادیم بسوی مدین برادرشان شعیب را گفت ای

قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ وَلَا تَنْقُصُوا

گروه من بپرستید خدا را نیست مر شما را خدایی غیر از او و کم مکنید

الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرَاكُمْ بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ

پیمانها و ترازو را بدرستی که من می‌بینم شما را بخیر بسیار و بدرستی که من میترسم بر شما

عذاب يوم محيط ۝ ويا قوم اوفوا المكيال والميزان بالقسط

ولا تبخسوا الناس اشياءهم ولا تعثوا في الارض مفسدين

بقيت الله خير لكم ان كنتم مؤمنين ۝ وما انا عليكم بحفيظ

قالوا يا شعيب اصلوتك تامرك ان نترك ما يعبد اباؤنا

او ان نفعل في اموالنا ما نشاء انك لانت الحليم الرشيد ۝

قال يا قوم ارايتم ان كنت على بينة من ربي ورزقني منه

رزقا حسنا وما اريد ان اخالفكم الى ما انهيكم عنه ان

اريد الا الاصلاح ما استطعت وما توفيقي الا بالله عليه

توكلت واليه انيب ۝ ويا قوم لا يجرمنكم شقاقي ان

يصيبكم مثل ما اصاب قوم نوح او قوم هود او قوم صالح

وما قوم لوط منكم ببعيد ۝ واستغفروا ربكم ثم توبوا

اليه ان ربي رحيم ودود ۝ قالوا يا شعيب ما نفقه كثيرا

مما تقول وانا لنريك فينا ضعيفا ۝ ولولا رهطك

لرجمناك وما انت علينا بعزيز ۝ قال يا قوم ارهطي

أَعَزُّ عَلَيْكُم مِّنَ اللّٰهِ وَاتَّخَذْتُمُوهُ وَرَآءَكُمْ ظِهْرِيًّا إِنَّ رَبِّي بِمَا

تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ❁ وَيَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ

سَوْفَ تَعْلَمُونَ ❁ مَن يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ

وَارْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ❁ وَلَمَّا جَآءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا

وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا

الصَّيْحَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ ❁ كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا

أَلَا بُعْدًا لِّمَدْيَنَ كَمَا بَعِدَتْ ثَمُودُ ❁ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا

مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ❁ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَإِيْهِ فَاتَّبَعُوا

أَمْرَ فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ❁ يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ

الْقِيٰمَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَبِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُودُ ❁ وَأُتْبِعُوا

فِي هَٰذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ بِئْسَ الرِّفْدُ الْمَرْفُودُ ❁ ذَٰلِكَ

مِنْ أَنبَآءِ الْقُرَىٰ نَقُصُّهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَآئِمٌ وَحَصِيدٌ ❁ وَمَا

ظَلَمْنَاهُمْ وَلَٰكِن ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي

يَدْعُونَ مِن دُونِ اللّٰهِ مِن شَيْءٍ لَّمَّا جَآءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ

غير تتبيب ۞ وكذلك اخذ ربك اذا اخذ القرى وهي ظالمة

غير از هلاک ... و هم چنين است گرفتن پروردگار تو هرگاه که بگيرد اهل شهرها را که ايشان ستمکار باشند

ان اخذه اليم شديد ۞ ان في ذلك لاية لمن خاف عذاب

بدرستيکه گرفتن او دردناک سخت است بدرستيکه در اين هر اينه نشانه قدرتست مر آن کسی را که بترسد از عذاب

الاخرة ذلك يوم مجموع له الناس وذلك يوم مشهود

آن جهان اين روزيست که جمع کرده شوند همه مردمان و آن روز روزيست که حاضر کرده شوند

وما نؤخره الا لاجل معدود ۞ يوم يات لا تكلم نفس الا

و باز پس نداريم آن روز را مگر از براي مدتي شمرده شده روزی که آيد سخن نگويد هيچ نفس مگر

باذنه فمنهم شقي وسعيد ۞ فاما الذين شقوا ففي النار

بفرمان او پس بعضي از ايشان بدبخت و بعضي نيکبخت پس اما آنان که بدبخت شده اند پس در آتش اند

لهم فيها زفير وشهيق ۞ خالدين فيها ما دامت السموات

مر ايشان را در آن ناله و دم برآوردن است جاويدان اند در آن مادامي که باشند آسمانها

والارض الا ما شاء ربك ان ربك فعال لما يريد واما الذين

و زمين مگر آنچه خواهد پروردگار تو بدرستيکه پروردگار تو کننده است آنچه خواهد و اما آنان

سعدوا ففي الجنة خالدين فيها ما دامت السموات و

که نيکبخت شده اند پس در بهشت جاويدان اند در آن مادامي که باشند آسمانها و

الارض الا ما شاء ربك عطاء غير مجذوذ ۞ فلا تك

زمين مگر آنچه خواهد پروردگار تو عطائي که از ايشان بريده نگردد پس مباش

في مرية مما يعبد هؤلاء ما يعبدون الا كما يعبد اباؤهم

در شک از آنچه مي پرستند اين گروه نمي پرستند بتان را مگر همچنانکه پرستش ميکردند پدران ايشان

من قبل وانا لموفوهم نصيبهم غير منقوص ۞ ولقد اتينا

پيش از آن و بدرستيکه ما هر اينه تمام دهنده ايم بهره ايشان را در حالتي که کم و کاسته نشود و هر اينه بتحقيق که داديم

موسى الكتاب فاختلف فيه ولولا كلمة سبقت

موسي را توريت را پس اختلاف کرده شد در آن و اگر حکم الهي صادر شده نبودي پيش از آن

من ربك لقضي بينهم وانهم لفي شك منه مريب ۞

از پروردگار تو هر اينه حکم کرده شدی ميان ايشان و بدرستيکه ايشان هر اينه در شک اند از قرآن شک آرنده

وان كلا لما ليوفينهم ربك اعمالهم انه بما يعملون خبير

و بدرستيکه هر يک از مومنان و کافران اند که تمام ميدهد جزا پروردگار تو جزاي کردار ايشان را بدرستيکه او بآنچه مي کنند آگاه است

فاستقم

فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

پس راست باش همچنان که مامور شده و کسی که توبه کرده با تو و از حد در مگذرید بدرستیکه او بانچه میکنید

بَصِيرٌ ۞ وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا

بیناست و میل مکنید بسوی انان که ستم کردند پس برسد شما را اتش دوزخ و نیست

لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنْصَرُونَ ۞ وَأَقِمِ الصَّلَوٰةَ

مر شما را غیر از خدا هیچ دوستان پس یاری کرده نشوید و برپا دارید نماز را

طَرَفَيِ النَّهَارِ وَزُلَفًا مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ

در دو طرف روز و در ساعتها از شب بدرستیکه طاعتها میبرند

السَّيِّئَاتِ ذَٰلِكَ ذِكْرَىٰ لِلذَّاكِرِينَ ۞ وَاصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا

گناهان را این پندیست از برای یادکنندگان و صبر کن پس بدرستیکه خدا

يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ۞ فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ

ضایع نمیگرداند مزد نیکوکاران را پس چرا نبودند از اهل هر طایفه که پیش از شما بودند

أُولُوا بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ

خداوندان عقل و فضیلت که باز میداشتند مردمان را از فساد در زمین مگر اندکی از کسی که

أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ

نجات دادیم از ایشان و پیروی کردند انانکه ستم کردند در انچه را که غرق نعمت شده بودند در ان و بودند گناهکاران

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ

و نیست پروردگار تو را که هلاک کند اهل شهرها را بیجرم و ستم حال انکه اهل ان شهرها با صلاح اورندگان

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ

و اگر خواستی پروردگار تو هر اینه گردانیدی مردمان را یک دین و ملت و همیشه باشند

مُخْتَلِفِينَ إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ وَلِذَٰلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ

اختلاف کنندگان در شریعت حق مگر کسیکه رحم کرد پروردگار تو و برای رحمت تو افریدشان و تمام شد

كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

سخن پروردگار تو که هر اینه روز جزا پر سازم دوزخ را از جنیان و ادمیان همگی

وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ وَ

و هر قصه را که حکایت میکنیم بر تو از خبرهای پیغمبران که ثابت گردانیم دل تو را و

جَاءَكَ فِي هَٰذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ۞

امد تو را در این سوره یا در این قصه انچه راست و درست و پندی و یاد اوری برای مومنان

وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَامِلُونَ ۞

وَانْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ۞ وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا

رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۞

۞ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الر تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ۞ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا

لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۞ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ

بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَٰذَا الْقُرْآنَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ

الْغَافِلِينَ ۞ إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ

عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ۞

قَالَ يَا بُنَيَّ لَا تَقْصُصْ رُؤْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا

لَكَ كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبِينٌ ۞

وَكَذَٰلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ

ويتم

وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِن قَبْلُ

إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۞ لَّقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ

وَإِخْوَتِهِ آيَاتٌ لِّلسَّائِلِينَ ۞ إِذْ قَالُوا لَيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَىٰ

أَبِينَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۞ اقْتُلُوا

يُوسُفَ أَوِ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِن بَعْدِهِ

قَوْمًا صَالِحِينَ ۞ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَلْقُوهُ

فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطْهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِن كُنتُمْ فَاعِلِينَ

قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَىٰ يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَاصِحُونَ ۞

أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعْ وَيَلْعَبْ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ۞ قَالَ إِنِّي

لَيَحْزُنُنِي أَن تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَن يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنتُمْ

عَنْهُ غَافِلُونَ ۞ قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ

إِنَّا إِذًا لَّخَاسِرُونَ ۞ فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَأَجْمَعُوا أَن يَجْعَلُوهُ فِي

غَيَابَتِ الْجُبِّ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُم بِأَمْرِهِمْ هَٰذَا وَهُمْ

لَا يَشْعُرُونَ ۞ وَجَاءُوا أَبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ ۞ قَالُوا يَا أَبَانَا

إنا ذهبنا نستبق وتركنا يوسف عند متاعنا فأكله الذئب

وما أنت بمؤمن لنا ولو كنا صادقين ۞ وجاءو على

قميصه بدم كذب قال بل سولت لكم أنفسكم أمرا فصبر

جميل والله المستعان على ما تصفون ۞ وجاءت سيارة

فأرسلوا واردهم فأدلى دلوه قال يا بشرى هذا غلام

وأسروه بضاعة والله عليم بما يعملون ۞ وشروه بثمن

بخس دراهم معدودة وكانوا فيه من الزاهدين

وقال الذي اشتراه من مصر لامرأته أكرمي مثواه عسى

أن ينفعنا أو نتخذه ولدا وكذلك مكنا ليوسف في

الأرض ولنعلمه من تأويل الأحاديث والله غالب على

أمره ولكن أكثر الناس لا يعلمون ۞ ولما بلغ أشده

آتيناه حكما وعلما وكذلك نجزي المحسنين ۞ وراودته

التي هو في بيتها عن نفسه وغلقت الأبواب وقالت

هيت لك قال معاذ الله إنه ربي أحسن مثواي إنه

لا يفلح الظالمون ۞ ولقد همت به وهم بها لولا أن رأى

رستگار نشوند ستمکاران و هر آینه بتحقیق که قصد کرد آن زن بیوسف و اگر نه آن بودی که دید حجت پروردگار خود را که

برهان ربه كذلك لنصرف عنه السوء والفحشاء إنه

نبوت و عصمت بود از جانب پروردگار یوسف هم قصد کردی همچنین کردیم تا بگردانیم از او بدیها در ستی را بدرستی که او

من عبادنا المخلصين ۞ واستبقا الباب وقدت قميصه

از بندگان ما است که خاص است و پیشی گرفتند آن زن و یوسف در خانه و پاره کرد آن زن جامه یوسف را

من دبر وألفيا سيدها لدا الباب قالت ما جزاء من أراد

از عقب سر و یافتند شوهر زلیخا را نزد در خانه آن زن گفت چیست سزای کسی که اراده

بأهلك سوءا إلا أن يسجن أو عذاب أليم ۞ قال هي راودتني

با اهل تو کار بد را مگر آنکه بزندان برندش یا عذاب دردناک گفت یوسف این زن قصد کرد بمن

عن نفسي وشهد شاهد من أهلها إن كان قميصه قد من

کام خود از من و گواهی داد گواهی دهنده از خویشان زلیخا که اگر باشد پیراهن یوسف که پاره شده از

قبل فصدقت وهو من الكاذبين ۞ وإن كان قميصه قد

پیش روی پس راست گفت زلیخا و یوسف از دروغ گویان و اگر بوده باشد پیراهن او که پاره

من دبر فكذبت وهو من الصادقين ۞ فلما رأى

از پشت سر پس دروغ گفته زلیخا و یوسف از راستگویان است پس چون دید شوهر

قميصه قد من دبر قال إنه من كيدكن إن كيدكن

پیراهن او را که پاره شده از پشت سر گفت بدرستی که کار از مکر شما است بدرستی که مکر شما زنان

عظيم ۞ يوسف أعرض عن هذا واستغفري لذنبك إنك

بزرگ است ای یوسف اعراض کن از این کار زشت و آمرزش طلب کن برای گناه خود ای زلیخا بدرستی که تو

كنت من الخاطئين ۞ وقال نسوة في المدينة امرأت

ای زن بودی از گناهکاران و گفتند جمعی زنان در شهر مصر که زن

العزيز تراود فتاها عن نفسه قد شغفها حبا إنا لنراها

عزیز اراده میکند با غلام خود برای تحصیل خواهش خود از او بتحقیق که شیفته کرده دل او را از روی دوستی بدرستی که ما او را میبینیم

في ضلال مبين ۞ فلما سمعت بمكرهن أرسلت إليهن

در گمراهی هویدا پس چون شنید زلیخا مکر زنان را فرستاد بسوی ایشان

واعتدت لهن متكأ وآتت كل واحدة منهن سكينا

بدعوت و مهیا ساخت برای ایشان تکیه گاهی و داد بدست هریک از ایشان زنان را کاردی

وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ

و گفت بار یوسف بیرون آی بر ایشان پس چون دیدند زنان بزرگ داشتند او را و ببریدند دستهای خود را و گفتند

حَاشَ لِلَّهِ مَا هَٰذَا بَشَرًا إِنْ هَٰذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ◆ قَالَتْ فَذَٰلِكُنَّ

پاک است مر خدای را نیست این آدمی نیست این مگر فرشته بزرگواری ◆ گفت زلیخا پس این غلام

الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِنْ

آنکه مرا ملامت کردید در عشق وی و البته بتحقیق که مکر کردم با وی خواستم کام خود از تن او پس او خود را نگاه داشت و البته اگر

لَمْ يَفْعَلْ مَا آمُرُهُ لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُونًا مِنَ الصَّاغِرِينَ ◆ قَالَ رَبِّ

اگر نکند آنچه میفرمایم او را هر آینه در زندان محبوس خواهد شد و هر آینه خواهد از خوار شدگان ◆ گفت یوسف ای پروردگار

السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ

زندان دوست تر است بسوی من از آنچه میخوانند این زنان مرا بسوی آن و اگر نگردانی از من مکر زنان را

أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُنْ مِنَ الْجَاهِلِينَ ◆ فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ

میل کنم بسوی ایشان و باشم از نادانان پس بپذیرفت دعای او را پروردگار او پس بگردانید

عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ◆ ثُمَّ بَدَا لَهُمْ مِنْ بَعْدِ

از وی مکر ایشان را بدرستی که او است شنوای دانا پس ظاهر شد ایشان را از پس آنکه

مَا رَأَوُا الْآيَاتِ لَيَسْجُنُنَّهُ حَتَّىٰ حِينٍ ◆ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانِ

دیدند نشانهای عصمت یوسف را که البته در زندان کنند او را تا هنگام وقت و در آمدند با او در زندان دو جوان

قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَانِي أَعْصِرُ خَمْرًا وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرَانِي أَحْمِلُ

گفت یکی از ایشان بدرستی که من دیدم خود را در خواب که میفشردم انگور را و گفت دیگری بدرستی که من دیدم در خواب خود را

فَوْقَ رَأْسِي خُبْزًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبِّئْنَا بِتَأْوِيلِهِ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ

میبردم بالای سر خود نانی که میخورد مرغ از آن نان آگاه کن ای یوسف ما را بتعبیر این خواب بدرستی که ما می‌بینیم ترا

الْمُحْسِنِينَ ◆ قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا نَبَّأْتُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ

از نیکوکاران ◆ گفت یوسف نیاید شما را طعامی که روزی داده میشوید از آن مگر آنکه آگاه گردانم شما را بتعبیر

قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَٰلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ ◆ لَا

آن خواب پیش از آنکه بیاید آن طعام شما را این علم تعبیر رؤیا از جمله علومی است که آموخته است مرا پروردگار من بدرستی که من واگذاشتم کیش گروهی را

يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ◆ وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي

که ایمان نیاوردند بخدای و ایشان بروز قیامت ایشان ناگرویدگانند ◆ و پیروی کردم دین پدران خود را

إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَ لَنَا أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ

ابراهیم و اسحق و یعقوب نسزد ما را که شریک آریم بخدای هیچ

شيء ذلك من فضل الله علينا وعلى الناس ولكن اكثر النا

س لا يشكرون ۞ يا صاحبي السجن ءارباب متفرقون خير ام الله

الواحد القهار ۞ ما تعبدون من دونه الا اسماء سميتموها

انتم واباؤكم ما انزل الله بها من سلطان ان الحكم الا

لله امر الا تعبدوا الا اياه ذلك الدين القيم ولكن اكثر

الناس لا يعلمون ۞ يا صاحبي السجن اما احدكما فيسقي ربه

خمرا واما الاخر فيصلب فتاكل الطير من راسه قضي

الامر الذي فيه تستفتيان ۞ وقال للذي ظن انه ناج

منهما اذكرني عند ربك فانسه الشيطان ذكر ربه

فلبث في السجن بضع سنين ۞ وقال الملك اني ارى سبع

بقرات سمان ياكلهن سبع عجاف وسبع سنبلات

خضر واخر يابسات يا ايها الملا افتوني في رءياي ان

كنتم للرءيا تعبرون ۞ قالوا اضغاث احلام وما نحن

بتاويل الاحلام بعالمين ۞ وقال الذي نجا منهما و

اذكر بعد امة انا انبئكم بتاويله فارسلون ۞ يوسف ايها

الصديق افتنا في سبع بقرات سمان ياكلهن سبع عجاف

وسبع سنبلات خضر واخر يابسات لعلي ارجع الى الناس

لعلهم يعلمون ۞ قال تزرعون سبع سنين دابا فما حصدتم

فذروه في سنبله الا قليلا مما تاكلون ۞ ثم ياتي من بعد

ذلك سبع شداد ياكلن ما قدمتم لهن الا قليلا مما تحصنون

ثم ياتي من بعد ذلك عام فيه يغاث الناس وفيه يعصرون

وقال الملك ائتوني به فلما جاءه الرسول قال ارجع الى

ربك فسئله ما بال النسوة اللاتي قطعن ايديهن ان ربي

بكيدهن عليم ۞ قال ما خطبكن اذ راودتن يوسف

عن نفسه قلن حاش لله ما علمنا عليه من سوء قالت امرات

العزيز الان حصحص الحق انا راودته عن نفسه وانه لمن

الصادقين ۞ ذلك ليعلم اني لم اخنه بالغيب وان الله

لا يهدي كيد الخائنين ۞ وما ابرئ نفسي ان النفس لامارة

بالسوء

بالسوء الا ما رحم ربي ان ربي غفور رحيم ۞ وقال الملك

ائتوني به استخلصه لنفسي فلما كلمه قال انك اليوم

لدينا مكين امين ۞ قال اجعلني على خزائن الارض اني

حفيظ عليم ۞ وكذلك مكنا ليوسف في الارض يتبوأ

منها حيث يشاء نصيب برحمتنا من نشاء ولا نضيع اجر

المحسنين ۞ ولاجر الاخرة خير للذين امنوا وكانوا يتقون

وجاء اخوة يوسف فدخلوا عليه فعرفهم وهم له منكرون

ولما جهزهم بجهازهم قال ائتوني باخ لكم من ابيكم الا

ترون اني اوفي الكيل وانا خير المنزلين ۞ فان لم تاتوني به

فلا كيل لكم عندي ولا تقربون ۞ قالوا سنراود عنه اباه

وانا لفاعلون ۞ وقال لفتيانه اجعلوا بضاعتهم في رحالهم

لعلهم يعرفونها اذا انقلبوا الى اهلهم لعلهم يرجعون

فلما رجعوا الى ابيهم قالوا يا ابانا منع منا الكيل فارسل

معنا اخانا نكتل وانا له لحافظون ۞ قال هل امنكم عليه

إلا كما أمنتكم على أخيه من قبل فالله خير حافظا وهو

أرحم الراحمين ولما فتحوا متاعهم وجدوا بضاعتهم ردت

إليهم قالوا يا أبانا ما نبغي هذه بضاعتنا ردت إلينا ونمير

أهلنا ونحفظ أخانا ونزداد كيل بعير ذلك كيل يسير

قال لن أرسله معكم حتى تؤتون موثقا من الله لتأتنني به

إلا أن يحاط بكم فلما آتوه موثقهم قال الله على ما نقول

وكيل ۞ وقال يا بني لا تدخلوا من باب واحد وادخلوا

من أبواب متفرقة وما أغني عنكم من الله من شيء إن الحكم

إلا لله عليه توكلت وعليه فليتوكل المتوكلون ۞

ولما دخلوا من حيث أمرهم أبوهم ما كان يغني عنهم من الله

من شيء إلا حاجة في نفس يعقوب قضاها وإنه لذو

علم لما علمناه ولكن أكثر الناس لا يعلمون ۞ ولما دخلوا

على يوسف آوى إليه أخاه قال إني أنا أخوك فلا تبتئس

بما كانوا يعملون ۞ فلما جهزهم بجهازهم جعل السقاية في

رحل اخيه ثم اذن مؤذن ايتها العير انكم لسارقون ۞ قالوا
میان بار برادرش پس ندا کرد ندا کننده که ای کاروانیان بدرستیکه شما هرآینه دزدانید گفتند برادران
واقبلوا عليهم ماذا تفقدون ۞ قالوا نفقد صواع الملك
و حال آنکه روی آورده بودند برادران یوسف که چه چیز گم شده میجویید گفتند میجوییم پیمانهٔ پادشاه را
ولمن جاء به حمل بعير وانا به زعيم ۞ قالوا تالله لقد علمتم ما
و البته برای هرکه بیاورد آنرا بار یک شتر و من آنرا ضامنم گفتند بخدا قسم که تحقیق دانستید که ما
جئنا لنفسد في الارض وما كنا سارقين ۞ قالوا فما
نیامده ایم تا فساد کنیم در زمین و نبوده ایم ما هرگز دزدان گفتند پس چیست
جزاؤه ان كنتم كاذبين ۞ قالوا جزاؤه من وجد في رحله
سزای دزد اگر باشید دروغ گویان گفتند سزای دزد آن کسی است که یافته شود در بار
فهو جزاؤه كذلك نجزي الظالمين ۞ فبدأ باوعيتهم
پس این سزای اوست هم چنین سزا دهیم ستمکاران را پس ابتدا کرد به بارهای ایشان
قبل وعاء اخيه ثم استخرجها من وعاء اخيه كذلك كدنا
پیش از بار برادرش پس از آن بیرون آورد آن پیمانه را از بار برادرش هم چنین تدبیر کردیم
ليوسف ما كان لياخذ اخاه في دين الملك الا ان يشاء الله نرفع
برای یوسف نبود که بگیرد برادرش را در کیش پادشاه مصر لیکن خواست خدا که او بگیرد
درجات من نشاء وفوق كل ذي علم عليم ۞ قالوا ان يسرق
درجها هرکرا خواهیم و زبر هر خداوند دانش داناییست گفتند برادران اگر دزدی کرد
فقد سرق اخ له من قبل فاسرها يوسف في نفسه ولم
پس به تحقیق که دزدی کرد برادر او پیش ازین پس نهان داشت این سخن را یوسف در نفس خود و
يبدها لهم قال انتم شر مكانا والله اعلم بما تصفون ۞
اظهار نکرد آن را برایشان گفت یوسف شما بدترین مرتبه دارید و خدا داناتر است بآنچه می گویید
قالوا يا ايها العزيز ان له ابا شيخا كبيرا فخذ احدنا مكانه
گفتند ای عزیز بدرستیکه او را پدری است پیر بزرگ مرتبه پس بگیر یکی از ما بجای او
انا نراك من المحسنين ۞ قال معاذ الله ان ناخذ الا من
بدرستیکه می بینیم ترا از نیکوکاران گفت یوسف پناه میگیرم بخدا از آنکه بگیرم مگر کسی را
وجدنا متاعنا عنده انا اذا لظالمون ۞ فلما استيأسوا
که یافتیم مال خود را نزد او بدرستیکه ما آنوقت هرآینه ستمکارانیم پس چون ناامید شدند

منه خلصوا نجيا قال كبيرهم الم تعلموا ان اباكم قد اخذ عليكم
موثقا من الله ومن قبل ما فرطتم في يوسف فلن ابرح الارض
حتى يأذن لي ابي او يحكم الله لي وهو خير الحاكمين ۞
ارجعوا الى ابيكم فقولوا يا ابانا ان ابنك سرق وما شهدنا
الا بما علمنا وما كنا للغيب حافظين ۞ واسئل القرية
التي كنا فيها والعير التي اقبلنا فيها وانا لصادقون ۞ قال
بل سولت لكم انفسكم امرا فصبر جميل عسى الله ان يأتيني
بهم جميعا انه هو العليم الحكيم ۞ وتولى عنهم وقال
يا اسفى على يوسف وابيضت عيناه من الحزن فهو كظيم
قالوا تالله تفتؤا تذكر يوسف حتى تكون حرضا او تكون من
الهالكين ۞ قال انما اشكوا بثي وحزني الى الله واعلم من
الله ما لا تعلمون ۞ يا بني اذهبوا فتحسسوا من يوسف واخيه
ولا تيأسوا من روح الله انه لا ييأس من روح الله الا القوم
الكافرون ۞ فلما دخلوا عليه قالوا يا ايها العزيز مسنا

واهلنا

وَأَهْلَنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُزْجَاةٍ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَ

و خانواده ما را سختی و بینوائی و آورده ایم سرمایه اندک و تمام کن برای ما پیمانه طعام را و

تَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ۞ قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ

صدقه کن بر ما بدرستیکه خدا جزای نیک دهد صدقه کنندگان را گفت یوسف آیا دانستید

مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ ۞ قَالُوا أَإِنَّكَ

که چه کردید شما با یوسف و برادر وی آنگاه که بودید نادانان گفتند بدرستیکه تو

لَأَنْتَ يُوسُفُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا

هر آینه یوسفی گفت من یوسفم و این برادر منست بحقیقت که منت نهاده خدا بر ما

إِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ۞

بدرستیکه هر که بترسد از خدا و شکیبائی ورزد پس بدرستیکه خدا ضایع نکند مزد نیکوکاران را

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ آثَرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا لَخَاطِئِينَ ۞ قَالَ لَا

گفتند بخدا سوگند که هر آینه برگزیده ترا خدا بر ما و بودیم ما گناهکاران گفت یوسف

تَثْرِيبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

هیچ نکوهش بر شما امروز بیامرزد خدا مر شما را و او بخشنده ترین بخشندگان است

اذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَذَا فَأَلْقُوهُ عَلَى وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا ۞

ببرید پیراهن من این پیراهن را پس بیندازید آن را بر روی پدرم تا گردد بینا

وَأْتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ۞ وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ

و بیایید نزد من با خانواده خود همگی و چون جدا شد از مصر کاروان گفت پدرشان

إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ تُفَنِّدُونِ ۞ قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ

بدرستیکه من هر آینه می‌یابم بوی یوسف را اگر نه آنکه خرف شمارید مرا گفتند حاضران بخدا سوگند بدرستیکه تو

لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ ۞ فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَى

البته در حیرت خودی که دیرینه است پس چون که آمد مژده دهنده بیفکند

وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ

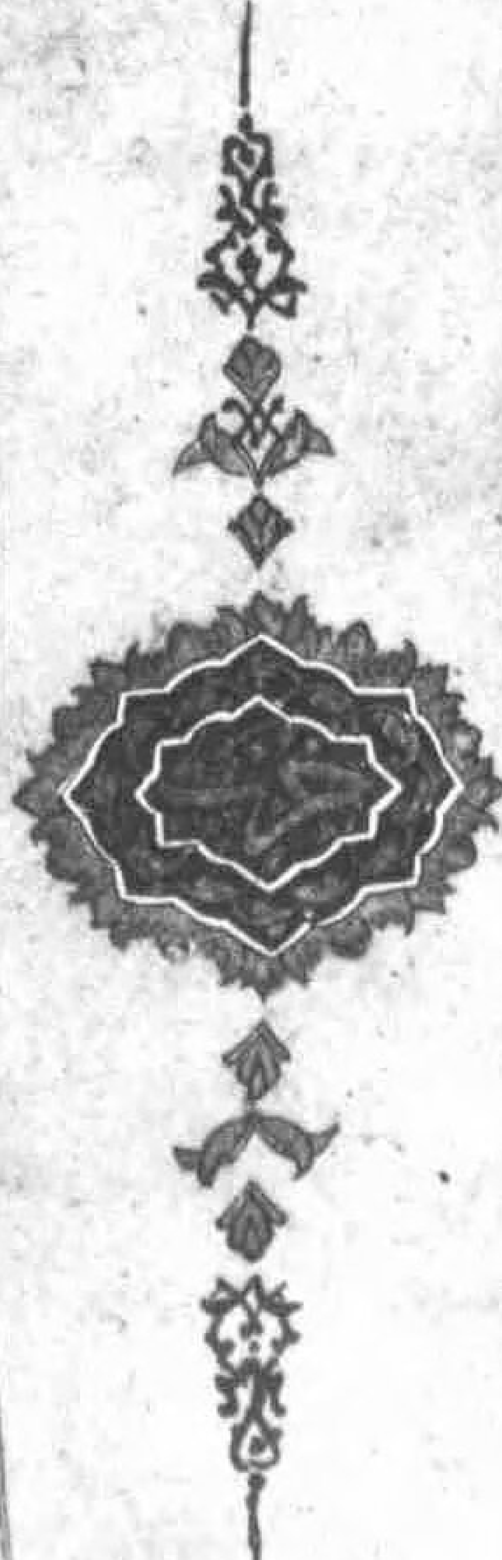
روی او پس بازگردید بینا گفت آیا نگفتم مر شما را بدرستیکه من میدانم از نزد خدا

مَا لَا تَعْلَمُونَ ۞ قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا

چیزی را که شما نمیدانید گفتند ای پدر ما آمرزش خواه از خدا برای ما گناهان ما را بدرستیکه ما بودیم

خَاطِئِينَ ۞ قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ

گناهکاران گفت یعقوب زود باشد که طلب آمرزش کنم برای شما از پروردگارم بدرستیکه او است آمرزنده

الرحيم ۞ فلما دخلوا على يوسف آوى إليه أبويه وقال ادخلوا

مهربان پس چون در آمدند بر یوسف جای داد سوی خود پدر و مادر را و گفت در آیید

مصر إن شاء الله آمنين ۞ ورفع أبويه على العرش وخروا

بشهر مصر اگر خواهد خدا در حالتیکه ایمن باشید از قحط و بلا و برداشت پدر و خاله خود را بر تخت و بر و افتادند

له سجدا وقال يا أبت هذا تأويل رؤياي من قبل قد

بشکرانه دیدار او سجده کنندگان و گفت ای پدر من این سجده تعبیر خواب منست که پیش از این دیده بودم بتحقیق

جعلها ربي حقا وقد أحسن بي إذ أخرجني من السجن و

گردانید آنرا پروردگار من راست و بتحقیق احسان کرد بمن وقت که بیرون آورد مرا از زندان

جاء بكم من البدو من بعد أن نزغ الشيطان بيني وبين

و آورد شما را از بیابان پس از آنکه افساد کرد شیطان میان من و میان

إخوتي إن ربي لطيف لما يشاء إنه هو العليم الحكيم ۞ رب

برادران من بدرستیکه پروردگار من لطف کننده است هر کرا خواهد بدرستیکه او است دانای درست کردار ای پروردگار

قد آتيتني من الملك وعلمتني من تأويل الأحاديث فاطر

بتحقیق عطا کردی مرا از پادشاهی و یاد دادی مرا از تفسیر احکام کتابهای گذشته و تعبیر خواب ای آفریننده

السموات والأرض أنت وليي في الدنيا والآخرة توفني

آسمانها و زمین تو یار و یاور منی در دنیا و آخرت بمیران مرا

مسلما وألحقني بالصالحين ۞ ذلك من أنباء الغيب نوحيه

گردن نهنده فرمان ترا و رسان مرا به شایستگان این خبر از خبرهای نهانست وحی میکنیم آنرا

إليك وما كنت لديهم إذ أجمعوا أمرهم وهم يمكرون ۞ وما

بسوی تو ای محمد و نبودی تو نزد برادران یوسف هنگامیکه عزم کردند کار خود و حال آنکه ایشان مکر میکردند و نیستند

أكثر الناس ولو حرصت بمؤمنين ۞ وما تسألهم

بیشترین مردمان و اگر چه حرص بسیار داشته باشی گروندگان و نمیخواهی تو از ایشان

عليه من أجر إن هو إلا ذكر للعالمين ۞ وكأين من آية في

بر تبلیغ رسالت هیچ مزدی نیست این مگر پندی مر عالمیان را و بسا نشانها قدرت خدا که در

السموات والأرض يمرون عليها وهم عنها معرضون ۞

آسمانها و زمین میگذرند بران نشانها و حال آنکه ایشان از آنها روگردانند

وما يؤمن أكثرهم بالله إلا وهم مشركون ۞ أفأمنوا أن

و نمیگروند بیشترین ایشان بخدا مگر و حال آنکه ایشان شرک آورندگانند پس آیا ایمن شدند از آنکه

تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ

بیاید ایشان را پوشاننده از عذاب خدا یا که بیاید ایشان را روز قیامت ناگاه و ایشان

لَا يَشْعُرُونَ ۞ قُلْ هَٰذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا

وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۞ وَمَا أَرْسَلْنَا

مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَفَلَمْ يَسِيرُوا

فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۞ حَتَّىٰ إِذَا

اسْتَيْأَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَنْ

نَشَاءُ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ۞ لَقَدْ كَانَ فِي

قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ۞ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ

وَلَٰكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى

وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

المر ۞ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ

وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ۞ اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَاوَاتِ

بغير عمد ترونها ثم استوى على العرش وسخر الشمس و

القمر كل يجري لأجل مسمى يدبر الأمر يفصل الآيات

لعلكم بلقاء ربكم توقنون ۞ وهو الذي مد الأرض و

جعل فيها رواسي وأنهارا ومن كل الثمرات جعل

فيها زوجين اثنين يغشي الليل النهار إن في ذلك لآيات

لقوم يتفكرون ۞ وفي الأرض قطع متجاورات وجنات

من أعناب وزرع ونخيل صنوان وغير صنوان يسقى بماء

واحد ونفضل بعضها على بعض في الأكل إن في ذلك

لآيات لقوم يعقلون ۞ وإن تعجب فعجب قولهم أإذا كنا

ترابا أإنا لفي خلق جديد ۞ أولئك الذين كفروا بربهم وأولئك

الأغلال في أعناقهم وأولئك أصحاب النار هم فيها خالدون ۞

ويستعجلونك بالسيئة قبل الحسنة وقد خلت من قبلهم المثلات وإن

ربك لذو مغفرة للناس على ظلمهم وإن ربك لشديد

العقاب ۞ ويقول الذين كفروا لولا أنزل عليه آية من

رَبِّهِ إِنَّمَا أَنتَ مُنذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ۞ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ

كُلُّ أُنثَىٰ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِندَهُ بِمِقْدَارٍ

عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ۞ سَوَاءٌ مِّنكُم مَّنْ

أَسَرَّ الْقَوْلَ وَمَن جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ

بِالنَّهَارِ لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِّن بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ

أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ وَإِذَا

أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُم مِّن دُونِهِ مِن وَالٍ

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ

وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ

فَيُصِيبُ بِهَا مَن يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُم

بِشَيْءٍ إِلَّا كَبَاسِطِ كَفَّيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ

وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۞ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَن فِي السَّمَاوَاتِ

وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلَالُهُم بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ۞

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمٰوٰاتِ وَالْاَرْضِ قُلِ اللّٰهُ قُلْ اَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهٖ
اَوْلِيَآءَ لَا يَمْلِكُونَ لِاَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ
يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصِيرُ اَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ
اَمْ جَعَلُوا لِلّٰهِ شُرَكَآءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهٖ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ
قُلِ اللّٰهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۞ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ
مَآءً فَسَالَتْ اَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا
وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَآءَ حِلْيَةٍ اَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ
مِثْلُهُ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَاَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ
جُفَآءً وَاَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْاَرْضِ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ
اللّٰهُ الْاَمْثَالَ ۞ لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنٰى وَالَّذِينَ
لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ اَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْاَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ
لَافْتَدَوْا بِهٖ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ سُوٓءُ الْحِسَابِ وَمَاْوٰيهُمْ جَهَنَّمُ
وَبِئْسَ الْمِهَادُ ۞ اَفَمَنْ يَعْلَمُ اَنَّمَا اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ
كَمَنْ هُوَ اَعْمٰى اِنَّمَا يَتَذَكَّرُ اُولُوا الْاَلْبَابِ ۞ اَلَّذِينَ يُوفُونَ

بعهد الله ولا ينقضون الميثاق والذين يصلون ما امر

به پیمان خدا و نمی شکنند عهد استوار را و آنان که می پیوندند آنچه فرمود

الله به ان يوصل ويخشون ربهم ويخافون سوء الحساب

خدا که آن پیوند کرده شود و می ترسند از پروردگار خود و می ترسند از سختی حساب

والذين صبروا ابتغاء وجه ربهم واقاموا الصلوة و

و آنان که شکیبائی کردند برای رضای خدا پروردگار خود و برپا داشتند نماز را و

انفقوا مما رزقناهم سرا وعلانية ويدرءون بالحسنة

نفقه کردند از آنچه روزی کردیم ایشان را پنهان و آشکارا و دفع کنند بکار نیکو

السيئة اولئك لهم عقبى الدار جنات عدن يدخلونها

کار بدی را این گروه مر ایشان راست عاقبت نیک در سرای آخرت بهشتهای باقامت در می آیند در آن

ومن صلح من ابائهم وازواجهم وذرياتهم والملئكة

و هر که شایسته بود از پدران ایشان و زنان ایشان و فرزندان و فرزندزادگان ایشان و فرشتگان

يدخلون عليهم من كل باب سلام عليكم بما صبرتم

در آیند بر ایشان از هر دری گویند رحمت باد بر شما بسبب صبر شما

فنعم عقبى الدار والذين ينقضون عهد الله من بعد

پس نیکو سرانجامیست سرانجام سرای آخرت ایشان را و آنانکه می شکنند پیمان خدا را پس از

ميثاقه ويقطعون ما امر الله به ان يوصل ويفسدون

محکم کردن آن و می برند آنچه فرموده خدا که آن پیوند کرده شود و تباهی کنند

في الارض اولئك لهم اللعنة ولهم سوء الدار الله

در روی زمین این گروه مر ایشان راست دوری از رحمت خدا و مر ایشان راست بدی سرای آخرت خدا

يبسط الرزق لمن يشاء ويقدر وفرحوا بالحيوة الدنيا وما

فراخ کند روزی را برای هر که خواهد و تنگ کند بر هر که خواهد و شادمان شدند بزندگانی دنیا و نیست

الحيوة الدنيا في الاخرة الا متاع ويقول الذين كفروا

زندگانی دنیا در جنب آخرت مگر برخورداری اندک و می گویند آنانکه کافر شدند

لولا انزل عليه اية من ربه قل ان الله يضل من يشاء و

چرا فرستاده نشد بر محمد معجزه که ما میخواهیم از نزد پروردگار او بگو بدرستیکه خدا گمراه میسازد هر که را خواهد و

يهدي اليه من اناب الذين امنوا وتطمئن قلوبهم

و می نماید بدین حق هر که را میخواهد بازگشت نمود [illegible] آنان که گرویدند و آرام گیرد دلهای ایشان

بذكر الله الا بذكر الله تطمئن القلوب ۞ الذين امنوا
وعملوا الصالحات طوبى لهم وحسن ماب ۞ كذلك
ارسلناك في امة قد خلت من قبلها امم لتتلوا عليهم
الذي اوحينا اليك وهم يكفرون بالرحمن قل هو ربي لا
اله الا هو عليه توكلت واليه متاب ۞ ولو ان قرانا
سيرت به الجبال او قطعت به الارض او كلم به
الموتى بل لله الامر جميعا افلم ييأس الذين امنوا ان لو يشاء
الله لهدى الناس جميعا ۞ ولا يزال الذين كفروا تصيبهم
بما صنعوا قارعة او تحل قريبا من دارهم حتى ياتي وعد الله
ان الله لا يخلف الميعاد ۞ ولقد استهزئ برسل من قبلك
فامليت للذين كفروا ثم اخذتهم فكيف كان عقاب ۞
افمن هو قائم على كل نفس بما كسبت وجعلوا لله شركاء
قل سموهم ام تنبئونه بما لا يعلم في الارض ام بظاهر من
القول بل زين للذين كفروا مكرهم وصدوا عن السبيل

وَمَن يُضۡلِلِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِنۡ هَادٖ لَّهُمۡ عَذَابٞ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا

و هر کس را گذارد در ضلالت او را خدا پس نیست مر او را هیچ راه نماینده مر ایشان را عذاب در زندگانی دنیا

وَلَعَذَابُ ٱلۡأٓخِرَةِ أَشَقُّۖ وَمَا لَهُم مِّنَ ٱللَّهِ مِن وَاقٖ مَّثَلُ

و هر اینه عذاب آخرت صعب‌تر است و نیست مر ایشان را از عذاب خدا هیچ نگاهدارنده صفت

ٱلۡجَنَّةِ ٱلَّتِي وُعِدَ ٱلۡمُتَّقُونَۖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُۖ أُكُلُهَا

بهشت که وعده داده شده اند پرهیزگاران این است که روان است از زیر آن جوها میوه‌های همیشه

دَآئِمٞ وَظِلُّهَاۚ تِلۡكَ عُقۡبَى ٱلَّذِينَ ٱتَّقَواْۚ وَّعُقۡبَى ٱلۡكَٰفِرِينَ

است و سایه آن هم این بهشت سرانجام آنها است که پرهیزگاری کردند و سرانجام کافران

ٱلنَّارُ ۝ وَٱلَّذِينَ ءَاتَيۡنَٰهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ يَفۡرَحُونَ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيۡكَۖ

دوزخ است و آنانکه دادیم ایشان را تورات شادمان میشوند بآنچه فرستاده‌ایم بسوی تو

وَمِنَ ٱلۡأَحۡزَابِ مَن يُنكِرُ بَعۡضَهُۥۚ قُلۡ إِنَّمَآ أُمِرۡتُ أَنۡ أَعۡبُدَ

و از طوایف مختلفه اهل کتاب کسی است که انکار میکنند بعض از آن را بگو جز این نیست که فرموده شده‌ام که پرستم

ٱللَّهَ وَلَآ أُشۡرِكَ بِهِۦٓۚ إِلَيۡهِ أَدۡعُواْ وَإِلَيۡهِ مَـَٔابِ ۝ وَكَذَٰلِكَ

خدا را و شرک نیاورم با او بسوی او میخوانم و بسوی او است بازگشتن من و همچنین

أَنزَلۡنَٰهُ حُكۡمًا عَرَبِيّٗاۚ وَلَئِنِ ٱتَّبَعۡتَ أَهۡوَآءَهُم بَعۡدَ مَا جَآءَكَ

فرو فرستادیم قرآن را در حالی که کتاب محکم است بلغت عرب و اگر پیروی کنی تو خواهشهای ایشان را بعد از آنچه آمده ترا

مِنَ ٱلۡعِلۡمِ مَا لَكَ مِنَ ٱللَّهِ مِن وَلِيّٖ وَلَا وَاقٖ ۝ وَلَقَدۡ أَرۡسَلۡنَا

از دانش نباشد ترا از عذاب خدا هیچ یاری و نه هیچ نگاهدارنده و البته بتحقیق که فرستادیم

رُسُلٗا مِّن قَبۡلِكَ وَجَعَلۡنَا لَهُمۡ أَزۡوَٰجٗا وَذُرِّيَّةٗۚ وَمَا كَانَ

پیغمبران بسیار پیش از تو و گردانیدیم برای ایشان زنان و فرزندان و نیست هیچ

لِرَسُولٍ أَن يَأۡتِيَ بِـَٔايَةٍ إِلَّا بِإِذۡنِ ٱللَّهِۗ لِكُلِّ أَجَلٖ كِتَابٞ ۝

پیغمبری را که بیاورد معجزه مگر بفرمان خدا مر هر مدتی را حکمی است نوشته شده در لوح

يَمۡحُواْ ٱللَّهُ مَا يَشَآءُ وَيُثۡبِتُۖ وَعِندَهُۥٓ أُمُّ ٱلۡكِتَٰبِ ۝ وَإِن مَّا

و اثبات محو کند خدا آنچه را میخواهد و ثابت میکند آنچه میخواهد و نزد او است اصل کتاب که لوح محفوظ است و اگر

نُرِيَنَّكَ بَعۡضَ ٱلَّذِي نَعِدُهُمۡ أَوۡ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِنَّمَا عَلَيۡكَ

بنمایم بتو پاره از آنچه که وعده کرده‌ایم ایشان را یا بمیرانیم ترا پس جز این نیست که بر تو

ٱلۡبَلَٰغُ وَعَلَيۡنَا ٱلۡحِسَابُ ۝ أَوَلَمۡ يَرَوۡاْ أَنَّا نَأۡتِي ٱلۡأَرۡضَ نَنقُصُهَا

رسانیدن پیغام ما است و بر ما است شمار کردن آیا ندیدند که ما میائیم فرمان ما در زمین کم میکنیم از اطراف

من اطرافها والله يحكم لا معقب لحكمه وهو سريع الحساب

وقد مكر الذين من قبلهم فلله المكر جميعا يعلم ما

تكسب كل نفس وسيعلم الكفار لمن عقبى الدار

ويقول الذين كفروا لست مرسلا قل كفى بالله شهيدا

بيني وبينكم ومن عنده علم الكتاب

بسم الله الرحمن الرحيم

الر كتاب انزلناه اليك لتخرج الناس من الظلمات

الى النور باذن ربهم الى صراط العزيز الحميد الله الذي

له ما في السموات وما في الارض وويل للكافرين من

عذاب شديد الذين يستحبون الحيوة الدنيا على الاخرة

ويصدون عن سبيل الله ويبغونها عوجا اولئك في

ضلال بعيد وما ارسلنا من رسول الا بلسان قومه

ليبين لهم فيضل الله من يشاء ويهدي من يشاء وهو

العزيز

العزيز الحكيم ۞ ولقد ارسلنا موسى باياتنا ان اخرج قومك

من الظلمات الى النور وذكرهم بايام الله ان في ذلك لايات

لكل صبار شكور ۞ واذ قال موسى لقومه اذكروا نعمة الله

عليكم اذ انجيكم من ال فرعون يسومونكم سوء العذاب

ويذبحون ابناءكم ويستحيون نساءكم وفي ذلكم بلاء من

ربكم عظيم ۞ واذ تاذن ربكم لئن شكرتم لازيدنكم ولئن

كفرتم ان عذابي لشديد ۞ وقال موسى ان تكفروا انتم

ومن في الارض جميعا فان الله لغني حميد ۞ الم ياتكم نبؤا

الذين من قبلكم قوم نوح وعاد وثمود والذين من بعدهم

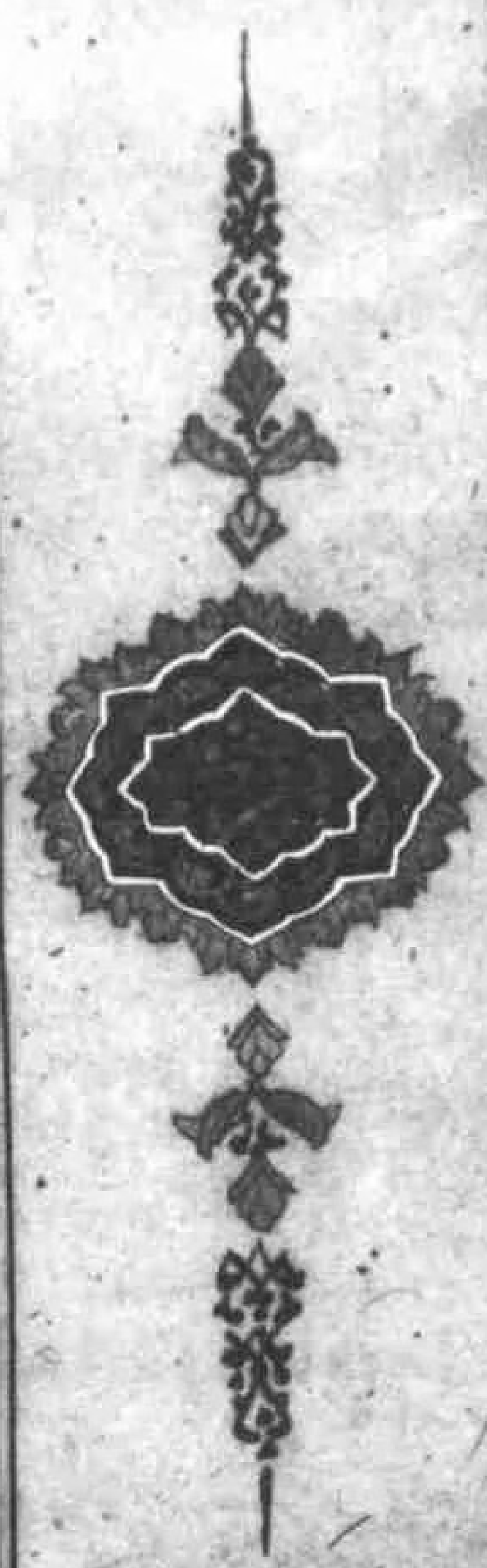
لا يعلمهم الا الله جاءتهم رسلهم بالبينات فردوا ايديهم

في افواههم وقالوا انا كفرنا بما ارسلتم به وانا لفي شك

مما تدعوننا اليه مريب ۞ قالت رسلهم افي الله شك

فاطر السموات والارض يدعوكم ليغفر لكم من ذنوبكم

ويؤخركم الى اجل مسمى قالوا ان انتم الا بشر مثلنا

تريدون ان تصدونا عما كان يعبد اباؤنا فاتونا بسلطان

مبين ۞ قالت لهم رسلهم ان نحن الا بشر مثلكم

ولكن الله يمن على من يشاء من عباده وما كان لنا ان

ناتيكم بسلطان الا باذن الله وعلى الله فليتوكل المؤمنون

وما لنا الا نتوكل على الله وقد هدىنا سبلنا ولنصبرن

على ما اذيتمونا وعلى الله فليتوكل المتوكلون ۞ وقال

الذين كفروا لرسلهم لنخرجنكم من ارضنا او لتعودن

في ملتنا فاوحى اليهم ربهم لنهلكن الظالمين ۞ و

لنسكننكم الارض من بعدهم ذلك لمن خاف مقامي و

خاف وعيد ۞ واستفتحوا وخاب كل جبار عنيد ۞ من

ورائه جهنم ويسقى من ماء صديد ۞ يتجرعه ولا يكاد يسيغه

ويأتيه الموت من كل مكان وما هو بميت ومن ورائه

عذاب غليظ ۞ مثل الذين كفروا بربهم اعمالهم كرماد

اشتدت به الريح في يوم عاصف لا يقدرون مما كسبوا

عَلىٰ شَيْءٍ ذٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ۞ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ خَلَقَ

اَلسَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ اِنْ يَشَاْ يُذْهِبْكُمْ وَيَاْتِ بِخَلْقٍ

جَدِيدٍ وَمَا ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ بِعَزِيزٍ ۞ وَبَرَزُوا لِلّٰهِ جَمِيعًا فَقَالَ

الضُّعَفَاۤءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا اِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ اَنْتُمْ

مُغْنُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدٰينَا

اللّٰهُ لَهَدَيْنَاكُمْ سَوَاۤءٌ عَلَيْنَا اَجَزِعْنَا اَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ

مَحِيصٍ ۞ وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْاَمْرُ اِنَّ اللّٰهَ وَعَدَكُمْ

وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَاَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِيَ عَلَيْكُمْ مِنْ

سُلْطَانٍ اِلَّا اَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُومُونِي وَلُومُوا

اَنْفُسَكُمْ مَا اَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا اَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ اِنِّي كَفَرْتُ بِمَا

اَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ اِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ۞

وَاُدْخِلَ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي

مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِاِذْنِ رَبِّهِمْ تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا

سَلَامٌ ۞ اَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً

كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ اَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَآءِ تُؤْتِيٓ اُكُلَهَا

كُلَّ حِينٍ بِاِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ لِلنَّاسِ

لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ◈ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ

خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْاَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ◈ يُثَبِّتُ

اللّٰهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي

الْاٰخِرَةِ وَيُضِلُّ اللّٰهُ الظّٰلِمِينَ ◈ وَيَفْعَلُ اللّٰهُ مَا يَشَآءُ

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ كُفْرًا وَاَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ

الْبَوَارِ ◈ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا وَبِئْسَ الْقَرَارُ ◈ وَجَعَلُوا لِلّٰهِ اَنْدَادًا

لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهٖ قُلْ تَمَتَّعُوا فَاِنَّ مَصِيرَكُمْ اِلَى النَّارِ

قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ اٰمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا

رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِنْ قَبْلِ اَنْ يَاْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ

وَلَا خِلَالٌ ◈ اَللّٰهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَاَنْزَلَ

مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَخْرَجَ بِهٖ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ

الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِاَمْرِهٖ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْاَنْهَارَ وَسَخَّرَ لَكُمُ

الشمس والقمر دائبين وسخر لكم الليل والنهار وآتاكم من كل

ما سألتموه وإن تعدوا نعمت الله لا تحصوها إن الإنسان

لظلوم كفار ۞ وإذ قال إبرهيم رب اجعل هذا البلد آمنا

واجنبني وبني أن نعبد الأصنام ۞ رب إنهن أضللن كثيرا

من الناس فمن تبعني فإنه مني ومن عصاني فإنك غفور

رحيم ۞ ربنا إني أسكنت من ذريتي بواد غير ذي زرع

عند بيتك المحرم ربنا ليقيموا الصلوة فاجعل أفئدة

من الناس تهوي إليهم وارزقهم من الثمرات لعلهم يشكرون

ربنا إنك تعلم ما نخفي وما نعلن وما يخفى على الله من

شيء في الأرض ولا في السماء ۞ الحمد لله الذي وهب لي

على الكبر إسمعيل وإسحق إن ربي لسميع الدعاء ۞

رب اجعلني مقيم الصلوة ومن ذريتي ربنا وتقبل دعاء

ربنا اغفر لي ولوالدي وللمؤمنين يوم يقوم الحساب

ولا تحسبن الله غافلا عما يعمل الظالمون ۞ إنما يؤخرهم ليوم

تشخص فيه الابصار ۞ مهطعين مقنعي رؤسهم لا يرتد اليهم

که باز مانده است در آن روز دیده ها بازماندگان برداشتگان سرهای خود بسوی آسمان باز نگردد بسوی ایشان

طرفهم وافئدتهم هواء ۞ وانذر الناس يوم ياتيهم العذ

نظر ایشان و دلهای ایشان خالی است از فهم و بیم ده مردمان را از روزی که آید ایشان را عذاب

فيقول الذين ظلموا ربنا اخرنا الى اجل قريب ۞ نجب دعوتك

پس گویند آنان که ستم کردند ای پروردگار ما باز پس دار ما را تا مدتی نزدیک تا اجابت کنیم دعوت ترا

ونتبع الرسل اولم تكونوا اقسمتم من قبل ما لكم من زوال ۞

و پیروی کنیم پیغمبران را گفته شود آیا نبودید که سوگند میخوردید پیش ازین که نیست شما را هیچ زوال

وسكنتم في مساكن الذين ظلموا انفسهم وتبين لكم

و ساکن بودید در مسکنهای آنان که ستم کردند بر نفسهای خود و ظاهر شده بود شما را

كيف فعلنا بهم وضربنا لكم الامثال وقد مكروا مكرهم

که چگونه کردیم با ایشان و زدیم برای شما داستانها و بتحقیق که مکر کردند ایشان مکر را که در نهاد

وعند الله مكرهم وان كان مكرهم لتزول منه الجبال ۞

مکر کردند و نزد خداست جزای مکر ایشان و هرچند بود مکر ایشان بحدی که از جای خود برود کوهها

فلا تحسبن الله مخلف وعده رسله ان الله عزيز ذو انتقام ۞

پس مپندار که خدا خلاف کننده وعده خود است پیغمبران خود را بدرستی که خدا غالب است انتقام کشنده

يوم تبدل الارض غير الارض والسموات وبرزوا لله الواحد

در روزی که بدل کرده شود زمین غیر زمین و آسمانها و بیرون آیند خلایق برای خدای یگانه

القهار ۞ وترى المجرمين يومئذ مقرنين في الاصفاد

غالب بر همه چیز و ببینی گناهکاران از روز بهم پیوسته در زنجیرها

سرابيلهم من قطران وتغشى وجوههم النار ليجزي الله

پیراهنهای ایشان باشد از قطران و فرو گیرد رویهای ایشان را آتش تا جزا دهد خدا

كل نفس ما كسبت ان الله سريع الحساب ۞ هذا بلاغ

هر نفسی را آنچه کسب کرده بدرستی که خدا زود حساب این رسانیدن

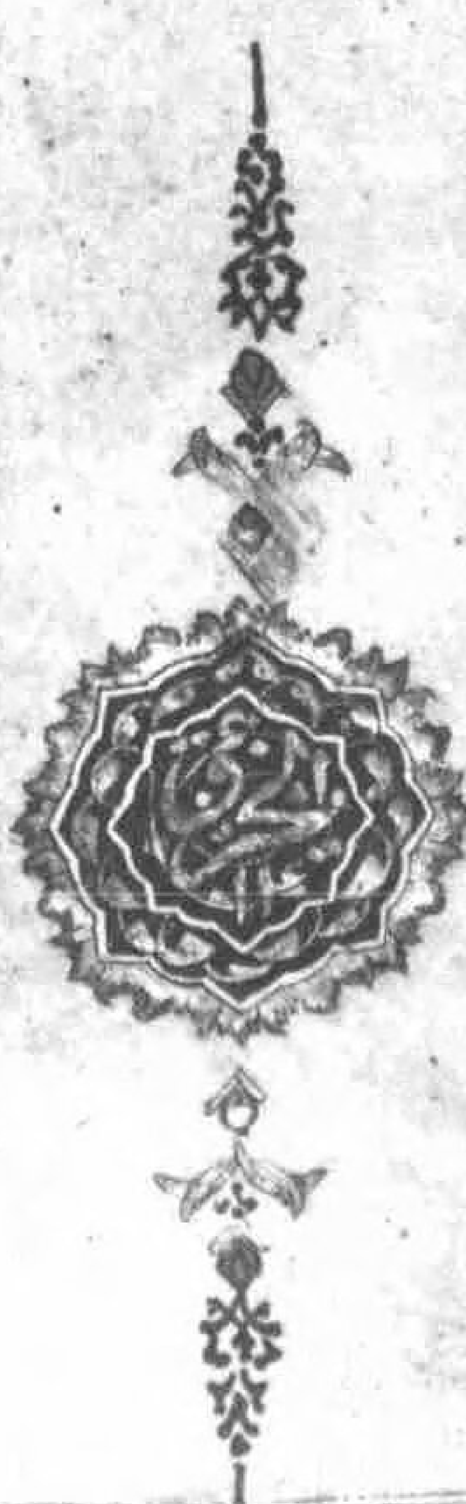
للناس ولينذروا به وليعلموا انما هو اله واحد وليذكر

بسندیست برای مردمان و تا بیم داده شوند بان و تا بدانند که او خدای یگانه و تا پند گیرند

اولوا الالباب ۞

خداوندان عقل

سورة الحجر

بسم

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

الر ۞ تلك آيات الكتاب وقرآن مبين ۞ ربما يود الذين

این آیتهای کتاب و آیتهای قرآن است روشن بسا آرزو کنند آنانکه

كفروا لو كانوا مسلمين ۞ ذرهم يأكلوا ويتمتعوا ويلههم

کافر شدند که کاشکی بودندی گردن نهندگان حکم خدا واگذار ایشانرا بخورند و بهره ور شوند و غافل گرداند ایشانرا

الأمل فسوف يعلمون ۞ وما أهلكنا من قرية إلا ولها

آرزو و باطل پس زود باشد که بدانند و هلاک کردیم هیچ شهر را مگر که مر اهل آنرا

كتاب معلوم ۞ ما تسبق من أمة أجلها وما يستأخرون

نوشته شده معین پیشی نگیرند هیچ گروهی مدت عمر خود را و باز پس نشوند از آن

وقالوا يا أيها الذي نزل عليه الذكر إنك لمجنون ۞ لو

و گفتند ای آنکه فرو داده شد بر او قرآن بدرستیکه تو هر آینه دیوانه چرا

ما تأتينا بالملائكة إن كنت من الصادقين ۞ ما ننزل

نمی آوری بما فرشتگان را گواهی اگر هستی از راستگویان فرو نفرستیم

الملائكة إلا بالحق وما كانوا إذا منظرين ۞ إنا

فرشتگان را مگر براستی و نباشند آن هنگام مهلت داده شدگان بدرستیکه

نحن نزلنا الذكر وإنا له لحافظون ۞ ولقد أرسلنا من قبلك

ما فرو فرستادیم قرآن را و بدرستیکه ما او را هر آینه نگاه بانانیم و بتحقیق که فرستادیم پیش از تو

في شيع الأولين ۞ وما يأتيهم من رسول إلا كانوا به

در طوائف پیشینیان و نمی آمد ایشانرا هیچ پیغمبری مگر بودند که بآن

يستهزءون ۞ كذلك نسلكه في قلوب المجرمين ۞ لا يؤمنون

استهزا میکردند همچنین در آوریم قرآن را در دلهای گناهکاران در نیابند که گروند

به وقد خلت سنة الأولين ۞ ولو فتحنا عليهم بابا من

بآن و حال آنکه گذشته عادت خدا بهلاک پیشینیان و اگر بگشاییم بر ایشان دری از

السماء فظلوا فيه يعرجون ۞ لقالوا إنما سكرت أبصارنا

آسمان پس بگردند که در آن بالا روند هر آینه گویند که جز این نیست که بربسته شده دیده های

بل نحن قوم مسحورون ۞ ولقد جعلنا في السماء بروجا

بلکه ما گروهیم جادو کرده شدگان و البته بتحقیق که پدید آوردیم در آسمان برجهای دوازده

وزيناها للناظرين ۞ وحفظناها من كل شيطان رجيم ۞

و بیاراستیم آسمان را در نظر بینندگان و نگاه داشتیم آن را از هر دیو رانده شده از رحمت

الا من استرق السمع فاتبعه شهاب مبين ۞ والارض

مگر آنکه خواست بدزدد سخنان شنودنی فرشتگان پس از پی درآمد او را پاره آتش روشن که بسوزاند او را و زمین را گسترانیدیم

مددناها والقينا فيها رواسي وانبتنا فيها من كل شيء

گسترانیدیم آن را و درافکندیم در آن کوههای افراشته و برویانیدیم در آن از هر چیزی

موزون ۞ وجعلنا لكم فيها معايش ومن لستم له برازقين

سنجیده و پدید آوردیم برای شما در آن اسباب عیش و برای کسی که نیستید شما مر او را روزی دهندگان

وان من شيء الا عندنا خزائنه وما ننزله الا بقدر معلوم

و نیست هیچ چیز مگر آنکه نزد ماست خزانهای او و نفرستیم آن را مگر به اندازه معلوم

وارسلنا الرياح لواقح فانزلنا من السماء ماء فاسقيناكموه

و فرستادیم بادها را در حالی که فراهم آورنده اند میغها را پس فرستادیم از آسمان باران پس سیراب نمودیم شما را از آن

وما انتم له بخازنين ۞ وانا لنحن نحيي ونميت ونحن الوارثون

و نیستید شما مر او را نگاهدارندگان و بدرستی که ما هر آینه زنده میکنیم و میمیرانیم و ماییم میراث برندگان هر چیز

ولقد علمنا المستقدمين منكم ولقد علمنا المستأخرين

و البته بتحقیق که دانستیم پیشی گیرندگان را از شما و البته بتحقیق که میدانیم واپس افتادگان از شما

وان ربك هو يحشرهم انه حكيم عليم ۞ ولقد خلقنا الانسان

و بدرستی که پروردگار تو او جمع کند ... بدرستی که او درست کردار است دانا و البته بتحقیق که پدید آوردیم آدمی را

من صلصال من حمإ مسنون والجان خلقناه من قبل

از گل خشک از لجن گندیده و پدید جنیان پدید آوردیم پیش از آدم

من نار السموم ۞ واذ قال ربك للملائكة اني خالق

از آتش شعله ور و یاد کن چون گفت پروردگار تو با فرشتگان بدرستی که من پدید آورنده ام

بشرا من صلصال من حمإ مسنون ۞ فاذا سويته ونفخت

آدمی را از گل خشک که بهم رسیده از لجن گندیده پس چون درست کنم او را و بدمم

فيه من روحي فقعوا له ساجدين ۞ فسجد الملائكة

در او از روحی که آفریده من است پس بیفتید شکرانه او را سجده کنندگان پس سجده شکر کردند فرشتگان

كلهم اجمعون ۞ الا ابليس ابى ان يكون مع الساجدين

همه ایشان بهیات مجموعی مگر شیطان که سر باز زد از آنکه باشد با سجده کنندگان

قال

قال يا ابليس ما لك الا تكون مع الساجدين ❁ قال لم اكن

گفت خدا ای شیطان چیست ترا که نبوده باشی از سجده کنندگان گفت شیطان نیستم

لاسجد لبشر خلقته من صلصال من حماء مسنون ❁ قال

که سجده کنم مر آدمی را که خلق کرده او را از گل خشک از لجن گندیده گفت خدا

فاخرج منها فانك رجيم ❁ وان عليك اللعنة الى يوم الدين

بیرون رو از بهشت پس بدرستی که تو رانده شده از رحمت و بدرستی که بر تو لعنت من است تا روز جزا

قال رب فانظرني الى يوم يبعثون ❁ قال فانك من المنظرين

گفت ای پروردگار من پس مهلت ده مرا تا روزی که برانگیخته شوند خلایق گفت خدا پس بدرستی که تو از مهلت داده شدگانی

الى يوم الوقت المعلوم ❁ قال رب بما اغويتني لازينن لهم

تا روز وقت معلوم گفت شیطان که ای پروردگار من بسبب گمراه کردن تو مرا هر آینه آراسته گردانم برای ایشان

في الارض ولاغوينهم اجمعين ❁ الا عبادك منهم المخلصين

کار ایشان در زمین و هر آینه گمراه کنم ایشان را همگی مگر بندگان تو از ایشان که خالص شده اند

قال هذا صراط علي مستقيم ❁ ان عبادي ليس لك عليهم

گفت خدا این راه که بر من است رعایت آن راست است بدرستی که بندگان من نیست مر ترا بر ایشان

سلطان الا من اتبعك من الغاوين ❁ وان جهنم لموعدهم

تسلطی مگر کسی که متابعت تو کند از گمراهان و بدرستی که دوزخ هر آینه وعده گاه ایشان است

اجمعين ❁ لها سبعة ابواب لكل باب منهم جزء مقسوم ❁

همگی مر دوزخ را هفت طبقه است مر هر دری را از ایشان بهره ایست قسمت کرده شده

ان المتقين في جنات وعيون ❁ ادخلوها بسلام امنين

بدرستی که پرهیزکاران در بهشتها باشند و چشمها گویند فرشتگان در آیید بسلامت ایمنان

ونزعنا ما في صدورهم من غل اخوانا على سرر متقابلين

و بیرون کنیم آنچه در سینه های ایشان است از کینه در حالی که برادران باشند بر تختها نشسته روبروی یکدیگر

لا يمسهم فيها نصب وما هم منها بمخرجين ❁ نبئ عبادي اني

نرسد ایشان را در بهشت هیچ تعبی و نیستند ایشان از آن بیرون کردگان خبر ده ای محمد بندگان مرا بدرستی که من

انا الغفور الرحيم ❁ وان عذابي هو العذاب الاليم ❁ ونبئهم

من آمرزنده ام مهربان و بدرستی که عذاب من عذابیست دردناک و خبر ده ایشان را

عن ضيف ابرهيم ❁ اذ دخلوا عليه فقالوا سلاما قال انا

از مهمانان ابراهیم چون در آمدند بر او پس گفتند سلام میکنیم بر تو سلامی گفت بدرستی که ما

منكم وجلون ❁ قالوا لا توجل انا نبشرك بغلام عليم ❁ قال ابشرتموني

اندیشه ناکانیم گفتند مترس که ما بشارت میدهیم ترا بپسری دانا گفت آیا بشارت میدهید مرا

على ان مسني الكبر فبم تبشرون ❁ قالوا بشرناك بالحق فلا

بر آنکه رسیده مرا پیری پس بچه چیز بشارت میدهید مرا گفتند بشارت میدهیم ترا براستی پس

تكن من القانطين ❁ قال ومن يقنط من رحمة ربه الا الضالون

مباش از ناامیدان گفت ابراهیم کیست که نومید شود از رحمت پروردگار خود مگر گمراهان

قال فما خطبكم ايها المرسلون ❁ قالوا انا ارسلنا الى قوم

گفت پس چیست کار بزرگ شما ای فرستادگان گفتند بدرستی که ما فرستاده شده ایم بسوی گروه

مجرمين ❁ الا آل لوط انا لمنجوهم اجمعين ❁ الا امرأته

گناهکاران مگر خاندان لوط بدرستی که ما رهاننده ایشانیم همه مگر زنش را

قدرنا انها لمن الغابرين ❁ فلما جاء آل لوط المرسلون ❁

حکم کرده ایم که بدرستی که او از بازماندگان است پس چون آمد خاندان لوط را فرستادگان

قال انكم قوم منكرون ❁ قالوا بل جئناك بما كانوا يمترون

گفت لوط بدرستی که شما گروهی ناشناسید گفتند بلکه آمدیم ترا بانچه بودند در آن شک میکردند

واتيناك بالحق وانا لصادقون ❁ فاسر باهلك بقطع من

و آمدیم ترا براستی و بدرستی که ما راستگوییم پس ببر شب اهل خود را پاره از

الليل واتبع ادبارهم ولا يلتفت منكم احد وامضوا حيث

شب و برو از پس ایشان و روی نگرداند از شما هیچ کس و بروید آنجا

تؤمرون ❁ وقضينا اليه ذلك الامر ان دابر هؤلاء مقطوع

که فرموده شده اید و وحی فرستادیم بسوی لوط این فرمان را که بنیاد این گروه بریده و برکنده شده

مصبحين ❁ وجاء اهل المدينة يستبشرون ❁ قال ان

در حالی که درآیند بامداد و آمدند مردمان شهر در حالی که شادی میکردند گفت لوط بدرستی که

هؤلاء ضيفي فلا تفضحون ❁ واتقوا الله ولا تخزون ❁ قالوا

این جماعت مهمانان من اند پس رسوا مکنید مرا و بترسید از عذاب خدا و خوار مگردانید مرا گفتند

اولم ننهك عن العالمين ❁ قال هؤلاء بناتي ان كنتم فاعلين

آیا منع نکردیم ترا از جهانیان گفت این زنان دختران من اند اگر هستید شما کنندگان

لعمرك انهم لفي سكرتهم يعمهون ❁ فاخذتهم الصيحة مشرقين

سوگند بجان تو بدرستی که ایشان در مستی غفلت خود گمراه میشوند پس گرفت ایشان را آواز در حالی که در آمدند

فجعلنا عاليها سافلها وامطرنا عليهم حجارة من سجيل ۞ ان في

پس سر گردانیدیم زبران فرو زیران و بارانیدیم بر ایشان سنگها از گل پخته بدرستی که در

ذلك لايات للمتوسمين ۞ وانها لبسبيل مقيم ۞ ان في ذلك

این حکایت هر آینه نشانهاست ... و بدرستی که قریه لوط بر سر راهیست باینده بدرستی که در این واقعه

لاية للمؤمنين ۞ وان كان اصحاب الايكة لظالمين

هر آینه معجزه است مر گرویدگان را و بدرستی که بودند یاران بیشه هر آینه ستمکاران

فانتقمنا منهم وانهما لبامام مبين ۞ ولقد كذب اصحاب

پس انتقام کشیدیم از ایشان و بدرستی که شهر لوط هر آینه بر راه هویدا و هر آینه بتحقیق که تکذیب کردند یاران

الحجر المرسلين ۞ واتيناهم اياتنا فكانوا عنها معرضين ۞

حجر پیغمبران را و دادیم ایشان را معجزها پس بودند ازان اعراض کنندگان

وكانوا ينحتون من الجبال بيوتا امنين ۞ فاخذتهم الصيحة

و بودند که میتراشیدند ازان کوهها خانها در حالی که بودند ایمنان پس گرفت ایشان را آواز جبریل

مصبحين ۞ فما اغنى عنهم ما كانوا يكسبون ۞ وما خلقنا

در وقت صبح پس فایده نکرد از ایشان آنچه بودند که کسب میکردند و نیافریدیم

السموات والارض وما بينهما الا بالحق وان الساعة لاتية

آسمانها و زمین و آنچه در میان ایشانست مگر براستی و بدرستی که قیامت هر آینه آینده است

فاصفح الصفح الجميل ۞ ان ربك هو الخلاق العليم ۞ ولقد

پس درگذر درگذشتن نیکو بدرستی که پروردگار تو اوست آفریننده داننده و هر آینه بتحقیق

اتيناك سبعا من المثاني والقران العظيم ۞ لا تمدن

که دادیم ترا هفت آیه که آن مثانی است و دادیم قران مجید را باز مکش

عينيك الى ما متعنا به ازواجا منهم ولا تحزن عليهم و

چشمهای خود را بسوی هر چه که بهره ور گردانیده ایم آن کفار را از ایشان و اندوهناک مباش بر ایشان و

اخفض جناحك للمؤمنين ۞ وقل اني انا النذير المبين ۞

فرو گذار بال خود را برای گرویدگان و بگو که بدرستی که منم ترساننده ام هویدا

كما انزلنا على المقتسمين ۞ الذين جعلوا القران عضين ۞

مانند عذابی که فرو فرستادیم ... سوگندان آنانکه ... بودند قران را ...

فوربك لنسئلنهم اجمعين ۞ عما كانوا يعملون ۞ فاصدع

پس سوگند به پروردگار تو که هر آینه خواهیم پرسید از ایشان همگی از آنچه بودند که میکردند پس ظاهر ساز

بما تؤمر واعرض عن المشركين ۝ انا كفيناك المستهزئين ۝

الذين يجعلون مع الله الها آخر فسوف يعلمون ۝ ولقد نعلم

انك يضيق صدرك بما يقولون فسبح بحمد ربك وكن من

الساجدين ۝ واعبد ربك حتى يأتيك اليقين ۝

بسم الله الرحمن الرحيم ۝

اتى امر الله فلا تستعجلوه سبحانه وتعالى عما يشركون ۝

ينزل الملائكة بالروح من امره على من يشاء من عباده ان انذروا

انه لا اله الا انا فاتقون ۝ خلق السموات والارض بالحق

تعالى عما يشركون ۝ خلق الانسان من نطفة فاذا هو خصيم

مبين ۝ والانعام خلقها لكم فيها دفء ومنافع ومنها

تأكلون ۝ ولكم فيها جمال حين تريحون وحين تسرحون

وتحمل اثقالكم الى بلد لم تكونوا بالغيه الا بشق الانفس ان

ربكم لرؤف رحيم ۝ والخيل والبغال والحمير لتركبوها وزينة

ويخلق

ويخلق ما لا تعلمون ۝ وعلى الله قصد السبيل ومنها جائر

ولو شاء لهديكم اجمعين ۝ هو الذي انزل من السماء ماء

لكم منه شراب ومنه شجر فيه تسيمون ۝ ينبت لكم به الزرع

والزيتون والنخيل والاعناب ومن كل الثمرات ان في ذلك

لاية لقوم يتفكرون ۝ وسخر لكم الليل والنهار والشمس

والقمر والنجوم مسخرات بامره ان في ذلك لايات لقوم يعقلون

وما ذرا لكم في الارض مختلفا الوانه ان في ذلك لاية لقوم

يذكرون ۝ وهو الذي سخر البحر لتاكلوا منه لحما طريا

وتستخرجوا منه حلية تلبسونها وترى الفلك مواخر فيه

ولتبتغوا من فضله ولعلكم تشكرون ۝ والقى في الارض

رواسي ان تميد بكم وانهارا وسبلا لعلكم تهتدون ۝

وعلامات وبالنجم هم يهتدون ۝ افمن يخلق كمن لا يخلق

افلا تذكرون ۝ وان تعدوا نعمة الله لا تحصوها ان الله

لغفور رحيم ۝ والله يعلم ما تسرون وما تعلنون ۝ والذين

يدعون من دون الله لا يخلقون شيئا وهم يخلقون ۞ اموات

غير احياء وما يشعرون ايان يبعثون ۞ الهكم اله واحد

فالذين لا يؤمنون بالاخرة قلوبهم منكرة وهم مستكبرون

لا جرم ان الله يعلم ما يسرون وما يعلنون انه لا يحب

المستكبرين ۞ واذا قيل لهم ماذا انزل ربكم قالوا اساطير

الاولين ۞ ليحملوا اوزارهم كاملة يوم القيمة ومن او

زار الذين يضلونهم بغير علم الا ساء ما يزرون ۞ قد

مكر الذين من قبلهم فاتى الله بنيانهم من القواعد فخر عليهم

السقف من فوقهم واتيهم العذاب من حيث لا يشعرون ۞

ثم يوم القيمة يخزيهم ويقول اين شركاءي الذين كنتم

تشاقون فيهم قال الذين اوتوا العلم ان الخزي اليوم والسوء

على الكافرين ۞ الذين تتوفيهم الملائكة ظالمي انفسهم فالقوا

السلم ما كنا نعمل من سوء بلى ان الله عليم بما كنتم تعملون ۞

فادخلوا ابواب جهنم خالدين فيها فلبئس مثوى المتكبرين

وقيل

وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرًا لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا

فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ

جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا

مَا يَشَاءُونَ كَذَٰلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ ۞ الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُمُ

الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمُ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا

كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۞ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ

يَأْتِيَ أَمْرُ رَبِّكَ كَذَٰلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ

وَلَٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۞ فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا

وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۞ وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ

شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا

مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَٰلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى

الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ۞ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا

أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ

وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانْظُرُوا

كيف كان عاقبة المكذبين ۞ ان تحرص على هديهم فان

که چگونه بود سرانجام کار تکذیب کنندگان اگر حریص باشی بر هدایت ایشان پس بدرستی که

الله لا يهدي من يضل وما لهم من ناصرين ۞ واقسموا

خدا راه ننماید کسی را که گمراه کند ونیست برای ایشان هیچ یاوران و سوگند خوردند

بالله جهد ايمانهم لا يبعث الله من يموت بلى وعدا عليه

بخدا سخت‌ترین سوگندان خود که برنینگیزاند خدا کسی را که بمیرد آری وعده خدا براو

حقا ولكن اكثر الناس لا يعلمون ۞ ليبين لهم الذي

راست ولیکن بیشتر مردمان نمیدانند تا بیان کند برای ایشان آنچه را که

يختلفون فيه وليعلم الذين كفروا انهم كانوا كاذبين ۞

که اختلاف میکردند در آن و تا بدانند آنان که کافر شدند که ایشان بودند دروغ گویان

انما قولنا لشيء اذا اردناه ان نقول له كن فيكون ۞

جز این نیست که گفتار ما مر چیزی را چون خواهیم آن را که گوییم مرورا باش پس بود میشود

والذين هاجروا في الله من بعد ما ظلموا لنبوئنهم في الدنيا

و آنان که هجرت کردند در راه خدا بعد از آنکه ستم کرده شدند هر آینه جای دهیم ایشان را در این جهان

حسنة ولاجر الاخرة اكبر لو كانوا يعلمون ۞ الذين

جای نیکو و هر آینه مزد آن جهان بزرگتر است اگر باشند که بدانند آنان که

صبروا وعلى ربهم يتوكلون ۞ وما ارسلنا من قبلك الا

شکیبائی کردند و بر پروردگار خود اعتماد کردند و نفرستادیم ما پیش از تو مگر

رجالا نوحي اليهم فسئلوا اهل الذكر ان كنتم لا تعلمون

مردانی که وحی فرستادیم بسوی ایشان پس بپرسید از اهل ذکر اگر هستید که نمیدانید

بالبينات والزبر وانزلنا اليك الذكر لتبين للناس

بنشانها و نامه‌ها و فرو فرستادیم ما بسوی تو قرآن را تا بیان سازی برای مردمان

ما نزل اليهم ولعلهم يتفكرون ۞ افامن الذين مكروا

آنچه را که فرو فرستاده شد بسوی ایشان و تا باشد که ایشان اندیشه نمایند پس ایا ایمن اند آنان که مکر کردند

السيئات ان يخسف الله بهم الارض او ياتيهم العذاب

بدیها که فرو برد خدا ایشان را بزمین یا بیاید ایشان را عذاب

من حيث لا يشعرون ۞ او ياخذهم في تقلبهم فما هم

از جای که ندانند یا فرا گیرد ایشان را در حال تردد ایشان پس نیستند ایشان

بمعجزين ۞ او ياخذهم على تخوف فان ربكم لرءوف رحيم ۞

اولم يروا الى ما خلق الله من شيء يتفيؤا ظلاله عن اليمين

والشمائل سجدا لله وهم داخرون ۞ ولله يسجد ما في

السموات وما في الارض من دابة والملئكة وهم لا

يستكبرون ۞ يخافون ربهم من فوقهم ويفعلون ما

يؤمرون ۞ وقال الله لا تتخذوا الهين اثنين انما هو اله

واحد فاياي فارهبون ۞ وله ما في السموات والارض

وله الدين واصبا افغير الله تتقون ۞ وما بكم من نعمة فمن

الله ثم اذا مسكم الضر فاليه تجئرون ۞ ثم اذا كشف الضر

عنكم اذا فريق منكم بربهم يشركون ليكفروا بما اتيناهم

فتمتعوا فسوف تعلمون ۞ ويجعلون لما لا يعلمون نصيبا

مما رزقناهم تالله لتسئلن عما كنتم تفترون ۞ ويجعلون

لله البنات سبحانه ولهم ما يشتهون ۞ واذا بشر احدهم

بالانثى ظل وجهه مسودا وهو كظيم يتوارى من

القوم من سوء ما بشر به ايمسكه على هون ام يدسه في

التراب الا ساء ما يحكمون ۝ للذين لا يؤمنون بالاخرة مثل

السوء ولله المثل الاعلى وهو العزيز الحكيم ۝ ولو يؤاخذ

الله الناس بظلمهم ما ترك عليها من دابة ولكن يؤخرهم

الى اجل مسمى فاذا جاء اجلهم لا يستاخرون ساعة

ولا يستقدمون ۝ ويجعلون لله ما يكرهون ۝ وتصف

السنتهم الكذب ان لهم الحسنى لا جرم ان لهم النار و

انهم مفرطون ۝ تالله لقد ارسلنا الى امم من قبلك فزين

لهم الشيطان اعمالهم فهو وليهم اليوم ولهم عذاب اليم ۝

وما انزلنا عليك الكتاب الا لتبين لهم الذي اختلفوا

فيه وهدى ورحمة لقوم يؤمنون ۝ والله انزل من

السماء ماء فاحيا به الارض بعد موتها ان في ذلك لاية

لقوم يسمعون ۝ وان لكم في الانعام لعبرة نسقيكم مما في

بطونه من بين فرث ودم لبنا خالصا سائغا للشاربين

وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا

حَسَنًا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۞ وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ

أَنِ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ۞ ثُمَّ

كُلِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا يَخْرُجُ مِنْ

بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي

ذَٰلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۞ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ وَمِنْكُمْ

مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ

قَدِيرٌ ۞ وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِينَ

فُضِّلُوا بِرَادِّي رِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ

سَوَاءٌ أَفَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ۞ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ

أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ

مِنَ الطَّيِّبَاتِ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمَاوَاتِ

وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ

إن الله يعلم وأنتم لا تعلمون ۞ ضرب الله مثلا عبدا مملوكا لا

بدرستی که خدا میداند و شما نمیدانید زده خدا مثلی بنده زرخریده که

يقدر على شيء ومن رزقناه منا رزقا حسنا فهو ينفق منه

توانا نباشد بر هیچ چیز و آزادی که روزی دادیم او را از نزد ما روزی نیکو فراخی پس آن آزاد نفقه کند از آن

سرا وجهرا هل يستوون الحمد لله بل أكثرهم لا يعلمون ۞

در نهان و آشکار آیا یکسانند این آزاد و آن بنده سپاس مر خدا را بلکه بیشتر ایشان نمیدانند

وضرب الله مثلا رجلين أحدهما أبكم لا يقدر على شيء وهو

و زده خدا مثلی دو مردی که یکی از ایشان گنگ است که قادر نباشد بر هیچ چیز و او

كل على مولاه أينما يوجهه لا يأت بخير هل يستوي

بار باشد بر خواجه خود هر جا که بفرستد او را نیارد نیکویی آیا یکسان است

هو ومن يأمر بالعدل وهو على صراط مستقيم ۞ ولله غيب

او و کسی که فرماید مردمان را براستی و او بر راه راست باشند و مر خدا راست علم غیب

السموات والأرض وما أمر الساعة إلا كلمح البصر أو

آسمانها و زمین و نیست کار آمدن قیامت مگر مانند نگریستن دیده بلکه

هو أقرب إن الله على كل شيء قدير ۞ والله أخرجكم من بطون

او نزدیکتر است بدرستی که خدا بر هر چیز تواناست و خدا بیرون آورد شما را از شکمهای

أمهاتكم لا تعلمون شيئا وجعل لكم السمع والأبصار

مادران شما در حالی که نمیدانستید هیچ چیز را و آفرید برای شما گوش و دیده ها

والأفئدة لعلكم تشكرون ۞ ألم يروا إلى الطير مسخرات في

و دلها تا باشد که شما شکر کنید او را آیا نمی نگرند بسوی مرغان در حالی که رام کرده شده اند

جو السماء ما يمسكهن إلا الله إن في ذلك لآيات لقوم

در فضای هوا نگاه نمیدارد ایشان را مگر خدا بدرستی که در این هر آینه نشانهاست برای گروهی

يؤمنون ۞ والله جعل لكم من بيوتكم سكنا وجعل لكم

که گرویده اند و خدا آفرید برای شما از سرایهای شما آرامگاه و ساخت برای شما

من جلود الأنعام بيوتا تستخفونها يوم ظعنكم ويوم إقامتكم

از پوستهای چارپایان خانه‌هایی که سبک میابید آن خانه‌ها را در روز سفر خود و روز اقامت خود

ومن أصوافها وأوبارها وأشعارها أثاثا ومتاعا إلى حين ۞

و از پشمهای آنها و از کرکهای آنها و از موهای آنها لباسهای پوشیدنی و برخورداری تا هنگام مقدر

والله

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْجِبَالِ

أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُم بَأْسَكُمْ

كَذٰلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ ۞ فَإِن تَوَلَّوْا

فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ۞ يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللّٰهِ ثُمَّ يُنكِرُونَهَا

وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ ۞ وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِن كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا

ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ۞ وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ

ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ۞ وَإِذَا رَأَى

الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا رَبَّنَا هٰؤُلَاءِ شُرَكَاؤُنَا الَّذِينَ كُنَّا

نَدْعُوا مِن دُونِكَ فَأَلْقَوْا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ۞

وَأَلْقَوْا إِلَى اللّٰهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَمَ وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللّٰهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ

بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ۞ وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِم

مِّنْ أَنفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَىٰ هٰؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ

الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ

إن الله يأمر بالعدل والإحسان وإيتاء ذي القربى وينهى

عن الفحشاء والمنكر والبغي يعظكم لعلكم تذكرون ۞ و

أوفوا بعهد الله إذا عاهدتم ولا تنقضوا الأيمان بعد توكيدها

وقد جعلتم الله عليكم كفيلا إن الله يعلم ما تفعلون ۞

ولا تكونوا كالتي نقضت غزلها من بعد قوة أنكاثا تتخذون

أيمانكم دخلا بينكم أن تكون أمة هي أربى من أمة إنما يبلوكم

الله به وليبينن لكم يوم القيامة ما كنتم فيه تختلفون ۞

ولو شاء الله لجعلكم أمة واحدة ولكن يضل من يشاء و

يهدي من يشاء ولتسألن عما كنتم تعملون ۞ ولا تتخذوا أيمانكم

دخلا بينكم فتزل قدم بعد ثبوتها وتذوقوا السوء بما

صددتم عن سبيل الله ولكم عذاب عظيم ۞ ولا تشتروا بعهد

الله ثمنا قليلا إنما عند الله هو خير لكم إن كنتم تعلمون ۞

ما عندكم ينفد وما عند الله باق ۞ ولنجزين الذين صبروا

أجرهم بأحسن ما كانوا يعملون ۞ من عمل صالحا من

ذكرٍ او انثى وهو مؤمن فلنحيينه حيوة طيبة ولنجزينهم اجرهم

از مردی یا زنی و او گرونده باشد هر اینه زنده گردانیم او را زندگانی پاکیزه و هر اینه جزا دهیم ایشان را مزد ایشان

باحسن ما كانوا يعملون ۞ فاذا قرأت القرآن فاستعذ بالله

به نیکوتر از انچه بودند که میکردند پس چون خواهی که خوانی قرآن را پس پناه جوی بخدا

من الشيطان الرجيم ۞ انه ليس له سلطان على الذين امنوا

از شیطان رانده شده بدرستی که نیست مر او را سلطنتی بر انانکه گرویده اند

وعلى ربهم يتوكلون ۞ انما سلطانه على الذين يتولونه

و بر پروردگار خود توکل میکنند جز این نیست سلطنت او بر انانکه او را دوست دارند

والذين هم به مشركون ۞ واذا بدلنا اية مكان اية والله

و انانکه ایشان بسبب او شرک می اورند و هر گاه تبدیل کنیم ایه از قرآن را بجای ایه و خدا

اعلم بما ينزل قالوا انما انت مفتر بل اكثرهم لا يعلمون ۞

داناتر است بانچه فرو میفرستد گویند نیستی تو مگر بر بافنده دروغ بلکه بیشتر ایشان نمیدانند

قل نزله روح القدس من ربك بالحق ليثبت الذين امنوا

بگو فرود اورد روح القدس از نزد پروردگار تو براستی تا ثابت دارند انانکه گرویدند

وهدى وبشرى للمسلمين ۞ ولقد نعلم انهم يقولون

و حجت هدایت و مژده دادن گردن نهندگان را و البته و بتحقیق که میدانیم که ایشان میگویند

انما يعلمه بشر لسان الذي يلحدون اليه اعجمي وهذا لسان

نیست اموخته قرآن را بجز آدمی لغت آنکه میل دارند مشرکان باو لغت عجمی است و این قرآن لغت

عربي مبين ۞ ان الذين لا يؤمنون بايات الله لا يهديهم

عربی است روشن بدرستی که انانکه نگرویدند بایتهای خدا ندهد هدایت ایشانرا

الله ولهم عذاب اليم ۞ انما يفتري الكذب الذين لا

خدا و اماده است برای ایشان عذابی دردناک بر می بافند دروغ را انانکه

يؤمنون بايات الله واولئك هم الكاذبون ۞ من كفر بالله

نگرویدند بایتهای خدا و این گروه ایشانند دروغ گویان انانکه کافر شدند بخدا

من بعد ايمانه الا من اكره وقلبه مطمئن بالايمان

از پس ایمان ایشان مگر انکه مجبور شود بر کلمه کفر و دلش ارامیده بود بایمان

ولكن من شرح بالكفر صدرا فعليهم غضب من الله ولهم

و لیکن انانکه گشاده باشد بکلمه کفر سینه ایشان پس بر ایشان است غضب بزرگ از نزد خدا و مر ایشان را

عذابٌ عظیمٌ ۞ ذلک بانهم استحبّوا الحیوة الدنیا علی الاخرة

وانّ الله لا یهدی القوم الکافرین ۞ اولئک الذین طبع

الله علی قلوبهم وسمعهم وابصارهم واولئک هم الغافلون

لا جرم انهم فی الاخرة هم الخاسرون ۞ ثم انّ ربک للذین

هاجروا من بعد ما فتنوا ثم جاهدوا وصبروا انّ ربک من

بعدها لغفورٌ رحیمٌ ۞ یوم تاتی کل نفسٍ تجادل عن

نفسها وتوفّی کل نفسٍ ما عملت وهم لا یظلمون ۞ وضرب

الله مثلاً قریةً کانت امنةً مطمئنّةً یاتیها رزقها

رغداً من کل مکانٍ فکفرت بانعم الله فاذاقها الله لباس

الجوع والخوف بما کانوا یصنعون ۞ ولقد جاءهم رسولٌ

منهم فکذّبوه فاخذهم العذاب وهم ظالمون ۞ فکلوا مما

رزقکم الله حلالاً طیباً واشکروا نعمت الله ان کنتم ایاه

تعبدون ۞ انما حرّم علیکم المیتة والدم ولحم الخنزیر

وما اهلّ لغیر الله به فمن اضطرّ غیر باغٍ ولا عادٍ فانّ الله غفورٌ

رحیم

رحيم ۞ ولا تقولوا لما تصف ألسنتكم الكذب هذا حلال

وهذا حرام لتفتروا على الله الكذب إن الذين يفترون على

الله الكذب لا يفلحون ۞ متاع قليل ولهم عذاب أليم ۞

وعلى الذين هادوا حرمنا ما قصصنا عليك من قبل وما

ظلمناهم ولكن كانوا أنفسهم يظلمون ۞ ثم إن ربك للذين

عملوا السوء بجهالة ثم تابوا من بعد ذلك وأصلحوا إن ربك

من بعدها لغفور رحيم ۞ إن إبراهيم كان أمة قانتا لله حنيفا

ولم يك من المشركين ۞ شاكرا لأنعمه اجتبيه وهديه

إلى صراط مستقيم ۞ وآتيناه في الدنيا حسنة وإنه في الآخرة

لمن الصالحين ۞ ثم أوحينا إليك أن اتبع ملة إبراهيم حنيفا

وما كان من المشركين ۞ إنما جعل السبت على الذين

اختلفوا فيه وإن ربك ليحكم بينهم يوم القيمة فيما كانوا

فيه يختلفون ۞ ادع إلى سبيل ربك بالحكمة والموعظة

الحسنة وجادلهم بالتي هي أحسن إن ربك هو أعلم بمن

ضل عن سبيله وهو اعلم بالمهتدين ۝ وان عاقبتم فعاقبوا

بمثل ما عوقبتم به ولئن صبرتم لهو خير للصابرين ۝ واصبر

وما صبرك الا بالله ولا تحزن عليهم ولا تك في ضيق مما

يمكرون ۝ ان الله مع الذين اتقوا والذين هم محسنون

بسم الله الرحمن الرحيم ۝

بنام خدای بخشاینده مهربان

سبحان الذي اسرى بعبده ليلا من المسجد الحرام الى المسجد

الاقصى الذي باركنا حوله لنريه من اياتنا انه هو السميع

البصير ۝ واتينا موسى الكتاب وجعلناه هدى لبني اسرائيل

الا تتخذوا من دوني وكيلا ۝ ذرية من حملنا مع نوح انه

كان عبدا شكورا ۝ وقضينا الى بني اسرائيل في الكتاب لتفسدن

في الارض مرتين ولتعلن علوا كبيرا ۝ فاذا جاء وعد

اوليهما بعثنا عليكم عبادا لنا اولي باس شديد فجاسوا

خلال الديار وكان وعدا مفعولا ۝ ثم رددنا لكم الكرة

عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ۞ إِنْ

أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ

لِيَسُوءُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا

مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا ۞ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عُدْتُمْ عُدْنَا

وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا ۞ إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي

لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ

لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ۞ وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا

لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۞ وَيَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَ

كَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا ۞ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَتَيْنِ فَمَحَوْنَا

آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِتَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ

رَبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ وَكُلَّ شَيْءٍ فَصَّلْنَاهُ

تَفْصِيلًا ۞ وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ

الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنْشُورًا ۞ اقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ

الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ۞ مَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ

ومن ضل فانما يضل عليها ولا تزر وازرة وزر اخرى وما
كنا معذبين حتى نبعث رسولا ۞ واذا اردنا ان نهلك
قرية امرنا مترفيها ففسقوا فيها فحق عليها القول فدمرناها
تدميرا ۞ وكم اهلكنا من القرون من بعد نوح و
كفى بربك بذنوب عباده خبيرا بصيرا ۞ من كان يريد
العاجلة عجلنا له فيها ما نشاء لمن نريد ثم جعلنا له جهنم
يصليها مذموما مدحورا ۞ ومن اراد الاخرة وسعى لها سعيها
وهو مؤمن فاولئك كان سعيهم مشكورا ۞ كلا نمد هؤلاء
وهؤلاء من عطاء ربك وما كان عطاء ربك محظورا ۞ انظر
كيف فضلنا بعضهم على بعض وللاخرة اكبر درجات و
اكبر تفضيلا ۞ لا تجعل مع الله الها اخر فتقعد مذموما
مخذولا ۞ وقضى ربك الا تعبدوا الا اياه وبالوالدين
احسانا اما يبلغن عندك الكبر احدهما او كلاهما
فلا تقل لهما اف ولا تنهرهما وقل لهما قولا كريما ۞ واخفض

لهما جناح الذل من الرحمة وقل رب ارحمهما كما ربياني

برای ایشان بال مذلت و فروتنی را از روی شفقت و مهربانی و بگو ای پروردگار من رحمت کن ایشانرا چنانکه تربیت دادند

صغيرا ۞ ربكم اعلم بما في نفوسكم ان تكونوا صالحين فانه

مرا در حالت خوردی پروردگار شما داناتر است بآنچه در نفسهای شماست اگر باشید شایستگان پس بدرستی که او

كان للاوابين غفورا ۞ وات ذا القربى حقه والمسكين

هست مر بازگردندگان از الطاعت را آمرزنده و بده خداوند قرابت حق او را و درویش را

وابن السبيل ولا تبذر تبذيرا ۞ ان المبذرين كانوا اخوان

و به رهگذر رسیده و از حد مگذر از حد گذشتن بسیار بدرستی که از حد گذرندگان هستند برادران

الشياطين وكان الشيطان لربه كفورا ۞ واما تعرضن

دیوان رجیم و هست دیو رجیم مر پروردگار خود را ناسپاس و اگر اعراض کنی

عنهم ابتغاء رحمة من ربك ترجوها فقل لهم قولا ميسورا

از ایشان [illegible] پروردگار تو [illegible] پس بگو ایشان را گفتار هموار

ولا تجعل يدك مغلولة الى عنقك ولا تبسطها كل

و مگردان دست خود را بسته شده بگردن خود و مگستران آن را تمام

البسط فتقعد ملوما محسورا ۞ ان ربك يبسط الرزق لمن

گستردن [illegible] بدرستی که پروردگار تو فراخ گرداند روزی را برای

يشاء ويقدر انه كان بعباده خبيرا بصيرا ۞ ولا تقتلوا

هر که خواهد و تنگ گرداند بدرستی که او هست بر بندگان خود آگاه بینا و مکشید

اولادكم خشية املاق نحن نرزقهم واياكم ان قتلهم كان

فرزندان خود را از بیم تنگدستی ما روزی دهیم ایشانرا و شما را بدرستی که کشتن ایشان هست

خطأ كبيرا ۞ ولا تقربوا الزنى انه كان فاحشة وساء سبيلا

گناهی بزرگ و نزدیک مشوید زنا را بدرستی که زنا هست کار زشت و بد راهیست راه زنا

ولا تقتلوا النفس التي حرم الله الا بالحق ومن قتل مظلوما

و مکشید نفس را که حرام کرده خدا مگر براستی و هر که کشته شود ستمرسیده

فقد جعلنا لوليه سلطانا فلا يسرف في القتل انه كان

پس بتحقیق که گردانیدیم مر وارث او را صاحب سلطنت پس باید که تجاوز از حد نکند در کشتن قاتل بدرستی که او هست

منصورا ۞ ولا تقربوا مال اليتيم الا بالتي هي احسن حتى

نصرت داده شده و نزدیک مروید مال کودک بی پدر را مگر بطریقه که آن نیکوترست تا آنکه

يبلغ اشده واوفوا بالعهد ان العهد كان مسئولا ۞ واوفوا

الكيل اذا كلتم وزنوا بالقسطاس المستقيم ۞ ذلك خير

واحسن تاويلا ۞ ولا تقف ما ليس لك به علم ان السمع و

البصر والفؤاد كل اولئك كان عنه مسئولا ۞ ولا تمش

في الارض مرحا انك لن تخرق الارض ولن تبلغ الجبال

طولا ۞ كل ذلك كان سيئه عند ربك مكروها ۞ ذلك مما

اوحى اليك ربك من الحكمة ولا تجعل مع الله الها اخر

فتلقى في جهنم ملوما مدحورا ۞ افاصفكم ربكم بالبنين و

اتخذ من الملائكة اناثا انكم لتقولون قولا عظيما ۞ ولقد

صرفنا في هذا القران ليذكروا وما يزيدهم الا نفورا ۞

قل لو كان معه الهة كما يقولون اذا لابتغوا الى ذي

العرش سبيلا ۞ سبحانه وتعالى عما يقولون علوا كبيرا ۞

تسبح له السموات السبع والارض ومن فيهن وان من شيء

الا يسبح بحمده ولكن لا تفقهون تسبيحهم انه كان حليما

عفورا

غفورا ۞ وإذا قرأت القرآن جعلنا بينك وبين الذين لا

يؤمنون بالآخرة حجابا مستورا ۞ وجعلنا على قلوبهم

أكنة أن يفقهوه وفي آذانهم وقرا ۞ وإذا ذكرت ربك

في القرآن وحده ولوا على أدبارهم نفورا ۞ نحن أعلم بما

يستمعون به إذ يستمعون إليك وإذ هم نجوى إذ يقول

الظالمون إن تتبعون إلا رجلا مسحورا ۞ انظر كيف ضربوا

لك الأمثال فضلوا فلا يستطيعون سبيلا ۞ وقالوا أإذا

كنا عظاما ورفاتا أإنا لمبعوثون خلقا جديدا ۞ قل كونوا

حجارة أو حديدا ۞ أو خلقا مما يكبر في صدوركم فسيقولون

من يعيدنا قل الذي فطركم أول مرة فسينغضون إليك

رؤوسهم ويقولون متى هو قل عسى أن يكون قريبا ۞ يوم يدعوكم

فتستجيبون بحمده وتظنون إن لبثتم إلا قليلا ۞ وقل لعبادي

يقولوا التي هي أحسن إن الشيطان ينزغ بينهم إن الشيطان

كان للإنسان عدوا مبينا ۞ ربكم أعلم بكم إن يشأ

يرحمكم او ان يشأ يعذبكم وما ارسلناك عليهم وكيلا ۞

وربك اعلم بمن في السموات والارض ولقد فضلنا

بعض النبيين على بعض وآتينا داود زبورا ۞ قل ادعوا

الذين زعمتم من دونه فلا يملكون كشف الضر عنكم

ولا تحويلا ۞ اولئك الذين يدعون يبتغون الى ربهم

الوسيلة ايهم اقرب ويرجون رحمته ويخافون عذابه

ان عذاب ربك كان محذورا ۞ وان من قرية الا نحن

مهلكوها قبل يوم القيامة او معذبوها عذابا شديدا

كان ذلك في الكتاب مسطورا ۞ وما منعنا ان نرسل

بالآيات الا ان كذب بها الاولون وآتينا ثمود الناقة مبصرة

فظلموا بها وما نرسل بالآيات الا تخويفا ۞ واذ قلنا لك

ان ربك احاط بالناس وما جعلنا الرؤيا التي اريناك الا

فتنة للناس والشجرة الملعونة في القرآن ونخوفهم فما

يزيدهم الا طغيانا كبيرا ۞ واذ قلنا للملائكة اسجدوا

لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ ءَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ۞ قَالَ

أَرَءَيْتَكَ هَٰذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَٰمَةِ

لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ۞ قَالَ اذْهَبْ فَمَن تَبِعَكَ مِنْهُمْ

فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاؤُكُمْ جَزَاءً مَّوْفُورًا ۞ وَاسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَطَعْتَ

مِنْهُم بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ عَلَيْهِم بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ

فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعِدْهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا

غُرُورًا ۞ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ

وَكِيلًا ۞ رَبُّكُمُ الَّذِي يُزْجِي لَكُمُ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا

مِن فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۞ وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ

مَن تَدْعُونَ إِلَّا إِيَّاهُ فَلَمَّا نَجَّاكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنسَانُ

كَفُورًا ۞ أَفَأَمِنتُمْ أَن يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ

عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا ۞ أَمْ أَمِنتُمْ أَن يُعِيدَكُمْ

فِيهِ تَارَةً أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِّنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُم بِمَا

كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ۞ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي

آدم وحملناهم في البر والبحر ورزقناهم من الطيبات وفضلناهم

على كثير ممن خلقنا تفضيلا ۞ يوم ندعوا كل اناس بامامهم

فمن اوتي كتابه بيمينه فاولئك يقرؤن كتابهم ولا يظلمون

فتيلا ۞ ومن كان في هذه اعمى فهو في الآخرة اعمى واضل

سبيلا ۞ وان كادوا ليفتنونك عن الذي اوحينا اليك لتفتري

علينا غيره واذا لاتخذوك خليلا ۞ ولولا ان ثبتناك لقد

كدت تركن اليهم شيئا قليلا ۞ اذا لاذقناك ضعف الحيوة

وضعف الممات ثم لا تجد لك علينا نصيرا ۞ وان كادوا

ليستفزونك من الارض ليخرجوك منها واذا لا يلبثون

خلافك الا قليلا ۞ سنة من قد ارسلنا قبلك من رسلنا

ولا تجد لسنتنا تحويلا ۞ اقم الصلوة لدلوك الشمس الى غسق

الليل وقران الفجر ان قران الفجر كان مشهودا ۞ ومن

الليل فتهجد به نافلة لك عسى ان يبعثك ربك مقاما

محمودا ۞ وقل رب ادخلني مدخل صدق واخرجني مخرج

صدق واجعل لي من لدنك سلطانا نصيرا ۞ وقل جاء الحق و

زهق الباطل ان الباطل كان زهوقا ۞ وننزل من القران ما

هو شفاء ورحمة للمؤمنين ولا يزيد الظالمين الا خسارا ۞

واذا انعمنا على الانسان اعرض ونا بجانبه واذا مسه

الشر كان يؤسا ۞ قل كل يعمل على شاكلته فربكم اعلم بمن

هو اهدى سبيلا ۞ ويسئلونك عن الروح قل الروح من امر

ربي وما اوتيتم من العلم الا قليلا ۞ ولئن شئنا لنذهبن

بالذي اوحينا اليك ثم لا تجد لك به علينا وكيلا

الا رحمة من ربك ان فضله كان عليك كبيرا ۞ قل لئن

اجتمعت الانس والجن على ان يأتوا بمثل هذا القران لا يأتون

بمثله ولو كان بعضهم لبعض ظهيرا ۞ ولقد صرفنا

للناس في هذا القران من كل مثل فابى اكثر الناس الا

كفورا ۞ وقالوا لن نؤمن لك حتى تفجر لنا من الارض ينبوعا

او تكون لك جنة من نخيل وعنب فتفجر الانهار خلالها

تفجيرا ۞ او تسقط السماء كما زعمت علينا كسفا او تاتي بالله

والملائكة قبيلا ۞ او يكون لك بيت من زخرف او ترقى في السماء

ولن نؤمن لرقيك حتى تنزل علينا كتابا نقرؤه قل سبحان ربي

هل كنت الا بشرا رسولا ۞ وما منع الناس ان يؤمنوا اذ

جاءهم الهدى الا ان قالوا ابعث الله بشرا رسولا ۞ قل لو

كان في الارض ملائكة يمشون مطمئنين لنزلنا عليهم من

السماء ملكا رسولا ۞ قل كفى بالله شهيدا بيني وبينكم

انه كان بعباده خبيرا بصيرا ۞ ومن يهد الله فهو المهتد ومن

يضلل فلن تجد لهم اولياء من دونه ونحشرهم يوم القيمة

على وجوههم عميا وبكما وصما ماويهم جهنم كلما خبت زدناهم

سعيرا ۞ ذلك جزاؤهم بانهم كفروا باياتنا وقالوا ءاذا كنا

عظاما ورفاتا ءانا لمبعوثون خلقا جديدا ۞ اولم يروا ان الله

الذي خلق السموات والارض قادر على ان يخلق مثلهم

وجعل لهم اجلا لا ريب فيه فابى الظالمون الا كفورا

قل لو انتم تملكون خزائن رحمة ربي اذا لامسكتم خشية

الانفاق وكان الانسان قتورا ۞ ولقد اتينا موسى تسع ايات

بينات فسئل بني اسرائيل اذ جاءهم فقال له فرعون اني

لاظنك يا موسى مسحورا ۞ قال لقد علمت ما انزل هؤلاء

الا رب السموات والارض بصائر واني لاظنك يا فرعون

مثبورا ۞ فاراد ان يستفزهم من الارض فاغرقناه ومن معه

جميعا ۞ وقلنا من بعده لبني اسرائيل اسكنوا الارض فاذا

جاء وعد الاخرة جئنا بكم لفيفا ۞ وبالحق انزلناه وبالحق نزل

وما ارسلناك الا مبشرا ونذيرا ۞ وقرانا فرقناه لتقراه

على الناس على مكث ونزلناه تنزيلا ۞ قل امنوا به او لا تؤمنوا

ان الذين اوتوا العلم من قبله اذا يتلى عليهم يخرون

للاذقان سجدا ويقولون سبحان ربنا ان كان وعد ربنا

لمفعولا ۞ ويخرون للاذقان يبكون ويزيدهم خشوعا

قل ادعوا الله او ادعوا الرحمن ايا ما تدعوا فله الاسماء

الحسنى ولا تجهر بصلوتك ولا تخافت بها وابتغ بين ذلك

سبيلا ۝ وقل الحمد لله الذي لم يتخذ ولدا ولم يكن له شريك

في الملك ولم يكن له ولي من الذل وكبره تكبيرا ۝

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشنده مهربان

الحمد لله الذي انزل على عبده الكتاب ولم يجعل له عوجا

قيما لينذر باسا شديدا من لدنه ويبشر المؤمنين الذين

يعملون الصالحات ان لهم اجرا حسنا ۝ ماكثين فيه ابدا

وينذر الذين قالوا اتخذ الله ولدا ما لهم به من علم ولا

لابائهم كبرت كلمة تخرج من افواههم ان يقولون الا

كذبا ۝ فلعلك باخع نفسك على اثارهم ان لم يؤمنوا

بهذا الحديث اسفا ۝ انا جعلنا ما على الارض زينة لها

لنبلوهم ايهم احسن عملا ۝ وانا لجاعلون ما عليها صعيدا

جرزا ۝ ام حسبت ان اصحاب الكهف والرقيم كانوا من

اياتنا عجبا ۝ اذ اوى الفتية الى الكهف فقالوا ربنا اتنا

من

مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ۞ فَضَرَبْنَا عَلَىٰ
از نزد خود بخشایشی و بسازد برای ما از کار دین راه راستی پس بنهادیم بر
آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ۞ ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ
گوشهای ایشان پرده در غار که نشنوند سالهای شمرده پس برانگیختیم ایشان را تا بدانیم که کدام
الْحِزْبَيْنِ أَحْصَىٰ لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا ۞ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُمْ
از آن دو گروه شمرده مدت درنگ ایشان را در غار ما حکایت کنیم و بخوانیم بر تو خبر ایشان را
بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ۞ وَرَبَطْنَا
براستی بدرستی که ایشان جوانان بودند که گرویدند به پروردگار خود و فزون گردانیدیم راه راست و قوی دل کردیم
عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
بر ... آنهنگام که برخاستند پروردگار پروردگار آسمانها و زمین است
لَنْ نَدْعُوَ مِنْ دُونِهِ إِلَٰهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذًا شَطَطًا ۞ هَٰؤُلَاءِ قَوْمُنَا
هرگز نخوانیم بجز او خدا را بتحقیق گفتیم آنوقت گفتاری در گذشته از حد ایشان که گروه ما
اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ
فرا گرفته اند بجز از خدا خدایان چرا نیاوردند بتحقیق خدایان حجت روشن
فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۞ وَإِذِ اعْتَزَلْتُمُوهُمْ
پس کیست ستمکارتر از آنکه برباقد بر خدا دروغی و گفتند با یکدیگر چون دوری گزیدید
وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأْوُوا إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ
و آنچه میپرستند بجز خدا پس پناه برید بغار تا پراکنده بسیار کند برای شما پروردگار شما
مِنْ رَحْمَتِهِ وَيُهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مِرْفَقًا ۞ وَتَرَى الشَّمْسَ
از رحمت خود و بسازد برای شما از کار دین و دنیا شما آنچه بدان آسان شود کار شما و می بینی آفتاب را
إِذَا طَلَعَتْ تَزَاوَرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ
چون برآید میل کند از غار ایشان بجانب دست راست غار و چون فرو رود
تَقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ
قطع کند ایشان را در جهت دست چپ غار و ایشان در جای وسیع اند از غار این از نشانها
اللَّهِ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضْلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا
قدرت خداست کسیکه راه نمود او را خدا پس او است راه یابنده و کسیکه بر گمراهی گذارد او را خدا پس هرگز نیابد برای او هیچ
مُرْشِدًا ۞ وَتَحْسَبُهُمْ أَيْقَاظًا وَهُمْ رُقُودٌ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ
کارگذاری راه راست نما و می پنداری ایشان را بیداران و ایشان خفتگانند و میگردانیم ایشان را به پهلوی

الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ

راست و به پهلوی چپ و سگ ایشان گسترانیده دو دست خود را بر آستانه غار

لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُعْبًا

اگر دیده ور شوی بر ایشان هر اینه رو گردانی ازیشان گریزان و هر اینه پر کرده شوی از ایشان از ترس

وَكَذَٰلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ

و هم چنین برانگیختیم از خواب ایشان را تا بپرسند از یکدیگر میانه خود گفت گوینده از ایشان چند مدت

لَبِثْتُمْ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ

درنگ کرده اید در غار گویند درنگ کردیم روزی یا پاره از روز گفتند پروردگار شما داناتر است بآنکه درنگ

فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَٰذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَىٰ

پس بفرستید یکی از خود را با سیم و درم خود اینها بسوی شهر پس بنگرد که کدام یک از اهل شهر

طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا

پاکیزه تر است طعام پس بیارد بشما خوردنی از ان و باید که لطف و حیله را کار کند و آگاه نکند بشما هیچ کس را

إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ

بدرستی اهل شهر اگر ظفر یابند بر شما سنگسار کنند شما را یا برگردانند شما را بکیش خود و هرگز

تُفْلِحُوا إِذًا أَبَدًا ❁ وَكَذَٰلِكَ أَعْثَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ

رستگار نشوید آنگاه هیچ وقت و هم چنین مطلع گردانیدیم شهریان را بر ایشان تا بدانند شهریان که وعده

اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَازَعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ

خدا راست است و آنکه در روز قیامت هیچ شک نیست در آن الوقت که منازعه میکردند میانه خود در کار ایشان

فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِمْ بُنْيَانًا رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ

پس گفتند بنا کنید بر ایشان بنائی پروردگار ایشان داناتر است بحال ایشان گفتند آنانکه غالب شدند بر

أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ❁ سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَابِعُهُمْ

کار ایشان هر اینه فرا گیریم بر ایشان مسجدی زود باشد که بگویند که یاران غار سه کس بودند چهارم ایشان

كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ

سگ ایشان و برخی گویند پنج تن بودند ششم ایشان سگ ایشان بود سخن گفتنی از روی گمان و گمان میگویند

سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ

هفت تن بودند و هشتم ایشان سگ ایشان بود بگو ای محمد خدای من داناتر است بشماره ایشان نداند عدد ایشان را

إِلَّا قَلِيلٌ ❁ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا وَلَا تَسْتَفْتِ

مگر کمی پس مجادله مکن با یهود در باب یاران غار مگر مجادله ظاهری و فتوی مجوی

فيهم منهم احدا ۞ ولا تقولن لشايء اني فاعل ذلك غدا الا

ان يشاء الله واذكر ربك اذا نسيت وقل عسى ان يهدين

ربي لاقرب من هذا رشدا ۞ ولبثوا في كهفهم ثلث مائة

سنين وازدادوا تسعا ۞ قل الله اعلم بما لبثوا له غيب

السموات والارض ابصر به واسمع ما لهم من دونه من ولي

ولا يشرك في حكمه احدا ۞ واتل ما اوحي اليك من كتاب

ربك لا مبدل لكلماته ولن تجد من دونه ملتحدا

واصبر نفسك مع الذين يدعون ربهم بالغدوة والعشي

يريدون وجهه ولا تعد عيناك عنهم تريد زينة الحيوة

الدنيا ولا تطع من اغفلنا قلبه عن ذكرنا واتبع هواه وكان

امره فرطا ۞ وقل الحق من ربكم فمن شاء فليؤمن ومن شاء

فليكفر انا اعتدنا للظالمين نارا احاط بهم سرادقها

وان يستغيثوا يغاثوا بماء كالمهل يشوي الوجوه بئس

الشراب وساءت مرتفقا ۞ ان الذين امنوا وعملوا الصالحات

إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ۞ أُولَٰئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ

ما ضایع نکنیم مزد کسی را که نیکو کرد کار خود را ایشان آماده است برای ایشان بهشتها با اقامت

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَ

که روان است از زیر ایشان جویها زیور کنند در آن بهشتها از دست ورنجها از طلا و

يَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِئِينَ فِيهَا

میپوشند جامهای سبز از دیبای تنک و دیبای ستبر در حالتی که تکیه زده باشند در آن

عَلَى الْأَرَائِكِ نِعْمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ۞ وَاضْرِبْ لَهُمْ

بر تختها نیکو پاداش است این پاداش و نیکو تکیه گاهی است آن تختها و بزن برای ایشان

مَثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا

داستان دو مردی که پدید آوردیم برای یکی از ایشان دو بوستان از تاکها و در آوردیم پیرامون آن

بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ آتَتْ أُكُلَهَا

دو بوستان را بخرما بن و پدید کردیم میان آن دو بوستان کشت زاری آن دو بوستان هر یکی داد میوهای خود را

وَلَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْئًا ۞ وَفَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا نَهَرًا ۞ وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ

و کم نکرد از آن هیچ چیز و روان گردانیدیم در میان آن دو بوستان جویی و بود مر او را مال بسیار

فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ

پس گفت مر یار خود را و حال آنکه با او سخن میگفت من بیشترم از تو از جهت مال و غالبترم بجهت

نَفَرًا ۞ وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ

کسان و در آمد آن بوستان خود را و حال آنکه ستمکار بود مر نفس خود را گفت گمان ندارم که ویران شود

هَٰذِهِ أَبَدًا ۞ وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُدِدْتُ إِلَىٰ رَبِّي

این بوستان هرگز و گمان ندارم روز قیامت برخاسته و اگر بازگردیده شوم بسوی پروردگار خود

لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا ۞ قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ

هر آینه بیابم بهتر از این بوستان جای بازگشت گفت مر او را یار او و حال آنکه جواب او گفت

أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّاكَ رَجُلًا

آیا کافر شدی بآنکه پدید آورد ترا از خاک پس از قطره منی پس تمام گردانید ترا مردی

لَٰكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ۞ وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ

لیکن میدانم که خدا پروردگار منست و شریک نمیگردانم بپروردگار خود احدی را و چرا چون در آمدی

جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنْ تَرَنِ أَنَا أَقَلَّ

بوستان خود را نگفتی آنچه خواهد خدا نیست توانایی مگر بعنایت خدا اگر بینی مرا کمتر از

مِنكَ مَالًا وَوَلَدًا ۞ فَعَسَىٰ رَبِّي أَن يُؤْتِيَنِ خَيْرًا مِّن جَنَّتِكَ

وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا ۞

أَوْ يُصْبِحَ مَاؤُهَا غَوْرًا فَلَن تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا ۞ وَأُحِيطَ

بِثَمَرِهِ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلَىٰ مَا أَنفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ

عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ۞ وَلَمْ تَكُن

لَّهُ فِئَةٌ يَنصُرُونَهُ مِن دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا ۞ هُنَالِكَ

الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ۞ وَاضْرِبْ لَهُم

مَّثَلَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ

نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيَاحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ

كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ۞ الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِندَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ۞

وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ

نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا ۞ وَعُرِضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا لَّقَدْ جِئْتُمُونَا

كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّن نَّجْعَلَ لَكُم مَّوْعِدًا ۞ وَوُضِعَ

الكتاب فترى المجرمين مشفقين مما فيه ويقولون يا ويلتنا

مال هذا الكتاب لا يغادر صغيرة ولا كبيرة الا احصيها

ووجدوا ما عملوا حاضرا ولا يظلم ربك احدا ۞ واذ قلنا

للملائكة اسجدوا لادم فسجدوا الا ابليس كان من الجن

ففسق عن امر ربه افتتخذونه وذريته اولياء من دوني وهم

لكم عدو بئس للظالمين بدلا ۞ ما اشهدتهم خلق السموات

والارض ولا خلق انفسهم وما كنت متخذ المضلين عضدا

ويوم يقول نادوا شركاءي الذين زعمتم فدعوهم فلم

يستجيبوا لهم وجعلنا بينهم موبقا ۞ وراى المجرمون النار

فظنوا انهم مواقعوها ولم يجدوا عنها مصرفا ۞ ولقد صرفنا

في هذا القران للناس من كل مثل وكان الانسان اكثر

شيء جدلا ۞ وما منع الناس ان يؤمنوا اذ جاءهم الهدى

ويستغفروا ربهم الا ان تاتيهم سنة الاولين او ياتيهم

العذاب قبلا ۞ وما نرسل المرسلين الا مبشرين ومنذرين

ويجادل الذين كفروا بالباطل ليدحضوا به الحق واتخذوا

اياتي وما انذروا هزوا ۝ ومن اظلم ممن ذكر بايات ربه

فاعرض عنها ونسي ما قدمت يداه انا جعلنا على قلوبهم

اكنة ان يفقهوه وفي اذانهم وقرا ۝ وان تدعهم

الى الهدى فلن يهتدوا اذا ابدا ۝ وربك الغفور ذو الرحمة

لو يواخذهم بما كسبوا لعجل لهم العذاب بل لهم موعد لن

يجدوا من دونه موئلا ۝ وتلك القرى اهلكناهم

لما ظلموا وجعلنا لمهلكهم موعدا ۝ واذ قال موسى لفتيه

لا ابرح حتى ابلغ مجمع البحرين او امضي حقبا ۝ فلما بلغا

مجمع بينهما نسيا حوتهما فاتخذ سبيله في البحر سربا

فلما جاوزا قال لفتيه اتنا غداءنا لقد لقينا من سفرنا

هذا نصبا ۝ قال ارايت اذ اوينا الى الصخرة فاني نسيت

الحوت وما انسانيه الا الشيطان ان اذكره واتخذ سبيله

في البحر عجبا ۝ قال ذلك ما كنا نبغ فارتدا على اثارهما

قصصا ۞ فوجدا عبدا من عبادنا اتيناه رحمة من عندنا

وعلمناه من لدنا علما ۞ قال له موسى هل اتبعك على ان

تعلمن مما علمت رشدا ۞ قال انك لن تستطيع معى

صبرا ۞ وكيف تصبر على ما لم تحط به خبرا ۞ قال

ستجدني ان شاء الله صابرا ولا اعصى لك امرا ۞ قال

فان اتبعتني فلا تسئلني عن شيء حتى احدث لك منه

ذكرا ۞ فانطلقا حتى اذا ركبا في السفينة خرقها قال

اخرقتها لتغرق اهلها لقد جئت شيئا امرا ۞ قال الم

اقل انك لن تستطيع معى صبرا ۞ قال لا تؤاخذني بما

نسيت ولا ترهقني من امري عسرا ۞ فانطلقا حتى اذا

لقيا غلاما فقتله قال اقتلت نفسا زكية بغير نفس

لقد جئت شيئا نكرا ۞ قال الم اقل لك انك لن تستطيع

معى صبرا ۞ قال ان سألتك عن شيء بعدها فلا تصاحبني

قد بلغت من لدني عذرا ۞ فانطلقا حتى اذا اتيا اهل

قرية استطعما اهلها فابوا ان يضيفوهما فوجدا فيها جدارا

يريد ان ينقض فاقامه قال لو شئت لاتخذت عليه اجرا

قال هذا فراق بيني وبينك سانبئك بتاويل ما لم تستطع

عليه صبرا ۞ اما السفينة فكانت لمساكين يعملون

في البحر فاردت ان اعيبها وكان وراءهم ملك ياخذ كل

سفينة غصبا ۞ واما الغلام فكان ابواه مومنين فخشينا

ان يرهقهما طغيانا وكفرا فاردنا ان يبدلهما ربهما خيرا

منه زكوة واقرب رحما ۞ واما الجدار فكان لغلامين

يتيمين في المدينة وكان تحته كنز لهما وكان ابوهما

صالحا ۞ فاراد ربك ان يبلغا اشدهما ويستخرجا كنزهما

رحمة من ربك وما فعلته عن امري ذلك تاويل ما لم

تسطع عليه صبرا ۞ ويسئلونك عن ذي القرنين قل

ساتلوا عليكم منه ذكرا ۞ انا مكنا له في الارض و

اتيناه من كل شيء سببا ۞ فاتبع سببا ۞ حتى اذا بلغ مغرب

الشمس وجدها تغرب في عين حمئة ووجد عندها قوما

قلنا يا ذا القرنين إما أن تعذب وإما أن تتخذ فيهم حسنا

قال أما من ظلم فسوف نعذبه ثم يرد إلى ربه فيعذبه عذابا

نكرا ۞ وأما من آمن وعمل صالحا فله جزاء الحسنى وسنقول

له من أمرنا يسرا ۞ ثم أتبع سببا ۞ حتى إذا بلغ مطلع الشمس

وجدها تطلع على قوم لم نجعل لهم من دونها سترا ۞ كذلك

وقد أحطنا بما لديه خبرا ۞ ثم أتبع سببا ۞ حتى إذا بلغ بين

السدين وجد من دونهما قوما لا يكادون يفقهون قولا

قالوا يا ذا القرنين إن يأجوج ومأجوج مفسدون في الأرض

فهل نجعل لك خرجا على أن تجعل بيننا وبينهم سدا ۞

قال ما مكني فيه ربي خير فأعينوني بقوة أجعل بينكم

وبينهم ردما ۞ آتوني زبر الحديد حتى إذا ساوى بين

الصدفين قال انفخوا حتى إذا جعله نارا ۞ قال آتوني أفرغ

عليه قطرا ۞ فما اسطاعوا أن يظهروه وما استطاعوا له

نقبا ۞ قال هذا رحمة من ربي فاذا جاء وعد ربي جعله

دكاء وكان وعد ربي حقا وتركنا بعضهم يومئذ يموج

في بعض ونفخ في الصور فجمعناهم جمعا ۞ وعرضنا جهنم

يومئذ للكافرين عرضا ۞ الذين كانت اعينهم في غطاء عن

ذكري وكانوا لا يستطيعون سمعا ۞ افحسب الذين كفروا

ان يتخذوا عبادي من دوني اولياء انا اعتدنا جهنم للكافر

ين نزلا ۞ قل هل ننبئكم بالاخسرين اعمالا ۞ الذين ضل

سعيهم في الحيوة الدنيا وهم يحسبون ۞ انهم يحسنون صنعا

اولئك الذين كفروا بايات ربهم ولقائه فحبطت اعمالهم

فلا نقيم لهم يوم القيمة وزنا ۞ ذلك جزاؤهم جهنم بما

كفروا واتخذوا اياتي ورسلي هزوا ۞ ان الذين امنوا وعملوا

الصالحات كانت لهم جنات الفردوس نزلا ۞ خالدين فيها

لا يبغون عنها حولا ۞ قل لو كان البحر مدادا لكلمات

ربي لنفد البحر قبل ان تنفد كلمات ربي ولو جئنا بمثله

مددا ۞ قل انما انا بشر مثلكم يوحى الى انما الهكم اله واحد

فمن كان يرجوا لقاء ربه فليعمل عملا صالحا ولا يشرك

بعبادة ربه احدا

بسم الله الرحمن الرحيم ۞

كهيعص ۞ ذكر رحمت ربك عبده زكريا ۞ اذ نادى

ربه نداء خفيا ۞ قال رب انى وهن العظم منى واشتعل

الراس شيبا ۞ ولم اكن بدعائك رب شقيا ۞ وانى خفت

الموالى من وراءى وكانت امراتى عاقرا فهب لى من

لدنك وليا ۞ يرثنى ويرث من ال يعقوب واجعله رب

رضيا ۞ يا زكريا انا نبشرك بغلام اسمه يحيى لم

نجعل له من قبل سميا ۞ قال رب انى يكون لى غلام

وكانت امراتى عاقرا وقد بلغت من الكبر عتيا ۞ قال

كذلك قال ربك هو على هين وقد خلقتك من قبل

ولم تك شيئا ۞ قال رب اجعل لى اية قال ايتك الا

تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلٰثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ۞ فَخَرَجَ عَلٰى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَا

سخن نگوئی با مردمان شبانه روز درحالتی تمام خلقت بی گنگ بس بیرون آمد زکریا بر قوم خود از جای عبادت

فَاَوْحٰى اِلَيْهِمْ اَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ۞ يَا يَحْيٰى خُذِ

بس اشارت کرد بسوی ایشان که به پاکی یاد کنید خدا را در بامداد و شبانگاه گفتیم ای یحیی فراگیر

الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَاٰتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا ۞ وَحَنَانًا مِنْ لَدُنَّا وَزَكٰوةً

توراة را بجد و عزم و دولت و دادیم اورا حکمت در حال کودکی و عطا کردیم اورا از نزد خود و پاکیزه از گناهان

وَكَانَ تَقِيًّا ۞ وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا

و بود پرهیزکار و مهربان با پدر و مادر خود و نبود گردنکش نافرمان بردار

وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ۞ وَ

و رحمت خدا بر او است روزی که زاده شده و روزی که مرد و روزی که برانگیخته شود زنده و

اذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ اِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ اَهْلِهَا مَكَانًا

یاد کن در قرآن مریم را چون عزلت نمود از خویشان خود بجای جانب

شَرْقِيًّا ۞ فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَاَرْسَلْنَا اِلَيْهَا

شرقی بس فرا گرفت جدا از پیش قوم خود پرده بس فرستادیم بسوی او

رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ۞ قَالَتْ اِنِّي اَعُوذُ بِالرَّحْمٰنِ

روحی که بقدرت خود آفریدیم بس متصور شد برای مریم در حالتی که آدمی بود تمام خلقت گفت مریم بدرستیکه پناه میجویم بخداوند بخشنده

مِنْكَ اِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ۞ قَالَ اِنَّمَا اَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِاَهَبَ

از تو اگر باشی پرهیزکار گفت روح نیستم من مگر فرستاده پروردگار تو تا بدهم

لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا ۞ قَالَتْ اَنّٰى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي

ترا پسری پاکیزه خصال گفت مریم از کجا باشد مرا پسری و حال آنکه مس نکرده

بَشَرٌ وَلَمْ اَكُ بَغِيًّا ۞ قَالَ كَذٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ

مرا مردی بحلال و نبوده ام زناکار گفت روح همچنین گفت پروردگار تو این کار بر من آسان است

وَلِنَجْعَلَهُ اٰيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ اَمْرًا مَقْضِيًّا

و تا گردانیم این پسر را نشانه قدرت برای مردمان و رحمتی بر ایشان از نزد ما و هست این کار کار مقدر و محتوم

فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا ۞ فَاَجَاءَهَا الْمَخَاضُ

بس حامله شد بعیسی بس یکسو رفت با آن حمل بجای دور از خویشان بس بیاورد اورا درد زادن

اِلٰى جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هٰذَا وَكُنْتُ

بسوی شاخ خرما گفت ای کاشکی من مردمی پیش از این و بودمی

نَسْيًا مَنْسِيًّا ۞ فَنَادٰهَا مِنْ تَحْتِهَآ اَلَّا تَحْزَنِيْ قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ

تَحْتَكِ سَرِيًّا ۞ وَهُزِّيْٓ اِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقِطْ عَلَيْكِ

رُطَبًا جَنِيًّا ۞ فَكُلِيْ وَاشْرَبِيْ وَقَرِّيْ عَيْنًا فَاِمَّا تَرَيِنَّ مِنَ

الْبَشَرِ اَحَدًا فَقُوْلِيْٓ اِنِّيْ نَذَرْتُ لِلرَّحْمٰنِ صَوْمًا ۞ فَلَنْ اُكَلِّمَ

الْيَوْمَ اِنْسِيًّا ۞ فَاَتَتْ بِهٖ قَوْمَهَا تَحْمِلُهٗ قَالُوْا يٰمَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ

شَيْئًا فَرِيًّا ۞ يٰٓاُخْتَ هٰرُوْنَ مَا كَانَ اَبُوْكِ امْرَاَ سَوْءٍ

وَّمَا كَانَتْ اُمُّكِ بَغِيًّا ۞ فَاَشَارَتْ اِلَيْهِ قَالُوْا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ

كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا ۞ قَالَ اِنِّيْ عَبْدُ اللّٰهِ اٰتٰنِيَ الْكِتٰبَ وَ

جَعَلَنِيْ نَبِيًّا ۞ وَّجَعَلَنِيْ مُبٰرَكًا اَيْنَ مَا كُنْتُ وَاَوْصٰنِيْ

بِالصَّلٰوةِ وَالزَّكٰوةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ۞ وَّبَرًّا بِوَالِدَتِيْ وَلَمْ

يَجْعَلْنِيْ جَبَّارًا شَقِيًّا ۞ وَالسَّلٰمُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُّ وَيَوْمَ اَمُوْتُ

وَيَوْمَ اُبْعَثُ حَيًّا ۞ ذٰلِكَ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِيْ

فِيْهِ يَمْتَرُوْنَ ۞ مَا كَانَ لِلّٰهِ اَنْ يَّتَّخِذَ مِنْ وَّلَدٍ سُبْحٰنَهٗ اِذَا قَضٰٓى

اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُوْلُ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ۞ وَاِنَّ اللّٰهَ رَبِّيْ وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ

هذا صراط مستقيم ۞ فاختلف الاحزاب من بينهم فويل

للذين كفروا من مشهد يوم عظيم ۞ اسمع بهم وابصر يوم

يأتوننا لكن الظالمون اليوم في ضلال مبين ۞ وانذرهم

يوم الحسرة اذ قضي الامر وهم في غفلة وهم لا يؤمنون

انا نحن نرث الارض ومن عليها والينا يرجعون ۞ واذكر

في الكتاب ابرهيم انه كان صديقا نبيا ۞ اذ قال لابيه

يا ابت لم تعبد ما لا يسمع ولا يبصر ولا يغني عنك شيئا

يا ابت اني قد جاءني من العلم ما لم يأتك فاتبعني اهدك

صراطا سويا ۞ يا ابت لا تعبد الشيطان ان الشيطان

كان للرحمن عصيا ۞ يا ابت اني اخاف ان يمسك عذاب

من الرحمن فتكون للشيطان وليا ۞ قال اراغب انت عن

الهتي يا ابرهيم لئن لم تنته لارجمنك واهجرني مليا

قال سلام عليك ساستغفر لك ربي انه كان بي حفيا

واعتزلكم وما تدعون من دون الله وادعوا ربي عسى الا

اكون بدعاء ربي شقيا ◆ فلما اعتزلهم وما يعبدون

نباشم در خواندن پروردگار خود بد بخت · پس چون کناره گرفت از ایشان و آنچه می پرستیدند

من دون الله وهبنا له اسحق ويعقوب وكلا جعلنا نبيا

بجز از خدا بخشیدیم مر او را اسحق و یعقوب و هر یک را گردانیدیم پیغمبر

ووهبنا لهم من رحمتنا وجعلنا لهم لسان صدق عليا

و بخشیدیم مر ایشان را از رحمت خود و بدیدار آوردیم مر ایشان را زبان راستی بلندی

واذكر في الكتاب موسى انه كان مخلصا وكان رسولا

و یاد کن در قران موسی را

نبيا ◆ وناديناه من جانب الطور الايمن وقربناه نجيا ◆

پیغمبر

ووهبنا له من رحمتنا اخاه هرون نبيا ◆ واذكر في الكتاب

و بخشیدیم مر او را از بخشایش خود برادر او هرون را که پیغمبر بود · و یاد کن در قران

اسمعيل انه كان صادق الوعد وكان رسولا نبيا ◆ و

اسمعیل را

كان يامر اهله بالصلوة والزكوة وكان عند ربه مرضيا

واذكر في الكتاب ادريس انه كان صديقا نبيا ◆ ورفعناه

و یاد کن در قران ادریس را

مكانا عليا ◆ اولئك الذين انعم الله عليهم من النبيين

بجای بلندی · ایشان اند آنانکه انعام کرد خدا بر ایشان از پیغمبران

من ذرية ادم وممن حملنا مع نوح ومن ذرية ابرهيم واسرائيل

از نسل آدم

وممن هدينا واجتبينا اذا تتلى عليهم ايات الرحمن خروا

سجدا وبكيا ◆ فخلف من بعدهم خلف اضاعوا الصلوة

واتبعوا الشهوات فسوف يلقون غيا ◆ الا من تاب وامن

وعمل

وعمل صالحا فاولئك يدخلون الجنة ولا يظلمون شيئا

جنات عدن التي وعد الرحمن عباده بالغيب انه كان

وعده مأتيا ۞ لا يسمعون فيها لغوا الا سلاما ولهم رزقهم

فيها بكرة وعشيا ۞ تلك الجنة التي نورث من عبادنا

من كان تقيا ۞ وما نتنزل الا بامر ربك له ما بين ايدينا

وما خلفنا وما بين ذلك وما كان ربك نسيا ۞

رب السموات والارض وما بينهما فاعبده واصطبر

لعبادته هل تعلم له سميا ۞ ويقول الانسان ائذا ما

مت لسوف اخرج حيا ۞ اولا يذكر الانسان انا خلقناه

من قبل ولم يك شيئا ۞ فوربك لنحشرنهم والشياطين

ثم لنحضرنهم حول جهنم جثيا ۞ ثم لننزعن من كل

شيعة ايهم اشد على الرحمن عتيا ۞ ثم لنحن اعلم بالذين هم

اولى بها صليا ۞ وان منكم الا واردها كان على ربك

حتما مقضيا ۞ ثم ننجي الذين اتقوا ونذر الظالمين فيها جثيا

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا

وچون خوانده شود بر ایشان آیتهای ما درحالی که پیدا روشن گویند آنانکه کافر شدند مر آنانرا که گرویدند

أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ۞ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ

کدام یک از این دو گروه بهتراست جای اقامت شان و نیکوتراست مجلس شان و بسیار هلاک کردیم پیش از ایشان

مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثَاثًا وَرِئْيًا ۞ قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ

از اهل زمانها که ایشان نیکوتر متاع خانه و منظر نیکو بگو هر که باشد در گمراهی

فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَٰنُ مَدًّا ۞ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا

پس مهلت دهد او را خدای بخشاینده مهلت دادنی تا انگاه که ببینند آنچه وعده کرده شده اند یا

الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَكَانًا وَ

عذاب دنیا را و یا روز قیامت پس بحقیقت بدانند که کیست او که بدتراست بجایگاه و

أَضْعَفُ جُنْدًا ۞ وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَ

ناتوان تر باعوان و انصار و بیفزاید خدا آنانرا که راه یافته اند راه راست و

الْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًّا

کردارهای پاینده شایسته بهتراست نزد پروردگار تو بثواب و بهتراست بجای بازگشت

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتَيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا ۞

پس آیا دیدی آنرا که کافر شد بآیتهای ما و گفت البته داده شوم مال بسیار و فرزندان بسیار

أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَٰنِ عَهْدًا ۞ كَلَّا سَنَكْتُبُ

آیا دیده و رسیده بعلم نهانها یا گرفته نزد خدای بخشاینده پیمانی که خدا او را مال و فرزند دهد نه چنان است بحقیقت که بنویسیم

مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ۞ وَنَرِثُهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا

آنچه میگوید و زیاده گردانیم برای او از عذاب زیاده کردنی و میراث بریم از او آنچه میگوید از مال و فرزند و بیاید بما

فَرْدًا ۞ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ۞ كَلَّا

تنها و فرا گرفتند بجز از خدا خدایان تا باشند برای ایشان عزت نه چنان است

سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ۞ أَلَمْ تَرَ أَنَّا

بحقیقت که زود باشد که انکار کنند آن خدایان بندگی ایشان و باشند بر ایشان خلاف آنچه طمع کرده اند آیا ندیدی که ما

أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤُزُّهُمْ أَزًّا ۞ فَلَا تَعْجَلْ

فرستادیم دیوان را بر کافران که از راه برند ایشانرا از راه بردنی پس شتاب مکن

عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ۞ يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَٰنِ

بر عقوبت ایشان که ما میشمریم نفسهای ایشانرا شمردنی روزی که جمع کنیم پرهیزگاران را بسوی خدای بخشاینده

وفدا ۝ ونسوق المجرمين الى جهنم وردا ۞ لا يملكون الشفاعة

الا من اتخذ عند الرحمن عهدا ۞ وقالوا اتخذ الرحمن

ولدا ۞ لقد جئتم شيئا ادا ۞ تكاد السموات يتفطرن منه

وتنشق الارض وتخر الجبال هدا ۞ ان دعوا للرحمن ولدا

وما ينبغي للرحمن ان يتخذ ولدا ۞ ان كل من في السموات

والارض الا اتي الرحمن عبدا ۞ لقد احصيهم وعدهم

عدا ۞ وكلهم اتيه يوم القيمة فردا ۞ ان الذين امنوا

وعملوا الصالحات سيجعل لهم الرحمن ودا ۞ فانما يسرناه

بلسانك لتبشر به المتقين وتنذر به قوما لدا ۞ وكم

اهلكنا قبلهم من قرن هل تحس منهم من احد او تسمع

لهم ركزا ۞

بسم الله الرحمن الرحيم

طه ۞ ما انزلنا عليك القران لتشقى ۞ الا تذكرة لمن

يخشى ۞ تنزيلا ممن خلق الارض والسموات العلى ۞

الرحمن على العرش استوى ۞ له ما في السموات وما في

خداوند بخشاینده بر عرش غالبست مراو راست آنچه در آسمانها و آنچه در

الأرض وما بينهما وما تحت الثرى ۞ وإن تجهر بالقول

زمین است و آنچه درمیان زمین و آسمانهاست و آنچه در زیر خاکست و اگر آشکار کنی گفتار را

فإنه يعلم السر وأخفى ۞ الله لا إله إلا هو له الأسماء

پس بدرستیکه او میداند گفتار نهانرا و نهانتر را خدایست معبودی سزاوار پرستش بجز او مراو راست نامهای

الحسنى ۞ وهل أتاك حديث موسى ۞ إذ رأى نارا فقال

نیک و آیا آمد ترا حکایت موسی چون دید آتشی پس گفت

لأهله امكثوا إني آنست نارا لعلي آتيكم منها بقبس

مر کسان خود را درنگ کنید بدرستیکه من دیدم آتشی شاید من باشم که آورده باشم ازان آتش پاره

أو أجد على النار هدى ۞ فلما أتاها نودي يا موسى إني

یا یابم بر آن آتش راه نماینده پس چون آمد آن آتش را آواز داده که ای موسی بحقیقت

أنا ربك فاخلع نعليك إنك بالواد المقدس طوى ۞

پروردگار توام پس بیرون کن موزهای خود را بدرستیکه تو در وادی پاک طوی نام

وأنا اخترتك فاستمع لما يوحى ۞ إنني أنا الله لا إله إلا

و من برگزیدم ترا پس گوش دار آنچه وحی کرده میشود بحقیقت که منم خدا نیست معبودی سزاوار

أنا فاعبدني وأقم الصلوة لذكري ۞ إن الساعة آتية أكاد

پرستش بجز من پس پرستش کن مرا و بپا دار نماز را که بخاطر آوردن منست بدرستیکه روز قیامت آینده است میخواهم

أخفيها لتجزى كل نفس بما تسعى ۞ فلا يصدنك عنها من

پنهان دارم وقت او را تا جزا داده شود هر نفسی بآنچه میکند پس باید که باز ندارد ترا از باور کردن روز قیامت

لا يؤمن بها واتبع هواه فتردى ۞ وما تلك بيمينك يا

باور نکرده است او را و پیروی کرد خواهش نفس خود را که هلاک گردی و چیست این در دست راست تو ای

موسى ۞ قال هي عصاي أتوكؤا عليها وأهش بها

موسی گفت این چوبدست منست تکیه کنم بران و برگ ریزم از درختان بان

على غنمي ولي فيها مآرب أخرى ۞ قال ألقها يا موسى

برای گوسفندان خود و مرا دران حاجتهای دیگر است گفت بینداز او را ای موسی

فألقاها فإذا هي حية تسعى ۞ قال خذها ولا تخف

پس بیفکند موسی عصا را پس ناگاه آن ماری بود که میشتافت گفت خدای اکبر مار را و مترس

سنعيدها سيرتها الاولى ۞ واضمم يدك الى جناحك

که عصی که باز گردانیم بصورت نخستین و فراهم آور دست خود را بپهلوی خود

تخرج بيضاء من غير سوء آية اخرى ۞ لنريك من آياتنا

بیرون آید سفید نورانی بدون عیبی در حالتی که آن معجزه دیگر است چنین کردیم تا بنمایم ترا چیزی از معجزات خود

الكبرى ۞ اذهب الى فرعون انه طغى ۞ قال رب

که بزرگ‌اند برو بسوی فرعون بدرستیکه او گناه از حد گذرانیده گفت ای پروردگار

اشرح لى صدرى ۞ ويسر لى امرى ۞ واحلل عقدة من

گشاده کن برای من سینه مرا و آسان گردان برای من کار مرا و بگشا گرهی را از

لسانى يفقهوا قولى ۞ واجعل لى وزيرا من اهلى هرون

زبان من تا بفهمند گفتار مرا و پدید آور برای من دستوری از خانواده من هارون را

اخى ۞ اشدد به ازرى ۞ واشركه فى امرى ۞ كى

که برادر من است قوی گردان بوی پشت مرا و شریک گردان او را در کار من تا آنکه

نسبحك كثيرا ۞ ونذكرك كثيرا ۞ انك كنت بنا بصيرا ۞

تسبیح گوییم ترا بسیار و یاد کنیم ترا بسیار بدرستیکه تو هستی بحال ما بینا

قال قد اوتيت سؤلك يا موسى ۞ ولقد مننا عليك مرة

گفت بتحقیق که داده شدی مراد خود را ای موسی والبته بتحقیق که احسان کردیم بر تو بار

اخرى ۞ اذ اوحينا الى امك ما يوحى ۞ ان اقذفيه فى

دیگر وقتی که وحی کردیم بسوی مادر تو آنچه فرو فرستاده شده آنکه بیفکن این فرزند را در

التابوت فاقذفيه فى اليم فليلقه اليم بالساحل يأخذه

صندوق پس بیفکن این صندوق را در دریا تا بیفکند او را دریا بکنار تا فرا گیرد این فرزند

عدو لى وعدو له والقيت عليك محبة منى ولتصنع على

دشمن من و دشمن او و افکندم بر تو دوستی از نزد خود و تا پرورش کرده شوی

عينى ۞ اذ تمشى اختك فتقول هل ادلكم على من يكفله

رحمت من چون میرفت خواهر تو پس گفت آیا راه نمایم شما را بر کسیکه تربیت او را

فرجعناك الى امك كى تقر عينها ولا تحزن وقتلت

پس باز گردانیدیم ترا بسوی مادرت تا روشن شود چشم او و اندوه نخورد و کشتی تو

نفسا فنجيناك من الغم وفتناك فتونا ۞ فلبثت سنين

نفسی را پس رهانیدیم ترا از غم و اندوه و آزمایش کردیم آزمایشی پس درنگ کردی سالها

في اهل مدين ثم جئت على قدر يا موسى ۞ واصطنعتك

در میان ساکنان شهر مدین پس آمدی بآن منزلت و روزی مقدر ای موسی و برگزیدم ترا

لنفسي ۞ اذهب انت واخوك باياتي ولا تنيا في ذكري ۞

برای قربت خود برو تو و برادرت با معجزات من و سستی مکنید در یاد آوردن من

اذهبا الى فرعون انه طغى ۞ فقولا له قولا لينا لعله يتذ

بروید برسالت بسوی فرعون بدرستیکه او تجاوز کرده از حد پس بگویید مر او را گفتار نرمی که شاید او پند پذیرد

كر او يخشى ۞ قالا ربنا اننا نخاف ان يفرط علينا او ان يطغى

یا بترسد گفتند ای پروردگار ما بدرستیکه ما میترسیم که زیادتی کند بر ما یا تجاوز کند از حد

قال لا تخافا انني معكما اسمع وارى ۞ فاتياه فقولا انا

گفت خدا مترسید بدرستیکه من با شمایم میشنوم و میبینم پس بیایید او را پس بگویید بدرستیکه ما

رسولا ربك فارسل معنا بني اسرائيل ۞ ولا تعذبهم

فرستادگان پروردگار توایم پس بفرست با ما فرزندزادگان یعقوب را و عذاب مکن ایشان را

قد جئناك باية من ربك والسلام على من اتبع الهدى

بتحقیق آمدیم ترا با معجزه از پروردگار تو و رحمت خدا بر آنکه پیروی کند راه راست را

انا قد اوحي الينا ان العذاب على من كذب وتولى ۞ قال

بدرستیکه وحی کرده شده بسوی ما آنکه عذاب خدا برکسیست که دروغ انگاشت گفتار او را و روی گردانید از ... گفت

فمن ربكما يا موسى ۞ قال ربنا الذي اعطى كل شيء خلقه

پس کیست پروردگار شما ای موسی گفت موسی پروردگار ما آنست که عطا فرموده هر چیزی را پدید آوردن او را

ثم هدى ۞ قال فما بال القرون الاولى ۞ قال علمها عند

پس راه راست نمود او را گفت فرعون پس چیست حال امتهای گذشته ... گفت موسی علم حال ایشان نزد

ربي في كتاب لا يضل ربي ولا ينسى ۞ الذي جعل لكم الار

پروردگار منست در لوح محفوظ ... گم نمیشود پروردگار من و فراموش نکند ... آنکه گردانید برای شما زمین را

ض مهدا وسلك لكم فيها سبلا وانزل من السماء ماء فاخرجنا

گهواره و در آورد برای شما در زمین راهها و فرو فرستاد از آسمان آبی پس بیرون آوردیم

به ازواجا من نبات شتى ۞ كلوا وارعوا انعامكم ان

بآن اصناف از رستنیهای مختلف بخورید و بچرانید چارپایان خود را بدرستیکه

في ذلك لايات لاولي النهى ۞ منها خلقناكم وفيها

در این هر آینه نشانهاست برای خداوندان عقلها از زمین پدید آوردیم شما را و در زمین

نعيدكم ومنها نخرجكم تارة اخرى ❁ ولقد اريناه اياتنا

باز گردانیدیم شما را و از زمین بر می آوریم شما را بار دیگر ❁ و به تحقیق که نمودیم فرعون را معجزهای خود

كلها فكذب وابى ❁ قال اجئتنا لتخرجنا من ارضنا بسحرك

همه را پس دروغ انگاشت آنها را و سر باز زد ❁ و گفت آمده ما را که بیرون کنی ما را از سر زمین ما بجادوی خود

يا موسى ❁ فلنأتينك بسحر مثله فاجعل بيننا وبينك

ای موسی ❁ پس هر آینه آوریم بتو جادوی مانند آن پس پدید کن میانه ما و میانه خود

موعدا لا نخلفه نحن ولا انت مكانا سوى ❁ قال موعدكم

وعده گاهی که خلاف نکنیم از آن ما و نه تو در جای هموار ❁ گفت وعده گاه شما

يوم الزينة وان يحشر الناس ضحى ❁ فتولى فرعون فجمع

روز آرایش است و آنکه گرد آورده شوند مردمان هنگام چاشت ❁ پس برگشت فرعون پس فراهم آورد

كيده ثم اتى ❁ قال لهم موسى ويلكم لا تفتروا على الله

مکر خود را پس آمد ❁ گفت مر ساحران را موسی بد احوال شما بر مبندید بر خدا

كذبا فيسحتكم بعذاب وقد خاب من افترى ❁ فتنازعوا

دروغ را پس نیست گرداند شما را بعقوبتی و به تحقیق نا امید است هر که افترا کرد بر خدا ❁ پس مشورت کردند

امرهم بينهم واسروا النجوى ❁ قالوا ان هذان لساحران

کار خود را در میان خود و پنهان با هم راز گفتند ❁ گفتند با هم بدرستی که این دو مرد هر آینه جادوگرانند

يريدان ان يخرجاكم من ارضكم بسحرهما ويذهبا بطريقتكم

میخواهند که بیرون کنند شما را از زمین خود بجادوی خود و ببرند آیین و کیش شما که فاضلترست

المثلى ❁ فاجمعوا كيدكم ثم ائتوا صفا وقد افلح اليوم

فاضلترست ❁ پس متفق شوید و عزم کنید مکر خود را پس بیایید صف کشیده و بدرستی که فیروز است امروز

من استعلى ❁ قالوا يا موسى اما ان تلقى واما ان نكون اول

هر که غالب آمد ❁ گفتند ای موسی یا این است که تو می افکنی عصا را و یا این است که باشیم ما نخستین

من القى ❁ قال بل القوا فاذا حبالهم وعصيهم يخيل اليه

کسیکه بیفکند ❁ گفت موسی بلکه شما بیفکنید پس ناگاه رسنهای ایشان و چوب دستهای ایشان نموده میشود بنظر موسی

من سحرهم انها تسعى ❁ فاوجس في نفسه خيفة موسى

از جادوی ایشان اینکه می شتابند ❁ پس پنهان یافت در نفس خود ترسی موسی

قلنا لا تخف انك انت الاعلى ❁ والق ما في يمينك تلقف

گفتیم مترس بدرستی که تو برتری ❁ و بینداز آنچه در دست راست تست تا فرو بلعد

ما صنعوا انما صنعوا كيد سٰحر ولا يفلح السٰحر حيث اتى

فالقى السحرة سجدا قالوا امنا برب هرون وموسى ۞ قال

امنتم له قبل ان اذن لكم انه لكبيركم الذى علمكم السحر

فلاقطعن ايديكم وارجلكم من خلاف ولاصلبنكم

فى جذوع النخل ولتعلمن اينا اشد عذابا وابقى ۞ قالوا

لن نؤثرك على ما جاءنا من البينات والذى فطرنا فاقض

ما انت قاض انما تقضى هذه الحيوة الدنيا انا امنا بربنا ليغفر

لنا خطايانا وما اكرهتنا عليه من السحر والله خير وابقى

انه من يات ربه مجرما فان له جهنم لا يموت فيها ولا يحيى

ومن ياته مؤمنا قد عمل الصالحات فاولئك لهم الدرجات

العلى ۞ جنات عدن تجرى من تحتها الانهار خالدين

فيها وذلك جزاء من تزكى ۞ ولقد اوحينا الى موسى

ان اسر بعبادى فاضرب لهم طريقا فى البحر يبسا لا تخاف

دركا ولا تخشى فاتبعهم فرعون بجنوده فغشيهم من

الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ۝ وَاَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدٰى ۝ يَا بَنِى

دریا آنچه رسید ایشان را و گمراه کرد فرعون قوم خود را و راه راست ننمود ایشان را ای فرزندان

اِسْرَائِيلَ قَدْ اَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ عَدُوِّكُمْ وَوَاعَدْنَاكُمْ جَانِبَ الطُّورِ

یعقوب بتحقیق که رهانیدیم شما را از دشمن شما و وعده کردیم شما را بجهت مناجات بر کناره کوه طور که

الْاَيْمَنَ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوٰى ۝ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ

بر دست راست بود و فرود فرستادیم بر شما من و سلوی را گفتیم که بخورید از پاکیزهای

مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِى وَمَنْ

آنچه روزی کردیم شما را و تجاوز مکنید در آن روزی پس واجب شود بر شما خشم من و هر که

يَحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِى فَقَدْ هَوٰى ۝ وَاِنِّى لَغَفَّارٌ لِمَنْ تَابَ وَ

واجب شود بر او خشم من پس بتحقیق که هلاک گردید و بدرستی که من آمرزنده‌ام مر آن کس را که توبه کرد و

اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدٰى ۝ وَمَا اَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ

گرویده و کرده کار شایسته پس راه یافته و چه بشتاب آورد ترا پیش از قوم تو

يَا مُوسٰى ۝ قَالَ هُمْ اُولَاءِ عَلٰى اَثَرِى ۝ وَعَجِلْتُ اِلَيْكَ رَبِّ

ای موسی گفت موسی قوم من ایشان که بر عقب من آیند و بشتاب آمدم بسوی تو ای پروردگار

لِتَرْضٰى ۝ قَالَ فَاِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَاَضَلَّهُمُ

خشنود شوی گفت خدا ای موسی که ما بتحقیق آزمایش نمودیم قوم ترا از پس آمدن تو و گمراه کرد ایشان را

السَّامِرِىُّ ۝ فَرَجَعَ مُوسٰى اِلٰى قَوْمِهِ غَضْبَانَ اَسِفًا ۝ قَالَ يَا

سامری پس بازگشت موسی بسوی قوم خشمگین اندوهناک گفت ای

قَوْمِ اَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعْدًا حَسَنًا اَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ

قوم من آیا وعده نداده است پروردگار شما وعده نیکو پس دراز کشید بر شما مدت مفارقت من

اَمْ اَرَدْتُمْ اَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَاَخْلَفْتُمْ مَوْعِدِى

یا خواستید که واجب شود بر شما خشمی از پروردگار شما پس خلاف کردید وعده مرا

قَالُوا مَا اَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلْكِنَا وَلٰكِنَّا حُمِّلْنَا اَوْزَارًا

گفتند خلاف نکردیم ما وعده ترا باختیار خود و لکن بار کرده شده بودیم بارها

مِنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذٰلِكَ اَلْقَى السَّامِرِىُّ ۝

از زیور گروه فرعونیان پس افکندیم آن زیورها را در آتش پس همچنین افکند سامری آنچه با خود داشت

فَاَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُوَارٌ فَقَالُوا هٰذَا اِلٰهُكُمْ وَاِلٰهُ

پس بیرون آورد برای ایشان گوساله جسدی که مر او را بود آواز گوساله پس گفتند این خدای شما و خدای

موسى فنسى افلا يرون الا يرجع اليهم قولا ۞ ولا يملك لهم

ضرا ولا نفعا ولقد قال لهم هرون من قبل يقوم انما

فتنتم به وان ربكم الرحمن فاتبعونى واطيعوا امرى ۞

قالوا لن نبرح عليه عاكفين حتى يرجع الينا موسى ۞

قال يهرون ما منعك اذ رايتهم ضلوا الا تتبعن افعصيت

امرى قال يبنؤم لا تاخذ بلحيتى ولا براسى ۞ انى

خشيت ان تقول فرقت بين بنى اسراءيل ولم ترقب قولى

قال فما خطبك يسامرى ۞ قال بصرت بما لم يبصروا به

فقبضت قبضة من اثر الرسول فنبذتها وكذلك سولت

لى نفسى ۞ قال فاذهب فان لك فى الحيوة ان تقول لا

مساس وان لك موعدا ۞ لن تخلفه وانظر الى الهك الذى

ظلت عليه عاكفا لنحرقنه ثم لننسفنه فى اليم نسفا

انما الهكم الله الذى لا اله الا هو وسع كل شىء علما ۞

كذلك نقص عليك من انباء ما قد سبق وقد اتيناك

مِن لَدُنَّا ذِكْرًا ۞ مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وِزْرًا

خٰلِدِينَ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ حِمْلًا ۞ يَوْمَ يُنفَخُ فِي

الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ۞ يَتَخٰفَتُونَ بَيْنَهُمْ

إِن لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ۞ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ

أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِن لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ۞ وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ

الْجِبَالِ فَقُلْ يَنسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ۞ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا

لَا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ۞ يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ

لَهُ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمٰنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا يَوْمَئِذٍ

لَا تَنفَعُ الشَّفٰعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمٰنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا ۞

وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ۞

وَمَن يَعْمَلْ مِنَ الصّٰلِحٰتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا

هَضْمًا ۞ وَكَذٰلِكَ أَنزَلْنٰهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ

مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ۞ فَتَعٰلَى

الله الملك الحق ولا تعجل بالقران من قبل ان يقضى اليك

خدا که پادشاه راستی است و شتاب مکن بقران پیش از انکه گذارده شود بسوی تو

وحيه وقل رب زدني علما ۝ ولقد عهدنا الى ادم من

وحی او و بگو ای پروردگار من بیفزای دانش مرا و بتحقیق که امر فرمودیم ادم را پیش از

قبل فنسى ولم نجد له عزما ۝ واذ قلنا للملئكة اسجدوا

این فراموش کرد و نیافتیم برای او عزمی و یاد کن چون گفتیم مر فرشتگان را که سجده کنید

لادم فسجدوا الا ابليس ابى ۝ فقلنا يا ادم ان هذا عدو

مر ادم را پس سجده کردند مگر شیطان که سرباز زد پس گفتیم ای ادم بدرستی که این دشمن است

لك ولزوجك فلا يخرجنكما من الجنة فتشقى ۝ ان لك

مر ترا و همسر ترا پس بیرون نکند شما را از بهشت که برنج افتی بدرستیکه مر ترا

الا تجوع فيها ولا تعرى ۝ وانك لا تظمؤا فيها ولا تضحى

انکه گرسنه نشوی در بهشت و برهنه و انکه تشنه نگردی در ان و نه گرمای آفتاب

فوسوس اليه الشيطان قال يا ادم هل ادلك على

پس وسوسه کرد او را ابلیس گفت ای ادم هیچ راه نمایم ترا بر

شجرة الخلد وملك لا يبلى ۝ فاكلا منها فبدت لهما

درخت جاودانی و پادشاهی که زایل نگردد پس خوردند ادم و حوا از آن درخت پس ظاهر شد مر ایشان را

سوءتهما وطفقا يخصفان عليهما من ورق الجنة و

عورتهای ایشان و در ایستادند که میپوشانیدند بر عورتهای خود از برگ درخت بهشت و

عصى ادم ربه فغوى ۝ ثم اجتبه ربه فتاب عليه و

نافرمانی کرد ادم پروردگار خود را پس از راه صلاح خود بدر رفت پس برگزید او را پروردگار او پس بپذیرفت توبه او

هدى ۝ قال اهبطا منها جميعا بعضكم لبعض عدو فا

و راه نمود او را گفت خدا فرود روید از بهشت همه در حالتی که بعضی از شما مر بعض را دشمن است پس اگر

ما يأتينكم منى هدى فمن اتبع هداى فلا يضل ولا يشقى

بیاید بشما از نزد من رهنمائی پس هر که پیروی کند راه مرا پس نه گمراه شود و نه بدبخت گردد

ومن اعرض عن ذكرى فان له معيشة ضنكا ۝ و

و هر که رو گردانید از یاد من پس بدرستی که مر او راست زندگانی تنگی

نحشره يوم القيمة اعمى ۝ قال رب لم حشرتنى اعمى

و برانگیزیم او را روز رستخیز نابینا گوید ای پروردگار من چرا برانگیختی مرا نابینا

وقد كنت بصيرا ۞ قال كذلك اتتك اياتنا فنسيتها

وكذلك اليوم تنسى ۞ وكذلك نجزي من اسرف ولم يؤمن

بايات ربه ولعذاب الاخرة اشد وابقى ۞ افلم يهد لهم

كم اهلكنا قبلهم من القرون يمشون في مساكنهم ان في

ذلك لايات لاولي النهى ۞ ولولا كلمة سبقت من

ربك لكان لزاما واجل مسمى ۞ فاصبر على ما يقولون و

سبح بحمد ربك قبل طلوع الشمس وقبل غروبها ومن اناى

الليل فسبح واطراف النهار لعلك ترضى ۞ ولا تمدن

عينيك الى ما متعنا به ازواجا منهم زهرة الحيوة الدنيا

لنفتنهم فيه ورزق ربك خير وابقى ۞ وامر اهلك

بالصلوة واصطبر عليها لا نسئلك رزقا نحن نرزقك

والعاقبة للتقوى ۞ وقالوا لولا يأتينا باية من ربه اولم

تأتهم بينة ما في الصحف الاولى ۞ ولو انا اهلكناهم

بعذاب من قبله لقالوا ربنا لولا ارسلت الينا رسولا

فنتبع آياتك من قبل أن نذل ونخزى ۝ قل كل متربص

فتربصوا فستعلمون من أصحاب الصراط السوي ومن

اهتدى

بسم الله الرحمن الرحيم

اقترب للناس حسابهم وهم في غفلة معرضون ۝ ما يأتيهم

من ذكر من ربهم محدث إلا استمعوه وهم يلعبون ۝

لاهية قلوبهم وأسروا النجوى ۝ الذين ظلموا هل هذا

إلا بشر مثلكم أفتأتون السحر وأنتم تبصرون ۝ قال

ربي يعلم القول في السماء والأرض وهو السميع العليم ۝

بل قالوا أضغاث أحلام بل افتراه بل هو شاعر فليأتنا

بآية كما أرسل الأولون ۝ ما آمنت قبلهم من قرية

أهلكناها أفهم يؤمنون ۝ وما أرسلنا قبلك إلا رجالا

نوحي إليهم فاسئلوا أهل الذكر إن كنتم لا تعلمون ۝

وما جعلناهم جسدا لا يأكلون الطعام وما كانوا

خالدين ۞ ثم صدقناهم الوعد فانجيناهم ومن نشاء واهلكنا

جاویدند در دنیا پس راست کردیم با ایشان وعده نصرت را پس رهانیدیم ایشان را و هر کرا خواستیم و هلاک کردیم

المسرفين ۞ لقد انزلنا اليكم كتابا فيه ذكركم افلا

از حد درگذرندگان را البته و بتحقیق که فرو فرستادیم بسوی شما قرانی را که در او است پند شما پس آیا

تعقلون ۞ وكم قصمنا من قرية كانت ظالمة وانشانا

نمی یابید و چند هلاک کردیم از ساکنان شهر و بودند ستمکاران و پدید آوردیم

بعدها قوما اخرين ۞ فلما احسوا باسنا اذا هم منها يركضون

بعد از ایشان گروهی دیگر پس چون دیدند سختی عذاب ما را ناگاه ایشان از آن عذاب میگریختند

لا تركضوا وارجعوا الى ما اترفتم فيه ومساكنكم لعلكم

گفتیم مگریزید و بازگردید بسوی آنچه متنعم شده بودید در آن و بخانهای خود تا باشد که

تسئلون ۞ قالوا يا ويلنا انا كنا ظالمين ۞ فما زالت

پرسیده شوید گفتند ای وای ما بدرستیکه بودیم ما ستمکاران پس همیشه بود

تلك دعويهم حتى جعلناهم حصيدا خامدين ۞ وما

این گفتار واویلا خواندن ایشان تا آنکه گردانیدیم ایشان را مانند کشت درویده فرو مردگان

خلقنا السماء والارض وما بينهما لاعبين ۞ لو اردنا

نیافریدیم آسمان و زمین و آنچه در میانه ایشانست در حالتی که باشیم بازی کنندگان اگر میخواستیم

ان نتخذ لهوا لاتخذناه من لدنا ان كنا فاعلين ۞ بل نقذف

که فرا گیریم بازیچه هر آینه فرا میگرفتیم آنرا از نزد خود اگر بودیم کنندگان این کار بلکه بیندازیم

بالحق على الباطل فيدمغه فاذا هو زاهق ولكم الويل

راستی را بر بازیچه پس باطل کند او را پس ناگهان آن ناچیز است و مر شما راست وای

مما تصفون ۞ وله من في السموات والارض ومن عنده

از آنچه نسبت میدهید بخدا و مر خدای راست هر که در آسمانها و زمین است و کسانیکه مقرب درگاه اویند

لا يستكبرون عن عبادته ولا يستحسرون ۞ يسبحون

گردن کشی نمی کنند از پرستش او و نه مانده شوند از آن تسبیح او

الليل والنهار لا يفترون ۞ ام اتخذوا الهة من الارض

گویند در شب و روز در حالتی سست نشوند بلکه آیا فرا گرفته اند خدایانی از اجرام زمین

هم ينشرون ۞ لو كان فيهما الهة الا الله لفسدتا

که ایشان زنده کنند مردگان را اگر بودی در آسمان و زمین خدایانی را از اجرام زمین

فَسُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ۞ لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ

پس پاک خدا پروردگار عرش از آنچه صفت میکنند پرسیده نشود خدا از آنچه می کند

وَهُمْ يُسْأَلُونَ ۞ أَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ

و ایشان پرسیده شوند بلکه فرا گرفتند از جز خدا خدایان را بگو بیارید حجت خود را

هٰذَا ذِكْرُ مَنْ مَعِيَ وَذِكْرُ مَنْ قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ

این است پند کسانی که با منند و پند کسانی که پیش از من اند بلکه بیشتر ایشان نمیدانند حق را پس ایشان

مُعْرِضُونَ ۞ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي

اعراض کنندگانند و نفرستادیم پیش از تو هیچ پیغمبری مگر آنکه پیغام فرستادیم

إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ۞ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ

بسوی او آنکه نیست هیچ معبودی بر حق مگر من پس مرا پرستید و گفتند فرا گرفت خدای بخشاینده

وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ عِبَادٌ مُكْرَمُونَ ۞ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ

فرزندی پاک خدا بلکه فرشتگان بندگانند گرامی داشته شده پیشی نگیرند خدا را بگفتار و ایشان

بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ۞ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ

بفرمان او کار میکنند میداند آنچه پیش روی ایشان است و آنچه پس ایشان است و درخواست نمی کنند

إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ۞ وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ

مگر برای کسیکه خدا خواهد و ایشان از هیبت جلالت او ترسناک اند و هرکه بگوید از ایشان

إِنِّي إِلٰهٌ مِنْ دُونِهِ فَذٰلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ كَذٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ

بدرستی که من معبودم بغیر از او پس او را جزا دهیم دوزخ را همچنان جزا دهیم ستمکاران

أَوَلَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا

آیا ندانسته اند آنانکه کافر شدند آنکه آسمانها و زمین بودند بسته

فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ۞ وَ

پس گشاده گردانیدیم آنها را و پدید آوردیم از آب هر چیز زنده را پس آیا نمی گروند و

جَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا

پدید آوردیم در زمین کوهها تا باضطراب نیاورد ایشان را و پدید آوردیم در زمین راههای

سُبُلًا لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ۞ وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا

گشاده تا مگر ایشان راه یابند و گردانیدیم آسمان را نگاه داشته شده

وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ ۞ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ

و ایشان از نشانهای قدرت ما اعراض کنندگانند و اوست آنکه پدید آورد شب و روز

والشمس

والشمس والقمر كل في فلك يسبحون ۞ وما جعلنا لبشر

من قبلك الخلد افائن مت فهم الخالدون ۞ كل نفس ذائقة

الموت ونبلوكم بالشر والخير فتنة والينا ترجعون ۞

واذا راك الذين كفروا ان يتخذونك الا هزوا اهذا

الذي يذكر الهتكم وهم بذكر الرحمن هم كافرون ۞

خلق الانسان من عجل ساريكم اياتي فلا تستعجلون

ويقولون متى هذا الوعد ان كنتم صادقين ۞ لو يعلم

الذين كفروا حين لا يكفون عن وجوههم النار ولا

عن ظهورهم ولا هم ينصرون ۞ بل تاتيهم بغتة فتبهتهم

فلا يستطيعون ردها ولا هم ينظرون ۞ ولقد استهزئ

برسل من قبلك فحاق بالذين سخروا منهم ما كانوا به

يستهزءون ۞ قل من يكلؤكم بالليل والنهار من

الرحمن بل هم عن ذكر ربهم معرضون ۞ ام لهم الهة

تمنعهم من دوننا لا يستطيعون نصر انفسهم ولا

هم منا يصحبون ۞ بل متعنا هؤلاء واباءهم حتى طال عليهم

ایشان از عذاب ما پناه کرده شوند بلکه بهره ور کردیم ایشان را و پدران ایشان را تا آنکه دراز شد بر ایشان

العمر افلا يرون انا ناتي الارض ننقصها من اطرافها افهم

مدت زندگانی پس آیا نمی بینند که ما می آییم بارادت و قدرت زمین را در حالی که کم میکنیم آن را از اطراف آن آیا پس ایشان

الغالبون ۞ قل انما انذركم بالوحي ولا يسمع الصم الدعاء

غلبه کنندگانند بگو جز این نیست که بیم می کنم شما را بوحی و نمی شنوند کران خواندن

اذا ما ينذرون ۞ ولئن مستهم نفحة من عذاب ربك

چون بیم کرده شوند و اگر برسد ایشان را نسیمی از عذاب پروردگار تو

ليقولن يا ويلنا انا كنا ظالمين ۞ ونضع الموازين القسط

هر آینه گویند ای وای بر ما بدرستی که ما بودیم ستمکاران و مینهیم ترازوهای عدالت را

ليوم القيامة فلا تظلم نفس شيئا وان كان مثقال حبة

برای حساب روز قیامت پس ستم کرده نشود نفسی هیچ چیز و اگر باشد عمل هم وزن یک دانه

من خردل اتينا بها وكفى بنا حاسبين ۞ ولقد اتينا

از سپندان بیاوریم آن را و بس است ما شمارندگان و هر آینه بتحقیق دادیم

موسى وهرون الفرقان وضياء وذكرا للمتقين ۞ الذين

بموسی و هارون تورات که فارق بود میانه حق و باطل و نوری و پندی بود مر پرهیزکاران را که

يخشون ربهم بالغيب وهم من الساعة مشفقون ۞ و

می ترسند از عذاب پروردگار خود در حالت نهان بودن از ایشان و ایشان از روز قیامت ترسندگانند و

هذا ذكر مبارك انزلناه افانتم له منكرون ۞ ولقد

این قرآن پندی است بسیار با برکت فرود فرستادیم آن را پس آیا شما مر او را انکار کنندگانید و بتحقیق

اتينا ابرهيم رشده من قبل وكنا به عالمين ۞

دادیم ابراهیم را راه راست را پیش ازین و بودیم باو دانایان

اذ قال لابيه وقومه ما هذه التماثيل التي انتم لها عاكفون

چون گفت مر پدر خود را و گروه خود را چیست این صورتهای بیجان که شما مر آنها را مقیمید

قالوا وجدنا اباءنا لها عابدين ۞ قال لقد كنتم انتم و

گفتند یافتیم پدران خود را مر آنها را پرستش نمایندگان گفت بتحقیق که هستید شما و

اباؤكم في ضلال مبين ۞ قالوا اجئتنا بالحق ام انت من

پدران شما در گمراهی هویدا گفتند آیا آورده ما را براستی یا تو از

اللاعبين

اللَّاعِبِينَ ۞ قَالَ بَل رَّبُّكُمْ رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي

فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذٰلِكُم مِّنَ الشَّاهِدِينَ ۞ وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ

أَصْنَامَكُم بَعْدَ أَن تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ ۞ فَجَعَلَهُمْ جُذَاذًا إِلَّا

كَبِيرًا لَّهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ۞ قَالُوا مَن فَعَلَ هٰذَا

بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ۞ قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ

لَهُ إِبْرٰهِيمُ ۞ قَالُوا فَأْتُوا بِهِ عَلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ

قَالُوا ءَأَنتَ فَعَلْتَ هٰذَا بِآلِهَتِنَا يَا إِبْرٰهِيمُ ۞ قَالَ بَلْ فَعَلَهُ

كَبِيرُهُمْ هٰذَا فَسْـَٔلُوهُمْ إِن كَانُوا يَنطِقُونَ ۞ فَرَجَعُوا إِلَىٰ

أَنفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنتُمُ الظَّالِمُونَ ۞ ثُمَّ نُكِسُوا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ

لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هٰؤُلَاءِ يَنطِقُونَ ۞ قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِن

دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنفَعُكُمْ شَيْـًٔا وَلَا يَضُرُّكُمْ أُفٍّ لَّكُمْ وَلِمَا

تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۞ قَالُوا حَرِّقُوهُ وَ

انصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِن كُنتُمْ فَاعِلِينَ ۞ قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا

وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرٰهِيمَ ۞ وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ

الاخسرين ❁ ونجيناه ولوطا الى الارض التي باركنا فيها

للعالمين ❁ ووهبنا له اسحق ويعقوب نافلة وكلا

جعلنا صالحين ❁ وجعلناهم ائمة يهدون بامرنا و

اوحينا اليهم فعل الخيرات واقام الصلوة وايتاء الزكوة

وكانوا لنا عابدين ❁ ولوطا اتيناه حكما وعلما ❁ ونجيناه من

القرية التي كانت تعمل الخبائث انهم كانوا قوم سوء

فاسقين ❁ وادخلناه في رحمتنا انه من الصالحين ❁

ونوحا اذ نادى من قبل فاستجبنا له فنجيناه واهله من

الكرب العظيم ❁ ونصرناه من القوم الذين كذبوا باياتنا

انهم كانوا قوم سوء فاغرقناهم اجمعين ❁ وداود وسليمان

اذ يحكمان في الحرث اذ نفشت فيه غنم القوم وكنا

لحكمهم شاهدين ❁ ففهمناها سليمان وكلا اتينا حكما

وعلما وسخرنا مع داود الجبال يسبحن والطير وكنا

فاعلين ❁ وعلمناه صنعة لبوس لكم لتحصنكم من باسكم

فهل انتم شاكرون ◈ ولسليمان الريح عاصفة تجرى بامره

پس آیا هستید شما شکر گذاران و رام کردیم برای سلیمان باد را سخت جهنده بود میرفت بفرمان خدا

الى الارض التى باركنا فيها وكنا بكل شىء عالمين ◈

بسوی زمین که منفعتها گذاشته‌ایم در آن زمین و هستیم بهر چیزی دانایان

ومن الشياطين من يغوصون له ويعملون عملا دون ذلك

و رام او کردیم از دیوان کسانی را که بدریا فرو میشدند طلب را برای او مروارید و میکردند کارها دگر غیر آن

وكنا لهم حافظين ◈ وايوب اذ نادى ربه انى مسنى

و بودیم مر ایشان را نگهبان از مخالفت او و یاد کن ایوب را چون بخواند پروردگار خود را که رسید مرا

الضر وانت ارحم الراحمين ◈ فاستجبنا له فكشفنا ما

گزند بلا و تو بخشاینده‌ترین بخشندگانی پس پذیرفتیم دعای او را پس زایل گردانیدیم آنچه رسید

به من ضر واتيناه اهله ومثلهم معهم رحمة من عندنا

باو از آزار و دادیم او را فرزندان او و مانند ایشان را با ایشان بخشایشی از نزد خود

وذكرى للعابدين ◈ واسمعيل وادريس وذا الكفل

و پندی مر پرستندگان را و اسمعیل و ادریس و ذا الکفل

كل من الصابرين ◈ وادخلناهم فى رحمتنا انهم من الصالحين

همه از صبر کنندگانند و درآوردیم ایشان را در سایه رحمت خود بدرستی که ایشان از شایستگانند

وذا النون اذ ذهب مغاضبا فظن ان لن نقدر عليه

و خداوند ماهی را چون رفت از میان قوم خود خشمگین پس گمان کرد که هرگز تنگ نگیریم بر او

فنادى فى الظلمات ان لا اله الا انت سبحانك انى كنت

پس خواند خدا را در تاریکیها که نیست هیچ معبودی سزای پرستش بجز تو پاکا تو بدرستی که من هستم

من الظالمين ◈ فاستجبنا له ونجيناه من الغم وكذلك

از ستمکاران پس پذیرفتیم دعای او را و رهانیدیم او را از اندوه و همچنین

ننجى المؤمنين ◈ وزكريا اذ نادى ربه رب لا تذرنى فردا

برهانیم مومنان را و زکریا را چون خواند پروردگار خود را که ای پروردگار من وامگذار مرا تنها

وانت خير الوارثين ◈ فاستجبنا له ووهبنا له يحيى و

و تو بهترین وارثانی پس پذیرفتیم دعای او را و بخشیدیم مر او را یحیی و

اصلحنا له زوجه انهم كانوا يسارعون فى الخيرات و

بصلاح آوردیم برای او کار زنش را بدرستی که ایشان بودند که میشتافتند در کارهای نیک و

يدعوننا رغبا ورهبا وكانوا لنا خاشعين ❁ والتي احصنت

و میخواندند ما را برای خواستن ثواب و بیم از عقاب و بودند ما را فروتنی کنندگان و آن زن که نگاه داشت

فرجها فنفخنا فيها من روحنا وجعلناها وابنها اية

فرج خود را از حلال و حرام پس دمیدیم ما در آن از روحی که بقدرت خود او و بیافریدیم او را و گردانیدیم آن زن را و پسرش را نشانه قدرت

للعالمين ❁ ان هذه امتكم امة واحدة وانا ربكم

برای جهانیان بدرستی که این ملت توحید ملت شما است در حالتی که ملت یگانه است و من پروردگار شمایم

فاعبدون ❁ وتقطعوا امرهم بينهم كل الينا راجعون

پس مرا بپرستید و متفرق گردانیدند مردمان کار دین خود را در میان خود و همه بسوی ما بازگشت کنندگانند

فمن يعمل من الصالحات وهو مؤمن فلا كفران لسعيه وانا

پس هر که بکند از کردارهای شایسته و او گرونده باشد پس نیست هیچ حرمان ثواب مر کوشش او را و بدرستی که ما

له كاتبون ❁ وحرام على قرية اهلكناها انهم لا يرجعون

مر کوشش او را نویسندگانیم و ممتنع است ثواب بر اهل شهری که هلاک کردیم ایشان را برای آنکه ایشان رجوع نمیکنند

حتى اذا فتحت ياجوج وماجوج وهم من كل حدب ينسلون

تا آنگه گشوده شود سد یاجوج و ماجوج و ایشان از هر جانب بلند بشتابند

واقترب الوعد الحق فاذا هي شاخصة ابصار الذين

و نزدیک شد وعده حق که راست است پس ناگاه حال و قصه آنکه باز مانده است دیدهای آنانکه

كفروا يا ويلنا قد كنا في غفلة من هذا بل كنا

کفر ورزیده اند گویند ای وای بر ما بحقیقی بودیم ما در بیخبری عظیم از این روز بلکه بودیم ما

ظالمين ❁ انكم وما تعبدون من دون الله حصب جهنم

ستمکاران بدرستی که شما و آنچه میپرستید بجز از خدا هیزم دوزخید

انتم لها واردون ❁ لو كان هؤلاء الهة ما وردوها

شما اندر آن در آیندگانید اگر بودندی ایشان خدایان در نیامدندی دوزخ را

وكل فيها خالدون ❁ لهم فيها زفير وهم فيها لا يسمعون

و همه در دوزخ جاویدند مر ایشان راست در دوزخ ناله زار و ایشان اندر دوزخ نشنوند

ان الذين سبقت لهم منا الحسنى اولئك عنها مبعدون

بدرستی که آنانکه پیشی گرفته برای ایشان از ما نیکی آنگروه از دوزخ دور گردانیده شدند

لا يسمعون حسيسها وهم في ما اشتهت انفسهم خالدون

نشنوند آواز زبانه آتش را و ایشان در آنچه خواهش کنند نفسهای ایشان جاویدند

لا يحزنهم الفزع الاكبر وتتلقىهم الملائكة هذا

يومكم الذي كنتم توعدون ◈ يوم نطوي السماء كطي

السجل للكتب كما بدأنا اول خلق نعيده وعدا علينا

انا كنا فاعلين ◈ ولقد كتبنا في الزبور من بعد الذكر

ان الارض يرثها عبادي الصالحون ◈ ان في هذا

لبلاغا لقوم عابدين ◈ وما ارسلناك الا رحمة للعالمين

قل انما يوحى الي انما الهكم اله واحد فهل انتم مسلمون

فان تولوا فقل آذنتكم على سواء وان ادري اقريب ام

بعيد ما توعدون ◈ انه يعلم الجهر من القول ويعلم

ما تكتمون ◈ وان ادري لعله فتنة لكم ومتاع الى

حين ◈ قال رب احكم بالحق وربنا الرحمن المستعان

على ما تصفون

بسم الله الرحمن الرحيم

يا ايها الناس اتقوا ربكم ان زلزلة الساعة شيء

عظيم ۞ يوم ترونها تذهل كل مرضعة عما ارضعت

وتضع كل ذات حمل حملها وترى الناس سكارى وما

هم بسكارى ولكن عذاب الله شديد ۞ ومن الناس

من يجادل في الله بغير علم ويتبع كل شيطان مريد ۞

كتب عليه انه من تولاه فانه يضله ويهديه الى عذاب

السعير ۞ يا ايها الناس ان كنتم في ريب من البعث

فانا خلقناكم من تراب ثم من نطفة ثم من علقة ثم

من مضغة مخلقة وغير مخلقة لنبين لكم ونقر في

الارحام ما نشاء الى اجل مسمى ثم نخرجكم طفلا ثم لتبلغوا

اشدكم ومنكم من يتوفى ومنكم من يرد الى ارذل العمر

لكيلا يعلم من بعد علم شيئا وترى الارض هامدة فاذا

انزلنا عليها الماء اهتزت وربت وانبتت من كل زوج

بهيج ۞ ذلك بان الله هو الحق وانه يحيي الموتى وانه

على كل شيء قدير ۞ وان الساعة اتية لا ريب فيها

وان الله يبعث من في القبور ۞ ومن الناس من يجادل

في الله بغير علم ولا هدى ولا كتاب منير ۞ ثاني

عطفه ليضل عن سبيل الله له في الدنيا خزي ونذيقه

يوم القيمة عذاب الحريق ۞ ذلك بما قدمت يداك

وان الله ليس بظلام للعبيد ۞ ومن الناس من يعبد الله

على حرف فان اصابه خير اطمان به وان اصابته فتنة

انقلب على وجهه خسر الدنيا والاخرة ذلك هو الخسران

المبين ۞ يدعوا من دون الله ما لا يضره وما لا ينفعه

ذلك هو الضلال البعيد ۞ يدعوا لمن ضره اقرب من

نفعه لبئس المولى ولبئس العشير ۞ ان الله يدخل الذين

امنوا وعملوا الصالحات جنات تجري من تحتها الانهار

ان الله يفعل ما يريد ۞ من كان يظن ان لن ينصره الله

في الدنيا والاخرة فليمدد بسبب الى السماء ثم ليقطع

فلينظر هل يذهبن كيده ما يغيظ ۞ وكذلك انزلناه

آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللّٰهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ ۞ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا
از راه احکام که انهایت همه روشن و بدرستیکه خدا برساند بدین حق هرکرا خواهد بدرستیکه انانکه گرویده‌اند
وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئِينَ وَالنَّصَارَىٰ وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ
و انانکه یهود شدند و افتاب پرستان نصاری و ترسایان و مغان و انانکه
أَشْرَكُوا إِنَّ اللّٰهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللّٰهَ عَلَىٰ
شرک اوردند که خدا اندرزکه خدا حکم کند میان ایشان در روز رستخیز بدرستیکه خدا بر
كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۞ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّٰهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ
همه چیز گواه است ایا نمی بینی که خدا فرمان میبرد مر او را هرکه در اسمانها
وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَ
و هرکه در زمین و افتاب و ماه و ستارگان و کوهها و
الشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ
درختان و جنبندگان و بسیاری از ادمیان و بسیاری از ادمیان واجب شد بر ایشان
الْعَذَابُ وَمَنْ يُهِنِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ إِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا
عذاب و هرکه را خوار کند خدا پس نیست مر او را هیچ عزیز دارنده بدرستیکه خدا میکند انچه
يَشَاءُ ۞ هَٰذَانِ خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ فَالَّذِينَ كَفَرُوا
خواهد این دو گروه مخاصمند مخاصمت کردند باهم در پروردگار خود پس انانکه کافر شدند
قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِنْ نَارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ
بریده شده باندازه اندام ایشان جامهای از آتش ریخته میشود از بر سرهای ایشان
الْحَمِيمُ ۞ يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ۞ وَلَهُمْ مَقَامِعُ مِنْ
اب جوشان گداخته میشود بان انچه در شکمهای ایشانست و پوستها و اماده است برای ایشان گرزها از
حَدِيدٍ ۞ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا
اهنین هرچند خواهند که بیرون آیند از آتش از غایت اندوه گردانیده شوند در آتش
وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ۞ إِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا
و گویند چشید عذاب آتش سوزنده را بدرستیکه خدا در آورد انانرا که گرویده‌اند
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ
و کرده‌اند کارهای شایسته بوستانهای که میرود از زیر انها جویها پیرایه داده شوند
فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ
در ان بوستانها از دستوانها از طلا باشند و زیورها از مروارید و جامهای ایشان در ان بوستانها ابریشم

سجده ۱۵

وَهُدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهُدُوا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ

و راه نموده شدند در دنیا بسوی پاکیزه از گفتار و راه نموده شدند براه خداوند ستوده یعنی ایمان

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

بدرستی که آنانکه کافر شده اند و باز میدارند از راه خدا و از دخول مسجد الحرام

الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَاكِفُ فِيهِ وَالْبَادِ

که پدید آورده ایم از برای مردمان در حالی که یکسانند مقیم که در آن و بیابانی

وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِإِلْحَادٍ بِظُلْمٍ نُذِقْهُ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ وَإِذْ بَوَّأْنَا

و کسیکه اراده کند در مسجد الحرام بدی و حال آنکه مایل باشد از حق بسبب ستمی که بچشانیم او را از عذاب دردناک و یاد کن چون تعیین کردیم

لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ

برای ابراهیم جای خانه کعبه را یعنی گفتیم شریک مگردان بمن در عبادت چیزی را و پاکیزه کن خانه مرا

لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ وَأَذِّنْ فِي

برای طواف کنندگان و ایستادگان بنماز و رکوع کنندگان سجده گذارکان و ندا کن در

النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ

میان مردمان بحج تا بیایند ترا مردان و بر هر شتری لاغری بیایند ترا از هر

فَجٍّ عَمِيقٍ لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ

راه دوری تا حاضر شوند و ببینند منفعتهای دینی و دنیوی خود را و یاد کنند نام خدا را در روزهای

مَعْلُومَاتٍ عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا

معلوم که ذی الحجه است و شکر و بعد بر آنچه روزی کرده است ایشانرا از چارپایان بی زبان یعنی شتر و گاو و گوسفند پس بخورید از آنها

وَأَطْعِمُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ ثُمَّ لْيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلْيُوفُوا

و بخورانید بیچاره درویش را پس باید بگذارند مناسک خود را و باید که وفا کنند

نُذُورَهُمْ وَلْيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ذَلِكَ وَمَنْ يُعَظِّمْ

نذرهای خود را و باید که طواف کنند گرد خانه دیرینه کار این است که گفتیم و کسیکه بزرگ دارد

حُرُمَاتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَأُحِلَّتْ لَكُمُ الْأَنْعَامُ

حرمتهای خدا را پس آن بهتر است مر او را نزد پروردگار او و حلال کرده شده برای شما شتر و گاو و گوسفند

إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا

مگر آنچه خوانده شود بر شما پس دوری گزینید از پلیدی که بتانند و دوری گزینید

قَوْلَ الزُّورِ حُنَفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ وَمَنْ يُشْرِكْ

از گفتار ناصواب حال آنکه مخلص باشید برای خدا نه شرک آورندگان باو و کسیکه شرک ورزد

بالله فكانما خر من السماء فتخطفه الطير او تهوي به الريح

في مكان سحيق ۞ ذلك ومن يعظم شعائر الله فانها من

تقوى القلوب ۞ لكم فيها منافع الى اجل مسمى ثم محلها

الى البيت العتيق ۞ ولكل امة جعلنا منسكا ليذكروا

اسم الله على ما رزقهم من بهيمة الانعام فالهكم اله واحد

فله اسلموا وبشر المخبتين ۞ الذين اذا ذكر الله وجلت

قلوبهم والصابرين على ما اصابهم والمقيمي الصلوة ومما

رزقناهم ينفقون ۞ والبدن جعلناها لكم من شعائر

الله لكم فيها خير فاذكروا اسم الله عليها صواف فاذا و

جبت جنوبها فكلوا منها واطعموا القانع والمعتر كذلك

سخرناها لكم لعلكم تشكرون ۞ لن ينال الله لحومها ولا دماؤها

ولكن يناله التقوى منكم كذلك سخرها لكم لتكبروا

الله على ما هديكم وبشر المحسنين ۞ ان الله يدافع عن الذين

امنوا ان الله لا يحب كل خوان كفور ۞ اذن للذين يقاتلون

بانهم ظلموا وان الله على نصرهم لقدير ◈ الذين اخرجوا من

بسبب آنکه ایشان ستم رسیده شده اند بدرستی که خدا بر نصرت ایشان توانا است آنانکه بیرون کرده شدند از

ديارهم بغير حق الا ان يقولوا ربنا الله ولولا دفع الله الناس

خانهای خود بی سببی که مستحق آن شوند مگر بسبب آنکه می گفتند پروردگار ما خداست و اگر دفع کردن خدا مردم

بعضهم ببعض لهدمت صوامع وبيع وصلوات ومساجد

بعضی از ایشان را بوسیله بعضی دیگر هر آینه ویران کرده شدی صومعها و کلیسها و نمازها و مسجدها

يذكر فيها اسم الله كثيرا ولينصرن الله من ينصره ان الله

که یاد کرده شود در آن نام خدا بسیاری و البته یاری کند خدا کسی را که یاری کند دین او را بدرستی که خدا

لقوي عزيز ◈ الذين ان مكناهم في الارض اقاموا الصلوة

هر آینه توانا است غالب بر همه آنانکه اگر تمکن و ثروت دهیم ایشان را در زمین بپا دارند نماز را

واتوا الزكوة وامروا بالمعروف ونهوا عن المنكر ولله عاقبة

و بدهند زکوة را و بفرمایند مردم را بکارهای نیک و منع نمایند ایشان را از بدی و مر خدا راست سرانجام

الامور ◈ وان يكذبوك فقد كذبت قبلهم قوم نوح وعاد

کارهای نیک و اگر تکذیب کنند ترا پس بتحقیق که تکذیب کردند پیش از ایشان گروه نوح و عاد

وثمود ◈ وقوم ابرهيم وقوم لوط ◈ واصحاب مدين وكذب

و ثمود و گروه ابراهیم و گروه لوط و یاران شهر مدین و تکذیب کرده شد

موسى فامليت للكافرين ثم اخذتهم فكيف كان نكير ◈

موسی پس مهلت دادیم مر کافران را پس گرفتم ایشان را بعقوبت پس چگونه بود انکار من ایشان را

فكاين من قرية اهلكناها وهي ظالمة فهي خاوية على عروشها

پس بسا از شهر که هلاک کردیم اهل آن را و بودند ستمکاران پس آن شهر افتاده است بر بناها و سقفهای خود

وبئر معطلة وقصر مشيد ◈ افلم يسيروا في الارض فتكون

و بسا چاه که معطل کرده شده و کوشک محکم از ساکنان پس آیا نرفتند در روی زمین تا باشد

لهم قلوب يعقلون بها او اذان يسمعون بها فانها لا تعمى

مر ایشان را دلهای که بفهمند بآنها یا گوشها که بشنوند بآنها پس بدرستی که کور نمیشود

الابصار ولكن تعمى القلوب التي في الصدور ◈ ويستعجلونك

چشمهای ایشان و لیکن کور است دلهای که در سینهای ایشان است و بشتاب میخواهند

بالعذاب ولن يخلف الله وعده وان يوما عند ربك كالف

عذاب را و هرگز خلاف نکند خدا وعده خود را و بدرستی که روزی که نزد پروردگار تو است مانند هزار

سنة مما تعدون ۞ وكاين من قرية امليت لها وهي ظالمة

ثم اخذتها والي المصير ۞ قل يا ايها الناس انما انا لكم نذير

مبين ۞ فالذين امنوا وعملوا الصالحات لهم مغفرة ورزق

كريم ۞ والذين سعوا في اياتنا معاجزين اولئك اصحاب الجحيم

وما ارسلنا من قبلك من رسول ولا نبي الا اذا تمنى القى

الشيطان في امنيته فينسخ الله ما يلقي الشيطان ثم

يحكم الله اياته والله عليم حكيم ۞ ليجعل ما يلقي الشيطان

فتنة للذين في قلوبهم مرض والقاسية قلوبهم وان

الظالمين لفي شقاق بعيد ۞ وليعلم الذين اوتوا العلم

انه الحق من ربك فيومنوا به فتخبت له قلوبهم وان الله لهاد

الذين امنوا الى صراط مستقيم ۞ ولا يزال الذين كفروا في مرية

منه حتى تاتيهم الساعة بغتة او ياتيهم عذاب يوم عقيم ۞

الملك يومئذ لله يحكم بينهم فالذين امنوا وعملوا الصالحات

في جنات النعيم ۞ والذين كفروا وكذبوا باياتنا فاولئك

لهم

لهم عذاب مهين ۞ والذين هاجروا في سبيل الله ثم قتلوا

برای ایشان عذابی خوار کننده و آنانکه دوری کردند از خانهای خود در طلب راه خدا پس کشته شدند

او ماتوا ليرزقنهم الله رزقا حسنا وان الله لهو خير الرازقين

یا مردند هر آینه روزی کند البته ایشان را خدا روزی نیکو و بدرستی که خدا هر آینه او بهترین روزی دهندگان است

ليدخلنهم مدخلا يرضونه وان الله لعليم حليم ۞ ذلك ومن

هر آینه درآورد ایشان را جایگاهی که پسندند آن را و بدرستی که خدا هر آینه

عاقب بمثل ما عوقب به ثم بغي عليه لينصرنه الله ان الله

جزای عقوبت دهد بمانند آنچه عقوبت کرده شده بآن پس ستم کرده شود در عقوبت بازه هر آینه یاری کند او را خدا بدرستی که خدا

لعفو غفور ۞ ذلك بان الله يولج الليل في النهار ويولج

هر آینه بخشاینده آمرزگار است این نصرت بسبب آنست که خدا در آرد شب را در روز و درآرد

النهار في الليل وان الله سميع بصير ۞ ذلك بان الله هو

روز را در شب و بسبب آنکه خدا شنوای بیناست این بسبب آنست که خدا او

الحق وان ما يدعون من دونه هو الباطل وان الله هو العلي

سزاوار است و آنکه میخوانند بجز او آن باطل است و بسبب آنکه خدا او بلند

الكبير ۞ الم تر ان الله انزل من السماء ماء فتصبح الارض

بزرگوار آیا ندیدی که خدا فرو فرستاد از آسمان آب را پس میگردد زمین

مخضرة ان الله لطيف خبير ۞ له ما في السموات وما في الارض

سبز و خرم بدرستی که خدا داناست آگاه است مر او راست آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است

وان الله لهو الغني الحميد ۞ الم تر ان الله سخر لكم ما في

و بدرستی که خدا هر آینه او بی نیاز ستوده آیا ندیدی که خدا رام کرد برای شما آنچه در

الارض والفلك تجري في البحر بامره ويمسك السماء ان تقع

زمین است و کشتی را میرود در دریا بفرمان او و نگاه میدارد آسمان را از آنکه بیفتد

على الارض الا باذنه ان الله بالناس لرءوف رحيم ۞ وهو الذي

بر زمین مگر بفرمان او بدرستی که خدا بمردمان هر آینه مهربان بخشاینده است و اوست که

احياكم ثم يميتكم ثم يحييكم ان الانسان لكفور ۞ لكل امة

زنده کرد شما را پس میراند شما را پس زنده کند شما را بدرستی که آدمی هر آینه ناسپاس است برای هر گروهی

جعلنا منسكا هم ناسكوه فلا ينازعنك في الامر وادع الى

قرار دادیم راه عبادتی که ایشان بر آن راه اند پس باید که نزاع نکنند با تو در کار و بخوان بسوی

ربك انك لعلى هدى مستقيم ◈ وان جادلوك فقل الله

پروردگار تو بدرستیکه تو هر آینه بر راهی راستی و اگر جدال کنند با تو پس بگو خدا

اعلم بما تعملون ◈ الله يحكم بينكم يوم القيمة فيما كنتم فيه

داناتر است بآنچه میکنید خدا حکم کند میانه شما در روز رستخیز در آنچه هستید که در آن

تختلفون ◈ الم تعلم ان الله يعلم ما في السماء والارض

خلاف نمایید آیا ندانستی که خدا میداند آنچه در آسمانها و زمین است

ان ذلك في كتاب ان ذلك على الله يسير ◈ ويعبدون

بدرستیکه این ثبت است در لوح محفوظ بدرستیکه این بر خدا آسان است و می پرستند

من دون الله ما لم ينزل به سلطانا وما ليس لهم به علم وما

بجز از خدا چیزی را که فرو نفرستاده خدا بان حجتی و چیزی را که نیست ایشان را بآن دانشی و نیست

للظالمين من نصير ◈ واذا تتلى عليهم اياتنا بينات تعرف

ستمکاران را هیچ یاوری و هرگاه خوانده شود بر ایشان آیتهای قرآن که هویدا و روشنند می شناسی

في وجوه الذين كفروا المنكر يكادون يسطون بالذين

در رویهای آنانکه کافر شدند انکار را نزدیک است که حمله کنند بر آنانکه

يتلون عليهم اياتنا قل افانبئكم بشر من ذلكم النار وعدها

میخوانند بر ایشان آیتهای ما را بگو پس آیا خبر دهم شما را به بدتر از این آتش است که وعده داد

الله الذين كفروا وبئس المصير ◈ يا ايها الناس ضرب مثل

خدا کسانی را که کافر شدند و بد جایگاهی است ای گروه آدمیان زده شد مثلی

فاستمعوا له ان الذين تدعون من دون الله لن يخلقوا ذبابا

پس گوش دارید مر او را بدرستیکه آنان که میخوانید ایشان بجز از خدا هرگز نتوانند آفرید مگسی را

ولو اجتمعوا له وان يسلبهم الذباب شيئا لا يستنقذوه منه

اگر چه اتفاق کنند همه برای آفریدن او و اگر برباید از ایشان مگس چیزی را نتوانند برستانند آن را ازو

ضعف الطالب والمطلوب ◈ ما قدروا الله حق قدره ان الله

بی قوت است جوینده و آنچه جسته شد نشناختند خدا را حق شناخت او بدرستیکه خدا

لقوي عزيز ◈ الله يصطفي من الملئكة رسلا ومن الناس ان

توانا است غالب خدا برمیگزیند از فرشتگان رسولان و از آدمیان بدرستیکه

الله سميع بصير ◈ يعلم ما بين ايديهم وما خلفهم والى الله

خدا شنوا است بینا میداند آنچه پیش روی ایشان است و آنچه پس ایشان است و بسوی خدا

رجع

ترجع الامور يا ايها الذين امنوا اركعوا واسجدوا واعبدوا ربكم

بر میگردد کارها ای انان که گرویده اید رکوع کنید و سجود کنید و پرستید پروردگار خودرا

وافعلوا الخير لعلكم تفلحون ◈ وجاهدوا في الله حق جهاده

و بکنید کارهای نیک تا شاید شما رستگار باشید و جهاد کنید در راه خدا حق کارزاری خود

هو اجتبيكم وما جعل عليكم في الدين من حرج ملة ابيكم

و برگزیده شمارا و نگردانید برای شما در کار دین هیچ تنگی

ابرهيم هو سميكم المسلمين من قبل وفي هذا ليكون الرسول

ابراهیم او نامیده شمارا

شهيدا عليكم وتكونوا شهداء على الناس فاقيموا الصلوة و

گواه بر شما و باشید شما گواهان بر مردمان پس بپا دارید نمازرا و

اتوا الزكوة واعتصموا بالله هو موليكم فنعم المولى ونعم النصير ◈

بدهید زکوةرا و چنگ در زنید بخدا که او خداوند شماست

بسم الله الرحمن الرحيم ◈

بنام خدای بخشاینده مهربان

قد افلح المؤمنون ◈ الذين هم في صلوتهم خاشعون ◈ والذين هم

بتحقیق که پیروز گشتند گروندگان انان که ایشان در نماز فروتنی مینمایند و انانکه ایشان

عن اللغو معرضون ◈ والذين هم للزكوة فاعلون ◈ والذين هم

از سخن بیفایده اعراض کنندگانند و انانکه ایشان مر زکوةرا دهندگانند و انانکه ایشان

لفروجهم حافظون ◈ الا على ازواجهم او ما ملكت ايمانهم فانهم

غير ملومين ◈ فمن ابتغى وراء ذلك فاولئك هم العادون ◈

والذين هم لاماناتهم وعهدهم راعون ◈ والذين هم على صلوتهم

و انانکه ایشان مر امانتهای خود و پیمانهای خود را رعایت کنندگان اند و انانکه ایشان بر نمازهای خود

يحافظون ◈ اولئك هم الوارثون ◈ الذين يرثون الفردوس

محافظت نمایندگان اند آن گروه ایشان میراث برندگانند انان که میراث برند بهشت برین را

هم فيها خالدون ۞ ولقد خلقنا الانسان من سلالة من طين

ایشان در آن جاویدان اند و هر اینه بتحقیق آفریدیم ما انسان را از خلاصه که بر کشیده شد از خاک

ثم جعلناه نطفة في قرار مكين ۞ ثم خلقنا النطفة علقة

پس گردانیدیم ما او را آب منی در جای استوار یعنی رحم پس آفریدیم ما آب منی را پاره خون بسته

فخلقنا العلقة مضغة فخلقنا المضغة عظاما فكسونا العظام

پس پدید کردیم ما آن خون بسته را پاره گوشت پس گردانیدیم ما آن پاره گوشت را استخوانها پس پوشانیدیم آن استخوانها را

لحما ثم انشاناه خلقا آخر فتبارك الله احسن الخالقين

گوشت پس پدید کردیم او را آفرینشی دیگر [illegible] خدا که نیکوترین تقدیر کنندگان است

ثم انكم بعد ذلك لميتون ۞ ثم انكم يوم القيامة تبعثون

پس بدرستی که شما بعد از آفرینش هر اینه میرندگانید پس بدرستی که شما در روز رستخیز برانگیخته شوید

ولقد خلقنا فوقكم سبع طرائق وما كنا عن الخلق غافلين

و بتحقیق که پدید کردیم ما بر زبر شما هفت طبقه و نبودیم از کار خلایق بیخبران

وانزلنا من السماء ماء بقدر فاسكناه في الارض وانا على ذهاب

و فرو فرستادیم از آسمان آب باندازه حاجت پس ساکن کردیم آن را در زمین و بدرستی که ما بر بردن

به لقادرون ۞ فانشانا لكم به جنات من نخيل واعناب لكم فيها

آن آب هر اینه توانایانیم پس پدید کردیم ما برای شما بآن آب بوستانها از خرمابن و تاکها مر شما راست در آن

فواكه كثيرة ومنها تاكلون ۞ وشجرة تخرج من طور سيناء تنبت

بوستانها میوهای بسیار و از آن میخورید و درختی را که بر می آید از کوه طور سینا میروید

بالدهن وصبغ للآكلين ۞ وان لكم في الانعام لعبرة نسقيكم مما

روغن زیت و نان خورش مر خورندگان را و بدرستی که مر شما راست در چهارپایان هر اینه عبرتی آشامانیم شما را از آنچه

في بطونها ولكم فيها منافع كثيرة ومنها تاكلون ۞ وعليها وعلى

که در شکمهای آنهاست و مر شما راست در آنها منفعتهای بسیار و از آنها میخورید و بر آنها و بر

الفلك تحملون ۞ ولقد ارسلنا نوحا الى قومه فقال يا قوم اعبدوا

کشتیها سوار کرده میشوید و بتحقیق فرستادیم ما نوح را بسوی قومش پس گفت ای گروه من بپرستید

الله ما لكم من اله غيره افلا تتقون ۞ فقال الملأ الذين كفروا من

خدا را نیست مر شما را هیچ خدای بجز او پس آیا نمی ترسید پس گفتند بزرگان که کافر شدند از

قومه ما هذا الا بشر مثلكم يريد ان يتفضل عليكم ولو شاء الله لانزل

قوم او نیست این مرد مگر آدمی مانند شما میخواهد که زیادتی جوید بر شما و اگر خواستی خدا هر اینه فرو فرستادی

ملئكه

ملئكة ما سمعنا بهذا في آبائنا الاولين ۝ ان هو الا رجل به جنة

فتربصوا به حتى حين ۝ قال رب انصرني بما كذبون ۝

فاوحينا اليه ان اصنع الفلك باعيننا ووحينا فاذا جاء

امرنا وفار التنور ۝ فاسلك فيها من كل زوجين اثنين

واهلك الا من سبق عليه القول منهم ولا تخاطبني في

الذين ظلموا انهم مغرقون ۝ فاذا استويت انت ومن

معك على الفلك فقل الحمد لله الذي نجينا من القوم الظالمين

وقل رب انزلني منزلا مباركا وانت خير المنزلين ۝ ان

في ذلك لايات وان كنا لمبتلين ۝ ثم انشانا من بعدهم

قرنا آخرين ۝ فارسلنا فيهم رسولا منهم ان اعبدوا الله

ما لكم من اله غيره افلا تتقون ۝ وقال الملا من قومه

الذين كفروا وكذبوا بلقاء الآخرة واترفناهم في الحيوة

الدنيا ما هذا الا بشر مثلكم ياكل مما تاكلون منه ويشرب

مما تشربون ۝ ولئن اطعتم بشرا مثلكم انكم اذا لخاسرون

أيعدكم أنكم إذا متم وكنتم ترابا وعظاما أنكم مخرجون ◆ هيهات

آیا وعده میدهد شما را که شما چون بمیرید و باشید خاک و استخوانها اینکه بیرون آورده شدگانید دور است

هيهات لما توعدون ◆ إن هي إلا حياتنا الدنيا نموت

دور است آنچه وعده داده میشوید نیست مگر زندگی ما در این جهان می‌میریم

ونحيا وما نحن بمبعوثين ◆ إن هو إلا رجل افترى على الله

و زنده میشویم و نیستیم ما برانگیخته‌شدگان نیست او مگر مردی که بر بافت بر خدا

كذبا وما نحن له بمؤمنين ◆ قال رب انصرني بما كذبون

دروغی و نیستیم ما او را گروندگان گفت ای پروردگار من یاری کن مرا بآنچه تکذیب کردند مرا

قال عما قليل ليصبحن نادمين ◆ فأخذتهم الصيحة بالحق

گفت خدا از زمان اندک هراینه صبح کنند پشیمانان پس فرا گرفت ایشان را نعره براستی

فجعلناهم غثاء فبعدا للقوم الظالمين ◆ ثم أنشأنا من بعدهم

پس گردانیدیم ایشان را مانند خاشاک پس دوری از رحمت باد گروه ستمکاران را پس پدید کردیم از پس ایشان

قرونا آخرين ◆ ما تسبق من أمة أجلها وما يستأخرون

چند گروه دیگر پیشی نگیرند هیچ گروهی مدت خود را و باز پس نشوند رفتن از آن

ثم أرسلنا رسلنا تترا كلما جاء أمة رسولها كذبوه فأتبعنا

پس فرستادیم فرستادگان خود را پی در پی هرگاه که آمد گروهی را پیغمبر ایشان تکذیب کردند او را و از پس درآوردیم

بعضهم بعضا وجعلناهم أحاديث فبعدا لقوم لا يؤمنون

بعضی را از پس بعضی و گردانیدیم ایشان را داستانها پس دوری باد از رحمت خدا مر گروهی را که نمی‌گروند

ثم أرسلنا موسى وأخاه هرون بآياتنا وسلطان مبين

پس فرستادیم موسی و برادرش هارون را با معجزات خود و حجتی روشن

إلى فرعون وملإيه فاستكبروا وكانوا قوما عالين

بسوی فرعون و بزرگان قوم او پس سرکشی کردند و بودند گروهی متکبران

فقالوا أنؤمن لبشرين مثلنا وقومهما لنا عابدون

پس گفتند آیا باور داریم دو آدمی مانند ما را و حال آنکه قوم این دو مرد ما را پرستارانند

فكذبوهما فكانوا من المهلكين ◆ ولقد آتينا موسى

پس تکذیب کردند موسی و هارون را پس بودند از هلاک شدگان و بحقیقت دادیم ما بموسی

الكتاب لعلهم يهتدون ◆ وجعلنا ابن مريم وأمه آية

توریة را شاید ایشان راه یابند و گردانیدیم پسر مریم و مادرش را نشانه قدرت

واوسا

وآويناهما إلى ربوة ذات قرار ومعين ۞ يا أيها الرسل كلوا

من الطيبات واعملوا صالحا إني بما تعملون عليم ۞ وإن هذه

أمتكم أمة واحدة وأنا ربكم فاتقون ۞ فتقطعوا أمرهم بينهم

زبرا كل حزب بما لديهم فرحون ۞ فذرهم في غمرتهم

حتى حين ۞ أيحسبون أنما نمدهم به من مال وبنين ۞

نسارع لهم في الخيرات بل لا يشعرون ۞ إن الذين هم من خشية

ربهم مشفقون ۞ والذين هم بآيات ربهم يؤمنون ۞ والذين

هم بربهم لا يشركون ۞ والذين يؤتون ما آتوا وقلوبهم

وجلة أنهم إلى ربهم راجعون ۞ أولئك يسارعون في

الخيرات وهم لها سابقون ۞ ولا نكلف نفسا إلا وسعها

ولدينا كتاب ينطق بالحق وهم لا يظلمون ۞ بل قلوبهم

في غمرة من هذا ولهم أعمال من دون ذلك هم لها عاملون

حتى إذا أخذنا مترفيهم بالعذاب إذا هم يجأرون ۞ لا

تجأروا اليوم إنكم منا لا تنصرون ۞ قد كانت آياتي تتلى عليكم

فَكُنتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ تَنكِصُونَ ◈ مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ سَامِرًا

تَهْجُرُونَ ◈ أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُم مَّا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ

الْأَوَّلِينَ ◈ أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنكِرُونَ ◈ أَمْ يَقُولُونَ

بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ وَأَكْثَرُهُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ ◈ وَ

لَوِ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَن

فِيهِنَّ بَلْ أَتَيْنَاهُم بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَن ذِكْرِهِم مُّعْرِضُونَ ◈ أَمْ تَسْأَلُهُمْ

خَرْجًا فَخَرَاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ◈ وَإِنَّكَ

لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ◈ وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنَاكِبُونَ ◈ وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ

وَكَشَفْنَا مَا بِهِم مِّن ضُرٍّ لَّلَجُّوا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ◈ وَ

لَقَدْ أَخَذْنَاهُم بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ وَمَا يَتَضَرَّعُونَ

حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ

مُبْلِسُونَ ◈ وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَ

الْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ◈ وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي

الارض واليه تحشرون ۞ وهو الذي يحيي ويميت وله

در زمین و بسوی او محشور شوید و اوست که زنده میکند و می میراند و مر او راست

اختلاف الليل والنهار افلا تعقلون ۞ بل قالوا مثل ما

تعاقب شب و روز پس ایا نمی فهمید بلکه گفتند مانند انچه

قال الاولون ۞ قالوا ءاذا متنا وكنا ترابا وعظاما ءانا

گفتند پیشینیان گفتند ایا چون مردیم و بودیم خاک و استخوانها ایا ما

لمبعوثون ۞ لقد وعدنا نحن واباؤنا هذا من قبل ان هذا

هر اینه برانگیخته شدگانیم بحقیقت که وعده داده شده ایم ما و پدران ما این را پیش ازین نیست این

الا اساطير الاولين ۞ قل لمن الارض ومن فيها ان كنتم

مگر افسانهای پیشینیان بگو برای کیست زمین و انکه در زمین است اگر هستید

تعلمون ۞ سيقولون لله قل افلا تذكرون ۞ قل من رب

که بدانید شخص که خواهند گفت خاص برای خداست بگو پس چرا اندرز نمی پذیرید بگو کیست پروردگار

السموات السبع ورب العرش العظيم ۞ سيقولون لله

اسمانهای هفت گانه و پروردگار عرش بزرگ شخص که گویند خاص خداست

قل افلا تتقون ۞ قل من بيده ملكوت كل شيء وهو يجير

بگو پس چرا نمی ترسید بگو کیست که بدست اوست پادشاهی هر چیزی و او پناه میدهد

ولا يجار عليه ان كنتم تعلمون ۞ سيقولون لله قل فانى

و پناه داده نشود اگر هستید که بدانید بحقیقت که گویند خاص مر خداراست بگو پس از کجا

تسحرون ۞ بل اتيناهم بالحق وانهم لكاذبون ۞ ما اتخذ

فریب داده میشوید بلکه اوردیم ایشانرا قران راست و بدرستی که ایشان هر اینه دروغ گویانند فرا گرفته

الله من ولد وما كان معه من اله اذا لذهب كل اله بما

خدا هیچ فرزندی و نیست با خدا هیچ خدائی چه انوقت هر اینه بردی با خود هر خدای انچه

خلق ولعلا بعضهم على بعض سبحان الله عما يصفون ۞

افریده و هر اینه برتری جستی بعضی از خدایان بر بعضی پاک است خدا از انچه می ستایند ترا

عالم الغيب والشهادة فتعالى عما يشركون ۞ قل رب

دانای علم نهان و اشکار پس برتر است از انچه شریک می اورند بگو پروردگارا

اما تريني ما يوعدون ۞ رب فلا تجعلني في القوم الظالمين

اگر البته نمائی انچه وعده کرده شده اند پروردگارا پس مگردان مرا در میان گروه ستمکاران

وَاِنَّا عَلٰى اَنْ نُرِيَكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَادِرُونَ ۞ اِدْفَعْ بِالَّتِي هِيَ اَحْسَنُ

و ما بر آنکه بنمائیم ترا آنکه وعده کرده ایم ایشانرا هر آینه توانائیم دفع کن بخصلتی که آن نیکوترست

اَلسَّيِّئَةَ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ۞ وَقُلْ رَبِّ اَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ

کار بد را ما داناتریم بانکه میگویند و بگو ای پروردگار من پناه میگیرم بتو از وسوسهای

اَلشَّيَاطِينِ وَاَعُوذُ بِكَ رَبِّ اَنْ يَحْضُرُونِ ۞ حَتّٰى اِذَا جَاءَ

دیوان و پناه میگیرم بتو ای پروردگار من از آنکه حاضر آیند شیاطین تا آنکه چون آید

اَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ لَعَلِّي اَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا

یکی را از ایشان مرگ گوید ای پروردگار من بازگردانید مرا شاید من بکنم کار شایسته در آنچه

تَرَكْتُ كَلَّا اِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ اِلٰى

ضایع کردم در دنیا حاشا که چنان شود بدرستی که آن کلمه ایست که او گوینده است و از پس مرگ ایشان حائلیست تا

يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۞ فَاِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا اَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ

روزی که برانگیخته شوند پس چون دمیده شود در صور پس نیست هیچ فایده نسبها میان ایشان در آن روز

وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ۞ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَاُولٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

و نه پرسش نمایند از حال هم پس هر که گران باشد ترازوهای اعمال نیک او پس آن گروه ایشانند رستگاران

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَاُولٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا اَنْفُسَهُمْ فِي

و هر که سبک است ترازوهای او پس آن گروه کسانی اند که زیان کردند نفسهای خود در

جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ۞ تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ۞

دوزخ جاویدند بسوزد روی ایشان آتش و ایشان در آن

اَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ۞ قَالُوا رَبَّنَا

آیا نبودند آیتهای من که خوانده میشد بر شما پس بودید بآنها تکذیب میکردید گویند ای پروردگار

غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ۞ رَبَّنَا اَخْرِجْنَا

غالب شد بر ما بدبختی ما و بودیم ما گروهی گمراهان ای پروردگار ما بیرون کن

مِنْهَا فَاِنْ عُدْنَا فَاِنَّا ظَالِمُونَ ۞ قَالَ اخْسَئُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ

از آتش پس اگر بازگردیم بکفر پس بدرستیکه ما ستمکارانیم گوید خدا ساکت شوید در آتش و سخن مگوئید با من

اِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ

بدرستیکه بودند گروهی از بندگان من که میگفتند ای پروردگار ما ایمان آوردیم پس بیامرز

لَنَا وَارْحَمْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ۞ فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيًّا حَتّٰى

ما را و ببخشای ما را و تو بهترین بخشایندگانی پس فرا گرفتید ایشانرا استهزا تا

أنسوكم ذكري وكنتم منهم تضحكون ◈ إني جزيتهم اليوم بما

صبروا أنهم هم الفائزون ◈ قال كم لبثتم في الأرض عدد

سنين ◈ قالوا لبثنا يوما أو بعض يوم فسئل العادين ◈

قال إن لبثتم إلا قليلا لو أنكم كنتم تعلمون ◈ أفحسبتم

أنما خلقناكم عبثا وأنكم إلينا لا ترجعون ◈ فتعالى الله

الملك الحق لا إله إلا هو رب العرش الكريم ◈ ومن يدع

مع الله إلها آخر لا برهان له به فإنما حسابه عند ربه إنه

لا يفلح الكافرون ◈ وقل رب اغفر وارحم وأنت خير

الراحمين ◈

بخشندگان

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشنده مهربان

سورة أنزلناها وفرضناها وأنزلنا فيها آيات بينات لعلكم

تذكرون ◈ الزانية والزاني فاجلدوا كل واحد

منهما مائة جلدة ولا تأخذكم بهما رأفة في دين الله إن

كنتم تؤمنون بالله واليوم الآخر وليشهد عذابهما

طائفة من المؤمنين ۞ الزاني لا ينكح الا زانية او مشركة و

الزانية لا ينكحها الا زان او مشرك وحرم ذلك على المؤمنين

والذين يرمون المحصنات ثم لم يأتوا باربعة شهداء فاجلدوهم

ثمانين جلدة ولا تقبلوا لهم شهادة ابدا واولئك هم

الفاسقون ۞ الا الذين تابوا من بعد ذلك واصلحوا فان

الله غفور رحيم ۞ والذين يرمون ازواجهم ولم يكن لهم

شهداء الا انفسهم فشهادة احدهم اربع شهادات بالله

انه لمن الصادقين ۞ والخامسة ان لعنت الله عليه ان

كان من الكاذبين ۞ ويدرؤا عنها العذاب ان تشهد

اربع شهادات بالله انه لمن الكاذبين ۞ والخامسة ان

غضب الله عليها ان كان من الصادقين ۞ ولولا فضل

الله عليكم ورحمته وان الله تواب حكيم ۞ ان الذين

جاؤا بالافك عصبة منكم لا تحسبوه شرا لكم بل هو

خير لكم لكل امرئ منهم ما اكتسب من الاثم و

الذ

الذی تولی کبره منهم له عذاب عظیم ۞ لولا اذ سمعتموه

ظن المؤمنون والمؤمنات بانفسهم خیرا وقالوا هذا افک

مبین ۞ لولا جاؤ علیه باربعة شهداء فاذ لم یاتوا بالشهداء

فاولئک عند الله هم الکاذبون ۞ ولولا فضل الله علیکم

ورحمته فی الدنیا والاخرة لمسکم فیما افضتم فیه عذاب

عظیم ۞ اذ تلقونه بالسنتکم وتقولون بافواهکم ما لیس

لکم به علم وتحسبونه هینا وهو عند الله عظیم ۞ ولولا

اذ سمعتموه قلتم ما یکون لنا ان نتکلم بهذا سبحانک

هذا بهتان عظیم ۞ یعظکم الله ان تعودوا لمثله ابدا

ان کنتم مؤمنین ۞ ویبین الله لکم الایات والله علیم

حکیم ۞ ان الذین یحبون ان تشیع الفاحشة فی الذین امنوا

لهم عذاب الیم ۞ فی الدنیا والاخرة والله یعلم وانتم لا تعلمون

ولولا فضل الله علیکم ورحمته وان الله رؤف رحیم ۞

یا ایها الذین امنوا لا تتبعوا خطوات الشیطان ومن یتبع

خطوات الشيطان فانه يامر بالفحشاء والمنكر ولولا فضل

الله عليكم ورحمته ما زكى منكم من احد ابدا ولكن الله يزكي

من يشاء والله سميع عليم ۞ ولا يأتل اولوا الفضل منكم

والسعة ان يؤتوا اولي القربى والمساكين والمهاجرين في

سبيل الله وليعفوا وليصفحوا الا تحبون ان يغفر الله

لكم والله غفور رحيم ۞ ان الذين يرمون المحصنات

الغافلات المؤمنات لعنوا في الدنيا والآخرة ولهم عذاب

عظيم ۞ يوم تشهد عليهم السنتهم وايديهم وارجلهم بما

كانوا يعملون ۞ يومئذ يوفيهم الله دينهم الحق ويعلمون

ان الله هو الحق المبين ۞ الخبيثات للخبيثين والخبيثون

للخبيثات والطيبات للطيبين والطيبون للطيبات اولئك

مبرؤن مما يقولون لهم مغفرة ورزق كريم ۞ يا ايها

الذين امنوا لا تدخلوا بيوتا غير بيوتكم حتى تستانسوا

وتسلموا على اهلها ذلكم خير لكم لعلكم تذكرون ۞

فان لم تجدوا فيها احدا فلا تدخلوها حتى يؤذن لكم وان

پس اگر نیابید در آنجا کسی پس در میآیید آنجا تا آنگاه که دستوری داده شوید و اگر

قيل لكم ارجعوا فارجعوا هو ازكى لكم والله بما تعملون عليم

گفته شود مر شما را که باز گردید پس باز گردید این پاکیزه تر است مر شما را و خدا بآنچه میکنید دانا است

ليس عليكم جناح ان تدخلوا بيوتا غير مسكونة فيها متاع

نیست بر شما هیچ حرجی اگر در آیید خانهای که جای بودن کسی نیست در آن خانها اسباب

لكم والله يعلم ما تبدون وما تكتمون ۞ قل للمؤمنين

شما و خدا میداند آنچه آشکار میکنید و آنچه پنهان میدارید بگو مر مومنان را

يغضوا من ابصارهم ويحفظوا فروجهم ذلك ازكى لهم

که بپوشند دیدهای خود را و نگاه دارند فرجهای خود را از نظرها این پاکیزه تر است مر ایشان را

ان الله خبير بما يصنعون ۞ وقل للمؤمنات يغضضن

بدرستیکه خدا آگاهست بآنچه میکنند و بگو مر زنان مومنه را که بپوشند

من ابصارهن ويحفظن فروجهن ولا يبدين زينتهن الا

دیدهای خود را و نگاه دارند عورتهای خود را از نظرها و ظاهر نکنند زیور خود را اگر

ما ظهر منها وليضربن بخمرهن على جيوبهن ولا يبدين

آنچه ظاهر است از آنها و باید بزنند مقنعهای خود را بر گریبانهای خود و باید که ظاهر نکنند

زينتهن الا لبعولتهن او آبائهن او آباء بعولتهن او ابنائهن

آرایش خود را مگر برای شوهران خود یا پدران خود یا پدران شوهران خود یا پسران خود

او ابناء بعولتهن او اخوانهن او بني اخوانهن او بني اخواتهن

یا پسران شوهران خود یا برادران خود یا فرزندان برادران خود یا فرزندان خواهران

او نسائهن او ما ملكت ايمانهن او التابعين غير اولي

یا زنان خود یا آنچه مالک شده دستهای ایشان یا خدمتکاران نه خداوندان

الاربة من الرجال او الطفل الذين لم يظهروا على عورات

شهوت از مردان یا کودکان که مطلع نگردد بر آنچه باید پوشیده بود

النساء ولا يضربن بارجلهن ليعلم ما يخفين من زينتهن

از زنان و باید نزنند پاهای را تا معلوم شود آنچه پوشیده میدارند از زیور خود

وتوبوا الى الله جميعا ايه المؤمنون لعلكم تفلحون ۞ و

و باز گردید بسوی خدا همه ای گروه گروندگان تا شاید شما رستگار شوید و

أَنكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ إِن

يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِن فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۝ وَ

لْيَسْتَعْفِفِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِن

فَضْلِهِ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ

إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا وَآتُوهُم مِّن مَّالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ وَلَا

تُكْرِهُوا فَتَيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتَغُوا عَرَضَ

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَن يُكْرِههُّنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِن بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ

غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ وَلَقَدْ أَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُّبَيِّنَاتٍ وَمَثَلًا

مِّنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ۝ اللَّهُ نُورُ

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ

الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ

مِن شَجَرَةٍ مُّبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَّا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا

يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُّورٌ عَلَىٰ نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن

يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

في بيوت اذن الله ان ترفع ويذكر فيها اسمه يسبح له فيها

بالغدو والاصال ۞ رجال لا تلهيهم تجارة ولا بيع عن

ذكر الله واقام الصلوة وايتاء الزكوة يخافون يوما تتقلب

فيه القلوب والابصار ۞ ليجزيهم الله احسن ما عملوا

ويزيدهم من فضله والله يرزق من يشاء بغير حساب ۞

والذين كفروا اعمالهم كسراب بقيعة يحسبه الظمان

ماء حتى اذا جاءه لم يجده شيئا ووجد الله عنده فوفيه حسابه

والله سريع الحساب ۞ او كظلمات في بحر لجي يغشيه موج

من فوقه موج من فوقه سحاب ظلمات بعضها فوق بعض

اذا اخرج يده لم يكد يريها ومن لم يجعل الله له نورا فما له من

نور ۞ الم تر ان الله يسبح له من في السموات والارض و

الطير صافات كل قد علم صلاته وتسبيحه والله عليم بما

يفعلون ۞ ولله ملك السموات والارض والى الله المصير

الم تر ان الله يزجي سحابا ثم يؤلف بينه ثم يجعله ركاما

فترى الودق يخرج من خلاله وينزل من السماء من جبال

فيها من برد فيصيب به من يشاء ويصرفه عن من يشاء يكاد

سنا برقه يذهب بالابصار ◊ يقلب الله الليل والنهار

ان في ذلك لعبرة لاولى الابصار ◊ والله خلق كل دابة

من ماء فمنهم من يمشى على بطنه ومنهم من يمشى على رجلين

ومنهم من يمشى على اربع يخلق الله ما يشاء ان الله على كل

شىء قدير ◊ لقد انزلنا آيات مبينات والله يهدى

من يشاء الى صراط مستقيم ◊ ويقولون آمنا بالله وبالرسول

واطعنا ثم يتولى فريق منهم من بعد ذلك وما اولئك

بالمؤمنين ◊ واذا دعوا الى الله ورسوله ليحكم بينهم اذا

فريق منهم معرضون ◊ وان يكن لهم الحق يأتوا اليه

مذعنين ◊ أفى قلوبهم مرض أم ارتابوا أم يخافون ان

يحيف الله عليهم ورسوله بل اولئك هم الظالمون ◊ انما

كان قول المؤمنين اذا دعوا الى الله ورسوله ليحكم بينهم

أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۞ وَمَنْ يُطِعِ

که ایشان گویند شنیدیم و فرمان بردیم و این گروه ایشانند رستگاران و هر که فرمان برد

اللهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشَ اللهَ وَيَتَّقْهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ

خدا و پیغمبر اورا و بترسد از خدا و بپرهیزد از عصیان او پس این گروه ایشانند بمطلب رسندگان

وَأَقْسَمُوا بِاللهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ ۞ قُلْ لَا

و سوگند خوردند بخدا غایت کوشش سوگندان خود که البته اگر فرمائی ایشانرا هر آینه بیرون آیند بگو

تُقْسِمُوا طَاعَةٌ مَعْرُوفَةٌ إِنَّ اللهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۞ قُلْ أَطِيعُوا

سوگند مخورید مطلوب از شما فرمان برداری است نیکو بدرستیکه خدا آگاه است بانچه میکنید بگو فرمان برید

اللهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ

خدارا و فرمان برید پیغمبر اورا پس اگر رو گردانند پس جز این نیست که بر رسول است آنچه تکلیف کرده شده و بر شما

مَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ

آنچه تکلیف کرده شده اید و اگر فرمان برید رسول را راه یابید و نیست بر رسول مگر رسانیدن

الْمُبِينُ ۞ وَعَدَ اللهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

آشکار وعده داده خدا آنانرا که گرویده اند از شما و کرده اند کردارهای شایسته

لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ

که هر آینه خلافت دهد ایشانرا در روی زمین چنانکه خلیفه کردانید آنانرا که پیش از ایشان بودند و هر آینه

لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ

برای ایشان دین ایشانرا که پسندیده برای ایشان و هر آینه بدل دهد ایشانرا از پس ترس ایشان

أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ

ایمنی می پرستند مرا شرک نمی آورند بمن چیزی را و هر که کافر شود بعد از آن

فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۞ وَأَقِيمُوا الصَّلَوٰةَ وَآتُوا الزَّكَوٰةَ

پس این گروه ایشانند بیرون رفتگان از فرمان و بپا دارید نماز را و بدهید زکوة را

وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۞ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

و فرمان برید پیغمبر را تا شاید شما مرحوم شوید مپندارید آنانکه کافر شدند

مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ وَلَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۞ يَا أَيُّهَا

که فوت شوند عاجز کنندگان قدرت خدا در روی زمین و جای ایشان آتش است و هر آینه بد جای بازگشتن است ای گروهی

الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَأْذِنْكُمُ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ

که گرویده اید باید دستوری خواهند هنگام در آمدن از شما آنانرا که مالک شده است دستهای شما و آنانکه

يبلغوا الحلم منكم ثلث مرات من قبل صلوة الفجر وحين

نرسیده اند بکمال سه نوبت در شبانروزی پیش از نماز صبح و گاهی که

تضعون ثيابكم من الظهيرة ومن بعد صلوة العشاء ثلث

بنهید جامهای خود را از وقت نیمروز و بعد از نماز خفتن این سه وقت

عورات لكم ليس عليكم ولا عليهم جناح بعدهن طوافون

عورت است شما را نیست بر شما و نه بر ایشان حرجی بعد از این وقت طواف کنندگان اند

عليكم بعضكم على بعض كذلك يبين الله لكم الايات

بر شما بعضی از شما طواف اند بر بعضی دیگر همچنین بیان کند خدا برای شما اظهارها

والله عليم حكيم ۞ واذا بلغ الاطفال منكم الحلم فليستاذنوا

و خدا داناست درست کردار و چون برسند کودکان از شما بکمال بلوغ باید دستوری

كما استاذن الذين من قبلهم كذلك يبين الله لكم اياته

خواهند چنانکه دستوری خواستند آنانکه پیش از ایشان بوده اند همچنین بیان میکند خدا برای شما اظهارها

والله عليم حكيم ۞ والقواعد من النساء اللاتي لا يرجون

و خدا داناست درست کردار و زنان نشسته اند از حیض و از ولادت از زنانی که امید ندارند

نكاحا فليس عليهن جناح ان يضعن ثيابهن غير متبرجات

شوهری پس نیست بر ایشان حرجی اگر بگذارند جامهای خود را نه اظهار کنندگان

بزينة وان يستعففن خير لهن والله سميع عليم ۞ ليس

زینت خود را و اگر عفت خواهند بهتر است ایشان را و خدا شنوا و داناست نیست

على الاعمى حرج ولا على الاعرج حرج ولا على المريض

بر کور گناهی و نه بر لنگ گناهی و نه بر بیمار

حرج ولا على انفسكم ان تاكلوا من بيوتكم او بيوت ابائكم

گناهی و نه بر نفسهای شما که بخورید از خانهای خود یا خانهای پدران خود

او بيوت امهاتكم او بيوت اخوانكم او بيوت اخواتكم او بيوت

یا خانهای مادران خود یا خانهای برادران خود یا خانهای خواهران خود یا خانهای

اعمامكم او بيوت عماتكم او بيوت اخوالكم او بيوت خالاتكم

عموهای خود یا خانهای عمهای خود یا خانهای خالوهای خود یا خانهای خالهای خود

او ما ملكتم مفاتحه او صديقكم ليس عليكم جناح ان

یا خانه که مالک شدید کلیدهای آن را یا خانهای دوستان خود نیست بر شما گناهی که

تاكلوا

تاكلوا جميعا او اشتاتا فاذا دخلتم بيوتا فسلموا على انفسكم

تحية من عند الله مباركة طيبة كذلك يبين الله لكم

الايات لعلكم تعقلون ❖ انما المؤمنون الذين امنوا

بالله ورسوله واذا كانوا معه على امر جامع لم يذهبوا حتى

يستاذنوه ان الذين يستاذنونك اولئك الذين يؤمنون

بالله ورسوله فاذا استاذنوك لبعض شانهم فاذن لمن

شئت منهم واستغفر لهم الله ان الله غفور رحيم ❖

لا تجعلوا دعاء الرسول بينكم كدعاء بعضكم بعضا

قد يعلم الله الذين يتسللون منكم لواذا فليحذر الذين

يخالفون عن امره ان تصيبهم فتنة او يصيبهم عذاب

اليم ❖ الا ان لله ما في السموات والارض قد يعلم ما

انتم عليه ويوم يرجعون اليه فينبئهم بما عملوا والله بكل

شيء عليم

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

تبارك الذي نزل الفرقان على عبده ليكون للعالمين

خداوند افزون برکات خدایی که فرو فرستاد قران را بر بنده خود تا باشند مراین جهانیان را

نذيرا ◈ الذي له ملك السموات والارض ولم يتخذ ولدا

بیم نماینده آنکه مر او راست پادشاهی آسمانها و زمین و فرا نگرفته فرزندی

ولم يكن له شريك في الملك وخلق كل شيء فقدره تقديرا

و نبوده مر او را شریکی در پادشاهی و بدید کرد هر چیزی را پس اندازه او را مقرر کرد

واتخذوا من دونه الهة لا يخلقون شيئا وهم يخلقون ولا

و فرا گرفتند بغیر از او خدایانی که پدید نیاورند هیچ چیزی را و ایشان آفریده شده اند و

يملكون لانفسهم ضرا ولا نفعا ولا يملكون موتا ولا حيوة

مالک نیستند برای نفسهای خود زیانی و نه سودی و مالک نه اند مرانیدن را و زنده کردن

ولا نشورا ◈ وقال الذين كفروا ان هذا الا افك افتريه

و نه برانگیختن را و گفتند آنانکه کافر شدند نیست این قران مگر دروغی که بر بافته محمد ابرا

واعانه عليه قوم اخرون فقد جاءو ظلما وزورا ◈ وقالوا

و یاری کرده اند او را برین کار گروهی دیگر پس بتحقیق آمدند بگفتار ناسزا ستم و دروغ و گفتند

اساطير الاولين اكتتبها فهي تملى عليه بكرة واصيلا

این افسانهای پیشینیان است که نوشتن فرمود آنها را پس آن افسانها خوانده میشود بر محمد بامداد و شبانگاه

قل انزله الذي يعلم السر في السموات والارض انه كان

بگو فرو فرستاد آنکه میداند پنهانها را در آسمانها و زمین بدرستیکه او است

غفورا رحيما ◈ وقالوا مال هذا الرسول ياكل الطعام و

آمرزگار مهربان و گفتند چیست این مدعی رسالت را که میخورد طعام

يمشي في الاسواق لولا انزل اليه ملك فيكون معه نذيرا

و میرود در بازارها چرا فرو فرستاده نشد بسوی او فرشته تا باشد با او بیم نماینده

او يلقى اليه كنز او تكون له جنة ياكل منها وقال الظالمون

یا انداخته شود بسوی او گنجی یا باشد مر او را بوستانی که خورد از میوه آن و گفتند ستمکاران

ان تتبعون الا رجلا مسحورا ◈ انظر كيف ضربوا لك

پیروی نمی کنید مگر مردی که جادو کرده شده بنگر که چگونه زدند برای تو

الامثال فضلوا فلا يستطيعون سبيلا ◈ تبارك الذي

داستانها پس گمراه شدند پس نمی توانند یافت راهی خداوند هر چیز آنکه

إن شاء جعل لك خيرا من ذلك جنات تجري من تحتها الأنهار

ويجعل لك قصورا ۞ بل كذبوا بالساعة وأعتدنا لمن

كذب بالساعة سعيرا ۞ إذا رأتهم من مكان بعيد

سمعوا لها تغيظا وزفيرا ۞ وإذا ألقوا منها مكانا ضيقا

مقرنين دعوا هنالك ثبورا ۞ لا تدعوا اليوم ثبورا واحدا

وادعوا ثبورا كثيرا ۞ قل أذلك خير أم جنة الخلد التي

وعد المتقون كانت لهم جزاء ومصيرا ۞ لهم فيها ما يشاؤن

خالدين كان على ربك وعدا مسؤلا ۞ ويوم يحشرهم

وما يعبدون من دون الله فيقول أأنتم أضللتم عبادي

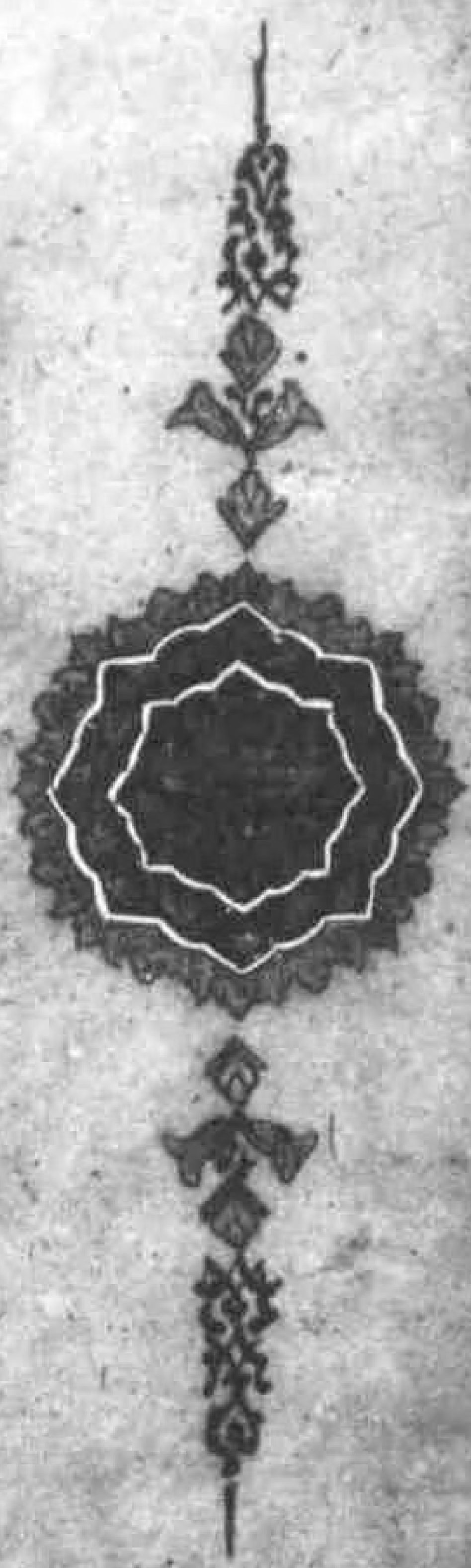
هؤلاء أم هم ضلوا السبيل ۞ قالوا سبحانك ما كان ينبغي

لنا أن نتخذ من دونك من أولياء ولكن متعتهم وآباءهم

حتى نسوا الذكر وكانوا قوما بورا ۞ فقد كذبوكم بما

تقولون فما تستطيعون صرفا ولا نصرا ومن يظلم منكم

نذقه عذابا كبيرا ۞ وما أرسلنا قبلك من المرسلين

إلا إنهم ليأكلون الطعام ويمشون في الأسواق وجعلنا

بعضكم لبعض فتنة أتصبرون وكان ربك بصيرا ۞

وقال الذين لا يرجون لقاءنا لولا أنزل علينا الملئكة أو

نرى ربنا لقد استكبروا في أنفسهم وعتوا عتوا كبيرا ۞

يوم يرون الملئكة لا بشرى يومئذ للمجرمين ويقولون

حجرا محجورا ۞ وقدمنا إلى ما عملوا من عمل فجعلناه هباء

منثورا ۞ أصحاب الجنة يومئذ خير مستقرا وأحسن

مقيلا ۞ ويوم تشقق السماء بالغمام ونزل الملئكة

تنزيلا ۞ الملك يومئذ الحق للرحمن وكان يوما على

الكافرين عسيرا ۞ ويوم يعض الظالم على يديه يقول يا

ليتني اتخذت مع الرسول سبيلا ۞ يا ويلتى ليتني لم أتخذ

فلانا خليلا ۞ لقد أضلني عن الذكر بعد إذ جاءني وكان

الشيطان للإنسان خذولا ۞ وقال الرسول يا رب إن

قومي اتخذوا هذا القرآن مهجورا ۞ وكذلك جعلنا

لكل

لكل نبي عدوا من المجرمين وكفى بربك هاديا ونصيرا

برای هر پیغمبری دشمنی از گناهکاران و بس است پروردگار تو برای راهنمای و مددکاری

وقال الذين كفروا لولا نزل عليه القرآن جملة واحدة

و گفتند آنانکه کافر شدند چرا فرود فرستاده نشد برو قرآن تمام آن یکبار واحده

كذلك لنثبت به فؤادك ورتلناه ترتيلا ولا يأتونك

همچنین متفرق فرستادیم قرآن را تا مطمئن داریم بآن دل ترا و بخوانیم شمرده شمرده خوانده و نه آرند بتو

بمثل الا جئناك بالحق واحسن تفسيرا الذين يحشرون

هیچ داستانی مگر آنکه آوردیم ما بتو در جواب آن سخن راستی و نیکوتر از روی لغت و بیان آنانکه گرد آورده خواهند

على وجوههم الى جهنم اولئك شر مكانا واضل سبيلا

بر رویهای ایشان بر زانو بسوی دوزخ این گروه بدترند جای ایشان و گمراه ترند براه

ولقد اتينا موسى الكتاب وجعلنا معه اخاه هرون

و بحقیقت دادیم بموسی تورات را و گردانیدیم با او برادر او هرون را

وزيرا فقلنا اذهبا الى القوم الذين كذبوا باياتنا

معاون و یاور پس گفتیم با ایشان بروید بسوی گروهی که دروغ انگاشتند آیتهای ما را

فدمرناهم تدميرا وقوم نوح لما كذبوا الرسل

پس گردانیدیم ایشان را هلاک کردنی و گروه نوح را چون تکذیب کردند پیغمبران را

اغرقناهم وجعلناهم للناس اية واعتدنا للظالمين

غرق کردیم ایشان را و گردانیدیم ایشان را برای مردمان دلیل عبرتی و آماده ساختیم برای ستمکاران

عذابا اليما وعادا وثمود واصحاب الرس وقرونا

عذابی دردناک و قوم عاد و گروه ثمود و خداوندان چاه را و اهل زمانها

بين ذلك كثيرا وكلا ضربنا له الامثال وكلا تبرنا

میانه او و این گروه که گفتیم بسیار و هریک را بدید کردیم برای او داستانها و هریک را هلاک کردیم

تتبيرا ولقد اتوا على القرية التي امطرت مطر السوء

هلاک کردنی و بحقیقت که آمدند قریش بر آن قریه که باریده شد بر ایشان باران بدی

افلم يكونوا يرونها بل كانوا لا يرجون نشورا واذا راوك

آیا پس نبودند قریش که ببینند آن ده را بلکه هستند که امید نمیدارند زندگی بعد از مرگ را و چون ببینند ترا

ان يتخذونك الا هزوا اهذا الذي بعث الله رسولا

نمی گیرند ترا مگر مسخره و افسوس گویند آیا این است که فرستاده خدا برسالت

إن كاد ليضلنا عن آلهتنا لولا أن صبرنا عليها وسوف

يعلمون حين يرون العذاب من أضل سبيلا ۞ أرأيت

من اتخذ إلهه هواه أفأنت تكون عليه وكيلا ۞ أم

تحسب أن أكثرهم يسمعون أو يعقلون إن هم إلا كالأنعام

بل هم أضل سبيلا ۞ ألم تر إلى ربك كيف مد الظل و

لو شاء لجعله ساكنا ثم جعلنا الشمس عليه دليلا ۞

ثم قبضناه إلينا قبضا يسيرا ۞ وهو الذي جعل لكم الليل

لباسا والنوم سباتا وجعل النهار نشورا ۞ وهو الذي

أرسل الرياح بشرا بين يدي رحمته وأنزلنا من السماء

ماء طهورا ۞ لنحيي به بلدة ميتا ونسقيه مما خلقنا أنعاما

وأناسي كثيرا ۞ ولقد صرفناه بينهم ليذكروا فأبى

أكثر الناس إلا كفورا ۞ ولو شئنا لبعثنا في كل قرية

نذيرا ۞ فلا تطع الكافرين وجاهدهم به جهادا كبيرا ۞

وهو الذي مرج البحرين هذا عذب فرات وهذا ملح أجاج

وجعل

وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَحْجُورًا ۞ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ

و پدید آورد میان آن هر دو دریا حاجزی و سابری ممنوع که مخلوط نشود با یکدیگر و اوست آنکه آفرید از

الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ۞

آب آدمی پس گردانید او را و صنف نسبی که از آن پدید و مادینه که شوهر از آن است پروردگار تو توانا

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَكَانَ

و می پرستند بغیر از خدا چیزی را که فائده نبخشد ایشان را و نه ضرر رساند ایشان را و هست

الْكَافِرُ عَلَى رَبِّهِ ظَهِيرًا ۞ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَ

کافر بر پروردگار خود یاری دهنده شیطان و نفرستادیم ترا مگر مژده دهنده و

نَذِيرًا ۞ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ

بیم نماینده بگو نمی خواهم از شما بر کار رسالت هیچ مزدی مگر کردار اگر خواهد فرا گیرد

إِلَى رَبِّهِ سَبِيلًا ۞ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ

بسوی پروردگار خود راهی در اعمال تو بر زنده پاینده که هرگز نمیرد و به پاکی یاد کن

بِحَمْدِهِ وَكَفَى بِهِ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا ۞ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ

بستایش او و بسنده است خدا بگناهان بندگان خود جهت آگاهی آنکه آفرید آسمانها

وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ

و زمین و آنچه را که در میان آنهاست در شش روز پس مستولی شد بر عرش

الرَّحْمَنُ فَاسْأَلْ بِهِ خَبِيرًا ۞ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ

خداوند بخشاینده است پس بپرس از این سخن از دانا و چون گفته شود بایشان اگر سجده کنید برای خداوند بخشاینده

قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ۞ تَبَارَكَ

گویند و چیست رحمن آیا سجده کنیم آن چیز را که می فرمایی تو ما را و زیاده گردانید ایشان را از الفرقت از ایمان خداوند برکت

الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا

بسیار است آنکه پدید آورد در آسمان برجها دوازده گانه و پدید آورد در آن چراغی یعنی آفتاب و ماهی

مُنِيرًا ۞ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِمَنْ أَرَادَ

روشن و اوست آنکه گردانید شب و روز را قائم مقام یکدیگر برای آنکه خواهد

أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ۞ وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ

پند گیرد یا خواهد سپاسگزاری او را و بندگان خدای بخشاینده آنانند که راه می روند

عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا

بر روی زمین با فروتنی و سکینه و آرام و چون مشافهه سخن گویند با ایشان نادانان گویند سلام کردیم سلام کردنی

وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ۞ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ

رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ۞

إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۞ وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ

يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَٰلِكَ قَوَامًا ۞ وَالَّذِينَ لَا

يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ

اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَٰلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ۞

يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا ۞

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ

سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۞ وَمَنْ تَابَ

وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا ۞ وَالَّذِينَ لَا

يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا ۞ وَ

الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا

قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ۞ أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ

الغرفة

الغرفة بما صبروا ويلقون فيها تحية وسلاما ۞ خالدين

فيها حسنت مستقرا ومقاما ۞ قل ما يعبؤا بكم

ربي لولا دعاؤكم فقد كذبتم فسوف يكون لزاما

بسم الله الرحمن الرحيم

طسم ۞ تلك آيات الكتاب المبين ۞ لعلك باخع

نفسك الا يكونوا مؤمنين ۞ ان نشأ ننزل عليهم من

السماء آية فظلت اعناقهم لها خاضعين ۞ وما

يأتيهم من ذكر من الرحمن محدث الا كانوا عنه

معرضين ۞ فقد كذبوا فسيأتيهم انباء ما كانوا به

يستهزءون ۞ اولم يروا الى الارض كم انبتنا فيها من

كل زوج كريم ۞ ان في ذلك لآية وما كان اكثرهم

مؤمنين ۞ وان ربك لهو العزيز الرحيم ۞ واذ نادى

ربك موسى ان ائت القوم الظالمين ۞ قوم فرعون

الا يتقون ۞ قال رب اني اخاف ان يكذبون ۞ ويضيق

ای نمی پرهیزند از عذاب گفت موسی ای پروردگار من بدرستی که من میترسم که تکذیب کنند مرا و تنگ شود

صدري ولا ينطلق لساني فارسل الى هرون ۞ ولهم علي

سینه من و روان نشود زبان من پس بفرست بسوی هارون و مر ایشان را بر من

ذنب فاخاف ان يقتلون ۞ قال كلا فاذهبا باياتنا انا

گناهی است پس میترسم که بکشند مرا گفت خدا نه چنان است پس بروید بمعجزهای ما بدرستی که ما

معكم مستمعون ۞ فاتيا فرعون فقولا انا رسول رب

با شما شنونده ایم پس بروید بسوی فرعون پس بگویید بدرستی که ما فرستاده پروردگار

العالمين ۞ ان ارسل معنا بني اسرائيل ۞ قال الم نربك

عالمیانیم که بفرست بسوی فلسطین با ما فرزندان یعقوب را گفت فرعون آیا تربیت نکردیم ترا

فينا وليدا ولبثت فينا من عمرك سنين ۞ وفعلت

میان خود در حال کودکی و درنگ کردی در میان ما از مدت عمر خود سالها و کردی

فعلتك التي فعلت وانت من الكافرين ۞ قال فعلتها

آن کردار بد خود را که کردی و حال آنکه تو از منکران نعمتهای ما بودی گفت موسی کردم آن کار را

اذا وانا من الضالين ۞ ففررت منكم لما خفتكم فوهب

آنگاه و حال آنکه من از خطاکاران بودم پس گریختم از شما چون ترسیدم از شما پس بخشید

لي ربي حكما وجعلني من المرسلين ۞ وتلك نعمة تمنها

پروردگار من فهم و حکمت را و گردانید مرا از پیغمبران و این تربیت نعمتی است که منت می نهی

علي ان عبدت بني اسرائيل ۞ قال فرعون وما رب

بر من آن است که بنده کردی فرزندان یعقوب را گفت فرعون و چیست پروردگار

العالمين ۞ قال رب السموات والارض وما بينهما

عالمیان گفت پروردگار آسمانها و زمین و آنچه در میانه ایشان است

ان كنتم موقنين ۞ قال لمن حوله الا تستمعون ۞ قال

اگر هستید از اهل یقین گفت فرعون با آنکه گرداگرد او بودند آیا نمی شنوید گفت

ربكم ورب اباىكم الاولين ۞ قال ان رسولكم الذي

موسی پروردگار شما و پروردگار پدران شما آن پیشینیان گفت فرعون بدرستی که پیغمبر شما که

ارسل اليكم لمجنون ۞ قال رب المشرق والمغرب وما

فرستاده شده بسوی شما هر آینه دیوانه است گفت موسی که پروردگار جای طلوع و غروب و آنچه

بينهما

بينهما ان كنتم تعقلون ۞ قال لئن اتخذت الها غيري

لاجعلنك من المسجونين ۞ قال اولو جئتك بشيء مبين

قال فأت به ان كنت من الصادقين ۞ فالقى عصاه فاذا

هي ثعبان مبين ۞ ونزع يده فاذا هي بيضاء للناظرين

قال للملا حوله ان هذا لساحر عليم ۞ يريد ان يخرجكم

من ارضكم بسحره فماذا تامرون ۞ قالوا ارجه واخاه

وابعث في المدائن حاشرين ۞ ياتوك بكل سحار عليم

فجمع السحرة لميقات يوم معلوم ۞ وقيل للناس هل

انتم مجتمعون ۞ لعلنا نتبع السحرة ان كانوا هم الغالبين

فلما جاء السحرة قالوا لفرعون ائن لنا لاجرا ان كنا نحن

الغالبين ۞ قال نعم وانكم اذا لمن المقربين ۞

قال لهم موسى القوا ما انتم ملقون ۞ فالقوا حبالهم

وعصيهم وقالوا بعزة فرعون انا لنحن الغالبون ۞

فالقى موسى عصاه فاذا هي تلقف ما يافكون ۞

فألقي السحرة ساجدين ۞ قالوا آمنا برب العالمين ۞ رب

موسى وهرون ۞ قال آمنتم له قبل أن آذن لكم إنه

لكبيركم الذي علمكم السحر فلسوف تعلمون لأقطعن

أيديكم وأرجلكم من خلاف ولأصلبنكم أجمعين ۞ قالوا

لا ضير إنا إلى ربنا منقلبون ۞ إنا نطمع أن يغفر لنا ربنا

خطايانا أن كنا أول المؤمنين ۞ وأوحينا إلى موسى أن

أسر بعبادي إنكم متبعون ۞ فأرسل فرعون في المدائن

حاشرين ۞ إن هؤلاء لشرذمة قليلون ۞ وإنهم لنا

لغائظون ۞ وإنا لجميع حاذرون ۞ فأخرجناهم من

جنات وعيون ۞ وكنوز ومقام كريم ۞ كذلك و

أورثناها بني إسرائيل ۞ فأتبعوهم مشرقين ۞ فلما

تراءى الجمعان قال أصحاب موسى إنا لمدركون ۞ قال كلا

إن معي ربي سيهدين ۞ فأوحينا إلى موسى أن اضرب

بعصاك البحر فانفلق فكان كل فرق كالطود العظيم ۞

وأورثنا

وازلفنا ثم الآخرين ۞ وانجينا موسى ومن معه اجمعين

ثم اغرقنا الآخرين ۞ ان في ذلك لآية وما كان اكثرهم

مؤمنين ۞ وان ربك لهو العزيز الرحيم ۞ واتل عليهم

نبا ابراهيم ۞ اذ قال لابيه وقومه ما تعبدون ۞ قالوا

نعبد اصناما فنظل لها عاكفين ۞ قال هل يسمعونكم اذ

تدعون ۞ او ينفعونكم او يضرون ۞ قالوا بل وجدنا آباءنا

كذلك يفعلون ۞ قال افرايتم ما كنتم تعبدون ۞ انتم

وآباؤكم الاقدمون ۞ فانهم عدو لي الا رب العالمين

الذي خلقني فهو يهدين ۞ والذي هو يطعمني ويسقين

واذا مرضت فهو يشفين ۞ والذي يميتني ثم يحيين ۞

والذي اطمع ان يغفر لي خطيئتي يوم الدين ۞ رب هب

لي حكما والحقني بالصالحين ۞ واجعل لي لسان صدق

في الآخرين ۞ واجعلني من ورثة جنة النعيم ۞ واغفر

لابي انه كان من الضالين ۞ ولا تخزني يوم يبعثون

يَوْمَ لَا يَنفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ۞ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ
امروز که هیچ سود ندهد خواسته و نه فرزندان مگر کسی که بیاید نزد خدا با دل سلامت

وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ۞ وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ ۞
و نزدیک کرده شود بهشت برای پرهیزگاران و آشکار کرده شود دوزخ برای گمراهان

وَقِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ ۞ مِن دُونِ اللَّهِ هَلْ
و گفته شود مر ایشان را که کجا است آنچه بودید که می پرستیدید بجز از خدا هیچ

يَنصُرُونَكُمْ أَوْ يَنتَصِرُونَ ۞ فَكُبْكِبُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ۞
مدد میکنند شما را یا مدد می یابند پس نگونسار افکنده شوند در دوزخ ایشان و گمراهان

وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ۞ قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ۞ تَاللَّهِ
و لشکرهای شیطان همگی گویند ایشان و حال ایشان در دوزخ مجادله نمایند بحق خدا

إِن كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۞ إِذْ نُسَوِّيكُم بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۞
بدرستی که بودیم ما هر آینه در گمراهی هویدا آنگاه که برابر میکردیم شما را با پروردگار عالمیان

وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ۞ فَمَا لَنَا مِن شَافِعِينَ ۞ وَلَا
و گمراه نکردند ما را مگر گناهکاران پس نیست ما را هیچ شفاعت خواهان و نه

صَدِيقٍ حَمِيمٍ ۞ فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۞
دوستی نزدیک پس اگر هست مر ما را بار دیگر تا می شدیم از گروندگان

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ۞ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ
بدرستی که در این واقعه هر آینه معجزه ایست و نبودند بیشتر ایشان گروندگان و بدرستی که پروردگار تو هر آینه

الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۞ كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ۞ إِذْ قَالَ لَهُمْ
اوست غالب مهربان بدروغ نسبت دادند قوم نوح پیغمبران را چون گفت مر ایشان را

أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ۞ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۞ فَاتَّقُوا
برادر ایشان نوح آیا نمی ترسید از عذاب بدرستی که من مر شما را پیغمبرم با امانت پس بترسید

اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ۞ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا
از عذاب خدا و فرمان برید مرا و نمی خواهم از شما بر این کار هیچ مزدی نیست مزد من

عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۞ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ۞ قَالُوا أَنُؤْمِنُ
بر پروردگار عالمیان پس بترسید از عذاب خدا و فرمان برید مرا گفتند آیا ایمان آوریم

لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ ۞ قَالَ وَمَا عِلْمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
برای تو و حال آنکه پیروی تو کردند خسیسان گفت نوح و چه خبر است مرا به آنچه هستند که میکنند

إن حسابهم إلا على ربي لو تشعرون ۞ وما أنا بطارد المؤمنين

نیست محاسبه ایشان مگر بر پروردگار من اگر بیابید و نیستم من راننده گروندگان را

إن أنا إلا نذير مبين ۞ قالوا لئن لم تنته يا نوح لتكونن

نیستم من مگر بیم نماینده هویدا گفتند البته اگر باز نه ایستی از گفتار خود ای نوح هر آینه هستی

من المرجومين ۞ قال رب إن قومي كذبون ۞ فافتح بيني و

از سنگسار رانندگان گفت نوح ای پروردگار من بدرستیکه قوم من تکذیب کردند مرا پس حکم کن میان من و

بينهم فتحا ونجني ومن معي من المؤمنين ۞ فأنجيناه ومن

میانه ایشان حکم کردنی و برهان مرا و هر که با من است از گروندگان پس رهانیدیم اورا و هر که

معه في الفلك المشحون ۞ ثم أغرقنا بعد الباقين ۞ إن في

که با او بود در کشتی که مملو بود از حیوانات پس غرق نمودیم پس از آن باقی قوم اورا بدرستیکه در

ذلك لآية وما كان أكثرهم مؤمنين ۞ وإن ربك لهو

این واقعه هر آینه معجزه ایست و نبودند بیشتر ایشان گروندگان و بدرستیکه پروردگار تو هر آینه

العزيز الرحيم ۞ كذبت عاد المرسلين ۞ إذ قال لهم أخوهم

غالب مهربان بدروغ نسبت دادند قوم عاد فرستادگان را چون گفت مر ایشان را برادر ایشان

هود ألا تتقون ۞ إني لكم رسول أمين ۞ فاتقوا الله و

هود آیا نمی ترسید از عذاب خدا بدرستیکه من مر شما را پیغمبرم از خدا امین پس بپرهیزید از عذاب خدا و

أطيعون ۞ وما أسألكم عليه من أجر إن أجري إلا

فرمان برید مرا و نمیخواهم از شما بر این کار هیچ مزدی نیست مزد من مگر

على رب العالمين ۞ أتبنون بكل ريع آية تعبثون ۞ و

بر پروردگار عالمیان آیا بنا می کنید بر هر مکانی ... بازی می کنید و

تتخذون مصانع لعلكم تخلدون ۞ وإذا بطشتم بطشتم

میسازید قصرها یا درباغها تا شما جاوید می مانید و هر گاه بگیرید بعقوبت ...

جبارين ۞ فاتقوا الله وأطيعون ۞ واتقوا الذي أمدكم

... پس بپرهیزید از عذاب خدا و فرمان برید مرا و بپرهیزید از عذاب آنکه مدد کرد

بما تعلمون ۞ أمدكم بأنعام وبنين ۞ وجنات وعيون

... بچهارپایان و فرزندان و بوستانها و چشمه سارها

إني أخاف عليكم عذاب يوم عظيم ۞ قالوا سواء علينا

بدرستیکه من میترسم بر شما از عذاب روزی با عظمت گفتند برابر است بر ما

أَوَعَظْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ۞ إِنْ هَٰذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ

خواه پند دهی یا نباشی از پند دهندگان نیست این دین ما مگر عادت پیشینیان

وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ۞ فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً

و نیستیم ما عذاب یافتگان پس تکذیب نمودند او را پس هلاک کردیم ایشان را بدرستی که در این قصه هر آینه

وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۞ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

قدرت و نشدند بیشتر ایشان گروندگان و بدرستی که پروردگار تو هر آینه او است غالب مهربان

كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ۞ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ

بدروغ نسبت داد قوم ثمود پیغمبران را چون گفت با ایشان اخی از ایشان صالح آیا نمی‌ترسید از عذاب

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۞ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ۞ وَمَا أَسْأَلُكُمْ

بدرستی که من مر شما را فرستاده‌ام از نزد خدا با امانت پس بترسید از عذاب خدا و فرمان برید مرا و نمی خواهم از شما

عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۞ أَتُتْرَكُونَ

بر این کار هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر پروردگار عالمیان آیا واگذاشته شوید

فِي مَا هَاهُنَا آمِنِينَ ۞ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۞ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ

در نعمتها که در اینجاست با ایمنی و امان در بوستانها و چشمه سارها و کشت زارها و نخلستانها

طَلْعُهَا هَضِيمٌ ۞ وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَارِهِينَ ۞

که بار او برهم و با لطافت است و می‌تراشید از کوهها خانها استادکاران

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ۞ وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ۞ الَّذِينَ

پس بترسید از عذاب خدا و فرمان برید و فرمان مبرید فرمان اسراف کاران را که

يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ۞ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ

تباهی نمایند در روی زمین و هیچ اصلاح نمی کنند گفتند جز این نیست که تو از

الْمُسَحَّرِينَ ۞ مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأْتِ بِآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ

جادو کرده شدگان نیستی تو مگر آدمی مانند ما پس بیار معجزه اگر هستی از

الصَّادِقِينَ ۞ قَالَ هَٰذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ

راستگویان گفت صالح این شتر ماده است که مر او راست بهره از آب و مر شما راست آب در روز معین

وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۞ فَعَقَرُوهَا

و مرسانید او را به هیچ گزندی که پس فرا گیرد شما را عذاب روزی با عظمت پس بکشتند آن ماده را

فَأَصْبَحُوا نَادِمِينَ ۞ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً

پس صبح کردند از آن پشیمان پس گرفت ایشان را عذاب بدرستی که در این عذاب هر آینه نشانه قدرت

وما كان أكثرهم مؤمنين ۞ وإن ربك لهو العزيز الرحيم

و نبودند بیشتر ایشان گروندگان ۞ و بدرستی که پروردگار تو هر آینه اوست غالب مهربان

كذبت قوم لوط المرسلين ۞ إذ قال لهم أخوهم لوط ألا

تکذیب کردند قوم لوط پیغمبران را چون گفت با ایشان یکی از ایشان لوط آیا نمی ترسید

تتقون ۞ إني لكم رسول أمين ۞ فاتقوا الله وأطيعون

از عذاب خدا بدرستی که من مر شما را پیغمبرم با امانت پس بترسید از عذاب خدا و فرمان

وما أسألكم عليه من أجر إن أجري إلا على رب العالمين

و نمیخواهم از شما بر این کار هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر پروردگار عالمیان

أتأتون الذكران من العالمين ۞ وتذرون ما خلق لكم

آیا میآیید بر نرینگان از جهانیان و میگذارید آنچه را آفریده برای شما

ربكم من أزواجكم بل أنتم قوم عادون ۞ قالوا لئن لم تنته

پروردگار شما از زنان شما نه که شما گروهید از حد درگذرندگان گفتند اگر باز نه ایستی از گفتار خود

يا لوط لتكونن من المخرجين ۞ قال إني لعملكم من القالين

ای لوط هر آینه باشی از رانده شدگان گفت لوط بدرستی که من مر کردار شما را از دشمنانم

رب نجني وأهلي مما يعملون ۞ فنجيناه وأهله أجمعين

ای پروردگار من برهان مرا و کسان مرا از آنچه میکنند پس برهانیدیم او را و کسان او را همه

إلا عجوزا في الغابرين ۞ ثم دمرنا الآخرين ۞ وأمطرنا

مگر زنی که در میان باقی ماندگان در عذاب بود پس هلاک کردیم دیگران را و بارانیدیم

عليهم مطرا فساء مطر المنذرين ۞ إن في ذلك لآية وما

بر ایشان بارانی از سنگ پس بد باران بیم داده شدگان بدرستی که در این قصه هر آینه نشانه ایست و

كان أكثرهم مؤمنين ۞ وإن ربك لهو العزيز الرحيم

نبودند بیشتر ایشان گروندگان و بدرستی که پروردگار تو هر آینه اوست غالب مهربان

كذب أصحاب الأيكة المرسلين ۞ إذ قال لهم شعيب ألا

دروغ انگاشتند یاران بیشه پیغمبران را چون گفت ایشان را شعیب ای

تتقون ۞ إني لكم رسول أمين ۞ فاتقوا الله وأطيعون

نمی ترسید از عذاب بدرستی که من مر شما را پیغمبرم با امانت پس بترسید از عذاب خدا و فرمان برید مرا

وما أسألكم عليه من أجر إن أجري إلا على رب العالمين

و نمیخواهم از شما بر این کار هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر پروردگار جهانیان

أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ۞ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ

تمام دهید پیمانه را و مباشید از کاهندگان بها‌ها و وزن کنید بترازوی

الْمُسْتَقِيمِ ۞ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ

راست و کم مکنید برای مردمان اجناس ایشان را و زیادتی مکنید در روی زمین

مُفْسِدِينَ ۞ وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ الْأَوَّلِينَ ۞

حال آنکه باشید تباه کاران و بترسید از آنکه آفرید شما را و گروه بسیار پیشینیان را

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ۞ وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَإِنْ

گفتند جز این نیست که تو از جادو کرده شدگانی و نیستی تو مگر آدمی مانند ما و بدرستی که

نَظُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ۞ فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسَفًا مِنَ السَّمَاءِ

می پنداریم ترا هر آینه از دروغگویان پس فرو د آور بر ما ابر آتشی از آسمان

إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۞ قَالَ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ۞

اگر هستی تو از راستگویان گفت پروردگار من داناتر است بآنچه میکنید

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ

پس تکذیب کردند او را پس فرا گرفت ایشان را عذاب روز عظمت و مهابت بدرستیکه در این عذاب روزی با عظمت

عَظِيمٍ ۞ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۞

و مهابت بدرستیکه در این واقعه هر آینه نشانه قدرت است و نبودند بیشتر ایشان گروندگان

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۞ وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ

و بدرستیکه پروردگار تو هر آینه اوست غالب مهربان و بدرستی که این قرآن فرستاده شده هر آینه از پروردگار جهانیان

نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ۞ عَلَىٰ قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ ۞

فرود آورد او را جبرئیل با امانت بر دل تو تا باشی از جمله بیم نمایندگان

بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ۞ وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ۞ أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ

بلغت عربی هویدا در دلالت و بدرستی که ذکر قرآن هر آینه در کتابهای پیشینیان است آیا نبود کفار قریش را

آيَةً أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ ۞ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ

دلیلی بر صدق قرآن آنکه میدانند [illegible] فرزندان یعقوب و اگر [illegible] بر بعضی از غیر عرب

فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ ۞ كَذَٰلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ

پس تلاوت [illegible] نبودند بآن گروندگان همچنین در آوردیم [illegible] در دلهای

الْمُجْرِمِينَ ۞ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ۞ فَيَأْتِيَهُمْ

گناهکاران ایمان نیاورند بآن تا آنگاه که ببینند عذاب دردناک پس آید بایشان

بغتة

بغتة وهم لا يشعرون ۞ فيقولوا هل نحن منظرون ۞ أفبعذابنا

يستعجلون ۞ أفرأيت إن متعناهم سنين ۞ ثم جاءهم ما كانوا

يوعدون ۞ ما أغنى عنهم ما كانوا يمتعون ۞ وما أهلكنا من

قرية إلا لها منذرون ۞ ذكرى وما كنا ظالمين ۞

وما تنزلت به الشياطين ۞ وما ينبغي لهم وما يستطيعون

إنهم عن السمع لمعزولون ۞ فلا تدع مع الله إلها آخر فتكون

من المعذبين ۞ وأنذر عشيرتك الأقربين ۞ واخفض

جناحك لمن اتبعك من المؤمنين ۞ فإن عصوك فقل إني

بريء مما تعملون ۞ وتوكل على العزيز الرحيم ۞ الذي يراك

حين تقوم ۞ وتقلبك في الساجدين ۞ إنه هو السميع العليم

هل أنبئكم على من تنزل الشياطين ۞ تنزل على كل أفاك

أثيم ۞ يلقون السمع وأكثرهم كاذبون ۞ والشعراء يتبعهم

الغاوون ۞ ألم تر أنهم في كل واد يهيمون ۞ وأنهم يقولون

ما لا يفعلون ۞ إلا الذين آمنوا وعملوا الصالحات وذكروا

الله كثيرا وانتصروا من بعد ما ظلموا وسيعلم الذين ظلموا اي

منقلب ينقلبون

بسم الله الرحمن الرحيم

طس تلك ايات القران وكتاب مبين هدى وبشرى

للمؤمنين الذين يقيمون الصلوة ويؤتون الزكوة وهم

بالاخرة هم يوقنون ان الذين لا يؤمنون بالاخرة زينا لهم

اعمالهم فهم يعمهون اولئك الذين لهم سوء العذاب

وهم في الاخرة هم الاخسرون وانك لتلقى القران من لدن

حكيم عليم اذ قال موسى لاهله اني انست نارا ساتيكم

منها بخبر او اتيكم بشهاب قبس لعلكم تصطلون فلما

جاءها نودي ان بورك من في النار ومن حولها وسبحان

الله رب العالمين يا موسى انه انا الله العزيز الحكيم

والق عصاك فلما راها تهتز كانها جان ولى مدبرا ولم

يعقب يا موسى لا تخف اني لا يخاف لدي المرسلون

إِلَّا مَن ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ سُوٓءٍ فَإِنِّي غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۞

لیکن هر که ستم کرد پس بدل آورد توبه را پس از گناه پس بدرستی که من آمرزنده مهربانم

وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَآءَ مِنْ غَيْرِ سُوٓءٍ فِي تِسْعِ

و در آور دست خود را در گریبان خود تا بیرون آید نورانی بی عیب و نقصی از جمله معجزات نه گانه

ءَايَاتٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ۞ فَلَمَّا

بر سوی فرعون و گروه بدرستی که ایشان هستند بر مردمان رفته گان از فرمان پس چون

جَآءَتْهُمْ ءَايَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَٰذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ۞ وَجَحَدُوا بِهَا

فرعون آمد ویرا معجزه ای حال آنکه روشن بودند گفتند این جادوئیست هویدا و انکار کردند معجزه را

وَاسْتَيْقَنَتْهَآ أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

حال آنکه یقین دانستند صحت آنها را نفسهای ایشان از روی ستم و گردنکشی پس بنگر که چگونه است آخر کار تباه کاران

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي

و بتحقیق که دادیم داود و سلیمان را دانشی عظیم پس گفتند سپاس مر خدای را که

فَضَّلَنَا عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ ۞ وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ

فزونی داد ما را بر بسیاری از بندگان خود که گروندگانند و میراث برد سلیمان

دَاوُدَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا مَنطِقَ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِن

از داود و گفت سلیمان ای گروه مردمان آموخته شده ایم زبان مرغان را و عطا کرده شده ایم از

كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ ۞ وَحُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ

هر چیزی بدرستی که این هر اینه آنست فضیلتی روشن و گرد آورده شد برای سلیمان لشکرهای او

مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ۞ حَتَّىٰ إِذَآ أَتَوْا عَلَىٰ

از دیوان و آدمیان و مرغان پس ایشان باز داشته شده بودند تا چون آمدند بر

وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْ

وادی مورچه گان گفت مورچه ای گروه مورچه گان در آیید در خانهای خود

لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۞ فَتَبَسَّمَ

تا نشکنند شما را سلیمان و لشکریان او و حال آنکه ایشان ندانند پس لب خنده نمود

ضَاحِكًا مِّن قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي

خنده نمود سلیمان از قول مورچه و گفت ای پروردگار من در دل من انداز که سپاس گذارم نعمت ترا که

أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي

انعام نمودی بر من و بر پدر و مادر و آنکه کنم شایسته که پسندی آنرا و در آور مرا

برحمتك في عبادك الصالحين ۞ وتفقد الطير فقال

بخشایش خود در زمره بندگان تو که شایستگانند و تفحص مرغان نمود پس گفت

مالي لا ارى الهدهد ام كان من الغائبين ۞ لاعذبنه

چیست مرا که نمی‌بینم هدهد را نه بلکه هست از غایب شدگان هرآینه عذاب کنم

عذابا شديدا او لاذبحنه او لياتيني بسلطان مبين ۞

عذابی سخت یا البته بکشم او را یا هرآینه آورد بمن عذری روشن

فمكث غير بعيد فقال احطت بما لم تحط به وجئتك من

پس درنگ نمود هدهد زمانی اندک پس گفت با سلیمان دانا شدم بانچه دانا نه بان و آوردم ترا از

سبا بنبا يقين ۞ اني وجدت امراة تملكهم واوتيت

شهر سبا خبر مطابق واقع بدرستی که یافتم زنی را که پادشاه ایشان و داده شده

من كل شيء ولها عرش عظيم ۞ وجدتها وقومها يسجدون

از هر نعمتی و مر او راست سریری بزرگ یافتم آن زن را و قوم او را که سجده میکنند

للشمس من دون الله وزين لهم الشيطان اعمالهم

مر آفتاب را بجز از خدا و آراسته برای ایشان دیو رجیم کردهای ایشان را

فصدهم عن السبيل فهم لا يهتدون ۞ الا يسجدوا لله

پس بازداشت ایشان را از راه حق پس ایشان راه نمی‌یابند بایستی که سجده کنند خدای را

الذي يخرج الخبء في السموات والارض ويعلم ما تخفون

که بیرون میاورد نهان را در آسمانها و زمین و میداند آنچه پنهان میکنید

وما تعلنون ۞ الله لا اله الا هو رب العرش العظيم ۞

و آنچه را آشکار میکنید خدا نیست معبودی سزای پرستش مگر او که پروردگار عرش بزرگ است

قال سننظر اصدقت ام كنت من الكاذبين ۞ اذهب

گفت سلیمان زود باشد که ببینیم آیا راست گفتی یا هستی از جمله دروغ گویان برو

بكتابي هذا فالقه اليهم ثم تول عنهم فانظر ماذا يرجعون

این نامه مرا پس بینداز آنرا بسوی ایشان پس بازگرد از ایشان پس بنگر که چه میگویند بایکدیگر

قالت يا ايها الملؤا اني القي الي كتاب كريم ۞ انه من

گفت بلقیس ای گروه اشراف بدرستی که من انداخته شد بسوی من نامه گرامی بدرستی این نامه از

سليمن وانه بسم الله الرحمن الرحيم ۞

سلیمان است و بدرستی که نامه است بنام خدای بخشاینده مهربان

الا تعلوا علي واتوني مسلمين ۞ قالت يا ايها الملؤا افتوني

في امري ما كنت قاطعة امرا حتى تشهدون ۞ قالوا نحن

اولوا قوة واولوا باس شديد والامر اليك فانظري ما

ذا تامرين ۞ قالت ان الملوك اذا دخلوا قرية افسدوها

وجعلوا اعزة اهلها اذلة وكذلك يفعلون ۞ و

اني مرسلة اليهم بهدية فناظرة بم يرجع المرسلون ۞

فلما جاء سليمن قال اتمدونن بمال فما اتني الله خير

مما اتيكم بل انتم بهديتكم تفرحون ۞ ارجع اليهم فلناتينهم

بجنود لا قبل لهم بها ولنخرجنهم منها اذلة وهم صاغرون

قال يا ايها الملؤا ايكم ياتيني بعرشها قبل ان ياتوني مسلمين

قال عفريت من الجن انا اتيك به قبل ان تقوم من مقامك

واني عليه لقوي امين ۞ قال الذي عنده علم من

الكتاب انا اتيك به قبل ان يرتد اليك طرفك فلما راه

مستقرا عنده قال هذا من فضل ربي ليبلوني ءاشكر

أم أكفر ومن شكر فإنما يشكر لنفسه ومن كفر فإن ربي غني

كريم ۞ قال نكروا لها عرشها ننظر أتهتدي أم تكون من

الذين لا يهتدون ۞ فلما جاءت قيل أهكذا عرشك

قالت كأنه هو وأوتينا العلم من قبلها وكنا مسلمين ۞

وصدها ما كانت تعبد من دون الله إنها كانت من قوم

كافرين ۞ قيل لها ادخلي الصرح فلما رأته حسبته لجة

وكشفت عن ساقيها قال إنه صرح ممرد من قوارير ۞ قالت

رب إني ظلمت نفسي وأسلمت مع سليمان لله رب العالمين

ولقد أرسلنا إلى ثمود أخاهم صالحا أن اعبدوا الله

فإذا هم فريقان يختصمون ۞ قال يا قوم لم تستعجلون

السيئة قبل الحسنة لولا تستغفرون الله لعلكم ترحمون

قالوا اطيرنا بك وبمن معك قال طائركم عند الله بل أنتم

قوم تفتنون ۞ وكان في المدينة تسعة رهط يفسدون

في الأرض ولا يصلحون ۞ قالوا تقاسموا بالله لنبيتنه وأهله

ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ

پس هرآینه گوییم الله با خواستگار او که ما حاضر نبودیم جای کشته شدن کسان او را و بدرستی که ما هرآینه از راستگویانیم

وَمَكَرُوا مَكْرًا وَمَكَرْنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۞ فَانْظُرْ

و حیله کردند در حال او حیله عظیمی و جزای کر ایشان دادیم جزای بدی و ایشان نمیدانند پس بنگر

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَّا دَمَّرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ

چگونه بود انجام حیله ایشان که هلاک کردیم ایشانرا و قوم ایشانرا همه

فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ

پس اینست خانهای ایشان افتاده بسبب ستمی که کردند بدرستی که درین نشانه قدرتست برای گروهی

يَعْلَمُونَ ۞ وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ۞ وَلُوطًا إِذْ

که میدانند و رهانیدیم آنانرا که گرویدند بصالح و بودند که پرهیز میکردند از عذاب و یاد کن لوط را

قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ۞ أَئِنَّكُمْ

چون گفت بگروه خود آیا می آیید بکار زشت و حال آنکه شما می بینید و میدانید قبح او را آیا بدرستی شما

لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ

هرآینه می آیید بمردان از روی شهوت نفس از غیر زنان بلکه شما گروهی نادانید

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِنْ

پس نبود جواب قوم او مگر آنکه گفتند آواره سازید خانواده لوط را از

قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ۞ فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا

شهر خود بدرستی که ایشان مردمانند که دعوی طهارت میکنند پس رهانیدیم او را و کسان او را مگر

امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَاهَا مِنَ الْغَابِرِينَ ۞ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا

زنش که تقدیر فرمودیم او را از جمله باز ماندگان در عذاب و بباران کردیم بر ایشان [illegible]

فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ۞ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ

پس بد باران بیم شدگان بگو سپاس مر خدای را و رحمت خدا بر بندگان او آنکه

اصْطَفَى آللَّهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ ۞ أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ

برگزید خدا آیا بهترست یا آنچه او را شریک او میدانند آیا کسی که آفرید آسمانها

وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ

و زمین را و فرو فرستاد برای شما از آسمان آب را پس رویانیدیم بآن آب بوستانهای خداوند

بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا أَإِلَهٌ مَعَ اللَّهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ

خوبی و خرمی نسزد مر شما را که برویانید درخت او را آیا معبودی دیگرست با خدا بلکه ایشان گروهی

يعدلون ۞ أمن جعل الارض قرارا وجعل خلالها انهارا

کی انحراف میورزند از فرمان حق یا انکه گردانید زمین را آرامگاهی و پدید کرد در میان آن نهرها

وجعل لها رواسي وجعل بين البحرين حاجزا ءاله مع الله

و افرید برای آن لنگرها از کوهها و پدید کرد میان دو دریا شیرین و شور حاجزی آیا خدایی هست با خدا

بل اكثرهم لا يعلمون ۞ أمن يجيب المضطر اذا دعاه

نه بلکه بیشتر ایشان نمیدانند یا انکه اجابت میفرماید بیچاره را چون بخواند او را

ويكشف السوء ويجعلكم خلفاء الارض ءاله مع الله قليلا

و زایل میکند گزند را و میگرداند شما را ساکنان زمین بعد از هلاک گذشتگان آیا هیچ خدایی هست با خدا اندکی

ما تذكرون ۞ أمن يهديكم في ظلمات البر والبحر ومن

یاد آوری می نمایید یا انکه راه مینماید شما را در تاریکیهای خشکی و دریا و انکه

يرسل الرياح بشرا بين يدي رحمته ءاله مع الله تعالى الله

میفرستد بادها مژده دهنده پیشتر از رسیدن باران رحمت آیا هیچ خدایی هست با خدا برتر است خدا

عما يشركون ۞ أمن يبدؤا الخلق ثم يعيده ومن يرزقكم

از انچه شرک میاورند یا انکه آغاز میفرماید آفرینش را پس باز میگرداند او را و انکه روزی میدهد

من السماء والارض ءاله مع الله قل هاتوا برهانكم ان

از آسمان و زمین ای هیچ خدایی هست با خدای بگو بیارید حجت خود را اگر

كنتم صادقين ۞ قل لا يعلم من في السموات والارض

هستید راستگویان بگو نمیداند هر که در آسمانها و زمین است

الغيب الا الله وما يشعرون ايان يبعثون ۞ بل ادارك

علم پنهانها را مگر خدا و نمیدانند که کدام وقت برانگیخته خواهند شد نه که بحد کمال میرسد

علمهم في الاخرة بل هم في شك منها بل هم منها عمون ۞ و

دانش ایشان در آخرت نه که ایشان در گمانند از آن نه که ایشان از ادراک آن کور دلانند و

قال الذين كفروا ءاذا كنا ترابا وءاباؤنا ائنا لمخرجون

گفتند آنانکه کافر شدند آیا چون باشیم ما خاک و پدران ما آیا ما هر آینه بیرون آورده شدگانیم

لقد وعدنا هذا نحن وءاباؤنا من قبل ان هذا الا اساطير

هر آینه بتحقیق وعده داده شده ایم این وعده را ما و پدران ما پیشتر از این نیست این سخن مگر افسانهای

الاولين ۞ قل سيروا في الارض فانظروا كيف كان عاقبة

پیشینیان بگو سیر کنید در روی زمین پس بنگرید که چگونه بود انجام کار

المجرمين

المجرمين ۝ ولا تحزن عليهم ولا تكن في ضيق مما يمكرون ۝

ويقولون متى هذا الوعد ان كنتم صادقين ۝ قل عسى

ان يكون ردف لكم بعض الذي تستعجلون ۝ وان

ربك لذو فضل على الناس ولكن اكثرهم لا يشكرون

وان ربك ليعلم ما تكن صدورهم وما يعلنون ۝ وما

من غائبة في السماء والارض الا في كتاب مبين ۝

ان هذا القران يقص على بني اسرائيل اكثر الذي هم

فيه يختلفون ۝ وانه لهدى ورحمة للمؤمنين ان

ربك يقضي بينهم بحكمه وهو العزيز العليم ۝ فتوكل على

الله انك على الحق المبين انك لا تسمع الموتى ولا تسمع الصم الدعاء اذا

ولوا مدبرين ۝ وما انت بهادي العمي عن ضلالتهم ان

تسمع الا من يؤمن باياتنا فهم مسلمون ۝ واذا وقع القول

عليهم اخرجنا لهم دابة من الارض تكلمهم ان

الناس كانوا باياتنا لا يوقنون ۝ ويوم نحشر من كل

امة فوجا ممن يكذب باياتنا فهم يوزعون ۝ حتى اذا جاءو

قال اكذبتم باياتي ولم تحيطوا بها علما اماذا كنتم

تعملون ۝ ووقع القول عليهم بما ظلموا فهم لا ينطقون ۝

الم يروا انا جعلنا الليل ليسكنوا فيه والنهار مبصرا

ان في ذلك لايات لقوم يؤمنون ۝ ويوم ينفخ في

الصور ففزع من في السموات ومن في الارض الا من

شاء الله وكل اتوه داخرين ۝ وترى الجبال تحسبها

جامدة وهي تمر مر السحاب صنع الله الذي اتقن كل شيء

انه خبير بما تفعلون ۝ من جاء بالحسنة فله خير منها

وهم من فزع يومئذ امنون ۝ ومن جاء بالسيئة فكبت و

جوههم في النار هل تجزون الا ما كنتم تعملون ۝ انما امرت

ان اعبد رب هذه البلدة الذي حرمها وله كل شيء و

امرت ان اكون من المسلمين ۝ وان اتلوا القران فمن

اهتدى فانما يهتدي لنفسه ومن ضل فقل انما

انما

أنا من المنذرين ۞ وقل الحمد لله سيريكم آياته فتعرفونها

که من از بیم نمایندگانم و بگو سپاس مر خدای را زود باشد تا بدنشما نشانهای قدرت خود را

وما ربك بغافل عما تعملون ۞

و نیست پروردگار تو بیخبر از آنچه میکنید

بسم الله الرحمن الرحيم ۞

بنام خدای بخشاینده مهربان

طسم ۞ تلك آيات الكتاب المبين ۞ نتلوا عليك من

این آیتها که در این سوره است آیتهای کتاب هویدا میخوانیم بر تو بعضی از

نبإ موسى وفرعون بالحق لقوم يؤمنون ۞ إن فرعون

خبر موسی و فرعون براستی برای گروهی که میگروند بدرستیکه فرعون

علا في الأرض وجعل أهلها شيعا يستضعف طائفة

[illegible]

منهم يذبح أبناءهم ويستحيي نساءهم إنه كان من المفسدين

[illegible]

ونريد أن نمن على الذين استضعفوا في الأرض و

[illegible]

نجعلهم أئمة ونجعلهم الوارثين ۞ ونمكن لهم في الأرض

[illegible]

ونري فرعون وهامان وجنودهما منهم ما كانوا يحذرون

[illegible]

وأوحينا إلى أم موسى أن أرضعيه فإذا خفت عليه

[illegible]

فألقيه في اليم ولا تخافي ولا تحزني إنا رادوه إليك و

[illegible]

جاعلوه من المرسلين ۞ فالتقطه آل فرعون ليكون

[illegible]

لهم عدوا وحزنا إن فرعون وهامان وجنودهما

[illegible]

كانوا خاطئين ۞ وقالت امرأت فرعون قرت عين لي ولك لا

بودند خطا کاران و گفت زن فرعون این کودک روشنی چشم مرا و مرترا

تقتلوه عسى ان ينفعنا او نتخذه ولدا وهم لا يشعرون ۞ و

مکشید او را شاید که سود کند ما را یا فرا گیریم او را بفرزندی و ایشان نمیدانستند و

اصبح فؤاد ام موسى فارغا ان كادت لتبدي به لولا ان ربطنا

گردید دل مادر موسی خالی از شعور بدرستی که او نزدیک بود که ظاهر کند سر فرزند خود را اگر نه استوار کردیم دل

على قلبها لتكون من المؤمنين ۞ وقالت لاخته قصيه فبصرت

گردانیدیم او را تا باشد از باور دارندگان بوعده خدا و گفت بخواهر موسی که از پی او برو پس دید

به عن جنب وهم لا يشعرون ۞ وحرمنا عليه المراضع من قبل

خواهر موسی او را از دور و ایشان نمیدانستند حال او را و منع کرده بودیم بر موسی همه پستانها پیش از آنکه خواهر

فقالت هل ادلكم على اهل بيت يكفلونه لكم وهم له

گفت آیا راه نمایم شما را بر اهل خانه که تربیت نمایند او را برای شما و ایشان مر او را

ناصحون ۞ فرددناه الى امه كي تقر عينها ولا تحزن ولتعلم

خیر خواهانند پس باز گردانیدیم او را بسوی مادرش تا روشن گردد چشمش و اندوه نکشد و تا بداند

ان وعد الله حق ولكن اكثرهم لا يعلمون ۞ ولما بلغ اشده

که وعده خدا راست است و لیکن بیشتر ایشان نمیدانند و چون رسید موسی بقوت

واستوى اتيناه حكما وعلما وكذلك نجزي المحسنين ۞ و

و تمام خلقت شد دادیم او را حکمت و دانش و همچنین جزا میدهیم نیکوکاران را و

دخل المدينة على حين غفلة من اهلها فوجد فيها رجلين يقتتلان

در آمد بشهر مصر در حالت بیخبری ساکنان آن شهر پس یافت در آن شهر دو مرد که با یکدیگر

هذا من شيعته وهذا من عدوه فاستغاثه الذي من شيعته

این از گروه او که اسرائیلی بود و این از دشمنان او یعنی قبطیان پس فریاد خواست و اعانت طلبید آنکه از گروه

على الذي من عدوه فوكزه موسى فقضى عليه قال هذا من

او بود بر دفع آنکه از دشمنان او بود پس مشت زد او را موسی پس بکشت او را گفت موسی این کار از

عمل الشيطان انه عدو مضل مبين ۞ قال رب اني

کرده دیو بود بدرستی که او دشمنی گمراه کننده هویدا گفت موسی ای پروردگار من بدرستی که من

ظلمت نفسي فاغفر لي فغفر له انه هو الغفور الرحيم ۞ قال

ستم کردم بر خود پس بیامرز مرا پس آمرزید او را بدرستی که او است آمرزگار مهربان گفت

رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ ۞ فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ

ای پروردگار من بحق انچه انعام نمودی بر من هرگز نباشم پشت و پناه گناهکاران پس گشت در ان شهر

خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ

ترسان انتظار میکشید پس انگاه انکس که یاوری میخواست از او دیروز فریاد میخواست از او گفت

لَهُ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُبِينٌ ۞ فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي

مر اورا موسی که تو هرآینه گمراهی هویدا پس چون خواست که بعنف بگیرد انرا که

هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ يَا مُوسَىٰ أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا

او دشمن بود مر هردو را گفت ای موسی ای میخواهی که بکشی مرا چنانکه کشتی تنی را

بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ

دیروز نمیخواهی مگر که باشی ستمگر در زمین و نخواهی که

تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ۞ وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ

باشی از صلاح سازان و نیکوکاران و امد مردی از نهایت شهر شتافت

قَالَ يَا مُوسَىٰ إِنَّ الْمَلَأَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ

گفت ای موسی بدرستی که اشراف مصر با یکدیگر مشورت میکنند بسبب تو تا بکشند ترا پس بیرون رو بدرستی که من ترا

مِنَ النَّاصِحِينَ ۞ فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي

از جمله خواهانم پس بیرون رفت از مصر ترسان منتظر گفت ای پروردگار من رهائی ده

مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۞ وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّي

از گروه ستمکاران و چون روی اورد بجانب شهر مدین گفت شاید پروردگار

أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ۞ وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ

که راه نماید مرا براه راست و چون امد اب شهر مدین یافت

عَلَيْهِ أُمَّةً مِنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ

بران اب گروهی از مردمان را که اب میدهند و یافت از سوی ایشان دو زن را

تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصْدِرَ الرِّعَاءُ

که از اب میراندند گوسفندان خود را گفت چیست مطلب شما گفتند اب نمیدهیم تا بازگردند دیگر شبانان

وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ۞ فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ

و پدر ما پیری بزرگ پس اب داد مر ایشان را پس بازگشت بسوی سایه پس گفت

رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ۞ فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا

ای پروردگار من بدرستی که من برای هرچه فرستی بسوی من از خورش محتاجم پس امد اورا یکی از ان دو زن

تمشي على استحياء قالت ان ابي يدعوك ليجزيك اجر ما سقيت

می رفت با شرم و حیا گفت بدرستیکه پدرم میخواند ترا تا پاداش دهد ترا مزد آنکه آب دادی گوسفندان ما را

لنا فلما جاءه وقص عليه القصص قال لا تخف نجوت من القوم

ما را پس چون آمد او و حکایت کرد برای او حکایت حال خود را گفت مترس رستی از گروه

الظالمين قالت احديهما يا ابت استاجره ان خير من

ستمکاران گفت یکی از آن دو زن ای پدر من مزدور گیر او را بدرستیکه بهتر کسیکه

استاجرت القوي الامين قال اني اريد ان انكحك احدى

مزدور گیری توانا و امانت دار گفت بدرستیکه من میخواهم که بزنی دهم ترا یکی از این

ابنتي هاتين على ان تاجرني ثماني حجج فان اتممت عشرا فمن

دو دختر خود این دو دختر بر این شرط که مزدوری کنی مدت هشت سال تمام کنی ده سال را پس از

عندك وما اريد ان اشق عليك ستجدني ان شاء الله

نزد تو است و نمیخواهم که مشقت نهم بر تو بیابی مرا اگر خواهد خدا

من الصالحين قال ذلك بيني وبينك ايما الاجلين قضيت

از شایستگان گفت موسی این شرط میان من و تو است هر کدام از این دو مدت را که به پایان رسانم

فلا عدوان علي والله على ما نقول وكيل فلما قضى

پس هیچ حرجی نیست بر من و خدا بر آنچه میگوییم گواه است پس چون به پایان رسانید

موسى الاجل وسار باهله آنس من جانب الطور نارا قال لاهله

موسی آن مدت را روانه مصر شد با زن خود دید از جانب کوه طور آتشی گفت با زن خود

امكثوا اني آنست نارا لعلي آتيكم منها بخبر او جذوة من النار

درنگ کنید بدرستیکه من دیدم آتشی تا بیارم شما را از آن خبری از راه یا پاره از آتش

لعلكم تصطلون فلما اتيها نودي من شاطئ الواد

تا شاید شما گرم شوید پس چون آمد آن آتش را آواز داده شد از کناره وادی

الايمن في البقعة المباركة من الشجرة ان يا موسى اني انا

که بر جانب راست موسی بود در مکان با منافع و برکات از درخت زیتون یا عناب که ای موسی بدرستیکه منم

الله رب العالمين وان الق عصاك فلما رآها تهتز كانها

خداوند پروردگار عالمیان و آنکه بینداز چوب دست خود را پس چون دید عصا را که میجنبید همانا گویی

جان ولى مدبرا ولم يعقب يا موسى اقبل ولا تخف انك من

ماری کوچک بود برو گردانید گریزان و رو پس نکرد گفت ای موسی متوجه حضرت ما شو و مترس بدرستیکه تو از

الآمنين ۞ اسلك يدك في جيبك تخرج بيضاء من غير

ایمنانی در آور دست خود را در گریبان خود تا بیرون آید نورانی بی آفتی

سوء واضمم اليك جناحك من الرهب فذانك برهانان

و با هم آر بسوی خود دستهای خود را از ترس پس این دو حجت اند

من ربك الى فرعون وملايه انهم كانوا قوما فاسقين ۞

بیرون آمده از نزد پروردگار تو بسوی فرعون و اشراف او بدرستیکه ایشان هستند گروهی نافرمان بران

قال رب اني قتلت منهم نفسا فاخاف ان يقتلون ۞

گفت ای پروردگار من بدرستیکه من کشته ام از ایشان شخصی را پس میترسم که بکشند مرا

واخي هرون هو افصح مني لسانا فارسله معي ردءا

و برادرم هارون او گشاده تر است از من بزبان پس بفرست او را برسالت با من حال آنکه یار من باشد

يصدقني اني اخاف ان يكذبون ۞ قال سنشد

تصدیق کند سخن مرا بدرستیکه من میترسم که تکذیب کنند مرا گفت زود باشد

عضدك باخيك ونجعل لكما سلطانا فلا يصلون اليكما

که قوی کنیم بازوی ترا ببرادرت و پدید آوریم برای شما حجتی واضح پس نرسانند ایذای شما

باياتنا انتما ومن اتبعكما الغالبون ۞ فلما جاءهم موسى باياتنا

بسبب معجزات ما شما و هر که پیروی کند شما را غلبه کنندگان اند پس چون آمد ایشان را موسی با معجزات ما

بينات قالوا ما هذا الا سحر مفترى وما سمعنا بهذا في

حال آنکه ظاهر بود گفتند نیست این کار مگر جادوی فرا بافته و نشنیدیم این در زمان

اباينا الاولين ۞ وقال موسى ربي اعلم بمن جاء بالهدى

پدران ما پیشینیان خود و گفت موسی پروردگار من داناتر است بآنکه آورده راه راست را

من عنده ومن تكون له عاقبة الدار انه لا يفلح الظالمون

از نزد او و بآنکه باشد انجام خیر سرای بدرستیکه رستگار نشوند ستمکاران

وقال فرعون يايها الملا ما علمت لكم من اله غيري فاوقد

و گفت فرعون ای گروه اشراف ندانستم مر شما را هیچ خدائی بجز من پس آتش افروز

لي يهامان على الطين فاجعل لي صرحا لعلي اطلع الى

برای من ای هامان بر گل پس پدید آور برای من کوشکی بلند شاید من برآیم بسوی

اله موسى واني لاظنه من الكاذبين ۞ واستكبر هو و

خدای موسی و بدرستیکه من هر اینه می پندارم از جمله دروغ گویان و بزرگی نمود او و

جُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ

لشکرهای او در زمین بناحق و می پنداشتند که ایشان بسوی ما بازگردانیده نشوند

فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

پس گرفتیم او را و لشکرهای او را پس انداختیم ایشان را در دریا پس بنگر که چگونه بود سرانجام کار

الظَّالِمِينَ ۞ وَجَعَلْنَاهُمْ أَئِمَّةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ

ستمکاران ۞ و گردانیدیم ایشان را پیشوایان که میخوانند مردمان را بسوی آتش دوزخ و روز

الْقِيٰمَةِ لَا يُنْصَرُونَ ۞ وَأَتْبَعْنَاهُمْ فِي هٰذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً

رستخیز یاری داده نشوند و از پی درآوردیم ایشان را در این جهان دوری از رحمت

وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ ۞ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى

و روز رستخیز ایشان از زشت رویان ... و هر آینه بتحقیق دادیم موسی

الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَى بَصَائِرَ

[illegible]

لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۞ وَمَا كُنْتَ

[illegible]

بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَى مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ

[illegible]

الشَّاهِدِينَ ۞ وَلٰكِنَّا أَنْشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ

[illegible]

وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَلٰكِنَّا

[illegible]

كُنَّا مُرْسِلِينَ ۞ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلٰكِنْ

[illegible]

رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَا أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ

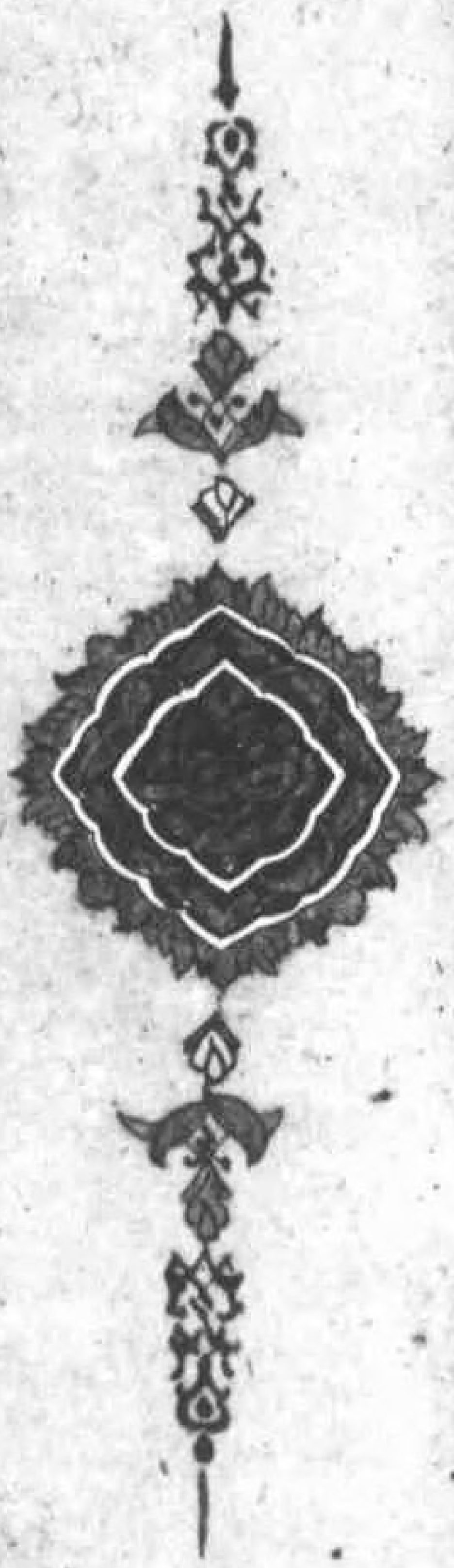
[illegible]

لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۞ وَلَوْلَا أَنْ تُصِيبَهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا

[illegible]

قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا

[illegible]

فنتبع آياتك ونكون من المؤمنين ◆ فلما جاءهم الحق من

تا پیروی کنیم آیتهای ترا و باشیم از گروندگان پس چون آمد ایشان را پیغمبری برحق از

عندنا قالوا لولا اوتي مثل ما اوتي موسى اولم يكفروا بما

نزد ما گفتند چرا داده نشد مانند آنچه داده شد موسی را آیا کافر نشدند بآنچه

اوتي موسى من قبل قالوا سحران تظاهرا وقالوا انا بكل

داده شده موسی پیشتر از این گفتند موسی و محمد جادوگرانند که معاونت نمودند و گفتند بدرستی که ما بهر

كافرون ◆ قل فأتوا بكتاب من عند الله هو اهدى منهما

از ایشان کافرانیم بگو ای محمد پس بیاورید کتابی از نزد خدا که آن راه نماینده تر است از آن دو

اتبعه ان كنتم صادقين ◆ فان لم يستجيبوا لك فاعلم انما

تا پیروی کنم آن را اگر هستید راستگویان پس اگر اجابت نکنند سخن ترا پس بدان که

يتبعون اهواءهم ومن اضل ممن اتبع هواه بغير هدى من

پیروی میکنند خواهشهای باطل خود را و کیست گمراه تر از آنکه پیروی کرده آرزوی خود را بی هدایتی از نزد

الله ان الله لا يهدي القوم الظالمين ◆ ولقد وصلنا لهم

خدا بدرستی که خدا راه نمی نماید گروه ستمکاران را و بتحقیق که از پی هم فرستادیم برای ایشان

القول لعلهم يتذكرون ◆ الذين آتيناهم الكتاب من

پندهای قرآن را تا شاید ایشان پند پذیرند آنانکه دادیم ایشان را توراة پیش

قبله هم به يؤمنون ◆ واذا يتلى عليهم قالوا آمنا به انه الحق

از این قرآن ایشان بآن قرآن میگروند و چون خوانده شود بر ایشان گویند گرویدیم بآن بدرستی که آن راست

من ربنا انا كنا من قبله مسلمين ◆ اولئك يؤتون

از نزد پروردگار ما بدرستی که ما بودیم پیشتر از نزول او قبول دارندگان این گروه داده میشوند

اجرهم مرتين بما صبروا ويدرءون بالحسنة السيئة ومما

مزد کردارهای ایشان دو بار بسبب صبری که کردند و دفع میکنند ببرکت طاعت حضرت بدی را و از آنچه

رزقناهم ينفقون ◆ واذا سمعوا اللغو اعرضوا عنه و

روزی کرده شده ایم ایشانرا انفقه میکنند و چون بشنوند سخن بیهوده روگردان شوند از آن و

قالوا لنا اعمالنا ولكم اعمالكم سلام عليكم لا نبتغي الجاهلين

گویند برای ماست کردهای ما و برای شماست کردهای شما رحمت بر شما نمیخواهیم معاشرت نادانان را

انك لا تهدي من احببت ولكن الله يهدي من يشاء وهو

بدرستی که تو ای محمد نمیرسانی بدین حق هر که را دوست داری ولیکن خدا میرساند بحق هر که را خواهد و او

أعلم بالمهتدين ۞ وقالوا إن نتبع الهدى معك نتخطف

من أرضنا أولم نمكن لهم حرما آمنا يجبى إليه ثمرات كل

شيء رزقا من لدنا ولكن أكثرهم لا يعلمون ۞ وكم

أهلكنا من قرية بطرت معيشتها فتلك مساكنهم لم

تسكن من بعدهم إلا قليلا وكنا نحن الوارثين ۞ وما كان

ربك مهلك القرى حتى يبعث في أمها رسولا يتلوا

عليهم آياتنا وما كنا مهلكي القرى إلا وأهلها ظالمون ۞

وما أوتيتم من شيء فمتاع الحيوة الدنيا وزينتها وما عند

الله خير وأبقى أفلا تعقلون ۞ أفمن وعدناه وعدا حسنا

فهو لاقيه كمن متعناه متاع الحيوة الدنيا ثم هو يوم القيمة

من المحضرين ۞ ويوم يناديهم فيقول أين شركائي الذين

كنتم تزعمون ۞ قال الذين حق عليهم القول ربنا هؤلاء

الذين أغوينا أغويناهم كما غوينا تبرأنا إليك ما كانوا إيانا

يعبدون ۞ وقيل ادعوا شركاءكم فدعوهم فلم يستجيبوا لهم

ورأوا

وَرَاَوُا الْعَذَابَ لَوْ اَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ ◈ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ

و ببینند همگی عذاب را کاشکی ایشان بودندی که راه یافتندی و روزی که ندا فرماید ایشان را

فَيَقُولُ مَاذَا اَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ◈ فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْاَنْبَاءُ

پس گوید چه جواب دارید پیغمبران فرستاده را پس پوشیده شود بر ایشان خبرها در آن روز

يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ◈ فَاَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ

در این روز پس ایشان از هم سوال نکنند از عذر و جواب ایشان اما هرکه توبه کرد و گروید و کردار

صَالِحًا فَعَسَى اَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ◈ وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا

شایسته کرد پس شاید که باشد از رستگاران و پروردگار تو بیافریند هرچه

يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ اللّٰهِ وَتَعَالَى عَمَّا

خواهد و برگزیند هرچه خواهد نیست مر ایشان را برگزیدن چیزی پاک خدا و برتر است از آنچه

يُشْرِكُونَ ◈ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ

انباز او میکنند و پروردگار تو میداند آنکه پنهان میدارد در سینهای ایشان و آنچه آشکار

وَهُوَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْاُولَى وَالْآخِرَةِ وَلَهُ

و او است معبودی نیست سزاوار پرستش جز او مر او راست ستایش در این جهان و در آن جهان و مر او راست

الْحُكْمُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ◈ قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ جَعَلَ اللّٰهُ

حکومت و بسوی او باز گردیده شوید بگو ای محمد خبر دهید مرا که اگر گرداند خدا

عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا اِلَى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَاْتِيكُمْ

بر شما شب را همیشه همیشه تا روز رستخیز کیست خدای دیگر جز از خدا که بیارد شما را

بِضِيَاءٍ اَفَلَا تَسْمَعُونَ ◈ قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ جَعَلَ اللّٰهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ

روشنی روز آیا پس نمی شنوید سمع قبول بگو خبر دهید مرا که اگر گرداند خدا بر شما روز

سَرْمَدًا اِلَى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَاْتِيكُمْ بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ

همیشه همیشه تا روز رستخیز کیست خدا جز از معبود سزا که آورد شما را شبی که آرام گیرید

فِيهِ اَفَلَا تُبْصِرُونَ ◈ وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ

در آن آیا پس نمی بینید بدیده عبرت و از بخشایش خود پدید آورد برای شما شب و روز را

لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ◈

تا آرام گیرید در شب و تا جویید در روز از فضل او و تا شاید شما سپاس گذارید

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ اَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ◈

و روزی را که ندا فرماید ایشان را پس گوید کجااند انبازان من آنانکه بودید که می پنداشتید

ونزعنا من كل امة شهيدا فقلنا هاتوا برهانكم فعلموا ان

و بیرون آریم از هر گروهی گواهی پس گوییم بیارید حجت خود را پس دانستند که سخن حق مر

الحق لله وضل عنهم ما كانوا يفترون ۞ ان قارون كان

خدای راست و ضایع شود از ایشان آنچه بودند که بر می بافتند بدرستی که قارون بود

من قوم موسى فبغى عليهم واتيناه من الكنوز ما ان مفاتحه

از گروه موسی پس بلندی جست بر ایشان و دادیم او را از گنجها آن قدر که بدرستی که کلیدهای او

لتنوء بالعصبة اولي القوة اذ قال له قومه لا تفرح ان الله

البته گرانی میکرد بر گروهی بسیار خداوندان توانایی چون گفت مر او را قوم او شادمانی مکن بدرستی که خدا

لا يحب الفرحين ۞ وابتغ فيما اتاك الله الدار الاخرة ولا

دوست ندارد شادی کنندگان را و بجوی در آنچه داده ترا خدا سرای بازپسین را و

تنس نصيبك من الدنيا واحسن كما احسن الله اليك ولا

فراموش مکن بهره خود را از این جهان و نیکی کن چنانکه نیکی کرده خدا با تو و

تبغ الفساد في الارض ان الله لا يحب المفسدين ۞ قال انما

مجوی تباهی را در روی زمین بدرستی که خدا دوست ندارد تباهکاران را گفت قارون که

اوتيته على علم عندي اولم يعلم ان الله قد اهلك من

داده شده ام این مال را بر دانشی که نزد من است آیا ندانست قارون بدرستی که خدا بتحقیق هلاک کرده پیش

قبله من القرون من هو اشد منه قوة واكثر جمعا ولا

از زمان او از اهل زمانها کسی را که او شدیدتر بود از وی بتوانایی و بیشتر بود از جمعیت و مال

يسئل عن ذنوبهم المجرمون ۞ فخرج على قومه في زينته

پرسیده نشوند از گناهان ایشان گناهکاران پس بیرون آمد بر گروه خود با آرایش خود

قال الذين يريدون الحيوة الدنيا يا ليت لنا مثل ما اوتي

گفتند آنانکه میخواهند زندگانی این جهان را ای کاشکی بودی ما را مانند آنچه بودی داده

قارون انه لذو حظ عظيم ۞ وقال الذين اوتوا العلم

آنچه دادی قارون بدرستی که او هر آینه خداوند بهره است بزرگ و گفتند با ایشان آنانکه داده شده اند دانش

ويلكم ثواب الله خير لمن امن وعمل صالحا ولا يلقيها الا

بد احوال شما پاداش خدا بهتر است مر آن را که گرویده و کرده کردار شایسته و دشوار آمده نشوند مثوبت خدا الا

الصابرون ۞ فخسفنا به وبداره الارض فما كان له من

صبر کنندگان پس فرو بردیم او را و سرای او را بزمین پس نبود مر او را هیچ

فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ ۞

وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيْكَأَنَّ اللّٰهَ

يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْلَا أَنْ مَنَّ

اللّٰهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيْكَأَنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ۞

تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي

الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ۞ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ

فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ

إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞ إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ

لَرَادُّكَ إِلَى مَعَادٍ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَى وَمَنْ هُوَ

فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۞ وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَى إِلَيْكَ الْكِتَابُ

إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ ۞ وَلَا

يَصُدُّنَّكَ عَنْ آيَاتِ اللّٰهِ بَعْدَ إِذْ أُنْزِلَتْ إِلَيْكَ وَادْعُ إِلَى

رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۞ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللّٰهِ إِلَٰهًا

آخَرَ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَ

إليه ترجعون

بسوی او بازگردیده میشوید

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

الم ❖ أحسب الناس أن يتركوا أن يقولوا آمنا وهم لا

يفتنون ❖ ولقد فتنا الذين من قبلهم فليعلمن الله الذين

صدقوا وليعلمن الكاذبين ❖ أم حسب الذين يعملون

السيئات أن يسبقونا ساء ما يحكمون ❖ من كان يرجوا لقاء

الله فإن أجل الله لآت وهو السميع العليم ❖ ومن جاهد

فإنما يجاهد لنفسه إن الله لغني عن العالمين ❖ والذين

آمنوا وعملوا الصالحات لنكفرن عنهم سيئاتهم ولنجزينهم

أحسن الذي كانوا يعملون ❖ ووصينا الإنسان بوالديه

حسنا وإن جاهداك لتشرك بي ما ليس لك به علم

فلا تطعهما إلي مرجعكم فأنبئكم بما كنتم تعملون ❖ والذين

آمنوا وعملوا الصالحات لندخلنهم في الصالحين ❖

ومن الناس من يقول آمنا بالله فإذا أوذي في الله جعل

فتنة الناس كعذاب الله ولئن جاء نصر من ربك ليقولن

ایذای مردمان را مانند عذاب خدا و هر آینه اگر بیاید نصرتی از پروردگار تو البته گویند

انا كنا معكم اوليس الله باعلم بما في صدور العالمين

که بدرستی که ما بودیم با شما آیا نیست خدا داناتر بانچه در سینهای جهانیان

وليعلمن الله الذين امنوا وليعلمن المنافقين ۞ وقال

و بجهت آنکه بداند خدا آنانرا که ایمان آوردند و هر آینه بشناسد البته منافقانرا و گفتند

الذين كفروا للذين امنوا اتبعوا سبيلنا ولنحمل خطاياكم وما

آنانکه کافر شدند مر آنانرا که گرویدند پیروی کنید دین ما را و باید که برداریم گناهان شما را و نیستند

هم بحاملين من خطاياهم من شيء انهم لكاذبون ۞ وليحملن

ایشان بردارنده از گناهان ایشان هیچ بدرستی که ایشان هر آینه دروغ گویانند و هر آینه بردارند

اثقالهم واثقالا مع اثقالهم وليسئلن يوم القيمة عما

بارهای خود را و بارهای گناهان خود را با بارهای خود و بجهت آنکه پرسیده شوند در روز رستخیز از آنکه

كانوا يفترون ۞ ولقد ارسلنا نوحا الى قومه فلبث

بودند که افترا میکردند و آینه بتحقیق فرستادیم نوح را بسوی گروه او پس درنگ نمود

فيهم الف سنة الا خمسين عاما فاخذهم الطوفان وهم

در میان ایشان هزار سال مگر پنجاه سال پس فرا گرفت ایشانرا طوفان و حال آنکه ایشان

ظالمون ۞ فانجيناه واصحاب السفينة وجعلناها اية

ستمکاران بودند پس رهانیدیم او را و یاران کشتی را و گردانیدیم آن کشتی را عبرتی

للعالمين ۞ وابراهيم اذ قال لقومه اعبدوا الله و

برای جهانیان و فرستادیم ابراهیم را چون گفت مر گروه خود را که بپرستید خدا را و

اتقوه ذلكم خير لكم ان كنتم تعلمون ۞ انما تعبدون

بترسید از عذاب او این بهتر است برای شما اگر هستید که بدانید جز این نیست که می‌پرستید

من دون الله اوثانا وتخلقون افكا ان الذين تعبدون

بغیر از خدا بتان را و بر می‌بافند دروغ را بدرستی که آنانکه می‌پرستید

من دون الله لا يملكون لكم رزقا فابتغوا عند الله الرزق

بغیر از خدا مالک نمی‌شوند برای شما روزی را پس بجویید نزد خدا روزی را

واعبدوه واشكروا له اليه ترجعون ۞ وان تكذبوا

و بپرستید او را و سپاس دارید او را بسوی او بازگردانیده میشوید و اگر تکذیب نمایید

فقد كذب امم من قبلكم وما على الرسول الا البلاغ

پس بتحقيق تكذيب كردند گروهى بسيار پيش از شما و نيست بر رسول مگر رسانيدن

المبين اولم يروا كيف يبدئ الله الخلق ثم يعيده ان

هويدا آيا نديدند كه چگونه پديد مى آورد خدا آفرينش را پس باز ميگرداند او را بدرستيكه

ذلك على الله يسير قل سيروا في الارض فانظروا كيف

اين بر خدا آسانست بگو برويد در روى زمين پس بنگريد چگونه

بدا الخلق ثم الله ينشئ النشاة الاخرة ان الله على كل شيء

پديد آورد آفرينش را پس خدا بيافريند آفرينش بازپسين را بدرستيكه خدا بر هر چيزى

قدير يعذب من يشاء ويرحم من يشاء واليه تقلبون

تواناست عذاب ميكند هر كرا خواهد و رحم ميكند هر كرا خواهد و بسوى او باز گردانيده شويد

وما انتم بمعجزين في الارض ولا في السماء وما لكم من

و نيستيد شما عاجز كنندگان خدا را در زمين و نه در آسمان و نيست مر شما را غير از

دون الله من ولي ولا نصير والذين كفروا بايات الله

خدا هيچ دوستى و نه مددكارى و آنانكه كافر شدند بآيتهاى خدا

ولقائه اولئك يئسوا من رحمتي واولئك لهم عذاب

و رسيدن بجزاى او آن گروه نوميد شوند از بخشايش من و آن گروه ايشانراست عذاب

اليم فما كان جواب قومه الا ان قالوا اقتلوه او

دردناك پس نبود جواب گروه ابراهيم مگر آنكه گفتند بكشيد او را يا

حرقوه فانجىه الله من النار ان في ذلك لايات لقوم يؤمنون

بسوزانيد او را پس رهانيد او را خدا از آن آتش بدرستيكه در اين رهانيدن هر آينه نشانهاى قدرت است مر گروهى

وقال انما اتخذتم من دون الله اوثانا مودة بينكم

و گفت ابراهيم بدرستيكه فرا گرفته ايد بغير از خدا بتانى را براى دوستى در ميان شما

في الحيوة الدنيا ثم يوم القيمة يكفر بعضكم ببعض و

در زندگانى اين جهان پس روز رستخيز كافر شوند بعضى از شما و بيان شما به برخى

يلعن بعضكم بعضا وماويكم النار وما لكم من ناصرين

لعنت كند برخى شما بر برخى و جاى شما دوزخ است و نيست شما را هيچ مددكارى

فامن له لوط وقال اني مهاجر الى ربي انه هو العزيز

پس گرويد باو لوط و گفت بدرستيكه من رونده ام بآنجا كه فرموده پروردگار من بدرستيكه او است غالب

الحكيم

الحكيم ۞ ووهبنا له اسحق ويعقوب وجعلنا في ذريته

گفتار درست کردار وعطا فرمودیم باو اسحق ویعقوب را ومقرر فرمودیم در فرزندان او

النبوة والكتاب واتيناه اجره في الدنيا وانه في الآخرة لمن

پیغمبری و کتاب آسمانی را و دادیم بسوی او مزد او را در این جهان و بدرستی که او در روز بازپسین هرآینه از

الصالحين ۞ ولوطا اذ قال لقومه انكم لتأتون الفاحشة

شایستگان است و فرستادیم لوط را چون گفت مر گروه خود را بدرستی که شما هرآینه می آیید کار زشتی را

ما سبقكم بها من احد من العالمين ۞ ائنكم لتأتون

جنسی نگرفت شما را بان کار هیچ یک از جهانیان ای بدرستی که هرآینه می آیید ازروی

الرجال وتقطعون السبيل ۞ وتأتون في ناديكم المنكر

شهوت مردان را و می برید بر مسافران راه را و می آیید در مجلس خود در حالت بکار ناپسندیده

فما كان جواب قومه الا ان قالوا ائتنا بعذاب الله

پس نبود جواب قوم او بجز آنکه گفتند بیار بما عذاب خدا را

ان كنت من الصادقين ۞ قال رب انصرني على القوم

اگر هستی تو از راستگویان گفت لوط ای پروردگار من یاری ده مرا بر این گروه

المفسدين ۞ ولما جاءت رسلنا ابراهيم بالبشرى

تباه کاران و چون آمدند فرستادگان ما بسوی ابراهیم با بشارت بفرزندی

قالوا انا مهلكوا اهل هذه القرية ان اهلها كانوا ظالمين

گفتند بدرستی که ما هلاک کنندگانیم ساکنان این شهر را بدرستی که ساکنان این شهر بودند ستمکاران

قال ان فيها لوطا قالوا نحن اعلم بمن فيها لننجينه واهله

گفت ابراهیم بدرستی که در این شهر است لوط گفتند ما داناتریم بآنکه در این شهر است هرآینه رهانیم لوط و خانواده

الا امرأته كانت من الغابرين ۞ ولما ان جاءت رسلنا

مگر زنش هست او از گذشتگان این جهان و چون که آمدند فرستادگان ما

لوطا سيء بهم وضاق بهم ذرعا وقالوا لا تخف ولا تحزن

بسوی لوط اندوهگین شد بسبب آمدن ایشان و کوتاه شد از تدبیر کار رستن ایشان دستش و گفتند فرستادگان مترس و اندوه

انا منجوك واهلك الا امرأتك كانت من الغابرين ۞

که ما رهاننده تو و خانواده تو مگر زنت را هست او از گذشتگان این جهان

انا منزلون على اهل هذه القرية رجزا من السماء بما

بدرستی که ما فرستنده ایم بر ساکنان این شهر عذابی از آسمان بسبب آنچه

كانوا يفسقون ۞ ولقد تركنا منها آية بينة لقوم يعقلو
کردند که بیرون میرفتند و هرآینه بحقیقت واگذاشتیم از آن شهر نشانه عبرتی برای گروهی که در یابند

وإلى مدين أخاهم شعيبا فقال يا قوم اعبدوا الله وارجوا
و فرستادیم برای ساکنان مدین برادر ایشان شعیب را پس گفت ای گروه من بپرستید خدا را و امید دارید

اليوم الآخر ولا تعثوا في الأرض مفسدين ۞ فكذبوه
روز باز پسین را و فساد منمایید در روی زمین در حالتی که باشید تباه کاران پس دروغ داشتند

فأخذتهم الرجفة فأصبحوا في دارهم جاثمين ۞ وعادا
پس فرا گرفت ایشان را زلزله سخت پس صبح کردند در خانهای خود بر رو افتاده مردگان هلاک کردیم

وثمود وقد تبين لكم من مساكنهم وزين لهم الشيطان
و ثمود را و بحقیقت که روشن شد مر شما را از مساکن ایشان و آراسته کرد برای ایشان دیو

أعمالهم فصدهم عن السبيل وكانوا مستبصرين ۞ و
کردارهای ایشان را پس باز داشت ایشان را از راه حق و بودند عاقلان بینا دل

قارون وفرعون وهامان ولقد جاءهم موسى بالبينات
کردیم قارون و فرعون و هامان را و بحقیقت که آمد ایشان را موسی با معجزهای روشن

فاستكبروا في الأرض وما كانوا سابقين ۞ فكلا
پس بزرگی جستند در زمین و نبودند پیشی گیرندگان از عذاب پس هر یک را

أخذنا بذنبه فمنهم من أرسلنا عليه حاصبا ومنهم
گرفتیم بگناه خود پس بعضی از ایشان کسیست که فرستادیم بر او باد سنگبار و بعضی از ایشان

من أخذته الصيحة ومنهم من خسفنا به الأرض ومنهم
کسی است که فرا گرفت او را آواز هولناک و بعضی از ایشان کسیست که فرو بردیم او را بزمین و بعضی از ایشان

من أغرقنا وما كان الله ليظلمهم ولكن كانوا أنفسهم
کسی است که غرق کردیم او را و نبود خدا که ستم کردی بر ایشان ولیکن بودند که بر نفسهای خود

يظلمون ۞ مثل الذين اتخذوا من دون الله أولياء كمثل
ستم میکردند داستان آنانکه فرا گرفتند بغیر از خدا دوستان چون حکایت

العنكبوت اتخذت بيتا وإن أوهن البيوت لبيت
عنکبوت است که بر هم بافته خانه و بدرستی که سست ترین خانها هر آینه خانه

العنكبوت لو كانوا يعلمون ۞ إن الله يعلم ما يدعون
عنکبوت است اگر بودندی که دانستندی این را بدرستی که خدا میداند آنکه میخوانند

مِن دُونِهِ مِن شَيْءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۞ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ

نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ ۞ خَلَقَ اللَّهُ السَّمٰوٰتِ

وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ ۞ اتْلُ مَا أُوحِيَ

إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلٰوةَ إِنَّ الصَّلٰوةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ

وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ۞

وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ

ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأُنْزِلَ إِلَيْكُمْ

وَإِلٰهُنَا وَإِلٰهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ۞ وَكَذٰلِكَ أَنْزَلْنَا

إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ

هٰؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ ۞ وَمَا

كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذًا لَارْتَابَ

الْمُبْطِلُونَ ۞ بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا

الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ ۞ وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ

عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا

نذير مبين ۞ أولم يكفهم أنا أنزلنا عليك الكتاب يتلى عليهم

مگر بیم نماینده هویدا آیا بس نیست ایشان را آنکه ما فرستادیم بر تو قرآن را که خوانده میشود بر ایشان

إن في ذلك لرحمة وذكرى لقوم يؤمنون ۞ قل كفى بالله

بدرستی که در این قرآن بخشایشی است و پندیست برای گروهی که ایمان آرند بگو بس است خدا

بيني وبينكم شهيدا يعلم ما في السموات والأرض والذين

میان من و میان شما گواه میداند آنچه در آسمانها و در زمین است و آنانکه

آمنوا بالباطل وكفروا بالله أولئك هم الخاسرون ۞ و

گرویده اند بغیر خدا و کافر شدند بخدا آن گروه ایشانند زیانکاران و

يستعجلونك بالعذاب ولولا أجل مسمى لجاءهم العذاب

زود میخواهند از تو عذاب را و اگر نبودی مدت معین برای عذاب ایشان آمدی ایشان را زود عذاب

وليأتينهم بغتة وهم لا يشعرون ۞ يستعجلونك بالعذاب

و بخدا قسم که بیاید ایشان را عذاب ناگهان و ایشان ندانند شتاب میجویند از تو عذاب را

وإن جهنم لمحيطة بالكافرين ۞ يوم يغشاهم العذاب من

و بدرستی که دوزخ هر آینه فراگیرنده است کافران را روزی که فرا گیرد ایشان را عذاب از

فوقهم ومن تحت أرجلهم ويقول ذوقوا ما كنتم تعملون ۞

بالای سر ایشان و از زیر پاهای ایشان و گوید خدا بچشید جزای آنچه بودید که میکردید

يا عبادي الذين آمنوا إن أرضي واسعة فإياي فاعبدون

ای بندگان من آنانکه گرویده اند بدرستیکه زمین من فراخ است پس مرا بپرستید

كل نفس ذائقة الموت ثم إلينا ترجعون ۞ والذين

هر نفسی چشنده مرگ است پس بسوی ما بازگردیده شوید

آمنوا وعملوا الصالحات لنبوئنهم من الجنة غرفا تجري

گرویدند و کردند کارهای شایسته هر آینه جای دهیم ایشان را از بهشت در غرفها که روان است

من تحتها الأنهار خالدين فيها نعم أجر العاملين ۞

از زیر آنها جویها جاوید باشند در آن نیکو مزد آن کارکنان

الذين صبروا وعلى ربهم يتوكلون ۞ وكأين من دابة لا

شکیبائی کردند و بر پروردگار خود توکل نمایند و بسا جنبنده که طاقت

تحمل رزقها الله يرزقها وإياكم وهو السميع العليم ۞ ولئن

برداشتن ندارد روزی خود را خدا روزی میدهد او را و شما را و او است شنوا دانا و البته اگر

سَئَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ

بپرسی ازیشان که کدام کس بدید آورد آسمانها و زمین را و رام گردانید آفتاب و ماه را

لَيَقُولُنَّ اللّٰهُ فَاَنّٰى يُؤْفَكُونَ ۞ اَللّٰهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاۤءُ مِنْ

هرآینه گویند این خدا است پس از کجا برمی‌گردند خدا فراخ می‌کند روزی را برای هرکه میخواهد از

عِبَادِهٖ وَيَقْدِرُ لَهٗ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۞ وَلَئِنْ سَئَلْتَهُمْ مَنْ

بندگان خود و تنگ میکند برای او هرکه خواهد بدرستی که خدا بهر چیزی داناست و هرآینه اگر بپرسی ازیشان که

نَزَّلَ مِنَ السَّمَاۤءِ مَاۤءً فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ

فرو فرستاد از آسمان آب را پس زنده گردانید زمین را پس از مرگ آن البته و گفتنی گویند

اللّٰهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ۞ وَمَا هٰذِهِ الْحَيٰوةُ

آن خدا است بگو سپاس مر خدای راست نه که بیشتر ایشان در نمی‌یابند و نیست این زندگانی

الدُّنْيَاۤ اِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ وَاِنَّ الدَّارَ الْاٰخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا

این جهان مگر بازیچه و بنغانده و بدرستی که دار آخرت هرآینه اوست جای زندگانی اگر باشند

يَعْلَمُونَ ۞ فَاِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلْكِ دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصِينَ

که بدانند پس هرگاه برنشینند در کشتی بخوانند خدا را خالص گردانندگان

لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجّٰيهُمْ اِلَى الْبَرِّ اِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ۞ لِيَكْفُرُوا بِمَاۤ

برای او عقیده خود را پس چون برهاند ایشانرا بسوی خشکی ناگهان ایشان شرک میآورند تا کافر نعمت شوند بانچه

اٰتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ۞ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا جَعَلْنَا

داده ایم ایشانرا و بهره ور گردند در اینجهان پس زود باشد که بدانند آیا ندیدند که ما مقامی پدید کردیم

حَرَمًا اٰمِنًا وَيُتَخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ اَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ

با حرمت و امنیت و ربوده میشود مردمان از حوالی ایشان آیا پس بناحق میگروند

وَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ يَكْفُرُونَ ۞ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا

و بنعمت خدا یعنی قرآن با محمد کفران میورزند و کیست ستمکارتر از آنکه بربافته دروغ

اَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاۤءَهٗ اَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِلْكَافِرِينَ

یا دروغ انگاشته سخن راست را چون آمد او را آیا نیست در دوزخ جای اقامت برای کافران

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَاِنَّ اللّٰهَ لَمَعَ

و آنانکه کوشش کردند در راه ما هرآینه رسانیم ایشانرا براههای قرب خود و بدرستی که خدا با

الْمُحْسِنِينَ ۞

نیکوکاران است

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خداى بخشاينده مهربان

الم ۞ غلبت الروم ۞ في ادنى الارض وهم من بعد غلبهم

سيغلبون ۞ في بضع سنين لله الامر من قبل ومن بعد

ويومئذ يفرح المؤمنون ۞ بنصر الله ينصر من يشاء وهو

العزيز الرحيم ۞ وعد الله لا يخلف الله وعده ولكن اكثر

الناس لا يعلمون ۞ يعلمون ظاهرا من الحيوة الدنيا وهم

عن الآخرة هم غافلون ۞ اولم يتفكروا في انفسهم ما خلق

الله السموات والارض وما بينهما الا بالحق واجل مسمى

وان كثيرا من الناس بلقاء ربهم لكافرون ۞ اولم يسيروا

في الارض فينظروا كيف كان عاقبة الذين من قبلهم كانوا

اشد منهم قوة واثاروا الارض وعمروها اكثر مما عمروها وجاءتهم رسلهم

بالبينات فما كان الله ليظلمهم ولكن كانوا انفسهم يظلمون

ثم كان عاقبة الذين اساؤا السوى ان كذبوا بايات

الله وكانوا بها يستهزؤن ۞ الله يبدؤا الخلق ثم يعيده

ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۞ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ

پس بسوی او بازگردید و روزی که برپا میشود قیامت نومید میشوند با تحیر مشوند گناهکاران

وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَٰؤُا وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ

و نباشد مرایشان را از انبازانشان درخواست کنندگان و هستند بان انبازان جحود

كَافِرِينَ ۞ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَتَفَرَّقُونَ ۞

ناگرویدگان و روزی که برپا ایستد قیامت در آن روز پراکنده شوند

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ

پس اما آنکه گرویدند و کردند کردارهای شایسته پس ایشان در بوستانهای بهشت

يُحْبَرُونَ ۞ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا

مسرور میشوند و اما آنکه کرویدند و تکذیب کردند نشانهای قدرت ما را

وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ۞

و رسیدن بجزای آنجهان پس آن گروه در عذاب دوزخ حاضر شده کانند

فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ ۞ وَلَهُ الْحَمْدُ

پس پاکا و منزه است خدا وقت شام و وقت صبحگاه و مراو راست سپاس

فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ۞

در آسمانها و زمین و در آفروز و هنگامی که پیشین میکنند

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ

بیرون میاورد زنده را از مرده و بیرون میاورد مرده را از زنده و زنده میگرداند زمین را

بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَٰلِكَ تُخْرَجُونَ ۞ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ

بعد از مردن آن و همچنین بیرون آورده خواهید شد و از نشانهای قدرت اوست آنکه آورد شما را

مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ ۞ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ

از خاک پس آنگاه شما بیار میانه پراکنده میشوید و از نشانهای قدرت اوست

خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ

آفریده برای شما از نفسهای شما زنان تا آرام گیرید بسوی ایشان و پدید کرد

بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

میانه شما دوستی و مهربانی بدرستی در این هر آینه نشانهای قدرت اوست برای گروهی

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافُ أَلْسِنَتِكُمْ

و از نشانهای قدرت اوست آفرینش آسمانها و زمین و اختلاف زبانهای شما

وَأَلْوَانِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِلْعَالِمِينَ ◈ وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ

و رنگهای شما بدرستی که در این آفرینش هر آینه دلیلهاست برای جهانیان واز دلایل قدرت اوست خواب شما

بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ

در شب و روز و تحصیل معاش شما از بخشایش او بدرستی که در این

لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ◈ وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا

است هر آینه دلیلهاست برای گروهی که بشنوند واز دلایل قدرت اوست که می نماید شما را برق را حال آنکه ترسنا…

وَطَمَعًا وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُحْيِي بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ

… و امیدوار … و فرو فرستاد از آسمان آب باران پس زنده میگرداند بآن زمین را بعد از

مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ◈ وَمِنْ

مردن آن بدرستیکه در این است هر آینه نشانهاست برای گروهی که در یابند واز

آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ

نشانهای قدرت اوست آنکه بپا ایستاد آسمان و زمین بفرمان او پس آنگاه چون خواند شما را

دَعْوَةً مِنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ◈ وَلَهُ مَنْ فِي

خواندنی از زمین ناگهان شما بیرون آیید ومراوراست آنکه در

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلٌّ لَهُ قَانِتُونَ ◈ وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ

آسمانها و زمین است همه مطیع اورا فرمانبردارند واوست آنکه آغاز نمود

الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى

آفرینش را پس بازگرداند وآن اعاده آسانتر است براو ومراوراست صفت نیکوتر

فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ◈

در آسمانها و زمین واوست غالب راست گفتار درست کردار

ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ مِنْ مَا مَلَكَتْ

زده برای شما داستانی از نفسهای شما هیچ هست مر شما را از آن بندگان که مالک …

أَيْمَانُكُمْ مِنْ شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْنَاكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ

… دستهای شما از شریکان در آنچه روزی داده ایم شما را پس شما با بندگان خود در آن … یکسان باشید

كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ

چنانچه میترسید شما از یکدیگر هم چنین بیان میکنیم دلایل برای گروهی

يَعْقِلُونَ ◈ بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ

که در یابند نه که بپیروی کردند آنانکه ستم کرده بودند خواهشهای خود را بی دانش پس کیست

يهدي من أضل الله وما لهم من ناصرين ◈ فأقم وجهك

که راه نماید کسی را که گمراه کرده او را خدا و نیست مر ایشان را هیچ یاری کنندگان پس متوجه گردان روی خود را

للدين حنيفا فطرت الله التي فطر الناس عليها لا تبديل

بدین اسلام حالتی که مایل است از باطل ملازم باشید آفرینش خدا را که آفرید مردمان را بر آن نیست هیچ تغییری

لخلق الله ذلك الدين القيم ولكن أكثر الناس لا

مر آفرینش خدا را این دین راست است ولیکن بیشتر مردمان

يعلمون ◈ منيبين إليه واتقوه وأقيموا الصلوة ولا

نمیدانند حالتی که برگردندگانید از خلق بسوی او و بپرهیزید از او و بپا دارید نماز را و

تكونوا من المشركين ◈ من الذين فرقوا دينهم وكانوا

مباشید از شرک آرندگان از آنانکه پراکنده کردند دین خود را و بودند

شيعا كل حزب بما لديهم فرحون ◈ وإذا مس

گروههای مختلف هر گروهی بآنچه نزد ایشان است شادند و چون برسد

الناس ضر دعوا ربهم منيبين إليه ثم إذا أذاقهم

مردمان را گزندی بخوانند پروردگار خود را حالتی که برگردندگانند از خلق بسوی او پس چون چشاند ایشان را

منه رحمة إذا فريق منهم بربهم يشركون ◈ ليكفروا

از نزد خود بخشایشی ناگهان گروهی از ایشان به پروردگار خود شرک آرند تا ناسپاسی کنند

بما آتيناهم فتمتعوا فسوف تعلمون ◈ أم أنزلنا عليهم

بآنچه داده ایم ایشان را پس برخوردار باشید پس زود باشد که بدانید یا نه آیا فرود آوردیم بر ایشان

سلطانا فهو يتكلم بما كانوا به يشركون ◈ وإذا أذقنا

حجتی پس آن حجت گویا بود بآنچه هستند که بآن شرک میآورند و چون چشانیم

الناس رحمة فرحوا بها وإن تصبهم سيئة بما قدمت

مردمان را بخشایشی شاد گردند بآن و اگر برسد ایشان را بلائی بسبب آنچه پیش فرستاده

أيديهم إذا هم يقنطون ◈ أولم يروا أن الله يبسط الرزق

دستهای ایشان ناگهان ایشان نومید شوند آیا ندانستند که خدا گشاده میکند روزی را

لمن يشاء ويقدر إن في ذلك لآيات لقوم يؤمنون ◈

برای هر که میخواهد و تنگ میکند و برای هر که خواهد بدرستی که درین کار هر آینه دلیلهاست برای گروهی که میگروند

فآت ذا القربى حقه والمسكين وابن السبيل ذلك

پس بده ای محمد خداوند خویشی خود را حق او استحقاق آن و بیچارگان و رهگذری را این

خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللّٰهِ وَاُولٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ◈

بهتر است برای آنانکه میخواهند قرب و رضای خدا را و آن گروه ایشانند رستگاران

وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ رِبًا لِيَرْبُوا فِي اَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوا عِنْدَ

وآنچه دهید از ربا تا زیاده شود در مالهای مردم پس زیاده نشود نزد

اللّٰهِ وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ زَكٰوةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللّٰهِ فَاُولٰئِكَ

خدا و آنچه دهید از مال زکوة خواهید قرب و رضای خدا را پس آن گروه

هُمُ الْمُضْعِفُونَ ◈ اَللّٰهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ

ایشانند مضاعف کنندگان ثواب خدایست آنکه بیافرید شما را پس روزی داد شما را پس بمیراند شما را پس

يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذٰلِكُمْ مِنْ شَيْءٍ سُبْحَانَهُ

زنده میکند شما را آیا هست از خدایان شما کسیکه کند ازین کارها هیچ چیز پاکا او

وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ◈ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ

و برتر است خدا از آنچه شرک میارند ظاهر شود انواع تباهی در خشکی و دریا

بِمَا كَسَبَتْ اَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا

بآنچه کرده دستهای مردم تا بچشاند ایشان را وبال پاره از آنچه کردند

لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ◈ قُلْ سِيرُوا فِي الْاَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ

تا شاید ایشان باز گردند از کرده خود بگو بروید در زمین پس بنگرید چگونه

كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ◈

بوده انجام کار آنانکه بوده اند پیش ازین بیشتر ایشان شرک آرندگان

فَاَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَيِّمِ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ

پس متوجه گردان روی خود را بدین راست پیش از آن که آید روزی که بازگردیدن نیست

لَهُ مِنَ اللّٰهِ يَوْمَئِذٍ يَصَّدَّعُونَ ◈ مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ

مر او را از خدا در آن روز متفرق شوند خلایق هر که کافر شد پس بر او است سزای کفر او

وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِاَنْفُسِهِمْ يَمْهَدُونَ ◈ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا

و هر کس که کرده کار شایسته پس برای نفسهای خود مهیا میکنند در بهشت تا جزا دهد آنانرا که گرویده اند

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ◈ وَمِنْ

و کردند کارهای شایسته از فضل و کرم خود بدرستی که او دوست ندارد ناگرویدگان را و از

آيَاتِهِ اَنْ يُرْسِلَ الرِّيَاحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ

نشانهای قدرت او است اگر فرستاد بادها را مژده دهنده و تا بچشاند شما را از رحمت خود

وَلِتَجْرِيَ الْفُلْكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

و تا روان شود کشتی بفرمان او و تا طلب کنید از رحمت او تا شاید شما سپاس گزارید

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ

و بحقیقت فرستادیم پیش از تو پیغمبران را بسوی گروه ایشان پس آمدند ایشان را با معجزهای روشن

فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ

پس انتقام کشیدیم از آنانکه گناه کردند و هست واجب بر ما مدد کردن گروندگان

اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ

خدا است آنکه می فرستد بادها را پس بر می انگیزد ابر را پس گسترانیده اندازد آنرا در آسمان

كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسَفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ

چگونه که خواهد و میگرداند آنرا قطعهای متفرق پس می بینی ای بیننده باران را که بیرون آید از میان آن

فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ۞

پس چون برساند آنرا بر هرکه خواهد از بندگان خود ناگهان ایشان خوشحال شوند

وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ

و بدرستی که بودند پیش از آنکه فرو فرستاده شود باران بر ایشان پیش از آن ابر هرآینه نومیدان

فَانْظُرْ إِلَىٰ آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا

پس بنگر بسوی فایدهای رحمت الهی که چگونه زنده میکند زمین را پس از مردن آن

إِنَّ ذَٰلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۞ وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا

بدرستیکه آن خدای قادر هرآینه زنده کننده مردگان است و او بر همه چیز تواناست والبته اگر بفرستیم

رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ ۞ فَإِنَّكَ

بادی سرد پس ببینند آن کشت را زرد از زرده هرآینه گردند پس از آن امید وار می که کافر شوند پس بدرستیکه تو

لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ

نمی شنوانی مردگان را و نمی شنوانی کران را دعوت حق را خاصه هرگاه اعراض کنند حال آنکه پشت کنندگان

وَمَا أَنْتَ بِهَادِ الْعُمْيِ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ

و نیستی تو براه نمای نابینایان از گمراهی ایشان نمی شنوانی مگر کسیرا

يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ۞ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ

که میگروند بآیتهای ما پس ایشان گردن نهادگان اند خدا است آنکه پدید آورد شما را از سستی

ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ

پس پدید کرد بعد از سستی توانائی پس پدید کرد بعد از توانائی

ضعفا وشيبة يخلق ما يشاء وهو العليم القدير ۞ ويوم

تقوم الساعة يقسم المجرمون ۞ ما لبثوا غير ساعة كذلك

كانوا يؤفكون ۞ وقال الذين اوتوا العلم والايمان

لقد لبثتم في كتاب الله الى يوم البعث فهذا يوم البعث

ولكنكم كنتم لا تعلمون ۞ فيومئذ لا ينفع الذين

ظلموا معذرتهم ولا هم يستعتبون ۞ ولقد ضربنا

للناس في هذا القران من كل مثل ولئن جئتهم

باية ليقولن الذين كفروا ان انتم الا مبطلون ۞ كذلك

يطبع الله على قلوب الذين لا يعلمون ۞ فاصبر ان وعد

الله حق ولا يستخفنك الذين لا يوقنون

بسم الله الرحمن الرحيم ۞

الم ۞ تلك ايات الكتاب الحكيم ۞ هدى ورحمة للمحسنين

الذين يقيمون الصلوة ويؤتون الزكوة وهم بالاخرة

هم يوقنون ۞ اولئك على هدى من ربهم واولئك

هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۞ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ

ایشانند رستگاران و بعضی از مردم کسی است بدل میکند بقرآن بیهوده سخنان را تا گمراه نماید

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ

از راه خدا بی دانشی و فرا گیرد آن آیات را استهزاء و تمسخر ایشان گروه مر ایشان را

عَذَابٌ مُهِينٌ ۞ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَلَّىٰ مُسْتَكْبِرًا كَأَنْ

عذاب خوار کننده و چون خوانده شود بر او آیتهای ما اعراض کند حال آنکه تکبر نماید گویا

لَمْ يَسْمَعْهَا كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

نشنیده است آنها را گویا در گوشهای او ثقلی است پس مژده ده او را بعذاب دردناک

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ ۞

بدرستی که آنانکه ایمان آوردند و کردند کردارهای شایسته آماده است برای ایشان بوستانهای بهشت با ناز و نعمت

خَالِدِينَ فِيهَا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۞ خَلَقَ

جاویدانند درآن وعده کرده خدا وعده درست و او است غالب راست گفتار درست کردار پدید آورد

السَّمَاوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَأَلْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ

آسمانها بدون ستون می بینید آسمانها را این حال و افکند بر زمین لنگرها

أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ

تا آنکه مضطرب نکند شما را و پهن کرد در آن از هر جنبنده و فرو فرستادیم از آسمان

مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ۞ هَٰذَا خَلْقُ اللَّهِ

آب پس رویانیدیم درآن از هر صنفی پسندیده این آفرینش خداست

فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي

پس بنمائید مرا که چه چیز آفریده اند آنانکه جز اویند نه که ستمکاران در

ضَلَالٍ مُبِينٍ ۞ وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنِ اشْكُرْ

ضلالتی اند هویدا و هر آینه بحقیقت دادیم لقمان را دانش و گفتار نیک گفتیم که سپاس گزار باشد

لِلَّهِ وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ

خدا را و کسیکه سپاس گزارد پس جز این نیست که سپاس میگذارد برای نفع خود و هر که ناسپاسی کند پس بدرستیکه خدا

غَنِيٌّ حَمِيدٌ ۞ وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ

بی نیاز است ستوده و یاد کن چون گفت لقمان مر پسر خود را و حال آنکه او پند میداد او را ای پسرک من

لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ۞ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ

شریک میاور بخدا بدرستیکه شرک ورزیدن هر آینه ستمی است بزرگ و وصیت فرمودیم آدمی را

بوالديه حملته امه وهنا على وهن وفصاله في عامين

ان اشكر لي ولوالديك الي المصير ۞ وان جاهداك

على ان تشرك بي ما ليس لك به علم فلا تطعهما و

صاحبهما في الدنيا معروفا واتبع سبيل من اناب الي ثم

الي مرجعكم فانبئكم بما كنتم تعملون ۞ يا بني انها ان

تك مثقال حبة من خردل فتكن في صخرة او في

السموات او في الارض يأت بها الله ان الله لطيف خبير

يا بني اقم الصلوة وأمر بالمعروف وانه عن المنكر واصبر

على ما اصابك ان ذلك من عزم الامور ۞ ولا تصعر

خدك للناس ولا تمش في الارض مرحا ان الله لا يحب

كل مختال فخور ۞ واقصد في مشيك واغضض من

صوتك ان انكر الاصوات لصوت الحمير ۞ الم تروا ان

الله سخر لكم ما في السموات وما في الارض واسبغ

عليكم نعمه ظاهرة وباطنة ومن الناس من يجادل في

اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ ۞ وَإِذَا قِيلَ

خدا بی دانشی و نه راه نمای پیغمبری و نه کتاب روشن و چون گفته شود

لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا

مر ایشان را که پیروی کنید آنچه را که فرستاده خدا گویند نه پیروی کنیم آنچه را که یافتیم بران پدران خود را

أَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ۞ وَمَنْ

ای متابعت میکنند پدران خود را و لو شیطان میخواند ایشان را بسوی عذاب افروخته و هر که

يُسْلِمْ وَجْهَهُ إِلَى اللّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ

بازگذارد کار خود را بخدا و حال آنکه او نیکوکار باشد پس بتحقیق چنگ زده است بدستاویز

الْوُثْقَىٰ وَإِلَى اللّٰهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ۞ وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنْكَ

استواری و بسوی خداست انجام کارها و هرکه کافر شود پس اندوهگین نگرداند

كُفْرُهُ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ

ترا کفر او بسوی ماست بازگشت ایشان پس آگاه گردانیم ایشان را بانچه کرده اند بدرستیکه خدا داناست

بِذَاتِ الصُّدُورِ ۞ نُمَتِّعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ

بانچه در سینها است بهره مند کنیم ایشان را اندکی پس لاچار آریم ایشان را بسوی عذاب

غَلِيظٍ ۞ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ

سخت و اگر بپرسی ازیشان که کیست پیدا آورده آسمانها و زمین را

لَيَقُولُنَّ اللّٰهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۞

هر اینه گویند البته خدا آن خداست بگو ستایش مر خدای راست نه که بیشتر ایشان نمیدانند

لِلّٰهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

مر خدا راست آنچه در آسمانها و زمین است بدرستیکه خدا اوست بی نیاز ستوده

وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ

و اگر آنچه باشد در زمین است از درختان قلمها و باشد دریا مداد او از

بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللّٰهِ إِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ

پس او هفت دریا تمام نشود مقدورات خدا بدرستیکه خدا غالب است

حَكِيمٌ ۞ مَا خَلْقُكُمْ وَلَا بَعْثُكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةٍ إِنَّ اللّٰهَ

است کار دان نیست آفرینش شما و نه برانگیختن شما مگر مانند آفرینش و بعث تن واحد بدرستیکه خدا

سَمِيعٌ بَصِيرٌ ۞ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّٰهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ

شنواست بینا هیچ نه دانستی که خدا در می آورد شب را در روز و در می آورد

النهار في الليل وسخر الشمس والقمر كل يجري الى

اجل مسمى وان الله بما تعملون خبير ۞ ذلك بان الله هو

الحق وان ما يدعون من دونه الباطل وان الله هو العلي

الكبير ۞ الم تر ان الفلك تجري في البحر بنعمت الله ليريكم

من اياته ان في ذلك لايات لكل صبار شكور ۞ واذا

غشيهم موج كالظلل دعوا الله مخلصين له الدين فلما

نجاهم الى البر فمنهم مقتصد وما يجحد باياتنا الا كل

ختار كفور ۞ يا ايها الناس اتقوا ربكم واخشوا يوما لا

يجزي والد عن ولده ولا مولود هو جاز عن والده شيا

ان وعد الله حق فلا تغرنكم الحيوة الدنيا ولا يغرنكم

بالله الغرور ۞ ان الله عنده علم الساعة وينزل الغيث

ويعلم ما في الارحام وما تدري نفس ماذا تكسب

غدا وما تدري نفس باي ارض تموت ان الله عليم خبير ۞

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

الم ۞ تنزيل الكتاب لا ريب فيه من رب العالمين ۞ ام يقولون

این فرو فرستادن قرآن است نیست هیچ شبهه در آن از نزد پروردگار جهانیان یا میگویند

افتراه بل هو الحق من ربك لتنذر قوما ما اتاهم من نذير

بربافته است آنرا نه که آن راست است از نزد پروردگار تا بترسانی گروهی را که نیامده ایشانرا هیچ بیم نماینده

من قبلك لعلهم يهتدون ۞ الله الذي خلق السموات و

پیش از تو تا شاید ایشان راه یابند خدا آن کسی است که پدید آورده آسمانها و

الارض وما بينهما في ستة ايام ثم استوى على العرش

زمین را و آنچه در میانه آنهاست در شش روز پس استیلا نمود بتدبیر و تقدیر بر عرش

ما لكم من دونه من ولي ولا شفيع افلا تتذكرون ۞ يدبر

نیست شما را بغیر از و هیچ دوستی و نه هیچ شفاعت خواهی آیا پس پند نمی گیرید تدبیر و تقدیر

الامر من السماء الى الارض ثم يعرج اليه في يوم كان

مینماید کارها را از آسمان تا زمین پس عروج میکند تدبیر بسوی او در روزی که هست

مقداره الف سنة مما تعدون ۞ ذلك عالم الغيب و

اندازه آن هزار سال از آن سالها که میشمارید آن خدای داننده نهان و

الشهادة العزيز الرحيم ۞ الذي احسن كل شيء خلقه و

حاضر است که غالب مهربان است آنکه نیکو کرده هر چیزرا که آفریده

بدأ خلق الانسان من طين ۞ ثم جعل نسله من سلالة من

آغاز نمود آفرینش آدمیانرا از گل پس پدید آورد نسل او را از آب چکیده از

ماء مهين ۞ ثم سويه ونفخ فيه من روحه وجعل لكم السمع

از نطفه حقیر بی قدری پس تمام اعضای او راست کرد و دمید در او از روحی که آفریده است او و پدید کرد برای شما گوش

والابصار والافئدة قليلا ما تشكرون ۞ وقالوا ءاذا

و دیدها و دلها بسیار اندک سپاس میگذارید و گفتند منکران آیا هرگاه

ضللنا في الارض ءانا لفي خلق جديد بل هم بلقاء ربهم

ناپدید گردیم در زمین قبر آیا بدرستی که ما هراینه در آفرینش تازه ایم نه که ایشان بدیدار جزای پروردگار

كافرون ۞ قل يتوفيكم ملك الموت الذي وكل بكم ثم

ناگرویدگانند بگو میگیرد جان شما را فرشته مرگ آنکه موکل است بقبض ارواح شما پس

إِلَى رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ۞ وَلَوْ تَرَى إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُؤُسِهِمْ

بسوی پروردگار خود بازگردیده شوید و اگر ببینی چون گناهکاران سرزیر افکنده اند

عِنْدَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا

نزد پروردگار خود گویند ای پروردگار ما دیدیم و شنیدیم پس برگردان ما را تا بکنیم کار شایسته بدرستی که ما

مُوقِنُونَ ۞ وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدَاهَا وَلَكِنْ حَقَّ

یقین دارانیم و اگر خواهیم هر آینه عطا فرمائیم هر تنی را راه راست او ولیکن واجب شد این

الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

گفتار از من که هر آینه پر کنم البته دوزخ را از گروه دیوان و آدمیان همگی

فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ وَذُوقُوا

پس بچشید عذاب را بسبب آنچه فراموش کردید رسیدن جزای روز خود این روز بدرستی که ما جزای فراموشی شما دادیم و بچشید

عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۞ إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ

عذاب جاوید را بسبب آنچه بودید که میکردید جز این نیست که میگروند بآیتهای ما کسانیکه

إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا

چون پند داده شوند بآنها بروی درافتند سجده کنان و به پاکی یاد کنند حال آنکه مشغول به ستایش پروردگار ایشان

يَسْتَكْبِرُونَ ۞ تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ

تکبر نکنند دور شود پهلوهای ایشان از خوابگاهها بخوانند پروردگار خود را

خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ۞ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَا

از روی بیم و امید و از آنچه روزی کردیم ایشان را انفاق کنند پس نمیداند هیچ تنی آنچه

أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞ أَفَمَنْ

پنهان کرده شد برای ایشان از آنچه روشنی دیدههاست جزا بسبب آنچه بودند که میکردند آیا پس

كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوُونَ ۞ أَمَّا الَّذِينَ

آنکه بود گرونده مانند کسیست که بود بیرون رونده از حکم خدا یکسان نیستند اما آنانکه

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَى نُزُلًا بِمَا

گرویدند و کردند کردارهای شایسته پس آماده است برای ایشان بوستانهای جای آرامش بسبب آنچه

كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞ وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا

بودند که میکردند و اما آنانکه بیرون رفتند از طاعت خدا پس جایگاه ایشان دوزخ است هرچند

أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا

خواهند که بیرون آیند از آن آتش بازگردانیده شوند در آن و گفته شد مر ایشان را بچشید

عذاب النار الذي كنتم به تكذبون ۞ ولنذيقنهم من

عذاب آتش را که بودید که آن را دروغ می انگاشتید و هرآینه بچشانیم ایشان را از

العذاب الادنى دون العذاب الاكبر لعلهم يرجعون

عذاب نزدیکتر در این جهان پیش از عذاب بزرگتر در آخرت تا شاید ایشان برگردند از کفر

ومن اظلم ممن ذكر بايات ربه ثم اعرض عنها انا من المجرمين

و کیست ستمکارتر از آنکه پند داده شده بآیات پروردگار خود پس روگردان شد از آن بدرستیکه ما از گناهکاران

منتقمون ۞ ولقد اتينا موسى الكتاب فلا تكن في مرية

انتقام کشنده گانیم و هرآینه بتحقیق عطا فرمودیم موسی را توریه را پس مباش ای محمد در گمان

من لقائه وجعلناه هدى لبني اسرائيل ۞ وجعلنا

از دیدن موسی آن کتاب و گردانیدیم او را راه نمای برای فرزندان یعقوب و گردانیدیم

منهم ائمة يهدون بامرنا لما صبروا وكانوا باياتنا يوقنون

بعضی از ایشان را پیشوایانی که راه نمایند بفرمان ما چون شکیبائی ورزیدند و بودند که بآیتهای ما یقین میداشتند

ان ربك هو يفصل بينهم يوم القيمة فيما كانوا فيه يختلفون

بدرستیکه پروردگار تو حکم کند میان ایشان در روز رستخیز در آنچه هستند که در آن اختلاف میکنند

اولم يهد لهم كم اهلكنا من قبلهم من القرون يمشون

و آیا راه ننمود ایشان را که بسیار هلاک کردیم پیش از ایشان از اهل زمانها میروند در

في مساكنهم ان في ذلك لايات افلا يسمعون ۞ اولم

مسکنهای ایشان بدرستیکه در این هرآینه معجزاتست ای پس نمی شنوند ای و

يروا انا نسوق الماء الى الارض الجرز فنخرج به زرعا تاكل

ندیدند که ما میرانیم آب را بسوی زمین باران ندیده پس بیرون آریم بآن زرعی را که میخورند

منه انعامهم وانفسهم افلا يبصرون ۞ ويقولون متى

از آن چهارپایان ایشان و خودشان ای پس نمی بینند و میگویند کدام وقت

هذا الفتح ان كنتم صادقين ۞ قل يوم الفتح لا ينفع

این حکم میان [illegible] اگر هستید راست گویان بگو که در روز حکم میان [illegible] سود ندهد

الذين كفروا ايمانهم ولا هم ينظرون ۞ فاعرض عنهم

آنان را که کافر شدند در دنیا ایمان شان در آن روز و نه ایشان مهلت داده شوند پس اعراض کن از کفار

وانتظر انهم منتظرون ۞

و منتظر فرصت باش بدرستیکه ایشان منتظر عذابند

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللّٰهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ

اللّٰهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۞ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ

اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۞ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ وَكَفَىٰ بِاللّٰهِ

وَكِيلًا ۞ مَا جَعَلَ اللّٰهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ

وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمُ اللَّائِي تُظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ

وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللّٰهُ

يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ۞ ادْعُوهُمْ لِآبَائِهِمْ هُوَ

أَقْسَطُ عِنْدَ اللّٰهِ فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ

وَمَوَالِيكُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ وَلَٰكِنْ مَا

تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۞ النَّبِيُّ أَوْلَىٰ

بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ وَأُولُو

الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللّٰهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا كَانَ

٨٠٢

دلل

ذلك في الكتاب مسطورا ◆ واذ اخذنا من النبيين

این حکم در کتاب خدا نوشته وباد کن چون فرا گرفتیم از پیغمبران

ميثاقهم ومنك ومن نوح وابرهيم وموسى وعيسى ابن

پیمان ایشان را واز تو ای محمد واز نوح وابراهیم وموسی وعیسی پسر

مريم واخذنا منهم ميثاقا غليظا ليسئل الصادقين ◆

مریم وفرا گرفتیم از ایشان پیمانی محکم تا به پرسد خدا راست گویان را

عن صدقهم واعد للكافرين عذابا اليما ◆ يا ايها الذين

از راست گویی ایشان ومهیا کرد برای کافران عقوبتی دردناک ای گروهی که

امنوا اذكروا نعمة الله عليكم اذ جاءتكم جنود فارسلنا

گرویده اید یاد کنید تفضل خدا را بر شما آنگاه که آمدند شما را لشکرهای کافران پس فرستادیم

عليهم ريحا وجنودا لم تروها وكان الله بما تعملون

بر ایشان باد تندی ولشکرهای که ندیدند ایشان را وهست خدا با آنچه میکنید

بصيرا ◆ اذ جاءوكم من فوقكم ومن اسفل منكم واذ زاغت

بینا چون آمدند شما از بالای وادی شما واز فروتر از وادی شما وآنگاه که مائل شد

الابصار وبلغت القلوب الحناجر وتظنون بالله الظنونا

از تحیر دیدها ورسیدند از غایت بیم دلها بگلوها وگمان میبرید بخدا گمانهای مختلف

هنالك ابتلي المؤمنون وزلزلوا زلزالا شديدا ◆ واذ

درآن مقام آزموده شدند مومنان ومضطرب شدند اضطرابی سخت وآنگاه

يقول المنافقون والذين في قلوبهم مرض ما وعدنا

که میگفتند دو رویان وآنانکه در دلهای ایشان بود مرض شک وعده نکرده بود ما را

الله ورسوله الا غرورا ◆ واذ قالت طائفة منهم يا اهل

خدا وپیغمبر او مگر از روی فریب وآنگاه که گفتند گروهی از ایشان ای اهل مدینه

يثرب لا مقام لكم فارجعوا ويستاذن فريق منهم النبي

مدینه نیست اینجا مقامی مر شما را پس باز گردید ودستوری مراجعت میخواستند گروهی از ایشان از پیغمبر

يقولون ان بيوتنا عورة وما هي بعورة ان يريدون الا

وبهانه میگفتند خانهای ما در مدینه نااستوار است وحال آنکه نبوده خانهای ایشان نااستوار نمیخواستند مگر

فرارا ◆ ولو دخلت عليهم من اقطارها ثم سئلوا الفتنة

گریز از جهاد را واگر درآورده شدندی لشکر بر ایشان از جوانب مدینه پس خواسته از ایشان شرک

لَأَتَوْهَا وَمَا تَلَبَّثُوا بِهَا إِلَّا يَسِيرًا ۞ وَلَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا

هر آینه آرند شرک و درنگ نکنند در دادن آن مگر اندک زمانی و هر آینه بحقیقت می بودند که عهد کردند

اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُوَلُّونَ الْأَدْبَارَ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا

با خدا پیش از آنکه گردانند در جهاد پشتهای خود را و هست پیمان خدا پرسیده شده

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمُ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَ

بگو هیچ سود ندهد شما را گریز اگر گریزید از مردن یا کشته شدن و

إِذًا لَا تُمَتَّعُونَ إِلَّا قَلِيلًا ۞ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ

آنگاه برخورداری داده نشوید مگر اندک زمانی بگو کیست آنکه نگاه دارد شما را

مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ

از حکم خدا اگر خواهد رساند شما را گزندی یا خواهد رساند شما را بخشایشی و نیابند

لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۞ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ

برای خود بغیر از خدا هیچ یاری و نه یاوری بحقیقت میداند خدا بازدارندگان

مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ

مردمان از جهاد از شما و گویندگان برادران خود را بیایید بسوی ما و حاضر نیایند حرب را

إِلَّا قَلِيلًا ۞ أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ

مگر اندک زمانی حال آنکه بخیلانند بر معاونت شما پس چون آید هنگام بیم در جنگ می بینی ایشان را که می نگرند

إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ

بسوی تو حال آنکه میگردد چشمهای ایشان مانند کسی که بیهوش شود از سکرات مرگ

فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ بِأَلْسِنَةٍ حِدَادٍ أَشِحَّةً عَلَى

پس چون زائل شود ترس زبان آوری کنند با شما بزبانها تیز فصیح حال آنکه حریص باشند بر

الْخَيْرِ أُولَئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ

غنیمت این گروه ایمان نیاورده اند پس ناچیز کرد خدا کردهای ایشان را و هست این کار

عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۞ يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَإِنْ

بر خدا آسان می پندارند که گروههای دشمنان نرفته اند و نگریخته اند و اگر

يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوْ أَنَّهُمْ بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ

آیند بار دیگر لشکرهای مخالف آرزو کنند که کاشکی بودندی ایشان صحرانشینان در میان عربان باری

يَسْأَلُونَ عَنْ أَنْبَائِكُمْ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا

پرسیدندی از اخبار شما و اگر بودندی در میان شما کارزار نکردندی مگر اندک زمانی

لقد

لقد كان لكم في رسول الله أسوة حسنة لمن كان يرجوا

هر آینه بتحقیق هست مر شمارا در پیروی پیغمبر خدا اقتدائی نیک مر کسی را که هست که امید دارد

الله واليوم الآخر وذكر الله كثيرا ۞ ولما رأى المؤمنون

جزای خدارا و روز بازپسین را و یاد کند خدارا بسیار و چون دیدند گروندگان

الأحزاب قالوا هذا ما وعدنا الله ورسوله وصدق

گروههای مخالف را گفتند این است آنچه وعده داده مارا خدا و پیغمبر خدا و راست گفته

الله ورسوله وما زادهم إلا إيمانا وتسليما ۞ من المؤمنين

خدا و پیغمبر او و نیفزود ایشان را مگر باور داشتن وعده خدا و تصدیق بعضی از مومنان

رجال صدقوا ما عاهدوا الله عليه فمنهم من قضى نحبه

مردانند که راست گردانیدند آنچه عهد بستند با خدا بر فعل آن پس بعضی از ایشان کسی است که بجا آورد عهد خود

ومنهم من ينتظر وما بدلوا تبديلا ۞ ليجزي الله الصادقين

و بعضی از ایشان کسی است که چشم دارد وفای عهد خود و تغییر نداد عهد خود را هیچ تغییری تا جزای نیک دهد خدا راستگویان را

بصدقهم ويعذب المنافقين إن شاء أو يتوب عليهم

بسبب راستی ایشان و عذاب کند منافقان را اگر خواهد یا توبه فرماید ایشان را

إن الله كان غفورا رحيما ۞ ورد الله الذين كفروا بغيظهم

بدرستی که خدا هست آمرزگار مهربان و بازگردانید خدا آنان را که کافر شدند با خشم ایشان

لم ينالوا خيرا وكفى الله المؤمنين القتال وكان

حال آنکه نیافتند هیچ مرادی از نصرت و غنیمت و کفایت کرد خدا مومنان را در کارزار و هست

الله قويا عزيزا ۞ وأنزل الذين ظاهروهم من أهل الكتاب

خدا توانا غالب و فرود آورد خدا آنان را که معاونت نمودند احزاب را که ایشان جهودان بودند

من صياصيهم وقذف في قلوبهم الرعب فريقا تقتلون

از قلعهای ایشان و افکند در دلهای ایشان ترس را گروهی از ایشان را میکشتند

وتأسرون فريقا ۞ وأورثكم أرضهم وديارهم وأموالهم

یعنی مردان را و دستگیر میکردند گروهی یعنی زنان و اطفال را و باز گذاشت برای شما سرزمین ایشان را و خانهای ایشان را و مالهای ایشان را

وأرضا لم تطؤوها وكان الله على كل شيء قديرا ۞ يا

و زمینی را که هنوز پا بر آن نگذاشته اید و هست خدا بر هر چیزی توانا ای

أيها النبي قل لأزواجك إن كنتن تردن الحيوة الدنيا

ای پیغمبر بگو مر زنان خود را که اگر هستید که خواهید زندگانی این جهان

وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأُسَرِّحْكُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ۝

و آرایش او را پس بیائید تا بهره ور کنم شما را و رها کنم شما را رها کردن نیک

وَإِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالدَّارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ

و اگر هستید که خواهید طاعت خدا را و پیغمبر او را و سرای بازپسین را پس بدرستی که خدا

أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا ۝ يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ مَنْ

مهیا کرده برای نیکوکاران از شما مزد بزرگ ای زنان پیغمبر هر که

يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ يُضَاعَفْ لَهَا الْعَذَابُ

آرد از شما کار بغایت زشتی ظاهر در زشتی افزون شود یعنی تو پیغمبر برای او عذاب

ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۝ وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُنَّ

دو چندان و هست این کار بر خدا آسان و هر که اطاعت کند از شما

لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُؤْتِهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ ۝ وَ

مر خدا و پیغمبر او و کند کار شایسته دهیم او را مزد وی را دو بار و

أَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ۝ يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ

مهیا کنیم برای او روزی نیکو ای زنان پیغمبر نیستید شما مانند یکی از

مِنَ النِّسَاءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي

از زنان دیگران اگر پرهیزکاری کنید پس باید نازک مکنید با غیر محرم گفتار خود را پس طمع کند آن کسی که

فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا ۝ وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ

در دل اوست بیماری و بگوئید گفتار نیک و با آرام نشینید در خانهای خود

وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ ۝ وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَ

و اظهار زینت مکنید با غیر محرم اظهار زنان جاهلیت قدیم پیشتر و بپا دارید نماز را و

آتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ

بدهید زکوة مال خود را و فرمان برید خدا را و پیغمبر او را جز این نیست که میخواهد خدا

لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ۝

که ببرد از شما گناهان را ای خانواده رسالت و پاک گرداند شما را از هر گناه پاک

وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ

و یاد کنید آنچه خوانده میشود در خانهای شما از آیات کتاب خدا و حکمت شریعت بدرستی که

اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ۝ إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ

خدا هست نادر العلم آگاه بهر چیزی بدرستی که مردان اقرار کننده بکلمه شهادت و زنان اقرار کننده و مردان گروند

وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَ

و زنان گرونده و مردان قیام نماینده و زنان قیام نماینده بطاعت حق و مردان راستگو و

الصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَ

زنان راستگو و مردان شکیبا و زنان شکیبا و مردان متواضع مر خدا را و

الْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ

زنان متواضع و مردان صدقه دهنده و زنان صدقه دهنده و مردان روزه دار

وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ

و زنان روزه دار و مردان نگاهدارنده آلت نسل خود را از غیر حلال و زنان همچنان و مردان یاد کننده گان

اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا

خدا بسیار و زنان همچنان مهیا کرده خدا برای ایشان آمرزشی و مزدی بزرگ

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ

و نیست هیچ مرد گرونده و نه هیچ زن گرونده را هرگاه حکم کند خدا و پیغمبر او

أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

بکاری اگر باشد مر ایشان را اختیار مخالف از آن در کار ایشان و هر که نافرمانی کند خدا و پیغمبر او را

فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ

پس بتحقیق گمراه شد گمراهی هویدا و یاد کن چون میگفتی آن کس را که احسان نموده خدا بر او و

وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَ

و احسان کرده بودی بر او نگاهدار بر خود زن خود را و بترس از خدا و

تُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ

و پنهان میداشتی در ضمیر خود آنچه را که خدا آشکار کننده و میترسیدی از زبان مردمان و خدا

أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا

سزاوارتر است که بترسی از او پس چون بجا آورد زید از وی حاجت خود را بزنی دادیم او را بتو

لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ

تا نباشد بر مومنان هیچ گناهی در خواستن زنان پسر خواندگان ایشان

إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا مَا

هرگاه بجا آورده باشند از آن زنان مطلب خود را و هست فرمان خدا گذارده شده در ازل نیست

كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ فِي

بر پیغمبر هیچ گناهی در آنچه واجب کرده خدا برای او و این راه را مقرر فرموده برای او مانند آن

الذين خلوا من قبل وكان امر الله قدرا مقدورا ۞

خدا در آن پیغمبران که گذشتند پیش از این و هست فرمان خدا حکمی اندازه کرده شده

الذين يبلغون رسالات الله ويخشونه ولا يخشون احدا

آنانکه میرسانند بخلایق پیغامهای خدارا و میترسند از او و نمی‌ترسند از هیچکس

الا الله وكفى بالله حسيبا ۞ ما كان محمد ابا احد من

بغیر از خدا و بسنده است خدا برای حساب نیست محمد پدر هیچکس از

رجالكم ولكن رسول الله وخاتم النبيين وكان الله بكل

مردان شما ولیکن پیغمبر خداست و آخر پیغمبران و هست خدا به هر

شيء عليما ۞ يا ايها الذين امنوا اذكروا الله ذكرا كثيرا

چیزی دانا ای گروهی که گرویده اند یاد نمایید خدا را یاد کردن بسیار

وسبحوه بكرة واصيلا ۞ هو الذي يصلي عليكم وملائكته

و به پاکی یاد کنید او را در بامداد و آخر روز او است آنکه رحمت میفرستد بر شما و فرشتگان او

ليخرجكم من الظلمات الى النور وكان بالمؤمنين رحيما ۞

هم آمرزش میخواهند برای شما تا بیرون آورد شما را از تاریکیهای ضلالت بسوی نور هدایت و هست بگروندگان مهربان

تحيتهم يوم يلقونه سلام واعد لهم اجرا كريما ۞

درود ایشان در آن روز که رسند بجزای خدا سلامت و مهیا کرده برای ایشان مزد نیکویی

يا ايها النبي انا ارسلناك شاهدا ومبشرا ونذيرا ۞

ای پیغمبر بدرستی که ما فرستادیم ترا در حالتیکه گواهی بر کردار امت و بشارت دهنده و بیم کننده

وداعيا الى الله باذنه وسراجا منيرا ۞ وبشر المؤمنين

و خواننده بسوی خدا بفرمان او و چراغی روشن و مژده ده گروندگان را

بان لهم من الله فضلا كبيرا ۞ ولا تطع الكافرين والمنافقين

بآنکه آماده است برای ایشان از جانب خدا فضل بسیار و فرمان مبر کافران را و دوروپان را

ودع اذاهم وتوكل على الله وكفى بالله وكيلا ۞

و ترک نما رنجانیدن ایشان را و اعتماد کن در کارها بر خدا و بسنده است خدا بکارگذاری

يا ايها الذين امنوا اذا نكحتم المؤمنات ثم طلقتموهن من

ای آنانی که گرویده اند هرگاه زنی خواهید زنان را پس طلاق دهید ایشان را پیش

قبل ان تمسوهن فما لكم عليهن من عدة تعتدونها

از آنکه مباشرت نمایید با ایشان پس نیست برای شما بر ایشان هیچ حق وعده که در شمار آرید آنرا

فَمَتِّعُوهُنَّ وَسَرِّحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ۞ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا

پس بهره ور کنید ایشان را و رها کنید ایشان را رها کردن نیکو ای پیغمبر بدرستیکه ما

أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ اللَّاتِي آتَيْتَ أُجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ

حلال گردانیدیم برای تو زنان ترا از زنانی که داده باشی مهرهای ایشان را و آن کنیزان را که مالک تصرف

يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمِّكَ وَبَنَاتِ عَمَّاتِكَ

در آنهاست دست تو از کنیزان که بازگردانیده خدا بر تو از غنایم و دختران عموهای تو و دختران عمهای تو

وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَالَاتِكَ اللَّاتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ

و دختران خال ترا و دختران خالهای ترا آنانکه سفر کرده اند از مکه بمدینه با تو

وَامْرَأَةً مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ

و زنان با ایمان را اگر ببخشد تن خود را به پیغمبر اگر خواهد پیغمبر

أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا

که مباشرت با آن زن حالانکه صفت چنین زنان مخصوص تست ای محمد نه برای مؤمنان بتحقیق دانستیم ازان

مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا

که واجب کردیم بر آن مومنان در باب زنان ایشان و کنیزانی که مالک تصرف در آنهاست دستهای ایشان تا نباشد

يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۞ تُرْجِي مَنْ تَشَاءُ

بنا شد بر تو هیچ گناهی و هست خدا آمرزنده مهربان تا خیر کنی هر که را خواهی

مِنْهُنَّ وَتُؤْوِي إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ وَمَنِ ابْتَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا

از ایشان و جای دهی بسوی خود هر که را خواهی و هر که را که باز جویی ازان زنان که دور کرده ای پس

جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ تَقَرَّ أَعْيُنُهُنَّ وَلَا يَحْزَنَّ وَ

نیست هیچ گناهی بر تو این رخصت نزدیکتر است بآنکه روشن گردد چشمهای ایشان و اندوهگین نگردند

يَرْضَيْنَ بِمَا آتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَ

و خشنود شوند بآنچه داده تو ایشان را همه ایشان و خدا میداند هر چه در دلهای شماست و

كَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ۞ لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ

هست خدا دانای بردبار حلال نباشند بر تو زنان دیگر پس ازین زنان که داری و نه آنکه

تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا

بدل کنی ایشان را به هیچ از زنان و هر چند شگفت آورد ترا حسن صورت و سیرت ایشان مگر کنیزانی

مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا ۞ يَا أَيُّهَا

که مالک تصرف ایشانست دست تو و هست خدا بر هر چیزی نگهبان ای گروهی

الَّذِينَ امَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى

که گرویده اند در میایید بخانهای پیغمبر مگر انکه دستوری داده شوید شما و خوانده شوید بسوی

طَعَامٍ غَيْرَ نَاظِرِينَ إِنَاهُ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ

خوردنی احال انکه منتظر نباشید بخته شدن انرا ولیکن چون خوانده شوید پس در آیید پس چون بخورید

فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي

پس پراکنده گردید و حال انکه انس نگیرند باهم برای حکایت بدرستیکه این نشستن شما برای حکایت هست که میرنجانید

النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ

پیغمبر را و شرم میدارد از شما و خدا شرم ندارد از سخن صواب و هرگاه بخواهید از زنان

مَتَاعًا فَسْئَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ

کالای برخورداری پس بخواهید از ایشان از پس پرده این سوال پاکیزه تر است برای دلهای شما

وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ

و دلهای ایشان و نسزد مر شما را انکه برنجانید پیغمبر خدا را و نه انکه برنی

تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ

نکاح کنید زنان او را پس از او هرگز بدرستیکه این نکاح هست نزد خدا

عَظِيمًا ◆ إِنْ تُبْدُوا شَيْئًا أَوْ تُخْفُوهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ

بزرگ اگر آشکار کنید چیزی را یا پنهان دارید پس بدرستیکه خدا هست بهر

شَيْءٍ عَلِيمًا ◆ لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِي آبَائِهِنَّ وَلَا أَبْنَائِهِنَّ

چیزی دانا نیست هیچ حرجی بر زنان در باب دیدار پدران خود و نه پسران خود

وَلَا إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءِ إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءِ أَخَوَاتِهِنَّ

و نه برادران خود و نه فرزندان برادران خود و نه فرزندان خواهران خود

وَلَا نِسَائِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ وَاتَّقِينَ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ

و نه زنان آزاد خود و نه انکه مالک تصرف در او است دستهای ایشان و بترسید ای زنان از خدا بدرستیکه خدا

كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ◆ إِنَّ اللَّهَ وَمَلَئِكَتَهُ يُصَلُّونَ

هست بر هر چیزی گواه بدرستیکه خدا و فرشتگان او رحمت میکنند

عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

بر پیغمبر ای انانکه گرویده اند دعا کنید براو و سلام گویید براو سلام کردنی

إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَ

بدرستیکه انانکه میرنجانند خدا و رسول او را دور کرد انها از رحمت خود ایشان را خدا در این جهان و

الآخرة واعد لهم عذابا مهينا ۞ والذين يؤذون المؤمنين

و در آن جهان و مهیا کند برای ایشان عذابی خوار کننده و آنانکه رنجانند مردان مومن

والمؤمنات بغير ما اكتسبوا فقد احتملوا بهتانا واثما مبينا

و زنان مومنه بدون جنایتی که کرده باشند پس بتحقیق متحمل شده اند وبال دروغ عظیمی و گناه هویدا

يا ايها النبي قل لازواجك وبناتك ونساء المؤمنين

ای پیغمبر بگو مر زنان خود را و دختران خود را و زنان گروندگان را

يدنين عليهن من جلابيبهن ذلك ادنى ان يعرفن فلا

که فرو اندازند بر خود بعضی از چادرهای خود را این پوشش نزدیکتر است بآنکه شناخته شوند [illegible]

يؤذين وكان الله غفورا رحيما ۞ لئن لم ينته المنافقون

رنجانیده نگردند و هست خدا آمرزگار مهربان هر آینه اگر باز نه ایستند دورویان

والذين في قلوبهم مرض والمرجفون في المدينة لنغرينك

و آنانکه در دلهای ایشان علتی است و آنانکه خبرهای دروغ اندازند در مدینه البته تحریص کنیم ترا

بهم ثم لا يجاورونك فيها الا قليلا ۞ ملعونين اينما

ایشان بر رنجانیدن پس همسایگی نکنند با تو در مدینه مگر اندک زمانی حال آنکه مطرود باشند هرجا

ثقفوا اخذوا وقتلوا تقتيلا ۞ سنة الله في الذين خلوا

یافته شوند گرفته شوند و کشته شوند کشته شدنی این طریقه مقرر خدا است درباره آنانکه گذشتند

من قبل ولن تجد لسنة الله تبديلا ۞ يسئلك

پیش از این و هرگز نیابی مر طریقه خدا را تغییری پرسند ترا

الناس عن الساعة قل انما علمها عند الله وما يدريك

مردم از وقت قیامت بگو نیست دانش آن نزد خدا و چه دانی تو وقت را

لعل الساعة تكون قريبا ۞ ان الله لعن الكافرين و

شاید وقت قیامت باشد نزدیک بدرستی که خدا دور کرد از رحمت خود ناگرویدگان را و

اعد لهم سعيرا ۞ خالدين فيها ابدا لا يجدون وليا

آماده کرده برای ایشان آتش افروخته حال آنکه جاوید باشند در آن آتش همیشه نیابند یاری

ولا نصيرا ۞ يوم تقلب وجوههم في النار يقولون

و نه یاوری روزی که گردانیده شود روهای ایشان در آتش گویند

يا ليتنا اطعنا الله واطعنا الرسولا ۞ وقالوا ربنا

ای کاش ما فرمان میبردیم خدا را و فرمان میبردیم پیغمبر را و گویند ای پروردگار ما

إنا أطعنا سادتنا وكبراءنا فأضلونا السبيلا ۝ ربنا

بدرستی که ما فرمان بردیم مهتران خود را و بزرگان خود را پس گمراه گردانیدند ما را راه راست ای پروردگار

آتهم ضعفين من العذاب والعنهم لعنا كبيرا ۝ يا أيها

بده ایشانرا دوچندان از عذاب و لعنت کن ایشانرا لعنتی بزرگ ای آنانکه

الذين آمنوا لا تكونوا كالذين آذوا موسى فبرأه الله مما

گرویده اند مباشید مانند آنانکه رنجانیدند موسی را پس بیزار گردانید خدا از آنچه

قالوا وكان عند الله وجيها ۝ يا أيها الذين آمنوا اتقوا

گفتند و بود موسی نزد خدا با آبرو ای آنانکه گرویده اند بترسید

الله وقولوا قولا سديدا ۝ يصلح لكم أعمالكم ويغفر

از خدا و بگویید گفتار درست تا بصلاح آورد برای شما کردارهای شما را و بیامرزد

لكم ذنوبكم ومن يطع الله ورسوله فقد فاز فوزا عظيما

برای شما گناهان شما را و هرکه فرمان برد خدا و پیغمبر او را پس فیروزی یافت فیروزی بزرگ

إنا عرضنا الأمانة على السماوات والأرض والجبال فأبين

بدرستی که ما عرض کردیم امانت را بر آسمانها و بر زمین و کوهها پس سر باز زدند

أن يحملنها وأشفقن منها وحملها الإنسان إنه كان

از آنکه بردارند آنرا و بترسیدند از حمل آن و برداشت آن بار را آدمی بدرستیکه هست

ظلوما جهولا ۝ ليعذب الله المنافقين والمنافقات

بغایت ستمکار نهایت نادان تا عذاب کند خدا مردان دورو و زنان دورو

والمشركين والمشركات ويتوب الله على المؤمنين

و مردان مشرک و زنان مشرک و توبه دهد خدا بر مردان با ایمان

والمؤمنات وكان الله غفورا رحيما ۝

و زنان با ایمان و هست خدا آمرزگار مهربان

سورة السبأ [illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

الحمد لله الذي له ما في السماوات وما في الأرض وله

ستایش مر خدای راست که مر او راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و مر او راست

الحمد في الآخرة وهو الحكيم الخبير ۞ يعلم ما يلج في الأرض

ستایش در آن جهان و اوست راست کار درست کردار میداند آنچه در آید در زمین

وما يخرج منها وما ينزل من السماء وما يعرج فيها وهو

و آنچه بیرون میآید از زمین و آنچه فرود میآید از آسمان و آنچه بالا میرود در آن و اوست

الرحيم الغفور ۞ وقال الذين كفروا لا تأتينا الساعة

مهربان آمرزگار و گفتند آنانکه کافر شدند نیاید ما را قیامت

قل بلى وربي لتأتينكم عالم الغيب لا يعزب عنه

بگو آری بحق پروردگار من هر آینه بیاید بشما البته داننده چیزهای نهانی پنهان نشود از دانش او

مثقال ذرة في السموات ولا في الأرض ولا أصغر

همسنگ مورچه در آسمانها و نه در زمین و نه کوچکتر

من ذلك ولا أكبر إلا في كتاب مبين ۞ ليجزي

از مورچه و نه بزرگتر مگر که در نوشته است هویدا تا جزا دهد

الذين آمنوا وعملوا الصالحات أولئك لهم مغفرة ورزق

آنانرا که گرویده اند و کردند از کارهای شایسته آن گروه برای ایشان آمرزش و روزی نیک

كريم ۞ والذين سعوا في آياتنا معاجزين أولئك لهم

بزرگ و آنانکه سعی کردند در ابطال معجزات ما حال آنکه خواهند که عاجز کنند ما را آن گروه

عذاب من رجز أليم ۞ ويرى الذين أوتوا العلم الذي

برای ایشان عذابی از بدترین عذابها دردناک و میدانند آنانکه داده شده اند دانش که قرآنی

أنزل إليك من ربك هو الحق ويهدي إلى صراط

فرو فرستاده بسوی تو از پروردگار تو اوست درست و هدایت میکند بسوی راه

العزيز الحميد ۞ وقال الذين كفروا هل ندلكم

خداوند غالب ستوده و گفتند آنانکه کافر شدند هیچ راه نمائیم شما را

على رجل ينبئكم إذا مزقتم كل ممزق إنكم لفي خلق

بر مردی که خبر میدهد شما را که چون پراکنده شوید پراکنده شدنی هر آینه شما در آفرینش

جديد ۞ أفترى على الله كذبا أم به جنة بل الذين

تازه اید ای فرا بافته بر خدا دروغی یا هست با وی جنونی نه که آنانکه

لا يؤمنون بالآخرة في العذاب والضلال البعيد

نگروند با آنجهان در عذاب و گمراهی دور از صواب

أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ

آیا پس ننگرستند بسوی آنچه فرا پیش ایشانست و آنچه از پس ایشانست از آسمان و زمین

إِنْ نَشَأْ نَخْسِفْ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ نُسْقِطْ عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِنَ

اگر خواهیم فرو بریم ایشانرا بزمین یا بیفکنیم بر ایشان پاره از

السَّمَاءِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ۞ وَلَقَدْ

آسمان بدرستیکه در آنچه گفتیم هر آینه دلیل است برای هر بنده بازگردنده بخدا و هر آینه بتحقیق

آتَيْنَا دَاوُودَ مِنَّا فَضْلًا يَا جِبَالُ أَوِّبِي مَعَهُ وَالطَّيْرَ وَأَلَنَّا لَهُ

که دادیم داود را از نزد خود عطا گفتیم ای کوهها بازگشت نمائید تسبیح با داود و مرغان را هم و نرم کردیم برای او

الْحَدِيدَ ۞ أَنِ اعْمَلْ سَابِغَاتٍ وَقَدِّرْ فِي السَّرْدِ وَاعْمَلُوا

آهن را و فرمودیم که بساز زرهها تمام و کامل و اندازه نگاه دار در بافتن آن و بکنید

صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۞ وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ غُدُوُّهَا

کار شایسته بدرستیکه من بآنچه میکنید بینایم و رام گردانیدیم برای سلیمان باد را رفتن بامداد آنها

شَهْرٌ وَرَوَاحُهَا شَهْرٌ وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ وَمِنَ الْجِنِّ

یکماهه راه است و رفتن شبانگاه آنها یکماهه راه است و روان گردانیدیم برای او چشمه از آهن گداخته و از دیوان

مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَمَنْ يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا

کسیکه کار میکرد پیش او بفرمان پروردگار او و هر که عدول میشود از ایشان از فرمان ما

نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ۞ يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحَارِيبَ

بچشانیدیم او را از عذاب آتش افروخته کار میکردند برای او هر چه میخواست از بناهای رفیع

وَتَمَاثِيلَ وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَاسِيَاتٍ اعْمَلُوا

و صورتها نگاشته و کاسهای بزرگ مانند حوضها و دیگها ثابت بر جایها کار نیک کنید

آلَ دَاوُودَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ ۞ فَلَمَّا

ای خاندان داود شکر این نعمتها و اندکی از بندگان من بسیار سپاس گذارند پس چون

قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَىٰ مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ

حکم فرمودیم بر سلیمان مرگ را راه ننمود ایشانرا بر مرگ او مگر جنبنده زمین

تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ أَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

که میخورد عصای او را که تکیه بر آن زده بود پس چون بیفتاد سلیمان ظاهر شد حال دیوان که اگر بودندی که میدانستندی

الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ۞ لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ

علم غیب را درنگ نمیکردندی در عذاب خوار کننده هر آینه بتحقیق بود برای ساکنان

فِي مَسْكَنِهِمْ آيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ كُلُوا مِنْ رِزْقِ

در دیار ایشان آیتی قدرت دو بوستان از جانب دست راست و از طرف دست چپ گفته بودیم بخورید از روزی

رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ ۞ فَأَعْرَضُوا

پروردگار خود و شکر نعمت گذارید برای او و این شهریست پاکیزه و پروردگار آمرزگار پس سر کشیدند

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ

پس فرو فرستادیم بر ایشان سیل [illegible] و عوض دادیم ایشان را بدان بوستانها دو بوستان

ذَوَاتَيْ أُكُلٍ خَمْطٍ وَأَثْلٍ وَشَيْءٍ مِنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ ۞ ذَٰلِكَ

که خداوندان میوه اند [illegible] از درخت اراک و گز بود و چیزی از درخت کنار که اندک است این بدادیم

جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ نُجَازِي إِلَّا الْكَفُورَ

دادیم ایشان را بسبب کفر ایشان و هیچ پاداش داده شوند [illegible]

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا قُرًى ظَاهِرَةً

و پدید کردیم میان ایشان و میانه شهرهایی که خیر و برکت نهاده ایم در آن شهرها دیهها پدید [illegible]

وَقَدَّرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لَيَالِيَ وَأَيَّامًا آمِنِينَ ۞

و میانه کردیم در آن شهرها سفر ایشان را [illegible] در این شهرها شبها و روزها در حالی که ایمنان

فَقَالُوا رَبَّنَا بَاعِدْ بَيْنَ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ

پس گفتند ای پروردگار ما دوری انداز میان سفرهای ما و ستم کردند بر نفسهای خود پس کردانیدیم

أَحَادِيثَ وَمَزَّقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ

داستانها برای آیندگان و پراگنده کردیم ایشان را [illegible] در این واقعه نشانهای

لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۞ وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ

قدرت برای هر شکیبا سپاسگزار و بحقیقت که راست یافت بر ایشان ابلیس [illegible]

فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۞ وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ

پس پیروی کردند او را همه مگر گروهی از گروندگان و نبود مر او را بر ایشان

مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا

هیچ تسلط [illegible] بروز قیامت از کسی که او از آن

فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ۞ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ

روز در شک است و پروردگار تو بر هر چیزی نگهبان است بگو بخوانید آنان را

زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ

دعوی میکنید خدایی ایشان را از غیر خدا مالک نه اند [illegible] در آسمانها

ولا في الارض وما لهم فيهما من شرك وما له منهم

و نه در زمين و نيست مر ايشانرا در آن آسمان و زمين هيچ شركتى و نيست مر خدا را از ايشان

من ظهير ولا تنفع الشفاعة عنده الا لمن اذن له

هيچ معاونى و سود ندهد شفاعت هيچكس نزد خدا مگر شفاعت كسيكه دستورى دهد خدا

حتى اذا فزع عن قلوبهم قالوا ماذا قال ربكم قالوا الحق

تا آنكه زايل شود از دلهاى ايشان گفتند به يكديگر چه گفت پروردگار شما گويند گفت راست

وهو العلي الكبير قل من يرزقكم من السموات و

و اوست بلند قدر بزرگ مرتبه بگو كدام كس روزى ميدهد شما را از آسمانها و

الارض قل الله وانا او اياكم لعلى هدى او في ضلال

زمين بگو خدا و بدرستيكه ما يا شما هراينه بر راه راستيم يا در گمراهى

مبين قل لا تسئلون عما اجرمنا ولا نسئل عما تعملون

هويدا بگو پرسيده نشويد از آنچه گناه كرده ايم ما و پرسيده نشويم ما از آنچه شما ميكنيد

قل يجمع بيننا ربنا ثم يفتح بيننا بالحق وهو الفتاح العليم

بگو گرد آورد ميانه ما پروردگار ما پس حكم كند ميانه ما براستى و اوست حكم كننده دانا

قل اروني الذين الحقتم به شركاء كلا بل هو الله العزيز

بگو بنمائيد بمن آنانرا كه ملحق ساخته ايد بخدا ... شريكان خدا ... نه چنين است بلكه اوست خداى غالب

الحكيم وما ارسلناك الا كافة للناس بشيرا

استواركار ... و نفرستاديم ترا برسالت مگر فرستاده عام براى مردمان ... مژده دهنده

ونذيرا ولكن اكثر الناس لا يعلمون ويقولون

و بيم نماينده و ليكن بيشتر مردمان نميدانند و ميگويند كافران

متى هذا الوعد ان كنتم صادقين قل لكم ميعاد يوم

كى باشد اين وعده قيامت اگر هستيد راست گويان بگو مر شماراست وعده روز كه

لا تستأخرون عنه ساعة ولا تستقدمون وقال

باز پس نخواهيد شد از آن وقت يك ساعت و پيش نخواهيد رفت بر آن و گفتند

الذين كفروا لن نؤمن بهذا القران ولا بالذي بين

آنانكه كافر شدند هرگز باور نكنيم اين قرآن را و نه آن كتابى كه پيش از قرآن است

يديه ولو ترى اذ الظالمون موقوفون عند ربهم

و اگر ببينى الوقت را كه ستمكاران برپا داشته شده باشند نزد پروردگار ايشان

رجع

يرجع بعضهم الى بعض القول يقول الذين استضعفوا

باز گرداند بعضی از ایشان بسوی بعضی گفتار را گویند آنانکه ضعیف شمرده اند

للذين استكبروا لولا انتم لكنا مومنين ۞ قال الذين

مر آنانرا که بزرگی جستند اگر نه شما بودید هر آینه بودیم ما گروندگان گویند آنانکه

استكبروا للذين استضعفوا انحن صددناكم عن

بزرگی نمودند مر آنانرا که ضعیف شمرده شده اند آیا ما منع کردیم شمارا از

الهدى بعد اذ جاءكم بل كنتم مجرمين ۞ وقال الذين

راه راست پس از آنکه آمد شما را بلکه بودید گناهکاران و گویند آنانکه

استضعفوا للذين استكبروا بل مكر الليل والنهار

ضعیف شمرده بودند مر آنانرا که بزرگی جستند بلکه مکر کردید شما در شب و روز

اذ تامروننا ان نكفر بالله ونجعل له اندادا واسروا

آنگاه که میفرمودید ما را که کافر شویم بخدا و پدید کنیم برای او همتایان و نهان کنند

الندامة لما راوا العذاب وجعلنا الاغلال في اعناق

آثار پشیمانی را چون ببینند عذاب را و گردانیدیم غلهای آتشین در گردنهای

الذين كفروا هل يجزون الا ما كانوا يعملون ۞ وما

آنانکه کافر شده اند هیچ پاداش داده نشوند مگر آنچه را که بودند میکردند و

ارسلنا في قرية من نذير الا قال مترفوها انا بما ارسلتم

نفرستادیم برسالت در هیچ دیهی بیم نماینده مگر که گفتند متنعمان آن که ما بدانچه فرستاده شده اید

به كافرون ۞ وقالوا نحن اكثر اموالا واولادا وما

بآن ناگرویدگانیم و گفتند [illegible] بیشتریم بمالها و فرزندان و نیستیم

نحن بمعذبين ۞ قل ان ربي يبسط الرزق لمن يشاء

عذاب کردگان بگو بدرستی که پروردگار من میگستراند روزی را برای هر که میخواهد

ويقدر ولكن اكثر الناس لا يعلمون ۞ وما اموالكم

و تنگ میکند بر هر که خواهد ولیکن بیشتر مردمان نمیدانند و نیست مالهای شما

ولا اولادكم بالتي تقربكم عندنا زلفى الا من امن وعمل

و نه فرزندان شما آنچیزها که نزدیک گردانند شما را نزد ما نزدیکی مگر آنکه بگرود و کند

صالحا فاولئك لهم جزاء الضعف بما عملوا وهم في

کار شایسته پس آنگروه مر ایشان راست پاداش چندان بسبب آنچه کردند و ایشان در

الغرفات آمنون ۞ والذين يسعون في آياتنا معاجزين

أولئك في العذاب محضرون ۞ قل إن ربي يبسط الرزق

لمن يشاء من عباده ويقدر له وما أنفقتم من شيء فهو يخلفه

وهو خير الرازقين ۞ ويوم يحشرهم جميعا ثم يقول للملائكة

أهؤلاء إياكم كانوا يعبدون ۞ قالوا سبحانك أنت ولينا

من دونهم بل كانوا يعبدون الجن أكثرهم بهم مؤمنون ۞

فاليوم لا يملك بعضكم لبعض نفعا ولا ضرا ونقول للذين

ظلموا ذوقوا عذاب النار التي كنتم بها تكذبون ۞ وإذا

تتلى عليهم آياتنا بينات قالوا ما هذا إلا رجل يريد

أن يصدكم عما كان يعبد آباؤكم وقالوا ما هذا إلا إفك

مفترى وقال الذين كفروا للحق لما جاءهم إن هذا إلا

سحر مبين ۞ وما آتيناهم من كتب يدرسونها وما

أرسلنا إليهم قبلك من نذير ۞ وكذب الذين من قبلهم

وما بلغوا معشار ما آتيناهم فكذبوا رسلي فكيف كان

مكر

نكير ۝ قل انما اعظكم بواحدة ان تقوموا لله مثنى وفرادى

انکار من بگو که پند میدهم شما را بیک پند آنکه برپا ایستید برای رضای خدا دو دو و یک یک

ثم تتفكروا ما بصاحبكم من جنة ان هو الا نذير لكم بين

پس اندیشه نمایید که نیست یار شما یعنی محمد هیچ جنونی نیست او مگر بیم نماینده شما را پیش

يدي عذاب شديد ۝ قل ما سألتكم من اجر فهو لكم

از آمدن عذابی سخت بگو ای محمد آنچه خواستیم از شما از مزدی پس آن برای شما

ان اجري الا على الله وهو على كل شيء شهيد ۝ قل ان

نیست مزد من مگر بر خدا و او بر همه چیزی گواهست بگو بدرستیکه

ربي يقذف بالحق علام الغيوب ۝ قل جاء الحق وما

پروردگار من میرساند وحی را او است دانای علمهای نهانی بگو آمد راست و معبود

يبدئ الباطل وما يعيد ۝ قل ان ضللت فانما اضل

آغاز نکند ناچیز و باز نگرداند بگو اگر گمراه شدم پس بدرستیکه گمراه شوم

على نفسي وان اهتديت فبما يوحي الي ربي انه سميع قريب

بر تن خود و اگر راه راست یافتم پس بسبب آنست که وحی میفرستد پروردگار من بدرستیکه او شنوای نزدیک

ولو ترى اذ فزعوا فلا فوت واخذوا من مكان قريب

و اگر ببینی تو کفار را آنگاه که بترسند پس نتوانند گریخت از عذاب و گرفته شوند از جایگاهی نزدیک

وقالوا آمنا به وانى لهم التناوش من مكان بعيد

و گویند ایمان آوردیم بمحمد و از کجا بود ایشان را فراگرفتن ایمان و از جایگاهی دور

وقد كفروا به من قبل ويقذفون بالغيب من مكان

و بحقیقت که کافر شدند باو پیش از این وقت و می افکندند از افواه علم نهانی از جایگاه

بعيد ۝ وحيل بينهم وبين ما يشتهون كما فعل باشياعهم

دور و واقع شد حایل میان ایشان و میانه آنچه خواهش کنند چنانکه کرده شد بامثال ایشان

من قبل انهم كانوا في شك مريب ۝

پیش از این بدرستیکه ایشان هستند در شکی بشک اندازنده

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

۸۱۲

الْحَمْدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ جَاعِلِ الْمَلٰٓئِكَةِ رُسُلًا
ستایش مر خدای را که آفریننده آسمانها و زمین است گرداننده فرشتگان را پیغام آرندگان

اُولِیٓ اَجْنِحَةٍ مَثْنٰی وَثُلٰثَ وَرُبٰعَ یَزِیْدُ فِی الْخَلْقِ مَا یَشَآءُ
خداوندان بالها دو دو و سه سه و چهار چهار میافزاید در آفرینش آنچه میخواهد

اِنَّ اللّٰهَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ۞ مَا یَفْتَحِ اللّٰهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَّحْمَةٍ
بدرستی که خدا بر هر چیزی تواناست آنچه بگشاید خدا برای مردمان از خیرات

فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا یُمْسِكْ فَلَا مُرْسِلَ لَهٗ مِنْ بَعْدِهٖ وَهُوَ
پس نیست هیچ بازدارنده مر آنها را و آنچه منع کند از خیرات پس نیست هیچ فرستنده آنها را از پس او و اوست

الْعَزِیْزُ الْحَكِیْمُ ۞ یٰٓاَیُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَیْكُمْ
غالب در گفتار درست کردار ای گروه آدمیان یاد کنید احسان خدا را بر شما

هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَیْرُ اللّٰهِ یَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ لَا
آیا هیچ آفریننده هست غیر خدا که روزی دهد شما را از آسمان و زمین نیست

اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاَنّٰی تُؤْفَكُوْنَ ۞ وَاِنْ یُّكَذِّبُوْكَ فَقَدْ كُذِّبَتْ
معبودی سزای پرستش جز او پس بدرستی از کجا دروغ بر میبافند و اگر بدروغ نسبت کنند ترا ای پیغمبر پس تحقیق که بدروغ نسبت کرده شده اند

رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ وَاِلَی اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ۞ یٰٓاَیُّهَا النَّا
پیغمبران بسیار پیش از تو و بسوی خدا بازگردد امرها ای گروه آدمیان

اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَیٰوةُ الدُّنْیَا وَلَا یَغُرَّنَّكُمْ
بدرستی که وعده خدا راست است پس باید فریب ندهد شما را زندگانی دنیا و فریب ندهد شما را

بِاللّٰهِ الْغَرُوْرُ ۞ اِنَّ الشَّیْطٰنَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوْهُ عَدُوًّا
بخدا دیو فریبنده بدرستی که دیو مر شما راست دشمن بزرگ پس فرا گیرید او را دشمن

اِنَّمَا یَدْعُوْا حِزْبَهٗ لِیَكُوْنُوْا مِنْ اَصْحٰبِ السَّعِیْرِ ۞ اَلَّذِیْنَ
بدرستی که میخواند گروه اتباع خود را تا باشند از یاران آتش افروخته آنانکه

كَفَرُوْا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِیْدٌ ۞ وَالَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا
کافر شدند آماده است برای ایشان عذابی سخت و آنانکه ایمان آوردند و کردند

الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ كَبِیْرٌ ۞ اَفَمَنْ زُیِّنَ لَهٗ سُوْٓءُ
کارهای شایسته مر ایشان راست آمرزش و مزدی بزرگ آیا پس آنکه آراسته داده شد برای او بد

عَمَلِهٖ فَرَاٰهُ حَسَنًا فَاِنَّ اللّٰهَ یُضِلُّ مَنْ یَّشَآءُ وَیَهْدِیْ
کردار او پس دیده او را نیکو پس بدرستی که خدا گمراه میکند هر کرا میخواهد و راه راست

221

مَن يَشَآءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسَرَاتٍ إِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ

هر کرا میخواهد پس باید هلاک نگردد نفس تو برای ضلالت ایشان حسرت خوردن بر ایشان حسرتها بدرستیکه خدا داناست

بِمَا يَصْنَعُونَ ۞ وَاللّٰهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا

بانچه میکنند و خدا است آنکه فرستاد بادها را پس بر انگیزانند ابرها را

فَسُقْنَاهُ إِلَىٰ بَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا

پس راندیم آن ابر را بسوی زمین مرده پس زنده گردانیدیم بآن زمین را پس از مردن آن

كَذَٰلِكَ النُّشُورُ ۞ مَن كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا

همچنین است زنده کردن مردگان از قبرها کسی هست که میخواهد شرف و بلندی مرتبه را پس تمام خدایراست بزرگواری همه

إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ

بسوی او بالا میرود سخن پاکیزه یعنی کلام اسلام و کردار شایسته بالا میبرد او را

وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ

و آنانکه مکر مینمایند مکرهای بد مر ایشانراست عذابی سخت و مکر

أُولَٰئِكَ هُوَ يَبُورُ ۞ وَاللّٰهُ خَلَقَكُم مِّن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ

آن گروه آن تباه است و خدا بیافرید شما را از خاک پس از قطره آب گندیده

ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ

پس گردانید شما را اصناف مختلف و بار حمل بر ندارد هیچ زنی و فرو نگذارد مگر بدانستن او

وَمَا يُعَمَّرُ مِن مُّعَمَّرٍ وَلَا يُنقَصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ

زندگانی نکند مدتی دراز هیچ زنده عمر درازی و کم کرده نشود از عمر او مگر آنکه در لوح محفوظ است بدرستیکه

ذَٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرٌ ۞ وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَٰذَا عَذْبٌ

این کار بر خدا آسان است و یکسان نباشند آن دو دریا این یک خوش است تشنگی شکننده

فُرَاتٌ سَآئِغٌ شَرَابُهُ وَهَٰذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِن كُلٍّ تَأْكُلُونَ

تشنگی که گوارا است آب آن و این یک شور تلخ است و از هر یک میخورید

لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ

گوشت تازه یعنی ماهی و بیرون می آورید زیوری یعنی مروارید که می پوشید آنرا و می بینی کشتیها را در روی

مَوَاخِرَ لِتَبْتَغُوا مِن فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۞ يُولِجُ اللَّيْلَ

شکافندگان آب تا بجویید از کرم خدا سود و تا شاید شما سپاس نعمت او گذارید در آورد شب را

فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ

در روز و در آورد روز را در شب و رام گردانیده آفتاب و ماه را هر یک

يجري لأجل مسمى ذلكم الله ربكم له الملك والذين تدعون

من دونه ما يملكون من قطمير ۞ إن تدعوهم لا يسمعوا

دعاءكم ولو سمعوا ما استجابوا لكم ويوم القيمة يكفرون

بشرككم ولا ينبئك مثل خبير ۞ يا أيها الناس أنتم

الفقراء إلى الله والله هو الغني الحميد ۞ إن يشأ يذهبكم

ويأت بخلق جديد ۞ وما ذلك على الله بعزيز ۞ ولا تزر

وازرة وزر أخرى وإن تدع مثقلة إلى حملها لا يحمل

منه شيء ولو كان ذا قربى إنما تنذر الذين يخشون ربهم

بالغيب وأقاموا الصلوة ومن تزكى فإنما يتزكى لنفسه

وإلى الله المصير ۞ وما يستوي الأعمى والبصير ۞ ولا

الظلمات ولا النور ۞ ولا الظل ولا الحرور ۞ وما يستوي

الأحياء ولا الأموات إن الله يسمع من يشاء وما أنت

بمسمع من في القبور إن أنت إلا نذير ۞ إنا أرسلناك

بالحق بشيرا ونذيرا وإن من أمة إلا خلا فيها نذير ۞

وان يكذبوك فقد كذب الذين من قبلهم جاءتهم رسلهم

و اگر بدروغ نسبت کنند ترا پس بحقیقت که تکذیب کردند پیغمبران خود را آنانکه بودند پیش از ایشان آمدند ایشان را پیغمبران ایشان

بالبينات وبالزبر وبالكتاب المنير ۞ ثم اخذت الذين

با معجزات روشن و با صحیفها و با کتاب روشن پس گرفتم بعقوبت آنانکه

كفروا فكيف كان نكير ۞ الم تر ان الله انزل من السماء

کافر شدند پس چگونه بود انکار من بعقوبت آیا ندانسته که خدا فرستاده از آسمان

ماء فاخرجنا به ثمرات مختلفا الوانها ومن الجبال جدد

آبی پس بیرون آوردیم بآن میوها گوناگون رنگهای آنها و از کوهها بعضی مشتمل بر خطها و راهها

بيض وحمر مختلف الوانها وغرابيب سود ۞ ومن

سفید و سرخ که گوناگونست رنگهای آن و بعضی سیاه تمام و از

الناس والدواب والانعام مختلف الوانه كذلك انما

آدمیان و جنبندگان و چهارپایان گوناگون رنگهای آن همچنانکه گوناگونست

يخشى الله من عباده العلماء ان الله عزيز غفور ۞

ترسد از خدا از بندگان مگر دانایان بدرستیکه خدا غالبست آمرزگار

ان الذين يتلون كتاب الله واقاموا الصلوة وانفقوا

بدرستیکه آنانکه میخوانند کتاب خدا را و برپا دارند نماز را و صرف کنند

مما رزقناهم سرا وعلانية يرجون تجارة لن تبور ۞ ليوفيهم

از آنچه روزی کردهایم ایشان را در نهان و آشکارا امید دارند بازرگانی که هرگز کاسد نباشد تا تمام بدهد ایشان

اجورهم ويزيدهم من فضله انه غفور شكور ۞ والذي

مزدهای ایشان و زیاده دهد ایشانرا از کرم خود بدرستیکه او آمرزگارست پاداش دهنده و آنچه

اوحينا اليك من الكتاب هو الحق مصدقا لما بين يديه

وحی فرستادیم بسوی تو از قرآن آن راستست و باور دارنده مر آنچه پیش اوست از کتابها

ان الله بعباده لخبير بصير ۞ ثم اورثنا الكتاب الذين

بدرستیکه خدا ببندگان خود هر آینه آگاه بیناست پس میراث دادیم قرآن را بآنانکه

اصطفينا من عبادنا فمنهم ظالم لنفسه ومنهم مقتصد

برگزیدهایم از بندگان خود پس بعضی از بندگان ستمکار اند مر نفسهای خود را و بعضی از ایشان میانه روند

ومنهم سابق بالخيرات باذن الله ذلك هو الفضل الكبير

و بعضی از ایشان پیشی گیرنده اند بکارهای نیک بفرمان خدا این آنست عطای بزرگ

جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ

بوستانها با اقامت درآیند درانها زیور کرده شده دران بوستانها از دستورنجها از طلا

وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ۞ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي

و مروارید و پوشش ایشان دران بوستانها ابریشمین است و گویند ستایش مر خدا را که

أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزَنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ۞ الَّذِي أَحَلَّنَا

برد از ما اندوه را بدرستی که پروردگار ما هر اینه آمرزگار است حق گذار آنکه فرود آورد ما را

دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا

در سرای اقامت از کرم خود نرسد ما را دران سرا هیچ تعبی و نرسد ما را دران

لُغُوبٌ ۞ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ

هیچ ماندگی و آنانکه کافر شدند مر ایشان راست آتش دوزخ حکم کرده نشود بر ایشان

فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَٰلِكَ نَجْزِي كُلَّ

تا بمیرند و براحت یابند و سبک کرده نشود از ایشان از عذاب آتش همچنین سزا دهیم هر

كَفُورٍ ۞ وَهُمْ يَصْطَرِخُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا

ناسپاسی را و ایشان فریاد کنند در آتش گویند ای پروردگار ما برون کن ما را تا بکنیم کاری شایسته

غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُمْ مَا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرَ

بجز آنچه بودیم که میکردیم ای زندگی ندادیم شما را انقدر که پند گیرند دران مدت آنکس که پند گیرد

وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ ۞ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ إِنَّ

و آمد شما را بیم نماینده پس بچشید عذاب را پس نیست مر ستمکاران را هیچ مددکاری بدرستی که

اللَّهَ عَالِمُ غَيْبِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

خدا داناى نهان آسمانها و زمین است بدرستی که او داناست بانچه در سینهها

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ

اوست که گردانید شما را جانشین گذشتگان در زمین پس هر که کفر ورزد پس بر اوست

كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا

وبال کفر او و نیفزاید کافران را کفر ایشان نزد پروردگار ایشان بجز دشمنی سخت

وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا ۞ قُلْ أَرَأَيْتُمْ

و نیفزاید کافران را کفر ایشان بجز زیان کاری بگو مر ایشان را که خبر دهید

شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا

از حال انبازان خود که میپرستید بغیر از خدا نمایید بمن چه چیز

خلقوا من الأرض أم لهم شرك في السموات أم آتيناهم كتابا

آفریده اند از اجزای زمین یا مر ایشان راست شرکتی در آسمانها یا داده ایم ایشان را کتابی آسمانی

فهم على بينة منه بل إن يعد الظالمون بعضهم بعضا

پس ایشان بر حجتی از نزد خدا از که وعده نمی دهند ستمکاران بعضی از ایشان بعضی را

إلا غرورا ۞ إن الله يمسك السموات والأرض أن تزولا

مگر وعده دروغ از جهت فریب بدرستی که خدا نگاه میدارد آسمانها را و زمین را از آنکه بخواهند که زائل شوند

ولئن زالتا إن أمسكهما من أحد من بعده إنه كان حليما

از مکان خود و هر آینه اگر زائل گردند نگاه ندارد آنها را هیچکس پس از خدا بدرستی که او هست بردبار

غفورا ۞ وأقسموا بالله جهد أيمانهم لئن جاءهم نذير ليكونن

آمرزگار و سوگند خوردند بخدا غایت کوشش سوگندان خود که البته اگر آید ایشان را بیم نماینده باشند

أهدى من إحدى الأمم فلما جاءهم نذير ما زادهم إلا نفورا

راه یافته تر از یکی از امتان پس چون آمد ایشان را بیم نماینده نیفزود ایشان را مگر رمیدن از حق

استكبارا في الأرض ومكر السيئ ولا يحيق المكر السيئ

برای تکبر در زمین و حیله بد و فرو نیاید و احاطه نکند حیله بد

إلا بأهله فهل ينظرون إلا سنت الأولين فلن تجد لسنت

مگر به صاحبش پس هیچ چشم میدارند مگر طریقه پیشینیان پس هرگز نیابی مر سنت

الله تبديلا ولن تجد لسنت الله تحويلا ۞ أولم يسيروا في

خدا را تغییری و نیابی مر سنت مقرر خدا [illegible] ای فرو نرفتند در روی

الأرض فينظروا كيف كان عاقبة الذين من قبلهم

زمین پس بنگرند که چگونه بوده انجام کار آنانکه بودند پیش از ایشان

وكانوا أشد منهم قوة وما كان الله ليعجزه من شيء في السموات

و بودند سخت تر از ایشان از قوت و نیست خدا [illegible] که عاجز کند او را هیچ چیزی در آسمانها

ولا في الأرض إنه كان عليما قديرا ۞ ولو يؤاخذ الله الناس

و نه در زمین بدرستی که هست دانای توانا و اگر گیرد خدا آدمیان را

بما كسبوا ما ترك على ظهرها من دابة ولكن يؤخرهم إلى أجل

بانچه کسب کنند باز نگذارد بر پشت زمین هیچ جنبنده و لیکن باز اندازد عذاب ایشان را

مسمى فإذا جاء أجلهم فإن الله كان بعباده بصيرا ۞

تا مدتی معین پس چون آید مدت زندگی ایشان پس بدرستی که خدا هست به بندگان خود بینا

بسم الله الرحمن الرحيم ۝

بنام خدای بخشاینده مهربان

يس ۝ والقران الحكيم ۝ انك لمن المرسلين ۝ على صراط

مستقيم ۝ تنزيل العزيز الرحيم ۝ لتنذر قوما ما انذر اباؤهم

فهم غافلون ۝ لقد حق القول على اكثرهم فهم لا يؤمنون

انا جعلنا في اعناقهم اغلالا فهي الى الاذقان فهم مقمحون

وجعلنا من بين ايديهم سدا ومن خلفهم سدا فاغشيناهم

فهم لا يبصرون ۝ وسواء عليهم ءانذرتهم ام لم تنذرهم

لا يؤمنون ۝ انما تنذر من اتبع الذكر وخشي الرحمن بالغيب

فبشره بمغفرة واجر كريم ۝ انا نحن نحيي الموتى ونكتب

ما قدموا واثارهم وكل شيء احصيناه في امام مبين ۝ و

اضرب لهم مثلا اصحاب القرية اذ جاءها المرسلون ۝ اذ

ارسلنا اليهم اثنين فكذبوهما فعززنا بثالث فقالوا انا

اليكم مرسلون ۝ قالوا ما انتم الا بشر مثلنا وما انزل الرحمن

مِن شَيْءٍ إِنْ أَنتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ۞ قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُمْ

لَمُرْسَلُونَ ۞ وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ۞ قَالُوا إِنَّا

تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِن لَّمْ تَنتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ

أَلِيمٌ ۞ قَالُوا طَائِرُكُم مَّعَكُمْ أَئِن ذُكِّرْتُم بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ

وَجَاءَ مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَىٰ قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ

اتَّبِعُوا مَن لَّا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُم مُّهْتَدُونَ ۞ وَمَا لِيَ لَا

أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۞ أَأَتَّخِذُ مِن دُونِهِ

آلِهَةً إِن يُرِدْنِ الرَّحْمَٰنُ بِضُرٍّ لَّا تُغْنِ عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا

يُنقِذُونِ ۞ إِنِّي إِذًا لَّفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۞ إِنِّي آمَنتُ

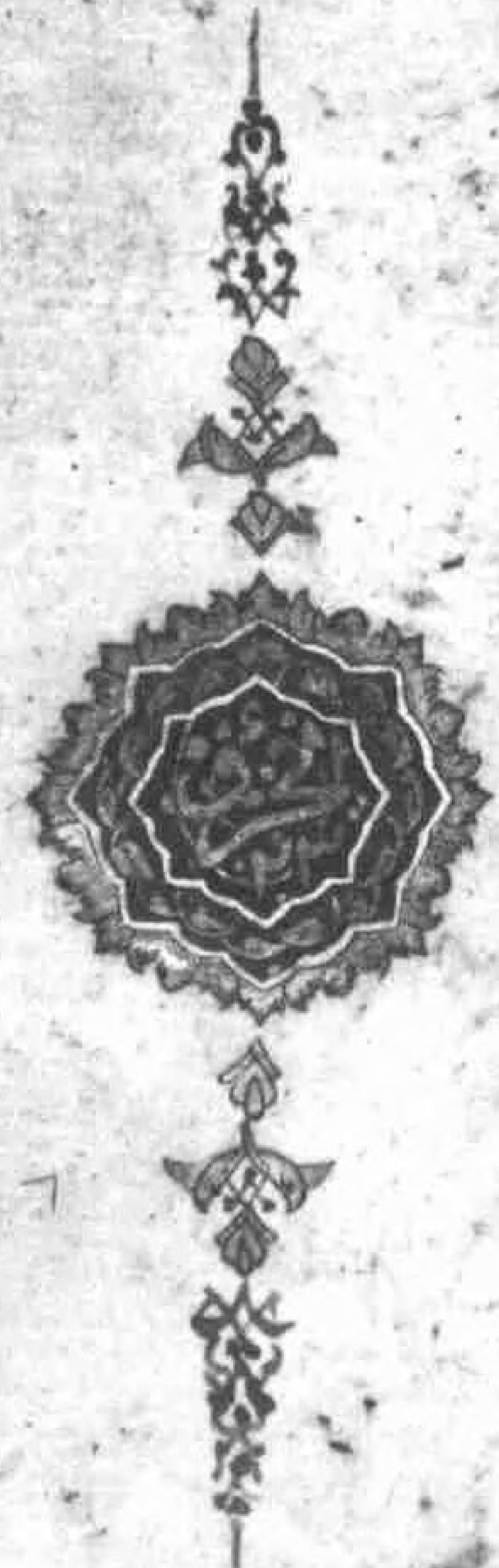
بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ ۞ قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي

يَعْلَمُونَ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ۞ وَمَا

أَنزَلْنَا عَلَىٰ قَوْمِهِ مِن بَعْدِهِ مِن جُندٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا

مُنزِلِينَ ۞ إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ

يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ

يستهزءون ۞ الم يروا كم اهلكنا قبلهم من القرون انهم

اليهم لا يرجعون ۞ وان كل لما جميع لدينا محضرون ۞ و

اية لهم الارض الميتة احييناها واخرجنا منها حبا فمنه

ياكلون ۞ وجعلنا فيها جنات من نخيل واعناب و

فجرنا فيها من العيون ۞ لياكلوا من ثمره وما عملته

ايديهم افلا يشكرون ۞ سبحان الذي خلق الازواج كلها

مما تنبت الارض ومن انفسهم ومما لا يعلمون ۞ واية لهم

اليل نسلخ منه النهار فاذا هم مظلمون ۞ والشمس تجري

لمستقر لها ذلك تقدير العزيز العليم ۞ والقمر قدرناه

منازل حتى عاد كالعرجون القديم ۞ لا الشمس ينبغي

لها ان تدرك القمر ولا اليل سابق النهار وكل في

فلك يسبحون ۞ واية لهم انا حملنا ذريتهم في الفلك

المشحون ۞ وخلقنا لهم من مثله ما يركبون ۞ وان

نشا نغرقهم فلا صريخ لهم ولا هم ينقذون ۞ الا رحمة

مِنّا ومتاعًا الى حين ۞ واذا قيل لهم اتقوا ما بين ايديكم وما

ازما و برخورداری تا مدت اجل و چون گفته شود مر ایشانرا بترسید از انچه پیش روی شما است و انچه

خلفكم لعلكم ترحمون ۞ وما تأتيهم من اية من ايات

از پس شما است از عذاب تا باشد شما بخشوده گردید و نیاید بایشان هیچ دلیلی از معجزات

ربهم الا كانوا عنها معرضين ۞ واذا قيل لهم انفقوا مما

پروردگار ایشان مگر که باشند ازان اعراض کنندگان و چون گفته شود مر ایشانرا که صرف کنید ازانچه

رزقكم الله قال الذين كفروا للذين امنوا انطعم من لو يشاء الله

روزی کرده شما را خدا گفت آنانکه کافر شدند مر آنانرا که گرویدند ایا طعام دهیم آنرا که اگر خواستی خدا

اطعمه ان انتم الا في ضلال مبين ۞ ويقولون متى هذا

خورش دادی اورا نیستید شما مگر در گمراهی هویدا و گویند کدام وقت خواهد بود

الوعد ان كنتم صادقين ۞ ما ينظرون الا صيحة واحدة

وعده اگر هستید شما راستگویان چشم نمیدارند مگر نعره یکبارگی

تأخذهم وهم يخصمون ۞ فلا يستطيعون توصية ولا

فرا گیرد ایشانرا و ایشان خصومت کنند با هم در کارها پس نتوانند وصیت کردن و نه

الى اهلهم يرجعون ۞ ونفخ في الصور فاذا هم من الاجداث

بسوی کسان خود بازگردند و دمیده شود در صور بار دوم پس ناگهان ایشان از قبرها

الى ربهم ينسلون ۞ قالوا يا ويلنا من بعثنا من مرقدنا

بسوی جزای پروردگار شتابند گویند ای وای بر ما کدام کس برانگیخت مارا از خوابگاه ما

هذا ما وعد الرحمن وصدق المرسلون ۞ ان كانت الا

این است انچه وعده کرده خدای بخشاینده و راست گفتند پیغمبران نباشد مگر

صيحة واحدة فاذا هم جميع لدينا محضرون ۞ فاليوم لا تظلم

نعره یکبارگی پس ناگهان ایشان همه نزد ما حاضر کرده شوند پس امروز ستم کرده نشود

نفس شيئا ولا تجزون الا ما كنتم تعملون ۞ ان اصحاب

هیچ تن هیچ چیز و جزا داده نشوید مگر انچه بودید که میکردید بدرستیکه یاران

الجنة اليوم في شغل فاكهون ۞ هم وازواجهم

بهشت امروز مشغول شغل عظیمی اند لذت گیرندگان ایشان و زنان ایشان

في ظلال على الارائك متكئون ۞ لهم فيها فاكهة ولهم

در سایه ها اند بر تختها تکیه زدگانند مر ایشانراست در بهشت میوه و مر ایشانراست

ما يدعون ۞ سلام قولا من رب رحيم ۞ وامتازوا اليوم أيها

المجرمون ۞ ألم أعهد إليكم يا بني آدم أن لا تعبدوا الشيطان

إنه لكم عدو مبين ۞ وأن اعبدوني هذا صراط مستقيم

ولقد أضل منكم جبلا كثيرا أفلم تكونوا تعقلون ۞

هذه جهنم التي كنتم توعدون ۞ اصلوها اليوم بما كنتم

تكفرون ۞ اليوم نختم على أفواههم وتكلمنا أيديهم

وتشهد أرجلهم بما كانوا يكسبون ۞ ولو نشاء لطمسنا

على أعينهم فاستبقوا الصراط فأنى يبصرون ۞ ولو نشاء

لمسخناهم على مكانتهم فما استطاعوا مضيا ولا يرجعون

ومن نعمره ننكسه في الخلق أفلا يعقلون ۞ وما علمناه

الشعر وما ينبغي له إن هو إلا ذكر وقرآن مبين ۞

لينذر من كان حيا ويحق القول على الكافرين ۞ أولم

يروا أنا خلقنا لهم مما عملت أيدينا أنعاما فهم لها

مالكون ۞ وذللناها لهم فمنها ركوبهم ومنها يأكلون

ولهم

وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ۝ وَاتَّخَذُوا مِنْ

و مر ایشانرا است در انها سودمندیها و آشامیدنیها ای پس سپاس نمیگذارید و گرفتند بغیر از

دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَعَلَّهُمْ يُنْصَرُونَ ۝ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ

خدا خدایانی تا شاید ایشان یاری کرده شوند نتوانند ان خدایان یاری کردن ایشان

وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُحْضَرُونَ ۝ فَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا

و ان مشرکان مر انخدایانرا لشکری اند حاضر کرده ... پس باید که اندوهگین نسازد ترا گفت ایشان ... ما میدانیم انچه

يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ۝ أَوَلَمْ يَرَ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ

پنهان میدارند و انچه اشکارا میکنند ای ... ندیده است آدمی که پدید کردیم اورا

مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ۝ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ

از آب گندیده پس انگاه او جدال کننده اشکار است و زد برای ما داستانی و فراموش کرد

خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ ۝ قُلْ يُحْيِيهَا

آفرینش خود را گوید کدام کس زنده میکند استخوانها را ... بگو زنده میکند انهارا

الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ۝ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ

انکه پدید کرد شان نخستین بار و او بهر آفرینش دانا است انکه پدید کرد برای شما

مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ ۝ أَوَلَيْسَ

از درخت سبز آتشی پس انگاه شما ازان آتش می افروزید ای و نیست

الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ

انکه پدید کرد آسمانها و زمین را توانا بر انکه بیافریند مانند ایشان را

بَلَى وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ۝ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ

اری تواند و اوست آفریننده دانا جز این نیست فرمان او هرگاه خواهد پدید کند چیزی را انکه گوید

لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۝ فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ

مر او را باش پس شود پس پاک و منزه انکه بدست اوست پادشاهی هر چیزی و بسوی او

تُرْجَعُونَ ۝

بازگردیده شوید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

وَالصَّافَّاتِ صَفًّا ۝ فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًا ۝ فَالتَّالِيَاتِ ذِكْرًا ۝

... پس براندگان ... پس خوانندگان ...

إِنَّ إِلَٰهَكُمْ لَوَاحِدٌ ۞ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ

بدرستی که خدای شما یگانه است پروردگار آسمانها و زمین است و آنچه میان ایشانست و پروردگار

الْمَشَارِقِ ۞ إِنَّا زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةٍ الْكَوَاكِبِ ۞

جاهای برآمدن آفتاب بدرستی که ما آراستیم آسمان نزدیکتر را بزیور ستارگان

وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ ۞ لَا يَسَّمَّعُونَ إِلَى الْمَلَإِ الْأَعْلَىٰ

و نگاه داشتیم او را نگاه داشتنی از هر دیو رجیم ... سوی کلام اشراف فرشتگان

وَيُقْذَفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ۞ دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ

و رانده شوند به تیر شهاب از هر جهتی از آسمان راندنی و مر ایشان راست عذاب دائمی

إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ۞ فَاسْتَفْتِهِمْ أَهُمْ

مگر آنکه رباید سخنی را از فرشتگان پس از پی درآید او را تیر آتش درخشنده پس بپرس ...

أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَنْ خَلَقْنَا ۚ إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ ۞ بَلْ

سخت ترند بخلقت یا آنکه ما بیافریدیم بدرستیکه ما بیافریدیم ایشان را از گل چسبنده بلکه

عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ ۞ وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ۞ وَإِذَا رَأَوْا آيَةً

شگفت آمدی تو از تکذیب ایشان و افسوس میکنند ... و چون پند داده شوند پند نگیرند و چون ببینند معجزه

يَسْتَسْخِرُونَ ۞ وَقَالُوا إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ۞ أَإِذَا مِتْنَا

افسوس کنند بآن و گویند نیست این مگر جادوی هویدا ای چون بمیریم

وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ۞ أَوَآبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ۞

و باشیم خاک و استخوانها ای بدرستی که ما برانگیخته شدگانیم ای و پدران پیشینان

قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ ۞ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ

بگو آری برانگیخته گردید و شما خوار ... پس نباشد آن مگر نعره یگانه پس ناگهان ایشان

يَنْظُرُونَ ۞ وَقَالُوا يَا وَيْلَنَا هَٰذَا يَوْمُ الدِّينِ ۞ هَٰذَا يَوْمُ

نگرند و گویند ای وای بر ما این روز جزاست این روز

الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۞ احْشُرُوا الَّذِينَ

فرق میان حق و باطل است که بودید شما آن را تکذیب می نمودید گوییم جمع آورید ...

ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ۞ مِنْ دُونِ

ستم کردند و زنان ایشان و آنچه که بودند که می پرستیدند بغیر از خدا

اللَّهِ فَاهْدُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطِ الْجَحِيمِ ۞ وَقِفُوهُمْ ۖ إِنَّهُمْ

خدا پس رهنمونی کنید ایشان را بسوی راه دوزخ و باز دارید ایشان را بدرستی که ایشان

مسؤلون

مَسْئُولُونَ ۞ مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ ۞ بَلْ هُمُ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ

سؤال کرده شوند چیست مر شما را که یاری یکدیگر نمیکنید بلکه ایشان این روز گردن نهنده گانند

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ۞ قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ

و رو کند برخی از ایشان بر برخی حال آنکه از هم پرسند تابعان گویند بدرستیکه شما بودید

تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ۞ قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ۞ وَمَا كَانَ

که می‌آمدید ما را از روی قوت و قدرت متبوعان گویند نه که نبودید شما گرویدگان و نبود

لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَاغِينَ ۞ فَحَقَّ عَلَيْنَا

ما را بر شما هیچ سلطنتی نه که بودید شما گروهی تجاوزکنندگان از حد گویند پس واجب شد بر ما

قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذَائِقُونَ ۞ فَأَغْوَيْنَاكُمْ إِنَّا كُنَّا غَاوِينَ ۞

گفتار پروردگار ما بعذاب بدرستیکه ما چشندگانیم آنرا پس گمراه کردیم شما را بدرستیکه ما بودیم گمراهان

فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ۞ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ

پس بدرستیکه ایشان در این روز در عذاب شریکانند بدرستیکه ما همچنین کنیم

بِالْمُجْرِمِينَ ۞ إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَٰهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ

با گناهکاران بدرستیکه ایشان بودند که چون گفته میشد مر ایشان را که نیست معبودی سزاوار پرستش مگر خدا سر باز میزدند از آن

وَيَقُولُونَ أَئِنَّا لَتَارِكُو آلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَجْنُونٍ ۞ بَلْ جَاءَ

و میگفتند ای بدرستیکه ما هر آینه واگذارندهایم خدایان خود را بگفتار شاعر دیوانه بلکه آمد محمد

بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ ۞ إِنَّكُمْ لَذَائِقُو الْعَذَابِ الْأَلِيمِ

براستی و باور داشت گفتار پیغمبران را بدرستیکه شما هر آینه چشندگان عذابید دردناک

وَمَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۞ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ۞

و سزا داده نگردید مگر آنکه بودید که میکردید لیکن بندگان خدا که خدا و بدلشان خالص کرده

أُولَٰئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَعْلُومٌ ۞ فَوَاكِهُ وَهُمْ مُكْرَمُونَ ۞ فِي

آن گروه آماده است برای ایشان روزی معین میوها با لذت و ایشان گرامی داشتگانند در

جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۞ عَلَىٰ سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ۞ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ

بوستانهای با ناز و نعیم بر تختها برابر یکدیگر نشستگان بگردش در آورده شود بر ایشان جامی از شراب

مِنْ مَعِينٍ ۞ بَيْضَاءَ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ ۞ لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ

روان در زمین بهشت خمری سفید با لذت مر آشامندگان را نه در آن خمار و فساد و نه ایشان

عَنْهَا يُنْزَفُونَ ۞ وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عِينٌ ۞ كَأَنَّهُنَّ

از آن بیهوش گردند و نزد ایشان باشند زنانی که فرو نشسته‌اند نگاه خود را فراخ چشم گویا ایشان

بَيْضٌ مَكْنُونٌ ۞ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ۞ قَالَ قَائِلٌ

مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ۞ يَقُولُ أَئِنَّكَ لَمِنَ الْمُصَدِّقِينَ ۞ أَئِذَا

مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَئِنَّا لَمَدِينُونَ ۞ قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُطَّلِعُونَ

فَاطَّلَعَ فَرَآهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ ۞ قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كِدْتَ لَتُرْدِينِ ۞ وَلَوْلَا نِعْمَةُ

رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ۞ أَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِينَ ۞ إِلَّا مَوْتَتَنَا الْأُولَى

وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ۞ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۞ لِمِثْلِ هَذَا

فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ ۞ أَذَلِكَ خَيْرٌ نُزُلًا أَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّومِ ۞ إِنَّا

جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ۞ إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ

الْجَحِيمِ ۞ طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ ۞ فَإِنَّهُمْ لَآكِلُونَ

مِنْهَا فَمَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ۞ ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ حَمِيمٍ

ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى الْجَحِيمِ ۞ إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ ۞

فَهُمْ عَلَى آثَارِهِمْ يُهْرَعُونَ ۞ وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ

الْأَوَّلِينَ ۞ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنْذِرِينَ ۞ فَانْظُرْ كَيْفَ

كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ ۞ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ۞ وَلَقَدْ

نادٰنا نوحٌ فلنعم المجيبون ◆ ونجّيناه واهله من الكرب العظيم

خواند نوح پس مرا نیک اجابت کنندگان و رهانیدیم اورا و خانواده او از بلای بزرگ

وجعلنا ذرّيّته هم الباقين ◆ وتركنا عليه في الآخرين

و گردانیدیم فرزندان و نسل او را باز ماندگان و بر گذاشتیم بر او در پسینان

سلامٌ على نوحٍ في العالمين ◆ انّا كذلك نجزي المحسنين

رحمت خدا بر نوح درمیان جهانیان بدرستی که ما همچنین پاداش دهیم نیکوکاران را

انّه من عبادنا المؤمنين ◆ ثمّ اغرقنا الآخرين ◆ وانّ

بدرستی که او از بندگان ما است که گرویدگانند پس غرق کردیم دیگران را و بدرستی که

من شيعته لابراهيم ◆ اذ جاء ربّه بقلب سليم ◆ اذ قال

از متابعان او است مر ابراهیم چون آمد بطاعت پروردگار خود با دل سلامت از ما سوی الله چون گفت

لابيه وقومه ماذا تعبدون ◆ ائفكاً آلهةً دون الله

مر پدر خود و گروه خود را چه چیز میپرستید آیا بدروغ خدایانی جز خدا

تريدون ◆ فما ظنّكم بربّ العالمين ◆ فنظر نظرةً في النجوم

میخواهید پس چیست گمان شما به پروردگار عالمیان پس نگریست نگریستنی در ستارگان

فقال انّي سقيم ◆ فتولّوا عنه مدبرين ◆ فراغ الى آلهتهم

پس گفت بدرستی که من بیمارم پس اعراض کردند از قوم او پشت کنندگان پس پنهان رفت بسوی خدایان ایشان

فقال الا تأكلون ◆ ما لكم لا تنطقون ◆ فراغ عليهم

پس گفت چرا نمیخورید چیست مر شما را که سخن نمیگوئید پس گشت بر ایشان

ضرباً باليمين ◆ فاقبلوا اليه يزفّون ◆ قال اتعبدون

زدنی بقوت پس روی آوردند بسوی او شتابان میآمدند گفت ای میپرستید

ما تنحتون ◆ والله خلقكم وما تعملون ◆ قالوا ابنوا له بنياناً

آنچه میتراشید و خدا بیافرید شما را و آنرا که میسازید گفتند بنا کنید برای سوختن او بنائی

فالقوه في الجحيم ◆ فارادوا به كيداً فجعلناهم الاسفلين ◆

پس بیندازید او را در آتش پس خواستند بدو مکری پس گردانیدیم ایشان را خوار زیرین

وقال انّي ذاهبٌ الى ربّي سيهدين ◆ ربّ هب لي من الصالحين

و گفت ابراهیم بدرستی که من رونده ام بسوی پروردگار خود زود باشد که راه نماید مرا ای پروردگار من عطا فرما مرا فرزندی از شایستگان

فبشّرناه بغلامٍ حليم ◆ فلمّا بلغ معه السعي قال يا بنيّ انّي

پس مژده دادیم او را بپسری بردبار پس چون رسید با ابراهیم بحد رفتار گفت ای پسرک من بدرستی که من

اَرٰى فِى الْمَنَامِ اَنِّىٓ اَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرٰى قَالَ يَآ اَبَتِ افْعَلْ مَا

بدیدم در خواب که ببرم گلوی ترا بنگر که چه می بینی گفت اسمعیل ای پدر من بکن آنچه

تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِىٓ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ مِنَ الصَّابِرِيْنَ ◈ فَلَمَّآ اَسْلَمَا وَتَلَّهٗ

فرموده شد خواهی یافت مرا اگر خواهد خدا از شکیبایان پس چون گردن نهادند فرمان خدا را

لِلْجَبِيْنِ ◈ وَنَادَيْنَاهُ اَنْ يَآ اِبْرٰهِيْمُ ◈ قَدْ صَدَّقْتَ الرُّؤْيَا اِنَّا

و بر رو افکند او را و آواز دادیم او را که ای ابراهیم بحقیقت که راست گردانیدی خواب خود را بدرستی که ما

كَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ◈ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْبَلٰٓؤُا الْمُبِيْنُ ◈

هم چنین پاداش دهیم نیکوکاران را بدرستی که این امتحان هر آینه اوست امتحانی هویدا

وَفَدَيْنَاهُ بِذِبْحٍ عَظِيْمٍ ◈ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِى الْاٰخِرِيْنَ ◈

و بدل فرستادیم او را قربانی بزرگ و در رسم نمودیم بر او در پسینیان

سَلَامٌ عَلٰٓى اِبْرٰهِيْمَ ◈ كَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ◈ اِنَّهٗ مِنْ

رحمت خدا بر ابراهیم هم چنین پاداش دهیم نیکوکاران را بدرستی که او از

عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِيْنَ ◈ وَبَشَّرْنَاهُ بِاِسْحٰقَ نَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِيْنَ ◈

بندگان ماست که گرویدگانند و مژده دادیم او را بوجود اسحق پیغمبری از شایستگان

وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلٰٓى اِسْحٰقَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ

و برکت فرمودیم بر او و بر اسحق و از فرزندان ایشان بعضی نیکوکاران و بعضی ستمکار

لِنَفْسِهٖ مُبِيْنٌ ◈ وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلٰى مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ◈ وَ

بر نفس خود که هویداست ستم او و هر آینه بحقیقت منت نهادیم بر موسی و هارون و

نَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيْمِ ◈ وَنَصَرْنَاهُمْ فَكَانُوْا هُمُ

رهانیدیم ایشان را و گروه ایشان را از بلای بزرگ و یاری کردیم ایشان را پس بودند ایشان

الْغَالِبِيْنَ ◈ وَاٰتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِيْنَ ◈ وَهَدَيْنَاهُمَا

غلبه کنندگان و دادیم ایشان را کتابی بیانی روشن و نمودیم ایشان را

الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيْمَ ◈ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِى الْاٰخِرِيْنَ ◈ سَلَامٌ

راه راست و در رسم کردیم بر ایشان در میان امم بازپسین رحمت خدا

عَلٰى مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ◈ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ◈ اِنَّهُمَا

بر موسی و هارون بدرستی که هم چنین پاداش دهیم نیکوکاران را بدرستی که ایشان

مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِيْنَ ◈ وَاِنَّ اِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ◈ اِذْ

از بندگان ما اند که باور اند و بدرستی که الیاس هر آینه از فرستادگان برسالت است چون

قال

قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَتَّقُونَ ۞ أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ

الْخَالِقِينَ ۞ اللَّهَ رَبَّكُمْ وَرَبَّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ۞ فَكَذَّبُوهُ

فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ۞ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ۞ وَتَرَكْنَا

عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ۞ سَلَامٌ عَلَىٰ آلْ يَاسِينَ ۞ إِنَّا كَذَٰلِكَ

نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۞ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۞ وَإِنَّ لُوطًا

لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۞ إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ۞ إِلَّا

عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ۞ ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخَرِينَ ۞ وَإِنَّكُمْ

لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ ۞ وَبِاللَّيْلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۞ وَإِنَّ

يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۞ إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ۞

فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ۞ فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ

فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ۞ لَلَبِثَ فِي بَطْنِهِ إِلَىٰ يَوْمِ

يُبْعَثُونَ ۞ فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ۞ وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ

شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍ ۞ وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ

فَآمَنُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ۞ فَاسْتَفْتِهِمْ أَلِرَبِّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ

البنون ۞ ام خلقنا الملئكة اناثا وهم شاهدون ۞ الا

انهم من افكهم ليقولون ۞ ولد الله وانهم لكاذبون ۞

اصطفى البنات على البنين ۞ ما لكم كيف تحكمون

فلا تذكرون ۞ ام لكم سلطان مبين ۞ فأتوا بكتابكم

ان كنتم صادقين ۞ وجعلوا بينه وبين الجنة نسبا

ولقد علمت الجنة انهم لمحضرون ۞ سبحان الله عما

يصفون ۞ الا عباد الله المخلصين ۞ فانكم وما تعبدون

ما انتم عليه بفاتنين ۞ الا من هو صال الجحيم ۞ وما منا

الا له مقام معلوم ۞ وانا لنحن الصافون ۞ وانا لنحن

المسبحون ۞ وان كانوا ليقولون ۞ لو ان عندنا ذكرا

من الاولين ۞ لكنا عباد الله المخلصين ۞ فكفروا به

فسوف يعلمون ۞ ولقد سبقت كلمتنا لعبادنا

المرسلين ۞ انهم لهم المنصورون ۞ وان جندنا لهم

الغالبون ۞ فتول عنهم حتى حين ۞ وابصرهم فسوف

يبصرون

يُبْصِرُونَ ◈ أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ◈ فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ

پس چون فرو آید عذاب بسرای ایشان

فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ ◈ وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّى حِينٍ ◈ وَأَبْصِرْ

فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ◈ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ◈

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ◈ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ◈

[illegible]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

ص ◈ وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ◈ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ

كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوْا وَلَاتَ حِينَ مَنَاصٍ

وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَٰذَا سَاحِرٌ

كَذَّابٌ ◈ أَجَعَلَ الْآلِهَةَ إِلَٰهًا وَاحِدًا إِنَّ هَٰذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ

وَانْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنِ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلَىٰ آلِهَتِكُمْ إِنَّ هَٰذَا

لَشَيْءٌ يُرَادُ ◈ مَا سَمِعْنَا بِهَٰذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ هَٰذَا إِلَّا

اخْتِلَاقٌ ◈ أَأُنْزِلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ

مِنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَذُوقُوا عَذَابِ ◈ أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ

رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ۞ أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا

بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ جُنْدٌ مَا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ

مِنَ الْأَحْزَابِ ۞ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ

ذُو الْأَوْتَادِ ۞ وَثَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ أُولَٰئِكَ

الْأَحْزَابُ ۞ إِنْ كُلٌّ إِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ ۞

وَمَا يَنْظُرُ هَٰؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ ۞ وَقَالُوا

رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا قِطَّنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ۞ اصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ

وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُودَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ۞ إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ

مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ ۞ وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ

أَوَّابٌ ۞ وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَآتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصْلَ الْخِطَابِ

وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ الْخَصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ ۞ إِذْ دَخَلُوا

عَلَىٰ دَاوُودَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصْمَانِ بَغَىٰ بَعْضُنَا عَلَىٰ

بَعْضٍ فَاحْكُمْ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَىٰ سَوَاءِ الصِّرَاطِ

إِنَّ هَٰذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً وَلِيَ نَعْجَةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ

أكفلنيها وعزني في الخطاب ۝ قال لقد ظلمك بسؤال نعجتك

إلى نعاجه وإن كثيرا من الخلطاء ليبغي بعضهم على بعض

إلا الذين آمنوا وعملوا الصالحات وقليل ما هم وظن

داود أنما فتناه فاستغفر ربه وخر راكعا وأناب ۝

فغفرنا له ذلك وإن له عندنا لزلفى وحسن مآب ۝

يا داود إنا جعلناك خليفة في الأرض فاحكم بين الناس

بالحق ولا تتبع الهوى فيضلك عن سبيل الله إن الذين

يضلون عن سبيل الله لهم عذاب شديد بما نسوا يوم الحساب

وما خلقنا السماء والأرض وما بينهما باطلا ذلك ظن

الذين كفروا فويل للذين كفروا من النار ۝ أم نجعل

الذين آمنوا وعملوا الصالحات كالمفسدين في الأرض أم

نجعل المتقين كالفجار ۝ كتاب أنزلناه إليك مبارك

ليدبروا آياته وليتذكر أولوا الألباب ۝ ووهبنا

لداود سليمان نعم العبد إنه أواب ۝ إذ عرض عليه بالعشي

الصَّافِنَاتُ الْجِيَادُ ۝ فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ

ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ۝ رُدُّوهَا عَلَيَّ فَطَفِقَ مَسْحًا

بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ ۝ وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمٰنَ وَأَلْقَيْنَا عَلَى

كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ۝ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا

لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ۝ فَسَخَّرْنَا لَهُ

الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ ۝ وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ

بَنَّاءٍ وَغَوَّاصٍ ۝ وَآخَرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ۝ هٰذَا عَطَاؤُنَا

فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَى

وَحُسْنَ مَآبٍ ۝ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ

أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ ۝ ارْكُضْ بِرِجْلِكَ

هٰذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ۝ وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ

مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَى لِأُولِي الْأَلْبَابِ ۝ وَخُذْ بِيَدِكَ

ضِغْثًا فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنَثْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ الْعَبْدُ

إِنَّهُ أَوَّابٌ ۝ وَاذْكُرْ عِبَادَنَا إِبْرٰهِيمَ وَإِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ

أولي الأيدي والأبصار ۞ إنا أخلصناهم بخالصة ذكرى

خداوندان قوتها در طاعت خدا و دیدها در معارف بدرستی که ما برگزیدیم ایشان را بخصلتی پاک که آن یاد کردن

الدار ۞ وإنهم عندنا لمن المصطفين الأخيار ۞ واذكر

سرای باقیست و بدرستی که ایشان نزد ما هر آینه از آن برگزیدگان نیکانند و یاد کن

إسماعيل واليسع وذا الكفل وكل من الأخيار ۞ هذا ذكر

اسمعیل و الیسع و ذا الکفل و همه ایشان بودند از نیکان این قصه پیغمبران

وإن للمتقين لحسن مآب ۞ جنات عدن مفتحة لهم

و بدرستی که مر پرهیزکاران را هر آینه نیکو بازگشتنگاهیست مر ایشان را بوستانهای جای اقامت در حال گشوده شده درهای آن

الأبواب ۞ متكئين فيها يدعون فيها بفاكهة كثيرة

درهای آن بوستانها حال آنکه تکیه زده‌اند در آن بوستانها میطلبند در آن بوستانها میوهای بسیار

وشراب ۞ وعندهم قاصرات الطرف أتراب ۞ هذا ما

و آشامیدنی گوار و نزد ایشانند زنانی که بغیر از شوهران خود ننگرند همزادان این آنست که

توعدون ليوم الحساب ۞ إن هذا لرزقنا ما له من نفاد

وعده داده میشوید برای روز شمار گویند بدرستی که این هر آینه روزی ماست نیست مر او را هیچ فنائی

هذا وإن للطاغين لشر مآب ۞ جهنم يصلونها فبئس

کار این است و بدرستی که مر گردنکشان را هر آینه بدی بازگشت مر ایشان را دوزخ در آیند در آن پس بد جائی

المهاد ۞ هذا فليذوقوه حميم وغساق ۞ وآخر من شكله

گستردن آن این عذاب پس باید چشید آن را آب جوشان و چرک تن دوزخیان و عذابی دیگر از جنس آن

أزواج ۞ هذا فوج مقتحم معكم لا مرحبا بهم إنهم صالوا النار

انواع مختلف از عذاب گویند عذاب کنندگان با تابعان گروه شما درآیندگانند با شما گویند پیشوایان هیچ گشادگی مباد ایشان را بدرستی که ایشان درآیندگانند در آتش

قالوا بل أنتم لا مرحبا بكم أنتم قدمتموه لنا فبئس القرار ۞

گویند تابعان بلکه شما باد هیچ گشادگی مباد شما را شما پیش فرستادید این عذاب را برای ما پس بد جایگاه

قالوا ربنا من قدم لنا هذا فزده عذابا ضعفا في النار ۞

گویند تابعان ای پروردگار ما هر که پیش فرستاد برای ما این عذاب را پس بیفزای عذاب را دو چندان در آتش

وقالوا ما لنا لا نرى رجالا كنا نعدهم من الأشرار

و گویند دوزخیان چیست ما را که نمی بینیم مردانی را که بودیم که میشمردیم ایشان را از بدکاران

أتخذناهم سخريا أم زاغت عنهم الأبصار ۞ إن ذلك لحق

آیا گرفتیم ایشان را افسوس یا که مایل است از دیدن ایشان دیدهای ما بدرستی که آنچه گفتیم هر آینه راست است

تخاصم اهل النار ۞ قل انما انا منذر وما من اله الا الله

الواحد القهار ۞ رب السموات والارض وما بينهما العزيز

الغفار ۞ قل هو نبؤا عظيم ۞ انتم عنه معرضون ۞ ما

كان لي من علم بالملإ الاعلى اذ يختصمون ۞ ان يوحى

الي الا انما انا نذير مبين ۞ اذ قال ربك للملئكة

اني خالق بشرا من طين ۞ فاذا سويته ونفخت فيه من

روحي فقعوا له ساجدين ۞ فسجد الملئكة كلهم اجمعون

الا ابليس استكبر وكان من الكافرين ۞ قال يا ابليس

ما منعك ان تسجد لما خلقت بيدي استكبرت ام

كنت من العالين ۞ قال انا خير منه خلقتني من نار و

خلقته من طين ۞ قال فاخرج منها فانك رجيم ۞ وان

عليك لعنتي الى يوم الدين ۞ قال رب فانظرني الى يوم

يبعثون ۞ قال فانك من المنظرين ۞ الى يوم الوقت

المعلوم ۞ قال فبعزتك لاغوينهم اجمعين ۞ الا

عماد

عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ۝ قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقَّ أَقُولُ لَأَمْلَأَنَّ

بندگان ترا از ایشان که خالص کرده شدند برای بندگی گفت خدا پس راست است و راست میگویم البته پر کنم

جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ ۝ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ

دوزخ را از تو و از آنکه پیروی کنند ترا از ایشان همه بگو ای محمد نمیخواهم از شما

عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ ۝ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ

بر این کار هیچ مزدی را و نیستم من از خود بسازندگان نیست قرآن مگر موعظه

لِلْعَالَمِينَ ۝ وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ ۝

و جهانیان را و هرآینه بدانید خبر صدق او را بعد از هنگامی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝ إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ

الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۝ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ

الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ

إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ

يَخْتَلِفُونَ ۝ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ

لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَاصْطَفَى مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ

سُبْحَانَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ

بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ

براستی در آورد شب را بر روز و در آورد روز را بر شب

وسخر الشمس والقمر كل يجري لاجل مسمى الا هو العزيز
و رام گردانید آفتاب و ماه را هر یک از آن دو ستاره روان می شوند تا وقت معینی آگاه باش او است غالب

الغفار ◈ خلقكم من نفس واحدة ثم جعل منها زوجها و
آمرزگار بیافرید شما را از تن واحد پس آفرید از گل او جفت او را و

انزل لكم من الانعام ثمانية ازواج يخلقكم في بطون
فرود فرستاد برای شما از چارپایان هشت جفت نر و ماده می آفریند شما را در شکمهای

امهاتكم خلقا من بعد خلق في ظلمات ثلث ذلكم الله
مادران شما آفرینش پس از آفرینش در تاریکیها سه گانه این است خدا

ربكم له الملك لا اله الا هو فانى تصرفون ◈ ان تكفروا
پروردگار شما مر او راست پادشاهی نیست خدایی مگر او پس از کجا گردانیده می شوید اگر کافر شوید

فان الله غني عنكم ولا يرضى لعباده الكفر وان تشكروا
پس بدرستیکه خدا بی نیاز است از شما و نمی پسندد برای بندگان خود کفر را و اگر سپاس گذارید

يرضه لكم ولا تزر وازرة وزر اخرى ثم الى ربكم مرجعكم
می پسندد آن را برای شما و بر نمی دارد هیچ گناهکاری بار گناه دیگری را پس بسوی پروردگار شماست بازگشت شما

فينبئكم بما كنتم تعملون انه عليم بذات الصدور ◈
پس آگاه کند شما را بآنچه هستید که می کنید بدرستیکه او دانا است بآنچه در سینه هاست

واذا مس الانسان ضر دعا ربه منيبا اليه ثم اذا خوله
و چون برسد آدمی را گزندی بخواند پروردگار خود را بازگردنده بسوی او پس چون عطا فرماید او را

نعمة منه نسي ما كان يدعوا اليه من قبل وجعل لله
نعمتی از خود فراموش کند آنچه را که بخواند خدا را برای رفع آن پیش از این و پدید کند برای خدا

اندادا ليضل عن سبيله قل تمتع بكفرك قليلا انك
همتایان تا گمراه کند مردمان را از راه او بگو بهره مند شو بکفر خود اندک زمانی بدرستیکه تو

من اصحاب النار ◈ امن هو قانت اناء الليل ساجدا وقائما
از یاران آتشی آیا این کافر بهتر است یا آنکه قیام نماینده است بطاعات در ساعات شب سجده کننده و ایستاده

يحذر الاخرة ويرجوا رحمة ربه قل هل يستوى الذين
می ترسد از عذاب آخرت و امید میدارد بخشایش پروردگار خود را بگو هیچ یکسان باشند آنانکه

يعلمون والذين لا يعلمون ◈ انما يتذكر اولوا الالباب
میدانند و آنانکه نمیدانند جز این نیست که پند گیرند خداوندان عقلها

قل يا عبادي الذين آمنوا اتقوا ربكم للذين أحسنوا في هذه

الدنيا حسنة وأرض الله واسعة إنما يوفى الصابرون

أجرهم بغير حساب ۞ قل إني أمرت أن أعبد الله مخلصا

له الدين ۞ وأمرت لأن أكون أول المسلمين ۞ قل

إني أخاف إن عصيت ربي عذاب يوم عظيم ۞ قل الله

أعبد مخلصا له ديني ۞ فاعبدوا ما شئتم من دونه

قل إن الخاسرين الذين خسروا أنفسهم وأهليهم يوم

القيمة ألا ذلك هو الخسران المبين ۞ لهم من فوقهم

ظلل من النار ومن تحتهم ظلل ذلك يخوف الله به

عباده يا عباد فاتقون ۞ والذين اجتنبوا الطاغوت

أن يعبدوها وأنابوا إلى الله لهم البشرى فبشر

عباد ۞ الذين يستمعون القول فيتبعون أحسنه أولئك

الذين هديهم الله وأولئك هم أولوا الألباب ۞ أفمن

حق عليه كلمة العذاب أفأنت تنقذ من في النار

لكن الذين اتقوا ربهم لهم غرف من فوقها غرف مبنية

تجري من تحتها الانهار وعد الله لا يخلف الله الميعاد

الم تر ان الله انزل من السماء ماء فسلكه ينابيع في

الارض ثم يخرج به زرعا مختلفا الوانه ثم يهيج فتراه

مصفرا ثم يجعله حطاما ان في ذلك لذكرى لاولي

الالباب ۞ افمن شرح الله صدره للاسلام فهو على

نور من ربه فويل للقاسية قلوبهم من ذكر الله اولئك

في ضلال مبين ۞ الله نزل احسن الحديث كتابا

متشابها مثاني تقشعر منه جلود الذين يخشون ربهم

ثم تلين جلودهم وقلوبهم الى ذكر الله ذلك هدى

الله يهدي به من يشاء ومن يضلل الله فما له من هاد

افمن يتقي بوجهه سوء العذاب يوم القيمة وقيل

للظالمين ذوقوا ما كنتم تكسبون ۞ كذب الذين من

قبلهم فاتىهم العذاب من حيث لا يشعرون ۞ فاذاقهم

الله

اللّٰه الخزي في الحيوة الدنيا ولعذاب الآخرة اكبر لو

خدا خواری در زندگانی جهان و هر اینه عذاب روز بازپسین بزرگترست اگر

كانوا يعلمون ۞ ولقد ضربنا للناس في هذا القرآن

هستند که بدانند والبته بتحقیق زدیم ما برای مردمان در این قرآن

من كل مثل لعلهم يتذكرون ۞ قرآنا عربيا غير ذي

از هر داستانی تا باشد ایشان پند گیرند یعنی قرآن بزبان عرب که نیست در وی

عوج لعلهم يتقون ۞ ضرب الله مثلا رجلا فيه شركاء

کجی تا باشد ایشان بپرهیزند زد خدای داستانی مردی را [illegible]

متشاكسون ورجلا سلما لرجل هل يستويان مثلا

همه بدخو [illegible] و مردی را که خاص باشد برای مردی هیچ یکسان باشند این دو مرد بداستان

الحمد لله بل اكثرهم لا يعلمون ۞ انك ميت وانهم

ستایش مر خدای را که بیشتر ایشان نمیدانند بدرستیکه تو [illegible]

ميتون ۞ ثم انكم يوم القيمة عند ربكم تختصمون ۞

خواهند مرد پس بدرستیکه شما همه در روز رستخیز نزد پروردگار خود مخاصمت کنید

فمن اظلم ممن كذب على الله وكذب بالصدق اذ جاءه

پس کیست ستمکارتر از آنکه دروغ بربافته بر خدا و دروغ انگاشته [illegible]

اليس في جهنم مثوى للكافرين ۞ والذي جاء بالصدق

آیا نیست در دوزخ آرامگاهی برای ناگرویدگان و آنکه آمد براستی

وصدق به اولئك هم المتقون ۞ لهم ما يشاؤن عند

و راست شمرد آنرا آن گروه ایشانند پرهیزکاران مر ایشان راست آنچه میخواهند نزد

ربهم ذلك جزاء المحسنين ۞ ليكفر الله عنهم اسوأ الذي

پروردگار ایشان این جزای نیکوکارانست تا درگذرد خدا از ایشان بدترین آنکار

عملوا ويجزيهم اجرهم باحسن الذي كانوا يعملون ۞

کردند و پاداش دهد ایشانرا مزد ایشانرا به نیکوترین آنچه بودند که میکردند

اليس الله بكاف عبده ويخوفونك بالذين من دونه و

آیا نیست خدا کفایت کننده بنده خود و میترسانند ترا بآنانکه جز او خدایند و

من يضلل الله فما له من هاد ۞ ومن يهد الله فما له

آنرا که گمراه کند خدا پس نیست مر او را هیچ راهنمائی و هر که براه راست آورد خدا [illegible]

مِن مُضِلٍّ أَلَيْسَ اللهُ بِعَزِيزٍ ذِي انتِقَامٍ ۞ وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ

هیچ گمراه کننده ای نیست خدا غالب خداوند انتقام و هر آینه اگر بپرسی از ایشان که

خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُم مَّا

پدید آورد آسمانها و زمین را هر آینه میگویند خدا بگو ای پیغمبر خبر دهید مرا آنچه

تَدْعُونَ مِن دُونِ اللهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ

میخوانید بالوهیت بغیر از خدا اگر خواهد بمن خدا گزندی هیچ ایشان باز کننده اند

ضُرِّهِ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ قُلْ

گزند او یا اگر خواهد برساند بمن بخشایشی هیچ ایشان باز دارندگان بخشایش او بگو

حَسْبِيَ اللهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ۞ قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا

بس است مرا خدا بر او اعتماد کنند اعتماد نمایندگان بگو ای گروه من کار کنید

عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۞ مَن يَأْتِيهِ

در جای خود ای من باندازه قدرت خود بدرستیکه من کار کننده ام پس زود باشد که بدانید هر که آید اورا

عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ۞ إِنَّا أَنزَلْنَا

عذاب خوار کرد اورا و فرود آید بر او عذاب پاینده بدرستیکه فرو فرستادیم

عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِ وَمَن

بر تو قرآن را برای راهنمای مردمان براستی پس هر که راه راست یافت پس برای خود یافته و اگر

ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنتَ عَلَيْهِم بِوَكِيلٍ ۞

گمراه شد پس رسانید وبال گمراهی بر خود و نیستی تو بر ایشان نگهبان

اللهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا

خدا میگیرد جانها را هنگام مرگ آنها و میگیرد آن جانها که نمرده اند در وقت خواب ایشان

فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ

پس نگاه میدارد آن جانها که حکم کرده بر آنها مرگ و باز میفرستد آن دیگر را تا

أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۞ أَمِ اتَّخَذُوا

مدتی معین بدرستیکه در این کار هر آینه معجزات را برای گروهی که اندیشه کنند بلکه گرفتند

مِن دُونِ اللهِ شُفَعَاءَ قُلْ أَوَلَوْ كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا

بجز از خدا شفاعت خواهان بگو ای اگرچه باشند که مالک نباشند هیچ چیز را و

يَعْقِلُونَ ۞ قُل لِّلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا لَّهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَ

نمی فهمند بگو مر خدا راست درخواست گناهان همه شفاعت مر او راست پادشاهی آسمانها و

الارض ثم اليه ترجعون ۞ واذا ذكر الله وحده اشمازت

قلوب الذين لا يؤمنون بالاخرة واذا ذكر الذين من

دونه اذا هم يستبشرون ۞ قل اللهم فاطر السموات

والارض عالم الغيب والشهادة انت تحكم بين عبادك

زمین داناى نهان و آشكار تو حكم ميكنى ميان بندگان خود

فيما كانوا فيه يختلفون ۞ ولو ان للذين ظلموا ما

في الارض جميعا ومثله معه لافتدوا به من سوء العذاب

يوم القيمة وبدا لهم من الله ما لم يكونوا يحتسبون ۞ و

بدا لهم سيئات ما كسبوا وحاق بهم ما كانوا به يستهزءون

فاذا مس الانسان ضر دعانا ثم اذا خولناه نعمة منا

قال انما اوتيته على علم بل هي فتنة ولكن اكثرهم لا

يعلمون ۞ قد قالها الذين من قبلهم فما اغنى عنهم ما

كانوا يكسبون ۞ فاصابهم سيئات ما كسبوا والذين

بودند كسب ميكردند پس رسيد ايشانرا بديهاى آنچه كسب كردند و آنانكه

ظلموا من هؤلاء سيصيبهم سيئات ما كسبوا وما هم

ستم كردند از اينگروه زود باشد كه رسد ايشانرا بديهاى آنچه كسب كردند و نه ايشان

بمعجزين ۞ اولم يعلموا ان الله يبسط الرزق لمن يشاء

عاجزكنندگان خدا اى ونداستند كه خدا ميگشايد روزى را براى هركه ميخواهد

وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۞ قُلْ يَا عِبَادِيَ

وتنگ میکند بر هر که خواهد بدرستی که در این کار رهرا نه نشانهاست برای گروهی که میگروند بگو ای بندگان من

الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ

که از حد تجاوز کردند بر نفسهای خود ناامید مشوید از بخشایش خدا بدرستی که خدا

يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۞ وَأَنِيبُوا إِلَىٰ

می آمرزد گناهان را همه بدرستی که او آمرزگار مهربان و بازگردید بسوی

رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنْصَرُونَ

پروردگار خود و گردن نهید فرمان او را پیش از آنکه بیاید شما را عذاب پس یاری کرده نشوید

وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ

و پیروی کنید نیکوتر چیزی که فرو فرستاده شد بسوی شما از پروردگار شما پیش از آنکه بیاید شما را

الْعَذَابُ بَغْتَةً وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ۞ أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ

عذاب ناگهان و شما ندانید مبادا که بگوید نفسی

يَا حَسْرَتَا عَلَىٰ مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ وَإِنْ كُنْتُ لَمِنَ السَّاخِرِينَ

ای پشیمانی من بر آنچه تقصیر کردم در کار خدا و بدرستی که بودم هر آینه از استهزا کنندگان

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ۞ أَوْ تَقُولَ

یا بگوید اگر آنکه خدا راه نمودی مرا هر آینه بودمی از پرهیزگاران یا بگوید

حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ

هنگامی که ببیند عذاب را کاش بودی مرا بازگشتی بدنیا تا بودمی از نیکوکاران

بَلَىٰ قَدْ جَاءَتْكَ آيَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ

آری به حقیقت آمد ترا نشانهای من پس دروغ انگاشتی آنها را و گردنکشی نمودی و بودی

مِنَ الْكَافِرِينَ ۞ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى

از ناگروندگان و در روز رستخیز می بینی آنان را که دروغ بستند بر

اللَّهِ وُجُوهُهُمْ مُسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِلْمُتَكَبِّرِينَ

خدا که رویهای ایشان سیاه شده است آیا نیست در دوزخ جای گاه برای گردنکشان

وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ

و میرهاند خدا آنان را که پرهیزیدند از شرک برستگاری ایشان نرسد بایشان بدی و نه ایشان

يَحْزَنُونَ ۞ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۞

اندوهگین شوند خداست آفریننده هر چیزی و او بر هر چیزی کارگذار است

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ

مراورا است کلیدهای آسمان و زمین و آنانکه کافر شدند بآیتهای خدا

اُولٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۞ قُلْ اَفَغَيْرَ اللّٰهِ تَأْمُرُونِّي اَعْبُدُ اَيُّهَا

آن گروه ایشانند زیانکاران بگو ای پیغمبر جز خدا را میفرمایید مرا که بپرستم ای

الْجَاهِلُونَ ۞ وَلَقَدْ اُوحِيَ اِلَيْكَ وَاِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ

نادانان و هر آینه بتحقیق که وحی فرستاده شد بسوی تو و بسوی آنانکه بودند پیش از تو که اگر

اَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۞

شرک بیاوری تو هر آینه نابود گردد کردار تو و البته باشی از زیانکاران

بَلِ اللّٰهَ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ۞ وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ

بلکه خدا را بپرست و باش از شکرگذاران و بزرگ نداشتند خدا را بزرگ

قَدْرِهِ وَالْاَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَالسَّمٰوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ

او و زمین تمام آن در قبضه قدرت اوست در روز رستخیز و آسمانها درپیچیده شود

بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ۞ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ

بقدرت او پاکا او و برتر از آنچه شریک میآورند و دمیده شود در صور

فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ اِلَّا مَنْ شَاءَ

پس بیهوش گردد هر که در آسمانها و هر که در زمین است مگر آنکه خواهد

اللّٰهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ اُخْرٰى فَاِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ ۞ وَاَشْرَقَتِ

خدا پس دمیده شود در آن بار دیگر پس ناگهان ایشان ایستادگانند که می نگرند و روشن شود

الْاَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِيءَ بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ

زمین روز قیامت بتجلی پروردگارش و گذاشته شود نامها و آورده شوند پیغمبران و گواهان

وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۞ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ

و حکم کرده شود میان ایشان براستی و ایشان ستم کرده نشوند و تمام داده شود هر شخص

مَا عَمِلَتْ وَهُوَ اَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ۞ وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا

آنچه کرده است و خدا داناتر است بآنچه میکنند و رانده شوند آنانکه کافر شدند

اِلٰى جَهَنَّمَ زُمَرًا حَتّٰى اِذَا جَاؤُهَا فُتِحَتْ اَبْوَابُهَا وَقَالَ

بسوی دوزخ گروه گروه تا آنکه چون آیند بدوزخ گشوده شود درهای آن و گویند

لَهُمْ خَزَنَتُهَا اَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَتْلُونَ ۞

ایشان را خازنان آن آیا نیامد شما را پیغمبران از جنس شما که بخوانند

عليكم آيات ربكم وينذرونكم لقاء يومكم هذا قالوا بلى و

بر شما آيتهاي كتاب پروردگار شما و بيم نمايند شما را از ديدار روز شما اين روز گويند آري آمدند

لكن حقت كلمة العذاب على الكافرين ۞ قيل ادخلوا

وليكن لازم شد گفتار بعذاب بر كافران گفته شود درآييد

أبواب جهنم خالدين فيها فبئس مثوى المتكبرين ۞ و

بدرهاي دوزخ جاويدان دران پس بدا آرامگاه گردن كشان

سيق الذين اتقوا ربهم إلى الجنة زمرا حتى إذا جاؤها

و رانده شوند آنانكه ترسيدند از عذاب پروردگار سوي بهشت گروه گروه تا آنكه چون دران بهشت

وفتحت أبوابها وقال لهم خزنتها سلام عليكم طبتم

وگشوده شود درهاي آن و گويند مر ايشانرا نگهبانان آن رحمت خدا بر شما خوش بوديد

فادخلوها خالدين ۞ وقالوا الحمد لله الذي صدقنا وعده

پس درآييد بهشت را جاويدان و گويند ستايش مر خدايرا كه راست كرد براي ما وعده

وأورثنا الأرض نتبوأ من الجنة حيث نشاء فنعم أجر

و ميراث داد با زمين بهشت را جاي گيريم از بهشت هرجا خواهيم پس نيكا مزد

العاملين ۞ وترى الملائكة حافين من حول

كاران و مي بيني فرشتگان را فرو گرفتگان از گرداگرد

العرش يسبحون بحمد ربهم وقضي بينهم بالحق و

عرش تسبيح گويند بستايش پروردگار خود و حكم كرده شود ميان ايشان براستي و

قيل الحمد لله رب العالمين ۞

گفته شود سپاس مر خداوند را كه پروردگار عالميانست

بسم الله الرحمن الرحيم ۞

بنام خداي بخشنده مهربان

حم ۞ تنزيل الكتاب من الله العزيز العليم غافر الذنب

فرو فرستادن قرآن از نزد خداست غالب دانا آمرزنده گناهان

وقابل التوب شديد العقاب ذي الطول لا إله إلا هو

و پذيرنده توبهاست سخت عقوبت خداوند انعام نيست معبودي مگر او

إليه المصير ۞ ما يجادل في آيات الله إلا الذين كفروا

بسوی اوست بازگشت مجادله نمایند در آیتهای خدا مگر آنانکه کافر شده‌اند

فلا يغررك تقلبهم في البلاد ۞ كذبت قبلهم قوم نوح

پس نفریبد ترا گردیدن ایشان در شهرها تکذیب کردند پیغمبران را پیش از ایشان قوم نوح

والأحزاب من بعدهم وهمت كل أمة برسولهم ليأخذوه

و گروههای مشرکان از پس ایشان و قصد کردند هر امتی به پیغمبر خود تا بگیرند

وجادلوا بالباطل ليدحضوا به الحق فأخذتهم فكيف

و جدال کردند بناچیز تا زایل کنند بآن دین حق را پس گرفتم ایشانرا بعذاب پس چگونه

كان عقاب ۞ وكذلك حقت كلمة ربك على

باشد عذاب من و همچنین لازم [illegible] پروردگار تو بعذاب بر

الذين كفروا أنهم أصحاب النار ۞ الذين يحملون

آنانکه کافر شدند بسبب آنکه ایشان یاران آتش‌اند آنانکه برمیدارند

العرش ومن حوله يسبحون بحمد ربهم ويؤمنون به

عرش را و هرکه گرداگرد اوست تسبیح میگویند مقرون بسپاس پروردگار خود و میگروند باو

ويستغفرون للذين آمنوا ربنا وسعت كل شيء رحمة

و آمرزش میخواهند برای آنانکه گرویده‌اند ای پروردگار ما فراگرفتی هر چیزی را ببخشش بسیار

وعلما فاغفر للذين تابوا واتبعوا سبيلك وقهم عذاب

و دانش بسیار پس بیامرز مر آنانرا که بازگشت نمودند و پیروی کردند راه ترا و نگاهدار ایشانرا از عذاب

الجحيم ۞ ربنا وأدخلهم جنات عدن التي وعدتهم ومن

دوزخ ای پروردگار ما و درآور ایشانرا به بهشتهای جای اقامت که وعده داده ایشانرا و هرکرا

صلح من آبائهم وأزواجهم وذرياتهم إنك أنت العزيز

که شایسته کار بود از پدران ایشان و زنان ایشان و فرزندان ایشان بدرستی که تو غالب

الحكيم ۞ وقهم السيئات ومن تق السيئات يومئذ فقد

[illegible] و نگاهدار ایشانرا از بدیها و هرکه نگاهداری اورا از بدیها در این روز پس بتحقیق

رحمته وذلك هو الفوز العظيم ۞ إن الذين كفروا

بخشوده اورا و این بخشش اوست رستگاری بزرگ بدرستی که آنانکه کافر شدند

ينادون لمقت الله أكبر من مقتكم أنفسكم إذ تدعون

ندا کرده شوند در این روز که هرآینه دشمنی خدا بزرگترست از دشمنی شما بنفسهای خود آنگاه که خوانده میشدید

إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ ◈ قَالُوا رَبَّنَا أَمَتَّنَا اثْنَتَيْنِ وَأَحْيَيْتَنَا

بسوی ایمان پس انکار میکردید گویند ای پروردگار ما میراندی ما را دو بار و زنده کردی ما را

اثْنَتَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ ◈

دو بار پس اقرار کردیم ما به گناهان پس هست بسوی بیرون شدن از دوزخ بدنیا هیچ راهی

ذَٰلِكُمْ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكْ بِهِ تُؤْمِنُوا

این عذاب بسبب آنست که چون خوانده شدی خدا به تنهائی کافر میشدید و اگر شریک کرده شدی بوی باور میداشتید

فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ◈ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ

پس حکم مر خداوند بلند مرتبه بزرگوار است او است آنکه می نماید شما را دلایل قدرت و نگاه میفرود

لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ ◈

برای شما از آسمان روزی بسیار و پند نمیگیرد مگر کسی که بازگشت نماید بفرمان خدا

فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ◈

پس بخوانید خدا را خالص کنندگان برای او عبادات خود را و هر چند کراهت دارند کافران

رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ

او است بلند کننده مراتب مومنان خداوند عرش میرساند وحی و نبوت را بفرمان خود بر هر که میخواهد

مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ ◈ يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا

از بندگان خود تا بیم کند از احوال روز بهم رسیدن خلایق روزیکه ایشان بیرون آینده باشند از قبرها نی

يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ

نهان نماند بر خدا از احوال ایشان هیچ چیز مر کراست پادشاهی امروز مر خدای یگانه را غلبه کننده

الْيَوْمَ تُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ

امروز جزا داده میشود هر نفسی بآنچه کسب کرد هیچ ستم نیست امروز بدرستیکه خدا زود

الْحِسَابِ ◈ وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْآزِفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى

شمار است و بیم ده ایشان را از روز نزدیک آینده آنگاه دلها رسیده باشند نزد

الْحَنَاجِرِ كَاظِمِينَ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ

حنجرها فرو خورندگان خشمها نیست ستمکاران را هیچ خویش و دوستی و نه شفاعت کننده که قبول کرده شود

يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ◈ وَاللَّهُ يَقْضِي

میداند خدا خیانت چشمها را و آنکه را نهان میدارد سینها و خدا حکم میکند

بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ بِشَيْءٍ إِنَّ اللَّهَ

براستی و آنانکه میخوانند ایشان بجز خدا حکم نکنند بهیچ چیز بدرستیکه خدا

هو السميع البصير ۞ أولم يسيروا في الأرض فينظروا كيف

او است شنوا بینا آیا نرفتند منکران در روی زمین تا بنگرند که چگونه

كان عاقبة الذين كانوا من قبلهم كانوا هم أشد منهم قوة

بود انجام کار آنانکه بودند پیش از ایشان بودند ایشان سخت‌تر از ایشان بقوت

وآثارا في الأرض فأخذهم الله بذنوبهم وما كان

و کارها در روی زمین پس گرفت ایشان را خدا بگناهان ایشان و نبود

لهم من الله من واق ۞ ذلك بأنهم كانت تأتيهم رسلهم

مر ایشان را از خدا هیچ نگاهدارنده آن عذاب بسبب آن بود که ایشان بودند که می‌آمدند ایشانرا پیغمبران ایشان

بالبينات فكفروا فأخذهم الله إنه قوي شديد العقاب

با معجزهای روشن پس کافر گردیدند پس گرفت بعقوبت ایشانرا خدا بدرستیکه او توانا است سخت عقوبت

ولقد أرسلنا موسى بآياتنا وسلطان مبين ۞ إلى

و هر آینه بتحقیق فرستادیم موسی را با معجزهای روشن و حجتی هویدا بسوی

فرعون وهامان وقارون فقالوا ساحر كذاب

فرعون و هامان و قارون پس گفتند جادوگر است بغایت دروغگو

فلما جاءهم بالحق من عندنا قالوا اقتلوا أبناء الذين آمنوا

پس چون آمد ایشانرا با پیغام راست و درست از نزد ما گفتند بکشید پسران آنانرا که گرویدند

معه واستحيوا نساءهم وما كيد الكافرين إلا في ضلال

بجدا با او و زنده گذارید زنان ایشانرا و نیست مکر کافران مگر در گمراهی و بیهوده

وقال فرعون ذروني أقتل موسى وليدع ربه إني أخاف

و گفت فرعون بگذارید مرا تا بکشم موسی را و گو بخواند پروردگار خود را بدرستیکه من میترسم

أن يبدل دينكم أو أن يظهر في الأرض الفساد ۞

که تغییر دهد ملت شمارا یا آنکه ظاهر کند در روی زمین تباهی

وقال موسى إني عذت بربي وربكم من كل متكبر لا يؤمن

و گفت موسی بدرستیکه من پناه جستم به پروردگار خود و پروردگار شما از شر هر گردن کشی که نگرود

بيوم الحساب ۞ وقال رجل مؤمن من آل فرعون يكتم

بروز شمار و گفت مرد مومن از خانواده فرعون که پنهان میداشت

إيمانه أتقتلون رجلا أن يقول ربي الله وقد جاءكم

ایمان خود را آیا میکشید مردی را که میگوید پروردگار من خدا است و حال آنکه آمده شمارا

بِالْبَيِّنٰاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كٰاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ

با معجزهای روشن از نزد پروردگار شما و اگر باشد دروغ گو پس بر وی است وبال دروغ گوی او و اگر باشد

صٰادِقًا يُصِبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي

راست گفتار رسد شما را بعض از آنچه وعده میدهد شما را بدرستی که خدا راه نمی نماید

مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذّٰابٌ ◆ يٰا قَوْمِ لَكُمُ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظٰاهِرِينَ

هر کرا که او گذرنده است از حد و بسیار دروغ گوی است ای گروه من مر شما راست پادشاهی امروز حال آنکه غلبه کنندگانید

فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنٰا مِنْ بَأْسِ اللّٰهِ إِنْ جٰاءَنٰا قٰالَ فِرْعَوْنُ

در زمین پس که یاری دهد ما را از عذاب خدا اگر بیاید ما را گفت فرعون

مٰا أُرِيكُمْ إِلّٰا مٰا أَرىٰ وَمٰا أَهْدِيكُمْ إِلّٰا سَبِيلَ الرَّشٰادِ ◆

نمی نمایم شما را مگر آنچه می بینم مصلحت برای خود و نمی نمایم شما را مگر راه راست و صواب را

وَقٰالَ الَّذِي آمَنَ يٰا قَوْمِ إِنِّي أَخٰافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزٰابِ

و گفت آنکه گروید ای گروه من بدرستی که من میترسم بر شما از عذاب مانند عذاب روز دشمنان

مِثْلَ دَأْبِ قَوْمِ نُوحٍ وَعٰادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ

مانند حال گروه نوح و عاد و ثمود و آنانکه بودند پس از ایشان

وَمَا اللّٰهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبٰادِ ◆ وَيٰا قَوْمِ إِنِّي أَخٰافُ عَلَيْكُمْ

و نیست خدا که خواهد ستم برای بندگان و ای گروه من بدرستی که من میترسم بر شما

يَوْمَ التَّنٰادِ يَوْمَ تُوَلُّونَ مُدْبِرِينَ مٰا لَكُمْ مِنَ اللّٰهِ مِنْ عٰاصِمٍ

روز که خوانده شوند خلائق روزی که هزیمت کنند از عذاب روی گردانندگان نباشد مر شما را از عذاب خدا هیچ نگهدارنده

وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمٰا لَهُ مِنْ هٰادٍ ◆ وَلَقَدْ جٰاءَكُمْ يُوسُفُ

و هر که گمراه کرده او را خدا پس نباشد مر او را هیچ راه نماینده و هر آینه بتحقیق آمد شما را یوسف

مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنٰاتِ فَمٰا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمّٰا جٰاءَكُمْ بِهِ حَتّٰى

پیش از این با معجزهای روشن پس همیشه بودید در گمان از آنچه آورد شما را تا آنکه

إِذٰا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللّٰهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذٰلِكَ

چون مرد گفتید هرگز نفرستد خدا پس از او هیچ پیغمبری همچنین

يُضِلُّ اللّٰهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتٰابٌ ◆ الَّذِينَ يُجٰادِلُونَ فِي

گمراهی گذارد خدا آنرا که او از حد درگذرنده است و شک دارنده است در حق آنانکه مجادله میکنند در

آيٰاتِ اللّٰهِ بِغَيْرِ سُلْطٰانٍ أَتٰاهُمْ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ وَعِنْدَ

معجزهای خدا بدون حجتی که آمده باشد ایشان را بزرگ است از روی خشم نزد خدا و نزد

الذين

الذين آمنوا كذلك يطبع الله على كل قلب متكبر جبار ۞

آنانکه گرویده اند همچنین مهر مینهد خدا بر هر دل سرکش گردنکش

وقال فرعون يا هامان ابن لي صرحا لعلي أبلغ الأسباب

و گفت فرعون ای هامان بناکن برای من کوشکی بلند تا مگر برسم بآن راهها

أسباب السموات فأطلع إلى إله موسى وإني لأظنه

یعنی راههای آسمانها پس بنگرم بسوی خدای موسی و بدرستیکه من هر آینه می پندارم

كاذبا وكذلك زين لفرعون سوء عمله وصد عن

موسی را دروغ گوی و همچنین آراسته داده شده برای فرعون بدکردار او و بازداشته شده از

السبيل وما كيد فرعون إلا في تباب ۞ وقال الذي

راه حق و نبود مکر فرعون مگر در زیان کاری و گفت آنانکه

آمن يا قوم اتبعون أهدكم سبيل الرشاد ۞ يا قوم إنما

گرویده بود ای گروه من پیروی مرا تا برسانم شما را براه صواب ای گروه من نیست

هذه الحيوة الدنيا متاع وإن الآخرة هي دار القرار ۞

این زندگی اینجهان مگر برخورداری اندک و بدرستیکه سرای آخرت اوست خانه آرام

من عمل سيئة فلا يجزى إلا مثلها ومن عمل صالحا

هر که کند بدی پس سزاداده نشود مگر مانند آنرا و آنکه کند کار شایسته

من ذكر أو أنثى وهو مؤمن فأولئك يدخلون الجنة

از مردان و زنان و او باشد گرونده پس آنگروه درآیند در بهشت

يرزقون فيها بغير حساب ۞ ويا قوم ما لي أدعوكم إلى

روزی داده شوند در بهشت بی شمار و ای گروه من چیست مرا که میخوانم شما را بسوی

النجوة وتدعونني إلى النار ۞ تدعونني لأكفر بالله وأشرك

رستگاری و میخوانید مرا بسوی عذاب آتش میخوانید مرا تا کافر شوم بخدا و شریک گیرم باو

به ما ليس لي به علم وأنا أدعوكم إلى العزيز الغفار ۞

چیزی را که نیست مرا بآن هیچ دانشی و من میخوانم شما را بسوی عبادت خدای غالب آمرزگار

لا جرم أنما تدعونني إليه ليس له دعوة في الدنيا ولا

حقا که آنچه میخوانید مرا بسوی آن نیست مرا … دعائی در این جهان و نه شفاعت خواهی

في الآخرة وأن مردنا إلى الله وأن المسرفين هم أصحاب

در سرای بازپسین و آنکه بازگشت ما بسوی خداست و آنکه درگذرندگان ایشان یاران

النار ۞ فستذكرون ما اقول لكم وافوض امري الى الله ان

آتش در رسید پس زود باشد که بخاطر آورید آنچه میگویم مر شما را و باز میگذارم من کار خود را بسوی خدا بدرستیکه

الله بصير بالعباد ۞ فوقه الله سيئات ما مكروا وحاق

خدا بیناست به بندگان پس نگاهداشت او را خدا از بدیها آنچه حیله میکردند و فرود آمد

بال فرعون سوء العذاب ۞ النار يعرضون عليها غدوا

بکسان فرعون بدی عذاب آتش عرض کرده شوند فرعونیان بران هر بامداد

وعشيا ويوم تقوم الساعة ادخلوا ال فرعون اشد العذاب

و شبانگاه و روزی که بپا ایستد قیامت گویند در روید ای خانواده فرعون بسخت ترین عذاب

واذ يتحاجون في النار فيقول الضعفاء للذين استكبروا انا

و آنگاه که حجت کنند با هم در دوزخ پس گویند ناتوانان تابعان مر آنانرا که گردنکشی نمودند بدرستیکه

كنا لكم تبعا فهل انتم مغنون عنا نصيبا من النار ۞ قال

بودیم مر شما را پیروان پس هیچ شما هستید باز دارندگان از ما پاره از عذاب آتش را گویند

الذين استكبروا انا كل فيها ان الله قد حكم بين العباد

آنانکه گردنکشی کرده اند بدرستیکه ما همه در آتشیم بدرستیکه خدا به حقیقت حکم کرده میان بندگان

وقال الذين في النار لخزنة جهنم ادعوا ربكم يخفف

و گویند آنانکه در آتشند مر خزانه داران دوزخ را که بخوانید پروردگار خود تا سبک کند

عنا يوما من العذاب ۞ قالوا اولم تك تاتيكم رسلكم

از ما یکروز از عذاب را گویند خازنان ای وهو که آیند شما پیغمبران شما

بالبينات قالوا بلى قالوا فادعوا وما دعاء الكافرين الا

با معجزات گویند دوزخیان آری آمدند گویند خازنان پس بخوانید خدا را و نیست خواندن کافران در اینوقت مگر

في ضلال ۞ انا لننصر رسلنا والذين امنوا في الحيوة الدنيا

در تباهی و عدم اجابت بدرستیکه ما هر آینه مدد دهیم پیغمبران خود را و آنانکه گرویده اند بخدا در زندگانی دنیا

ويوم يقوم الاشهاد ۞ يوم لا ينفع الظالمين معذرتهم

و روزیکه که بپا ایستند گواهان روزیکه سود ندهد ستمکاران را عذرخواهی ایشان

ولهم اللعنة ولهم سوء الدار ۞ ولقد اتينا موسى

و مر ایشانراست دوری از رحمت خدا و آماده است برای ایشان بدی سرای آخرت و هر آینه به حقیقت دادیم ما موسی را

الهدى واورثنا بني اسرائيل الكتاب هدى وذكرى

هدایت و میراث دادیم به فرزندان یعقوب توریه را حال آنکه راهنما و پندیست

لاولی

لِأُولِي الْأَلْبَابِ ۞ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ

مر خداوندان عقلها را پس شکیبا باش بدرستی که وعده خدا راست است و آمرزش خواه مر گناه خود را

وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ ۞ إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ

و تسبیح کن مقرون بستایش پروردگار خود در شبانگاه و بامداد بدرستی که آنانکه مخاصمه میکنند

فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ إِنْ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ

در نشانهای یگانگی خدا بی حجتی که آمد بایشان نیست در سینهای ایشان مگر عظمتی

مَا هُمْ بِبَالِغِيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۞

که نیستند ایشان رسنده بان پس پناه گیر بخدا بدرستی که او شنوای بینا

لَخَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَٰكِنَّ

هر آینه آفرینش آسمانها و زمین بزرگترست از آفرینش آدمیان ولیکن

أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۞ وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ

بیشتر مردمان نمیدانند و یکسان نباشند کور دل و بینا

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ قَلِيلًا مَا

و آنانکه گرویدند و کردند کارهای شایسته و نه بدکاری اندک پند

تَتَذَكَّرُونَ ۞ إِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَٰكِنَّ

میگیرید بدرستی که قیامت هر آینه آینده است نیست هیچ شکی در آن ولیکن

أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ۞ وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ

بیشتر مردمان نمیگروند بخدا و بروز قیامت و گفت پروردگار شما بخوانید مرا تا اجابت کنم دعای شما را

لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ

برای شما بدرستی که آنانکه گردن کشی کنند از پرستش من بحقیقت در آیند

جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ۞ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا

بدوزخ حال آنکه خوار باشند خدا است آنکه بیافرید برای شما شب را تا آرام گیرید

فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ

در آن و گردانید روز را روشن بدرستی که خدا هر آینه خداوند تفضلست بر آدمیان ولیکن

أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ۞ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ

بیشتر مردمان سپاسداری نمیکنند آنکه این کارها کند خدا است پروردگار شما آفریننده همه

شَيْءٍ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ۞ كَذَٰلِكَ يُؤْفَكُ الَّذِينَ كَانُوا

چیز نیست معبودی سزاوار پرستش مگر او پس از کجا روی میگردانید همچنین رد کرده شدند از حق آنانکه بودند

بِآيَاتِ اللّٰهِ يَجْحَدُونَ ◈ اَللّٰهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ قَرَارًا وَ
که آیتهای خدا را انکار میکردند خدای آنکه گردانید برای شما زمین را جای آرام و
السَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَاَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ
آسمان را جای خیمه افراشته و صورت نگاشت شما را پس نیکو ساخت صورتهای شما را و روزی داد شما را از
الطَّيِّبَاتِ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ◈
خوردنیهای پاکیزه آنکه این کارها کرده خدا پروردگار شماست پس بزرگ و با برکت است پروردگار جهانیان است
هُوَ الْحَيُّ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ
اوست زنده که نیست معبودی جز او پس بخوانید او را خالص کرده دین را از ریا و شرک برای او عبادت همه ستایش مر خدای را
رَبِّ الْعَالَمِينَ ◈ قُلْ اِنِّي نُهِيتُ اَنْ اَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ
پروردگار جهانیان است بگو بدرستی که من باز داشته شدم از آنکه بپرستم آنان را که میخوانید
مِنْ دُونِ اللّٰهِ لَمَّا جَاءَنِيَ الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَاُمِرْتُ اَنْ
بجز خدا چون آمد مرا معجزات روشن از نزد پروردگار من و مأمورم که
اُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ◈ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ
انقیاد نمایم مر پروردگار جهانیان را اوست آنکه بیافرید شما را از خاک پس پدید آورد
مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا اَشُدَّكُمْ
از نطفه پس از خون بسته پس بیرون آورد شما را از رحم کودکی پس باز گذاشت شما را تا برسید بکمال قوت
ثُمَّ لِتَكُونُوا شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفّٰى مِنْ قَبْلُ وَلِتَبْلُغُوا
پس باز گذاشت شما را تا گردید پیران و بعضی از شما کسی است که میرانده میشود پیش از این و باز گذارد شما را
اَجَلًا مُسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ◈ هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ
تا برسید وقت معینی و تا شاید شما دریابید اوست که زنده میکند و می میراند
فَاِذَا قَضٰى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ◈ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ
پس چون حکم فرماید کاری را پس جز این نیست که گوید مر او را بشو پس میشود ای نمی بینی بسوی آنانکه
يُجَادِلُونَ فِي اٰيَاتِ اللّٰهِ اَنّٰى يُصْرَفُونَ ◈ اَلَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ
مجادله میکنند در نشانهای یگانگی خدا از کجا رو گردانیده میشوند از حق آنانکه بدروغ نسبت دادند قرآن
وَبِمَا اَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ◈ اِذِ الْاَغْلَالُ
و آنچه فرستادیم بآن پیغمبران خود را پس زود باشد که بدانند بدی کردار را آنگاه که غلها
فِي اَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ يُسْحَبُونَ فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ
در گردنهای ایشان و زنجیرها کشیده شوند در آب جوشان پس در آتش

يسجرون

242

يُسْجَرُونَ ۞ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنتُمْ تُشْرِكُونَ ۞ مِن

تابیده کردند پس گفته شود مر ایشان را کجایند آنانکه بودید که شریک خدا میدانستید بغیر

دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَل لَّمْ نَكُن نَّدْعُوا مِن قَبْلُ شَيْئًا

از خدا گویند گم شدند از ما نه که بودیم که بخوانیم بجز خدا پیش ازین او را جز او را که

كَذَٰلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ۞ ذَٰلِكُم بِمَا كُنتُمْ تَفْرَحُونَ

سودی دهد همچنین گمراه کند خدا ناگروندگان را این عذاب شما سبب آنست که بودید شما که شادی میکردید

فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنتُمْ تَمْرَحُونَ ۞ ادْخُلُوا

در زمین بناحق و بسبب آنکه بودید که شادی مینمودید بکفر خود درآئید

أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ۞

بدرهای دوزخ جاوید باشید در آن پس بد آرامگاه گردنکشان

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ

پس شکیبا باش بدرستی که وعده خدا راست پس اگر بنمائیم بتو پاره از آنکه وعده میدهیم ایشان را

أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ۞ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن

یا بمیرانیم ترا پس بسوی ما باز گردانیده شوند و هرآینه بحقیقت فرستادیم فرستادگان را پیش

قَبْلِكَ مِنْهُم مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُم مَّن لَّمْ نَقْصُصْ

پیش از تو بعضی از ایشان آنانند که قصه ایشان خواندیم بر تو و بعضی از ایشان آنست که حکایت او را نخواندیم

عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَن يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا

بر تو و نشده هیچ پیغمبری را که بیارد معجزه مگر بفرمان خدا پس چون

جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ ۞

آید فرمان خدا حکم کرده شود براستی و زیان کنند در آن مقام تباه کاران

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا

خدای آنکه بدید کرده برای شما چهارپایان را تا سوار گردید بعضی از آنها را و بعضی از آنها

تَأْكُلُونَ ۞ وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي

میخورید و مر شما راست در آن سودها و تا برسید بسبب سواری آنها مطلبها که در

صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ۞ وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ

ضمایر شماست و بر آنها و بر کشتیها در دریا برداشته میشوید و مینماید شما را نشانهای خود

فَأَيَّ آيَاتِ اللَّهِ تُنكِرُونَ ۞ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنظُرُوا

پس کدام معجزهای خدا را انکار میکنید آیا پس سفر نکنند در زمین تا بنگرید

كيف كان عاقبة الذين من قبلهم كانوا اكثر منهم و

كه چگونه بود انجام كار آنانكه بودند پيش از ايشان بودند بيشتر از ايشان و

اشد قوة واثارا في الارض فما اغنى عنهم ما كانوا يكسبون

سخت تر بقوت و نشانها و بكارها در زمين پس سود نداد ايشان را آنچه بودند كه مى اندوختند

فلما جاءتهم رسلهم بالبينات فرحوا بما عندهم من العلم

پس چون آمد ايشان را پيغمبران ايشان با حجتها شاد گشتند بآنچه نزد ايشان بود از دانش

وحاق بهم ما كانوا به يستهزءون * فلما راوا باسنا قالوا

و فرود آمد بايشان آنچه بودند كه بآن استهزا مى كردند پس چون ديدند عذاب ما را گفتند

امنا بالله وحده وكفرنا بما كنا به مشركين * فلم يك

گرويديم بخدا تنها و كافر شديم بآنچه بوديم بآن شرك آرندگان پس نبود

ينفعهم ايمانهم لما راوا باسنا سنت الله التي قد خلت

كه سود دهد ايشان را ايمان ايشان آنگاه كه ديدند عذاب ما را طريقه مقرر فرموده خدا مانند طريقه كه گذشت

في عباده وخسر هنالك الكافرون *

در ميان بندگان او و زيان كردند در آن مقام ناگرويدگان

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خداى بخشاينده مهربان

حم * تنزيل من الرحمن الرحيم * كتاب فصلت اياته قرانا

فرو فرستادن است از خداى بخشاينده مهربان كتابيست كه تفصيل داده شده آيتهاى آن بأحكام و مواعظ

عربيا لقوم يعلمون * بشيرا ونذيرا فاعرض اكثرهم فهم

بلغت عربى براى گروهى كه بدانند مژده دهنده و بيم دهنده پس روى گردانيدند بيشتر ايشان پس ايشان

لا يسمعون * وقالوا قلوبنا في اكنة مما تدعونا اليه

نمى شنوند و گفتند دلهاى ما در پوششهاست از آنچه ميخوانى ما را بسوى آن

وفي اذاننا وقر ومن بيننا وبينك حجاب فاعمل اننا

و در گوشهاى ما گرانيست و در ميان ما و ميان تو پرده است پس كار كن بدين خود بدرستيكه ما

عاملون * قل انما انا بشر مثلكم يوحى الي انما الهكم

كاركنانيم بگو جز اين نيست كه من آدمى مانند شما كه وحى كرده ميشود بمن كه خداى شما

إِلَٰهٌ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِكِينَ ◈

الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَوٰةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ◈ إِنَّ

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ◈

قُلْ أَئِنَّكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَ

تَجْعَلُونَ لَهُ أَنْدَادًا ذَٰلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ◈ وَجَعَلَ فِيهَا

رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبَارَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا

فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِلسَّائِلِينَ ◈ ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ

وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا

أَتَيْنَا طَائِعِينَ ◈ فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَ

أَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ

وَحِفْظًا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ◈ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ

أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ ◈ إِذْ جَاءَتْهُمُ

الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ

قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً فَإِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ

كافرون ۞ فاما عاد فاستكبروا في الارض بغير الحق وقالوا

من اشد منا قوة اولم يروا ان الله الذي خلقهم هو اشد

منهم قوة وكانوا باياتنا يجحدون ۞ فارسلنا عليهم ريحا

صرصرا في ايام نحسات لنذيقهم عذاب الخزي في الحيوة

الدنيا ولعذاب الاخرة اخزى وهم لا ينصرون ۞ واما

ثمود فهديناهم فاستحبوا العمى على الهدى فاخذتهم

صاعقة العذاب الهون بما كانوا يكسبون ۞ ونجينا

الذين امنوا وكانوا يتقون ۞ ويوم يحشر اعداء الله الى

النار فهم يوزعون ۞ حتى اذا ما جاؤها شهد عليهم

سمعهم وابصارهم وجلودهم بما كانوا يعملون ۞ وقالوا

لجلودهم لم شهدتم علينا قالوا انطقنا الله الذي انطق

كل شيء وهو خلقكم اول مرة واليه ترجعون ۞ وما كنتم

تستترون ان يشهد عليكم سمعكم ولا ابصاركم ولا

جلودكم ولكن ظننتم ان الله لا يعلم كثيرا مما تعملون وذلكم ظنكم

الذي ظننتم بربكم اردىكم فاصبحتم من الخاسرين * فان يصبروا

که گمان بردید به پروردگار خود هلاک گردانید شما را پس گشتید از زیان کاران پس اگر صبر کنند

فالنار مثوى لهم وان يستعتبوا فما هم من المعتبين * وقيضنا

پس آتش جایگاه است مر ایشان را و اگر رضا جویی کنند پس نه اند ایشان از اهل رضا و برگماشتیم

لهم قرناء فزينوا لهم ما بين ايديهم وما خلفهم وحق عليهم القول

مر ایشان را هم نشینان از شیاطین پس آراستند برای ایشان آنچه پیش ایشان است و آنچه از پس ایشان است و واجب شد بر ایشان قول

في امم قد خلت من قبلهم من الجن والانس انهم كانوا خاسرين

در جمله گروهی که بحقیقت گذشته اند پیش از ایشان از دیوان و آدمیان بدرستی که ایشان بودند زیان کاران

وقال الذين كفروا لا تسمعوا لهذا القران والغوا فيه لعلكم

و گفتند آنانکه کافر بوده اند مشنوید این قران را و بیهوده سخن گویید در آن تا شاید

تغلبون * فلنذيقن الذين كفروا عذابا شديدا و

غالب آیید پس هر آینه بچشانیم آنان را که کافر شدند عذاب سختی و

لنجزينهم اسوا الذي كانوا يعملون * ذلك جزاء اعداء

هر آینه پاداش دهیم ایشان را بدتر جزای آنچه بودند که میکردند العذاب جزای دشمنان

الله النار لهم فيها دار الخلد جزاء بما كانوا باياتنا

خدا آتش دوزخ است مر ایشان را در آن سرای جاویدی جزای آنچه بودند که آیتهای ما را

يجحدون * وقال الذين كفروا ربنا ارنا الذين اضلانا

انکار میکردند و گفتند آنانکه کافر شدند ای پروردگار ما بنما ما را آن دو تا که گمراه کردند ما را

من الجن والانس نجعلهما تحت اقدامنا ليكونا من الاسفلين

از دیوان و آدمیان تا بگردانیم ایشان را زیر پاهای خود تا باشند از جمله آنانکه در زیر باشند

ان الذين قالوا ربنا الله ثم استقاموا تتنزل عليهم

بدرستی که آنانکه گفتند پروردگار ما خداست پس ثابت ماندند فرود آیند بر ایشان

الملئكة الا تخافوا ولا تحزنوا وابشروا بالجنة التي

فرشتگان گویند که مترسید و اندوه مخورید و مژده باد شما را بهشتی که

كنتم توعدون * نحن اولياؤكم في الحيوة الدنيا

بودید شما را وعده داده میشدید ما یاوران شماییم در زندگی اینجهان

وفي الاخرة ولكم فيها ما تشتهي انفسكم ولكم فيها

و در آخرة و مر شما راست در آن بهشت آنچه میخواهد دلهای شما و مر شما راست در آن

مَا تَدَّعُونَ ۞ نُزُلًا مِّنْ غَفُورٍ رَّحِيمٍ ۞ وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّن دَعَا

هر چه طلب کنید حالی آنکه ما حاضر است از نزد پروردگار آمرزنده مهربان و کیست نیکوتر بگفتار از آنکه خواند

إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۞ وَلَا تَسْتَوِي

مردمان را بسوی خدا و کند کار شایسته و گوید بدرستیکه من از گردن نهادگان حکم خدا را و یکسان نبود

الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي

نیکی و نه بدی دور کن دل مرا بدیهای مشرکان را بآن خصلت که آن نیکوترست پس ناگهان آنکه

بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ۞ وَمَا يُلَقَّاهَا إِلَّا

میانه تو و میانه او دشمنی عظیم است همانا او دوستی است شفقت باور نوازنده و در نیافته اند نشوند آن خصلت نیکو را مگر

الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلَقَّاهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ۞ وَإِمَّا يَنزَغَنَّكَ

آنکه صبر کردند و در نیافته نشوند آنرا مگر خداوند بهره بزرگ و اگر رسد بخاطر تو

مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۞

از جانب دیو رجیم وسوسه پس پناه جو بخدا بدرستیکه او است شنوا دانا

وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ

و از نشانهای قدرت اوست شب و روز و آفتاب و ماه سجده مکنید مر آفتاب را

وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ۞

و نه مر ماه را و سجده کنید مر خدا را که بیافرید آنها را اگر هستید که او را می پرستید

فَإِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِندَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَ

پس اگر سرکشی نمودند پس آنانکه نزد پروردگار تواند تسبیح میکنند برای او در شب و

النَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ ۞ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنَّكَ تَرَى الْأَرْضَ

در روز و ایشان ملول نمیگردند و از نشانهای قدرت اوست آنکه تو می بینی زمین را

خَاشِعَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّ الَّذِي

ذلیل و بی نبات پس چون فرو فرستیم بران آب را جنبش در آید و بروید نبات بدرستیکه آنکه

أَحْيَاهَا لَمُحْيِي الْمَوْتَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۞ إِنَّ الَّذِينَ

زنده کرد زمین را هر آینه زنده کننده مردگانست بدرستیکه او بر هر چیزی تواناست بدرستیکه آنانکه

يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا أَفَمَن يُلْقَىٰ فِي النَّارِ خَيْرٌ

از راه حق بیرون میروند در معجزهای ما نهان نیستند بر ما ای پس آنکه فکنده شود در آتش بهترست

أَمْ مَّن يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ اعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

یا آنکه بیاید ایمن در روز رستخیز بکنید آنچه میخواهید بدرستیکه بآنچه میکنید بیناست

مصر

بصير ۞ ان الذين كفروا بالذكر لما جاءهم وانه لكتاب عزيز

لا يأتيه الباطل من بين يديه ولا من خلفه تنزيل من حكيم

حميد ۞ ما يقال لك الا ما قد قيل للرسل من قبلك

ان ربك لذو مغفرة وذو عقاب اليم ۞ ولو جعلناه قرانا

اعجميا لقالوا لولا فصلت اياته ءاعجمي وعربي قل هو للذين

امنوا هدى وشفاء والذين لا يؤمنون في اذانهم وقر

وهو عليهم عمى اولئك ينادون من مكان بعيد ۞ ولقد

اتينا موسى الكتاب فاختلف فيه ولولا كلمة سبقت

من ربك لقضي بينهم وانهم لفي شك منه مريب ۞

من عمل صالحا فلنفسه ومن اساء فعليها وما ربك بظلام

للعبيد ۞ اليه يرد علم الساعة وما تخرج من ثمرات من

اكمامها وما تحمل من انثى ولا تضع الا بعلمه ويوم

يناديهم اين شركائي قالوا اذناك ما منا من شهيد

وضل عنهم ما كانوا يدعون من قبل وظنوا ما لهم من

محيص ۞ لا يسئم الانسان من دعاء الخير وان مسه الشر

فيؤس قنوط ۞ ولئن اذقناه رحمة منا من بعد ضراء

مسته ليقولن هذا لي وما اظن الساعة قائمة ولئن

رجعت الى ربي ان لي عنده للحسنى فلننبئن الذين

كفروا بما عملوا ولنذيقنهم من عذاب غليظ ۞ واذا

انعمنا على الانسان اعرض ونا بجانبه واذا مسه الشر فذو

دعاء عريض ۞ قل ارءيتم ان كان من عند الله ثم كفرتم به

من اضل ممن هو في شقاق بعيد ۞ سنريهم اياتنا في

الافاق وفي انفسهم حتى يتبين لهم انه الحق اولم يكف

بربك انه على كل شيء شهيد ۞ الا انهم في مرية من

لقاء ربهم الا انه بكل شيء محيط ۞

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

حم ۞ عسق ۞ كذلك يوحي اليك والى الذين من قبلك

الله

الله العزيز الحكيم ۞ له ما في السموات وما في الارض وهو

خدا غالب راست گفتار و درست کردار مر او راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و او است

العلي العظيم ۞ تكاد السموات يتفطرن من فوقهن ۞ و

بلند قدر بزرگ مرتبه نزدیک است که آسمانها شکافته شوند از زبر ایشان و

الملئكة يسبحون بحمد ربهم ويستغفرون لمن في الارض

ملائکه تسبیح گویند بمقرون ستایش پروردگار خود و آمرزش طلبند برای هر که در زمین است

الا ان الله هو الغفور الرحيم ۞ والذين اتخذوا من دونه

آگاه باشید بدرستی که خدا او است آمرزگار مهربان و آنانکه گرفتند بجز از خدا

اولياء الله حفيظ عليهم وما انت عليهم بوكيل ۞ و

دوستان خدا نگهبان است برایشان و نه تو برایشان نگهبان و

كذلك اوحينا اليك قرانا عربيا لتنذر ام القرى ومن

همچنین فرستادیم بسوی تو قرآنی بلغت تازی تا بیم نمائی ساکنان مکه را و هر که

حولها وتنذر يوم الجمع لا ريب فيه فريق في الجنة و

گرد اگرد او است و بیم نمائی از روز فراهم آمدن خلایق نیست هیچ شک در آن روز گروهی در بهشتند و

فريق في السعير ۞ ولو شاء الله لجعلهم امة واحدة ولكن

گروهی در آتش افروخته و اگر خواستی خدا هر آینه گردانیدی گروهی یگانه ولیکن

يدخل من يشاء في رحمته والظالمون ما لهم من ولي ولا

در آورد هر کرا خواهد در بخشایش خود و ستمکاران نیست مر ایشان را هیچ یاری دهنده و نه

نصير ۞ ام اتخذوا من دونه اولياء فالله هو الولي وهو

یاوری آیا گرفتند بجز او معبودی پس خدا او است معبود بحق و او

يحيي الموتى وهو على كل شيء قدير ۞ وما اختلفتم فيه من

زنده میکند مردگان را و او بر هر چیزی توانا است و آنچه خلاف کنید در آن از

شيء فحكمه الى الله ذلكم الله ربي عليه توكلت واليه

هر چیزی پس حکم آن مفوض بخدا است آنست خدا پروردگار من بر او اعتماد کردم و بسوی او

انيب ۞ فاطر السموات والارض جعل لكم من انفسكم ازواجا

باز گردم آفریننده آسمانها و زمین پدید کرد برای شما از جنس شما زنان

ومن الانعام ازواجا يذرؤكم فيه ليس كمثله شيء

و از چهارپایان نر و ماده بسیار میکند شما را بسبب آن نیست مثل او هیچ چیز

وهو السميع البصير ۞ له مقاليد السموات والارض يبسط

و اوست شنوای بینا مر او راست کلیدها آسمانها و زمین میگستراند

الرزق لمن يشاء ويقدر انه بكل شيء عليم ۞ شرع لكم من

روزی را برای هر که میخواهد و تنگ میکند بدرستی که او بهر چیزی داناست شرع کرد او برای شما از اصول

الدين ما وصى به نوحا والذي اوحينا اليك وما وصينا

دین و ملت آنچه وصیت کرده بدان نوح را و آنرا وحی فرستادیم بسوی تو و آنچه وصیت فرمودیم

به ابرهيم وموسى وعيسى ان اقيموا الدين ولا تتفرقوا

بدان ابراهیم و موسی و عیسی را که بپا دارید قواعد شرع را و خلاف مکنید

فيه كبر على المشركين ما تدعوهم اليه الله يجتبي اليه

در آن دشوار است بر مشرکان آنچه میخوانی ایشانرا بسوی او خدا برگزیند بسوی خود

من يشاء ويهدي اليه من ينيب ۞ وما تفرقوا الا من

هر کرا خواهد و راه نماید بسوی دین خود هر که بازگردد و خلاف نکردند مگر پس از

بعد ما جاءهم العلم بغيا بينهم ولولا كلمة سبقت من

آنکه آمد بایشان دانش صفت محمد از روی حسدی که در میان ایشان است و اگر نبودی حکمی که پیش رفته از

ربك الى اجل مسمى لقضي بينهم وان الذين اورثوا الكتاب

پروردگار تو تا وقت معین هر آینه حکم کرده شدی میان ایشان و بدرستی که آنانکه داده شدند نامهای آسمانی

من بعدهم لفي شك منه مريب ۞ فلذلك فادع واستقم

پس از ایشان هر آینه در گمان اند از صدق محمد بگمان اندازنده پس بسوی آنچه گفتیم پس بخوان و ثابت باش

كما امرت ولا تتبع اهواءهم وقل امنت بما انزل الله من

چنانکه فرموده شده و پیروی مکن خواهشهای ایشانرا و بگو ایمان آوردم بانچه فرو فرستاده خدا از

كتاب ۞ وامرت لاعدل بينكم الله ربنا وربكم لنا اعمالنا

کتابها آسمانی و مامورم که براستی سلوک نمایم میان شما خدا پروردگار ما و پروردگار شما است ما راست کردهای ما

ولكم اعمالكم لا حجة بيننا وبينكم الله يجمع بيننا واليه

و برای شماست کردهای شما نیست هیچ خصومتی میان ما و میان شما خدا گرد آورد میان ما و بسوی او است

المصير ۞ والذين يحاجون في الله من بعد ما استجيب له

بازگشت و آنانکه مخاصمه میکنند در دین خدا پس از آنکه اجابت کرده شد گفتار او

حجتهم داحضة عند ربهم وعليهم غضب ولهم عذاب

دلیل ایشان است نابود نزد پروردگار ایشان و بر ایشان است خشم خدا و مر ایشانراست عذاب

شديد ۞ الله الذي أنزل الكتاب بالحق والميزان وما يدريك

سخت عذاب خدا آنکه فرو فرستاده قرآن را براستی و ترازو یعنی شرع را و چه چیز دانا کند ترا

لعل الساعة قريب ۞ يستعجل بها الذين لا يؤمنون بها

شاید قیامت نزدیک باشد شتاب میکنند بآن قیامت آنانکه منکر میشوند بآن

والذين آمنوا مشفقون منها ويعلمون أنها الحق ألا إن

و آنانکه گرویده اند بآن ترسانند ازآن و میدانند که آمدن آن راست است آگاه باشید بدرستیکه

الذين يمارون في الساعة لفي ضلال بعيد ۞ الله لطيف

آنانکه مجادله میکنند در باب آمدن قیامت هر آینه در گمراهی دورند از صواب خدا مهربان است

بعباده يرزق من يشاء وهو القوي العزيز ۞ من كان يريد

بر بندگان خود روزی دهد هر کرا خواهد و اوست بسیار توانای غالب هر کسی که خواهد

حرث الآخرة نزد له في حرثه ومن كان يريد حرث الدنيا

حاصل آن جهان را بیفزائیم برای او در جزای عمل او و هر کسی که خواهد حاصل این جهان را

نؤته منها وما له في الآخرة من نصيب ۞ أم لهم شركاء شرعوا

دهیم او را از متاع و نباشد مر او را در آن جهان هیچ بهره باید مر ایشان راست خدایانی که وضع کرده

لهم من الدين ما لم يأذن به الله ولولا كلمة الفصل

برای ایشان از قواعد دین آنچه رخصت نفرموده بآن خدا و اگر نبودی حکم مقدر بتاخیر عذاب ایشان

لقضي بينهم وإن الظالمين لهم عذاب أليم ۞ ترى الظالمين

هر آینه حکم کرده شدی میان ایشان و بدرستیکه ستمکاران ایشان راست عذاب دردناک می بینی در قیامت ستمکاران

مشفقين مما كسبوا وهو واقع بهم والذين آمنوا وعملوا

ترسان از جزای آنچه کسب کرده اند و آن جزا رسنده است بایشان و آنانکه گرویده اند و کردند

الصالحات في روضات الجنات لهم ما يشاءون عند ربهم

کارهای شایسته باشند در سبزه زارها بهشتها مر ایشان راست هرچه خواهند نزد پروردگار ایشان

ذلك هو الفضل الكبير ۞ ذلك الذي يبشر الله عباده

آن جزا اوست تفضیل تمام آن تفضل است که مژده میدهد خدا بندگان خود را

الذين آمنوا وعملوا الصالحات قل لا أسألكم عليه أجرا

آن بندگانی که گرویده اند و کردند کارهای شایسته بگو نمیخواهم از شما برین کار هیچ مزدی

إلا المودة في القربى ومن يقترف حسنة نزد له فيها

مگر دوستی در باره خویشان من و هر کسی که کسب کند حسنه نیکو بیفزائیم برای او در آن پاداش

حسنا ان الله غفور شكور ۝ ام يقولون افترى على الله

نیکو بدرستی که خدا آمرزگارست بسیار جزا دهنده آیا میگویند بر بافته بر خدا

كذبا فان يشا الله يختم على قلبك ويمح الله الباطل ويحق

دروغ پس اگر خواهد مهر نهد بر دل تو و ناچیز کند خدا باطل را و ثابت دارد

الحق بكلماته انه عليم بذات الصدور ۝ وهو الذي يقبل

دین حق را بسخنهای خود بدرستی که او دانا است بآنچه در سینهاست و او است آنکه می پذیرد

التوبة عن عباده ويعفوا عن السيئات ويعلم ما تفعلون

توبه را از بندگان خود و درمیگذرد از بدیها و میداند آنچه میکنید

ويستجيب الذين امنوا وعملوا الصالحات ويزيدهم من فضله

و می پذیرد دعای آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته و می افزاید جزای ایشان را از کرم خود

والكافرون لهم عذاب شديد ۝ ولو بسط الله الرزق

و ناگرویدگان ایشان راست عذاب سخت و اگر بگستراند خدا روزی را

لعباده لبغوا في الارض ولكن ينزل بقدر ما يشاء انه

برای بندگان خود هرآینه فساد کنند در روی زمین و لیکن فرو میفرستد باندازه مصلحت آنچه خواهد بدرستی که او

بعباده خبير بصير ۝ وهو الذي ينزل الغيث من بعد ما

به بندگان خود آگاه بیناست و او است آنکه فرو فرستد باران را پس از آنکه

قنطوا وينشر رحمته وهو الولي الحميد ۝ ومن اياته خلق

نومید شدند و پراکنده کند بخشایش خود را و او است کارساز ستوده و از جمله نشانهای قدرت او آفریدن

السموات والارض وما بث فيهما من دابة وهو على جمعهم

آسمانها و زمین و آنچه پراکنده کرده در آنها از جنبنده و او بر جمع ایشان

اذا يشاء قدير ۝ وما اصابكم من مصيبة فبما كسبت

هرگاه خواهد تواناست و آنچه رسد بشما از بلا پس بسبب آنچیزیست که کسب کرده

ايديكم ويعفوا عن كثير وما انتم بمعجزين في الارض وما

دستهای شما و درمیگذرد از بسیاری از گناهان و نیستید شما فوت شونده از عذاب خدا در زمین و نیست

لكم من دون الله من ولي ولا نصير ۝ ومن اياته الجوار في

شما را بجز از خدا هیچ یاری و نه یاوری و از نشانهای قدرت او است کشتیهای در

البحر كالاعلام ان يشا يسكن الريح فيظللن رواكد على

دریا مانند کوهها اگر خواهد خدا ساکن گرداند باد را پس گردند ایستادها بر

طهوم

ظهره ان في ذلك لايات لكل صبار شكور ۞ او يوبقهن

پشت دریا بدرستی که در انچه گفتیم هر اینه دلیلها است برای هر شکیبا سپاسگزار یا بشکند و غرق کند

بما كسبوا ويعف عن كثير ويعلم الذين يجادلون في اياتنا

کشتیها را بسبب انچه کسب کردند ساکنان انها و درمیگذرد از بسیاری از گناهان و بدانند انانکه جدال مینمایند در ایتهای ما

ما لهم من محيص ۞ فما اوتيتم من شيء فمتاع الحيوة الدنيا

گریزگاهی نیست مر ایشان را هیچ گریزگاهی پس انچه داده شدید شما از چیزی پس برخورداری زندگانی این جهان است

وما عند الله خير وابقى للذين امنوا وعلى ربهم يتوكلون

و انچه نزد خداست بهتر است و پاینده تر است برای انانکه گرویدند و بر پروردگار خود اعتماد مینمایند

والذين يجتنبون كبائر الاثم والفواحش واذا ما غضبوا هم

و انانکه دوری گزینند از گناهان بزرگ و از کارهای زشت و چون خشمناک شوند ایشان

يغفرون ۞ والذين استجابوا لربهم واقاموا الصلوة

عفو نمایند و انانکه اجابت نمایند مر پروردگار خود را و بپا داشتند نماز را

وامرهم شورى بينهم ومما رزقناهم ينفقون ۞ والذين

و کار ایشان از اهل مشورت میانه ایشان و از انچه روزی کرده ایم ایشان را صرف کننده در راه خدا و انانکه

اذا اصابهم البغي هم ينتصرون ۞ وجزاء سيئة سيئة

چون رسد ایشان را ستم ایشان داد خود را بستانند از ستمکاران و سزای بدی بدیست

مثلها فمن عفا واصلح فاجره على الله انه لا يحب الظالمين

مانند ان پس هر که درگذرد از بدی و نیکی سازد کار خود را پس مزد او بر خداست بدرستی که او دوست ندارد ستمکاران را

ولمن انتصر بعد ظلمه فاولئك ما عليهم من سبيل ۞

و هر اینه داد خود بستاند از ستمکاران پس از ستمی که باو رسید پس انگروه نباشد بر ایشان هیچ راهی بعذاب

انما السبيل على الذين يظلمون الناس ويبغون في الارض

نیست راه عذاب مگر بر انانکه ستم میکنند مردمان را و فساد میکنند در روی زمین

بغير الحق اولئك لهم عذاب اليم ۞ ولمن صبر وغفر ان

بناحق انگروه مر ایشان راست عذابی دردناک و هر اینه انکه صبر نماید و عفو فرماید بدرستی که

ذلك لمن عزم الامور ۞ ومن يضلل الله فما له من

ان از درست ترین کارها است و هر که گمراه کند او را خدا پس نباشد او را هیچ

ولي من بعده وترى الظالمين لما راوا العذاب

کارگذاری پس از فروگذاشتن خدا او را و بینی در قیامت ستمکاران را که چون ببینند عذاب را

يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِنْ سَبِيلٍ ۞ وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا

گویند هیچ باشد ما را سوی بازگشت هیچ راهی و خواهی دید ایشان را که عرضه کرده شوند بر آتش

خَاشِعِينَ مِنَ الذُّلِّ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ ۗ وَقَالَ الَّذِينَ

حال باشند فروتنان از خواری بنگرند بآتش از نگاه نهان از هیبت آن و گفتند آنانکه

آمَنُوا إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ

گرویدند بدرستی که زیان کاران آنانند که زیان کردند تنهای خود را و خاندان خود را در رستخیز

أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُقِيمٍ ۞ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ

آگاه باشید بدرستی که ستمکاران در عذابند دائمی و نباشند مر ایشان را هیچ از

أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُونَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۗ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ

دوستان که یاری دهند ایشان را بجز از خدا و هر که فرو گذارد او را در ضلالت خدا پس نباشد مر او را

سَبِيلٍ ۞ اسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ

راهی بهدایت فرمان پروردگار خود را پیش از آنکه بیاید روزی که هیچ بازگشت بدنیا مر او را

مِنَ اللَّهِ ۚ مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَإٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ ۞ فَإِنْ أَعْرَضُوا

از نزد خدا نباشد مر شما را هیچ پناهی در آن روز و نباشد مر شما را هیچ انکاری از گناهان پس اگر اعراض کنند

فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ۖ إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ ۗ وَإِنَّا إِذَا

پس نفرستادیم ترا بر ایشان نگهبان نیست بر تو مگر رسانیدن پیغام و بدرستی که ما چون

أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا ۖ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا

بچشانیم آدمی را از نزد خود رحمتی شاد شود بآن و اگر برسد ایشان را بدی بسبب آنچه

قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ۞ لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ

پیش فرستاد دستهای ایشان پس بدرستی که آدمی بسیار ناسپاس است مر خدا راست پادشاهی آسمانها

وَالْأَرْضِ ۚ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۚ يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنَاثًا وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ

و زمین پدید آورد آنچه خواهد می بخشد مر آنرا که خواهد دختران و می بخشد مر آنرا که میخواهد

الذُّكُورَ ۞ أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنَاثًا ۖ وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا ۚ

پسران یا جفت میدهد ایشانرا پسران و دختران و میگرداند آنرا که میخواهد نازاینده

إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ۞ وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا

بدرستی که او داناست توانا و نیست هیچ آدمیزادی را که سخن گوید با او خدا مگر بطریق الهام

أَوْ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ ۚ

یا از پس پرده یا بفرستد پیغام گذاری پس وحی فرستد بفرمان خود آنچه خواهد

إِنَّهُ عَلِيٌّ حَكِيمٌ ۞ وَكَذَٰلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنتَ

بدرستی که او بلند قدرت است گفتار و همچنین وحی فرستادیم بسوی تو روح ... از عالم امر ما نبودی تو

تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَٰكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي

که بدانی که چیست قرآن و نه چیست ایمان و لیکن گردانیدیم قرآن را روشنایی که راه نماییم

بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۞

بآن هر کرا خواهیم از بندگان خود و بدرستیکه تو هر آینه راه نمایی بسوی راه راست

صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ أَلَا إِلَى اللَّهِ

که دین خدا است آن خدایی که مر او راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است آگاه باش بسوی خدا

تَصِيرُ الْأُمُورُ ۞

باز گردد کارها

[illegible]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۞

بنام خدای بخشاینده مهربان

حم ۞ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ۞ إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ

بحق قرآن ظاهر الاعجاز بدرستی که گردانیدیم قرآن را بلغت تازی تا شاید شما

تَعْقِلُونَ ۞ وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِيٌّ حَكِيمٌ ۞

در یابید و بدرستیکه قرآن در لوح محفوظ نزد ما هر آینه بلند مرتبه است استوار گفتار

أَفَنَضْرِبُ عَنكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا أَن كُنتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ ۞

پس آیا باز داریم از شما قرآن را باز داشتنی بسبب آنکه هستید شما گروهی در گذرندگان از حد

وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِن نَّبِيٍّ فِي الْأَوَّلِينَ ۞ وَمَا يَأْتِيهِم مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا

و بسا که فرستادیم از پیغمبران در امتهای پیشینیان و نیامد ایشان را هیچ پیغمبری مگر

كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۞ فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُم بَطْشًا وَمَضَىٰ

آنکه بودند که بآن استهزا میکردند پس هلاک گردانیدیم کسانی را که سخت تر بودند از ایشان از روی خشم و گذشت

مَثَلُ الْأَوَّلِينَ ۞ وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَ

داستان پیشینیان و هر آینه اگر بپرسی ایشان را که کدام کس آفرید آسمانها

الْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ۞ الَّذِي جَعَلَ

زمین را هر آینه گویند پدید آورده اینها را غالبی دانا آنکه گردانید

لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

برای شما زمین را فرش گسترده و گردانید برای شما در زمین راهها تا شاید شما راه یابید

[illegible]

والذی نزل من السماء ماء بقدر فانشرنا به بلدة میتا کذلک
و آنکه فرو فرستاد از آسمان آبی باندازه پس زنده کردیم بآن آب زمین مرده هم چنین
تخرجون ◈ والذی خلق الازواج کلها وجعل لکم من الفلک
بیرون آورده شوید از قبرها و آنکه بیافرید اصناف آفریدگان همه انهارا و آفرید برای شما از کشتیها
والانعام ما ترکبون ◈ لتستووا علی ظهوره ثم تذکروا
و چارپایان آنچه برنشینید تا راست برنشینید بر پشتهای آن پس یاد کنید
نعمة ربکم اذا استویتم علیه وتقولوا سبحان الذی سخر
نعمت پروردگار خود را چون راست برنشینید بر آن و گویید پاکا آنکه رام کرد
لنا هذا وما کنا له مقرنین ◈ وانا الی ربنا لمنقلبون ◈
برای ما این را و نبودیم ما مر او را طاقت داران و بدرستی که ما سوی پروردگار ما بازگردندگانیم
وجعلوا له من عباده جزءا ان الانسان لکفور مبین ◈
و برساختند برای خدا از بندگان او نصیبی بدرستی که آدمی هر آینه ناسپاس است هویدا
ام اتخذ مما یخلق بنات واصفکم بالبنین ◈ واذا بشر
آیا برگرفت از آنچه می آفریند دختران و برگزید شما را به پسران و چون مژده داده شود
احدهم بما ضرب للرحمن مثلا ظل وجهه مسودا وهو کظیم
یکی از ایشان بآنچه زده برای خدای بخشاینده داستانی گردد روی او سیاه و حال آنکه پر خشم باشد
او من ینشؤا فی الحلیة وهو فی الخصام غیر مبین ◈ و
آیا فرزند او بود که پرورش یابد در زیور و حال او در وقت مخاصمه از غایت ضعف عقل بیان ظاهر نکند بحجت خود را و
جعلوا الملئکة الذین هم عباد الرحمن اناثا اشهدوا خلقهم
نام نهادند فرشتگان را که ایشان بندگان خداوند بخشاینده اند دختران خدا آیا حاضر بودند در آفریدن ایشان
ستکتب شهادتهم ویسئلون ◈ وقالوا لو شاء الرحمن ما
زود و بنوشته شود گواهی ایشان و پرسیده شوند و گفتند اگر خواستی خدای بخشاینده نی
عبدناهم ما لهم بذلک من علم ان هم الا یخرصون ◈
پرستیدیم ایشانرا نیست مر ایشانرا بآنچه می پرستند هیچ دانشی نه اند ایشان مگر آنکه دروغ می گویند
ام اتیناهم کتابا من قبله فهم به مستمسکون ◈ بل
یا دادهایم ایشانرا نوشته پیش از قرآن پس ایشان بآن چنگ زنندگانند بلکه
قالوا انا وجدنا اباءنا علی امة وانا علی اثارهم مهتدون ◈
گفتند بدرستی که ما یافتیم پدران خود را بر ملتی و بدرستی که ما بر پیهای ایشان راه یافتگانیم

وَكَذٰلِكَ مَا اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِى قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ اِلَّا قَالَ

و هم چنین فرستادیم پیش از تو در هیچ شهری از بیم نماینده مگر آنکه گفتند

مُتْرَفُوهَا اِنَّا وَجَدْنَا اٰبَاءَنَا عَلٰى اُمَّةٍ وَاِنَّا عَلٰى اٰثَارِهِمْ مُقْتَدُونَ

متنعمان آن شهر بدرستی که ما یافته‌ایم پدران خود را بر ملتی و بدرستی که ما بر پیهای ایشان اقتدا کنندگانیم

قَالَ اَوَلَوْ جِئْتُكُمْ بِاَهْدٰى مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ اٰبَاءَكُمْ قَالُوا اِنَّا

گفت پیغمبر آیا پیروی پدران میکنید هرچند بیاورم شمارا راه نماینده‌تر از آنچه یافته‌اید بر آن پدران خود را گفتند بدرستی که ما

بِمَا اُرْسِلْتُمْ بِهٖ كَافِرُونَ ۞ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ

بآنچه فرستاده شده‌اید بآن ناگرویدگانیم پس انتقام کشیدیم از ایشان پس بنگر که چگونه بود

عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ۞ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيمُ لِاَبِيهِ وَقَوْمِهٖ اِنَّنِى

انجام کار دروغ گویندگان پیغمبران و یاد کن چون گفت ابراهیم مر پدر خود را و گروه خود را بدرستی که من

بَرَاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ ۞ اِلَّا الَّذِى فَطَرَنِى فَاِنَّهٗ سَيَهْدِينِ ۞

بیزارم از آنچه می‌پرستید لکن معبودی که آفرید مرا پس بدرستی که او البته ثابت دارد مرا

وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِى عَقِبِهٖ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۞ بَلْ

و گردانید کلمه توحید را کلمه باقی در طریقه و سنت در میان فرزندان خود تا بود ایشان باز گردند بخدا بلکه

مَتَّعْتُ هٰؤُلَاءِ وَاٰبَاءَهُمْ حَتّٰى جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُبِينٌ ۞

برخورداری دادم این مشرکان و پدران ایشان را تا آنکه آمد ایشان را دین اسلام و پیغمبری جدا سازنده حق از باطل

وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هٰذَا سِحْرٌ وَاِنَّا بِهٖ كَافِرُونَ ۞ وَقَالُوا

و چون آمد بایشان دین حق گفتند این جادوئی است و بدرستی که ما بآن کافرانیم و گفتند

لَوْلَا نُزِّلَ هٰذَا الْقُرْاٰنُ عَلٰى رَجُلٍ مِنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ ۞ اَهُمْ

چرا فرو فرستاده نشد این قرآن بر مردی از ساکنان مکه و طائف که بزرگ بود در مال آیا ایشان

يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِى الْحَيٰوةِ

قسمت میکنند بخشش پروردگار ترا ما قسمت کردیم میانه ایشان وجه معاش ایشان را در زندگانی

الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ

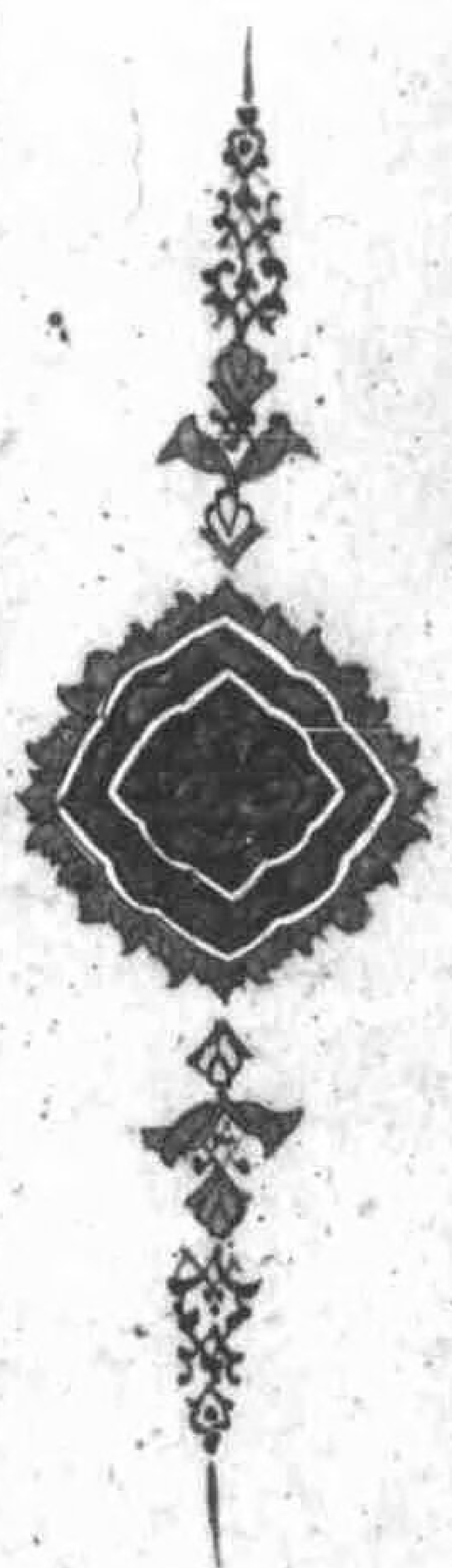
اینجهان و برافراشتیم برخی از ایشان را بر بالای بعضی بچندین مرتبه تا فرا گیرند بعضی از ایشان

بَعْضًا سُخْرِيًّا وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ۞ وَلَوْلَا اَنْ

بعضی را خدمتکار و بخشایش پروردگار تو بهتر است از آنچه فراهم میآورند از متاع دنیا و اگر نه آن بودی

يَكُونَ النَّاسُ اُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمٰنِ لِبُيُوتِهِمْ

نبودی مردمان همه گروهی یگانه متفق در ضلالت هر آینه گردانیدیمی برای آنکه کافر گردد بخدای بخشاینده مر خانه‌های ایشان

سُقُفًا مِنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ۞ وَلِبُيُوتِهِمْ أَبْوَابًا

سقفها از نقره و نردبان هم از آن که برآنها بر بام برآیند و برای خانهای ایشان درها

وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَّكِئُونَ ۞ وَزُخْرُفًا وَإِنْ كُلُّ ذَٰلِكَ لَمَّا مَتَاعُ

و تختها از نقره که برآنها تکیه زنند و بدید کردیم برای ایشان اسباب تجمل و نیست همه اینکه گفتیم مگر برخورداری

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ۞ وَمَنْ يَعْشُ

زندگی اینجهان نعمت آنجهان نزدیک پروردگار تو برای پرهیزکاران است و هر که چشم بپوشد

عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَٰنِ نُقَيِّضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ۞ وَإِنَّهُمْ

از یاد خدای بخشاینده برگماریم برای او دیو رجیم پس اینست دیو همراه او و همنشینی و بدرستیکه ایشان

لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ ۞

هر آینه باز دارند ایشانرا از راه حق و می پندارند ایشان که ایشان راه یافته گانند

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَا لَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ

تا اکنون چون آید از ایشان نزد ما گوید ای کاشکی بودی میان من و میان تو ای دیو دوری مشرق از مغرب

فَبِئْسَ الْقَرِينُ ۞ وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ

پس بد همنشینی او و هرگز سود ندهد شمارا این تمنا امروز چون ستم کردید در دنیا برخوردارید برای آنکه شما در

مُشْتَرِكُونَ ۞ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْعُمْيَ وَمَنْ كَانَ

عذاب شریکید آیا پس تو ای محمد بشنوانی کرانرا یا راه نمائی کورانرا و آنرا که باشد

فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۞ فَإِمَّا نَذْهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ ۞

در گمراهی هویدا پس اگر ببریم در دنیا ترا پس بدرستیکه ما از ایشان انتقام کشندگانیم

أَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذِي وَعَدْنَاهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُقْتَدِرُونَ ۞

یا بنمائیم البته ترا آنچه وعده کرده ایم ایشانرا پس بدرستیکه ما بر ایشان توانا باشیم

فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۞

پس چنگ درزن بآنچه وحی فرستاده شد بسوی تو بدرستیکه تو بر راه راستی

وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ ۞ وَسْأَلْ مَنْ

و بدرستیکه این قرآن هر آینه شرف است مر ترا و گروه ترا و زود باشد که پرسیده شوید و بپرس از آنکه

أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَٰنِ

فرستادیم پیش از تو از پیغمبران که ما بدیدگر ما بجز از خدای بخشایش

آلِهَةً يُعْبَدُونَ ۞ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ

خدایانی که پرستیده شوند و هر آینه بحقیقت فرستادیم موسی را بمعجزات ما بسوی فرعون.

وملإيه فقال إني رسول رب العالمين ۞ فلما جاءهم بآياتنا

واشراف قوم او پس گفت موسی بدرستی که من فرستاده پروردگار جهانیانم ۞ پس چون آمد بایشان با معجزات ما

إذا هم منها يضحكون ۞ وما نريهم من آية إلا هي أكبر من

ناگهان ایشان از آن معجزات میخندیدند ۞ و نمی نمودیم بایشان هیچ معجزه مگر که آن بزرگتر بودی از

أختها وأخذناهم بالعذاب لعلهم يرجعون ۞ وقالوا يا أيه

خواهر خویش و گرفتیم ایشان را بعذاب تا شاید ایشان بازگردند ۞ و گفتند ای

الساحر ادع لنا ربك بما عهد عندك إننا لمهتدون ۞

جادوگر بخوان برای رفع عذاب پروردگار خود را بانچه عهد کرده با تو بدرستی که ما راه یافتگانیم

فلما كشفنا عنهم العذاب إذا هم ينكثون ۞ ونادى فرعون

پس چون زایل کردیم از ایشان عذاب را ناگهان ایشان میشکستند عهد را ۞ و ندا کرد فرعون

في قومه قال يا قوم أليس لي ملك مصر وهذه الأنهار تجري

در میان گروه خود گفت ای گروه من آیا نیست مرا پادشاهی مصر و این جویها روانست

من تحتي أفلا تبصرون ۞ أم أنا خير من هذا الذي هو مهين

از زیر قصر من آیا پس نمی بینید ۞ نه که من بهترم از این مردی که او خوار است

ولا يكاد يبين ۞ فلولا ألقي عليه أسورة من ذهب أو

و نزدیک نیست که بیان کند مطلب خود را ۞ پس چرا افکنده نشد بر او دستورنجها از طلا یا چرا

جاء معه الملائكة مقترنين ۞ فاستخف قومه فأطاعوه

نیامده با او فرشتگان حال آنکه باشند مصاحبان با او ۞ پس سبک عقل کرد قوم خود را پس فرمان بردند او را

إنهم كانوا قوما فاسقين ۞ فلما آسفونا انتقمنا منهم

بدرستی که ایشان بودند گروهی نافرمانان ۞ پس چون بخشم آوردند ما را انتقام کشیدیم از ایشان

فأغرقناهم أجمعين ۞ فجعلناهم سلفا ومثلا للآخرين ۞

پس غرق کردیم ایشان را همه ۞ پس گردانیدیم ایشان را گذشتگان و داستانی برای متأخران

ولما ضرب ابن مريم مثلا إذا قومك منه يصدون ۞ وقالوا

و چون زده شد پسر مریم داستانی آنگاه قوم تو از آن مثل بازمیگردند ۞ و میگفتند

ءآلهتنا خير أم هو ما ضربوه لك إلا جدلا بل هم قوم خصمون

آیا خدایان ما بهترند یا پسر مریم نزدند آن داستان را برای تو مگر برای خصومت بلکه ایشان گروهی اند خصومت کنندگان

إن هو إلا عبد أنعمنا عليه وجعلناه مثلا لبني إسرائيل

نیست پسر مریم مگر بنده که احسان کردیم بر او و گردانیدیم او را داستانی برای فرزندان یعقوب

وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ ۞ وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ

و اگر میخواستیم هرآینه پدید میکردیم بدل از شما فرشتگانرا که در روی زمین بجای شما میبودندی و بدرستی که او هرآینه نشانه

لِلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونِ هَٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۞

برای وقت قیامت پس باید که شک مدارید البته در آن و پیروی کنید مرا این راهی است راست

وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ۞ وَلَمَّا جَاءَ

و باز ندارد شما را از راه دیو رجیم بدرستی که او مر شما راست دشمنی هویدا و چون آمد

عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ

عیسی با معجزات روشن گفت بحقیقت آمدم شما را با شریعت و نبوت و تا بیان کنم برای شما

بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ۞ إِنَّ اللَّهَ

پاره از آنچه که اختلاف میکنید در آن پس پرهیز کنید از عذاب خدا و فرمان برید مرا بدرستی که خدا

هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۞ فَاخْتَلَفَ

او پروردگار منست و پروردگار شماست پس بپرستید او را این راهی است راست پس اختلاف نمودند

الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمٍ أَلِيمٍ ۞

فرقهای مختلف از میان ایشان پس وای مرآنانرا که ستم کردند از عذاب روزی دردناک

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۞

هیچ منتظر نیستند مگر قیامت را که بیاید بایشان ناگهان و ایشان ندانند

الْأَخِلَّاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ ۞ يَا

دوستان در آن روز برخی از ایشان مر برخی را دشمنند مگر پرهیزکاران ای

عِبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ۞ الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا

بندگان من نیست هیچ ترسی بر شما در این روز و نه شما اندوه خورید آنانکه باور داشتند آیتهای ما

وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ۞ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ ۞

و بودند گردن نهندگان حکم در آیید در بهشت شما و زنان شما حال آنکه اکرام کرده شوید

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ

گردانیده بر ایشان کاسهای بزرگ از طلا و کوزها و باشد در آن آنچه میخواهند

الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۞ وَتِلْكَ الْجَنَّةُ

نفسها و لذت یابند از دیدن آن چشمها و شما در آن جاویدانید و آن بهشت

الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۞ لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا

که میراث داده شده اید آنرا بسبب آنکه بودید که میکردید مر شما راست در آن بهشت میوه بسیار از آنها

تأكلون

تأكلون ۝ إن المجرمين في عذاب جهنم خالدون ۝ لا

خواهید خورد بدرستی گناه کاران در عذاب دوزخ جاویدانند سبک

يفتر عنهم وهم فيه مبلسون ۝ وما ظلمناهم ولكن كانوا هم

گردانیده نشود از ایشان و ایشان در آن عذاب نومید شدگانند و نه ستم کردیم برایشان ولیکن بودند ایشان

الظالمين ۝ ونادوا يا مالك ليقض علينا ربك قال إنكم

ستمکاران و ندا کنند که ای مالک دوزخ باید که بمیراند ما را پروردگار تو گوید مالک بدرستی که شما

ماكثون ۝ لقد جئناكم بالحق ولكن أكثركم للحق كارهون

مقیم باشندید در دوزخ بحقیقت که آوردیم شما را دین حق را ولیکن بیشتر شما بود مر حق را کراهت داشته شدگان

أم أبرموا أمرا فإنا مبرمون ۝ أم يحسبون أنا لا نسمع سرهم

بلکه محکم کردند کاری پس بدرستی که ما محکم کنندگانیم بلکه می پندارند که ما نشنویم نهان ایشان

ونجواهم بلى ورسلنا لديهم يكتبون ۝ قل إن كان للرحمن

و راز ایشان را آری می شنویم و فرستادگان نزد ایشان می نویسند بگو اگر بودی خدای بخشاینده

ولد فأنا أول العابدين ۝ سبحان رب السموات والأرض

فرزندی پس من بودمی نخستین پرستندگان او پاکا پروردگار آسمانها و زمین

رب العرش عما يصفون ۝ فذرهم يخوضوا ويلعبوا حتى

پروردگار عرش از آنچه می ستایند مشرکان پس واگذار ایشان را تا فرو روند در باطل و بازی کنند تا آنکه

يلاقوا يومهم الذي يوعدون ۝ وهو الذي في السماء

برسند باین روز ایشان که وعده داده میشوند و اوست آنکه در آسمانها

إله وفي الأرض إله وهو الحكيم العليم ۝ وتبارك الذي

معبود است و در زمین معبود است و اوست راست گفتار درست کردار دانا و بزرگوار است آنکه

له ملك السموات والأرض وما بينهما وعنده علم

مر او راست پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست و نزد اوست دانش

الساعة وإليه ترجعون ۝ ولا يملك الذين يدعون من

وقت قیامت و بسوی او بازگردانیده شوید و نه توانند آنکه میخوانند بجز

دونه الشفاعة إلا من شهد بالحق وهم يعلمون ۝ ولئن

او شفاعت خواهی را مگر آنکه گواهی دهد بتوحید و ایشان دانند و هر آینه

سألتهم من خلقهم ليقولن الله فأنى يؤفكون ۝ وقيله

اگر بپرسی از ایشان که کیست که بیافریده ایشان را هر آینه گویند الله پس کجا روگردانیده شوند و گفتار رسول است

يا رَبِّ إِنَّ هٰؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ ◈ فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ

ای پروردگار من بدرستی که این گروه گروهی اند که نمی گروند پس اعراض کن از ایشان و بگو سلام بود بر شما

فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ◈

پس زود باشد که بدانند

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ◈

بنام خدای بخشاینده مهربان

حم ◈ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ◈ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ

إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ ◈ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ◈ أَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا

إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ◈ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ◈

لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ◈

بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ◈ فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ

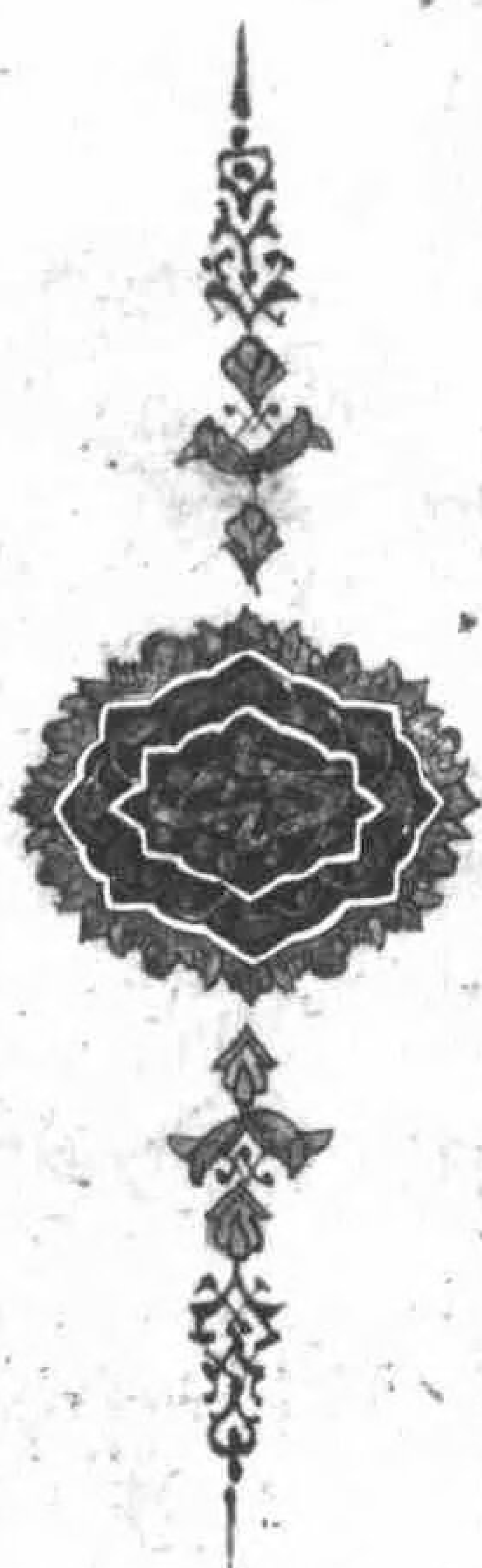
مُبِينٍ ◈ يَغْشَى النَّاسَ هٰذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ◈ رَبَّنَا اكْشِفْ

عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ◈ أَنَّى لَهُمُ الذِّكْرَى وَقَدْ جَاءَهُمْ

رَسُولٌ مُبِينٌ ◈ ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَجْنُونٌ ◈

إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ◈ يَوْمَ نَبْطِشُ

الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى إِنَّا مُنْتَقِمُونَ ◈ وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ

فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ ۞ أَنْ أَدُّوا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ إِنِّي

فرعون را و آمد بایشان پیغمبری با امانت که تسلیم کنید بمن بندگان خدا را بدرستیکه من

لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۞ وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتِيكُمْ

مر شما را پیغمبری ام با امانت و آنکه تکبر مکنید بر خدا بدرستیکه من آورنده ام شما را

بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ۞ وَإِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَنْ تَرْجُمُونِ ۞

حجتی ظاهر و بدرستیکه من پناه میگیرم به پروردگار خود و پروردگار شما از آنکه سنگسار کنید

وَإِنْ لَمْ تُؤْمِنُوا لِي فَاعْتَزِلُونِ ۞ فَدَعَا رَبَّهُ أَنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُجْرِمُونَ

و اگر نگروید بمن پس دور شوید از من پس خواند پروردگار را که ایشان گروهی اند گناهکاران

فَأَسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ ۞ وَاتْرُكِ الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ

پس خدا فرمود که ببر بندگان مرا در شب بدرستیکه شما از پی درآمده خواهید شد و بگذار دریا را گشوده بدرستیکه ایشان

جُنْدٌ مُغْرَقُونَ ۞ كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۞ وَزُرُوعٍ وَ

فرعونیان لشکری اند غرق کردگان بسا که گذاشتند از بوستانها و چشمه سارها و کشت زارها و

مَقَامٍ كَرِيمٍ ۞ وَنَعْمَةٍ كَانُوا فِيهَا فَاكِهِينَ ۞ كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا

جایگاه نیکو و نعمتهای که بودند در آن متنعمان همچنین و میراث دادیم

قَوْمًا آخَرِينَ ۞ فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا

گروهی دیگران پس نگریست بر ایشان آسمان و زمین و نبودند

مُنْظَرِينَ ۞ وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ

مهلت دادگان و هر آینه بتحقیق رهانیدیم فرزندان یعقوب را از عذاب خوار کننده

مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَالِيًا مِنَ الْمُسْرِفِينَ ۞ وَلَقَدِ اخْتَرْنَاهُمْ

که آن فرعون بود بدرستیکه او هست سرکش از جمله درگذرندگان از حد و بتحقیق برگزیدیم ایشان را

عَلَى عِلْمٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ۞ وَآتَيْنَاهُمْ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ

با دانش بر جهانیان و دادیم ایشان را از معجزه آنچه در آن بود

بَلَاءٌ مُبِينٌ ۞ إِنَّ هَؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ ۞ إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتَتُنَا الْأُولَى

امتحانی ظاهر بدرستیکه ایشان هر آینه گویند نیست حالت کار مگر همین مردن نخستین

وَمَا نَحْنُ بِمُنْشَرِينَ ۞ فَأْتُوا بِآبَائِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۞ أَهُمْ

و نخواهیم بود ما برانگیخته شدگان پس بیارید پدران ما را اگر هستید شما راستگویان آیا ایشان

خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا

بهترند یا گروه و آنانکه بودند پیش از ایشان هلاک کردیم ایشان را بدرستیکه ایشان بودند

مجرمين ۞ وما خلقنا السموات والارض وما بينهما لاعبين

گناهکاران و بیافریدیم آسمانها و زمین را و آنچه در میانه آنهاست بازی کنان

ما خلقناهما الا بالحق ولكن اكثرهم لا يعلمون ۞ ان يوم

نیافریدیم آسمان و زمین را مگر بحکمت موجب ولیکن بیشتر ایشان نمیدانند بدرستیکه روز

الفصل ميقاتهم اجمعين ۞ يوم لا يغني مولى عن مولى

حکم میان خلایق وعده گاه ایشانست همه را روزی که باز ندارد هیچ دوستی از دوستی

شيئا ولا هم ينصرون ۞ الا من رحم الله انه هو العزيز

چیزی و نه ایشان یاری کرده شوند مگر آنکه بخشوده است خدا بدرستیکه او اوست غالب

الرحيم ۞ ان شجرت الزقوم ۞ طعام الاثيم ۞ كالمهل يغلي في

مهربان بدرستیکه درخت زقوم خوراک گناهکاران است مانند مس گداخته میجوشد در

البطون ۞ كغلي الحميم ۞ خذوه فاعتلوه الى سواء الجحيم

شکمها مانند جوشیدن آب جوشان بگیرید او را پس بکشید او را بعنف تا میان دوزخ

ثم صبوا فوق راسه من عذاب الحميم ۞ ذق انك انت العزيز

پس بریزید بر بالای سر او از عذاب آب جوشان بچش که بدرستیکه تو توئی بگمان خود

الكريم ۞ ان هذا ما كنتم به تمترون ۞ ان المتقين في

غالب بزرگوار بدرستیکه این عذاب آنست که بودید که در آن شک میداشتید بدرستیکه پرهیزگاران در

مقام امين ۞ في جنات وعيون ۞ يلبسون من سندس

جایگاهی با امن در بوستانها و چشمه سارها میپوشند از دیبای تنک

واستبرق متقابلين ۞ كذلك وزوجناهم بحور عين ۞

و ستبرق روبروی یکدیگر نشسته همچنین است و بزنی دهیم ایشان را حوران گشاده چشمان

يدعون فيها بكل فاكهة امنين ۞ لا يذوقون فيها الموت

طلبند در آن بوستانها هر میوه ایمنان از زوال نچشند در آن مرگی

الا الموتة الاولى ووقاهم عذاب الجحيم ۞ فضلا من ربك

مگر مرگ نخستین و نگاهدارد ایشان را از عذاب دوزخ از روی تفضل عظیم از پروردگار تو

ذلك هو الفوز العظيم ۞ فانما يسرناه بلسانك لعلهم

اینست آن رستگاری بزرگ پس آسان کردیم تلاوت قرآن را بزبان تو تا باشد که ایشان

يتذكرون ۞ فارتقب انهم مرتقبون ۞

پند گیرند پس منتظر باش هلاک ایشان را بدرستیکه ایشان منتظر زوال تو اند

بسم الله الرحمن الرحيم ۞

بنام خداى بخشاينده مهربان

حم ۞ تنزيل الكتاب من الله العزيز الحكيم ۞ ان في السموات و

اين فرو فرستادن قرآن از نزد خداى با عزت راست گفتار بدرستى که در آسمانها و

الارض لايات للمؤمنين ۞ وفي خلقكم وما يبث من دابة

زمين هرآينه معجزهاست مر گروندگان را و در پديد کردن شما و آنچه پراکنده ميشود از جنبنده

ايات لقوم يوقنون ۞ واختلاف الليل والنهار وما انزل

نشانهاى قدرت است براى گروهى که يقين ميکنند و در آمد و شد شب و روز و آنچه فرو فرستاد

الله من السماء من رزق فاحيا به الارض بعد موتها ۞ و

خدا از آسمان از روزى پس زنده کرد بدان زمين را بعد از مرگ آنها و

تصريف الرياح ايات لقوم يعقلون ۞ تلك ايات الله

در گردانيدن بادها معجزهاست براى گروهى که ميفهمند اين معجزها نشانه قدرت خداست

نتلوها عليك بالحق فباي حديث بعد الله واياته يؤمنون

ميخوانيم آنها بر تو براستى پس بکدام سخن پس از کلام خدا و معجزهاى او ميگروند

ويل لكل افاك اثيم ۞ يسمع ايات الله تتلى عليه ثم يصر

واى بر هر دروغ گوى گناه کارى که ميشنود آيتهاى کلام خدا را خوانده ميشود بر او پس مداومت ميکند

مستكبرا كان لم يسمعها فبشره بعذاب اليم ۞ واذا علم من

گردن کشنده همانا نشنيده آن آيتها را پس مژده ده بعذابى دردناک و هرگاه بداند از

اياتنا شيئا اتخذها هزوا اولئك لهم عذاب مهين ۞ من

آيتهاى ما چيزى بگيرد آنرا مسخره آنها مر ايشان را عذاب خوار کننده از

ورائهم جهنم ولا يغني عنهم ما كسبوا شيئا ولا ما اتخذوا

پس مرگ ايشان است دوزخ و دفع نکند از ايشان آنچه کسب کرده اند هيچ عذاب را و نه آنچه فرا گرفته اند

من دون الله اولياء ولهم عذاب عظيم ۞ هذا هدى و

بغير از خدا معبودان و مر ايشان راست عذابى بزرگ اين قرآن راه نماست و

الذين كفروا بايات ربهم لهم عذاب من رجز اليم ۞ الله الذ

آنانکه کافر گرديده اند بآيتهاى پروردگار خود مر ايشان راست عذابى از سخت عذاب دردناک خداست آنکه

سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلْكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ

رام گردانید برای شما دریارا تا روان گردد کشتیها در آن بفرمان او و تا بطلبید از فضل او

وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ وَسَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي

و تا شاید شما سپاس گذارید و رام کرد برای شما آنچه در آسمانهاست و آنچه در

الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝

زمین است همه حال آنکه این رام از وی است هر آینه در آن نشانهاست برای گروهی که اندیشه کنند

قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ

بگو مؤمنانرا تا درگذرند از آنانکه امید ندارند روزهای عقوبت خدارا تا جزا دهد

قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ

گروهی را بآنچه بودند کسب میکردند و آنکه کند کار شایسته برای خود

وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ۝ وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي

و آنکه بد کند پس وبال بر خود است پس بسوی پروردگار خود بازگردیده شوید و هر آینه بحقیقت دادیم فرزندان

إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ

یعقوب را کتاب آسمانی و شریعت و علم و پیغمبری و روزی دادیم ایشانرا از روزیهای پاکیزه

وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ۝ وَآتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْأَمْرِ

و برتری دادیم ایشانرا بر جهانیان و دادیم ایشانرا دلایل روشن از کار دین

فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ إِنَّ

پس اختلاف کردند پس از آنکه آمد بایشان دانش از روی ظلم و حسد که در میانه ایشان بود بدرستیکه

رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝

پروردگار تو حکم کند میانه ایشان در روز رستخیز در آنچه بودند که در آن اختلاف میکردند

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ

پس گردانیدیم ترا بر طریقت پسندیده از کار دین پس پیروی کن آنرا و پیروی مکن خواهشهای

الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۝ إِنَّهُمْ لَنْ يُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ

آنانرا که نمیدانند بدرستیکه ایشان باز ندارند از تو از نزد خدا هیچ عذابرا و بدرستیکه

الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ ۝

ستمکاران بعضی از ایشان دوستان بعضی اند و خدا دوست پرهیزکاران است

هَٰذَا بَصَائِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ

این قرآن سبب روشنائیهاست مردمانرا و راهنمائی و بخشایش است مر گروهی را که یقین کنند

امْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ انْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ امَنُوا

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاۤءً مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاۤءَ مَا يَحْكُمُونَ

وَخَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا

كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ❖ اَفَرَاَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ اِلٰهَهُ هَوٰيهُ وَ

اَضَلَّهُ اللّٰهُ عَلٰى عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلٰى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلٰى بَصَرِهِ

غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللّٰهِ اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ❖ وَقَالُوا مَا هِيَ

اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا اِلَّا الدَّهْرُ وَمَا

لَهُمْ بِذٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ اِنْ هُمْ اِلَّا يَظُنُّونَ ❖ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ

اٰيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَا كَانَ حُجَّتَهُمْ اِلَّا اَنْ قَالُوا ائْتُوا بِاٰبَاۤئِنَا اِنْ

كُنْتُمْ صَادِقِينَ ❖ قُلِ اللّٰهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ اِلٰى يَوْمِ

الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ❖ وَلِلّٰهِ

مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَخْسَرُ

الْمُبْطِلُونَ ❖ وَتَرٰى كُلَّ اُمَّةٍ جَاثِيَةً كُلُّ اُمَّةٍ تُدْعٰى اِلٰى كِتَابِهَا

الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ❖ هٰذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ

بالحق انا كنا نستنسخ ما كنتم تعملون ۞ فاما الذين امنوا

وعملوا الصالحات فيدخلهم ربهم في رحمته ذلك هو الفوز

المبين ۞ واما الذين كفروا افلم تكن اياتي تتلى عليكم

فاستكبرتم وكنتم قوما مجرمين ۞ واذا قيل ان وعد الله حق

والساعة لا ريب فيها قلتم ما ندري ما الساعة ان نظن الا

ظنا وما نحن بمستيقنين ۞ وبدا لهم سيئات ما عملوا وحاق بهم

ما كانوا به يستهزءون ۞ وقيل اليوم ننساكم كما نسيتم لقاء

يومكم هذا ومأواكم النار وما لكم من ناصرين ۞ ذلكم بانكم

اتخذتم ايات الله هزوا وغرتكم الحيوة الدنيا فاليوم لا يخرجون

منها ولا هم يستعتبون ۞ فلله الحمد رب السموات ورب الارض

رب العالمين ۞ وله الكبرياء في السموات والارض وهو

العزيز الحكيم ۞

بسم الله الرحمن الرحيم ۞

بنام خدای بخشاینده مهربان

حم ۞ تنزيل الكتاب من الله العزيز الحكيم ۞ ما خلقنا السموات

وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا اِلَّا بِالْحَقِّ وَاَجَلٍ مُسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا

و زمین و آنچه هر دو است مگر براستی و مدتی معلوم و آنانکه کافر شدند از آنچه

اُنْذِرُوا مُعْرِضُونَ ۞ قُلْ اَرَاَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَرُونِي

بیم کرده شده اند اعراض کنندگان بگو خبر دهید آنچه میخوانید بخدائی بغیر از خدا بنمائید مرا

مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْاَرْضِ اَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمٰوَاتِ اِئْتُونِي

که چه چیز آفریدند از زمین یا مر ایشانرا شرکتست در آفریدن آسمانها بیارید مرا

بِكِتَابٍ مِنْ قَبْلِ هٰذَا اَوْ اَثَارَةٍ مِنْ عِلْمٍ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۞

نامه در صدق دعوی خود که پیشتر از این قرآن آمده بود یا بقیه از دانش پیشینیان اگر هستید راستگویان

وَمَنْ اَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ اِلٰى يَوْمِ

و کیست گمراه تر از آنکه بخواند بخدائی بغیر از خدا کسیرا که اجابت نکند دعای او را تا روز

الْقِيٰمَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ ۞ وَاِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا

رستخیز و ایشان از دعای کفار بیخبر اند و چون برانگیخته شوند مردمان باشند ایشان

لَهُمْ اَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ۞ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا

مر ایشانرا دشمنان و باشند ایشان به پرستیدن ایشان انکار کنندگان و چون خوانده شود بر ایشان آیتهای ما

بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هٰذَا سِحْرٌ مُبِينٌ

پیدا و لایح روشن گویند آنانکه انکار نموده اند مر دین حق را چون آمد ایشانرا این جادوئیست هویدا

اَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰيهُ قُلْ اِنِ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللّٰهِ

یا گویند بدروغ بر بافته است او را بگو اگر بافته ام من او را پس مالک نه اید شما برای من از منع عذاب خدا

شَيْئًا هُوَ اَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفٰى بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ

هیچ چیز را او داناتر است بآنچه شروع مینمائید در آن بسنده است خدا بگواهی میان من و میان شما

وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۞ قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا

و او است آمرزگار مهربان بگو نیستم من نو در آمده از پیغمبران و

اَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوحٰى اِلَيَّ وَمَا اَنَا

نمیدانم چه کرده خواهد شد بمن و نه با شما پیروی نمیکنم مگر آنچه وحی فرستاده میشود بسوی من و نیستم من

اِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ۞ قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَكَفَرْتُمْ

مگر بیم نماینده هویدا بگو خبر دهید اگر باشد قرآن از نزد خدا و حال آنکه انکار کردید

بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي اِسْرَائِيلَ عَلٰى مِثْلِهِ فَاٰمَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ

او را و گواهی داد گواهی از فرزندان یعقوب بر مانند آن پس باور داشت و سرکشی کردید

إِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِينَ ۞ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ

بدرستی که خدا ننماید راه گروه ستمکاران را و گفتند آنانکه کافر شدند در حق آنانکه

اٰمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ

ایمان آوردند اگر بودی ایمان بهتر ایشان پیشی نگرفتندی بر ما بسوی آن و چون راه نیافتند بسوی آن پس میگویند

هٰذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ ۞ وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسٰى إِمَامًا وَرَحْمَةً

این قرآن دروغیست دیرینه و بود پیش از ایشان توریة موسی حال آنکه بود پیشوا و بخشایش

وَهٰذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِسَانًا عَرَبِيًّا لِيُنْذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَ

و این قرآن کتابیست استوار باور دارنده حال آنکه بلغت تازیست تا بیم نماید آنانرا که ستم کردند و

بُشْرٰى لِلْمُحْسِنِينَ ۞ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللّٰهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا

مژده دهنده است مر نیکوکارانرا بدرستی که آنانکه گفتند پروردگار ما خداست پس ثابت ماندند بر آن

فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۞ أُولٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ

پس نیست هیچ ترسی بر ایشان و نه ایشان اندوهگین شوند آن گروه یاران بهشتند

خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ

جاویدانند در آن بهشت بپاداش آنچه بودند که میکردند و وصیت فرمودیم آدمیرا

بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمْلُهُ وَ

بپدر و مادرش به نیکوئی برداشت اورا در شکم مادرش بمشقت و بر زمین نهاد او را بمشقت و بر داشتن او

فِصَالُهُ ثَلٰثُونَ شَهْرًا حَتّٰى إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً

و شیر باز گرفتن او سی ماه بود تا آنگاه که رسید بکمال قوت و جوانی و رسید بچهل سالگی

قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلٰى

گفت ای پروردگار من الهام کن مرا آنکه سپاس گذارم این نعمت ترا که تفضل کردی بر من و بر

وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضٰهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي

پدر و مادر من و آنکه بکنم کار شایسته که پسندی آنرا و شایسته دار مرا در کار فرزندان من بدرستی که من

تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۞ أُولٰئِكَ الَّذِينَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ

باز گشتم بسوی تو و بدرستی که من از گردن نهندگانم آن گروه آنانکه می پذیریم از ایشان

أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعْدَ

نیکوترین آنچه کرده اند و در میگذریم از بدیهای ایشان در زمره یاران بهشت وعده خدا

الصِّدْقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ۞ وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ

بوعده راستی که بودند که وعده داده میشدند و آنکه گوید مر پدر و مادر خود را

اف لكما اتعداننى ان اخرج وقد خلت القرون من قبلى

وهما يستغيثان الله ويلك امن ان وعد الله حق فيقول

ما هذا الا اساطير الاولين ۞ اولئك الذين حق عليهم

القول فى امم قد خلت من قبلهم من الجن والانس انهم

كانوا خاسرين ۞ ولكل درجات مما عملوا وليوفيهم

اعمالهم وهم لا يظلمون ۞ ويوم يعرض الذين كفروا على

النار اذهبتم طيباتكم فى حياتكم الدنيا واستمتعتم

بها فاليوم تجزون عذاب الهون بما كنتم تستكبرون

فى الارض بغير الحق وبما كنتم تفسقون ۞ واذكر اخا عاد

اذ انذر قومه بالاحقاف وقد خلت النذر من بين يديه

ومن خلفه الا تعبدوا الا الله انى اخاف عليكم عذاب

يوم عظيم ۞ قالوا اجئتنا لتافكنا عن الهتنا فاتنا بما

تعدنا ان كنت من الصادقين ۞ قال انما العلم عند

الله وابلغكم ما ارسلت به ولكنى اريكم قوما تجهلون

فلما راوه عارضا مستقبل اودیتهم قالوا هذا عارض ممطرنا بل

پس چون دیدند آن عذاب را ابری روآورنده بر وادیهای ایشان گفتند این ابریست باران دهنده ما نه چنانست

هو ما استعجلتم به ریح فیها عذاب الیم ۞ تدمر کل شیء بامر

بلکه عذابیست که شتاب میکردید آن را بادیست که در آن عذابیست دردناک هلاک کند همه چیز را بفرمان

ربها فاصبحوا لا یری الا مساکنهم کذلک نجزی القوم

پروردگار خود پس بامداد کردند دیده نمیشد مگر خانهای ایشان همچنین سزا دهیم گروه

المجرمین ۞ ولقد مکناهم فیما ان مکناکم فیه وجعلنا لهم

گناهکاران را و هر آینه بتحقیق که قوت دادیم ایشان را در چیزی که قوت و قدرت ندادیم شما را در آن و پدید کردیم برای ایشان

سمعا وابصارا وافئدة فما اغنی عنهم سمعهم ولا ابصارهم

گوش و دیدها و دلها پس باز نداشت از ایشان گوش ایشان و نه دیدهای ایشان

ولا افئدتهم من شیء اذ کانوا یجحدون ۞ بایات الله وحاق

و نه دلهای ایشان هیچ عذاب را چون بودند که انکار میکردند نشانهای توحید خدا را و فرود آمد

بهم ما کانوا به یستهزءون ۞ ولقد اهلکنا ما حولکم من

بایشان آنچه بودند که بآن استهزا میکردند و بتحقیق که هلاک کردیم آنرا که گرداگرد شماست از

القری وصرفنا الایات لعلهم یرجعون ۞ فلولا نصرهم

ساکنان دیها و مکرر گردانیدیم دلیلها را که شاید ایشان باز گردند پس چرا یاری نکردند ایشان را

الذین اتخذوا من دون الله قربانا الهة بل ضلوا عنهم

آن خدایان که فرا گرفتند بغیر از خدا برای نزدیکی بخدا خدایان که غایب شدند آن خدایان از ایشان

وذلک افکهم وما کانوا یفترون ۞ واذ صرفنا الیک

و این است دروغ ایشان و آنچه بودند که افترا میکردند و یاد کن چون مایل گردانیدیم بسوی تو

نفرا من الجن یستمعون القران فلما حضروه قالوا انصتوا

گروهی از جنیان را که می شنیدند قرآن را پس چون حاضر شدند استماع آنرا گفتند که خاموش شوید

فلما قضی ولوا الی قومهم منذرین ۞ قالوا یا قومنا انا

پس چون گذارده شد بتلاوت آن بازگشتند بسوی گروه خود بیم نمایندگان ایشان گفتند ای گروه ما بدرستی که ما

سمعنا کتابا انزل من بعد موسی مصدقا لما بین

شنیدیم قرآنی را که فرو فرستاده شد پس از موسی باور دارنده آنچه پیش از آن

یدیه یهدی الی الحق والی طریق مستقیم ۞ یا قومنا اجیبوا

بود راه نماید مردمان را بسوی دین حق و بسوی راه راست ای گروه ما اجابت کنید

داعی

دَاعِيَ اللّٰهِ وَاٰمِنُوا بِهٖ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِنْ عَذَابٍ

خواننده دین خدا را و بگروید با او تا بیامرزد خدا برای شما از گناهان شما و پناه دهد شما را از عذاب

اَلِيمٍ ۞ وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللّٰهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْاَرْضِ وَ

دردناک و هر که اجابت نماید خواننده دین خدا را پس نیست فوت شونده از عذاب در زمین و

لَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهٖ اَوْلِيَاءُ اُولٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۞

نیست او را بغیر از خدا دوستان آنگروه در گمراهی اند هویدا

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَلَمْ

آیا ندانستند که خدا آنکه بدید کرده آسمانها و زمین را و عاجز

يَعْيَ بِخَلْقِهِنَّ بِقَادِرٍ عَلٰى اَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتٰى بَلٰى اِنَّهُ عَلٰى كُلِّ

نشده از آفریدن آنها تواناست بر آنکه زنده کند مردگان را آری تواناست بدرستی که بر هر

شَيْءٍ قَدِيرٌ ۞ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ اَلَيْسَ

چیزی تواناست و در روزی که عرض کرده شوند آنانکه کافر شده اند بر آتش گفته شوند آیا نیست

هٰذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلٰى وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا

این عذاب راست گویند آری راست بحق پروردگار ما گوید خدا بچشید عذاب را بسبب آنکه

كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۞ فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ اُولُوا الْعَزْمِ مِنَ

بودید که انکار میکردید پس شکیبائی کن ای محمد چنانکه شکیبائی نمودند خداوندان عزیمت از جمله

الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَاَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ

پیغمبران و شتاب منمای در عذاب ایشان گوئیا که ایشان در آن روز که ببینند آنرا که وعده داده میشوند که

يَلْبَثُوا اِلَّا سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ بَلَاغٌ فَهَلْ يُهْلَكُ اِلَّا الْقَوْمُ

درنگ نکرده اند در دنیا مگر ساعتی از روزی این موعظه کفایت است مر پندگیران را پس هیچ هلاک نشوند مگر گروهی

الْفَاسِقُونَ ۞

بیرون شدگان

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

اَلَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ اَضَلَّ اَعْمَالَهُمْ ۞ وَ

آنانکه کافر شدند و باز داشتند مردمانرا از راه خدا ناچیز کند خدا کردهای ایشان را و

الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَاٰمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلٰى مُحَمَّدٍ

آنانکه گرویدند و کردند کارهای شایسته و باور داشتند آنچه فرود فرستاده شد بر محمد صلی الله علیه

وهو الحق من ربهم كفر عنهم سيئاتهم واصلح بالهم ۞ ذلك

و آن راست است از پروردگار ایشان زایل کند از ایشان بدیهای ایشان را و بسامان آرد حال ایشان را این بسبب آنکه

بان الذين كفروا اتبعوا الباطل وان الذين امنوا اتبعوا

آنانکه کافر شده اند پیروی کردند ناحق را و آنانکه گرویده اند پیروی کردند

الحق من ربهم كذلك يضرب الله للناس امثالهم ۞ فاذا

حق را از پروردگار ایشان همچنین زند خدا برای مردمان داستانهای ایشان را پس چون

لقيتم الذين كفروا فضرب الرقاب حتى اذا اثخنتموهم فشدوا

برخورید به قتال آنانکه کافر شده اند پس بزنید گردنها را تا چون بسیار کشتید ایشان را پس محکم کنید

الوثاق فاما منا بعد واما فداء حتى تضع الحرب اوزارها

بند اسیران را پس یا منت نهید بر ایشان [illegible] یا عوض [illegible] تا بنهد [illegible] سلاحهای خود را

ذلك ولو يشاء الله لانتصر منهم ولكن ليبلوا بعضكم ببعض

این چنین است و اگر خواستی خدا هراینه انتقام کشیدی از ایشان ولیکن تا بیازماید بعضی از شما را به بعضی

والذين قتلوا في سبيل الله فلن يضل اعمالهم ۞ سيهديهم

و آنانکه جهاد کردند در راه خدا پس هرگز ضایع نکند خدا کردهای ایشان را البته راه نماید ایشان را

ويصلح بالهم ۞ ويدخلهم الجنة عرفها لهم ۞ يا ايها الذين

و بسامان آرد حال ایشان را و درآورد ایشان را در بهشت [illegible] ای آنانکه

امنوا ان تنصروا الله ينصركم ويثبت اقدامكم ۞ والذين

ایمان آورده اید اگر یاری کنید خدا را یاری کند شما را و ثابت قدم دارد شما را در اسلام و آنانکه

كفروا فتعسا لهم واضل اعمالهم ۞ ذلك بانهم كرهوا ما انزل

کافر شده اند [illegible] و ضایع کند خدا کردهای ایشان را این بسبب آنست که ایشان ناخوش داشتند آنرا

الله فاحبط اعمالهم ۞ افلم يسيروا في الارض فينظروا كيف

که فرو فرستاد خدا [illegible] کردهای ایشان را [illegible] در زمین تا ببینند چگونه

كان عاقبة الذين من قبلهم دمر الله عليهم وللكافرين امثالها

بود انجام کار آنانکه بودند پیش از ایشان [illegible] خدا بر ایشان و مر کافران را [illegible]

ذلك بان الله مولى الذين امنوا وان الكافرين لا مولى لهم

این بسبب آنست که خدا کارگذار آنانست که گرویده اند و بدرستیکه ناگرویدگان نیست کارگذاری مر ایشان را

ان الله يدخل الذين امنوا وعملوا الصالحات جنات تجري

بدرستیکه خدا درآورد آنانرا که گرویده اند و کرده اند کارهای شایسته بوستانهای که روان است

مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا

از زیر آنها جوها و آنانکه کافر شده اند برخورداری میابند و میخورند چنانکه

تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ ❖ وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ

میخورند چارپایان و آتش دوزخ جایگاهی مر ایشانرا و بسا از ساکنان شهری که بودند سخت

قُوَّةً مِّن قَرْيَتِكَ الَّتِي أَخْرَجَتْكَ أَهْلَكْنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ❖ أَفَمَن

بقوت و قدرت از ساکنان شهر تو آنچه که بیرون کردند ترا از آن شهر هلاک کردیم ایشانرا پس نباشد هیچ مددکاری مر ایشانرا آیا پس

كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِ كَمَن زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُم

باشد بر حجتی از پروردگار خود مانند آنکس که آراسته شده برای او بدی کردار او و پیروی کردند آرزوهای باطل خود

مَّثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِّن مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ

آیا داستان بهشتی که وعده داده شده اند پرهیزکاران در وی است جوهای از آبی که متغیر است رنگ و بوی

وَأَنْهَارٌ مِّن لَّبَنٍ لَّمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِّنْ خَمْرٍ لَّذَّةٍ لِّلشَّارِبِينَ ❖

و جوهای از شیر که متغیر نشود طعم آن و جوها از شراب که با لذت باشد برای آشامندگان

وَأَنْهَارٌ مِّنْ عَسَلٍ مُّصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ

و جوهای از عسل خالص از موم و مر ایشانراست در آن بوستانها از همه میوها و آمرزشی

مِّن رَّبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ

از پروردگار ایشان مانند آنکسیست که جاوید باشد در آتش دوزخ و آشامانیده شوند آب جوشان پس پاره پاره کند

أَمْعَاءَهُمْ ❖ وَمِنْهُم مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِندِكَ

روده های ایشانرا و بعضی از ایشان آنکسیست که گوش انداز بسوی تو تا چون بیرون روند از نزد تو

قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ آنِفًا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ

گویند مر آنانرا که داده شده اند دانش چه چیز گفت پیغمبر این ساعت آنگروه کسانند که مهر نهاده

اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ❖ وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ

خدا بر دلهای ایشان و پیروی کردند آرزوهای باطل خود را و آنانکه راه حق یافته اند بیفزاید ایشانرا

هُدًى وَآتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ ❖ فَهَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَن

در بینش علم و بدهد ایشانرا پرهیزکاری ایشانرا پس هیچ منتظر نیستند مگر قیامت را که

تَأْتِيَهُم بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّىٰ لَهُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ

بیاید ایشانرا ناگهان پس بحقیقت آمد علامات او پس از کجا باشد مر ایشانرا چون بیاید پیش ایشان

ذِكْرَاهُمْ ❖ فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنبِكَ

پند گرفتن ایشانرا پس بدانکه نیست هیچ معبودی بسزا مگر خدا و آمرزش خواه از خدا برای گناه خود

وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوٰيكُمْ وَيَقُولُ الَّذِينَ

و برای گناهان مردان با ایمان و زنان با ایمان و خدا میداند مواضع تردد شمارا و جای اقامت شمارا میگویند آنانکه

اٰمَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ

ایمان آورده اند چرا فرو فرستاده نشد در باب جهاد سوره پس چون فرو فرستاده شود سوره که احتمال نسخ دارد و یاد کرده شود در این سوره کارزار

الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ

آنانرا که در دلهای ایشان علت است می نگرند بسوی تو مانند نگریستن بیهوش شده بر او

مِنَ الْمَوْتِ فَأَوْلٰى لَهُمْ ◈ طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ

از امارات موت پس نزدیکست هلاک ایشان فرمان برداری و گفتار نیکو بهتر است پس چون لازم شد جهد و عزیمت امر جهاد

فَلَوْ صَدَقُوا اللّٰهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ◈ فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ

پس اگر راست گفتندی با خدا در دعوی ایمان بودی بهتر برای ایشان پس هیچ نزدیک بود شما اگر متولی حکومت شدید آنکه

تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتُقَطِّعُوا أَرْحَامَكُمْ ◈ أُولٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ

تباهی کنید در روی زمین و ببرید پیوندهای خویشیهای خود را آن گروه آنانکه نفرین کرده ایشانرا

اللّٰهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعْمٰى أَبْصَارَهُمْ ◈ أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْاٰنَ أَمْ عَلٰى

خدا پس کر گردانید و کور گردانید و دیدهای ایشانرا آیا پس اندیشه نمی کنند در قرآن یا بر

قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا ◈ إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلٰى أَدْبَارِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا

دلهای ایشان است قفلهای آنها بدرستیکه آنانکه برگشتند از دین بر عقبهای خود پس از آنکه

تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلٰى لَهُمْ ◈ ذٰلِكَ

ظاهر شده بود برای ایشان راه حق دیو رجیم زینت داده از برای ایشان و گشاده در ایشانرا این کار

بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللّٰهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ

بسبب آنست که ایشان گفتند با آنانکه ناخوش داشتند آنرا که فرو فرستاده خدا زود باشد که فرمان بریم شمارا در بعضی

الْأَمْرِ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ ◈ فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلٰئِكَةُ

از کارها و خدا میداند نهان ایشانرا پس چگونه باشد حال ایشان آنگاه که بگیرند جان ایشانرا فرشتگان

يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ ◈ ذٰلِكَ بِأَنَّهُمُ اتَّبَعُوا مَا

عذاب برند تازیانه بر رویهای ایشان و پشتهای ایشانرا این سزا بسبب آنست که ایشان پیروی کردند آنرا

أَسْخَطَ اللّٰهَ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ◈ أَمْ حَسِبَ

که بخشم آورده خدارا و ناخوش داشتند خوشنودی خدارا پس ناچیز گردانید کردهای ایشانرا نه بلکه پنداشتند

الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللّٰهُ أَضْغَانَهُمْ ◈ وَلَوْ نَشَاءُ

آنانکه در دلهای ایشان علتست بود آنکه هرگز ظاهر نکند خدا کینهای ایشانرا و اگر میخواستیم

لأريناكهم فلعرفتهم بسيمٰهم ولتعرفنّهم في لحن القول والله

هرآینه می نمودیم بتو ایشانرا پس هرآینه شناختی ایشانرا بنشانهای ایشان و هرآینه شناسی ایشانرا در لغت راندن سخن و خدا

يعلم أعمالكم ولنبلونّكم حتّى نعلم المجاهدين منكم و

میداند کردهای شمارا و هرآینه آزمایش کنیم شمارا تا آنکه ظاهر کردانیم جهادکنندگان از شما و

الصابرين ونبلوا أخباركم ❁ إنّ الّذين كفروا وصدّوا

شکیبایانرا و بیازماییم صدق و کذب خبرهای شمارا بدرستیکه آنانکه کافر شدند و بازداشتند مردمانرا

عن سبيل الله وشاقّوا الرّسول من بعد ما تبيّن لهم

از راه خدا و مخالفت نمودند با پیغمبر پس از آنکه ظاهر شده ایشانرا راه

الهدى لن يضرّوا الله شيئاً وسيحبط أعمالهم ❁ يا أيّها الّذين

راست هرگز زیان نتوانند رسانید خدارا هیچ چیزی و محو کند یا تباه کند خدا کردهای ایشانرا ای گروهی که

آمنوا أطيعوا الله وأطيعوا الرّسول ولا تبطلوا أعمالكم ❁ إنّ

ایمان آورده‌اند فرمان برید خدارا و فرمان برید پیغمبر را و نابود مکنید کردهای خود را بدرستیکه

الّذين كفروا وصدّوا عن سبيل الله ثمّ ماتوا وهم كفّار

آنانکه کافر شدند و بازداشتند مردمانرا از راه خدا پس مردند و حال آنکه ایشان بودند کافران

فلن يغفر الله لهم ❁ فلا تهنوا وتدعوا إلى السّلم وأنتم الأعلون

پس هرگز نیامرزد خدا مر ایشانرا پس سستی مکنید و مخوانید کافرانرا بسوی مصالحه و حال آنکه شما غالب ترید

والله معكم ولن يتركم أعمالكم ❁ إنّما الحيوة الدّنيا لعب

و خدا با شماست و هرگز ضایع نکند خدا ثواب کردهای شمارا بدرستیکه زندگی این جهان نیست مگر بازیچه

ولهو وإن تؤمنوا وتتّقوا يؤتكم أجوركم ولا يسئلكم أموالكم

و بیهوده و اگر ایمان آورید و پرهیزکاری کنید دهد خدا شمارا مزدهای شمارا و نخواهد از شما مالهای شمارا

إن يسئلكموها فيحفكم تبخلوا ويخرج أضغانكم ❁ ها أنتم هؤلاء

اگر خواهد خدا از شما مالهای شمارا پس مبالغه نماید در طلب بخیلی کنید و ظاهر کند کینهای شمارا ای مؤمنان آگاه باشید شما آنکسانید که

تدعون لتنفقوا في سبيل الله فمنكم من يبخل ومن يبخل فإنّما

خوانده میشوید تا صرف نمایید در راه خدا پس از شما است کسیکه بخل می‌ورزد و هرکه بخل کند پس جز این نیست

يبخل عن نفسه والله الغنيّ وأنتم الفقراء وإن تتولّوا يستبدل

که بخل نماید از خود و خدا بی‌نیاز است و شما محتاجید و اگر اعراض کنید از ایمان بدل آرد

قوماً غيركم ثمّ لا يكونوا أمثالكم ❁

گروهی غیر از شما پس نباشند در عصیان مانندهای شما

بسم الله الرحمن الرحيم

إنا فتحنا لك فتحا مبينا ◈ ليغفر لك الله ما تقدم من ذنبك وما

بدرستیکه ما گشاده کردیم ترا گشادنی ظاهر تا بیامرزد مر ترا خدا آنچه پیشتر رفته از گناه تو و آنچه

تأخر ويتم نعمته عليك ويهديك صراطا مستقيما ◈ و

پس آید و تمام نماید نعمت خود را بر تو و نماید ترا راه راست و

ينصرك الله نصرا عزيزا ◈ هو الذي أنزل السكينة في قلوب

یاری دهد ترا خدا یاری دادن با عزت او آنکه فرو فرستاد آرامش را در دلهای

المؤمنين ليزدادوا إيمانا مع إيمانهم ولله جنود السموات

مومنان تا بیفزایند یقین را با یقین ایشان و مر خدای راست لشکرهای آسمانها

والأرض وكان الله عليما حكيما ◈ ليدخل المؤمنين والمؤمنات

و زمین و هست خدا دانا درست کردار تا در آورد مردان گرویده و زنان گرویده

جنات تجري من تحتها الأنهار خالدين فيها ويكفر عنهم

بهشتهای که میرود از زیر آنها جویها جاوید در آن و زایل گرداند از ایشان

سيئاتهم وكان ذلك عند الله فوزا عظيما ◈ ويعذب المنافقين

بدیهای ایشان را و هست این نزد خدا فیروزی بزرگ و تا عذاب کند مردان دورو

والمنافقات والمشركين والمشركات الظانين بالله ظن

و زنان دورو و مردان مشرک و زنان مشرکه را که گمان برند بخدا گمان

السوء عليهم دائرة السوء وغضب الله عليهم ولعنهم وأعد

بد بر ایشان گردش بد و خشم گرفت خدا بر ایشان و لعنت فرمود ایشان را و مهیا کرد

لهم جهنم وساءت مصيرا ◈ ولله جنود السموات والأرض

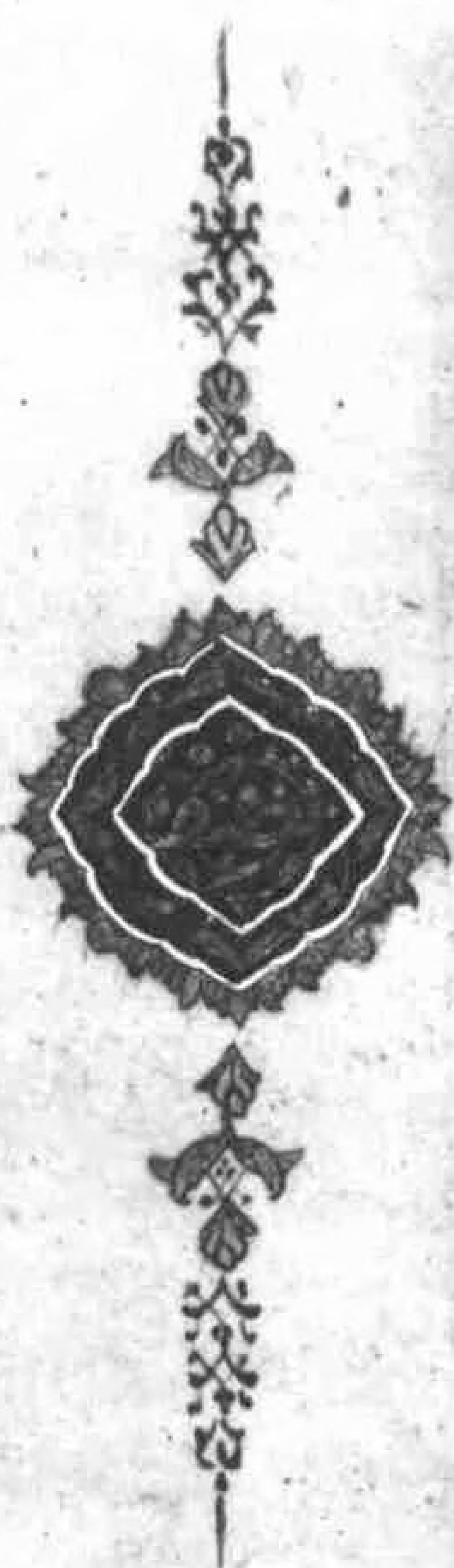
برای ایشان دوزخ را و بد جای بازگشت آن و مر خدا راست لشکرهای آسمانها و زمین

وكان الله عزيزا حكيما ◈ إنا أرسلناك شاهدا ومبشرا و

و هست خدا غالب درست کردار بدرستیکه ما فرستادیم ترا گواه دهنده و مژده دهنده

نذيرا ◈ لتؤمنوا بالله ورسوله وتعزروه وتوقروه وتسبحوه

و بیم دهنده تا بگروید بخدا و پیغمبر او و تعظیم کنید او را و توقیر کنید او را و تسبیح گویید او را

بكرة واصيلا ۞ ان الذين يبايعونك انما يبايعون الله يد الله

فوق ايديهم فمن نكث فانما ينكث على نفسه ومن اوفى بما

عاهد عليه الله فسيؤتيه اجرا عظيما ۞ سيقول لك

المخلفون من الاعراب شغلتنا اموالنا واهلونا فاستغفر

لنا يقولون بالسنتهم ما ليس في قلوبهم قل فمن يملك لكم من

الله شيئا ان اراد بكم ضرا او اراد بكم نفعا بل كان الله بما تعملون

خبيرا بل ظننتم ان لن ينقلب الرسول والمؤمنون الى اهليهم

ابدا وزين ذلك في قلوبكم وظننتم ظن السوء وكنتم قوما

بورا ۞ ومن لم يؤمن بالله ورسوله فانا اعتدنا للكافرين

سعيرا ۞ ولله ملك السموات والارض يغفر لمن يشاء و

يعذب من يشاء وكان الله غفورا رحيما ۞ سيقول المخلفون

اذا انطلقتم الى مغانم لتاخذوها ذرونا نتبعكم يريدون

ان يبدلوا كلام الله قل لن تتبعونا كذلكم قال الله من

قبل فسيقولون بل تحسدوننا بل كانوا لا يفقهون الا

قليلا ◇ قل للمخلفين من الاعراب ستدعون الى قوم اولي

اندکی ◇ بگو مر بازپس ماندگان را از عربان بادیه زود باشد که خوانده شوید بسوی جماعتی خداوند

بأس شديد تقاتلونهم او يسلمون فان تطيعوا يؤتكم الله

جنگ سختی کارزار کنید با ایشان یا مسلمان شوند پس اگر فرمان برید خواند را بدهد شمارا

اجرا حسنا وان تتولوا كما توليتم من قبل يعذبكم عذابا اليما ◇

مزدی نیکو و اگر برگردید چنانکه برگشتید از پیش ازاین عذاب کند شمارا عذابی دردناک

ليس على الاعمى حرج ولا على الاعرج حرج ولا على المريض

نیست بر نابینا گناهی و نه بر لنگ گناهی و نه بر بیمار

حرج ومن يطع الله ورسوله يدخله جنات تجري من تحتها

گناهی و هر که فرمان برد خدای را و رسول او را درآرد او را بهشتهای که میرود از زیر آنها

الانهار ومن يتول يعذبه عذابا اليما ◇ لقد رضي الله عن

جویها و هر که روی گرداند عذاب کند عذابی دردناک ◇ بدرستیکه خشنود شد خدا از

المؤمنين اذ يبايعونك تحت الشجرة فعلم ما في قلوبهم

مومنان آنگاه که بیعت کردند با تو در زیر درخت مغیلان پس دانست آنچه در دلهای ایشان بود

فانزل السكينة عليهم واثابهم فتحا قريبا ◇ ومغانم كثيرة

پس فرستاد آرامش را بر ایشان و پاداش داد ایشان را فتحی نزدیک ◇ و غنیمتهای بسیار

يأخذونها وكان الله عزيزا حكيما ◇ وعدكم الله مغانم كثيرة

که فرا گیرند آن غنیمتها را و هست خدا غالب درست کار ◇ وعده داد شما را خدا غنیمتهای بسیار

تأخذونها فعجل لكم هذه وكف ايدي الناس عنكم ولتكون

که فرا گیرید آن غنیمتها را پس شتاب کرد شما را این غنیمت خیبر را و بازداشت دستهای مردمان را از شما و تا باشد

اية للمؤمنين ويهديكم صراطا مستقيما ◇ واخرى لم تقدروا

نشانه مر مومنان را و راه نماید شما را بر راه راست ◇ و غنیمتهای که قادر نبودید

عليها قد احاط الله بها وكان الله على كل شيء قديرا ◇ ولو

بر آن بدرستیکه احاطه کرد خدا بآنها و هست خدا بر هر چیزی توانا ◇ و اگر

قاتلكم الذين كفروا لولوا الادبار ثم لا يجدون وليا

کارزار کردندی باشما آنانکه کافر شدند هرآینه گردانیدندی پشتها پس نیافتندی هیچ دوستی

ولا نصيرا ◇ سنة الله التي قد خلت من قبل ولن تجد

و نه یاری ◇ سنت نهاد خدا نصرت ترا آن سنتی که بحقیقت گذشته پیش ازاین و هرگز نیابی

سنة

لِسُنَّةِ اللّٰهِ تَبْدِيلًا ۞ وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ

مر سنت و طریقه خدا را تغییری و اوست آنکه باز داشت دستهای کافران را از شما و دستهای شما را از ایشان

بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

در وادی مکه پس از آنکه غلبه داد شما را بر ایشان و هست خدا بانچه می کنید

بَصِيرًا ۞ هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيَ

بینا ایشانند آنانکه کافر شدند و باز داشتند شما را از طواف مسجد الحرام و منع کردند قربانی را

مَعْكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ مَحِلَّهُ وَلَوْلَا رِجَالٌ مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ مُؤْمِنَاتٌ

حال آنکه باز داشته شده بود از آنکه رسد بجای ذبح آن و اگر نه آن بودی که بودند در مکه مردان با ایمان و زنان با ایمان

لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَئُوهُمْ فَتُصِيبَكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ لِيُدْخِلَ اللّٰهُ

نمیدانستید شما ایشان را یعنی پایمال میکردید ایشان را پس میرسید شما را از کشتن ایشان گناهی بنادانی اما حکم کرد بمصالحه تا در آرد خدا

فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا

در رحمت خود هرکرا خواهد اگر ممتاز بودندی مومنان هرآینه عذاب میکردیم آنانرا که کافر شدند از ایشان به عذاب

أَلِيمًا ۞ إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ

دردناک در آنوقت که پدید کرد آنانکه کافر شدند در دلهای خود غیرت و عصبیت مانند تعصب و غیرت اهل جاهلیت

فَأَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ

پس فرو فرستاد خدا آرامش را بر پیغمبر خود و بر مومنان و ثابت داشت ایشانرا بر کلمه

التَّقْوَى وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۞

اسلام که سبب پرهیزگاری است و هستند مومنان سزاوارتر بآن کلمه و هستند اهل آن کلمه و هست خدا بهر چیزی دانا

لَقَدْ صَدَقَ اللّٰهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلُنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ

هر آینه بحقیقت راست کرد خدا برای پیغمبر خواب او را حال آنکه صدق و صواب بود هرآینه در آیید ای مسلمانان البته مسجد الحرام اگر

شَاءَ اللّٰهُ آمِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ

خواهد خدا حال آنکه ایمن باشید از کافران تراشیدگان سرهای خود و کوتاه کنندگان موها نترسید پس دانست

مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا ۞ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ

آنچه ندانستید پس پدید کرد پیش از آن فتح نزدیک اوست آنکه فرستاد

رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَى بِاللّٰهِ

پیغمبر خود را براه راست و دین درست تا غلبه دهد او را بر ملتها همه و بسنده است خدا

شَهِيدًا ۞ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّٰهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ

گواه بر صدق او محمد صلی الله پیغمبر خداست و آنکه باوی اند سخت دلانند بر کافران

رُحَمَآءُ بَيْنَهُمْ تَرٰيهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا

رحیمانند میان خود بینی ایشانرا رکوع کنندگان سجده کنندگان میجویند بفضل عظیم از نزد خدا و خشنودی

سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرٰيةِ

نشان خود ایشان در رویهای ایشان پیدا است از علامت سجده این است وصف ایشان در توریة

وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ

وصف حال ایشان در انجیل

فَاسْتَوٰى عَلٰى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ

اللّٰهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا

عَظِيمًا

بزرگ

سورة الحجرات

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا

ای آنکه گرویده اند

اللّٰهَ إِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ

خدا بدرستیکه خدا شنوا است دانا ای آنکه گرویده اند

فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ

آواز پیغمبر

لِبَعْضٍ أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ۞ إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ

أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللّٰهِ أُولٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللّٰهُ قُلُوبَهُمْ

لِلتَّقْوٰى لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ۞ إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ

مِنْ وَرَآءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ۞ وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا

از پس حجرات بیشتر ایشان نمی فهمند و اگر آنکه ایشان صبر کنند

حَتّٰى تَخْرُجَ اِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۞ يَا اَيُّهَا

تا بیرون آیی بسوی ایشان هر آینه باشد بهتر برای ایشان و خدا آمرزگار است مهربان ای

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِنْ جَآءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَاٍ فَتَبَيَّنُوْا اَنْ تُصِيْبُوْا قَوْمًا

آنانکه گرویده اند اگر آورد شما را بیرون از فرمان خدا خبری پس تفحص کنید صحت آن که مبادا برسانید گزندی گروهی را

بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوْا عَلٰى مَا فَعَلْتُمْ نٰدِمِيْنَ ۞ وَاعْلَمُوْا اَنَّ فِيْكُمْ

بنادانی پس گردید بر آنچه کرده باشید پشیمانان و بدانید که در میان شما است

رَسُوْلَ اللّٰهِ لَوْ يُطِيْعُكُمْ فِيْ كَثِيْرٍ مِّنَ الْاَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ

پیغمبر خدا اگر فرمان برد شما را در بسیاری از چیزها هر آینه افتید ولکن خدا

حَبَّبَ اِلَيْكُمُ الْاِيْمَانَ وَزَيَّنَهٗ فِيْ قُلُوْبِكُمْ وَكَرَّهَ اِلَيْكُمُ

دوست گردانید بشما ایمان را و آراسته گردانید آن را در دلهای شما و ناخوش گردانید بشما

الْكُفْرَ وَالْفُسُوْقَ وَالْعِصْيَانَ اُولٰٓئِكَ هُمُ الرّٰشِدُوْنَ ۞

کافر دیدن الهی و بیرون رفتن از فرمان و نافرمانی را آن گروه ایشانند راه راست یافتگان

فَضْلًا مِّنَ اللّٰهِ وَنِعْمَةً وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۞ وَاِنْ طَآئِفَتٰنِ مِنَ

از فضل خدا و احسان و خدا دانا است [illegible] درست کردار و اگر دو گروه از

الْمُؤْمِنِيْنَ اقْتَتَلُوْا فَاَصْلِحُوْا بَيْنَهُمَا فَاِنْۢ بَغَتْ اِحْدٰىهُمَا عَلَى

گرویدگان باهم کارزار کنند پس اصلاح کنید میانه ایشان پس اگر ستم کند یکی از آن دو گروه بر

الْاُخْرٰى فَقَاتِلُوا الَّتِيْ تَبْغِيْ حَتّٰى تَفِيْٓءَ اِلٰٓى اَمْرِ اللّٰهِ فَاِنْ فَآءَتْ

دیگری پس کارزار کنید با آن گروه که ستم میکند تا اگر برگردند بسوی فرمان خدا پس اگر برگشتند

فَاَصْلِحُوْا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَاَقْسِطُوْا اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِيْنَ

پس صلح دهید کار را میانه ایشان به راستی و [illegible] بر عدالت باشید بدرستیکه خدا دوست دارد عدالت کنندگان را

اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ اِخْوَةٌ فَاَصْلِحُوْا بَيْنَ اَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللّٰهَ

جز این نیست که مومنان برادران من اند پس صلح دهید کار خود را میانه برادران خود و بترسید از عذاب خدا

لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ۞ يَا اَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِّنْ

تا شاید بخشوده شوید ای آنانکه گرویده اند نباید که استهزا و ریشخند کنند گروهی از

قَوْمٍ عَسٰٓى اَنْ يَّكُوْنُوْا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَآءٌ مِّنْ نِّسَآءٍ عَسٰٓى

مردمان شما تا شاید استهزا کرده شدگان بهتر از استهزا کنندگان و نه استهزا کنند زنان از زنان شاید

اَنْ يَّكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوْٓا اَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوْا بِالْاَلْقَابِ

که باشند آن زنان بهتر از ایشان و عیب مکنید یکدیگر و مخوانید یکدیگر را به نامهای زشت بد نام و لقبها

بِئْسَ الاِسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَنْ لَمْ يَتُبْ فَأُولَئِكَ هُمُ

خروج از طاعت خدا پس از ایمان و کسی که توبه نکند پس آن گروه ایشان

الظَّالِمُونَ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِنَ الظَّنِّ إِنَّ

ستمکارانند ای آنانکه گرویده اند پرهیز کنید از بسیاری از گمان بدرستی که

بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبْ بَعْضُكُمْ بَعْضًا أَيُحِبُّ

بعضی از گمانها باعث گناهانست و جستجوی عیب مکنید و بدی یاد مکنید در نهان بعضی از شما بعضی را آیا هیچ دوست میدارد

أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ

یکی از شما که بخورد گوشت برادر خود را مرده پس ناخوش میدارید آنرا و بترسید از خدا بدرستی که

اللَّهَ تَوَّابٌ رَحِيمٌ ۞ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى

خدا پذیرای توبه است مهربان ای گروه آدمیان بدرستی که ما پدید کردیم شما را از نرینه و مادینه

وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ

و گردانیدیم شما را شعبها و قبیلها تا بشناسید یکدیگر را بدرستی که گرامی ترین شما نزد خدا پرهیزکارترین شماست

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ۞ قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ

بدرستی که خدا داناست آگاه گفتند عربان بادیه ایمان آوردیم بگو ایمان نیاوردید ولیکن

قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا

بگویید اقرار کردیم بزبان و هنوز در نیامده ایمان در دلهای شما و اگر فرمان برید

اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

خدا و پیغمبر او را کم نکند شما را از کارهای شما هیچ چیز بدرستی که خدا آمرزنده است مهربان

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا

جز این نیست که مومنان آنانکه گرویده اند بخدا و پیغمبر او پس از آن شک نکردند و کوشش نمودند

بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ

با مالهای خود و تنهای خود در راه خدا آن گروه ایشانند راستگویان

قُلْ أَتُعَلِّمُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا

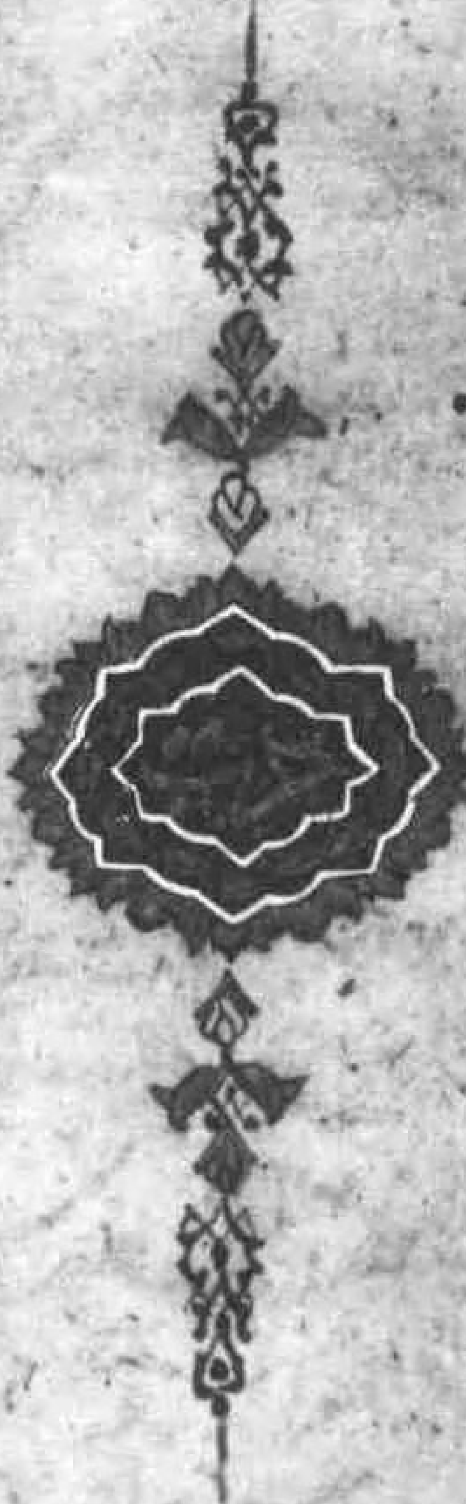
بگو آیا آموزانید کار دین خود را و خدا میداند آنچه در آسمانها و آنچه

فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۞ يَمُنُّونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا

در زمین و خدا بهر چیزی داناست منت می نهند بر تو برای آنکه گردن نهادند

قُلْ لَا تَمُنُّوا عَلَيَّ إِسْلَامَكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَاكُمْ

بگو منت منهید بر من برای اسلام ظاهر خود بلکه خدا منت می نهد بر شما برای آنکه راه نمود شما را

لِلْاِیمَانِ اِنْ کُنْتُمْ صَادِقِینَ ۞ اِنَّ اللّٰهَ یَعْلَمُ غَیْبَ السَّمٰوَاتِ وَ

بسوی ایمان حقیقی اگر هستید راست گویان بدرستی که خدا میداند نهان آسمانها و

الْاَرْضِ وَاللّٰهُ بَصِیرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۞

زمین را و خدا بیناست بانچه میکنید

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ ۞

بنام خدای بخشنده مهربان

قٓ ۞ وَالْقُرْاٰنِ الْمَجِیدِ ۞ بَلْ عَجِبُوا اَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ

بحرمت قاف وکوه قاف و قرآن بزرگوار محمد پیغمبر خدا است بلکه شگفت آمدند از آنکه آمد ایشان را بیم نماینده از ایشان

فَقَالَ الْکَافِرُونَ هٰذَا شَیْءٌ عَجِیبٌ ۞ اَئِذَا مِتْنَا وَکُنَّا تُرَابًا

پس گفتند کافران اینکه پیغمبر آورد این چیزی است بسیار عجیب و غریب آیا چون بمیریم و باشیم خاک

ذٰلِکَ رَجْعٌ بَعِیدٌ ۞ قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْاَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا

این بازگشتن است دور از صواب حقیقت میدانیم آنچه کم میکند زمین از ایشان و نزد

کِتَابٌ حَفِیظٌ ۞ بَلْ کَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِی اَمْرٍ مَرِیجٍ

ما است لوح محفوظ نگاه داشته شده بلکه دروغ نسبت کردند دین حق را چون آمد بایشان پس ایشان در کاری اند شوریده

اَفَلَمْ یَنْظُرُوا اِلَی السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ کَیْفَ بَنَیْنَاهَا وَزَیَّنَّاهَا وَمَا

آیا پس ننگریستند بسوی آسمان که بالای ایشان است چگونه برافراشته ایم آنرا و آراسته نموده ایم آنرا و

لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ۞ وَالْاَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَاَلْقَیْنَا فِیهَا رَوَاسِیَ

نیست مر او را هیچ شکافها و زمین را بازگسترانیدیم آنرا و افکندیم در آن کوههای ثابت

وَاَنْبَتْنَا فِیهَا مِنْ کُلِّ زَوْجٍ بَهِیجٍ ۞ تَبْصِرَةً وَذِکْرٰی لِکُلِّ

و رویانیدیم در آن از هر نوعی با زینت برای بینا کردن و پند گرفتن مر هر

عَبْدٍ مُنِیبٍ ۞ وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَکًا فَاَنْبَتْنَا بِهِ

بنده بازگردنده بحق و فرو فرستادیم از آسمان آب بابرکت بسیار پس رویانیدیم بسبب آن

جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِیدِ ۞ وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِیدٌ

بوستانهای بسیار و دانه درو ده و درخت خرما بلند شده را که مر آنها راست شکوفه بر هم نشسته

رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَاَحْیَیْنَا بِهِ بَلْدَةً مَیْتًا کَذٰلِکَ الْخُرُوجُ کَذَّبَتْ

برای روزی بندگان و زنده گردیم بآن آب زمین را مرده را هم چنین است بر خاستن آمدن از قبرها دروغ شمردند

قبلهم قوم نوح واصحاب الرس وثمود • وعاد وفرعون و

پیش از ایشان قوم نوح و یاران رس و ثمود و قوم عاد و فرعون و

اخوان لوط • واصحاب الايكة وقوم تبع كل كذب الرسل

برادران لوط و اصحاب جنگل و گروه تبع همه بدروغ گردانیدند پیغمبران را

فحق وعيد • افعيينا بالخلق الاول بل هم في لبس من

پس واجب شد عذاب من آیا پس عاجز شدیم ما در آفرینش نخستین بلکه ایشان در شک اند از

خلق جديد • ولقد خلقنا الانسان ونعلم ما توسوس

آفرینش تازه و هر آینه بتحقیق بیافریدیم آدمی را و میدانیم آنچه حدیث نفس میکند

به نفسه ونحن اقرب اليه من حبل الوريد • اذ يتلقى

با او نفس او و ما نزدیکتریم بسوی او از رگ گردن آنگاه که فرا گیرند

المتلقيان عن اليمين وعن الشمال قعيد • ما يلفظ من

دو فرشته از جانب راست نشسته و از جانب چپ نشسته بیفکند سخن آدمی از دهان

قول الا لديه رقيب عتيد • وجاءت سكرة الموت بالحق

هیچ گفتاری مگر نزد او نگاهبانی حاضر که نویسد او را و آمد جان کندن براستی

ذلك ما كنت منه تحيد • ونفخ في الصور ذلك يوم الوعيد

این مرگ آنچه بودی که از آن میگریختی و دمیده شود در صور قیامت آن روز روز موعود است

وجاءت كل نفس معها سائق وشهيد • لقد كنت في غفلة

و آید هر کسی با او راننده و گواهی هر آینه بتحقیق بودی در بیخبری

من هذا فكشفنا عنك غطاءك فبصرك اليوم حديد

از این پس برداشتیم از دیده تو پرده غفلت پس دیده تو امروز تیز است

وقال قرينه هذا ما لدي عتيد • القيا في جهنم كل كفار

و گوید فرشته همنشین او این است آنچه نزد من حاضر است بیفکنید در دوزخ هر ناگرویده

عنيد • مناع للخير معتد مريب • الذي جعل مع الله

ستیزه کار را که بازدارنده است از خیرات ستمکار شک اندازنده آنکه بدید کرده با خدا

الها اخر فالقياه في العذاب الشديد • قال قرينه ربنا

خدای دیگر پس بیفکنید او را در عذاب سخت گوید همنشین او ای پروردگار ما

ما اطغيته ولكن كان في ضلال بعيد • قال لا تختصموا

گمراه نکردم او را ولیکن بود در گمراهی دور از صواب گوید خدا مخاصمت منمایید

لدیّ وقد قدّمت الیکم بالوعید ✻ ما یبدّل القول لدیّ

نزد من و بتحقیق پیش فرستاده بودیم بسوی شما آنچه بهم رسید بان تغییر نیابد گفتار بجرا نزد من

وما انا بظلّام للعبید ✻ یوم نقول لجهنّم هل امتلأت وتقول

و نیام من ستمکار مر بندگان را روزی که گوییم مر دوزخ را هیچ پر شدی و گوید

هل من مزید ✻ وازلفت الجنّة للمتّقین غیر بعید ✻ هذا

هیچ هست زیادتی و نزدیک کرده شود بهشت برای پرهیزکاران جایی که دور نباشد این است

ما توعدون لکلّ اوّاب حفیظ ✻ من خشی الرّحمن بالغیب وجاء

آنچه وعده داده شدید برای هر بازگردنده نگهدارنده فرمان هر که بترسید از خدای بخشاینده پنهانی و آمد

بقلب منیب ✻ ادخلوها بسلام ذلک یوم الخلود ✻ لهم

با دلی بازگردنده بخدا گویند درآیید در او به سلامت این روز جاودانی است مر ایشان را

ما یشاؤن فیها ولدینا مزید ✻ وکم اهلکنا قبلهم من قرن

آنچه خواهند در بهشت و نزد ماست زیاده بر آنچه خواهند و بسا که هلاک کردیم پیش از ایشان از اهل عصر

هم اشدّ منهم بطشا فنقّبوا فی البلاد هل من محیص ✻

که ایشان سخت‌تر بودند از ایشان در قوت پس تفحص کردند در شهرها هیچ هست گریزگاهی

انّ فی ذلک لذکری لمن کان له قلب او القی السّمع وهو

بدرستی که در این هر آینه پندی است برای هر که باشد مر او را دل آگاه یا بیفکند بشنیدن گوش را و او

شهید ✻ ولقد خلقنا السّموات والارض وما بینهما فی

و او باشد حاضر القلب و بتحقیق بیافریدیم آسمانها را و زمین را و آنچه میان ایشان است در

ستّة ایّام وما مسّنا من لغوب ✻ فاصبر علی ما یقولون

شش روز و نرسید ما را هیچ رنجی پس صبر کن بر آنچه میگویند منکران

وسبّح بحمد ربّک قبل طلوع الشّمس وقبل الغروب ومن

و تسبیح گوی به ستایش پروردگار خود پیش از طلوع آفتاب و پیش از فرو شدن آن و چیزی از

الّیل فسبّحه وادبار السّجود ✻ واستمع یوم یناد المناد من

شب پس تسبیح گوی او را و در عقبهای نمازها و بشنو بشنیدن روزی را که ندا کند ندا کننده از جای

مکان قریب ✻ یوم یسمعون الصّیحة بالحقّ ذلک یوم الخروج

جای نزدیک روزی که بشنوند خلق آواز صور را براستی آن روز بر آمدن

انّا نحن نحیی ونمیت والینا المصیر ✻ یوم تشقّق الارض عنهم

بدرستی که ما زنده میکنیم و میمیرانیم و بسوی ماست بازگشت روزی که شکافته شود زمین از ایشان

سراعا ذلك حشر علينا يسير ۞ نحن اعلم بما يقولون وما انت

شتابان این برانگیختن است بر ما آسان ما داناتریم بآنچه میگویند و نه تو

عليهم بجبار ۞ فذكر بالقرآن من يخاف وعيد ۞

بر ایشان مسلط تا بجبر ایشان را ایمان آرند پس پند ده بقرآن هر که میترسد از بیم نمودن من

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

والذاريات ذروا ۞ فالحاملات وقرا ۞ فالجاريات يسرا

قسم بحق بادهای پراکننده پراکندنی بحق ابرهای بردارنده بار باران پس بحق کشتیها روان در دریا آسان

فالمقسمات امرا ۞ انما توعدون لصادق ۞ وان الدين

پس بحق فرشتگان قسمت کنندگان امور خلایق بدرستی که آنچه وعده داده میشوید هر آینه راست است و بدرستی که روز جزا

لواقع ۞ والسماء ذات الحبك ۞ انكم لفي قول مختلف

هر آینه بودنی است و بحق آسمان خداوند راههای ستاره بدرستی که شما هر آینه در گفتار بد در کار دین

يؤفك عنه من افك ۞ قتل الخراصون ۞ الذين هم في

روگردانیده میشود از دین روگردانیده شده در علم الهی کشته شدند دروغ گویان که ایشان در

غمرة ساهون ۞ يسئلون ايان يوم الدين ۞ يوم هم على

گرداب ضلالت بیخبر و سرگردانند می پرسند که چه وقت خواهد بود روز قیامت روزی که ایشان بر

النار يفتنون ۞ ذوقوا فتنتكم هذا الذي كنتم به تستعجلون

آتش عذاب کرده شوند گویند بایشان بچشید عذاب خود را این است آنکه بودید که آن را در دنیا بشتاب میخواستید

ان المتقين في جنات وعيون ۞ آخذين ما آتيهم ربهم انهم

بدرستی که پرهیزکاران در بوستانها و چشمه سارها باشند فراگیرندگان آنچه داده ایشان را پروردگار ایشان بدرستی که ایشان

كانوا قبل ذلك محسنين ۞ كانوا قليلا من الليل ما يهجعون

بودند پیش از این نیکوکاران بودند که اندکی از شبها می خفتند

وبالاسحار هم يستغفرون ۞ وفي اموالهم حق للسائل و

و در سحرگاهان ایشان طلب آمرزش میکردند و در مالهای ایشان بهره معینی بود مر خواهندگان

المحروم ۞ وفي الارض آيات للموقنين ۞ وفي انفسكم افلا

و محرومان را و در زمین نشانهای قدرت است برای بی گمانان و در نفسهای شما آیا

٨١٣

تبصرون ۞ وفي السماء رزقكم وما توعدون ۞ فورب السماء

نمی بینید بدیده بصیرت و در آسمان است روزی شما و آنچه وعده داده میشود پس بپروردگار آسمان

والارض انه لحق مثل ما انكم تنطقون ۞ هل اتيك حديث

و زمین که بدرستی این هر آینه راست است مانند آنکه شما سخن میگوئید هیچ آمده است بتو حکایت

ضيف ابرهيم المكرمين ۞ اذ دخلوا عليه فقالوا سلاما

مهمانان ابراهیم که بودند گرامی داشته شدگان آنگاه که در آمدند بر او پس گفتند سلام کردیم

قال سلام قوم منكرون ۞ فراغ الى اهله فجاء بعجل سمين

سلام بر شما گفت ابراهیم سلام بر شما گروهی ناشناخته شده پس رفت بسوی خاندان خود پس آورد گوساله بریانی فربه

فقربه اليهم قال الا تاكلون ۞ فاوجس منهم خيفة

پس نزدیک برد آنرا بسوی ایشان گفت چرا نمیخورید پس دریافت در دل از ایشان ترسی

قالوا لا تخف وبشروه بغلام عليم ۞ فاقبلت امراته في صرة

گفتند مترس و مژده دادند او را بپسری دانا پس روی آورد زن او در بانگی

فصكت وجهها وقالت عجوز عقيم ۞ قالوا كذلك قال ربك

پس زد بر روی خود و گفت پیرزنی نازاینده گفتند همچنین گفت پروردگار تو

انه هو الحكيم العليم ۞ قال فما خطبكم ايها المرسلون

بدرستیکه او است درستکار دانا گفت ابراهیم پس چیست کار بزرگ شما ای فرستاده شدگان

قالوا انا ارسلنا الى قوم مجرمين ۞ لنرسل عليهم حجارة من

گفتند بدرستیکه ما فرستاده شدیم بسوی گروهی گناهکاران تا فرستیم بر ایشان سنگهای از

طين ۞ مسومة عند ربك للمسرفين ۞ فاخرجنا من كان

گل نشان کرده شده نزد پروردگار تو برای در گذرندگان از حد پس بیرون کردیم هرکه بود

فيها من المؤمنين ۞ فما وجدنا فيها غير بيت من المسلمين

در آنجا از مومنان پس نیافتیم در آن جز یک خاندان از مسلمانان

وتركنا فيها اية للذين يخافون العذاب الاليم ۞ وفي

و وا گذاشتیم در آن نشانه برای آنانکه میترسند از عذاب دردناک و در کار

موسى اذ ارسلناه الى فرعون بسلطان مبين ۞ فتولى بركنه

موسی چون فرستادیم او را بسوی فرعون با حجتی هویدا پس روگردانید با ارکان خود

وقال سحر او مجنون ۞ فاخذناه وجنوده فنبذناهم في

و گفت او جادوگر است یا دیوانه پس فرا گرفتیم او را و لشکرهای او را پس افکندیم ایشانرا در

اليم وهو مليم ۞ وفي عاد اذ ارسلنا عليهم الريح العقيم ۞
ما تذر من شيء اتت عليه الا جعلته كالرميم ۞ وفي ثمود اذ
قيل لهم تمتعوا حتى حين ۞ فعتوا عن امر ربهم فاخذتهم
الصاعقة وهم ينظرون ۞ فما استطاعوا من قيام وما
كانوا منتصرين ۞ وقوم نوح من قبل انهم كانوا قوما فاسقين
والسماء بنيناها بايد وانا لموسعون ۞ والارض فرشناها
فنعم الماهدون ۞ ومن كل شيء خلقنا زوجين لعلكم
تذكرون ۞ ففروا الى الله اني لكم منه نذير مبين ۞
ولا تجعلوا مع الله الها اخر اني لكم منه نذير مبين ۞
كذلك ما اتى الذين من قبلهم من رسول الا قالوا ساحر
او مجنون ۞ اتواصوا به بل هم قوم طاغون ۞ فتول عنهم فما
انت بملوم ۞ وذكر فان الذكرى تنفع المؤمنين ۞ وما
خلقت الجن والانس الا ليعبدون ۞ ما اريد منهم من
رزق وما اريد ان يطعمون ۞ ان الله هو الرزاق ذو القوة

الْمَتِينُ ۞ فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذَنُوبًا مِثْلَ ذَنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا

يَسْتَعْجِلُونِ ۞ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۞

وَالطُّورِ ۞ وَكِتَابٍ مَسْطُورٍ ۞ فِي رَقٍّ مَنْشُورٍ ۞ وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ

وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ۞ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ۞ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ۞

مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ۞ يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا ۞ وَتَسِيرُ الْجِبَالُ

سَيْرًا ۞ فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۞ الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ

يَوْمَ يُدَعُّونَ إِلَىٰ نَارِ جَهَنَّمَ دَعًّا ۞ هَٰذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا

تُكَذِّبُونَ ۞ أَفَسِحْرٌ هَٰذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ۞ اصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا

أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۞ إِنَّ

الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ ۞ فَاكِهِينَ بِمَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ وَوَقَاهُمْ

رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ۞ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

مُتَّكِئِينَ عَلَىٰ سُرُرٍ مَصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ۞ وَالَّذِينَ

امنوا واتبعتهم ذريتهم بايمان الحقنا بهم ذريتهم وما التناهم

من عملهم من شيء كل امرئ بما كسب رهين ۞ وامددناهم

بفاكهة ولحم مما يشتهون ۞ يتنازعون فيها كاسا

لا لغو فيها ولا تاثيم ۞ ويطوف عليهم غلمان لهم كانهم

لؤلؤ مكنون ۞ واقبل بعضهم على بعض يتساءلون ۞ قالوا انا

كنا قبل في اهلنا مشفقين ۞ فمن الله علينا ووقينا عذاب

السموم ۞ انا كنا من قبل ندعوه انه هو البر الرحيم ۞ فذكر

فما انت بنعمت ربك بكاهن ولا مجنون ۞ ام يقولون شاعر

نتربص به ريب المنون ۞ قل تربصوا فاني معكم من المتربصين

ام تامرهم احلامهم بهذا ام هم قوم طاغون ۞ ام يقولون تقوله

بل لا يؤمنون ۞ فلياتوا بحديث مثله ان كانوا صادقين

ام خلقوا من غير شيء ام هم الخالقون ۞ ام خلقوا السموات

والارض بل لا يوقنون ۞ ام عندهم خزائن ربك ام هم

المصيطرون ۞ ام لهم سلم يستمعون فيه فليات مستمعهم

سلطان

بسلطان مبين ۞ ام له البنات ولكم البنون ۞ ام تسئلهم اجرا

فهم من مغرم مثقلون ۞ ام عندهم الغيب فهم يكتبون

ام يريدون كيدا فالذين كفروا هم المكيدون ۞ ام لهم اله

غير الله سبحان الله عما يشركون ۞ وان يروا كسفا من

السماء ساقطا يقولوا سحاب مركوم ۞ فذرهم حتى يلاقوا

يومهم الذي فيه يصعقون ۞ يوم لا يغني عنهم كيدهم

شيئا ولا هم ينصرون ۞ وان للذين ظلموا عذابا دون ذلك

ولكن اكثرهم لا يعلمون ۞ واصبر لحكم ربك فانك باعيننا

وسبح بحمد ربك حين تقوم ۞ ومن الليل فسبحه وادبار النجوم

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

والنجم اذا هوى ۞ ما ضل صاحبكم وما غوى ۞ وما

ينطق عن الهوى ۞ ان هو الا وحي يوحى ۞ علمه شديد

القوى ۞ ذو مرة فاستوى ۞ وهو بالافق الاعلى ۞ ثم

دَنَا فَتَدَلَّى ◈ فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى ◈ فَأَوْحَى إِلَى عَبْدِهِ مَا

أَوْحَى ◈ مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَى ◈ أَفَتُمَارُونَهُ عَلَى مَا يَرَى ◈

وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَى ◈ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى ◈ عِنْدَهَا

جَنَّةُ الْمَأْوَى ◈ إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَى ◈ مَا زَاغَ الْبَصَرُ

وَمَا طَغَى ◈ لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى ◈ أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ

وَالْعُزَّى ◈ وَمَنَوةَ الثَّالِثَةَ الْأُخْرَى ◈ أَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ

الْأُنْثَى ◈ تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ ضِيزَى ◈ إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا

أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ

وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَى ◈ أَمْ

لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّى ◈ فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى ◈ وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ

فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ

اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى ◈ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ

لَيُسَمُّونَ الْمَلَئِكَةَ تَسْمِيَةَ الْأُنْثَى ◈ وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ

إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا

فاعرض عن من تولى عن ذكرنا ولم يرد الا الحيوة الدنيا ۞ ذلك

پس روی بگردان ای محمد صلعم از هر که روی گرداند از یاد ما و نخواسته مگر زندگانی دنیا این غایت

مبلغهم من العلم ان ربك هو اعلم بمن ضل عن سبيله وهو

رسیدن ایشان است از دانش ایدر که پروردگار تو او داناتر است بآنکه گم کرده از راه او و او

اعلم بمن اهتدى ۞ ولله ما في السموات وما في الارض ليجزي

داناتر است بآنکه راه راست یافته و مر خدای راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است تا سزا دهد

الذين اساؤا بما عملوا ويجزي الذين احسنوا بالحسنى ۞

آنان که بد کرده اند از عذاب آنچه کرده اند و پاداش دهد آنان را که نیکی کرده اند به نیکوئی

الذين يجتنبون كبائر الاثم والفواحش الا اللمم ان ربك

آنانکه دوری کنند از گناهان بزرگ و از کارهای زشت مگر از گناهان خورد ایدر که پروردگار تو

واسع المغفرة هو اعلم بكم اذ انشاكم من الارض واذ انتم

بسیار آمرزنده است او داناتر است بشما چون پدید کرد شما را از زمین و چون شما بودید

اجنة في بطون امهاتكم فلا تزكوا انفسكم هو اعلم بمن اتقى

نهان در شکمهای مادران خود پس پاک مدانید از گناهان خود را او است داناتر بآنکه پرهیزگار شد

افرايت الذي تولى ۞ واعطى قليلا واكدى ۞ اعنده

پس دیدی آنرا که روی گرداند از حق و داد اندکی از مال و ببرید عطا خود را از مردمان ایا نزد او است

علم الغيب فهو يرى ۞ ام لم ينبا بما في صحف موسى ۞ و

دانش نهان پس او می بیند یا خبر داده نشد بآنچه در صحیفهای است موسی و

ابرهيم الذي وفى ۞ الا تزر وازرة وزر اخرى ۞ وان

ابراهیم است آنکه تمام کرد فرمودهای خدا را و آنکه در صحیفهاست که برندارد هیچ بردارنده بار دیگری را و آنکه

ليس للانسان الا ما سعى ۞ وان سعيه سوف يرى ۞ ثم

نیست مر آدمی را مگر آنچه کسب کرده اند و آنکه کردار او زود باشد که دیده شود پس

يجزيه الجزاء الاوفى ۞ وان الى ربك المنتهى ۞ وانه هو

پاداش داده شود آن کرده را پاداش تمامتر و آنکه بسوی پروردگار تو است آخر کارها و آنکه خدای

اضحك وابكى ۞ وانه هو امات واحيى ۞ وانه خلق الزوجين

خنداننده و گریاننده و آنکه خدا او است میراننده و زنده کرده و آنکه او پدید کرده جفت را

الذكر والانثى ۞ من نطفة اذا تمنى ۞ وان عليه النشاة

نرینه و ماده را از قطره آب که [illegible] چون ریخته در رحم و آنکه بر او است آفرینش

الاخرى ۞ وانه هو اغنى واقنى ۞ وانه هو رب الشعرى ۞

و دیگر / و آنکه خدا او بی نیاز کرده و سرمایه داده / و آنکه خدا اوست پروردگار ستاره شعری

وانه اهلك عادا الاولى ۞ وثمود فما ابقى ۞ وقوم نوح من

قبل انهم كانوا هم اظلم واطغى ۞ والمؤتفكة اهوى فغشيها

ما غشى ۞ فباى الاء ربك تتمارى ۞ هذا نذير من النذر

الاولى ۞ ازفت الازفة ۞ ليس لها من دون الله كاشفة ۞

افمن هذا الحديث تعجبون ۞ وتضحكون ولا تبكون ۞ وانتم

سامدون ۞ فاسجدوا لله واعبدوا ۞

پس سجده کنید مر خدای را و بپرستید او را

بسم الله الرحمن الرحیم ۞

بنام خدای بخشاینده مهربان

اقتربت الساعة وانشق القمر ۞ وان يروا اية يعرضوا ويقولوا

نزدیک آمد قیامت و شکافته شد ماه و اگر ببینند معجزه روی گردانند و گویند

سحر مستمر ۞ وكذبوا واتبعوا اهواءهم وكل امر مستقر ۞

ولقد جاءهم من الانباء ما فيه مزدجر ۞ حكمة بالغة فما

تغن النذر ۞ فتول عنهم يوم يدع الداع الى شيء نكر خشعا

ابصارهم يخرجون من الاجداث كانهم جراد منتشر ۞

و دیدهای ایشان از هول پیش آیند از گورها همانا که ایشان ملخهای پراگنده اند

مصطفی

مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ۞

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ

فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ ۞ فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ

مُنْهَمِرٍ ۞ وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ۞

وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ أَلْوَاحٍ وَدُسُرٍ ۞ تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِمَنْ

كَانَ كُفِرَ ۞ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ۞ فَكَيْفَ كَانَ

عَذَابِي وَنُذُرِ ۞ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ۞ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا

صَرْصَرًا فِي يَوْمِ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّ ۞ تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ

مُنْقَعِرٍ ۞ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ۞ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ

لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ۞ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ۞ فَقَالُوا أَبَشَرًا

مِنَّا وَاحِدًا نَتَّبِعُهُ إِنَّا إِذًا لَفِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ۞ أَأُلْقِيَ الذِّكْرُ

عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌ ۞ سَيَعْلَمُونَ غَدًا مَنِ

الْكَذَّابُ الْأَشِرُ ۞ إِنَّا مُرْسِلُو النَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ

وَاصْطَبِرْ ۞ وَنَبِّئْهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شِرْبٍ مُحْتَضَرٌ

و شکیبا باش و خبر ده ایشان را که آب قسمت کرده شده میان ایشان و ایشان هر نوبتی از آن آب حاضر کرده شده

فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَىٰ فَعَقَرَ ۞ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَ

پس ندا کردند یار خود را پس گرفت آن کارد را پس کرد از پا پس چگونه بود عذاب من و

نُذُرِ ۞ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُحْتَظِرِ

بیم نمودن من بدرستی که ما فرستادیم بر ایشان آواز یکبار پس شدند مانند شاخهای درخت خشک خطیره

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ۞ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ

و بتحقیق مهیا کردیم قرآن را برای پند پس آیا هست هیچ پندگیری تکذیب کردند گروه لوط

بِالنُّذُرِ ۞ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَجَّيْنَاهُمْ

بیم نمایندگان را بدرستی که ما فرستادیم بر ایشان سنگریزه مگر خاندان لوط را که رهانیدیم ایشان را

بِسَحَرٍ ۞ نِعْمَةً مِنْ عِنْدِنَا كَذَٰلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ ۞ وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ

وقت سحر برای احسان از نزد ما همچنین پاداش میدهیم کسی را که سپاس گزارد و بتحقیق بیم نمود ایشان را

بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ ۞ وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا

از سخت گرفتن ما بعذاب پس شک آوردند به بیم کردن و بتحقیق خواستند از لوط مراد خود را از مهمانان او پس نابینا کردیم

أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ ۞ وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ

چشمهای ایشان را پس بچشید عذاب مرا و انجام وعید مرا و بتحقیق آمد بایشان بامداد عذابی

مُسْتَقِرٌّ ۞ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ ۞ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ

پاینده پس بچشید عذاب مرا و عاقبت وعید مرا و بتحقیق مهیا کردیم قرآن را

لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ۞ وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ ۞

برای پند پس هست هیچ پندگیری و بتحقیق آمدند خاندان فرعون را بیم نمایندگان

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخْذَ عَزِيزٍ مُقْتَدِرٍ ۞ أَكُفَّارُكُمْ

تکذیب کردند معجزات ما را همه را پس گرفتیم ایشان را گرفتن غالبی بقدرت تمام آیا کافران شما

خَيْرٌ مِنْ أُولَٰئِكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ ۞ أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ

بهترند از آن جماعت یا مر شما راست برائت در کتابها آیا میگویند ما جمعیم

مُنْتَصِرٌ ۞ سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ ۞ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ

انتقام کشنده بتحقیق که خواهد گریخت این جمع و برگردانند پشتها را بلکه قیامت وعده گاه ایشان

وَالسَّاعَةُ أَدْهَىٰ وَأَمَرُّ ۞ إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ۞

و قیامت سخت تر و تلخ تر بدرستی که گناهکاران در گمراهی و آتش افروخته اند

يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ۞ إِنَّا

كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ۞ وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ

بِالْبَصَرِ ۞ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ۞ وَكُلُّ شَيْءٍ

فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ ۞ وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌ ۞ إِنَّ الْمُتَّقِينَ

فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ۞ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُقْتَدِرٍ ۞

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۞

الرَّحْمَٰنُ ۞ عَلَّمَ الْقُرْآنَ ۞ خَلَقَ الْإِنْسَانَ ۞ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ۞

الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ۞ وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ۞ وَ

السَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ۞ أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ۞

وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ۞ وَالْأَرْضَ

وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ ۞ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ۞ وَ

الْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ۞ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۞

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ۞ وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَارِجٍ

مِن نَّارٍ ۞ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۞ رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ

از آتش ‌ پس بکدام یک از نعمتهای پروردگار خود ای آدمیان و پریان تکذیب مینمایند ‌ پروردگار دو مشرق ‌ و پروردگار

الْمَغْرِبَيْنِ ۞ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۞ مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ۞

دو مغرب ‌ پس بکدام یک از نعمتهای پروردگار خود ای آدمیان و پریان تکذیب مینمایند ‌ بهم آمیخت دو دریا شور و شیرین را

بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَّا يَبْغِيَانِ ۞ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۞ يَخْرُجُ

میان هردو دریا حایلی است ‌ پس بکدام یک از نعمتهای پروردگار خود تکذیب مینمایند ‌ بیرون میآید

مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ۞ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۞

از هر دو دریا مروارید و مروارید کوچک ‌ پس بکدام یک از پروردگار خود تکذیب مینمایند

وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ۞ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

و مر او راست کشتیها بادبان برافراشته در دریا مانند کوهها ‌ پس بکدام یک از نعمتهای پروردگار

تُكَذِّبَانِ ۞ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ۞ وَيَبْقَىٰ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ

خود تکذیب مینمایند ‌ هر که بر روی زمین است نابود شدنی است ‌ و باینده است ذات پروردگار تو خداوند عظمت

وَالْإِكْرَامِ ۞ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۞ يَسْأَلُهُ مَن فِي السَّمَاوَاتِ

و احسان ‌ پس بکدام یک از نعمتهای پروردگار خود تکذیب مینمایند ‌ میخواهند از خدا حاجت هر که در آسمانها

وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ۞ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۞

و زمین است هر روز او در کاری است ‌ پس بکدام یک از نعمتهای پروردگار خود تکذیب مینمایند

سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَ الثَّقَلَانِ ۞ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۞

زود باشد که پردازیم بحساب شما ای آدمیان و پریان ‌ پس بکدام یک از نعمتهای پروردگار خود تکذیب مینمایند

يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَن تَنفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ

ای گروه جنیان و آدمیان اگر میتوانستید که بگریزید و بیرون روید از اطراف

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانفُذُوا ۚ لَا تَنفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ ۞

آسمان و زمین ‌ پس بیرون روید ‌ بیرون نمیروید مگر بقهر و غلبه و آن ممکن نیست

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۞ يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِّن نَّارٍ وَ

پس بکدام یک از نعمتهای پروردگار خود تکذیب مینمایند ‌ فرو فرستاده شود بر شما زبانه از آتش و

نُحَاسٌ فَلَا تَنتَصِرَانِ ۞ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۞ فَإِذَا

دود ‌ پس منع نتوانید کرد از عذاب ‌ پس بکدام یک از نعمتهای پروردگار خود تکذیب مینمایند ‌ پس چون

انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ۞ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

شکافته شود آسمان ‌ پس گردد گلگون مانند روغن نافته ‌ پس بکدام یک از نعمتهای پروردگار

تكذبان ۞ فيومئذ لا يسئل عن ذنبه انس ولا جان ۞ فبأي

آلاء ربكما تكذبان ۞ يعرف المجرمون بسيماهم فيؤخذ بالنواصي

والاقدام ۞ فبأي آلاء ربكما تكذبان ۞ هذه جهنم التي

يكذب بها المجرمون ۞ يطوفون بينها وبين حميم آن ۞ فبأي

آلاء ربكما تكذبان ۞ ولمن خاف مقام ربه جنتان ۞ فبأي

آلاء ربكما تكذبان ۞ ذواتا افنان ۞ فبأي آلاء ربكما تكذبان

فيهما عينان تجريان ۞ فبأي آلاء ربكما تكذبان ۞ فيهما

من كل فاكهة زوجان ۞ فبأي آلاء ربكما تكذبان ۞

متكئين على فرش بطائنها من استبرق وجنا الجنتين دان

فبأي آلاء ربكما تكذبان ۞ فيهن قاصرات الطرف لم يطمثهن

انس قبلهم ولا جان ۞ فبأي آلاء ربكما تكذبان ۞ كأنهن

الياقوت والمرجان ۞ فبأي آلاء ربكما تكذبان ۞ هل

جزاء الاحسان الا الاحسان ۞ فبأي آلاء ربكما تكذبان

ومن دونهما جنتان ۞ فبأي آلاء ربكما تكذبان ۞

مُدْهَامَّتَانِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّا

سبزه سبز و خرم — پس بکدام یک از نعمتهای پروردگار خود تکذیب مینمایید — در آن دو بهشت دو چشمه است که بر جوشنده

خَتَانِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ

— پس بکدام یک از نعمتهای پروردگار خود تکذیب مینمایید — در آن دو بهشت میوه بسیار و خرمابنها

وَرُمَّانٌ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ

— پس بکدام یک از نعمتهای پروردگار خود تکذیب مینمایید — در آن بهشتها زنان نیکو سیرت

حِسَانٌ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ حُورٌ مَقْصُورَاتٌ فِي

نیکو صورت — پس بکدام یک از نعمتهای پروردگار خود — زنان نیکو چشم مستوره در

الْخِيَامِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ

خیمها — پس بکدام یک از نعمتهای پروردگار خود تکذیب مینمایید — آدمی پیش از ایشان

وَلَا جَانٌّ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ مُتَّكِئِينَ عَلَىٰ رَفْرَفٍ خُضْرٍ

و نه پری — پس بکدام یک از نعمتهای پروردگار خود تکذیب مینمایید — تکیه زدگان بر بالشهای سبز

وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ تَبَارَكَ اسْمُ

— پس بکدام یک از نعمتهای پروردگار خود تکذیب مینمایید — با برکت است نام

رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

پروردگار تو خداوند عظمت و تفضل

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۝ لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَاذِبَةٌ ۝ خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ

إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًّا ۝ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ۝ فَكَانَتْ هَبَاءً

مُنْبَثًّا ۝ وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ۝ فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ

الْمَيْمَنَةِ ۝ وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ۝ وَالسَّابِقُونَ

السَّابِقُونَ ۝ أُولَٰئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ۝ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۝ ثُلَّةٌ مِنَ

الأوّلين ۞ وقليلٌ من الآخرين ۞ على سُرُرٍ موضونةٍ متّكئين

از پیشینیان و اندکی از پسینیان نشسته اندر تختهای مرصع از جواهر و لآلی تکیه زدگان

عليها متقابلين ۞ يطوف عليهم ولدانٌ مخلّدون ۞ بأكوابٍ

بران تختها روبروی یکدیگر بگردد برگرد ایشان کودکان جاوید ماندگان با کوزها

وأباريقَ وكأسٍ من معين ۞ لا يُصدَّعون عنها ولا يُنزِفون

وفاكهةٍ ممّا يتخيّرون ۞ ولحمِ طيرٍ ممّا يشتهون ۞ وحورٌ عينٌ

كأمثال اللؤلؤ المكنون ۞ جزاءً بما كانوا يعملون ۞ لا

يسمعون فيها لغواً ولا تأثيماً ۞ إلّا قيلاً سلاماً سلاماً ۞

وأصحاب اليمين ما أصحاب اليمين ۞ في سدرٍ مخضودٍ

وطلحٍ منضودٍ ۞ وظلٍّ ممدودٍ ۞ وماءٍ مسكوبٍ ۞ وفاكهةٍ

كثيرةٍ ۞ لا مقطوعةٍ ولا ممنوعةٍ ۞ وفرشٍ مرفوعةٍ ۞ إنّا

أنشأناهنّ إنشاءً ۞ فجعلناهنّ أبكاراً ۞ عُرُباً أتراباً ۞ لأصحاب

اليمين ۞ ثُلّةٌ من الأوّلين ۞ وثُلّةٌ من الآخرين ۞ وأصحاب

گروهی از پیشینان و گروهی از پسینیان و یاران

الشمال ما أصحاب الشمال ۞ في سمومٍ وحميمٍ ۞ وظلٍّ من

دست چپ چه چیزند یاران دست چپ در آتش سوزان و آب جوشان و در سایه از

يحمومٍ ۞ لا باردٍ ولا كريمٍ ۞ إنّهم كانوا قبل ذلك

مترفين ۞ وكانوا يُصرّون على الحنث العظيم ۞ وكانوا يقولون

أئذا متنا وكنا ترابا وعظاما أئنا لمبعوثون ۞ أوآباؤنا الأولون

آیا چون بمیریم و باشیم خاک و استخوانها آیا بدرستیکه ما هر آینه برانگیخته شدگانیم آیا و پدران ما برانگیخته شوند که پیشینیان بودند

قل إن الأولين والآخرين ۞ لمجموعون إلى ميقات يوم

بگو بدرستیکه پیشینیان و پسینیان هر آینه گرد آورده شدگانند بسوی وعده گاه روزی

معلوم ۞ ثم إنكم أيها الضالون المكذبون ۞ لآكلون

معین پس بدرستیکه شما ای گروه گمراهان تکذیب کنندگان پیغمبران هر آینه خواهید بود از

من شجر من زقوم ۞ فمالئون منها البطون ۞ فشاربون

خورندگان از شجره از زقوم پس پر کنندگانید از آن درخت شکمها پس آشامندگانید

عليه من الحميم ۞ فشاربون شرب الهيم ۞ هذا نزلهم يوم

بر روی آن میوه از آب جوشان پس آشامندگانید از آن آشامیدن شتران تشنه این است ما حضر ایشان در روز

الدين ۞ نحن خلقناكم فلولا تصدقون ۞ أفرأيتم ما تمنون

جزا ما پدید کردیم شما را پس چرا باور نمیدارید بعث را ای پس خبر دهید آن نطفه که میریزید

أأنتم تخلقونه أم نحن الخالقون ۞ نحن قدرنا بينكم الموت

در رحمها آیا شما میآفرینید او را یا ماییم آفرینندگان ما تقدیر فرمودیم در میان شما مرگ را

وما نحن بمسبوقين ۞ على أن نبدل أمثالكم وننشئكم في

و نه ایم ما پیشی گرفته شدگان عاجز قدرت بر آنکه عوض کنیم شما را بمانند شما و پدید آوریم شما را در

ما لا تعلمون ۞ ولقد علمتم النشأة الأولى فلولا تذكرون

صورتی که نمیدانید و بحقیقت دانستید شما آفرینش نخست را پس چرا پند نمیگیرید

أفرأيتم ما تحرثون ۞ أأنتم تزرعونه أم نحن الزارعون ۞

ای پس خبر دهید آن تخمی که بر زمین میپاشید آیا شما میرویانید او را یا ماییم رویانندگان

لو نشاء لجعلناه حطاما فظلتم تفكهون ۞ إنا لمغرمون ۞

اگر خواهیم هر آینه گردانیم او را گیاه ریزیده پس گردید که تعجب کنید گویند که بدرستیکه ما هر آینه تاوان زدگانیم

بل نحن محرومون ۞ أفرأيتم الماء الذي تشربون ۞ أأنتم

نه که ما بی بهره گانیم ای پس دیدید آن آب را که میآشامید آیا شما

أنزلتموه من المزن أم نحن المنزلون ۞ لو نشاء جعلناه أجاجا

فرود آوردید او را از ابر یا ماییم فرود آرندگان اگر خواهیم او را گردانیم تلخ

فلولا تشكرون ۞ أفرأيتم النار التي تورون ۞ أأنتم أنشأتم

پس چرا سپاس نمیگذارید آیا پس دیدید آن آتش را که بیرون می آورید آیا شما پدید کردید

شجرتها ام نحن المنشئون * نحن جعلناها تذكرة ومتاعا

درخت آنرا یا ماییم پدید آورندگان ما گردانیدیم آنرا پندی و برخورداری

للمقوين * فسبح باسم ربك العظيم * فلا اقسم بمواقع

برای بیابانیان پس تسبیح گوی خدای را مقرون بنام پروردگار خود که بزرگست پس سوگند یاد میکنیم بافتادنهای

النجوم * وانه لقسم لو تعلمون عظيم * انه لقرآن كريم

ستارگان و بدرستیکه این سوگندیست اگر بدانید بزرگ بدرستیکه این کتابیست خواندنی بزرگوار

في كتاب مكنون * لا يمسه الا المطهرون * تنزيل من رب

در کتابی مستور که مطلع نشود بر وی مگر پاکیزگان فرو فرستاده شده است از نزد

العالمين * افبهذا الحديث انتم مدهنون * وتجعلون

پروردگار جهانیان آیا پس بدین سخن بدین کلام مجید شما سستی مینمایید و میگردانید

رزقكم انكم تكذبون * فلولا اذا بلغت الحلقوم * وانتم

بهره خود را آنکه شما تکذیب آن مینمایید پس چرا چون رسد جان بحلق از شما بحلقوم و شما

حينئذ تنظرون * ونحن اقرب اليه منكم ولكن لا تبصرون

دران هنگام مینگرید بحال او و ما نزدیکتریم بسوی او از شما ولیکن نمی بینید

فلولا ان كنتم غير مدينين * ترجعونها ان كنتم صادقين

پس چرا اگر هستید ناجزا دادگان بر نمیگردانید آن جان را اگر هستید راستگویان

فاما ان كان من المقربين * فروح وريحان وجنت نعيم

پس اما اگر باشد از جمله مقربان درگاه خدا پس مر او راست رحمت و روزی و بهشتی با ناز و نعمت

واما ان كان من اصحاب اليمين * فسلام لك من اصحاب

و اما اگر باشد از یاران دست راست پس سلامی باشد مرترا از یاران

اليمين * واما ان كان من المكذبين الضالين * فنزل

دست راست و اما اگر بود از تکذیب کنندگان گمراهان پس مر او را ماحضری باشد

من حميم * وتصلية جحيم * ان هذا لهو حق اليقين

از آب جوشان و در آوردن بدوزخ بدرستیکه این که گفتیم هر آینه آن حق حقیقت یقینی

فسبح باسم ربك العظيم

پس تسبیح کن مقرون بنام پروردگار خود که بزرگست

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

سبح لله ما في السموات والارض وهو العزيز الحكيم ❖ له
تسبیح کرده مر خدا را آنکه در آسمانها و زمین است و اوست غالب درست کردار مر اوراست

ملك السموات والارض يحيي ويميت وهو على كل شيء قدير
پادشاهی آسمانها و زمین زنده گرداند و میمیراند و او بر هر چیزی تواناست

هو الاول والاخر والظاهر والباطن وهو بكل شيء عليم ❖
اوست اول و آخر و آشکار و نهان و او بهر چیزی داناست

هو الذي خلق السموات والارض في ستة ايام ثم استوى
و اوست آنکه بیافرید آسمانها و زمین را در شش روز پس مستولی شد

على العرش يعلم ما يلج في الارض وما يخرج منها وما ينزل
بر عرش داند آنچه درآید در زمین و آنچه بیرون آید از آن و آنچه فرود آید

من السماء وما يعرج فيها وهو معكم اين ما كنتم والله بما
از آسمان و آنچه بالا رود در آن و او با شماست هر جا باشید و خدا بآنچه

تعملون بصير ❖ له ملك السموات والارض والى الله ترجع
میکنید بیناست مر اوراست پادشاهی آسمانها و زمین و بسوی خدا بازگردیده

الامور ❖ يولج الليل في النهار ويولج النهار في الليل وهو
کارها در آورد شب را در روز و در آورد روز را در شب و او

عليم بذات الصدور ❖ امنوا بالله ورسوله وانفقوا مما جعلكم
داناست بآنچه در سینه هاست بگروید بخدا و پیغمبر او و صرف کنید از آنچه گردانید شما را

مستخلفين فيه فالذين امنوا منكم وانفقوا لهم اجر كبير
نایب مناب پیشینیان در آن پس آنانکه گرویدند از شما و نفقه کردند مر ایشان راست مزد بزرگ

وما لكم لا تؤمنون بالله والرسول يدعوكم لتؤمنوا بربكم وقد
و چیست مر شما را که نمیگروید به خدا و پیغمبر میخواند شما را تا بگروید به پروردگار خود و بتحقیق

اخذ ميثاقكم ان كنتم مؤمنين ❖ هو الذي ينزل على عبده
گرفته پیمان از شما اگر هستید گرویدگان اوست آنکه فرو میفرستد بر بنده خود

ايات بينات ليخرجكم من الظلمات الى النور وان الله بكم
معجزهای همه روشن تا بیرون کند شما را از تاریکیها بسوی روشنائی و بدرستی که خدا بشما

لرءوف رحيم ❖ وما لكم الا تنفقوا في سبيل الله ولله ميراث
هر آینه مهربان بخشنده است و چیست مر شما را که نفقه نمیکنید در راه خدا و مر خدا راست میراث

السموات والارض لا يستوى منكم من انفق من قبل الفتح

آسمانها و زمین یکسان نه اند از شما آنکه صرف کرد مال خود را در راه خدا پیش از فتح مکه

وقاتل اولئك اعظم درجة من الذين انفقوا من بعد وقاتلوا

و کارزار کرد آن گروه بزرگترند بمرتبه از آنانکه انفاق کردند پس از فتح مکه و کارزار کردند

وكلا وعد الله الحسنى والله بما تعملون خبير ◈ من

و هر یک را وعده داده خدا جزای نیکو و خدا بانچه میکنید آگاه است کیست

ذا الذى يقرض الله قرضا حسنا فيضاعفه له وله اجر كريم

آنکه وام دهد خدا را وامی نیکو پس چندبرابر گرداند آن وام را برای او و باشد مر او را مزدی بزرگ

يوم ترى المؤمنين والمؤمنات يسعى نورهم بين ايديهم و

روزیکه می بینی مردان با ایمان و زنان با ایمان را می شتابد نور ایشان از پیش ایشان و

بايمانهم بشريكم اليوم جنات تجرى من تحتها الانهار خالدين

از جوانب راست ایشان مژده شما امروز بوستانهاست که روان بود از زیر آنها جویها حال آنکه جاوید باشند

فيها ذلك هو الفوز العظيم ◈ يوم يقول المنافقون والمنافقات

در آن این اوست فیروزی بزرگ روزیکه گویند مردان دورو و زنان دورو

للذين امنوا انظرونا نقتبس من نوركم قيل ارجعوا وراءكم

مر آنان را که گرویده اند بنگرید بما تا استفاده کنیم از نور شما گفته شوند باز گردید بعقب خود

فالتمسوا نورا فضرب بينهم بسور له باب باطنه فيه الرحمة

پس بطلبید نوری پس زده شود میان ایشان و مؤمنان دیواری که مر او راست دری که درون او در بود رحمت خدا

وظاهره من قبله العذاب ◈ ينادونهم الم نكن معكم قالوا

و خارج آن باشد از جانب پیش آن عذاب ندا کنند منافقان مؤمنان را که آیا نبودیم در دنیا با شما گویند

بلى ولكنكم فتنتم انفسكم وتربصتم وارتبتم وغرتكم

آری با ما بودید و لیکن شما در بلا افکندید نفسهای خود را و چشم داشتید بلاکشیدن ما را و شک کردید در دین و فریب داد شما را

الامانى حتى جاء امر الله وغركم بالله الغرور ◈ فاليوم

آرزوهای باطل تا آنکه آمد فرمان خدا و فریب داد شما را بخدا دیو فریبنده پس امروز

لا يؤخذ منكم فدية ولا من الذين كفروا ماواكم النار

گرفته نشود از شما فدائی و نه از آنانکه کافر شدند جایگاه شما آتش است

هى مولاكم وبئس المصير ◈ الم يان للذين امنوا ان تخشع

آتش سزاوارتر است شما را و بد جایی بازگشتی ◈ آیا وقت نیامده مر آنان را که گرویده اند که نرم شود

قلوبهم لذكر الله وما نزل من الحق ولا يكونوا كالذين اوتوا الكتاب

دلهای ایشان برای یاد خدا و آنچه فرود آمده از راست و نباشند مانند آنانکه داده شده اند کتاب

من قبل فطال عليهم الامد فقست قلوبهم وكثير منهم

پیش از این پس دراز گشت بر ایشان روزگار پس سخت شد دلهای ایشان و بسیاری از ایشان بودند

فاسقون ۞ اعلموا ان الله يحيي الارض بعد موتها قد بينا

بیرون شدگان از فرمان بدانید بدرستیکه خدا زنده میکند زمین را بعد از مردن بتحقیق بیان کردیم

لكم الايات لعلكم تعقلون ۞ ان المصدقين والمصدقات

برای شما دلایل را تا شاید شما در یابید بدرستیکه مردان صدقه دهنده و زنان صدقه دهنده

واقرضوا الله قرضا حسنا يضاعف لهم ولهم اجر كريم ۞

و آنکه وام دهند خدا را وامی نیکو چندان کرده شود در دو جهان برای ایشان و ایشان راست در آخرت مزد بزرگوار

والذين امنوا بالله ورسله اولئك هم الصديقون والشهداء

و آنانکه ایمان آوردند بخدا و پیغمبران او آن گروه ایشانند راستگویان و شهیدان

عند ربهم لهم اجرهم ونورهم والذين كفروا وكذبوا

نزد پروردگار ایشان برای ایشانست مزد ایشان و نور ایشان و آنانکه کافر شدند و تکذیب کردند

باياتنا اولئك اصحاب الجحيم ۞ اعلموا انما الحيوة الدنيا

معجزهای ما را آن گروه یاران دوزخند بدانید که زندگی این جهان

لعب ولهو وزينة وتفاخر بينكم وتكاثر في الاموال والاولاد

بازیچه و آرایش و سبب مفاخرت است میان شما و [illegible] بسیار گرد کردن مالها و فرزندان

كمثل غيث اعجب الكفار نباته ثم يهيج فتريه مصفرا ثم

مانند باران [illegible] پس [illegible] زرد شده پس

يكون حطاما وفي الاخرة عذاب شديد ومغفرة من الله

باشد در هم شکسته [illegible] در آن جهان عذابیست سخت و آمرزش از خدا

ورضوان وما الحيوة الدنيا الا متاع الغرور ۞ سابقوا

و خشنودی او و نیست زندگی این جهان مگر برخورداری با فریب پیشی گیرید

الى مغفرة من ربكم وجنة عرضها كعرض السماء والارض

بسوی آمرزش از پروردگار خود و بهشتی که پهنای آن مانند پهنای آسمان و زمینست

اعدت للذين امنوا بالله ورسله ذلك فضل الله يؤتيه

مهیا شده برای آنانکه گرویدند بخدا و پیغمبران او این تفضل الهی است دهد آنرا

مَنْ يَشَآءُ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۞ مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ

هر که میخواهد و خدا خداوند تفضیلات بزرگ است نرسد هیچ مصیبتی و بلائی

فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا

در زمین و نه در تنهای شما مگر آنکه در لوح محفوظ است پیش از آنکه بیافرینیم آنرا

إِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرٌ ۞ لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا

بدرستی که این بر خدا آسان است تا اندوه نخورید بر آنچه فوت شود از شما و شاد نگردید

بِمَا آتَاكُمْ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ۞ الَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَ

بآنچه داده شما را و خدا دوست ندارد هر خرامنده فخر نماینده را آنانکه بخل میورزند و

يَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

امر میفرمایند مردمانرا به بخل و هر که اعراض کند پس بدرستی که خدا اوست بی‌نیاز ستوده

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَ

هر آینه بتحقیق فرستادیم رسولان خود را با معجزهای روشن و فرستادیم با ایشان نامهای آسمانی و

الْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ

ترازوی عدالت تا بپا دارند مردمانرا براستی و فرو فرستادیم آهن را و در اوست حربی

شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللّٰهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ

سخت و سودمندیها برای مردمان و تا بداند خدا آنرا که یاری میدهد دین او را و پیغمبران او را

بِالْغَيْبِ إِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ۞ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ

به نهانی بدرستی که خدا هر آینه توانا است غالب و بتحقیق فرستادیم نوح را و ابراهیم

وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ

و گردانیدیم در فرزندان هر دو پیغمبری و کتاب پس بعضی از ایشان راه یافته است و بسیاری از ایشان

فَاسِقُونَ ۞ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِمْ بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ

بیرون شدگانند پس از آن پی در آوردیم بر عقبهای ایشان پیغمبران خود را و از پی در آوردیم عیسی پسر

مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً

مریم را و دادیم باو انجیل و پدید گردیدیم در دلهای آنانکه پیروی کردند او را شفقت

وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا

و مهربانی بایکدیگر و ترهبانی که پدید کرده آنرا فرض نکردیم ما آنرا بر ایشان لیکن فرض

ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللّٰهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ

کردیم بر ایشان طلب خشنودی خدا را پس نگاه داشتند حرمت آنرا چنانکه سزاوار نگاهداشتن او بود پس دادیم آنرا آنانرا

آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

گرویدند از ایشان مزدشان و بسیاری از فرمان بدر رفتگان ای آنکه گرویدند

اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ

بترسید از خدا و بگروید بپیغمبر او تا بدهد شما را دو نصیب از بخشایش خود و بدهد

لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۞ لِئَلَّا يَعْلَمَ

شما را نوری که بگذرید بآن نور و بیامرزد شما را و خدا آمرزنده مهربان تا بدانند

أَهْلُ الْكِتَابِ أَلَّا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ

جهودان و ترسایان که توانا نه اند بر چیزی از عطای خدا و آنکه

الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۞

فیض در دست خداست دهد آنرا بهر که خواهد و خدا خداوند عطاست بزرگ

سورة المجادلة [illegible]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ

بتحقیق شنید خدا گفتار آن زن را که مجادله میکرد با تو در باره شوهرش و شکایت میبرد بسوی خدا

وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ۞ الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ

و خدا میشنود گفتگوی شما را با هم بدرستی که خدا شنواست بینا آنانکه لفظ ظهار میگویند

مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتِهِمْ إِنْ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا اللَّائِي وَ

از شما نسبت بزنان خود نه اند آن زنان مادران ایشان نه اند مادران ایشان مگر آن زنان

لَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ

که زاده اند ایشان را و بدرستی که ایشان هر آینه گویند ناگفتنی از گفتار و دروغی و بدرستی که خدا

لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ۞ وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ

هر آینه درگذرنده است آمرزگار و آنانکه لفظ ظهار گویند از زنان خود پس باز گردند بشکستن

لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّا ذَٰلِكُمْ تُوعَظُونَ بِهِ

آنچه گفتند پس بر ایشان است آزاد کردن بنده پیش از آنکه بهم رسند این کفاره پند کرده میشوید بآن

وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۞ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ

و خدا بآنچه میکنید آگاه است پس کسیکه بنده نیابد پس بر اوست روزه داشتن دو ماه پی در پی از

قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم ... هر که سوره مجادله را در نماز ... بخواند ... عذاب نکند ... محتاج گردد ... انشاء الله ...

قَبْلِ اَنْ يَتَمَآسَّا فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ سِتِّيْنَ مِسْكِيْنًا ذٰلِكَ

پیش از انکه بهم رسند پس هر که نتواند پس بر اوست طعام دادن شصت بیچاره این از انست

لِتُؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَتِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ وَلِلْكَافِرِيْنَ عَذَابٌ

که بگروید بخدا و پیغمبر او و این حکمها حدهای خداست و مر ناگروندگان راست عذاب

اَلِيْمٌ ۞ اِنَّ الَّذِيْنَ يُحَآدُّوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ كُبِتُوْا كَمَا كُبِتَ الَّذِيْنَ

دردناک بدرستی که انانکه دشمنی میکنند با خدا و پیغمبر او نگونسار شوند چنانکه نگونسار شدند انانکه

مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ اَنْزَلْنَا اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَلِلْكَافِرِيْنَ عَذَابٌ

بودند پیش از ایشان و بحقیقت فرو فرستادیم معجزهای همه روشن و مر ناگروندگان راست عذاب

مُهِيْنٌ ۞ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَمِيْعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا اَحْصٰىهُ

خوار کننده روزی که برانگیزاند ایشان را خدا همه ایشان را پس اگاه کند ایشان را بانچه کرده اند شمرده نگاه داشت

اللّٰهُ وَنَسُوْهُ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدٌ ۞ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ

ان را خدا و فراموش کردند ان را و خدا بر هر چیزی گواه است ایا ندانستی که خدا میداند

مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ مَا يَكُوْنُ مِنْ نَجْوٰى ثَلٰثَةٍ اِلَّا

انرا که در اسمانها و انرا که در زمین است نباشد از راز گفتن هیچ سه کس مگر انکه

هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ اِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا اَدْنٰى مِنْ ذٰلِكَ

او چهارم ایشانست و نه هیچ پنج کس مگر انکه او ششم ایشانست و نه کمتر از ان

وَلَا اَكْثَرَ اِلَّا هُوَ مَعَهُمْ اَيْنَ مَا كَانُوْا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ

و نه بیشتر مگر انکه او با ایشانست هر جا باشند پس اگاه کند ایشان را بانچه کرده اند در روز قیامت بدرستیکه

اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ۞ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ نُهُوْا عَنِ النَّجْوٰى ثُمَّ

خدا بهر چیزی داناست ایا نمی بینی بسوی انانکه باز داشته شده اند از راز گفتن پس

يَعُوْدُوْنَ لِمَا نُهُوْا عَنْهُ وَيَتَنَاجَوْنَ بِالْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَ

باز گردیدن بانچه منع کرده شده اند از ان و راز می گفتند بچیزی که موجب گناه و دشمنی مومنان و

مَعْصِيَتِ الرَّسُوْلِ وَاِذَا جَآءُوْكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللّٰهُ

نافرمانی پیغمبر بود و چون ایند نزد تو ای محمد درود گویند ترا بانچه درود نکرده ترا بان خدا

وَيَقُوْلُوْنَ فِيْ اَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللّٰهُ بِمَا نَقُوْلُ حَسْبُهُمْ

و میگویند در میانه خود چرا عذاب نمیکند ما را خدا بانچه میگوییم بس است ایشان را

جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ۞ يَا اَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِذَا

دوزخ در ایند انرا پس بد جای بازگشتی است دوزخ ای انانکه گرویده اند هرگاه

تناجيتم فلا تتناجوا بالاثم والعدوان ومعصيت الرسول

راز گویید با یکدیگر پس راز مگویید با هم بچیزی که باعث گناه باشد و دشمنی مسلمانان و نافرمانی پیغمبر

وتناجوا بالبر والتقوى واتقوا الله الذي اليه تحشرون

و راز گویید با هم به نیکی و پرهیزگاری و بترسید از خدا که بسوی او برانگیخته میشوید

انما النجوى من الشيطان ليحزن الذين امنوا وليس بضارهم

جز این نیست که راز گفتن از جانب دیو رجیم تا اندوهگین کند آنانرا که گرویده و نیست او گزند رساننده ایشان را

شيئا الا باذن الله وعلى الله فليتوكل المؤمنون ❖ يا ايها

هیچ گزندی مگر بفرمان خدا و بر خدا پس باید اعتماد نمایند مومنان ای

الذين امنوا اذا قيل لكم تفسحوا في المجالس فافسحوا يفسح الله

آنانکه گرویده اند چون گفته شود مر شما را گشاده بنشینید در مجلسها پس گشاده بنشینید تا گشاده گرداند خدا

لكم واذا قيل انشزوا فانشزوا يرفع الله الذين امنوا منكم

کار شما و هرگاه گفته شود برخیزید پس برخیزید تا برافرازد خدا آنانرا که گرویده اند از شما

والذين اوتوا العلم درجات والله بما تعملون خبير ❖

و آنانرا که داده شده اند دانش را چندین درجه و خدا بآنچه میکنید آگاه است

يا ايها الذين امنوا اذا ناجيتم الرسول فقدموا بين يدي

ای آنانکه گرویده اند هرگاه خواهید راز گویید با پیغمبر پس فرا پیش دارید پیش از

نجويكم صدقة ذلك خير لكم واطهر فان لم تجدوا فان الله

راز گفتن خود صدقه را این بهتر است برای شما و پاکیزه تر است پس اگر نیابید چیزی که صدقه کنید پس هر آینه خدا

غفور رحيم ❖ ءاشفقتم ان تقدموا بين يدي نجويكم

آمرزنده مهربان است آیا ترسیدید که پیش دارید پیش از راز گفتن خود

صدقات فاذ لم تفعلوا وتاب الله عليكم فاقيموا الصلوة

صدقه‌ها پس چون نکردید و توبه پذیرفت خدا بر شما پس برپا دارید نماز را

واتوا الزكوة واطيعوا الله ورسوله والله خبير بما تعملون ❖

و بدهید زکوة را و فرمان برید خدا را و پیغمبر او را و خدا بآنچه میکنید آگاه است

الم تر الى الذين تولوا قوما غضب الله عليهم ما هم منكم ولا

آیا نمی‌نگری بسوی آنانکه دوست داشتند گروهی را که خشم گرفته خدا بر ایشان نه ایشان از شما و نه

منهم ويحلفون على الكذب وهم يعلمون ❖ اعد الله لهم عذابا

از ایشان و سوگند میخورند بدروغ در آنکه مسلمانند و ایشان میدانند مهیا کرده خدا برای ایشان عذاب

شَدِيدًا اِنَّهُمْ سَآءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ اِتَّخَذُوا اَيْمَانَهُمْ جُنَّةً

فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ۝ لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ

اَمْوَالُهُمْ وَلَا اَوْلَادُهُمْ مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا

خَالِدُونَ ۝ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ

وَيَحْسَبُونَ اَنَّهُمْ عَلٰى شَيْءٍ اَلَا اِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ ۝ اِسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ

الشَّيْطَانُ فَاَنْسٰيهُمْ ذِكْرَ اللّٰهِ اُولٰٓئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ اَلَا اِنَّ

حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝ اِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللّٰهَ وَ

رَسُولَهُ اُولٰٓئِكَ فِي الْاَذَلِّينَ ۝ كَتَبَ اللّٰهُ لَاَغْلِبَنَّ اَنَا وَرُسُلِي

اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ۝ لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ

يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا اٰبَآءَهُمْ اَوْ اَبْنَآءَهُمْ

اَوْ اِخْوَانَهُمْ اَوْ عَشِيرَتَهُمْ اُولٰٓئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْاِيمَانَ

وَاَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ

خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ اُولٰٓئِكَ حِزْبُ اللّٰهِ

اَلَا اِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

بپاکی یاد کرده خدا را آنکه در آسمانها و آنکه در زمین است و او است غالب راست کفتار در کار

هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ

او است آنکه آواره کرده آنانرا که کرویده اند از جهودان از خانهای ایشان و

لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ

در نخست جمع ایشان نمی پنداشتید شما که آواره شوند و می پنداشتند جهودان که باز دارندشان قلعهای ایشان

مِنَ اللّٰهِ فَأَتَاهُمُ اللّٰهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ

از غضب خدا پس آمد ایشانرا عذاب خدا از آنجا که نمی پنداشتند و فکند در دلهای ایشان ترس را

يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِي

خراب میکنند خانهای خود را بدستهای خود و دستهای مومنان پس عبرت کیرید ای خداوندان

الْأَبْصَارِ ۞ وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا

دیدها و اگر نه آن بودی که نوشته خدا بر ایشان جلای وطن را هر آینه عذاب کردی ایشانرا در دنیا

وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ۞ ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ

و مر ایشانراست در آخرت عذاب آتش دوزخ آن عذاب بسبب آنست که ایشان مخالفت کردند با خدا و پیغمبر او

وَمَنْ يُشَاقِّ اللّٰهَ فَإِنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۞ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لِينَةٍ

و هر که مخالفت کند با خدا پس بدرستی که خدا سخت عقوبت است آنچه بریدید از خرمابن

أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَىٰ أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللّٰهِ وَلِيُخْزِيَ الْفَاسِقِينَ

یا واگذاشتید آنرا ایستاده بر ساقهای او پس بفرمان خدا بود و تا خوار کند خدا نافرمانان را

وَمَا أَفَاءَ اللّٰهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ

و آنچه باز گردانید خدا بر پیغمبر خود از مال جهودان پس نتاختید برای طلب آن هیچ اسبی

وَلَا رِكَابٍ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللّٰهُ عَلَىٰ

و نه هیچ اشتران و لیکن خدا مسلط سازد پیغمبران خود را بر هر که خواهد و خدا بر

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۞ مَا أَفَاءَ اللّٰهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ

هر چیزی توانا است آنچه باز گردانید خدا بر پیغمبر خود از ساکنان شهرها

فَلِلّٰهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ

پس مر خدایراست و مر رسول اورا و مر خداوندان قرابت را و کودکان بی پدر و درویشان و رهگذران

السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْاَغْنِيَاۤءِ مِنْكُمْ وَمَا

بی چیز را تا نباشد آن غنیمت که دست بدست گیرند توانگران از شما و آنچه

اٰتٰيكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهٰيكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ

داده شما را پیغمبر پس بگیرید آنرا و آنچه باز دارد شما را از آن پس باز ایستید و بترسید از خدا بدرستی که

اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۞ لِلْفُقَرَاۤءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ اُخْرِجُوا

خدا سخت عقوبت است مر درویشان را که هجرت کنندگانند از خانمان خود آنانکه آواره کرده شدند

مِنْ دِيَارِهِمْ وَاَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا وَ

از خانهای خود و مالهای خود میجویند عطا از خدا و خوشنودی اورا و

يَنْصُرُونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ اُولٰۤئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ وَالَّذِينَ تَبَوَّؤُ

یاری میکنند دین خدا و پیغمبر اورا آن گروه ایشانند راستگویان و آنانکه جای ساختند

الدَّارَ وَالْاِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ اِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ

در مدینه و خالص کردند ایمان خود را پیشتر از ایشان دوست دارند هر کرا آوری گزینند از وطن خود بسوی ایشان و نمی یابند

فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا اُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلٰى اَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ

در سینهای خود حسدی از آنچه داده شده اند مهاجران و برگزینند مهاجران را بر نفسهای خود و اگر باشند

بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَاُولٰۤئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۞

بایشان نهایت احتیاج و هرکه نگاه داشته شود از بخل نفس خود را پس آن گروه ایشانند رستگاران

وَالَّذِينَ جَاۤؤُا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِاِخْوَانِنَا

و آنانکه آمدند از پس ایشان گویند خدای ما بیامرز ما را و مر برادران ما را

الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْاِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ اٰمَنُوا

که پیشی جستند بر ما با ایمان و پدید مکن در دلهای ما کینه مر آنانکه ایمان آوردند

رَبَّنَا اِنَّكَ رَؤُفٌ رَحِيمٌ ۞ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ

پروردگارا بدرستی که تو مهربان بخشنده ای آیا نگریستی بسوی آنانکه نفاق ورزیدند میگفتند

لِاِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ اُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ

با برادران خود که گرویده بودند از اهل جهودان هر اینه گر آواره کرده شوید از مدینه

مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ اَحَدًا اَبَدًا وَاِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللّٰهُ

هر اینه با شما و فرمان نبریم در مخاصمت شما هیچ کسرا هرگز و اگر کارزار کرده شوید هر اینه مدد کنیم البته شما را و خدا

يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۞ لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ

گواهی میدهد که ایشان هر اینه دروغ گویانند البته اگر آواره کرده شوند ایشان بیرون نروند ایشان از مدینه با ایشان هر اینه

قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُوَلُّنَّ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ

کارزار کرده شوند ایشان یاری نکنند ایشان مر ایشان را و هر اینه اگر یاری کنند ایشان را هر اینه بگردانند البته پشتها پس یاری داده نشوند

لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا

هر اینه شما سخت ترید بترس در دلهای ایشان از خدا این بسبب آنست که ایشان گروهی اند که

يَفْقَهُونَ ۞ لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرًى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ

نمی فهمند کارزار نمیکنند با شما حال آنکه شما مجتمع باشید مگر در قلعه‌های استوار کرده یا حصارها چند

وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ

یا از پس دیوارها جنگ ایشان میانه خودشان سخت است می پنداری ایشان را مجتمع و حال آنکه دلهای پراکنده

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ۞ كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

این بسبب آنست که ایشان گروهی اند که نمی فهمند مانند داستان آنانکه بودند پیش از ایشان در زمان

قَرِيبًا ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۞ كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ

نزدیک چشیدند عقوبت کار خود را و مر ایشان راست عذاب دردناک مانند داستان دیو رجیم

إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ

چون گفت آدمی را که کافر شو پس چون کافر شد گفت بدرستیکه من بیزارم از تو بدرستیکه من میترسم

اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ۞ فَكَانَ عَاقِبَتَهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدَيْنِ

از خدا که پروردگار جهانیان پس باشد انجام کار آن آدمی و شیطان آنکه هر دو در آتش اند جاوید

فِيهَا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ

در آن آتش و آن جزای ستمکاران است ای گروهی که ایمان آوردند بترسید از خدا

وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا

و باید که بنگرد هر نفسی آنرا که پیش فرستاد برای فردا و بترسید از خدا بدرستیکه خدا آگاه است بآنچه

تَعْمَلُونَ ۞ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ

میکنید و مباشید مانند آنانکه فراموش کردند خدا را پس فراموش گردانید ایشان را از خلاص نفسهای خود

أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۞ لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ

آن گروه ایشانند نافرمانبران نه اند یکسان یاران آتش و یاران

الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ ۞ لَوْ أَنْزَلْنَا هَٰذَا الْقُرْآنَ

بهشت یاران بهشت ایشانند رستگاران اگر فرو فرستیم این قرآن را

عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ

بر کوهی هر آینه تو او را ترسنده شکافته از ترس خدا و این

الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ۞ هُوَ اللَّهُ الَّذِي

داستانها میزنیم آنها برای مردمان تا شاید ایشان اندیشه کنند او خداست که

لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَٰنُ الرَّحِيمُ ۞ هُوَ اللَّهُ

نیست سزاوار پرستش جز او دانای نهان و آشکار او است بخشاینده مهربان او است خدا

الَّذِي لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ

که نیست معبودی سزاوار پرستش جز او پادشاه پاک از همه عیبها ... بخشنده امان نگهبان

الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۞ هُوَ اللَّهُ

غالب بر همه ... پاک است خدا از آنچه شریک میدانند او است خدا

الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي

آفریننده آفریدگار صورت بخشنده مر او راست نامهای نیک همه تسبیح میگوید او را آنچه در

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۞

آسمانها و زمین است و او است غالب کننده درست کردار

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۞

بنام خدای بخشاینده مهربان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ

ای آنکه ایمان آورده اند فرا مگیرید دشمن مرا و دشمن خود را دوستان که افکنید

إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُم مِّنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ

بسوی ایشان دوستی ... که ایشان کافر شده اند بآنچه آمده شما را از دین صواب بیرون میکنند پیغمبر را

وَإِيَّاكُمْ أَن تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِن كُنتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي

و شما را برای آنکه بگروید بخدا که پروردگار شماست اگر هستید که بیرون آمده اید ... در راه

سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا

راه من و برای طلب خشنودی من ... پنهان اظهار میکنید با ایشان دوستی را و من داناترم با آنچه

أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنتُمْ وَمَن يَفْعَلْهُ مِنكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

نهان کردید و آنچه آشکارا نمودید و هر که کند آن کار را از شما پس بحقیقت گم کرده راه راست را

إن يثقفوكم يكونوا لكم أعداء ويبسطوا إليكم أيديهم
اگر ظفر یابند بر شما باشند مر شمارا دشمنان و بگشایند بسوی شما دستهای خود را
وألسنتهم بالسوء وودوا لو تكفرون ۞ لن تنفعكم أرحامكم
و زبانهای خود را ببدی و دوست دارند اگر کافر شوید هرگز سود ندهد شما را خویشان شما
ولا أولادكم يوم القيامة يفصل بينكم والله بما تعملون
و نه فرزندان شما در روز قیامت حکم کند میان شما و خدا بآنچه میکنید
بصير ۞ قد كانت لكم أسوة حسنة في إبراهيم والذين معه
بیناست بتحقیق هست مر شمارا اقتدای نیکو در باب ابراهیم و آنکه بودند با او
إذ قالوا لقومهم إنا برآء منكم ومما تعبدون من دون الله
چون گفتند مر گروه خود را بدرستیکه ما بیزاریم از شما و از آنچه میپرستید بجز از خدا
كفرنا بكم وبدا بيننا وبينكم العداوة والبغضاء أبدا حتى
کافر شدیم بشما و ظاهر شد میان ما و میان شما دشمنی و کینه همیشه تا آنکه
تؤمنوا بالله وحده إلا قول إبراهيم لأبيه لأستغفرن لك
گروید بخدا بیگانگی مگر گفتار ابراهیم مر پدر خود را که هر آینه آمرزش خواهم از برای تو
وما أملك لك من الله من شيء ربنا عليك توكلنا و
و مالک نیستم برای تو از نزد خدا هیچ چیزرا پروردگارا بر تو اعتماد کردیم و
إليك أنبنا وإليك المصير ۞ ربنا لا تجعلنا فتنة للذين
بسوی تو بازگردیم و بسوی تو است بازگشت پروردگارا مگردان مارا بلا برای آنانکه
كفروا واغفر لنا ربنا إنك أنت العزيز الحكيم ۞ لقد كان
کافر شدند و بیامرز مارا پروردگارا بدرستیکه تویی غالب راستکار بتحقیق هست
لكم فيهم أسوة حسنة لمن كان يرجوا الله واليوم الآخر
مر شمارا در کار آل ابراهیم اقتدای نیکو مر هر که است که امید دارد ثواب خدا و روز قیامت
ومن يتول فإن الله هو الغني الحميد ۞ عسى الله أن يجعل
و هر که روی گرداند بدرستیکه خدا اوست بی نیاز ستوده شاید که خدا پدید کند
بينكم وبين الذين عاديتم منهم مودة والله قدير والله غفور
میان شما و میان آنانکه دشمنی نمودید از جمله کافران دوستی و خدا تواناست و خدا آمرزگار
رحيم ۞ لا ينهاكم الله عن الذين لم يقاتلوكم في الدين ولم
مهربان نهی نمی کند شمارا خدا از آنانکه کارزار نکردند با شما در دین و هرگز

يخرجوكم

يُخْرِجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ

و بیرون نکردند شمارا از خانهای شما از آن نیکی کنید با ایشان و بعدالت سلوک کنید با ایشان بدرستی که خدا دوست دارد

الْمُقْسِطِينَ إِنَّمَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ

عدالت پیشگانرا باز میدارد شمارا خدا از آنانکه کارزار کردند با شما در دین

وَأَخْرَجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَن تَوَلَّوْهُمْ

و بیرون کردن شمارا از خانهای شما و معاونت کردند کافرانرا بر بیرون کردن شما از آنکه دوست دارید

وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

و هر که دوست دارد ایشانرا پس آن گروه ایشانند ستمکاران ای آنانکه ایمان آورده اند

إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ

هرگاه بیایند شمارا از زنان مومنه حالت آنکه هجرت کرده باشند از خانهای خود پس امتحان کنید ایشانرا خدا داناتر است بایمان ایشان

فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ

پس اگر دانستید ایشانرا خداوندان ایمان پس بر مگردانید ایشانرا بسوی کافران نه آن زنان

حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَآتُوهُم مَّا أَنفَقُوا وَلَا جُنَاحَ

حلال اند مر آن کافرانرا و نه آن کافران حلال میشوند مر آن زنانرا و بدهید شوهران آن زنان آنچه صرف ایشان کرده اند و نیست گناهی

عَلَيْكُمْ أَن تَنكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ

بر شما در آنکه نکاح کنید ایشانرا هرگاه بدهید بایشان مهرهای ایشانرا و نگاه مدارید به نکاح

الْكَوَافِرِ وَاسْأَلُوا مَا أَنفَقْتُمْ وَلْيَسْأَلُوا مَا أَنفَقُوا ذَٰلِكُمْ حُكْمُ

زنان کافر و طلب کنید از کافران آنچه صرف زنان کرده اید و باید طلب کنند مردان کافر از شما آنچه صرف کرده اند این حکم

اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ وَإِن فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ

خداست حکم میکند میان شما و خدا داناست راست کردار و اگر فوت شود از شما چیزی از مهر زنان شما

إِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقَبْتُمْ فَآتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُم مِّثْلَ

که بسبب ارتداد رفته اند بسوی کافران پس غنیمت بدست شما اید از کافران پس بدهید بآن مسلمانان که رفته اند زنان ایشان بسوی کافران مانند

مَا أَنفَقُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنتُم بِهِ مُؤْمِنُونَ يَا أَيُّهَا

آنچه صرف آن زنان کرده اند و بترسید از خدا که شما باو گرویدگانید ای

النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَىٰ أَن لَّا يُشْرِكْنَ

پیغمبر چون بیایند ترا زنان با ایمان بیعت نمایند با تو بر آنکه شریک نیارند

بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا

بخدا هیچ چیزرا و نه دزدی کنند و نه زنا کنند و نه کشند فرزندان خودرا و

يأتين ببهتان يفترينه بين ايديهن وارجلهن ولا يعصينك

نیارند بهتانی را که بر میبافند میان دستهای خود و پاهای خود و نافرمانی نکنند ترا

في معروف فبايعهن واستغفر لهن الله ان الله غفور رحيم

در نیکها پس بیعت کن ایشان را و آمرزش خواه برای ایشان از خدا بدرستیکه خدا آمرزگار است مهربان

يا ايها الذين امنوا لا تتولوا قوما غضب الله عليهم قد

ای آنانکه ایمان آورده اند دوستی منمایید با گروهی که خشم گرفته خدا بر ایشان بحقیقت

يئسوا من الاخرة كما يئس الكفار من اصحاب القبور

که نومید شده اند از قیامت چنانکه مأیوس شده اند کافران از یاران قبرها

سورة الصف

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

سبح لله ما في السموات وما في الارض وهو العزيز الحكيم

تسبیح کرد مر خدا را آنکه در آسمانها و آنکه در زمین است و اوست غالب درست کردار

يا ايها الذين امنوا لم تقولون ما لا تفعلون كبر مقتا

ای آنانکه گرویده اند چرا میگویید کاری را که نمیکنید بزرگست دشمنی

عند الله ان تقولوا ما لا تفعلون ان الله يحب الذين

نزد خدا آنکه بگویید چیزی را که نمیکنید بدرستیکه خدا دوست دارد آنانرا

يقاتلون في سبيله صفا كانهم بنيان مرصوص و

که کارزار میکنند در راه خدا صف کشیده همانا ایشان بنائی اند استوار شده و

اذ قال موسى لقومه يا قوم لم تؤذونني وقد تعلمون اني

یاد کن چون گفت موسی مر گروه خود را ای قوم من چرا میرنجانید مرا و حال آنکه میدانید که من

رسول الله اليكم فلما زاغوا ازاغ الله قلوبهم والله لا

فرستاده خدایم بسوی شما پس آنگاه که میل کردند از حق زایل گردانید خدا دلهای ایشانرا و خدا نمی

يهدي القوم الفاسقين واذ قال عيسى ابن مريم يا

رساند بمطلب گروه نافرمانان را و یاد کن چون گفت عیسی پسر مریم ای

بني اسرائيل اني رسول الله اليكم مصدقا لما بين يدي

فرزندان او که آن یعقوب بدرستیکه من فرستاده خدایم بسوی شما باور دارنده آن کتابی که پیش از من آمده

[illegible] از حضرت ابا عبدالله جعفر علیه السلام منقول است که هر که سوره صف را در نماز واجب و سنت تلاوت کند حق تعالی او را در صف ملائکه و انبیا جای دهد

من التورية ومبشرا برسول يأتي من بعد اسمه احمد فلما جاءهم

که تورات است و مژده دهنده بفرستاده از نزد خدا که بیاید پس از من که نام او احمد است پس چون آورد ایشان

بالبينات قالوا هذا سحر مبين ۞ ومن اظلم ممن افترى على

معجزات را گفتند این جادویی هویدا و کیست ستمکارتر از آنکه بر بافد بر

الله الكذب وهو يدعى الى الاسلام والله لا يهدي القوم

خدا دروغ را و حال آنکه او خوانده میشود بسوی دین اسلام و خدا نمیرساند براه حق گروه

الظالمين ۞ يريدون ليطفئوا نور الله بافواههم والله متم

ستمکاران را میخواهند که فرو نشانند نور خدا بدهنهای خود و خدا تمام کننده

نوره ولو كره الكافرون ۞ هو الذي ارسل رسوله بالهدى

نور خود است و اگرچه ناخوش دارند کافران او است آنکه فرستاد رسول خود را براهنمائی

ودين الحق ليظهره على الدين كله ولو كره المشركون ۞

و دین درست تا غالب گرداند او را بر دینهای باطل همه و اگرچه ناخوش دارند مشرکان

يا ايها الذين امنوا هل ادلكم على تجارة تنجيكم من عذاب

ای آنانکه ایمان آورده‌اند آیا راه نمایم شما را ببازارگانی که برهاند شما را از عذاب

اليم ۞ تؤمنون بالله ورسوله وتجاهدون في سبيل الله

دردناک گروید بخدا و رسول او و کارزار کنید در راه خدا

باموالكم وانفسكم ذلكم خير لكم ان كنتم تعلمون ۞ يغفر

بمالهای خود و تنهای خود این بازرگانی بهتر است برای شما اگر هستید که بدانید تا بیامرزد

لكم ذنوبكم ويدخلكم جنات تجري من تحتها الانهار ومساكن

برای شما گناهان شما و درآورد شما را ببوستانهایی که میرود از زیر آنها جوها و جاهای

طيبة في جنات عدن ذلك الفوز العظيم ۞ واخرى

پاکیزه در بهشتهای باقامت این است فیروزی بزرگ و بازرگانی دیگر

تحبونها نصر من الله وفتح قريب وبشر المؤمنين ۞ يا ايها

که دوست دارید آنرا یاری است از نزد خدا و گشایش است نزدیک و مژده ده ای محمد مومنان را ای

الذين امنوا كونوا انصار الله كما قال عيسى ابن مريم للحواريين

آنانکه گرویده‌اند باشید یاوران دین خدا چنانکه گفت عیسی پسر مریم مر دوستان خالص خود

من انصاري الى الله قال الحواريون نحن انصار الله فامنت

کیانند یاوران من بسوی خدا گفتند دوستان او ماییم یاوران دین خدا پس گرویدند

طَّائِفَةٌ مِّن بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرَت طَّائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا

با او گروهی از فرزندان زادگان یعقوب و کافر شدند گروهی پس قوی گردیم آنان را که گرویدند

عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ

بر دشمنان ایشان پس گردیدند غلبه کنندگان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ

تسبیح میکند مر خدای آنکه در آسمانها و آنکه در زمین است آن پادشاهی پاک از هر عیبی

الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو

غالب راست گفتار او است آنکه فرستاد در ناخوانان مکه پیغمبری از جنس ایشان که میخواند

عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِن

بر ایشان آیتهای کتاب او را و پاک میکند ایشان را و می آموزد ایشان را قران و علم شریعت و بدرستی که

كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝ وَآخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا

بودند پیش از وی هر آینه در گمراهی هویدا و میخواند گروهی دیگر از ایشان چون نرسیدند

بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ

با ایشان و او است غالب راست گفتار این نبوت بفضل خدا است دهد آن را هر که خواهد

وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۝ مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَاةَ ثُمَّ لَمْ

و خدا خداوند عطا است بزرگ داستان جهودان که بار کرده شدند توریه را پس بر

يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا ۚ بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ

نداشتند آن را مانند داستان دراز گوش است که بردارد کتابها را بد داستان گروهی که

كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝ قُلْ يَا

دروغ شمرده اند آیتهای خدا و خدا نرساند براه راست گروهی ستمکاران بگو ای

أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِن زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِن دُونِ النَّاسِ

ای محمد ای آنانکه جهود شدند اگر گمان بردید که شما دوستانید مر خدا را بغیر از مردمان

فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ۝ وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ

پس آرزو کنید مرگ اگر هستید راستگویان و آرزو نکنند مرگ را هرگز بسبب آنکه پیش فرستاد

أَيْدِيهِمْ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ۝ قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ

دستهای ایشان و خدا داناست ستمکاران بگو بدرستیکه مرگی که میگریزید

مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ

ازان پس بدرستی که او رسنده است بشما پس بازگردانیده شوید بسوی دانای نهان و آشکار

فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ

پس خبر دهد شما را بانچه بودید که میکردید ای آنانکه گرویده اند چون ندا کرده شود

لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ

برای نماز از روز جمعه پس بشتابید بسوی یاد خدا و واگذارید خرید و فروخت

ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۞ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ

این بهترست برای شما اگر هستید که بدانید پس چون گذارده شود نماز

فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا

پس پراکنده شوید در روی زمین و بطلبید از بخشش خدا و یاد کنید خدا را بسیار

لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۞ وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انْفَضُّوا إِلَيْهَا

تا شاید شما رستگار گردید و چون دیدند بازرگانی یا بیهوده پراکنده شوند بسوی آن

وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِ وَاللَّهُ

و بازگذاشتند ترا ایستاده بنماز بگو آنچه نزد خداست بهترست از بیهوده و بازرگانی و خدا

خَيْرُ الرَّازِقِينَ ۞

بهترین روزی دهندگان

سورة المنافقون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ

چون آمدند ترا آن مردمان گفتند گواهی میدهیم که تو هراینه فرستاده خدائی و خدا

يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ ۞

میداند که تو هراینه فرستاده اوی و خدا گواهی میدهد بدرستیکه دورویان هراینه دروغگویانند

اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا

فرا گرفتند سوگندهای خود را سپری پس بازداشتند مردمان از راه خدا بدرستیکه ایشان بدست آنچه

كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ

هستند که میکنند این بسبب آنست که ایشان ایمان آوردند پس کافر شدند پس مهر نهاده شد بر دلهای ایشان

فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ۞ وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ

پس ایشان نمی فهمند و چون ببینی ایشان را خوش آید ترا طراوت بدنهای ایشان و اگر

يقولوا تسمع لقولهم كأنهم خشب مسندة يحسبون كل

سخنی میگویند گوش مینهادی به گفتار ایشان همانا ایشان چو چوبهایند که تکیه داده شده بر دیوار می پندارند هر

صيحة عليهم هم العدو فاحذرهم قاتلهم الله أنى يؤفكون ۞

صدا را که بر ایشان است ... ایشان دشمن اند بپرهیز از ایشان بکشد ایشان را خدا ... روگردان میشوند

وإذا قيل لهم تعالوا يستغفر لكم رسول الله لووا رءوسهم و

چون گفته شود مر ایشان را که بیائید تا آمرزش خواهد برای شما فرستاده خدا بجنبانند سرهای خود را و

رأيتهم يصدون وهم مستكبرون ۞ سواء عليهم أستغفرت

ببینی ایشان را که باز میدارند مردمان را از راه اسلام و ایشان گردن کشانند یکسانست بر ایشان خواه طلب آمرزش کنی

لهم أم لم تستغفر لهم لن يغفر الله لهم إن الله لا يهدي القوم

برای ایشان یا آمرزش نطلبی برای ایشان هرگز نیامرزد خدا ایشان را بدرستیکه خدا ره نمیرساند گروه

الفاسقين ۞ هم الذين يقولون لا تنفقوا على من عند رسول

نافرمانبران را ایشان آنانکه میگفتند نفقه مکنید بر کسانی که نزد پیغمبر

الله حتى ينفضوا ولله خزائن السموات والأرض ولكن المنافقين

خدااند تا آنکه از وی پراکنده شوند و خدا راست خزینهای آسمانها و زمین ولیکن دورویان

لا يفقهون ۞ يقولون لئن رجعنا إلى المدينة ليخرجن الأعز

نمی فهمند میگویند البته اگر برگردیم بسوی مدینه هرآینه بیرون کنند عزیزتر

منها الأذل ولله العزة ولرسوله وللمؤمنين ولكن المنافقين

ما از مدینه آنانکه ذلیل ترند و مر خدا راست عزت و مر پیغمبر او و مر مومنان را ولیکن دورویان

لا يعلمون ۞ يا أيها الذين آمنوا لا تلهكم أموالكم ولا أولادكم

نمیدانند ای گروهی آنانکه گرویده اند باید غافل نکند شما را مالهای شما و فرزندان شما

عن ذكر الله ومن يفعل ذلك فأولئك هم الخاسرون

از یاد خدا و هرکه کند این کار پس آن گروه ایشانند زیانکاران

وأنفقوا مما رزقناكم من قبل أن يأتي أحدكم الموت فيقول

و صرف کنید در راه از آنچه روزی کرده ایم شما را پیش از آنکه بیاید یکی از شما را مرگ پس گوید

رب لولا أخرتني إلى أجل قريب فأصدق وأكن من الصالحين

پروردگارا چرا مهلت ندادی مرا بسوی مرگ نزدیک پس صدقه دادمی و بودمی از شایستگان

ولن يؤخر الله نفسا إذا جاء أجلها والله خبير بما تعملون

و هرگز مهلت ندهد خدا تنی را چون بیاید وقت مرگش و خدا بیناست بآنچه میکنید

بسم الله الرحمن الرحيم ۞

بنام خدای بخشاینده مهربان

يسبح لله ما في السموات وما في الارض له الملك وله الحمد

به پاکی یاد میکند خدا را هر که در آسمانها و هر که در زمین است مراو راست پادشاهی و مراو راست ستایش

وهو على كل شيء قدير ۞ هو الذي خلقكم فمنكم كافر و

و او بر همه چیزی تواناست او است آنکه پدید کرد شما را پس بعضی از شما ناگروندهاست و

منكم مؤمن والله بما تعملون بصير ۞ خلق السموات و

بعضی از گرونده و خدا بآنچه میکنید بیناست پدید کرد آسمانها و

الارض بالحق وصوركم فاحسن صوركم واليه المصير ۞

زمین را براستی و نگاشت شما را پس نیکو کرد صورتهای شما را و بسوی اوست بازگشت

يعلم ما في السموات والارض ويعلم ما تسرون وما تعلنون

میداند آنچه در آسمانها و زمین است و میداند آنچه نهان میدارید و آنچه آشکار میکنید

والله عليم بذات الصدور ۞ الم ياتكم نبؤا الذين كفروا من

و خدا داناست بآنچه در سینههاست آیا نیامد شما را خبر آنانکه کافر شدند پیشتر

قبل فذاقوا وبال امرهم ولهم عذاب اليم ۞ ذلك بانه كانت

پس چشیدند عقوبت کار خود را و مر ایشانراست عذابی دردناک آن عذاب بسبب آن بود که میآمد

تاتيهم رسلهم بالبينات فقالوا ابشر يهدوننا فكفروا و

ایشانرا پیغمبران ایشان با معجزهای روشن پس میگفتند آیا آدمی راه نماید ما را پس کافر شدند و

تولوا واستغنى الله والله غني حميد ۞ زعم الذين كفروا ان

روی گردانیدند و بی نیاز است خدا و خدا بی نیاز ستوده گمان کردند آنانکه کافر شدند که

لن يبعثوا قل بلى وربي لتبعثن ثم لتنبؤن بما عملتم وذلك

برانگیخته نشوند بگو آری و بحق پروردگارم هر آینه برانگیخته شوید پس آگاه کرده شوید بآنچه کردید و این

على الله يسير ۞ فامنوا بالله ورسوله والنور الذي انزلنا

بر خدا آسانست پس بگروید بخدا و پیغمبر او و نوری که فرستادیم

والله بما تعملون خبير ۞ يوم يجمعكم ليوم الجمع ذلك

و خدا بآنچه میکنید آگاهست روزی که گرد آورد خدا شما را برای روز گرد آمدن آن

يوم التغابن ومن يؤمن بالله ويعمل صالحا يكفر عنه سيئاته

ويدخله جنات تجري من تحتها الانهار خالدين فيها ابدا

ذلك الفوز العظيم ۞ والذين كفروا وكذبوا باياتنا اولئك

اصحاب النار خالدين فيها وبئس المصير ۞ ما اصاب من

مصيبة الا باذن الله ومن يؤمن بالله يهد قلبه والله بكل

شيء عليم ۞ واطيعوا الله واطيعوا الرسول فان توليتم فانما

على رسولنا البلاغ المبين ۞ الله لا اله الا هو وعلى الله

فليتوكل المؤمنون ۞ يا ايها الذين امنوا ان من ازواجكم

واولادكم عدوا لكم فاحذروهم وان تعفوا وتصفحوا وتغفروا

فان الله غفور رحيم ۞ انما اموالكم واولادكم فتنة والله عنده

اجر عظيم ۞ فاتقوا الله ما استطعتم واسمعوا واطيعوا و

انفقوا خيرا لانفسكم ومن يوق شح نفسه فاولئك هم

المفلحون ۞ ان تقرضوا الله قرضا حسنا يضاعفه لكم و

يغفر لكم والله شكور حليم ۞ عالم الغيب والشهادة العزيز

حکیم

الحكيم

بسم الله الرحمن الرحيم

يا ايها النبي اذا طلقتم النساء فطلقوهن لعدتهن واحصوا

ای پیغمبر وامت او هرگاه طلاق دهید زنانرا پس طلاق گوئید ایشانرا در عده ایشان وشمارید

العدة واتقوا الله ربكم لا تخرجوهن من بيوتهن ولا يخرجن

طهر عده ایشانرا وبترسید ازخدا که پروردگار شما بیرون مکنید ان زنان طلاق یافته را ازخانهای ایشان ونباید بیرون روند

الا ان يأتين بفاحشة مبينة وتلك حدود الله ومن

از زنان مگر انکه بیایند بکار زشتی ظاهر کننده زشتی وان حکمهای خدایست وهرکه

يتعد حدود الله فقد ظلم نفسه لا تدري لعل الله يحدث

درگذرد از احکام خدا پس بتحقیق ستم کرد برخود نمیدانی شاید خدا پدید ارد

بعد ذلك امرا فاذا بلغن اجلهن فامسكوهن بمعروف

پس ازان طلاق کاریرا پس چون نزدیک رسند بنهایت عده خود پس نگاه دارید زنان برجوع از طلاق بروفق شرع

او فارقوهن بمعروف واشهدوا ذوي عدل منكم واقيموا

یا جدا شوید از ایشان به نیکی وگواه گیرید بر طلاق دو مرد عادل که از شما باشند وبرپا دارید

الشهادة لله ذلكم يوعظ به من كان يؤمن بالله واليوم الاخر

گواهی را برای رضای خدا این حکم پند داده میشود بان کسیکه باشد که بگرود بخدا وبروز قیامت

ومن يتق الله يجعل له مخرجا ويرزقه من حيث لا يحتسب

وهرکه بترسد از خدا پدید کند خدا برای او بیرون شدن از غمها وروزی دهد اورا از انجا که گمان نکند

ومن يتوكل على الله فهو حسبه ان الله بالغ امره قد جعل

وهرکه اعتماد نماید بر خدا پس خدا بس است اورا بدرستیکه خدا رساننده است فرمان خود را بتحقیق مقرر نمود

الله لكل شيء قدرا واللائي يئسن من المحيض من نسائكم

خدا برای هرچیزی اندازه وان زنان طلاق یافته که نومید شده اند از حیض از زنان شما

ان ارتبتم فعدتهن ثلثة اشهر واللائي لم يحضن واولات

اگر در شک باشید از حکم پس عده ایشان سه ماه است وان زنان هم که حیض ندیده اند وخداوند

الاحمال اجلهن ان يضعن حملهن ومن يتق الله يجعل له

فرزندان در شکمها نهایت عده ایشان انست که بر زمین نهند بار حمل خود را وهرکه بترسد ازخدا پدید کند برای

من امره يسرا ۞ ذلك امر الله انزله اليكم ومن يتق الله يكفر

از کار او آسانی آن فرمان خداست فرو فرستاده او را بسوی شما و هرکه بپرهیزد از خدا دور کند

عنه سيئاته ويعظم له اجرا ۞ اسكنوهن من حيث سكنتم

از او بدیهای او را و بزرگ کند برای او مزدی جای دهید زنان مطلقه را در عده آنجا که خود جای میگیرید

من وجدكم ولا تضاروهن لتضيقوا عليهن وان كن

بقدر وسع و طاقت شما و گزند مرسانید بزنان مطلقه در جا تا تنگ کنید کار را بر ایشان و اگر باشند آن زنان

اولات حمل فانفقوا عليهن حتى يضعن حملهن فان ارضعن

خداوندان بار حمل پس نفقه کنید [illegible] تا آنگاه که بر زمین نهند بار حمل خود را پس اگر شیر دهند [illegible]

لكم فاتوهن اجورهن واتمروا بينكم بمعروف وان تعاسرتم

برای شما پس بدهید ایشان را مزدهای ایشان و فرمان برید میان خود به نیکویی و اگر دشوار گیرید

فسترضع له اخرى ۞ لينفق ذو سعة من سعته ومن قدر

پس شیر دهد برای او زنی دیگر باید نفقه کند خداوند فراخی از بعد وسعت خود و کسی که تنگ کرده شد

عليه رزقه فلينفق مما اتيه الله لا يكلف الله نفسا الا

بر او روزی او پس باید که نفقه کند از آنچه داده او را خدا تکلیف نمیکند خدا هیچ کس را مگر

ما اتيها سيجعل الله بعد عسر يسرا ۞ وكاين من قرية عتت

باندازه آنچه داده او را زود باشد که پدید کند خدا پس از دشواری آسانی و بسا اهل شهر و دیهی که سر کشیدند

عن امر ربها ورسله فحاسبناها حسابا شديدا وعذبناها

از فرمان پروردگار خود و پیغمبران او پس حساب کردیم با ایشان حسابی سخت و عقوبت کردیم

عذابا نكرا ۞ فذاقت وبال امرها وكان عاقبة امرها

عقوبتی بسیار زشت پس چشیدند عقوبت کار خود را و بود انجام کار ایشان

خسرا ۞ اعد الله لهم عذابا شديدا فاتقوا الله يا اولي

زیان آماده کرده خدا برای ایشان عذابی سخت پس بپرهیزید از خدا ای خداوندان

الالباب ۞ الذين امنوا قد انزل الله اليكم ذكرا

خردها آنانکه گرویدند بحقیقت فرستاده خدا بسوی شما سبب پند

رسولا يتلوا عليكم ايات الله مبينات ليخرج الذين امنوا

پیغمبری را که میخواند بر شما آیتهای خدا که همه روشن‌اند تا بیرون کند آنان را که گرویدند

وعملوا الصالحات من الظلمات الى النور ومن يؤمن

و کردند کارهای شایسته از تاریکیهای ضلالت بسوی روشنی ایمان و هرکه بگرود

ما شاء الله

بِاللّٰهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

بخدا و بکند کار شایسته در آورد او را خدا ببوستانها که میرود از زیر آنها جویها

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللّٰهُ لَهُ رِزْقًا ◈ اللّٰهُ الَّذِي

جاویدان در آن بوستانها همیشه بحقیقت نیکو کرده خدا برای او روزی را خدا آنکه

خَلَقَ سَبْعَ سَمٰوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ

بیافرید هفت آسمان و از زمین مانند آنها فرود میآید فرمان خدا

بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللّٰهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللّٰهَ قَدْ أَحَاطَ

درمیان آنها تا بدانید که خدا بر هر چیزی تواناست و آنکه خدا بحقیقت فرا گرفت

بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا

بهر چیزی بدانش

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللّٰهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاتَ أَزْوَاجِكَ

ای پیغمبر چرا حرام میکنی آنرا که حلال کرده خدا برای تو میطلبی خوشنودی زنان خود را

وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ◈ قَدْ فَرَضَ اللّٰهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللّٰهُ

و خدا آمرزنده است مهربان بحقیقت مقرر کرده خدا برای شما حلال گردانیدن سوگندهای شما و خدا

مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ◈ وَإِذْ أَسَرَّ النَّبِيُّ إِلَىٰ بَعْضِ

یاور شماست و اوست دانای راست کردار و چون نهان گفت پیغمبر با بعضی از

أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَّأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللّٰهُ عَلَيْهِ عَرَّفَ

زنان خود یعنی حفصه حکایتی پس چون خبر داد ازان بدیگری و ظاهر کرد خدا بر وی آنرا شناسانید

بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَنْبَأَكَ هٰذَا

بعضی ازانچه افشا کرده و اعراض نمود از بعضی پس چون خبر داد پیغمبر زن را بآن گفت کی خبر داد ترا این

قَالَ نَبَّأَنِيَ الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ ◈ إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللّٰهِ فَقَدْ صَغَتْ

گفت پیغمبر خبر داد مرا دانای آگاه اگر توبه کنید بسوی خدا پس بحقیقت میل کرده از

قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللّٰهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ

دلهای شما و اگر معاونت هم نمایید بر ایذای پیغمبر پس بدرستیکه خدا او یاور پیغمبر است و جبرئیل

وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلٰئِكَةُ بَعْدَ ذٰلِكَ ظَهِيرٌ ◈ عَسَىٰ

و شایسته زمره مؤمنان و فرشتگان پس ازین پشتیبند در باره او شاید

رَبُّهُ اِنْ طَلَّقَكُنَّ اَنْ يُبْدِلَهُ اَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكُنَّ مُسْلِمَاتٍ

پروردگار او اگر طلاق گوید شما را ای زنان وی را که عوض دهد او را زنانی بهتر از شما همه اسلام تمام

مُؤْمِنَاتٍ قَانِتَاتٍ تَائِبَاتٍ عَابِدَاتٍ سَائِحَاتٍ ثَيِّبَاتٍ

با ایمان همه بخضوع وخشوع اهل توبه پرستندگان خدا روزه داران شوی دیدگان

وَاَبْكَارًا ۞ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا قُوا اَنْفُسَكُمْ وَاَهْلِيكُمْ نَارًا وَ

دوشیزگان ای آنکه گرویده اند نگاه دارید خود را و کسان خود را از آتشی

قُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلٰئِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ

که آتش افروز او آدمیانست و سنگ کارفرمایند بر آن آتش فرشتگان درشت خوی سنگدل نافرمانی نکنند

اللّٰهَ مَا اَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ۞ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا

خدا را در آنچه فرماید ایشان را و کنند آنچه فرموده شوند ای آنانکه کافر شده اند

لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ اِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۞ يَا اَيُّهَا

عذر مگوئید امروز سزا داده نشوید مگر آنچه بودید که میکردید ای

الَّذِينَ اٰمَنُوا تُوبُوا اِلَى اللّٰهِ تَوْبَةً نَصُوحًا عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ

آنکه گرویده اند باز گردید بسوی خدا بازگردیدنی خالص شاید پروردگار شما

يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا

دفع کند از شما بدیهای شما را و درآورد شما را ببوستانهائی که میرود از زیر آنها

الْاَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللّٰهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ

جویها روزی که خوار نگذارد خدا پیغمبر و آنانرا که گرویده اند با او روشنائی

يَسْعٰى بَيْنَ اَيْدِيهِمْ وَبِاَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا

روشنائی ایشان میرود پیش ایشان و از جانب راست ایشان گویند پروردگارا تمام گردان برای ما روشنی

وَاغْفِرْ لَنَا اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۞ يَا اَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ

و بیامرز ما را بدرستیکه بر هر چیزی توانائی ای پیغمبر جهاد کن

الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَاْوٰيهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ

با کافران و دورویان و درشتی کن بر ایشان و جایگاه ایشان دوزخ است و بدا

الْمَصِيرُ ۞ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَاَتَ نُوحٍ وَ

جای بازگشتی آن زده خدا داستانی برای آنانکه کافر شده اند زن نوح و

امْرَاَتَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ

زن لوط بودند در زیر فرمان دو بنده از بندگان ما شایسته

فخانتاهما فلم يغنيا عنهما من الله شيئا وقيل ادخلا النار

پس خیانت کردن آن دو زن با آن دو پیغمبر پس دفع نکردند آن دو پیغمبر از آن دو زن از خدا هیچ چیز و گفته شد آن دو زن را که درآیید آتش

مع الداخلين ❁ وضرب الله مثلا للذين امنوا امرات فرعون

با درآیندگان و زد خدا داستانی برای آنانکه گرویدند بخدا زن فرعون

اذ قالت رب ابن لي عندك بيتا في الجنة ونجني من

چون گفت آن زن پروردگارا بنا کن برای من نزد خود خانه در بهشت و رهان مرا از

فرعون وعمله ونجني من القوم الظالمين ❁ ومريم ابنت

فرعون و کردار بد او و رهان مرا از گروه ستمکاران و مریم دختر

عمران التي احصنت فرجها فنفخنا فيه من روحنا وصدقت

عمران را که نگاه داشت عورت خود را پس دمیدیم در آن از روح خودم و باور داشت

بكلمات ربها وكتبه وكانت من القانتين ❁

شرایع پروردگار خود و کتابهای او را و بود از زمره مطیعان

بسم الله الرحمن الرحيم ❁

بنام خدای بخشاینده مهربان

تبارك الذي بيده الملك وهو على كل شي قدير ❁ الذي

بزرگ و برتر است آنکه در دست اوست پادشاهی و او بر همه چیزی تواناست آنکه

خلق الموت والحيوة ليبلوكم ايكم احسن عملا وهو العزيز

پدید کرده مرگ را و زندگی را تا بیازماید شما را که نیکوتر است بکردار و اوست غالب

الغفور ❁ الذي خلق سبع سموات طباقا ما ترى في خلق

آمرزگار آنکه پدید کرد هفت آسمان را طبقه طبقه بر زبر یکدیگر نبینی در آفرینش

الرحمن من تفاوت فارجع البصر هل ترى من فطور

رحمن هیچ اختلاف پس مکرر گردان دیده خود را هیچ می‌بینی از شکافها

ثم ارجع البصر كرتين ينقلب اليك البصر خاسئا وهو

پس برگردان دیده خود را کرت بعد اخری باز گردد بسوی تو دیده تو خوار و حال آنکه

حسير ❁ ولقد زينا السماء الدنيا بمصابيح وجعلناها

مانده باشد از دیدن و بتحقیق آراستیم آسمان نزدیکتر را بچراغها و گردانیدیم آنرا

رجوما للشياطين واعتدنا لهم عذاب السعير ۞ وللذين كفروا

راننده مر دیوان را و اماده کردیم برای ایشان عذاب آتش افروخته و برای آنانکه کافر شدند

بربهم عذاب جهنم وبئس المصير ۞ اذا القوا فيها سمعوا لها

به پروردگار خود عذاب دوزخ است و بد جای بازگشتی است آن چون افکنده شوند در آن آتش بشنوند از آن

شهيقا وهي تفور ۞ تكاد تميز من الغيظ كلما القي فيها

آوازها ناخوش و آن میجوشد نزدیک است پاره شود از نهایت خشم هر گاه افکنده شود در آن

فوج سألهم خزنتها الم يأتكم نذير ۞ قالوا بلى قد جاءنا

گروهی پرسند ایشان را نگهبانان آن که آیا نیامد شما را بیم کننده گویند آری به حقیقت آمد ما را

نذير فكذبنا وقلنا ما نزل الله من شيء ان انتم الا في ضلال

بیم کننده پس دروغ داشتیم او را و گفتیم فرو نفرستاده خدا هیچ چیز نه اید شما مگر در ضلالت

كبير ۞ وقالوا لو كنا نسمع او نعقل ما كنا في اصحاب السعير

بزرگ و گویند اگر بودیم ما که میشنیدیم یا خرد کار میبستیم نبودیم امروز در یاران آتش افروخته

فاعترفوا بذنبهم فسحقا لاصحاب السعير ۞ ان الذين يخشون

پس اقرار کنند به گناه خود پس دوری از رحمت باد مر یاران آتش را بدرستی که آنانکه میترسند

ربهم بالغيب لهم مغفرة واجر كبير ۞ واسروا قولكم

از پروردگار خود ... پنهانی مر ایشان راست آمرزش و مزدی بزرگ و نهان کنید گفتار خود را

او اجهروا به انه عليم بذات الصدور ۞ الا يعلم من خلق

یا آشکار کنید آن را بدرستی که او داناست بانچه در سینه‌هاست آیا نداند آنکه بیافریده

وهو اللطيف الخبير ۞ هو الذي جعل لكم الارض ذلولا

و او ... داناست آگاه او آنکه گردانید برای شما زمین را رام

فامشوا في مناكبها وكلوا من رزقه واليه النشور ۞

پس راه روید در اطراف آن و بخورید از روزی او و بسوی اوست حشر خلایق

ءامنتم من في السماء ان يخسف بكم الارض فاذا هي تمور

آیا ایمنید از آنکه در آسمان است از آنکه فروبرده شما را در زمین پس آنگاه آن زمین مضطرب شود

ام امنتم من في السماء ان يرسل عليكم حاصبا فستعلمون

یا ایمنید از آنکه در آسمانست از آنکه فرستد بر شما سنگی پس زود باشد که بدانید

كيف نذير ۞ ولقد كذب الذين من قبلهم فكيف كان

که چگونه است بیم من و به تحقیق تکذیب کردند آنانکه بودند پیش از ایشان پس چگونه باشد

نكير

نكير ۞ اولم يروا الى الطير فوقهم صافات ويقبضن ما

عقوبت من ایشانرا وا بانگر نستند بسوی مرغان بر زبر ایشان بالها گشادگان ودر بهم آورندگان انها

يمسكهن الا الرحمن انه بكل شيء بصير ۞ امن هذا الذي

نگاه میدارد ایشانرا مگر خدای بخشاینده بدرستیکه او بهر چیزی بیناست یا کیست آنکه او لشکر

هو جند لكم ينصركم من دون الرحمن ان الكافرون الا في

وانصار شماست که مدد کند شما بغیر از خدای بخشاینده نه اند کافران مگر در

غرور ۞ امن هذا الذي يرزقكم ان امسك رزقه بل لجوا

فریبی عظیم یا کیست آنکه روزی میدهد شما اگر نگاهدارد از شما روزی خود را نه که در افتاده

في عتو ونفور ۞ افمن يمشي مكبا على وجهه اهدى امن يمشي

در غلو و رمیدن از حق ایا پس آنکه براه میرود افتنده بر روی خود راه یافته ترست یا آنکه براه رود

سويا على صراط مستقيم ۞ قل هو الذي انشاكم وجعل لكم

ایستاده برای بر راه راست بگو اوست آنکه آفرید شما را و پدید کرد برای شما

السمع والابصار والافئدة قليلا ما تشكرون ۞ قل هو

گوشها و دیدها و دلها بسیار اندک سپاس میگذارید بگو اوست

الذي ذراكم في الارض واليه تحشرون ۞ ويقولون

آنکه پراکنده کرد شما را در زمین و بسوی او گرد آورده شوید و میگویند

متى هذا الوعد ان كنتم صادقين ۞ قل انما العلم عند

چه وقت خواهد آمد این وعده اگر هستید راستگویان بگو جز این نیست دانستن وقت آن نزد

الله وانما انا نذير مبين ۞ فلما راوه زلفة سيئت وجوه

خدا و نیستم مگر بیم نماینده هویدا پس چون ببینند العذاب را نزدیک زشت کرده شود رویهای

الذين كفروا وقيل هذا الذي كنتم به تدعون ۞ قل

آنانکه گرویده اند و گفته شود این است آنکه بودید او را از استعجال میخواستید بگو

ارايتم ان اهلكني الله ومن معي او رحمنا فمن يجير

خبر دهید مرا اگر هلاک کند مرا خدا و آنرا که با من است یا بخشاید مرا پس کیست آنکه پناه دهد

الكافرين من عذاب اليم ۞ قل هو الرحمن امنا به وعليه

کافران را از عذاب دردناک بگو اوست بخشاینده گرویدیم باو و بر او

توكلنا فستعلمون من هو في ضلال مبين ۞ قل ارايتم

اعتماد کردیم پس زود باشد که بدانید که کیست آنکه او در ضلالت است هویدا بگو خبر دهید

إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ ◆

اگر گردد آب شما فرو شده در زمین پس کیست که بیارد برای شما آب روشن

سورة القلم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ◆

بنام خدای بخشاینده مهربان

نٓ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ◆ مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ◆

بحق دوات و قلم و بحق آنچه می نویسند فرشتگان که نیستی تو بحق انعام پروردگار تو دیوانه

وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ◆ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ◆ فَسَتُبْصِرُ

و بدرستی که تراست هر آینه مزدی بی منت نهاده شده و بدرستی که تو هر آینه بر خوی پسندیده بزرگ پس زود ببینی

وَيُبْصِرُونَ ◆ بِأَيِّكُمُ الْمَفْتُونُ ◆ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ

و ببینند کافران که کدام از شما راست جنون بدرستی که پروردگار تو او داناتر است بکسی که گم شده

عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ◆ فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ ◆

از راه او و او داناتر است براه یافتگان پس فرمان مبر تکذیب کنندگان را

وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ ◆ وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَهِينٍ ◆

دوست میدارند اگر نرمی کنی تا نرمی کنند با تو و فرمان مبر هر سوگند خورنده را که خوار است

هَمَّازٍ مَشَّاءٍ بِنَمِيمٍ ◆ مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ◆ عُتُلٍّ بَعْدَ ذَٰلِكَ

عیب جوی رونده در میان مردم بسخن چینی بازدارنده از خیر ستمکار گناهکار سنگدل بعد از آن

زَنِيمٍ ◆ أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ◆ إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ

حرام زاده برای آنکه باشد خداوند مال بسیار و فرزندان هرگاه خوانده شود بر او آیتهای کتاب ما گوید

أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ◆ سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرْطُومِ ◆ إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا

این افسانهای پیشینیان است زود باشد که داغ نهیم او را بر بینی بدرستی که ما آزمودیم اهل مکه را چنانکه

بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ◆ وَلَا

آزمودیم بقحط یاران بوستان را چون سوگند خوردند که البته بچینند میوه آنرا بامداد کنندگان و نگفتند

يَسْتَثْنُونَ ◆ فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِنْ رَبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ◆

انشاء الله پس گردید بران بوستانها بلائی گردنده از نزد پروردگار تو و ایشان بودند خفتگان

فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ◆ فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ ◆ أَنِ اغْدُوا عَلَىٰ

پس گشت آن بوستان مانند [illegible] پس آواز دادند یکدیگر را بامداد کنندگان که بامداد برید بر [illegible]

حرثكم ان كنتم صارمين ۞ فانطلقوا وهم يتخافتون ۞ ان لا

کشت خود اگر هستید چینندگان میوه‌ها پس روان شدند و ایشان پنهان با یکدیگر میگفتند که باید

يدخلنها اليوم عليكم مسكين ۞ وغدوا على حرد قادرين

در نیاید در بوستان را امروز بر شما فقیری و گاه رفتند بر منع بیچارگان توانایان

فلما راوها قالوا انا لضالون ۞ بل نحن محرومون ۞ قال

پس چون دیدند آن بوستان را گفتند بدرستی که ما راه گم کرده‌ایم نه که ما بی بهره شده‌ایم گفت

اوسطهم الم اقل لكم لولا تسبحون ۞ قالوا سبحان ربنا انا

عادل‌ترین و بهترین ایشان آیا نگفتم مر شما را که چرا پاکی نمی‌ستایید خدا را گفتند پاکی پروردگار ما

كنا ظالمين ۞ فاقبل بعضهم على بعض يتلاومون ۞ قالوا يا

بودیم ستمکاران پس رو کردند بعضی از ایشان بر بعضی ملامت یکدیگر میکردند گفتند ای

ويلنا انا كنا طاغين ۞ عسى ربنا ان يبدلنا خيرا منها

وای بر ما بدرستی که بودیم از حد درگذرندگان شاید که پروردگار ما عوض دهد ما را بهتر از این

انا الى ربنا راغبون ۞ كذلك العذاب ولعذاب الاخرة

بدرستی که ما بسوی پروردگار خود رغبت کنندگانیم همچنین است عذاب دنیا و هر آینه عذاب قیامت

اكبر لو كانوا يعلمون ۞ ان للمتقين عند ربهم جنات

بزرگتر است اگر باشند که بدانند بدرستی که پرهیزگاران راست نزد پروردگار ایشان بوستانهای

النعيم ۞ افنجعل المسلمين كالمجرمين ۞ ما لكم كيف

با ناز و نعمت آیا پس بگردانیم مسلمانان را مانند گناهکاران چیست مر شما را چگونه

تحكمون ۞ ام لكم كتاب فيه تدرسون ۞ ان لكم فيه

حکم میکنید یا مر شما راست کتابی که در آن میخوانید بدرستی که شما راست در آن

لما تخيرون ۞ ام لكم ايمان علينا بالغة الى يوم القيمة ان

آنچه برمی‌گزینید یا مر شما راست سوگندها بر ما رسنده تا روز قیامت بدرستی که

لكم لما تحكمون ۞ سلهم ايهم بذلك زعيم ۞ ام لهم شركاء

مر شما راست آنچه حکم میکنید بپرس ایشان را کدام ایشان بدین حکم در کفیلند یا مر ایشان راست شریکان

فليأتوا بشركائهم ان كانوا صادقين ۞ يوم يكشف عن

پس باید بیاورند شریکان خود را اگر هستند راستگویان روزی که جامه بر بالا کرده شود از

ساق ويدعون الى السجود فلا يستطيعون ۞ خاشعة

ساق پای و خوانده شوند بسجده الهی پس نتوانند سجود نمود حال آنکه فروخواباند

أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَالِمُونَ

دیده های ایشان و اگرفته ایشان را خواری و بحقیقت بودند در دنیا که خوانده میشوند بسجده تا خدا و بودند ایشان تندرست

فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبُ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ

پس بگذار مرا و با انکه تکذیب میکردند در دنیا این قران را بحقیقت بکشیم ایشان را اندک اندک درجه از جای که

لَا يَعْلَمُونَ ◈ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ◈ أَمْ تَسْأَلُهُمْ

که ندانند مهلت دهیم مر ایشان را بدرستی که عقوبت من محکم است یا نه که میخواهی از ایشان

أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ◈ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ

مزدی پس ایشان از غرامت مزد گران بارند کامند یا نه که نزد ایشان است علم نهانی پس ایشان مینویسند

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَى وَهُوَ مَكْظُومٌ

پس صبر کن برای حکم پروردگار تو و مباش مانند یار ماهی چون ندا کرد خدا را و او مغموم بود

لَوْلَا أَنْ تَدَارَكَهُ نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّهِ لَنُبِذَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ◈

اگر نه ان بود که دریافت او را نعمتی از پروردگار او هر اینه افکنده شدی بصحرای بی گیاهی و او نکوهیده بودی

فَاجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ◈ وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا

پس برگزید اورا پروردگار او پس گردانید او را از شایستگان و بدرستی که نزدیک است کا نانکه کافر شدند

لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ

بلغزانند ترا بدیدهای خود چو شنیدند قران را و میگویند بدرستی که محمد دیوانه است

وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ◈

و نیست او مگر پند مر جهانیان را

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ◈

بنام خدای بخشاینده مهربان

الْحَاقَّةُ ◈ مَا الْحَاقَّةُ ◈ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ ◈ كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ

بِالْقَارِعَةِ ◈ فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ◈ وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا

بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ◈ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَانِيَةَ أَيَّامٍ

حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى ◈ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ ◈

پیاپی پس میدیدی اگروه را دران روزها سخت افتادگان که گوییا ایشان بنهای درخت خرمایند افتاده

فهل ترى لهم من باقية ۞ وجاء فرعون ومن قبله والمؤتفكات

بالخاطئة ۞ فعصوا رسول ربهم فأخذهم أخذة رابية ۞ إنا لما

طغى الماء حملناكم في الجارية ۞ لنجعلها لكم تذكرة وتعيها

أذن واعية ۞ فإذا نفخ في الصور نفخة واحدة ۞ وحملت

الأرض والجبال فدكتا دكة واحدة ۞ فيومئذ وقعت

الواقعة ۞ وانشقت السماء فهي يومئذ واهية ۞ والملك

على أرجائها ويحمل عرش ربك فوقهم يومئذ ثمانية ۞

يومئذ تعرضون لا تخفى منكم خافية ۞ فأما من أوتي

كتابه بيمينه فيقول هاؤم اقرءوا كتابيه ۞ إني ظننت

أني ملاق حسابيه ۞ فهو في عيشة راضية ۞ في جنة

عالية ۞ قطوفها دانية ۞ كلوا واشربوا هنيئا بما

أسلفتم في الأيام الخالية ۞ وأما من أوتي كتابه بشماله

فيقول يا ليتني لم أوت كتابيه ۞ ولم أدر ما حسابيه

يا ليتها كانت القاضية ۞ ما أغنى عني ماليه ۞ هلك

عني سلطانيه ۞ خذوه فغلوه ۞ ثم الجحيم صلوه ۞ ثم في سلسلة

ذرعها سبعون ذراعا فاسلكوه ۞ انه كان لا يؤمن بالله العظيم

ولا يحض على طعام المسكين ۞ فليس له اليوم ههنا حميم ۞

ولا طعام الا من غسلين ۞ لا يأكله الا الخاطئون ۞

فلا اقسم بما تبصرون ۞ وما لا تبصرون ۞ انه لقول رسول

كريم ۞ وما هو بقول شاعر قليلا ما تؤمنون ۞ ولا بقول

كاهن قليلا ما تذكرون ۞ تنزيل من رب العالمين ۞

ولو تقول علينا بعض الاقاويل ۞ لاخذنا منه باليمين ۞

ثم لقطعنا منه الوتين ۞ فما منكم من احد عنه حاجزين ۞

وانه لتذكرة للمتقين ۞ وانا لنعلم ان منكم مكذبين ۞

وانه لحسرة على الكافرين ۞ وانه لحق اليقين ۞ فسبح باسم

ربك العظيم

سورة المعارج

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

سأل سائل بعذاب واقع ۞ للكافرين ليس له دافع ۞

من الله ذي المعارج ۞ تعرج الملئكة والروح اليه في يوم

از خداوند درجات عروج فرشتگان عروج میکنند فرشتگان و روح بسوی او در روزی

كان مقداره خمسين الف سنة ۞ فاصبر صبرا جميلا ۞

که باشد اندازه او پنجاه هزار سال پس صبر کن ای محمد صبری نیکو

انهم يرونه بعيدا ۞ ونريه قريبا ۞ يوم تكون السماء كالمهل

بدرستیکه ایشان میبینند آن روز را دور و میبینیم ما او را نزدیک روزی که گردد آسمان چون مس گداخته

وتكون الجبال كالعهن ۞ ولا يسئل حميم حميما ۞ يبصرونهم

و باشند کوهها مانند پشم زده شده و نپرسد هیچ خویش از حال خویشی نموده شوند ایشان

يود المجرم لو يفتدي من عذاب يومئذ ببنيه ۞ وصاحبته

آرزو کند گناهکار که کاشکی بهای تن خود دهد از عذاب آن روز پسران خود را و زن خود را

واخيه ۞ وفصيلته التي تؤويه ۞ ومن في الارض جميعا

و برادر خود را و قبیله خود را که جای دادندی او را و هر که در زمین است همه

ثم ينجيه ۞ كلا انها لظى ۞ نزاعة للشوى ۞ تدعوا من ادبر

پس برهاند از عذاب او را از دوزخ چنان است بدرستیکه آتش کشنده است برکننده پوست سرها میخواند هر که پشت کرد

وتولى ۞ وجمع فاوعى ۞ ان الانسان خلق هلوعا ۞ اذا

از حق و روی گردانید از ایمان و گرد آورد مال پس در ظرف نهاده بدرستیکه انسان آفریده شده حریص ناشکیبا چون

مسه الشر جزوعا ۞ واذا مسه الخير منوعا ۞ الا المصلين

رسد او را بدی جزع ناک و چون رسد او را نیکی منع کننده مگر نمازگزاران

الذين هم على صلاتهم دائمون ۞ والذين في اموالهم حق

که ایشان بر نماز خود مواظبت نمایند و آنانکه در مالهای ایشان حق

معلوم ۞ للسائل والمحروم ۞ والذين يصدقون بيوم

معین است مر خواهنده و بی روزی را و آنانکه ایشان باور میدارند روز

الدين ۞ والذين هم من عذاب ربهم مشفقون ۞ ان

جزا را و آنانکه ایشان از عذاب پروردگار خود ترسانند بدرستیکه

عذاب ربهم غير مامون ۞ والذين هم لفروجهم حافظون

عذاب پروردگار ایشان ناچار است نه ایمن بود و آنانکه ایشان مر عورتهای خود را نگهبانانند

الا على ازواجهم او ما ملكت ايمانهم فانهم غير ملومين

مگر بر زنان خود یا کنیزانی که مالک ایشانست دستهای ایشان پس بدرستیکه ایشان نیستند ملامت کرده شدگان

فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ◈ وَالَّذِينَ هُمْ

پس هرکه جوید چیزی جز آن پس آن گروه ایشان از حد درگذرندگان اند و آنانکه ایشان

لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ◈ وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَاتِهِمْ قَائِمُونَ

مر امانتهای خود را و عهد خود را رعایت کنندگانند و آنانکه ایشان بگواهیهای خود ایستادگانند

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ◈ أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ

و آنانکه ایشان بر نماز خود در رعایت شرایط مینمایند آن گروه در بهشتها

مُكْرَمُونَ ◈ فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ ◈ عَنِ الْيَمِينِ

گرامی داشته شدگانند پس چیست مر آنان را که کافر شدند که بجانب تو شتابانند از جانب راست

وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ◈ أَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ

و از طرف چپ گروه گروه آیا امید میدارد هر مردی از ایشان که در آورده شود به بهشت

نَعِيمٍ ◈ كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ◈ فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ

با ناز و نعمت حاشا که چنین باشد بدرستی که ما بیافریدیم ایشان را از آنچه میدانند پس سوگند میخورم به پروردگار مشرقها

وَالْمَغَارِبِ إِنَّا لَقَادِرُونَ ◈ عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ وَمَا

و مغربها بدرستی که ما هر آینه توانا باشیم بر آنکه بدل آوریم بهتر از ایشان را و نباشیم

نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ◈ فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ

ما مغلوبان و بی قدرتان پس بگذار ایشان را تا فرو روند در ضلالت و بازی تا آنگاه که برخورند بر روز خود از روزی

الَّذِي يُوعَدُونَ ◈ يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا

که وعده داده میشود روزی که بیرون آیند از قبرها شتابان

كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ يُوفِضُونَ ◈ خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ

همانا ایشان بسوی نشان می شتابند حال آنکه ذلیل است دیدهای ایشان فرو گیرد ایشان را

ذِلَّةٌ ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ◈

خواری این است آن روزی که بودند که وعده داده میشدند

سورة نوح

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ

بدرستی که ما فرستادیم نوح را بسوی قوم او که بیم نما گروه خود را پیش از آنکه بیاید ایشان را

۸۱۲

عذاب اليم ۞ قال يا قوم اني لكم نذير مبين ۞ ان اعبدوا

عذابی دردناک ۞ گفت نوح ای گروه من بدرستی که من مر شما را بیم کننده ام هویدا ۞ که بپرستید

الله واتقوه واطيعون ۞ يغفر لكم من ذنوبكم ويؤخركم الى

خدا را و بترسید از او و فرمان برید مرا ۞ تا بیامرزد خدای شما از گناهان شما و باز پس اندازد عمر شما را

اجل مسمى ان اجل الله اذا جاء لا يؤخر لو كنتم تعلمون

تا مدتی معین ۞ بدرستی که مدت مقرر از نزد خدا چون بیاید تاخیر کرده نشود اگر هستید که بدانید

قال رب اني دعوت قومي ليلا ونهارا ۞ فلم يزدهم دعاءي

گفت پروردگارا بدرستی که من خواندم ایشان را بدین گرویدن در شب و روز ۞ پس نیفزود ایشان را خواندن من

الا فرارا ۞ واني كلما دعوتهم لتغفر لهم جعلوا اصابعهم

مگر گریز ۞ و بدرستی که من هرگاه خواندم ایشان را تا بیامرزی مر ایشان را گردانیدند انگشتان خود را

في اذانهم واستغشوا ثيابهم واصروا واستكبروا استكبارا

در گوشهای خود و بسر در کشیدند جامهای خود را و مداومت نمایند بر عصیان و گردن کشی کردن عجب

ثم اني دعوتهم جهارا ۞ ثم اني اعلنت لهم واسررت لهم

پس بدرستی که خواندم ایشان را آشکارا ۞ پس بدرستی که من ظاهر گردانیدم دعوت ایشان را و نهان کردم برای ایشان

اسرارا ۞ فقلت استغفروا ربكم انه كان غفارا ۞ يرسل

نهان کردنی ۞ پس گفتم آمرزش خواهید از پروردگار خود بدرستی که او است آمرزگار ۞ تا فرستد

السماء عليكم مدرارا ۞ ويمددكم باموال وبنين ويجعل

ابر را بر شما بارنده ۞ و مدد دهد شما را با مالها و پسران ۞ و پدید کند

لكم جنات ويجعل لكم انهارا ۞ ما لكم لا ترجون لله وقارا

برای شما بوستانها و پدید کند برای شما جویها ۞ چیست مر شما را که امید ندارید برای خدای عظمت

وقد خلقكم اطوارا ۞ الم تروا كيف خلق الله سبع سماوات

و بحقیقت پدید کرد شما را بگونهای مختلف ۞ آیا ندیدید چگونه پدید کرد خدا هفت آسمان را

طباقا ۞ وجعل القمر فيهن نورا وجعل الشمس سراجا ۞

بلند طبقه بر زبر یکدیگر ۞ و گردانید ماه را در میان آنها روشنی ۞ و گردانید آفتاب را چراغی

والله انبتكم من الارض نباتا ۞ ثم يعيدكم فيها ويخرجكم

و خدا رویانید شما را از زمین رویانیدنی ۞ پس باز گرداند شما را در زمین و بیرون آورد شما را

اخراجا ۞ والله جعل لكم الارض بساطا ۞ لتسلكوا منها

بیرون آوردنی ۞ و خدا گردانید برای شما زمین را گسترده ۞ تا بسپرید از آن زمین

سبلا فجاجا ۞ قال نوح رب انهم عصوني واتبعوا من لم

راههای فراخ را ۞ گفت نوح پروردگارا بدرستی که ایشان نافرمانی من کردند و پیروی کردند آنرا که

يزده ماله وولده الا خسارا ۞ ومكروا مكرا كبارا ۞

نیفزود او را مال او و فرزند او مگر زیان را ۞ و مکر کردند مکر بغایت بزرگ

وقالوا لا تذرن آلهتكم ولا تذرن ودا ولا سواعا ۞ ولا يغوث

و گفتند باید که وا مگذارید البته خدایان خود را و وا مگذارید ود را و نه سواع را و نه یغوث

ويعوق ونسرا ۞ وقد اضلوا كثيرا ۞ ولا تزد الظالمين

و نه یعوق را و نسر را ۞ و بتحقیق گمراه کردند بسیاری را ۞ و میفزای ستمکاران را

الا ضلالا ۞ مما خطيئاتهم اغرقوا فادخلوا نارا فلم

مگر گمراهی ۞ از بهر گناهان خود غرق کرده شدند پس در آورده شدند در آتش پس

يجدوا لهم من دون الله انصارا ۞ وقال نوح رب لا تذر

نیافتند برای خود بغیر از خدا هیچ یاری دهندگان ۞ و گفت نوح پروردگارا وا مگذار

على الارض من الكافرين ديارا ۞ انك ان تذرهم يضلوا

بر روی زمین از کافران احدی را ۞ بدرستی که تو اگر وا گذاری ایشان را گمراه کنند

عبادك ولا يلدوا الا فاجرا كفارا ۞ رب اغفر لي و

بندگان ترا و نزایند مگر بدکار بسیار ناسپاس را ۞ پروردگارا بیامرز مرا

لوالدي ولمن دخل بيتي مؤمنا وللمؤمنين والمؤمنات

و پدر و مادر مرا و مر آنرا که در آمد بخانه من با ایمان و مردان با ایمان و زنان با ایمان

ولا تزد الظالمين الا تبارا ۞

و میفزا ستمکاران را مگر هلاکت را

سورة الجن ... ثمان وعشرون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

قل اوحي الي انه استمع نفر من الجن فقالوا انا سمعنا قرآنا

بگو ای محمد وحی فرستاده شد بسوی من که بشنیدند قرآن را گروهی از پریان پس گفتند بدرستی که ما شنیدیم قرآنی را

عجبا ۞ يهدي الى الرشد فآمنا به ولن نشرك بربنا

شگفت را ۞ مینماید بسوی صواب پس باور کردیم آنرا و هرگز شرک نورزیم به پروردگار

احد

احدا ۞ وانه تعالى جد ربنا ما اتخذ صاحبة ولا ولدا

هیچکس را وانکه برترست ذات عظمت پروردگار ما فرا گرفته هیچ زنی و نه هیچ فرزندی

وانه كان يقول سفيهنا على الله شططا ۞ وانا ظننا ان لن تقول

وانکه هست که میگویند بیخردان ما بر خدا دروغ وانکه گمان کردیم که هرگز دروغ نگویند

الانس والجن على الله كذبا ۞ وانه كان رجال من الانس

ادمیان و پریان بر خدا هیچ دروغی وانکه بودند مردانی از ادمیان

يعوذون برجال من الجن فزادوهم رهقا ۞ وانهم ظنوا كما

پناه میبرند بمردانی از پریان پس فزودند ایشانرا سرکشی وانکه ادمیان گمان بردند چنانکه

ظننتم ان لن يبعث الله احدا ۞ وانا لمسنا السماء فوجدناها

گمان بردید که هرگز بر نینگیزد خدا هیچکس را و دیگر ما بقوت رسیدیم باسمان پس یافتیم انرا

ملئت حرسا شديدا وشهبا ۞ وانا كنا نقعد منها مقاعد

پر کرده شده در نگهبانان با قوت و از ستارگان جهنده وانکه ما می نشستیم از اسمان در نشستنگاهها برای شنیدن

للسمع فمن يستمع الان يجد له شهابا رصدا ۞ وانا لا ندري

برای شنیدن پس هرکه خواهد بشنود اکنون بیابد برای خود تیر شهاب نگاهدارنده اسمان وانکه ما نمی دانیم

اشر اريد بمن في الارض ام اراد بهم ربهم رشدا ۞ وانا

بدی خواسته باشد بانکه در زمین است یا خواسته باشد بایشان پروردگار ایشان صواب و صلاح وانکه ما

منا الصالحون ومنا دون ذلك كنا طرائق قددا ۞ وانا

بعضی از ما شایسته کارانند و بعضی از ما کمتر از این هستیم ما خداوندان مذهبهای گوناگون وانکه ما

ظننا ان لن نعجز الله في الارض ولن نعجزه هربا ۞ وانا لما

دانستیم که هرگز عاجز نتوانیم کرد خدا را در زمین و هرگز عاجز نتوانیم کرد از او بگریز وانکه ما چون

سمعنا الهدى امنا به فمن يؤمن بربه فلا يخاف بخسا ولا

شنیدیم قرآن را ایمان آوردیم بان پس هرکه بگرود به پروردگار خود پس نترسد از کمی ثواب و نه

رهقا ۞ وانا منا المسلمون ومنا القاسطون ومن اسلم

از خواری وانکه بعضی از ما گردن نهندگانند و بعضی از ما فرمان ناپذیرندگانند پس هرکه گردن نهاد فرمان خدا را

فاولئك تحروا رشدا ۞ واما القاسطون فكانوا لجهنم

پس ایشان گروهی اند که درست اندیشیده اند راه راست را و اما بیرون شدگان از فرمان پس باشند مر دوزخ را

حطبا ۞ وان لو استقاموا على الطريقة لاسقيناهم ماء غدقا

هیمه و دیگر وحی شد بمن که اگر درست ایستند پریان بر راه راست هر اینه آشامانیم ایشانرا آبی بسیار

لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ۞

تا بیازمائیم ایشان را در آن و هر که روی بگرداند از یاد پروردگار خود درآورد اورا بعذابی با مشقت تمام

وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ۞ وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ

و آنکه مسجدها مر خدای راست پس مخوانید با خدا همچکس را و آنکه چون ایستاده بنده

اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ۞ قُلْ إِنَّمَا أَدْعُو رَبِّي

خدا محمد تا بخواند خدا را نزدیک بود که باشند بر او گروهی انبوه بگو بغیر این نیست که میخوانم پروردگار خود را

وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ۞ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا

و شریک نمیدانم با او همچکس را بگو بدرستی که من نمیتوانم مالک برای شما هیچ زیانی و نه هیچ نفعی

قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ۞

بگو بدرستی که من هرگز پناه ندهد مرا از عذاب خدا احدی و هرگز نیابم بجز او جای پناهی

إِلَّا بَلَاغًا مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ

مگر رسانیدن بخصی آنرا از خدا و رسانیدن پیغامهای او و هر که فرمان نبرد خدا و رسول را پس بدرستی که

لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۞ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ

مر او راست آتش دوزخ جاوید باشند در آن آتش همیشه تا آنکه چون ببینند آنرا وعده میشوند

فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا ۞ قُلْ إِنْ أَدْرِي

پس بحقیقت دانند کیست ناتوانتر بر مددکار و کمتر بشمار بگو نمیدانم

أَقَرِيبٌ مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا ۞ عَالِمُ الْغَيْبِ

آیا نزدیک است آنچه وعده داده میشوید یا آنکه بگرداند برای او پروردگار من مدت مدیدی داننده نهان

فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ۞ إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ

پس مطلع نگرداند بر علم نهان خود هیچکس را مگر آنرا که پسندید از فرستاده خود پس بدرستی که

يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ۞ لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا

خدا درآورده از پیش او و از جانب عقب او نگهبانی تا ظاهر شود که بحقیقت رسانیدند

رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا

پیغامهای پروردگار خود را و فرا گرفته خدا آنچه نزد ایشان است و ضبط فرموده هر چیز را بشمار

سورة المزمل عشرون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشنده مهربان

هلالیه ش

از حضرت ابی بن کعب ... صلی الله علیه و سلم

... مستطاب ... هر که

سوره مزمل ... در دنیا ... در

آخرت ... بخواند آن سوره ...

نیک ... باشد ...

زنده دارد ...

يا ايها المزمل ۞ قم الليل الا قليلا ۞ نصفه او انقص منه

ای آن جامه در خود پیچیده برخیز در شب بنماز مگر اندکی زمانی برخیز نیمه آن یا کم کن نیمه آن

قليلا ۞ او زد عليه ورتل القران ترتيلا ۞ انا سنلقي

اندکی یا بیفزا بر نیمه و باهستگی بخوان قرآن را آهسته خواندنی بدرستی که ما زود باشد که بیفکنیم

عليك قولا ثقيلا ۞ ان ناشئة الليل هي اشد وطا واقوم

بر تو گفتاری گران بدرستی که برخیزنده بعبادت در شب او سخت ترست بموافق دل و زبان و راست تر

قيلا ۞ ان لك في النهار سبحا طويلا ۞ واذكر اسم ربك و

گفتن بدرستی که مر ترا در روز آمد و شد دراز که آن معاش و یاد کن نام پروردگار خود را و

تبتل اليه تبتيلا ۞ رب المشرق والمغرب لا اله الا هو

ببر از خلق بسوی وی بریدنی بریدن نیک پروردگار برآمدن آفتاب و فرو شدن آن نیست معبودی سزاوار پرستش مگر

فاتخذه وكيلا ۞ واصبر على ما يقولون واهجرهم هجرا

پس فراگیر او را کارساز و صبر کن بر آنچه میگویند و دوری گزین از ایشان دوری

جميلا ۞ وذرني والمكذبين اولي النعمة ومهلهم قليلا

گزیدنی نیکو و واگذار مرا با عذاب دروغ گویندگان که خداوندان نعمت اند و مهلت ده ایشان را زمانی اندک

ان لدينا انكالا وجحيما ۞ وطعاما ذا غصة وعذابا اليما

بدرستی که نزد ماست بندهای گران و آتش سوزان و خوردنی گلوگیر و عذابی دردناک

يوم ترجف الارض والجبال وكانت الجبال كثيبا مهيلا ۞

روزی که بلرزه آید زمین و کوهها و باشند کوهها توده ریگ روان

انا ارسلنا اليكم رسولا شاهدا عليكم كما ارسلنا

بدرستی که فرستادیم بسوی شما رسولی که گواه است بر کردار شما چنانچه فرستادیم

الى فرعون رسولا ۞ فعصى فرعون الرسول فاخذناه اخذا

بسوی فرعون رسولی پس نافرمانی نمود فرعون آن فرستاده را پس گرفتیم او را گرفتنی

وبيلا ۞ فكيف تتقون ان كفرتم يوما يجعل الولدان شيبا

سخت و گران پس چگونه حذر خواهید کرد اگر کافر شدید از روزی که بگرداند از هول کودکان را پیران

السماء منفطر به كان وعده مفعولا ۞ ان هذه تذكرة فمن

آسمان شکافنده است بسبب آن روز هست وعده خدا کرده شده بدرستی که این آیتها پندیست پس هر که

شاء اتخذ الى ربه سبيلا ۞ ان ربك يعلم انك تقوم ادنى

خواهد بگیرد بسوی پروردگار خود راهی بدرستی که پروردگار تو میداند که تو برمیخیزی بعبادت کمتر

مِن ثُلُثَيِ اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَطَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ

از دو ثلث شب و گاهی نیمه شب و گاهی ثلث آن در میخیزند گروهی از آنانکه با تو اند

وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ أَن لَّن تُحْصُوهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ

و خدا اندازه میکند شب و روز را داند که هرگز ضبط نتوانید نمود اندازه از پس عفو نمود بر شما

فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ عَلِمَ أَن سَيَكُونُ مِنكُم مَّرْضَىٰ وَ

پس بخوانید آنچه میسر باشد از قرآن داند خدا که خواهند بود از شما گروهی بیماران

آخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِن فَضْلِ اللَّهِ وَآخَرُونَ

و گروهی دیگران که سفر روند در زمین بجویند سودی از عطای خدا و گروه دیگر

يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا

که جهاد کنند در راه خدا پس بخوانید آنچه دست بهم دهد از قرآن و بپا دارید

الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا

نماز را و بدهید زکوة را و وام دهید خدا را وام نیکو و آنچه

تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُم مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِندَ اللَّهِ هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ

پیش فرستید برای نفسهای خود از نیکی خواهید یافت آنرا نزد خدا از آن بهتر و بزرگتر

أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

مزد و آمرزش خواهید بخدا بدرستیکه خدا آمرزنده است مهربان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشنده مهربان

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ۞ قُمْ فَأَنذِرْ ۞ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ۞ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ

ای آنکه پیچیده در جامه برخیز پس بیم کن مردم را و پروردگار خود را پس بزرگ یاد کن و جامهای خود پس پاکیزه کن

وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ۞ وَلَا تَمْنُن تَسْتَكْثِرُ ۞ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ۞ فَإِذَا

و از اسباب عذاب دوری کن و عطا مکن چنانکه بسیار شماری آنرا و برای پروردگار خود شکیبائی کن پس چون

نُقِرَ فِي النَّاقُورِ ۞ فَذَٰلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ ۞ عَلَى الْكَافِرِينَ

دمیده شود در صور پس آن دم روزی که دمیده شود صور روز بسیار دشوار بر کافران

غَيْرُ يَسِيرٍ ۞ ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ۞ وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا

نه آسان واگذار مرا با آنکس که پدید کردم حالا که تنها بود و پدید کردم برای او مالی

مَمْدُودًا ❁ وَبَنِينَ شُهُودًا ❁ وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا ❁ ثُمَّ

يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ❁ كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا ❁ سَأُرْهِقُهُ

صَعُودًا ❁ إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ❁ فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ❁ ثُمَّ قُتِلَ

كَيْفَ قَدَّرَ ❁ ثُمَّ نَظَرَ ❁ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ❁ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ

فَقَالَ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْثَرُ ❁ إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ❁

سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ❁ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرُ ❁ لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ

لَوَّاحَةٌ لِلْبَشَرِ ❁ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ❁ وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ

إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيْقِنَ

الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزْدَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَرْتَابَ

الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ

مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ

يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ

إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرَى لِلْبَشَرِ ❁ كَلَّا وَالْقَمَرِ ❁ وَاللَّيْلِ إِذْ

أَدْبَرَ ❁ وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ ❁ إِنَّهَا لَإِحْدَى الْكُبَرِ ❁ نَذِيرًا

لِلْبَشَرِ ۞ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ۞ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ

مر آدمی را مر آنرا که خواهد از شما که پیش گیرد در طاعت یا پس ماند هر تنی با آنچه کسب کرده

رَهِينَةٌ ۞ إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ ۞ فِي جَنَّاتٍ يَتَسَاءَلُونَ ۞

در گرو است مگر یاران دست راست در بهشتهای بپرسند

عَنِ الْمُجْرِمِينَ ۞ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرَ ۞ قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ

از گناهکاران چه در آورد شما را در دوزخ گویند نبودیم از

الْمُصَلِّينَ ۞ وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ الْمِسْكِينَ ۞ وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ

نمازگزاران و نبودیم که طعام دهیم بیچارگان را و بودیم که فرو میرفتیم در باطل با

الْخَائِضِينَ ۞ وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ الدِّينِ ۞ حَتَّىٰ أَتَانَا الْيَقِينُ

فرو روندگان در آن و بودیم که باور نمیکردیم روز جزا را تا آنکه آمد بما مرگ

فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ ۞ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكِرَةِ مُعْرِضِينَ

پس سود ندهد ایشان را شفاعت خواهان پس چیست مر ایشان را از پند اعراض کنندگان

كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ ۞ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ۞ بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ

گویا ایشان گوره خرانند رم خورده که گریزند از شیر بلکه میخواهند هر مردی

مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَىٰ صُحُفًا مُنَشَّرَةً ۞ كَلَّا ۖ بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ

از ایشان که داده شود نامهای گشاده نه چنان است بلکه نمی ترسند از روز قیامت

كَلَّا إِنَّهُ تَذْكِرَةٌ ۞ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرَهُ ۞ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ

نه چنان است که قرآن پندی است پس هر که خواهد یاد کند اورا و یاد نمیکنند اورا مگر آنکه خواهد

اللَّهُ ۚ هُوَ أَهْلُ

خدا او سزاوار آنست که

التَّقْوَىٰ وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ۞

از او بترسند و سزاوار آمرزیدن گناهان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشنده مهربان

لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ ۞ وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ۞ أَيَحْسَبُ

سوگند میخورم بروز رستخیز و سوگند میخورم به نفس بسیار ملامت کننده آیا می پندارد

الْإِنْسَانُ أَلَّنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُ ۞ بَلَىٰ قَادِرِينَ عَلَىٰ أَنْ نُسَوِّيَ

آدمی که هرگز گرد نیاوریم استخوانهای اورا آری توانایانیم بر آنکه ترکیب کنیم

بنانه * بل يريد الانسان ليفجر امامه * يسئل ايان يوم

القيمة * فاذا برق البصر * وخسف القمر * وجمع الشمس

والقمر * يقول الانسان يومئذ اين المفر * كلا لا وزر

الى ربك يومئذ المستقر * ينبؤا الانسان يومئذ بما

قدم واخر * بل الانسان على نفسه بصيرة * ولو القى

معاذيره * لا تحرك به لسانك لتعجل به * ان علينا جمعه

وقرانه * فاذا قراناه فاتبع قرانه * ثم ان علينا بيانه *

كلا بل تحبون العاجلة * وتذرون الاخرة * وجوه يومئذ

ناضرة * الى ربها ناظرة * ووجوه يومئذ باسرة * تظن

ان يفعل بها فاقرة * كلا اذا بلغت التراقي * وقيل من

راق * وظن انه الفراق * والتفت الساق بالساق *

الى ربك يومئذ المساق * فلا صدق ولا صلى * و

لكن كذب وتولى * ثم ذهب الى اهله يتمطى * اولى لك

فاولى * ثم اولى لك فاولى * ايحسب الانسان ان يترك

سُدًى ۝ أَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِنْ مَنِيٍّ يُمْنَى ۝ ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ

فَسَوَّى ۝ فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَى ۝ أَلَيْسَ ذَلِكَ

بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَى ۝

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشنده مهربان

هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَذْكُورًا

بتحقیق آمد بر آدمی هنگامی از روزگار که نبود چیزی یاد کرده شده

إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا

بَصِيرًا ۝ إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ۝

إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلَ وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا ۝ إِنَّ

الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ۝ عَيْنًا يَشْرَبُ

بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ۝ يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ

يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ۝ وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ

مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا ۝ إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ

جَزَاءً وَلَا شُكُورًا ۝ إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا ۝

فَوَقَاهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّاهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا ۝

پس نگاه داشت ایشانرا خدا از بدی آن روز و پیش آورد ایشانرا تازه روئی و شادمانی

وَجَزٰيهُم بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ۞ مُتَّكِـِٔينَ فِيهَا عَلَى

و جزا داد ایشان را بسبب صبر ایشان بهشتی عظیم و حریر بسیار تکیه زدگان در آن بهشت بر

الْأَرَائِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ۞ وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ

تختها نه بینند در آن بهشت آفتاب را و نه سرمای سخت و نزدیک کرده بر ایشان

ظِلَالُهَا وَذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا تَذْلِيلًا ۞ وَيُطَافُ عَلَيْهِم بِآنِيَةٍ

سایهای درختان آن و آسان کرده شد چیدن میوهای آن آسان کردنی و گردانیده شود بر ایشان آوندها

مِّن فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرَا ۞ قَوَارِيرَا مِن فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا

از نقره و کوزها که باشند آبگینها آبگینها از نقره که اندازه کرده باشند آن را

تَقْدِيرًا ۞ وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنجَبِيلًا ۞

اندازه کردنی و آشامیده شوند در آن شرابی که باشد آمیزش آن آب چشمه زنجبیل

عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا ۞ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ

آن چشمه ایست در آن بهشت که نامیده شود سلسبیل و گردند بر ایشان کودکان

مُّخَلَّدُونَ ۞ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنثُورًا ۞ وَإِذَا

موبد داشته در بهشت چون ببینی ایشان را پنداری ایشان را مروارید پراکنده شده و چون

رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا ۞ عَالِيَهُمْ ثِيَابُ سُندُسٍ

بنگری آنجا ببینی نعمتی عجیب و پادشاهی بزرگ بر زبر ایشان جامهای حریر نازک سبز

خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوا أَسَاوِرَ مِن فِضَّةٍ وَسَقٰيهُمْ رَبُّهُمْ

سبز و ستبر و زیور کرده شوند دستینها از سیم و بیاشاماند ایشان را پروردگار ایشان

شَرَابًا طَهُورًا ۞ إِنَّ هٰذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُم

شرابی پاک بدرستی که این نعمت هست مر شما را پاداش و هست رنج شما طاعت

مَّشْكُورًا ۞ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنزِيلًا ۞ فَاصْبِرْ

پسندیده بدرستی که ما فرو فرستادیم بر تو قرآن را فرو فرستادنی پس صبر کن

لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ آثِمًا أَوْ كَفُورًا ۞ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ

برای فرمان پروردگار خود و فرمان مبر از ایشان گناه کاری را یا ناسپاسی کننده را و یاد کن نام پروردگار خود

بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۞ وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ۞

بامدادان و شبانگاه و در بعضی از شب سجده کن مر او را و پاکی یاد کن او را در شبی دراز

إِنَّ هٰؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ۞

بدرستی که این منکران دوست میدارند این جهان را و میگذارند در پس خود روزی گران را

نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَالَهُمْ

ما پدید کردیم ایشان را و سخت کردیم بند ایشان را و هرگاه خواهیم عوض آوریم مانندهای ایشان را

تَبْدِيلًا ◈ إِنَّ هَٰذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا

عوض آوردنی بدرستیکه این آیات موعظت اند پس هرکه خواهد فرا گیرد بسوی پروردگار خود راهی

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ◈

و نمی توانید خواست مگر آنکه میخواهد خدا بدرستیکه خدا هست دانای درست کردار

يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا

در آورد هرکرا خواهد در سایه بخشایش خود و ستمکاران آماده کرد برای ایشان عذابی

أَلِيمًا

دردناک

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ◈

بنام خدای بخشنده مهربان

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ◈ فَالْعَاصِفَاتِ عَصْفًا ◈ وَالنَّاشِرَاتِ

بحق فرشتگان فرستاده شده بنیکی پس بحق فرشتگان شتابندگان بردن فرمان خدا و بحق فرشتگان پراکنده

نَشْرًا ◈ فَالْفَارِقَاتِ فَرْقًا ◈ فَالْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًا ◈ عُذْرًا أَوْ

کنان ابرها پس بحرمت فرشتگان جدا کنندگان حق از باطل پس بحق فرشتگان القا کنندگان آیات بر پیغمبران برای عذر معذوران یا

نُذْرًا ◈ إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ ◈ فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ ◈

بیم مبطلان بدرستیکه آنچه وعده داده میشوید هر آینه آمدنی است پس آنگاه که ستارگان بی نور گردند

وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ◈ وَإِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ ◈ وَإِذَا الرُّسُلُ

و آنگاه آسمان پاره پاره شود و آنگاه که کوهها از هم پاشیده شود و آنگاه که پیغمبران

أُقِّتَتْ ◈ لِأَيِّ يَوْمٍ أُجِّلَتْ ◈ لِيَوْمِ الْفَصْلِ ◈ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ

معین وقت شهادت برای کدام روز تاخیر کرده شده اند برای روز حکم میان خلایق و چه چیز دانا گردانید ترا که چیست روز

الْفَصْلِ ◈ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ◈ أَلَمْ نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ ◈ ثُمَّ نُتْبِعُهُمُ الْآخِرِينَ

روز حکم وای در آن روز بر دروغ گویان را آیا هلاک نکردیم پیشینیان را پس از پی در آوریم ایشان را پسینیان

كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ◈ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ◈ أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَاءٍ

چنین کنیم با گناهکاران وای در آن روز بر دروغگویان را آیا پدید نکردیم شما را از نطفه

مَهِينٍ ◈ فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ◈ إِلَىٰ قَدَرٍ مَعْلُومٍ ◈

بسیار حقیر پس جای دادیم آن را در استوار جای در رحم تا مقداری معین

فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ ۞ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۞ أَلَمْ

پس اندازه کردیم هر کس را پس نیک اندازه کنندگان وای دراز روز مر تکذیب کنندگان را آیا

نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا ۞ أَحْيَاءً وَأَمْوَاتًا ۞ وَجَعَلْنَا فِيهَا

نگردانیم زمین را فراهم آورنده زندگان در بسیط و مردگان در قعرها و پدید کردیم در زمین

رَوَاسِيَ شَامِخَاتٍ وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً فُرَاتًا ۞ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

کوهها بغایت بلند و آشامانیدیم شما را آبی شیرین وای دراز روز مر دروغگویان را

انْطَلِقُوا إِلَىٰ مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۞ انْطَلِقُوا إِلَىٰ ظِلٍّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ ۞ لَا

بروید ای کافران بسوی آنچه بودید که آن را تکذیب میکردید بروید بسوی دودی خداوند سه شعبه که نه

ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهَبِ ۞ إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ ۞

آسایش دهد و دفع کند از زبانه آتش بدرستیکه آتش می افکند شراره در بزرگی مانند کوشک

كَأَنَّهُ جِمَالَتٌ صُفْرٌ ۞ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۞ هَٰذَا

گوئیا آن شراره شترانند زرد رنگ وای دراز روز مر دروغگویان را این

يَوْمُ لَا يَنْطِقُونَ ۞ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ ۞ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ

روزیست که سخن نگویند و دستوری داده نشوند مر ایشان را تا عذر گویند وای دراز روز

لِلْمُكَذِّبِينَ ۞ هَٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأَوَّلِينَ ۞

مر تکذیب کنندگان را این روز حکم است جمع کردیم شما را و پیشینیان را

فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُونِ ۞ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

پس اگر هست مر شما را چاره پس چاره کنید مرا از خود وای دراز روز مر تکذیب کنندگان را

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلَالٍ وَعُيُونٍ ۞ وَفَوَاكِهَ مِمَّا يَشْتَهُونَ ۞

بدرستیکه پرهیزکاران در سایه های درختان و چشمه سارها و میوه ها از هر چه خواهش نمایند

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۞ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي

بخورید و بیاشامید گوارنده بسبب آنچه بودید که میکردید بدرستیکه ما همچنین پاداش میدهیم

الْمُحْسِنِينَ ۞ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۞ كُلُوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا

نیکوکاران را وای دراز روز مر دروغگویان را گفته شود بکافران بخورید و برخوردار گردید زمانه اندک

إِنَّكُمْ مُجْرِمُونَ ۞ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۞ وَإِذَا قِيلَ

بدرستیکه شمایید گناهکاران وای دراز روز مر تکذیب کنندگان را و چون گفته شود

لَهُمُ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ ۞ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۞ فَبِأَيِّ

ایشان را که نماز گزارید نماز نگذارند وای دراز روز مر تکذیب کنندگان را پس بکدام

حديث ❁ بعده ❁ يؤمنون

سخن پس از قرآن میگروند

بسم الله الرحمن الرحيم ❁

بنام خدای بخشنده مهربان

عم يتساءلون ❁ عن النبإ العظيم ❁ الذي هم فيه

از چه می پرسند با یکدیگر از خبر بزرگ که ایشان در ان

مختلفون ❁ كلا سيعلمون ❁ ثم كلا سيعلمون ❁

ألم نجعل الأرض مهادا ❁ والجبال أوتادا ❁ وخلقناكم

أزواجا ❁ وجعلنا نومكم سباتا ❁ وجعلنا الليل لباسا

وجعلنا النهار معاشا ❁ وبنينا فوقكم سبعا شدادا ❁

وجعلنا سراجا وهاجا ❁ وأنزلنا من المعصرات ماء ثجاجا

لنخرج به حبا ونباتا ❁ وجنات ألفافا ❁ إن يوم الفصل

كان ميقاتا ❁ يوم ينفخ في الصور فتأتون أفواجا ❁ وفتحت

السماء فكانت أبوابا ❁ وسيرت الجبال فكانت سرابا

إن جهنم كانت مرصادا ❁ للطاغين مآبا ❁ لابثين

فيها أحقابا ❁ لا يذوقون فيها بردا ولا شرابا ❁ إلا حميما

وغساقا ❁ جزاء وفاقا ❁ إنهم كانوا لا يرجون حسابا ❁

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَّابًا ۝ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ۝ فَذُوقُوا

و تکذیب میکردند آیتهای ما را تکذیب کردنا و هر چیزی را نوشته ایم در نامه اعمال یا در لوح محفوظ پس بچشید

فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ۝ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ۝ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا

پس هرگز نیفزاییم شما را مگر عذابی بدرستی که پرهیزکاران راست جای فیروزی بوستانها و رزهای تاک

وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ۝ وَكَأْسًا دِهَاقًا ۝ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا

و دختران نار پستان همسال یکدیگر و جامی شراب پر و لبالب نشنوند در ان هیچ بیهوده و نه

كِذَّابًا ۝ جَزَاءً مِنْ رَبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا ۝ رَبِّ السَّمَاوَاتِ

دروغ جزا داده شدند جزائی از پروردگار خود تفضل تمام و کافی پروردگار آسمانها

وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَٰنِ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ۝ يَوْمَ

و زمین و آنچه در میانه اینهاست خدای بخشاینده مالک نباشند ازو سخنی را روزی

يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ

که بایستند روح و فرشتگان صف کشیده سخن نگویند مگر آنکه دستوری دهد مر او را

الرَّحْمَٰنُ وَقَالَ صَوَابًا ۝ ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ

خدای بخشاینده و بگوید سخن راست آن روز روزی بودنی است پس هر که خواهد فرا گیرد بسوی

رَبِّهِ مَآبًا ۝ إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا ۝ يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا

پروردگار خود بازگشت بدرستی که ما بیم کردیم شما را از عذابی نزدیک روزی که بنگرد آدمی چیزی را

قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ۝

که پیش فرستاده دستهای او و بگوید ناگرونده ای کاشکی بودمی خاک

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشنده مهربان

وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا ۝ وَالنَّاشِطَاتِ نَشْطًا ۝ وَالسَّابِحَاتِ

بحق فرشتگان کشنده جانهای کافران از بدن سخت و بحق فرشتگان کشنده جانهای مومنان و بحق فرشتگان شناکنندگان

سَبْحًا ۝ فَالسَّابِقَاتِ سَبْقًا ۝ فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا ۝ يَوْمَ

شناکردنی پس بحق فرشتگان پیشی گیرندگان پیشی گرفتنی پس بحق فرشتگان تدبیر کنندگان کار روزی که

تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ۝ تَتْبَعُهَا الرَّادِفَةُ ۝ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ

بلرزد زمین لرزنده پس از پی درآید از نفخه دوم صور پاره ای از دلها در آن روز ترسنده

وَاجِفَةٌ ۞ اَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ ۞ يَقُوْلُوْنَ ءَاِنَّا لَمَرْدُوْدُوْنَ

لرزان ... چشمهای خداوندان دلها باشند ذلیل ... گویند کافران آیا بدرستی که ما هرآینه بازگردانیدگانیم

فِي الْحَافِرَةِ ۞ ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا نَّخِرَةً ۞ قَالُوْا تِلْكَ اِذًا كَرَّةٌ

در حالت اول ... آیا چون باشیم استخوانهای پوسیده ... گویند آنگاه بازگشتی است

خَاسِرَةٌ ۞ فَاِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَّاحِدَةٌ ۞ فَاِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ۞

با زیان ... پس بدرستی که نیست آن نفخه مگر نفخه یگانه ... پس ناگهان ایشان باشند در روی زمین

هَلْ اَتٰىكَ حَدِيْثُ مُوْسٰى ۞ اِذْ نَادٰىهُ رَبُّهٗ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ

آیا آمد بتو ... حکایت موسی ... آنگاه که ندا کرد او را پروردگار او در وادی پاک

طُوًى ۞ اِذْهَبْ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهٗ طَغٰى ۞ فَقُلْ هَلْ لَّكَ اِلٰٓى اَنْ

... برو ... بسوی فرعون بدرستی که او از حد گذرانیده ... پس بگو آیا هست ترا میل بآن

تَزَكّٰى ۞ وَاَهْدِيَكَ اِلٰى رَبِّكَ فَتَخْشٰى ۞ فَاَرٰىهُ الْاٰيَةَ الْكُبْرٰى

که پاک شوی ... و راه نمایم ترا بسوی پروردگار تو پس بترسی ... پس نمود موسی بوی معجزه بزرگ را

فَكَذَّبَ وَعَصٰى ۞ ثُمَّ اَدْبَرَ يَسْعٰى ۞ فَحَشَرَ فَنَادٰى ۞ فَقَالَ اَنَا

پس دروغ زن گفت او را و نافرمانی کرد ... پس بازگشت ... پس جمع کرد قوم خود را پس ندا داد ... پس گفت من

رَبُّكُمُ الْاَعْلٰى ۞ فَاَخَذَهُ اللّٰهُ نَكَالَ الْاٰخِرَةِ وَالْاُوْلٰى ۞ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ

پروردگار شمایم که برتر است ... پس گرفت او را خدای بعقوبت آن جهان و این جهان ... بدرستی که در این

لَعِبْرَةً لِّمَنْ يَّخْشٰى ۞ ءَاَنْتُمْ اَشَدُّ خَلْقًا اَمِ السَّمَآءُ بَنٰىهَا ۞ رَفَعَ

هرآینه عبرتی است مر آنکس را که بترسد ... آیا شما سخت ترید بخلقت یا آسمان ... برکشید

سَمْكَهَا فَسَوّٰىهَا ۞ وَاَغْطَشَ لَيْلَهَا وَاَخْرَجَ ضُحٰىهَا ۞ وَالْاَرْضَ

سقف او را پس راست کرد او را ... و تاریک کرد شب او را و بیرون آورد روشنی او را ... و زمین را

بَعْدَ ذٰلِكَ دَحٰىهَا ۞ اَخْرَجَ مِنْهَا مَآءَهَا وَمَرْعٰىهَا ۞ وَالْجِبَالَ

پس از آن ... گسترانید او را ... بیرون آورد از آن آب او را و چراگاه او را ... و کوهها را

اَرْسٰىهَا ۞ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِاَنْعَامِكُمْ ۞ فَاِذَا جَآءَتِ الطَّآمَّةُ

ثابت کرد ... برای برخورداری شما و چهارپایان شما ... پس چون آید ... داهیه

الْكُبْرٰى ۞ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْاِنْسَانُ مَا سَعٰى ۞ وَبُرِّزَتِ الْجَحِيْمُ

بزرگ ... روزی که یاد آورد ... آدمی آنچه کرده ... و ظاهر ساخته شود دوزخ

لِمَنْ يَّرٰى ۞ فَاَمَّا مَنْ طَغٰى ۞ وَاٰثَرَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ۞ فَاِنَّ الْجَحِيْمَ

برای آنکه ببیند ... پس اما آنکه از حد گذرانید ... و برگزید زندگانی این جهان را ... پس بدرستی که دوزخ

هِيَ الْمَأْوَىٰ ۞ وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ

جای قرار او واما اگر ترسید از قیام نزد پروردگار خود و باز داشت نفس را از آرزو

فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ۞ يَسْئَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَيهَا

پس بدرستیکه بهشت آن جای قرار او می پرسند از تو از قیامت که کی باشد ثابت آن

فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِيهَا ۞ إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْتَهِيهَا ۞ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرُ

در چه کاری تو ای محمد از یاد کردن آن بسوی پروردگار تو است نهایت دانستن آن نه تو مگر بیم کننده

مَنْ يَخْشَيهَا ۞ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ

هر که بترسد از آن روز گویا ایشان آن روز که ببینند آن را درنگ نکردند در دنیا مگر باندازه وقت عصری

سورة عبس ۞ ضُحَيهَا

و یا آفتاب بامداد آن

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشنده مهربان

عَبَسَ وَتَوَلَّىٰ ۞ أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَىٰ ۞ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَّكَّىٰ

روی ترش کرد و اعراض نمود بر آنکه آمد او را نابینا و چه دانا کرده ترا شاید او پاک گردد

أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرَىٰ ۞ أَمَّا مَنِ اسْتَغْنَىٰ ۞ فَأَنْتَ

یا پند گیرد پس سود دهد او را پند اما آنکه توانگر است پس تو

لَهُ تَصَدَّىٰ ۞ وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَّكَّىٰ ۞ وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَىٰ

مر او را می پردازی و نیست حرجی بر تو از آنکه پاک نگردد از کفر و اما آنکه آمد ترا می شتابد

وَهُوَ يَخْشَىٰ ۞ فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّىٰ ۞ كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ۞ فَمَنْ شَاءَ

و او می ترسید از خدا پس تو از او غافل میگردی حقا که این آیات قرآن پندست پس هر که خواهد

ذَكَرَهُ ۞ فِي صُحُفٍ مُكَرَّمَةٍ ۞ مَرْفُوعَةٍ مُطَهَّرَةٍ ۞ بِأَيْدِي

پند گیرد از آن در صحیفهای گرامی داشته شده بلند قدر پاکیزه بدستها

سَفَرَةٍ ۞ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ۞ قُتِلَ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ ۞ مِنْ أَيِّ

نویسندگان بزرگواران نیکوکاران کشته باد آدمی چه ناسپاس کرده او را از چه

شَيْءٍ خَلَقَهُ ۞ مِنْ نُطْفَةٍ ۞ خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُ ۞ ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ

چیز پدید کرده او را از قطره آبی پدید کرده او را پس تقدیر کرد او را پس راه بیرون آمدن از رحم آسان کرد

ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ ۞ ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ ۞ كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرَهُ

پس میراند او را پس در گور کرد او را پس آنگاه که خواهد برانگیزد او را حقا هنوز بجا نیاورده آنچه فرمود

فَلْيَنظُرِ الْإِنسَانُ إِلَىٰ طَعَامِهِ ۞ أَنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ۞ ثُمَّ شَقَقْنَا

پس باید بنگرد آدمی بسوی خوراک خود اگه ما فرو ریختیم آب باران فرو ریختنی پس از آن شکافتیم

الْأَرْضَ شَقًّا ۞ فَأَنبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ۞ وَعِنَبًا وَقَضْبًا ۞ وَزَيْتُونًا

وَنَخْلًا ۞ وَحَدَائِقَ غُلْبًا ۞ وَفَاكِهَةً وَأَبًّا ۞ مَّتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ

فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاخَّةُ ۞ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ۞ وَأُمِّهِ وَ

أَبِيهِ ۞ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ ۞ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ

شَأْنٌ يُغْنِيهِ ۞ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ۞ ضَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ۞

وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ۞ تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ۞ أُولَٰئِكَ هُمُ

الْكَفَرَةُ سورة التكوير الْفَجَرَةُ ۞

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۞

بنام خدای بخشنده مهربان

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ۞ وَإِذَا النُّجُومُ انكَدَرَتْ ۞ وَإِذَا الْجِبَالُ

سُيِّرَتْ ۞ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ۞ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ

وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ۞ وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ۞ وَإِذَا

الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ ۞ بِأَيِّ ذَنبٍ قُتِلَتْ ۞ وَإِذَا الصُّحُفُ

نُشِرَتْ ۞ وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ۞ وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ

واذا

وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ ۞ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَا أَحْضَرَتْ ۞ فَلَا أُقْسِمُ

و آنگاه که بهشت نزدیک کرده شود بداند هر تنی آنچه حاضر کرده از خیر و شر پس قسم میخورم

بِالْخُنَّسِ ۞ الْجَوَارِ الْكُنَّسِ ۞ وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ ۞ وَ

بستارگان نهان شدگان در روز سیارگان که مخفی شوند مانند آهو از آفتاب و بشب چون تاریک گردد و

الصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ۞ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۞ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ

بصبح چون بدمد بدرستی که قرآن هرآینه گفتار پیغمبری است بزرگوار خداوند توانائی نزد

ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ۞ مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ۞ وَمَا صَاحِبُكُمْ

خداوند عرش با قدر و جاه نزد خدا فرمان برده شده آنجا با امانت و نیست یار شما محمد

بِمَجْنُونٍ ۞ وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ ۞ وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ

دیوانه و بتحقیق دید قدرت خدا را در جانب آسمان که با هویداست و نیست بر وحی

بِضَنِينٍ ۞ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ۞ فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ

متهم و نیست او سخن دیو رانده شده از رحمت پس کجا میروید

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۞ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ۞ وَمَا

نیست آن مگر پندی برای جهانیان مر آنرا که خواست از شما که ثابت بر راه راست و نی

تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

خواهید راه راست را مگر اگر خواهد خدا پروردگار جهانیان

سورة الانفطار

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشنده مهربان

إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ۞ وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ ۞ وَإِذَا

آنگاه که آسمان شکافته گردد و آنگاه که ستارگان پراکنده شوند و آنگاه

الْبِحَارُ فُجِّرَتْ ۞ وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ۞ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَا

که دریاها بهم گشوده شوند و آنگاه که گورها زیر و زبر گردانیده شود بداند هر تنی چیزی که

قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ ۞ يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ

فرستاده و آنرا که باز پس گذاشته ای آدمی چه چیز فریفت ترا به پروردگار تو که بزرگوار

الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ ۞ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ

آنکه بیافرید ترا پس درست کرد ترا پس راست کرد ترا در هر صورتی که خواست

رَكَّبَكَ ۞ كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالدِّينِ ۞ وَإِنَّ عَلَيْكُمْ

ترکیب کرد ترا نه چنان است بلکه تکذیب مینمایید روز جزا را و بدرستی که بر شما

لحافظين ۞ كراما كاتبين ۞ يعلمون ما تفعلون ۞ إن الأبرار

هر آینه نگهبانانند بزرگواران نویسندگان میدانند آنچه را میکنید بدرستی که نیکوکاران

لفي نعيم ۞ وإن الفجار لفي جحيم ۞ يصلونها يوم الدين ۞

هر آینه در ناز و نعمتند و بدرستی که بدکاران البته در دوزخند درآیند آن را در روز جزا

وما هم عنها بغائبين ۞ وما أدراك ما يوم الدين ۞ ثم

و نه اند ایشان از آن ناپدید شوندگان و چه دانا کرد ترا که چیست روز جزا باز

ما أدراك ما يوم الدين ۞ يوم لا تملك نفس لنفس

چه دانا کرد ترا که چیست روز جزا روزی که مالک نبوده هیچ نفسی برای هیچ تن

شيئا والأمر يومئذ لله ۞ سورة المطففين

چیزی را و فرمان آن روز مر خدای راست

بسم الله الرحمن الرحيم ۞

بنام خدای بخشنده مهربان

ويل للمطففين ۞ الذين إذا اكتالوا على الناس

وای مر کم پیمایان را که چون کیل کنند و وزن کنند برای خود از مردمان

يستوفون ۞ وإذا كالوهم أو وزنوهم يخسرون ۞ ألا يظن

تمام گیرند و هرگاه کیل کنند برای ایشان یا بسنجند بترازو برای ایشان کم کنند آیا نمی پندارند

أولئك أنهم مبعوثون ۞ ليوم عظيم ۞ يوم يقوم الناس

آن گروه که ایشان برانگیخته شدگان خواهند بود برای روز بزرگ روزی که برخیزند مردمان

لرب العالمين ۞ كلا إن كتاب الفجار لفي سجين ۞ وما

برای پروردگار عالمیان حاشا که بدرستی که کتاب اعمال بدکاران هر آینه در سجین است و چه

أدراك ما سجين ۞ كتاب مرقوم ۞ ويل يومئذ للمكذبين ۞

دانا کرد ترا که سجین چیست دفتر اعمالیست نوشته شده وای مر آن روز تکذیب کنندگان را

الذين يكذبون بيوم الدين ۞ وما يكذب به إلا كل معتد

که دروغ نسبت میکنند روز جزا را و تکذیب نمیکند آن را مگر هر درگذرنده از حد

أثيم ۞ إذا تتلى عليه آياتنا قال أساطير الأولين ۞ كلا

گناهکار که چون خوانده شود بر او آیتهای ما گوید این افسانهای اولین است حاشا

بل ران على قلوبهم ما كانوا يكسبون ۞ كلا إنهم عن ربهم

بلکه زنگ گرفت بر دلهای ایشان آنچه هستند که میکنند حاشا که ایشان از پروردگار خود

يومئذ

يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ ۝ ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ۝ ثُمَّ يُقَالُ هَٰذَا

در آن روز هر آینه باز داشته شوند کافران پس بدرستی که ایشان هر آینه در آیندگان در دوزخ اند پس گفته میشود که این است

الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۝ كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ

آنکه بودید که تکذیب میکردید بدان حقا بدرستی که نامهٔ اعمال نیکوکاران هر آینه در علیین است

وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ ۝ كِتَابٌ مَرْقُومٌ ۝ يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ

و چه دانا ساخت ترا که چیست علیون نامهٔ اعمال نوشته شده گواهی دهند برای مقربان

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۝ عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ۝ تَعْرِفُ

بدرستی که نیکوکاران هر آینه در ناز و نعمت اند بر تختها نشستگان می نگرند مردمان بشناسی

فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ۝ يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْتُومٍ

در رویهای ایشان تازگی نعمت را آشامیده شوند از شراب صاف مهر نهاده شده

خِتَامُهُ مِسْكٌ وَفِي ذَٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ ۝ وَمِزَاجُهُ

که مهران مشک باشد و در این جزا پس باید رغبت کنند رغبت کنندگان و آمیزش

مِنْ تَسْنِيمٍ ۝ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا

آن شراب از آب چشمهٔ تسنیم که چشمه است که میآشامند از آن نزدیکان خدا بدرستی که آنانکه گناه کردند

كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ ۝ وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ

بودند از آنانکه گرویده اند میخندیدند و چون بگذرند با ایشان با یکدیگر چشم

وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمُ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ۝ وَإِذَا رَأَوْهُمْ

و چون باز گردند بسوی کسان خود باز گردند لذت یابندگان و چون ببینند ایشان را

قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ۝ وَمَا أُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ

گویند بدرستی که اینان هر آینه گمراهان و حال آنکه فرستاده نشدند بر ایشان نگهبانان

فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ۝ عَلَى الْأَرَائِكِ

پس امروز آنانکه ایمان آوردند از کفار میخندند بر تختهای آراسته

يَنْظُرُونَ ۝ هَلْ ثُوِّبَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

مینگرند هم آیا جزا داده شوند کافران از آنچه بودند که میکردند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشنده مهربان

إِذَا السَّمَاءُ انْشَقَّتْ ❁ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ❁ وَإِذَا الْأَرْضُ

الکاه که آسمان شکافته شود و بشنود فرمان پروردگار خود را و سزاوار شنیدن آن و الکاه که زمین

مُدَّتْ ❁ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ❁ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ❁

کشیده و بیفکند آنرا که دراوست از مردکان و خالی شود و فرمان برد حکم پروردگار خود را و سزاوار است

يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ ❁

ای آدمی بدرستی که تو سعی کننده سوی جزای پروردگار خود جهد و سعی نمودنی پس رسنده اوی

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ❁ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ❁

پس اما آنکه داده شود نامه عمل او بدست راستش پس زود باشد که حساب کرده شود حسابی آسان

وَيَنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ❁ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ

و باز گردد سوی کسان خود شادمان و اما آنکه داده شود نامه عملش از پس پشت او

ظَهْرِهِ ❁ فَسَوْفَ يَدْعُو ثُبُورًا ❁ وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا ❁ إِنَّهُ كَانَ فِي

پس زود باشد که بخواند و تمنا کند هلاکت را و درآید آتش افروخته را بدرستی که او بود در

أَهْلِهِ مَسْرُورًا ❁ إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ ❁ بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ

میان کسان خود در دنیا شادمان بدرستی که او پنداشت که هرگز باز نگردد آری بدرستی که پروردگار او هست بحال او

بَصِيرًا ❁ فَلَا أُقْسِمُ بِالشَّفَقِ ❁ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ❁ وَ

بینا پس سوگند یاد میکنم بشفق و شب و آنکه بپوشاند آنرا و

الْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ❁ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ❁ فَمَا لَهُمْ لَا

بماه الکاه که تمام کردد که هرآینه برنشینید حالا مطابق هم دیگر پس چیست مر ایشانرا

يُؤْمِنُونَ ❁ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ❁ بَلِ

که نمیگروند و چون خوانده شود بر ایشان قران سجده نمیکنند نه که

الَّذِينَ كَفَرُوا يُكَذِّبُونَ ❁ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ❁ فَبَشِّرْهُمْ

آنانکه کافر شده اند تکذیب می نمایند آنرا و خدا داناتر است بآنچه نهان میکنند پس مژده ده ایشانرا

بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ❁ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ

بعذابی دردناک لیکن آنانرا که گرویده اند و کردند کارهای شایسته مر ایشانراست مزد

غَيْرُ مَمْنُونٍ ❁

سورة البروج وهي عشرون واثنتان آية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشنده مهربان

نعمت سورة البروج ...

والسماء

والسماء ذات البروج ۞ واليوم الموعود ۞ وشاهد ومشهود

بحق آسمان خداوند برجها وبحرمت روز وعده داده شده وبحرمت گواهی دهنده وگواهی داده

قتل اصحاب الاخدود ۞ النار ذات الوقود ۞ اذ هم عليها

که لعنت کرده شده اند یاران شکافها در زمین باران آتش خداوند هیمه آنگاه که بودند بر وی

قعود ۞ وهم على ما يفعلون بالمؤمنين شهود ۞ وما نقموا

نشستگان و بودند ایشان بر آنکه میکردند با مؤمنان گواهان و نه عیب کردند

منهم الا ان يؤمنوا بالله العزيز الحميد ۞ الذي له ملك

از مؤمنان مگر برای آنکه میگروند بخدا غالب ستوده آنکه مر او راست پادشاهی

السموات والارض والله على كل شيء شهيد ۞ ان الذين

آسمانها و زمین و خدا بر هر چیزی گواه است بدرستی که آنانکه

فتنوا المؤمنين والمؤمنات ثم لم يتوبوا فلهم عذاب جهنم

به بلا افکندند مردان با ایمان و زنان با ایمان را پس توبه نکردند پس مر ایشان راست عذاب دوزخ

ولهم عذاب الحريق ۞ ان الذين امنوا وعملوا الصالحات

و مر ایشان راست عذاب آتش سوزان بدرستی که آنانکه گرویدند و کردند کارهای شایسته

لهم جنات تجري من تحتها الانهار ذلك الفوز الكبير ۞

مر ایشان راست بوستانها که میرود از زیر درختان آنها جویها این جز فیروزی بزرگ

ان بطش ربك لشديد ۞ انه هو يبدئ ويعيد ۞ وهو الغفور

بدرستی که سخت گرفتن پروردگار تو هر آینه سخت است بدرستی که خدا او پدید میآورد و باز میگرداند و اوست آمرزنده

الودود ۞ ذو العرش المجيد ۞ فعال لما يريد ۞ هل اتاك

دوستدار خداوند عرش عظیم کننده هرچه خواهد هیچ آمد بتو

حديث الجنود ۞ فرعون وثمود ۞ بل الذين كفروا في

حکایت لشکرهای عظیم که قوم فرعون و قوم ثمود نه گرا آنانکه کافر شده اند در

تكذيب ۞ والله من ورائهم محيط ۞ بل هو قران مجيد

ناباور داشتن و خدا از پس ایشان فراگیرنده است بلکه آن قرآنیست بزرگ

في لوح محفوظ ۞

نوشته شده در لوح نگاه داشته شده

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشنده مهربان

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ۞ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ۞ النَّجْمُ الثَّاقِبُ

و بحق آسمان و ستاره صبح و چه دانا تو کرد که چیست ستاره ستاره ایست درخشان

إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ۞ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۞ خُلِقَ

کی نیست هیچ تنی مگر آنکه بر او نگهبان است پس باید بنگرد آدمی که از چه چیز آفریده شد آفریده شد

مِنْ مَاءٍ دَافِقٍ ۞ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ۞ إِنَّهُ عَلَى

از آب ریخته شده که بیرون می‌آید از میان پشت و استخوانهای سینه بدرستی که خدا بر

رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ۞ يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ۞ فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ

باز گردانیدن او هر آینه توانا است روزی که ظاهر کرده شود نهانها پس نیست مر او را هیچ توانائی و نه هیچ مدد

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ۞ وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ۞ إِنَّهُ لَقَوْلٌ

و بحق آسمان خداوند باران و زمین خداوند گیاه بدرستی که قرآن هر آینه گفتاری

فَصْلٌ ۞ وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ۞ إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ۞ وَ

جدا کننده حق از باطل و نیست آن سخن بیهوده بدرستی که کافران مکر میکنند مکر کردنی و

أَكِيدُ كَيْدًا ۞ فَمَهِّلِ الْكَافِرِينَ أَمْهِلْهُمْ رُوَيْدًا

جزای مکر ایشان میدهم جزا دادنی پس مهلت ده کافران را مهلت ده ایشان را اندک زمانی

سورة الاعلى تسع عشر آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشنده مهربان

سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ۞ الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى ۞ وَالَّذِي

به پاکی یاد کن نام پروردگار خود را که بلند مرتبه ترست آنکه بیافرید پس راست کرد همه و آنکه

قَدَّرَ فَهَدَى ۞ وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ۞ فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى

اندازه کرد هر چیزی را پس راه نمود و آنکه بیرون آورد چراگاه را پس گردانید او را پس از سبزی خشک سیاه

سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنْسَى ۞ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ

زود باشد که بخوانیم بر تو قرآن را پس فراموش نکنی مگر آنکه خواسته است خدا بدرستی که او میداند آشکارا را

وَمَا يَخْفَى ۞ وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَى ۞ فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَى ۞

و آنچه پنهان است و مهیا کنیم برای تو خصلتهای نیکو را پس پند ده بدرستی که سود دهد پند دادن

سَيَذَّكَّرُ مَنْ يَخْشَى ۞ وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَشْقَى ۞ الَّذِي يَصْلَى النَّارَ

زود که پند گیرد آنکه میترسد و دوری گزینند از آن بدبخت که در آید در آتش

الکبری

الْكُبْرَىٰ ۞ ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ۞ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّىٰ

بزرگتر است پس نمیرد دران و نه زنده اند بتحقیق رستگار شد هر که پاک شد

وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّىٰ ۞ بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۞ وَالْآخِرَةُ

و یاد کرد نام پروردگار خود را پس نماز گذارد نه که برگزینید زندگانی این جهان را و سرای آخرت

خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۞ إِنَّ هَٰذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ ۞ صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ

بهتر است و پاینده تر است بدرستی که این مرا به در صحیفهای نخستین است صحیفهای ابراهیم

سورة الغاشية ۞ وَمُوسَىٰ ۞ ست وعشرون آية

و موسی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشنده مهربان

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ۞ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ۞

هیچ آمد بتو حکایت روز قیامت رویهای دران روز باشند با خواری

عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ ۞ تَصْلَىٰ نَارًا حَامِيَةً ۞ تُسْقَىٰ مِنْ عَيْنٍ آنِيَةٍ

کارکنان بکشیدن غلها در آیند در آتش سوزنده آشامیده شوند از چشمه بغایت گرم

لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ ۞ لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ

نیست مر ایشان را هیچ خوراکی مگر از خار خشک زهردار که فربه نکند و باز ندارد هیچ از گرسنگی

وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ ۞ لِسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ۞ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ

و رویها دران روز باشند با طراوت و نازک از کارهای خود خوشنود در بهشت بلند مرتبه

لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَاغِيَةً ۞ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ۞ فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ

نشنوند دران بهشت سخن بیهوده دران بهشت چشمه روانی دران بهشت تختهای برافراشته

وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ ۞ وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ۞ وَزَرَابِيُّ

و کوزهای نیکو نهاده شده و بالشها و پهلوی یکدیگر گسترده شده و فرشها

مَبْثُوثَةٌ ۞ أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ۞ وَإِلَى

گسترده آیا پس نمی نگرند بسوی شتر که چگونه آفریده شده و بسوی

السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ۞ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ۞ وَإِلَى

آسمان چگونه برافراشته گشته و بسوی کوه که چگونه برپا شده و بسوی

الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ۞ فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ۞ لَسْتَ

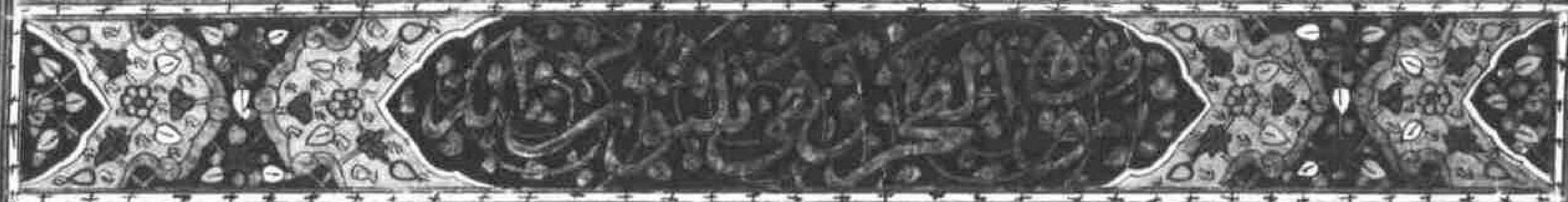
زمین که چگونه گسترده شده پس پند ده نه تو پند نماینده نه تو

عليهم بمصيطر ◈ الا من تولى وكفر ◈ فيعذبه الله العذاب

بر ایشان مسلط لیکن انکه بر گردد و کافر شد پس عذاب خواهد او را خدا عذاب

الاكبر ◈ ان الينا ايابهم ◈ ثم ان علينا حسابهم ◈

بزرگ بدرستیکه بسوی ماست بازگشت ایشان پس بدرستیکه بر ماست پرسش اعمال ایشان

بسم الله الرحمن الرحيم ◈

بنام خدای بخشنده مهربان

والفجر ◈ وليال عشر ◈ والشفع والوتر ◈ والليل اذا يسر

بحق طلوع صبح وشبهای ده گانه وبحق جفت و طاق و شب چون بپایان رسد

هل في ذلك قسم لذي حجر ◈ الم تر كيف فعل ربك بعاد

هست دران سوگندها سوگندی مر خداوند خرد آیا ندیدی که چگونه کرد پروردگار تو بقوم عاد

ارم ذات العماد ◈ التي لم يخلق مثلها في البلاد ◈ وثمود

ساکنان شهر ارم که خداوند عمارات رفیعه اند که آفریده نشد مانند انها در شهرها و قوم ثمود

الذين جابوا الصخر بالواد ◈ وفرعون ذي الاوتاد ◈ الذين

انانکه بریدند سنگ را برای سنگها در وادی قرا و بفرعون خداوند قوتها انانکه

طغوا في البلاد ◈ فاكثروا فيها الفساد ◈ فصب عليهم

از حد فرمان در گذشتند در شهرها پس بسیار گردانیدند در شهرها تباهی را پس فرو ریخت بر ایشان

ربك سوط عذاب ◈ ان ربك لبالمرصاد ◈ فاما الانسان

پروردگار تو انواع عذاب بدرستیکه پروردگار تو هر اینه در کمین گاهست پس اما ادمی

اذا ما ابتليه ربه فاكرمه ونعمه فيقول ربي اكرمن

چون ...

واما اذا ما ابتليه فقدر عليه رزقه فيقول ربي اهانن

و اما هرگاه گرداند ...

كلا بل لا تكرمون اليتيم ◈ ولا تحاضون على طعام المسكين

نه چنانست که میگویند بلکه گرامی نمیدارید کودک بی پدر را و ترغیب نمی نمایید بر طعام دادن بیچاره

وتاكلون التراث اكلا لما ◈ وتحبون المال حبا جما ◈ كلا

و میخورید میراث را ... و دوست میدارید مال را ... بسیار نه چنانست

إذا دكت الأرض دكا دكا * وجاء ربك والملك صفا

چون خورد کرده شود زمین خورد کردنی از پی هم و آید فرمان پروردگار تو و آیند فرشتگان صف صف

صفا * وجيء يومئذ بجهنم يومئذ يتذكر الإنسان و

صف و آورده شود در آن روز دوزخ در آن روز پند گیرد آدمی و

أنى له الذكرى * يقول يا ليتني قدمت لحياتي * فيومئذ

از کجا باشد مر او را فائده پند گرفتن گوید ای کاشکی من پیش فرستادمی اعمال شایسته برای زندگانی خود در این روز

لا يعذب عذابه أحد * ولا يوثق وثاقه أحد * يا أيتها النفس

عذاب نکند مانند عذاب او هیچکس و بند ننهند مانند بند نهادن او هیچکس گوید ای جان

المطمئنة * ارجعي إلى ربك راضية مرضية * فادخلي في

آرمیده بازگرد بسوی رحمت پروردگار خود حال آنکه خشنودی و خشنود شده از تو پس درآی در

عبادي * وادخلي جنتي

زمره بندگان من و درآی در بهشت من

سورة البلد

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشنده مهربان

لا أقسم بهذا البلد * وأنت حل بهذا البلد * ووالد وما

سوگند یاد میکنم باین شهر مکه و حال آنکه تو فرود آینده باین شهر و سوگند به پدر

ولد * لقد خلقنا الإنسان في كبد * أيحسب أن لن

و بچه زاد که بحقیقت آفریدیم آدمی را در رنج و تعب آیا می‌پندارد که هرگز

يقدر عليه أحد * يقول أهلكت مالا لبدا * أيحسب

تا در نیابد بر او هیچکس میگوید نفقه کردم و تلف کردم مال بسیار آیا می‌پندارد

أن لم يره أحد * ألم نجعل له عينين * ولسانا وشفتين * و

که نمی‌بیند او را هیچکس آیا نگردانیدیم برای او دو چشم و زبانی و دو لب و

هديناه النجدين * فلا اقتحم العقبة * وما أدراك ما

بنمودیم او را دو راه پس درنگذشت برنج و سختی از گردنه بلندی و چه دانا کرد ترا چیست آن

العقبة * فك رقبة * أو إطعام في يوم ذي مسغبة *

گردنه بلند آزاد کردن بنده است یا خورانیدن خوردنی در روز خداوند گرسنگی

يتيما ذا مقربة * أو مسكينا ذا متربة * ثم كان من الذين

کودکی بی پدر خداوند خویشی است یا بیچاره خداوند فقر تمام پس باشد از آنانکه

لرسول الله صلی الله علیه وسلم
بلا اقسم را در نماز واجب بخواند
و در دنیا از جمله صالحان بود
معروف شود
ان شاء الله
۸۱۲

آمَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ۞ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ

الْمَيْمَنَةِ ۞ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ۞ عَلَيْهِمْ

سورة الشمس — نَارٌ مُؤْصَدَةٌ ۞

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشنده مهربان

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ۞ وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَاهَا ۞ وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّاهَا ۞

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا ۞ وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا ۞ وَالْأَرْضِ وَمَا

طَحَاهَا ۞ وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ۞ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ۞ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ۞ كَذَّبَتْ

ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا ۞ إِذِ انْبَعَثَ أَشْقَاهَا ۞ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ

نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ۞ فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا ۞ فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ

رَبُّهُمْ بِذَنْبِهِمْ فَسَوَّاهَا ۞ وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا

سورة الليل

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشنده مهربان

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ ۞ وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ ۞ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ

وَالْأُنْثَىٰ ۞ إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّىٰ ۞ فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَاتَّقَىٰ ۞

وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ ۞ فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَىٰ ۞ وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَىٰ

و باور كرد ملت نيكو كارا بس بحقيقت اسان كردانيم براراه واما انكه بخيل كرد و بى نياز شد

وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَىٰ ۞ فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرَىٰ ۞ وَمَا يُغْنِي عَنْهُ

از طاعت باور نكرد ملت نيكورا بس بحقيقت اسان كردانيم براه دشوارى را و باز ندارد ازو

مَالُهُ إِذَا تَرَدَّىٰ ۞ إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَىٰ ۞ وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ

مال او انكه بيفتد بقعر با بد دوزخ بدرستى كه بر ما است هر اينه راه نمودن و بدرستى كه ماراست هر اينه انجهان

وَالْأُولَىٰ ۞ فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ ۞ لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى ۞

و اينجهان بس بيم نمودم شمارا از اتشى كه زبانه كشنده در نيايد بدان اتش را مكر بد بخت

الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۞ وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى ۞ الَّذِي يُؤْتِي

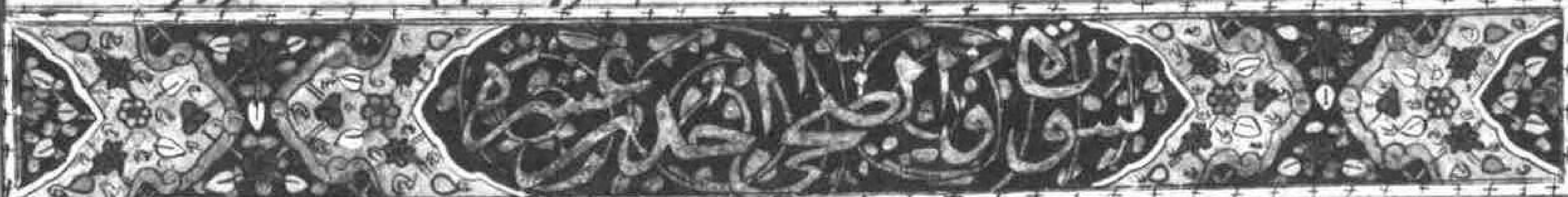
كه باور نداشت و روكردانيد و بحقيقت دور خواهد بود از اتش پرهيزكار ترين كه ميدهد

مَالَهُ يَتَزَكَّىٰ ۞ وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَىٰ ۞ إِلَّا ابْتِغَاءَ

مال را حال انكه پاك جويد و نيست هيچكس را نزد او سابقه نيكوئى كه خواهد مكافات كند او ليكن ميدهد براى خوشنودى

وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَىٰ ۞ وَلَسَوْفَ يَرْضَىٰ ۞

رضاى ذات پروردكار خود كه برتر است از حد وهم و هر اينه زود باشد كه خشنود كردد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۞

بنام خداى بخشنده مهربان

وَالضُّحَىٰ ۞ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ ۞ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ

بحق چاشتگاه و بحق شب انكاه كه بيارامد كه بدرود نكرد ترا پروردكار تو و دشمن نكرفته ترا

وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَكَ مِنَ الْأُولَىٰ ۞ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ

و هر اينه انجهان بهتر است براى تو از اين جهان و هر اينه زود باشد كه عطا فرمايد ترا پروردكار تو

فَتَرْضَىٰ ۞ أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ ۞ وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ

بس خوشنود شوى ايا نيافت ترا كودكى بى پدر بس جاى داد ترا و يافت ترا كم شده از شناختن بس راه نمود

وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ ۞ فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ۞ وَأَمَّا

و يافت ترا درويش بس توانكر كردانيد ترا بس اما كودك بى پدر را بس قهر مكن و اما

السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ۞ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ

خواهنده بس زجر مكن و اما بنعمت پروردكار خود بس حديث كوى مردمان را

سورة الم نشرح ثماني آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشنده مهربان

ألم نشرح لك صدرك ۞ ووضعنا عنك وزرك ۞ الذي

آیا نه گشادیم برای تو سینه ترا ونهادیم از تو بار گران ترا که

أنقض ظهرك ۞ ورفعنا لك ذكرك ۞ فإن مع العسر يسرا

گران بار کرد پشت ترا وبرافراشتیم برای تو نام ترا پس بدرستی که با هر دشواری آسانیست

إن مع العسر يسرا ۞ فإذا فرغت فانصب ۞ وإلى ربك

بدرستی که با هر دشواری آسانیست پس چون فارغ شوی از تبلیغ رسالت پس رنج کش در عبادت وبسوی پروردگار خود

فارغب

پس رغبت نما

سورة والتين ثماني آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشنده مهربان

والتين والزيتون ۞ وطور سينين ۞ وهذا البلد الأمين

قسم بانجیر وزیتون وقسم بطور سینا وقسم باین شهر باامن وامان

لقد خلقنا الإنسان في أحسن تقويم ۞ ثم رددناه

بتحقیق آفریدیم آدمی را در نیکوتر راست کردنی پس بازگردانیدیم او را در

أسفل سافلين ۞ إلا الذين آمنوا وعملوا الصالحات

فروتر فروتران لیکن آنانکه گرویدند وکردند کارهای شایسته

فلهم أجر غير ممنون ۞ فما يكذبك بعد بالدين ۞ أليس الله

پس مر ایشانراست مزدی بی منت پس چه چیز تکذیب کرداند ترا پس از این در جزا آیا نیست خدا

بأحكم الحاكمين

حکم کننده‌ترین حکم کنندگان

سورة العلق

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشنده مهربان

اقرأ باسم ربك الذي خلق ۞ خلق الإنسان من علق

بخوان بنام پروردگار خود که آفرید آفرید آدمی را از خونهای بسته

اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ۝ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۝ عَلَّمَ الْإِنسَانَ مَا لَمْ

بخوان و پروردگار خود را بزرگتر آنکه آموخت نوشتن بقلم آموخت آدمی آنکه که نبود

يَعْلَمْ ۝ كَلَّا إِنَّ الْإِنسَانَ لَيَطْغَىٰ ۝ أَن رَّآهُ اسْتَغْنَىٰ ۝ إِنَّ إِلَىٰ

بدانا نه چنانست بدرستی که آدمی هر آینه از حد در میرود از آنکه به بیند خود را که توانگر شده بدرستی که بسوی

رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ ۝ أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ ۝ عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ ۝

پروردگار تو است بازگشت آیا دیدی تو آنرا که باز میدارد بنده را از نماز چون نماز میگذارد

أَرَأَيْتَ إِن كَانَ عَلَى الْهُدَىٰ ۝ أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَىٰ ۝ أَرَأَيْتَ

خبر ده مرا اگر باشد آن بنده بر راه راست یا امر نماید به پرهیزکاری خبر ده مرا

إِن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۝ أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ ۝ كَلَّا لَئِن لَّمْ

که اگر باور ندارد آن باز دارنده و رو گرداند آیا نمیداند که خدا می بیند نه چنانست که او گرده هر آینه

يَنتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ۝ نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ۝ فَلْيَدْعُ

نه ایستد از این کار بسختی بکشیم او را به پیشانی پیشانی دروغگوی خطاکاری پس باید بخواند

نَادِيَهُ ۝ سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ۝ كَلَّا لَا تُطِعْهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِب

اهل مجلس خود را زود باشد که بخوانیم خازنان دوزخ را نه چنانست که او کرده فرمان مبر او را و سجده خدا کن و نزدیکی جو بخدا

سورة القدر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشنده مهربان

إِنَّا أَنزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ

بدرستی که ما فرو فرستادیم قرآن را در شب قدر و چه دانا کرد ترا چیست شب قدر

لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ ۝ تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ

شب قدر بهترست از هزار ماه فرو فرستاده میشوند فرشتگان و روح

فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِم مِّن كُلِّ أَمْرٍ ۝ سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ

در آن بفرمان پروردگار خود از هر کاری سلامت است آن تا هنگام طلوع صبح

سورة البينة وهي ثمان آيات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشنده مهربان

لم يكن الذين كفروا من اهل الكتاب والمشركين منفكين

نبودند آنانكه كافر شدند از اهل توراة وانجيل و بت پرستان جدا شوندگان

حتى تاتيهم البينة * رسول من الله يتلوا صحفا مطهرة

تا كه آمد بايشان حجت روشن فرستاده از نزد خدا كه ميخواند اوراق پاك از عيبها

فيها كتب قيمة * وما تفرق الذين اوتوا الكتاب الا

در آنها احكامهاى درست و راست و پراكنده نشدند از دين حق آنانكه داده شدند كتاب را مگر

من بعد ما جاءتهم البينة * وما امروا الا ليعبدوا الله

پس از آنكه آمد بايشان حجت روشن و فرموده نشدند مگر آنكه پرستش نمايند خدا را

مخلصين له الدين حنفاء ويقيموا الصلوة ويؤتوا الزكوة

خالص كنندگان براى خدا اعتقادات خود را برگردندگان از كجيها و بپا دارند نماز را و بدهند زكوة را

وذلك دين القيمة * ان الذين كفروا من اهل الكتاب

و آن ملت درست است بدرستيكه آنانكه كافر شده اند از جهودان و ترسايان

والمشركين في نار جهنم خالدين فيها اولئك هم شر

و بت پرستان در آتش دوزخند جاويدان در آن آن گروه ايشان بدترين

البرية * ان الذين امنوا وعملوا الصالحات اولئك هم

خلايق اند بدرستيكه آنانكه ايمان آوردند و كردند كارهاى شايسته آن گروه ايشان

خير البرية * جزاؤهم عند ربهم جنات عدن تجري من

بهترين آفريدگانند پاداش ايشان نزد پروردگار ايشان بوستانهاى جاى اقامت است كه ميرود از

تحتها الانهار خالدين فيها ابدا رضى الله عنهم ورضوا

زير آنها جويها جاويدند در آن بوستانها همه خوشنود شده خدا از ايشان و خوشنود شده

عنه ذلك لمن خشى ربه *

از خدا اين جزا مر آنراست كه ترسيده از پروردگار خود

سورة الزلزال

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خداى بخشنده مهربان

اذا زلزلت الارض زلزالها * واخرجت الارض اثقالها

چون جنبانيده شود زمين لرزش سخت خود را و بيرون آورد زمين بارهاى گران خود را

وقال الانسان مالها * يومئذ تحدث اخبارها * بان

و گويد آدمى چيست مر زمين را آن روز سخن گويد زمين با خلائق خبرهاى خود را بسبب آنكه

رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ❁ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ

پروردگار او الهام فرمود مر زمین را ازروز بازگردند آدمیان پراگندگان تا نموده شوند کردارهای خود

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ❁ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ

پس هرکه کند همسنگ مورچه خوردی نیکی ببیند او را و هرکه کند همسنگ مورچه

شَرًّا يَرَهُ ❁

خوردی بدی ببیند او را

سورة العاديات إحدى عشرة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ❁

بنام خدای بخشنده مهربان

وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا ❁ فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا ❁ فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا ❁

بحق اسبان جهنده در غزوات نفس زنندگان بحق اسبان آتش از سم بر سنگ زنندگان آتش بحق اسبان غارت کنندگان در صبحگاه

فَأَثَرْنَ بِهِ نَقْعًا ❁ فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ❁ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ

پس برانگیختند در آن وقت غبار بسیار پس در میان درآمدند در آن وقت جمعی بدرستی که آدمی مر پروردگار خود را ناسپاس است

وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ❁ وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ❁ أَفَلَا

و بدرستی که او بر این ناسپاسی خود هر آینه گواه است و بدرستی که او از دوستی مال هر آینه سخت است پس آیا

يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ❁ وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ❁

نمیداند که چون برانگیخته شود آنها که در گورستانهاست و گرد کرده شود آنکه در سینه‌هاست

إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَخَبِيرٌ ❁

بدرستی که پروردگار ایشان با ایشان ازروز هر آینه آگاه است

سورة القارعة عشر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ❁

بنام خدای بخشنده مهربان

الْقَارِعَةُ ❁ مَا الْقَارِعَةُ ❁ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ❁

آن روز کوبنده دلها چیست آن روز کوبنده و چه دانا کرد ترا که چیست آن روز کوبنده

يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ❁ وَتَكُونُ الْجِبَالُ

روزی که باشند آدمیان چون پروانهای پراگنده و باشند کوهها

كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ❁ فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ❁ فَهُوَ فِي

مانند پشم محلوج پس اما آنکه گران شده ترازوهای اعمالش پس او در

عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ❁ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ❁ فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ❁

زیستی پسندیده و اما آنکه سبک شده ترازوهای اعمالش پس جای او دوزخ است

وما ادريك ما هيه نار حامية

سورة التكاثر

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشنده مهربان

الهيكم التكاثر حتى زرتم المقابر كلا سوف تعلمون

ثم كلا سوف تعلمون كلا لو تعلمون علم اليقين

لترون الجحيم ثم لترونها عين اليقين ثم لتسئلن

يومئذ عن النعيم

از روز از ناز و نعمت

سورة والعصر

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشنده مهربان

والعصر ان الانسان لفي خسر الا الذين امنوا وعملوا

الصالحات وتواصوا بالحق وتواصوا بالصبر

سورة الهمزة

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشنده مهربان

ويل لكل همزة لمزة الذي جمع مالا وعدده يحسب

ان ماله اخلده كلا لينبذن في الحطمة وما ادريك

ما الحطمة نار الله الموقدة التي تطلع على الافئدة

انها عليهم موصدة في عمد ممددة

سورة الفيل

بسم

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای مهربان

الم تر كيف فعل ربك باصحاب الفيل ۞ الم يجعل كيدهم

ایا ندانستی چگونه کرد خدای تو با یاران فیل ایا نگردانید کراهیت ایشانرا

في تضليل ۞ وارسل عليهم طيرا ابابيل ۞ ترميهم بحجارة

در بطلان و فرستاد بر ایشان مرغان بسیار آمده که می افکندند بر ایشان سنگها

من سجيل فجعلهم كعصف مأكول

از جنس سنگ گل پس گردانید ایشانرا مانند کشت دار خورده چارپایان

سورة قريش

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشنده مهربان

لايلاف قريش ۞ ايلافهم رحلة الشتاء والصيف فليعبدوا

برای الفت دادن قریش الفت دادن ایشان در سفر زمستان و تابستان پس باید که پرستند

رب هذا البيت ۞ الذي اطعمهم من جوع وامنهم من خوف

خدای این خانه را که طعام داد ایشانرا از گرسنگی و ایمن کرد ایشانرا از ترس

سورة الدين

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای مهربان

ارايت الذي يكذب بالدين ۞ فذلك الذي يدع اليتيم

ای دیدی انرا که باور نمیکند روز جزا را پس آن کس آنست که بر میراند طفل بی پدر را

ولا يحض على طعام المسكين ۞ فويل للمصلين ۞ الذين هم

و ترغیب نمیکند بر خوردن دیگران بر طعام دادن گدا پس وای مر نماز گذارانرا که ایشان

عن صلاتهم ساهون ۞ الذين هم يراؤن ۞ ويمنعون

از نماز ایشان غافل اند انانکه ایشان ریا میکنند و باز میدارند

الماعون

اسباب خانه را

سورة الكوثر

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشنده مهربان

إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ۞ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ۞ إِنَّ شَانِئَكَ

بدرستیکه ما عطا کردیم بتو حوض بسیار و فرزند پس نماز بگذار برای پروردگار خود و قربانی کن بدرستیکه دشمن دارنده تو او

هُوَ الْأَبْتَرُ

اوست بی فرزند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشنده مهربان

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ۞ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ۞ وَلَا

بگو ای گروه کافران نمی پرستم در استقبال آنچه شما می پرستید و نه

أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ۞ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ ۞ وَلَا أَنْتُمْ

شما پرستنده اید در استقبال آنچه من پرستم و نه من پرستنده ام آنچه شما می پرستید و نه شما

عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ۞ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ

پرستنده اید آنچه من می پرستم مر شماراست دین شما و مراست دین من

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشنده مهربان

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۞ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي

چون بیاید مدد خدا و فتح مکه و ببینی مردمان را که در آیند در

دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ۞ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا

دین خدا فوج فوج پس پاکی یاد کن خدا را و آمرزش خواه از وی بدرستیکه هست پذیرای توبه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشنده مهربان

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ۞ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ

خاسر و هلاک شد هر دو دست ابو لهب و هلاک شد نفع نکند ازو هلاکت را مال او و آنچه کسب کرده

سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۞ وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ

زود باشد که در آید در آتشی شعله زننده و زن او کشنده هیزم است

فِی جِیدِهَا حَبْلٌ مِنْ مَسَدٍ — سورة الاخلاص اربع آیات

در گردن او رسنی از لیف خرما

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ

بنام خدای بخشنده مهربان

قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ۞ اَللّٰهُ الصَّمَدُ ۞ لَمْ یَلِدْ وَلَمْ یُولَدْ ۞ وَلَمْ یَکُنْ

بگو ای محمد او است خدای یگانه معبود بی پناه محتاجان و بی نیاز ... نزاد او و نه زاده شد و نیست و نبوده

لَهُ کُفُواً اَحَدٌ ۞ — سورة الفلق خمس آیات

مر او را همتا و مانند هیچکس

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ

بنام خدای بخشنده مهربان

قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۞ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۞ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ

بگو ای محمد پناه میگیرم بآفریدگار صبح از بدی آنچه آفریده است و از بدی شب تاریک

اِذَا وَقَبَ ۞ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِی الْعُقَدِ ۞ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ

چون در آید و از بدی دمندگان در گرهها و از بدی حسود

اِذَا حَسَدَ ۞ — سورة الناس ست آیات

چون ظاهر کند حسد را

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ

بنام خدای بخشنده مهربان

قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۞ مَلِکِ النَّاسِ ۞ اِلٰهِ النَّاسِ ۞

بگو ای محمد که پناه میگیرم بخدای مردمان و پادشاه مردمان و معبود آدمیان

مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۞ اَلَّذِی یُوَسْوِسُ فِی صُدُورِ

از شر دیو وسوسه کننده نهان شونده آن کسی که ... در سینهای

النَّاسِ ۞ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ

مردمان از پری و آدمیان

صَدَقَ اللّٰهُ الْعَظِیمُ وَصَدَقَ رَسُولُهُ النَّبِیُّ الْکَرِیمُ وَصَدَقَ عَلِیُّ بْنُ اَبِی طَالِبٍ

[illegible]

اَمِیرُ الْمُؤْمِنِینَ وَالْاَئِمَّةُ الْمَعْصُومِینَ بِرَحْمَتِکَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِینَ

هو الله ...
لبید بن اعصم ...
... رسول الله صلی الله علیه و آله ...
... جبرئیل علیه السلام ...
سوره فلق و سوره ناس ...
خواند

وتمت كلمت ربك صدقا وعدلا لا مبدل لكلماته وهو السميع العليم

قد تشرف بكتابة هذا القرآن المجيد والفرقان السديد الذي لا يأتيه

الباطل من بين يديه ولا من خلفه تنزيل من حكيم حميد على حسب الاستدعاء

المعظم والملاذ المكرم ولا عاظم وعمدة التجار ولا فاخم حاوي

الجود والنول المؤيد بتائيدات الملك السبحان والموفق بتوفيقات

حضرت بحا العاليشان زبدة الاقران المؤيد من عند الله

الموفي آقا محمد رضا بن حفظه الله تعالى عن طوارق اذى

الدنيوي العبد الفقير الحقير المشتاق المحتاج

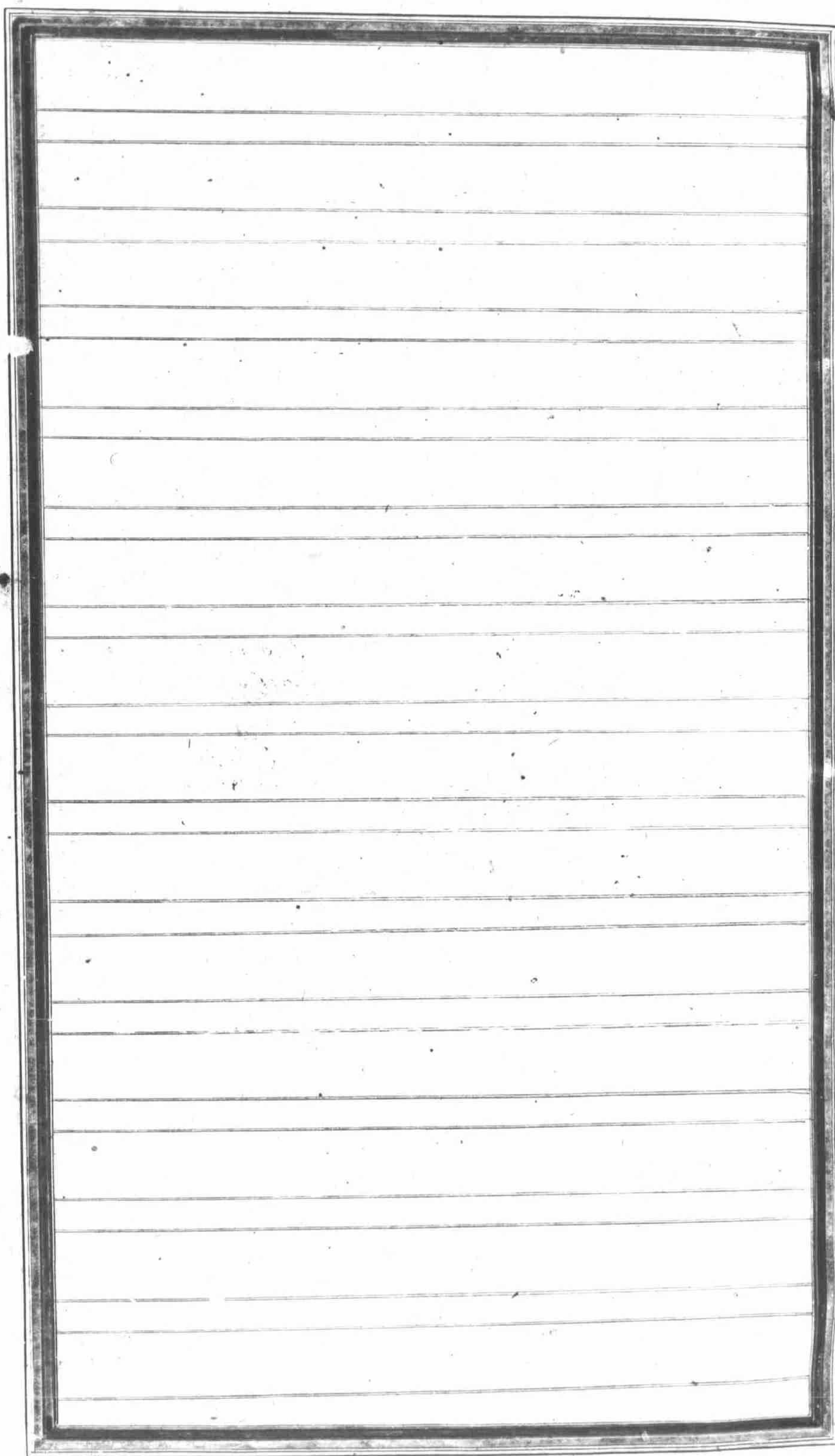
الى رحمة ربه الغني ميرزا آقا رحمه الله

محمد المازندراني ابو الجمعه

من رجب سنة ۱۲۳
عشر شهر المرجب

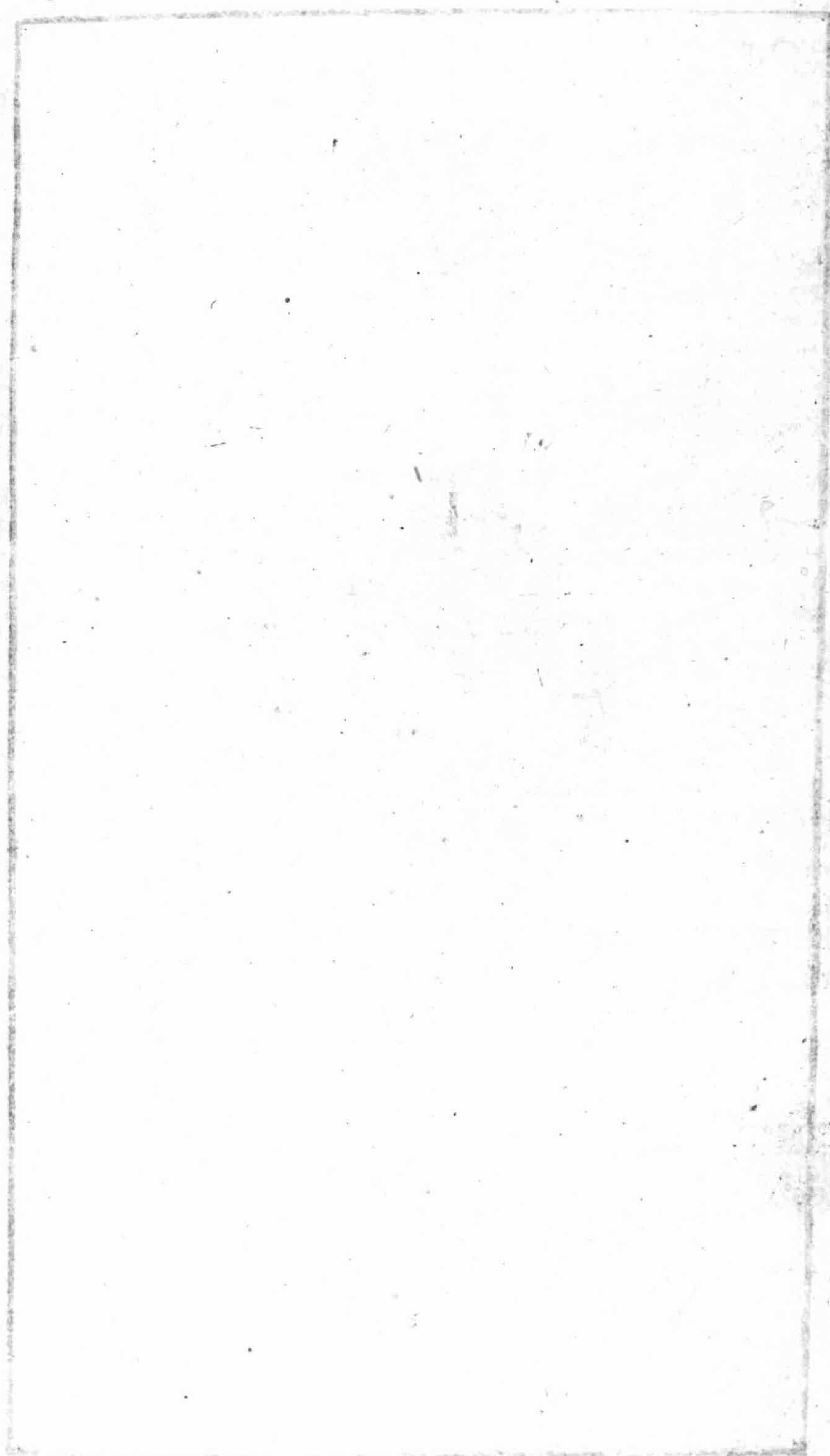
من الهجرة النبوية

صلعم

Cod. arab. 26.

881066

